Evangeliske Toner

EVANGELISKE TONER

SALMER OG SANGE

Udgivet af

Den Norske-Danske Aarskonferanse

THE METHODIST BOOK CONCERN

New York Cincinnati Chicago

Forord

Paa henstilling fra Chicago Distrikts prestemøde besluttet den Norske-Danske Aarskonferanse ved sit aarsmøde i 1916 at udgive en ny Salme-og Sangbog. Dette var høist paakrævet, da de hidtil benyttede bøger var udsolgt og pladerne tabt, saa en gjenoptrykning ikke kunde finde sted. Den komite som fik i opdrag at fremme sagen, begrænsedes senere ved bortflytning til nogle faa personer, og disse har derfor i alt væsentlig besørget det arbeide som herved fremlægges.

Bogen er ordnet saaledes at salmerne kommer først i hver afdeling. Derefter følger sangene. Materialet er valgt fra de bedste kilder i de skandinaviske, saavelsom det engelske sprog. De store salmer fra kirkens forskjellige aarhundreder er taget med, og skjønt forkortelser nu og da maatte gjøres for at skaffe rum er alligevel det bedste i dem søgt bevaret.

Hvor det var muligt er kilderne angivet. Dette er for salmernes vedkommende gjort ved at føie visse bogstaver efter forfatternes navn. Ved K.S. menes konferansens Salmebog (d. e. vor egen), ved N. M. S. de norske metodisters Salmebog, ved D. M. S. de danske metodisters Salmebog og ved G. J. Gustav Jensens "Forslag til revideret Salmebog." Naar forfatterens navn er kjendt staar det over hver salme. Hvis der følger et andet navn er det oversætterens. Disse regler gjælder dog ikke strengt for sangene.

Bogen er forlagt af "The Methodist Book Concern" og udgivet af den Norske-Danske Konferanse. For benyttelsen af Copyright musik er tilladelse indhentet. Skulde nogen overseelse være begaaet er det skeet uden hensigt.

Komiteen udtaler herved sin dybe anerkjendelse og tak til hr. Stiftsprovst Gustav Jensen, Kristiania, Norge, for liberal benyttelse af hans ypperlige verk, "Forslag til en revideret Salmebog" (andet oplag, 1915). Professor F. Melius Christiansen, T. Harris og E. S. Lorenz, m.f., takkes for tilladt brug af deres musik. Ligeledes takkes fru Gudrun Nomedal, som velvilligt kopierede manuskriptet og ellers med sin fine sprogsans ydet os værdifuld støtte. Tilsidst takkes fru Schevenius for utrættelig medvirken under udarbeidelsen af denne bog.

Maa da Guds rige velsignelse følge bogen. Maa den finde indgang blandt vort folk og blive en tone mer i det store kor som klinger til Frelserens ære.

Biskop Theodore S. Henderson
C. W. Schevenius
H. C. Munson
Gustav Mathisen
P. M. Petersen

Indholdsfortegnelse over Salmerne

Gudstjenesten

1. Præludium.

2. Salmesang.

3. Troesbekjendelsen.

Jeg tror paa Gud Fader, almægtige, himlens og jordens skaber

Og paa Jesus Kristus, Guds enbaarne Søn, vor Herre, som blev undfanget ved den Hellig Aand, født af jomfru Maria, pint under Pontius Pilatus, korsfæstet, død og begravet, opstod tredje dag fra de døde, opfor til himlen, sidder hos Guds, den almægtige Faders, høire haand, hvorfra han skal komme igjen for at dømme levende og døde.

Og paa den Hellig Aand, en hellig almindelig kirke, de helliges samfund, syndernes forladelse, kjødets opstandelse og et evig liv Amen

4. Bøn, der sluttes med Fadervor.

Fader vor, du som er i himlene! Helliget vorde dit navn; komme dit rige; ske din vilje, som i himlen, saa ogsaa paa jorden; giv os idag vort daglige brød; og forlad os vor skyld, som ogsaa vi forlader vore skyldnere; og led os ikke ind i fristelse, men frels os fra det onde! Ti dit er riget og magten og æren i evighed. Amen.

5. Kor eller salmesang.

6. Skriftlæsning fra Det gamle Testamente.

7. Ære være Gud Fader. (Nr. 582)

8. Skriftlæsning fra Det nye Testamente.

9. Bekjendtgjørelser og offer.

10. Salmesang.

11. Prædiken.

12. Bøn.

13. Slutningssalme.

14. Velsignelsen.

EVANGELISKE TONER

INDLEDNING

O at med tusind tungers lyd

1 CHARLES WESLEY, engelsk prest og salmedigter, d. 1788. O.P. Petersen, prest, grundlæggeren af den norske methodistkirke i Norge og Amerika, d. 1901. K.S.

C.M.

OLIVER HOLDEN

1. O, at med tu-sind tun-gers lyd Jeg kun-de Je-su pris
2. O go-de Me-ster, du, min Gud, Hjælp mig i kjær-lig-hed
3. Je-sus, dit navn hu-sva-ler mig I sor-gens bit-ter-hed.
4. Du lø-se kan hvert syn-de-baand Og sæt-te fan-gen fri.
5. Du ta-ler, og ved den-ne røst Nyt liv den dø-de faar.
6. I dø-ve, hør! raab, stum-me, ud Med lø-ste tun-gers lyd!

Lov-syn-ge høit med hel-lig fryd Paa se-ra-fi-mers vis,
At spre-de vidt paa jor-den ud Dit navns høi-vær-dig-hed,
Det ta-ler saa for-un-der-lig Om frel-se, liv og fred,
Kom, hel-lig-gjør min sjæl og aand Og staa mig sva-ge bi,
Det knu-ste hjer-te fin-der trøst, Den sva-ge kraft op-naar,
Du blin-de, se! og pris din Gud! Du hal-te, spring af fryd!

Lov-syn-ge høit med hel-lig fryd Paa se-ra-fi-mers vis.
At spre-de vidt paa jor-den ud Dit navns høi-vær-dig-hed.
Det ta-ler saa for-un-der-lig Om frel-se, liv og fred.
Kom, hel-lig-gjør min sjæl og aand Og staa mig sva-ge bi.
Det knu-ste hjer-te fin-der trøst, Den sva-ge kraft op-naar.
Du blin-de, se! og pris din Gud! Du hal-te, spring af fryd!

2 O Hellig Aand, kom

MIKAEL SCHIRMER, tysk rektor, d 1673. Søren Jonassøn, dansk prest, d. 1717. G. J.

P. M. 887, 887, 48, 48

PHILIP NIKOLAI

1. { O Hel-lig Aand, kom til os ned, Din bo-lig du i os be-red Ved
Du him-mel-lys som mørk-nes ei, Giv at vi sand-heds him-mel-vei Ved }

2. { Giv kraft og virk-ning ved dit ord, Som Gud os send-te ned til jord, Lad
At vi Gud Fa-der og Guds Søn Og dig Guds Aand, vor del saa skjøn, I }

3. { Lad os i tro-ens hel-lig-hed Naa frem til e-vig sa-lig-hed, Og
At vi her-ef-ter kjen-de maa Hvor vi u-mu-lig kan be-staa, Om }

or-dets lys og stjer-ne!
dig maa føl-ge gjer-ne! Dit skin Hvert trin Os led-sa-ge
det som ly-set bræn-de,
en hed maa be-kjen-de! Giv tro, Giv ro, Lær os be-de,
giv os den-ne naa-de,
kjø-det selv faar raa-de! Løft du Vor hu Fra det la-ve,

Og for-ja-ge Mørkets tan-ker, Som i vo-re hjer-ter van-ker!
Send os glæ-de, Giv vi al-le Kun-de Je-sus Her-re kal-de!
Hjælp at ha-ve Dig i sin-de Og vor skat i him-len in-de!

3 Milde Jesus, kom at røre

THOMAS KINGO, dansk biskop og salmedigter, d. 1703. K. S.

P. M. 87, 87, 77, 88.

JOHANN SCHOP

1. { Mil-de Je-sus, kom at rø-re Mig nu med din almagts haand!
Aab-ne du mit dø-ve ø-re Og op-væk min slø-ve aand; }

2. { Un-der di-ne vin-gers skyg-ge, I din kir-kes stil-le ro,
Lad mit hjer-tes at-traa byg-ge; Styrk mig i den san-de tro! }

3. { O du him-lens lyst og glæ-de, Du al jor-dens sa-lig-hed!
Naa-dig vær hos mig til-ste-de Og min sjæl for dig be-red! }

Følg mig, led mig, hvor jeg gaar, At jeg ved din kraft for-maar
Slaa hver verds-lig tan-ke ned, Som til synd og sik-ker-hed
Hjælp mig fast i tro-en staa At jeg al-drig fal-de maa,

Glad dit ord med an-dagt hø-re Og din vil-jes bud ret gjø-re.
Fri-ster mig og mig for-le-der; Slaa den ned, min Gud, jeg be-der!
Men mit liv saa her an-ven-de At jeg naar en sa-lig en-de!

4 O Jesus Krist, dig til os vend

TYSK forfatter fra det 17de aarhundrede. Bertel Kristian Ægedius, dansk prest, d. 1733. K. S.
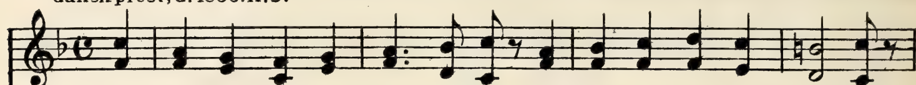
L. M.

FRA TYSK
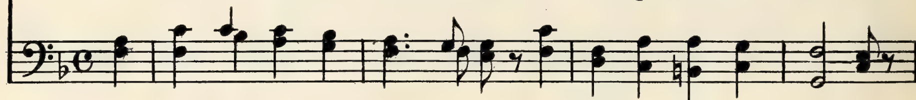
1. O Je-sus Krist, dig til os vend, Din Hel-lig Aand ned til os send, Med mi-skund-hed du os re-gjer Og sand-heds vei os al-le lær.
2. Op-lad vor mund, din lov ud-bred, Til an-dagt hjer-tet vel be-red; For-øg vor tro, styrk vor for-stand At vi dit navn ret kjen-de kan.
3. Ind-til vi syn-ger med Guds hær: Du hel-lig, hel-lig, hel-lig er! Og sku-e faar dit an-sigt blid I him-lens lys til e-vig tid.
4. Tak ske Gud Fa-der, Søn og Aand, Et i fuld-kom-men-he-dens baand! Den hel-li-ge Tre-e-nig-hed Ske lov og pris i e-vig-hed!
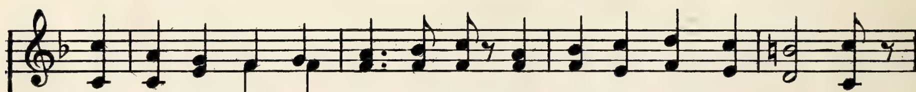
5 Til andagt kalder Herrens dag

HERMAN ANDREAS TIMM, dansk prest, d. 1866. K.S. — P. P. M. 87, 87, 87, 87. — BREITENDICK Koralbog, 1764.
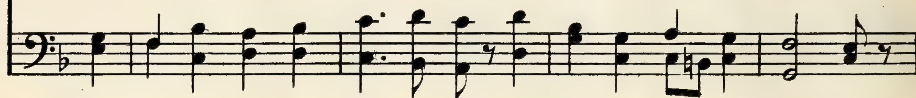

1. Til an-dagt kal-der Her-rens dag, Naar mark og en - ge hvi - ler,
2. Dog hjem-met er i - dag for smaat Og en - lig sang for rin - ge;
3. Til sam-fund kal-der Her-rens dag! De skran-ker, ver-den stil - ler,
4. I ver-den le - ves man-gen stund I an-sigts sved og møi - e;
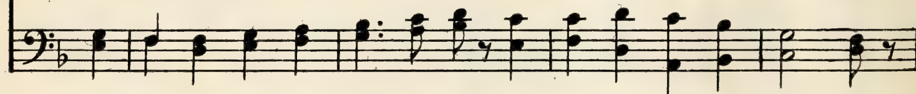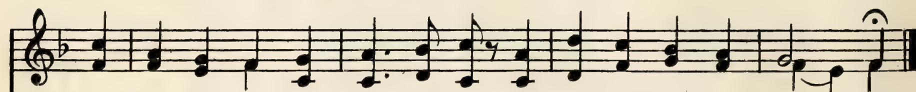

Min aand med tro-ens vin - ge-slag Høit op til him - len i - ler.
At dvæ - le i Guds hus er godt, Og der min sang skal klin - ge.
Ei un-der Her-rens kir - ke - tag Os fra hver-an - dre skil - ler.
Her - in - de le - ver aan-den kun Med naa-dens Gud for øi - e.
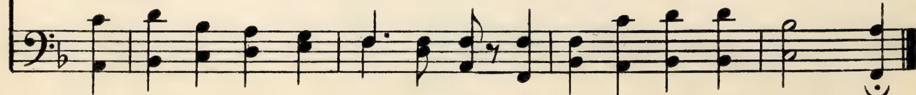

Guds lov og e - van - ge - li - um, Det er den naa - de - sti - ge,
Guds eng - ler for vor Her-res blik For - e - net syn - ger a - men,
Her er kun en a - le - ne stor, Mod ham en-hver er rin - ge,
At bin - de mig til jor - de - rig, Det søger ver-dens-vrim - len,

Ad hvil-ken jeg fra jor-dens rum Gaar op til him-lens ri - ge.
Saa vil og vi med eng - le-skik Paa jor-den syn - ge sam - men.
Og til hans pris vort sal - me-kor En-dræg-ti - gen skal klin - ge.
Men her Guds Aand for - kyn - der mig: Dit hjem er hist i him - len!

6 O store Gud, vi lover dig

L. M.

Græsk og latinsk fra kirkens første aarhundreder. (Te Deum laudamus). Martin Luther. M B. Landstad. G. J.

LINDEMANS Koralbog

1. O sto-re Gud, vi lo-ver dig, Til e-vig tid vi tak-ker dig!
2. De eng-lers kor og him-lens hær Lov, tak og pris for tro-nen bær,
3. "Du Hel-lig, Hel-lig, Hel-lig er, Gud Se-ba-ot, vor Her-re kjær,
4. Pro-fe-ter og a-post-ler glad Og di-ne vid-ner rad paa rad
5. Din kris-ten-hed paa den-ne jord Be-kjen-der dig og paa dig tror
6. Og Søn-nen, den en-baar-ne, som Fra dig til ver-dens frel-se kom,

Al ver-den san-der det og ved At du er Gud af e-vig-hed.
Og san-gen af se-ra-fer gaar Saa langt som him-lens hvæl-ving naar.
Og fuld er him-mel, fuld er jord Af al din Gud-doms æ-re stor"
De staar for dig i him-lens hal Med tak-ke-sang i tu-sind-tal.
Som Fa-de-ren af e-vig-hed, Hvis magt ei maal og en-de ved
Og trøs-te-ren, den Hel-lig Aand, Høi-lo-vet o-ver al-le land.

7 O Jesus Krist, jeg flyr til dig

C. M.

CHARLES WESLEY. O. P. PETERSEN. K. S.

Fra Melodier til Salmebog

1. O Je-sus Krist, jeg flyr til dig, Lad mig din naa-de faa!
2. For-u-den dig er paa vor jord Ei no-gen frel-ser-mand,
3. Jeg be-der dig, o Je-sus god, Min synd du mig til-giv!
4. Giv hjer-tet kraft og sjæ-len ro, Min Gud af naa-de fuld,
5. Da skal jeg sta-dig pri-se dig, I di-ne fod-spor gaa,

Men ven-der du dig bort fra mig, Hvor-hen skal jeg da gaa?
Du e-ne har det liv-sens ord, Som sa-lig-gjø-re kan.
Lad sjæ-len ren-ses i dit blod, Og skjænk mig e-vigt liv!
At jeg kan le-ve ved min tro Ret-fær-dig, tro-fast, huld
Og af dit kors kun ro-se mig, Til kro-nen jeg kan faa

8 K.S. Herre Gud, iblandt os vær

P.M 77,77, 77, 77.

Fra Melodier til Salmebog

1. Her-re Gud, i-blandt os vær, Me-dens vi er sam-let her;
Da skal vi af hjer-tets grund Pri-se dig i den-ne stund.
Blæs paa os med naa-dens vind, Tag vort hjer-te gan-ske ind!
Gjør os til din ei-en-dom, Her-re, i din hel-lig-dom!

2. Hel-lig Aand, lyt til vort suk! Kom og hjer-ter-ne op-luk,
Saa at ret der gi-ves agt Paa det ord der bli-ver sagt.
Hyr-de, søg det tab-te faar, Der paa sti-en vild-somt gaar.
Fri det ud af angst og nød, Frels det fra en e-vig død!

3. Øm-me Frel-ser, sjæ-le-ven! Til dit kors tyr tan-ken hen,
Hvor du so-ned ud i kval Vo-re syn-der u-den tal
O, lad det med ild-skrift staa Pren-tet dybt i hjer-tets vraa
Hvad du led paa Gol-ga-ta, Saa vort blik ei gaar der-fra.

4. Hel-li-ge Tre-e-nig-hed, Send din aand og kraft her-ned!
Fyld vor sjæl med him-melsk ild, Saa vi ik-ke fa-re vild,
Men i Je-su fod-spor gaar, Til vi hist for tro-nen staar
Syn-gen-de i eng-le-kor: Hal-le-lu-ja! Gud er stor!

9 Jesus, Frelser, vi er her

TOBIAS CLAUSNIZER, tysk prest, d. 1684. K. S.

P. M. 78, 78, 88.

JOHN RUD AHLE, 1664

1. Je - sus, Frel - ser, vi er her Paa dig og dit
2. Vor for - mør - ke - de for - stand Kan jo ik - ke
3. Du, o her - lig - he - dens glans, Lys af lys, vor

ord at hø - - re, Vær nu og - saa du os nær!
sand - hed kjen - - de, Hvis din Aand fra ly - sets land
sjæl be - straa - - le! Træng dig gjen - nem sind og sans,

Rør vort hjer - te og vort ø - - re, At vi maa i
Ei sit lys i os vil tæn - - de. Godt at tæn - ke,
Væk os op af tung-heds dva - - le! Bøn og sang lad

sjæl og sin - de Luk - ke dig og him - len in - - de.
ta - le, gjø - re, Der - til maa din Aand os fø - - re.
lif - lig klin - ge, Giv dem Aan - dens røst og vin - - ge!

10 Lover Herren!

BERNHARD SEVERIN INGEMANN, dansk digter, d. 1862. G. J.

Tone Nr. 9

1. Lover Herren! Han er nær,
Naar vi synger, naar vi beder.
Samles i hans navn vi her,
Selv han midt iblandt os træder.
Pris ham, gamle, pris ham, unge,
Pris hans navn hver barnetunge!

2. Herre, vær os evig nær!
Vær os nær naar solen rinder,
Og naar sol og stjerneskjær
I den dybe nat forsvinder!
Lad din Aand ei fra os vige,
Til vi ser dig i dit rige!

11 Guddoms straale, himmellue

Ukjendt tysk forfatter.
H. A. Brorson. K.S.

P. M. 87, 87, 88.

J. CRÜGER, 1649

1. {Gud-doms straa-le, him-mel-lu - e, Sto-re Gud og naa-dens Aand!
Ned-lad dig min nød at sku-e, Som vil ta-ge o-ver-haand.}
2. {Lad din ild min sjæl an-tæn-de, Smel-te hjer-tets sne og is,
At jeg dag og nat kan bræn-de I min Je-su lov og pris.}
3. {Tro og vis-dom, lys i mør-ke, Trøst i træng-sels haar-de stand,
Det er det din Gud-doms styr-ke Os a - le-ne gi-ve kan.}
4. {Jeg dig aab-ne vil mit hjer-te, Hel-lig Aand, kom, tag det ind!
Se, hvor jeg i læng-sels smer-te Tør-ster ef - ter Je-su sind.}

Lad din kraft mig styr-ke gi - ve Og min mat-te sjæl op-li-ve!
Sæt min sjæl i tro-ens lu - e Syn-den ret med magt at ku - e!
Du a - le-ne kan os læ-re Je-sus ret at el - ske, æ - re.
Lad nu kjær-lig - he-dens strøm-me Alt mit hjer-te o - ver-svøm-me!

12 Kom og lad os paa en gang

Fra engelsk.
O.P. Petersen. K.S.

P.M. 77, 77, 77, 77.

Fra Melodier til Salmebog

1. Kom og lad os paa en gang Pri-se Je-sus i vor sang;
2. Her vi mø-des glad i ro, I den kjær-lig-hed og tro,
3. Vi vil pri-se Je - su navn, Sjæ-lens trøst og tryg-ge havn,

Lad os nu paa sam-me vis Gi-ve al-les Her-re pris,
Som i mar-tyr-hjer-ter brandt, Da de kjæm-pe-de og vandt.
Som er her og paa hvert sted Fuld af sand-hed, liv og fred,

Og med hjer-te-lig til-lid Syn-ge som i for-dums tid!
Saa som de vi el-ske maa Og i stri-den tap-re staa,
Og i Her-rens kraft frem-gaa At vort lys det skin-ne maa,

Da vil Gud os ha-ve kjær Og med bi-stand væ-re nær.
Da skal vi med dem faa se Frel-se og vel-sig-nel-se.
Og be-kjen-de Je-su død, Som han si-ne vid-ner bød.

Op alle, som paa jorden bor

13 PAUL GERHARDT, tysk prest og salmedigter, d. 1676. C. J. Brandt, dansk prest, d. 1889. G. J.

8. 6. 8. 8. 6.

NATHANAEL D. GOULD

1. Op al-le, som paa jor-den bor, Og tak vor Fa-der blid, Hvis navn i hel-lig eng-le-kor, Hvis navn i hel-lig eng-le-kor Lov-pri-ses e-vig tid!
2. Han gi-ver hel-bred, liv og brød Os al-le u-for-tjent, I me-gen angst og sorg og nød, I me-gen angst og sorg og nød Har han os hjælp til-sendt.
3. Han gi-ver os en sta-dig tro Og sand fri-mo-dig-hed, Saa vi kan tje-ne ham med ro, Saa vi kan tje-ne ham med ro I ver-dens vild-som-hed!
4. Hans naa-de staar os kraf-tig bi I al vor gjer-ning her, Fra synd og sor-ger han os fri, Fra synd og sor-ger han os fri, Ti han vor Fa-der er!
5. Saa læn-ge her vi bli-ve skal, Er han os sol og skjold, Naar vi skal van-dre dø-dens dal, Naar vi skal van-dre dø-dens dal, Vi bli-ver i be-hold.
6. Vort øi-e selv han luk-ker til I sid-ste tun-ge nat, Og naar vort hjer-te bri-ste vil, Og naar vort hjer-te bri-ste vil, Er han vor del og skat.

A-men.

14 Lover den Herre

JOAKIM NEANDER, tysk prest, d. 1680. G. J.

LINDEMANS Koralbog

1. Lo-ver den Her-re, den mæg-ti-ge kon-ge med æ - - re,
2. Lov ham, den Her-re som al ting saa her-lig re-gje - - rer,
3. Lov ham, den Her-re som al ting saa vel for dig la - - ger,
4. Lov ham, den Her-re som dig i din stand gi-ver lyk - ke,
5. Lov da den Her-re, min sjæl, og hvad i mig mon væ - - re,

Lov ham, min sjæl, og lad det din for - ly-stel-se væ - -
Han der som ør-nen dig løf-ter paa vin-ger og bæ - -
Han som dig hel-bred for - un-der og ven-lig led-sa - -
Han som med tu-sind vel sig-nel-ser ved dig at smyk - -
Alt som har aan-de, op - høi-e hans sto-re navns æ - -

re! Stem op en sang, Sal-ter og har-pe giv
rer, La-der dig faa Mer end du kun-de for -
ger, Han som fra nød Fav-ner dig ømt i sit
ke! Tænk dog der-paa Alt hvad hans magt kan for -
re! Han er dig god, O gjør ham al-drig i -

klang, Syng for Gud Her-ren den kjæ - - re!
staa, Be-dre end hjer-tet be-gjæ - - rer!
skjød, Gjem-mer for sor-ger og pla - - ger!
maa! Tan-ken dit hjer-te hen-ryk - - ke!
mod! A-men, han selv dig det læ - - re!

15 Herre, jeg hjertelig ønsker

Ukjendt dansk forfatter fra begyndelsen af det 18de aarhundrede. G.J.

Tone som Nr. 14

1. Herre, jeg hjertelig ønsker
   at fremme din ære,
Dertil du skabte mig at jeg
   din tjener skal være.
Hvor er jeg sæl,
Som kan med liv og med sjæl
Tjene saa naadig en Herre!

2. Væk selv mit sind og opmuntre
   mig flittig at sjunge,
Til din taksigelse løsne
   min stammende tunge!
Immanuel,
Du bør i legem og sjæl
Prises af gamle og unge!

3. Naade for naade ved Aanden
   i hjertet du gyder,
Kraft over kraft i vor nød du
   os faderlig byder,
Din milde trøst
Salver det saarede bryst,
Naar vore klagemaal lyder.

4. Naaden, ak kan den saa liflig
   om hjerterne lette,
Hvad vil da herligheds fylde
   i himlen udrette!
Hvem kan formaa,
Herre, det dyb at forstaa?
Hvem kan dig takke for dette?

16 Nu lov Guds store navn

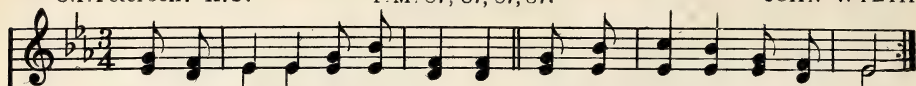
MAGNUS BROSTRUP LANDSTAD, norsk prest, salmedigter og salmebogs-udgiver, d. 1880. G.J.

6,7,6,7,6,6,6,6.

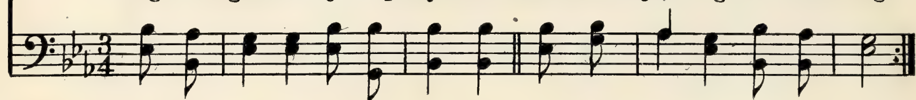
J. CRÜGER

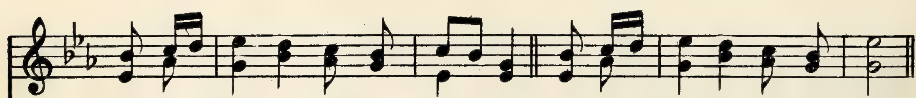
17 Kom, velsignelsernes kilde

ROBERT ROBINSON. engelsk prest, d. 1790.
O.P. Petersen. K.S. — P.M. 87, 87, 87, 87. — JOHN WYETH

1. Kom, vel-sig-nel-ser-nes kil-de, Fyld mit bryst med sang og pris!
Naa-den rig som ha-vets fyl-de Pri-ses bør paa kri-sten-vis.
2. Her jeg rei-ser min-de-ste-nen: Hid-til Gud har hjul-pet mig.
O, hvor sa-lig jeg er ble-ven! Jeg mig glæ-der hjer-te-lig.
3. O min Gud! jeg alt dig skyl-der, Du som først har el-sket mig
Og min gan-ske sjæl op-fyl-der Med din kjær-lig-hed saa rig.

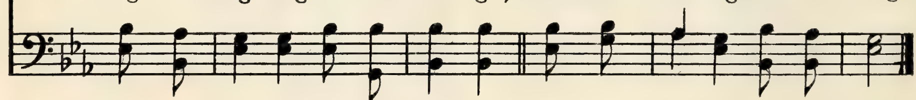

Lær mig da en sang der ly-der Saa som den i him-me-len—
Je-sus fandt mig som en frem-med Van-dret bort fra Her-rens hjord,
Lad mig al-drig fra dig vi-ge, Hold mig sted-se fast ved dig!

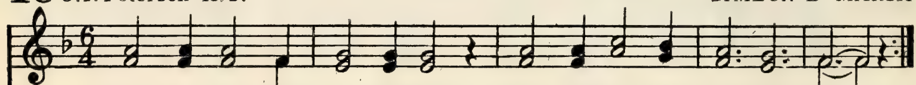

Ti min sjæl er glad og fry-der Sig nu høit i Frel-se-ren.
For at frel-se han ind-heg-ned Mig med li-vets sø-de ord.
Og be-segl mig for dit ri-ge, Fæst din bo-lig nu i mig!

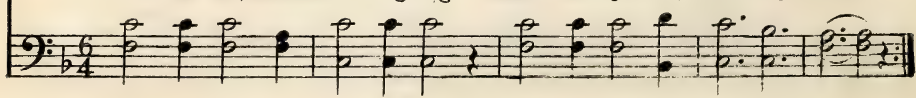

18 Jesus, du som har mig kjær

CHARLES WESLEY
O.P. Petersen K.S. — SIMEON B MARSH

1. Je-sus, du som har mig kjær, Jeg hos dig nu sø-ger ly,
Ha-vet bru-ser vold-somt her, Stor-men ra-ser vildt i sky
2. An-den til-flugt ei jeg ved, Hjæl-pe-løs jeg flyr til dig.
Vis mig nu barm-hjer-tig-hed; Du, kun du, kan trø-ste mig.
3. Je-sus, du er al min del, Mer end alt for mig du er.
Reis nu op en fal-den sjæl, Og den blin-des le-der vær!
4. Naa-dens fyl-de er i dig Som bort-ta-ge kan min synd;
I dens strøm saa stor og rig Rens mit hjer-te, sjæl og sind

Skjul mig, Frel-ser, i din favn, Ind-til stor-men læg-ger sig,
Alt mit haab til dig nu staar, Du mig ar-me haan-den ræk!
O u-skyl-di-ge Guds lam, Du er i-del hel-lig-hed—
Du som li-vets kil-de er, Lad mig ø-se kraft fra dig,

Og til-sidst i him-lens havn Frels min sjæl e-vin-de-lig!
Værn mig, fred-løs som jeg gaar, Frels mig fra al synd og skræk!
Jeg er fuld af synd og skam— Du kan skjæn-ke liv og fred.
Og i mig en kil-de vær Som be-staar e-vin-de-lig!

19 Op alle ting som Gud har gjort

H. A. BRORSON. G. J. P. M. 87, 87. Fra Melodier til Salmebog

1. Op al-le ting som Gud har gjort Hans her-lig-hed at pri-se! Det mind-ste han har skabt er stort Og kan hans al-magt vi-se.
2. Gik al-le kon-ger frem paa rad I al sin magt og væl-de, De mæg-tet ei det mind-ste blad At sæt-te paa en nel-de.
3. Det mind-ste græs jeg un-dres paa I sko-ger og i da-le, Hvor skul-de jeg den vis-dom faa Til ret om det at ta-le?
4. Hvad skal jeg si-ge, naar jeg ser Hvor stjer-ne-hæ-ren blin-ker, Hvor mildt en-hver i-mod mig ler Og mig til him-len vin-ker!
5. Hvad skal jeg si-ge? Mi-ne ord Kun fat-tig bud kan bæ-re. O Gud, hvor er din vis-dom stor, Din god-hed, kraft og æ-re!
6. Op al-le folk paa den-ne jord, Syng fry-de-sal-men sam-men: Hal-le-lu-ja, vor Gud er stor! Og him-len sva-rer: A-men!

20 ANDREW HAAGENSEN, norsk-amerikansk prest, forfatter og salmebogs-udgiver, d. 1911. K.S

O store Gud, vi ydmygt knæle

Mel: O glade Budskab for mit Hjerte
P.M. 98,98,99

D. BORINIANSKY

1. O sto - re Gud, vi yd - mygt knæ - le I støvet for din tro - nes fod; Med bøn og sang vi frem vil træ - de I tro paa Je - su død og blod, Hvor-med du syn - de-re for - lø - ste— O, maa vi frug-ten der - af hø - - ste!
2. Vi be - der dig, al - go - de Fa - der, For Je - su skyld dig til os vend! Du el - sker dem, som syn - den ha - der; Din Hel - lig Aand ned til os send, Som læ - rer os din søn at kjen - de, Vor tros og til - lids maal og en - - de
3. Lad os, o Gud, op - mun - tret bli - ve Ved at be - trag - te di - ne bud. Du lys og kraft din tje - ner gi - ve Til ret at de - le or - det ud, Saa at vi al - le maa for - nem - me En sa - lig trøst af or - dets stem - - me!

21 A. HAAGENSEN
Israels Sange.

Stem i en sang

JOHN HATTON. L. M.

1. Stem i en sang, Guds Is - ra - - el, Et mæg-tigt
2. Op - høi den helt Im - ma - nu - - el Som frel - se
3. Strid man-dig og hold kam - pen ud Guds folk paa
4. Det folk som er af Gud gjen - født, Ved Je - su
5. Raab høit og syng din sei - ers - sang, Saa blir ei

kvad i gry og kveld! Bland rø-sten med Guds
vil hver syn - dig sjæl, Tag har-per-ne fra
jord, du Je - su brud! Ti her-lig sei - er
ord og Aan - den døbt, Det er Guds san - de
vei - en tung og lang, Ind - til du naar den

eng - le - - kor, Hvert folk og tun - - ge-maal paa jord.
gre - nen ned Og syng om Je - - su kjær-lig - hed!
vist du faar Naar Ju-da lø - ven med dig gaar.
Is - ra - - el Som baa-de tror og le-ver vel.
him - mel - stad Hvor ven med ven skal mø-des glad.

22 Hellig, Hellig, Hellig

REGINALD HEBER, engelsk biskop i Indien, d. 1826. H.C.Munson

J.B.DYKES

1. Hel-lig, Hel-lig, Hel - lig! sto-re Gud al-mæg - tig, Hver en mor-gen
2. Hel-lig, Hel-lig, Hel - lig! eng-ler dig op-høi - er, Ka-ster si-ne
3. Hel-lig, Hel-lig, Hel - lig! Gud for-u-den li - ge, In-tet u-rent
4. Hel-lig, Hel-lig, Hel - lig! mæg-ti-ge Je - ho - va, Al din gjer-ning

aar - le med sang vi pri - ser dig: Hel-lig, Hel-lig, Hel - lig,
kro-ner ned i dyb ær - bø-dig-hed; Him-me-lens hær-ska - rer
øi - e kan se din her-lig-hed; Du er e-ne hel - lig,
pri-ser dig paa he-le jor-dens kreds; Him-le-ne i - stem - mer

fuld du er af sand-hed, Tre-e-nig Gud ske lov i e-vig - hed!
sig for dig ned-bøi - er, Du som var, er og blir i e-vig - hed.
Her-re i dit ri - ge, Ren og fuld-kom-men i al e-vig - hed.
høit sit hal-le - lu - ja–Stor er din naa-de, stor din mi-skund - hed!

23 Bryd, Herre, livets brød

MARY A. LATHBURY, f.1841 — WILLIAM F. SHERWIN

1. Bryd, Her-re, li-vets brød Som er dit ord, Gjør som du gjor-de hist Paa Ka-naans jord! Jeg sæt-ter mig i tro Ned ved din fod, Mens du ud-de-ler af Din o-ver-flod.
2. Bryd selv det li-vets brød, Mad for min aand, Læg du det i min sjæl Med e-gen haand! Da vir-ker det i mig Som du det vil, Da ren-ses jeg af dig Ved blod og ild.
3. Luk or-det op for mig Som du blot kan, Ved sand-heds Aand op-klar Du min for-stand, Saa jeg maa kjen-de ret Din gjer-nings værd, Og dan mig ved din Aand, O Frel-ser kjær.
4. Vel-sign dit ord for mig, O Her-re Krist, Som brø-det sig-net blev Ved sjø-en hist! Da bry-des hver en sorg Og hvert et baand, Til alt i alt du er Mig ved din Aand.

24 Gud er her tilstede

GERHARD TERSTEEGEN, tysk baandvæver og salmedigter, d. 1769. Vilhelm Sommerfelt, norsk rektor, f. 1848. G. J. — JOAKIM NEANDERS B L

1. Gud er her til-ste-de! lad os ham til-be-de,
2. Gud er her til-ste-de! ham i aand til-be-de
3. Vil-lig vi for-sa-ger u-ren lyst og glæ-de,
4. Alt du gjen-nem-træn-ger; lad dit lys det re-ne
5. Giv mig fred og en-fold, sam-le mi-ne tan-ker,

Yd-mygt for hans tro-ne træ - de, Gud er midt i - blandt os! alt i os skal
Det er ren og sa-lig glæ - de. Hel-lig, Hel-lig, Hel - lig! syn-ger eng-le-
Ver-den kan ei trøst be-re - de Naa-dig du mod - ta - ge vil - je, sjæl og
Med min sjæl sig helt for-e - ne! Som de blom-ster spæ - de sig for sol ud-
Saa de al-drig fra dig van - ker. Gjør mig ren af hjer - te, ly-set i mig

ti - - e, Hjer-tet sig til ham ind-vi - - e. Sind og sans
ko - ret, E-vig to-ner lov-sangs-or - det. Gud, vor trøst,
li - vet, Alt skal frit dig væ - re gi - vet! E - ne du
fol - der, I dens straa-ler stil - le hol - der, Lad mig saa
skin - ne, Saa at alt blir lyst der-in - - de. Søg, min sjæl,

Væ - re hans, Sæn-ke sig hvert øi - e Og hvert knæ sig bøi - e!
Hør vor røst! Og-saa vi de rin - ge Vil dig of - fer brin - ge.
Fyld vor hu, Du vort liv skal raa - de Med din kraft og naa - de.
Stil - le staa Og dit lys mod-ta - ge Nu og al - le da - ge!
Skjøn-nest del! Op-ad du dig hæ - ve For i Gud at le - ve!

25 I Guds naade er en vidde

FREDERICK W. FABER
C. W. Schevenius
LIZZIE J. TOURJEE
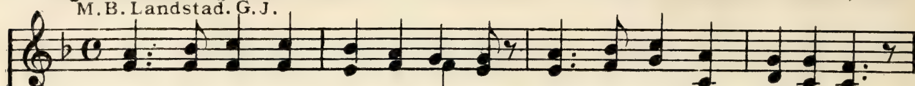
1. I Guds naa - de er en vid - de Som det en - de - - lø - se hav,
2. Der er vel-komst for hver syn-der, Me - re ren-hed for hver from,
3. For Guds kjær-lig - hed er stør - re End hver stø-vets søns for-stand,
4. Om vor elsk var me - re en - kel, Og vi stol - te paa hans bud,

I hans ret-færd er en mild-hed Som kan stil - le hjer-tets krav.
Der er naa - de hos vor Frel-ser, I hans blod er læ - ge - dom.
Og hans hjer - te har en øm-hed Saa vid - un - der - lig og sand.
Da vort liv sig vil - de ar - te Som en straa - le - færd med Gud.
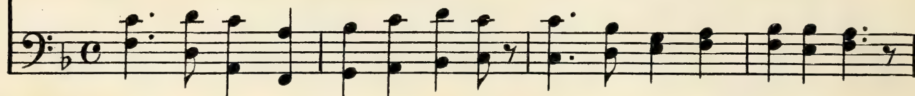
26 JOHAN OLOF WALLIN, svensk erkebiskop, salmedigter og salmebogs-udgiver, d. 1839. M. B. Landstad. G. J.

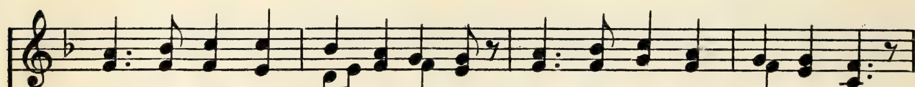
Herre Gud, du er og bliver

JOHANN SCHOP, 1642
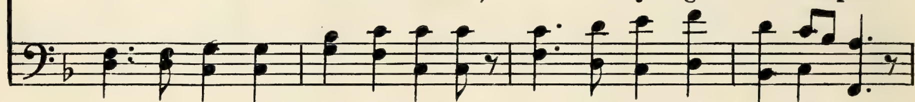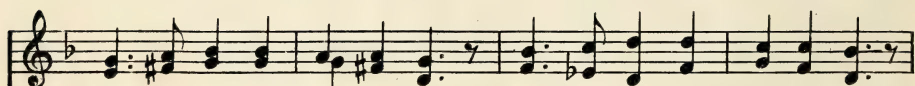

1. Her - re Gud, du er og bli-ver Den som jeg har hjer-tens kjær;
2. U - den-for vort hjer-te is-ner, Ver - den er saa koldt et hjem,
3. Men naar til mig or-det kom-mer Sterkt og tro-fast fra min Gud,
4. Og naar op mod ly-sets ri - ger Sal-men sti - ger fra hvert bryst,
5. Krist - ne, mens vi her skal van-dre, Lad os fromt paa fæ-dres vis

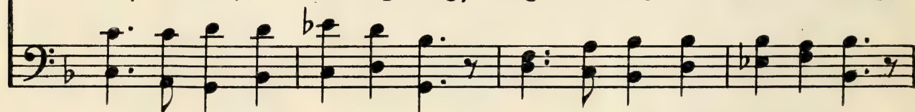

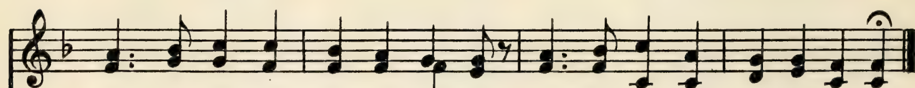
I dit hus en dag mig gi-ver Me - re end som tu-sind her.
Tro - en kjøl-ner, haa-bet vis-ner, U - krud vok - ser fro-dig frem.
Som de skjul-te tan-kers dom-mer, Som et trø-stens sen - de - bud,
U - ro stil - les, ang-sten vi - ger, Hjer - tet ban-ker høit af lyst;
Be - de sam-men med hver-an-dre, Gla - de syn - ge Her-rens pris!

Un - der strid og nød paa jord Trygt at hvi - le i dit ord!
Liv og lyk - ke va - rer kort, Ven - ner skil - les, van-drer bort,
Som en tor - den, som en ild, Som en luft-ning sød og mild,
Sjæ - len op fra jor-dens grus Læng-ter til sin Fa-ders hus,
Hør, o Gud, vor bøn og sang, Sign i - dag vor kir - ke - gang,

Og hvor godt hos dig, vor hyr - de, At faa glem-me da-gens byr-de!
Ra-kels bit - re graad end hø-res, Hen-des barn til gra-ven fø-res.
Da min sjæl til him-len bæ - res, Ti-dens sorg som røg for-tæ - res.
Med sin Gud i aan-den ta - ler Og i haa-bet sig hu-sva - ler.
Lad dit an-sigts straa-ler fal - de Sødt i hjer-tet paa os al - le!

27 Herre, samle nu os alle

LINA BERG f. SANDELL, svensk forfatterinde, d. 1903. 8,7,8,7,8,8,8,7. O. AHNFELT

1. Her-re, sam-le nu os al - le Om dit dy - re naa-dens ord!
2. Lad os tro-fast ta - ge va - re Paa det ord os gi - vet er!
3. Lær os ret den tid at kjen - de, Da du sø - ger os, o Gud!

Som en vaar-regn lad det fal - de Paa vort hjer - tes tør - re jord!
Led os i dit lys det kla - re Paa den vei, som til dig bær!
Snart er naa-dens dag til en - de, Og vi faar ei fle - re bud.

Naa - dig du din Aand os sen - de Og din ild i-blandt os tæn - de!
Gjør vort hjer - te for dig stil - le! Lad ei van-tro os for - vil - de!
O, saa hjælp os nu at hø - re Hvad vor sjæl kan sa-lig - gjø - re,

Lad os i vor ar-mod kjen-de Kraf-ten fra dit ri - ge bord!
Her - re, lad os ei for-spil - de Naa-dens stund du sen-der nær!
Op - lad nu vort hjer-tes ø - re! Hør os du, vor frel-ses Gud!

Lad os i vor ar-mod kjen-de Kraf-ten fra dit ri - ge bord!
Her - re, lad os ei for-spil - de Naa-dens stund du sen-der nær!
Op - lad nu vort hjer-tes ø - re! Hør os du, vor frel-ses Gud!

Den himmelske lovsang

JAMES R. MURRAY

1. Den him-mel - ske lov - sang har ri - ge - re to - ner, Mer
2. Hist - op - pe er san - gen lig van - de - nes bru - sen, Og
3. Kun de kan den him - mel - ske lov-sang i - stem - me, Hvis

lif - lig og sølv - ren en klang End al jor-disk mu - sik, skjønt vort
him - len er fuld af dens lyd, De sa - li - ge aan - der sin
sjæl har faa't naa - de hos Gud Ved tro - en paa Je - sus, sin

hjer - te sig fry - der Naar sko-gen og da - len gjen - ly - der af sang.
Frel - ser lov - pri - ser, De jub - ler af glæ - de og syn - ger af fryd.
Her - re og Frel - ser, Kun dis - se skal se ham og kal - des hans brud!

KOR.

O her - - li - ge lov - - sang i Guds pa - ra - dis,
O her - li - ge lov - sang, her - li - ge lov - sang, lov-sang i pa - ra - dis,

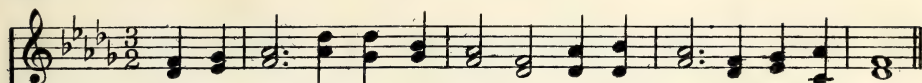
Naar him - lens hær-ska - - rer i - stem - - mer hans pris!
Naar him-lens hærska - rer, him-lens hær-ska - rer i-stem-mer hans pris!

29

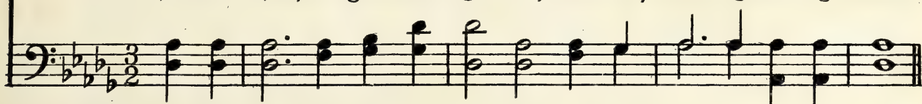
Svensk

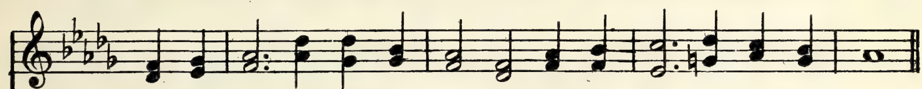
Aand fra himlen

P. M. 87, 87, 87, 87.

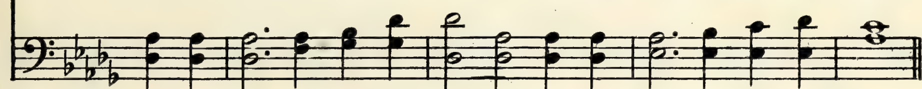

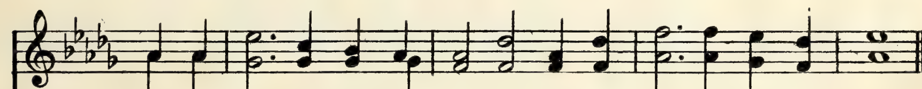
1. Aand fra him-len, kom med naa-de, Kom med liv og lys her-ned!
2. Sø-de Je-sus, vi dig be-de: Kom med læ-ge-dom og fred!
3. Kom dog, kom, o Her-re kjæ-re, Træng i vo-re hjer-ter ind;
4. Hør vor bøn, al god-heds gi-ver, Fa-der, Søn og Hel-lig Aand!

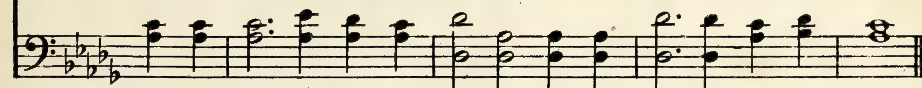

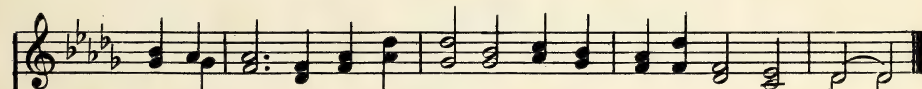
Lad din magt i sjæ-len raa-de, Gjør os vis til sa-lig-hed.
Tal til os som er til-ste-de Om din sto-re kjær-lig-hed.
Styrk vor tro og giv os me-re, Hel-li-ge vor sjæl og sind!
Du som var og al-tid bli-ver, Ud-ræk nu din al-magts-haand!

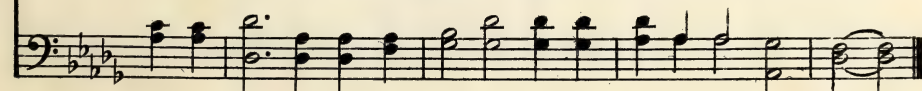

Li-vets ord du selv for-kla-rer, Lad det vir-ke hvad du vil,
Gaa til hvert be-drø-vet hjer-te Som paa syn-dens byr-de bær,
O, du maa dit ø-re ven-de Til vort læng-sels-ful-de raab:
Kom til gam-le, kom til un-ge I din kraft og her-lig-hed,

Saa vi her dets kraft er-fa-rer—Fyld vor sjæl med hel-lig ild!
Løs det ud af angst og smer-te— O, tal fred til sjæ-len her!
Nu fra him-len ild du sen-de, Døb os her med Aan-dens daab!
Saa vi jub-len-de kan sjun-ge: Her-ren er paa det-te sted!

30 ISAAC WATTS
Israels Sange

I Herrens folk

ROBERT LOWRY

1. I Her-rens folk, stem i Med fryd og har - pe - klang Og
2. Lad synd'-re tau - se staa, De kjen-der ei vor Gud, Men
3. Og som vi van-drer frem, Vi Ka-naans frug - ter faar, Ind-
4. Vær glad, syng, pris din Gud Og løb din ba - ne frem! Snart

syng med lif - lig me - lo - di, Og syng med lif - lig me - lo - di
Her-rens frel - ste børn maa gaa, Ja, Her-rens frel-ste børn maa gaa
til vi naar vort him-mel-hjem, Ind - til vi naar vort him-mel-hjem
kom-mer der fra him - len bud, Snart kom-mer der fra him - len bud:

Din Gud en æ - re-sang, Din Gud en æ - re - sang!
Og syn - ge glæ - den ud, Og syn - ge glæ - den ud.
Og paa guld - - ga - der gaar, Og paa guld-ga - der gaar.
Mit kjæ - re barn, kom hjem, Mit kjæ - re barn, kom hjem!
(1.) Din Gud en æ - re - sang, Din Gud en æ - re - - sang!

KOR.
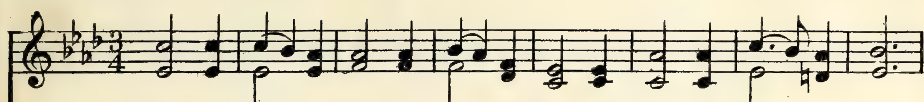
Vi gaar nu til Si - on, Hel - li - ge, her - li - ge Si - on! Vi

gaar nu op til vort Si - on, Guds hel - li - ge, her - li - ge stad.
Si - on, Si-on,
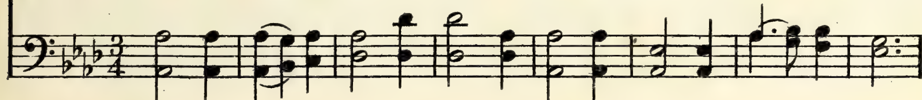
31 Naar de lyse englehære

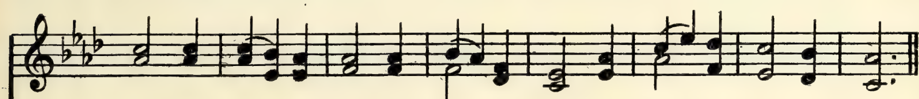
Sions Lovsange

J. B. O. CLEMM

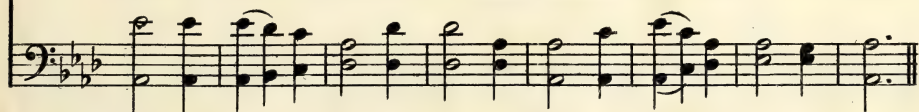

1. Naar de ly - se eng-le-hæ - re Pri-ser Gud i him - me - rig,
2. Bjerg og dal med hav og bøl - ge, Skog og eng i yn - digt skrud,
3. Ja, naar alt i nat-ten hvi - ler, Og vort blik mod him - len gaar,
4. Kom, til - bed og pris Gud Fa - der, Søn-nen og den Hel - lig Aand,

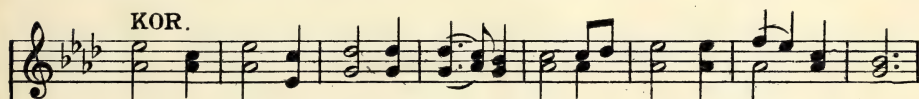

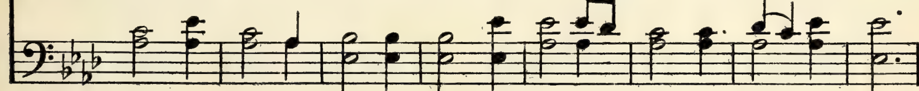
Vil de der-med os op - læ - re, Si - ger: Folk paa jor - de - rig,
He - le skab-nin-gen gjør føl - ge, Brin-ger os det sam-me bud.
Stjer - ne - him-len til os smi - ler, Si - ger alt hvad de for - maar.
Som al synd og brøst for - la - der, Hol-der dig trygt i sin haand.

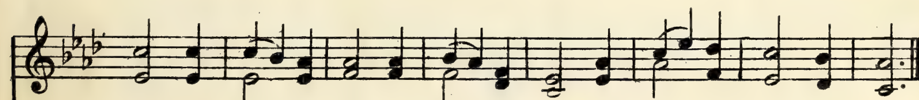

KOR.

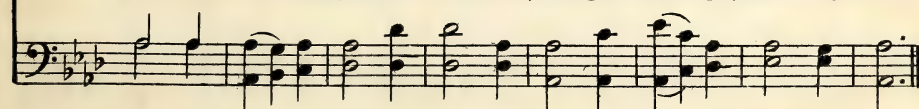

Pri - ser Je - sus, pri-ser Je - sus! Al - le folk i al - le land,

Pri - ser Je - sus, pri-ser Je - sus, Kon-gers kon - ge, Gud og mand!
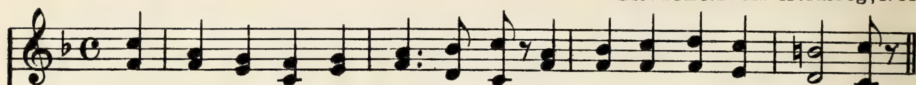

32

K.S.
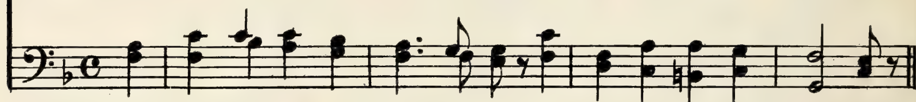
GUDDOMMEN: GUDS VÆSEN OG EGENSKABER

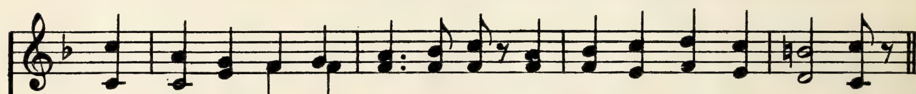
O Gud, dit væsens majestæt

P. P. M. 87, 87, 87, 87. BREITENDICK Koralbog, 1761
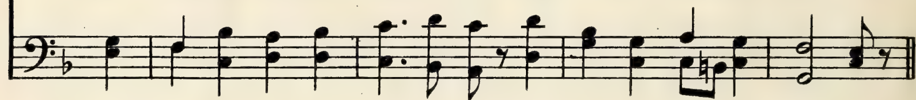

1. O Gud, dit væ-sens ma-je-stæt Er u-den maal og en-de.
2. Paa jord ei no-gen skab-ning er Som fat-ter dig, o Her-re!
3. Den vidt ud-strak-te him-mel-pragt Din her-lig-hed af-ma-ler,
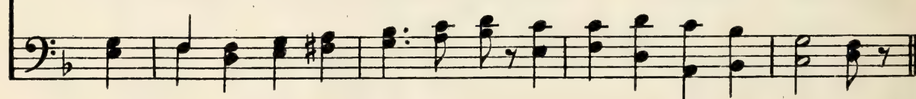

Hvem kan din stor-hed fat-te ret? Hvem kan din væl-de kjen-de?
Men di-ne vi-se gjer-nin-ger For-kyn-der høit din æ-re.
Den om sin ska-bers sto-re magt Høi-ti-de-lig dog ta-ler.

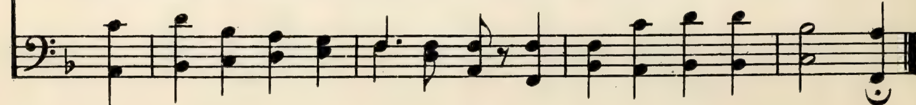

Du er, du var af e-vig-hed, Og e-vig vil du bli-ve,
Hvor-hen, til him-mel el-ler jord, Vi syn og tan-ke ven-der,
Du kald-te sol og maa-ne frem Og al-le stjer-ne-ska-rer;

Og in-gen, in-gen skab-ning ved Dit væ-sen at be-skri-ve.
Din Gud-doms ty-de-li-ge spor Vi al-le veg-ne kjen-der.
Din Gud-doms kraft op-hol-der dem, Din al-magt dem be-va-rer.

33 O Gud, hvor er du mer end skjøn

H. A. BRORSON
G. J.

P. M. 887, 887. 48, 48

PHILIP NIKOLAI

1. O Gud, hvor er du mer end skjøn, Vor Gud og Fa-der og Guds Søn Og
2. At du er her-lig, høi og stor, Den vi-de him-mel, bre-de jord Af-
3. I or-det kan jeg se dig ind I dit det mil-de Gud-doms sind Som
4. Du er min Gud, min frel-ses Gud, Til ver-den al jeg bar det bud, Om

Hel-lig Aand til-li - ge! Hvor dei-lig er din tro-nes pragt, Hvor
ma-ler al-le veg - ne. Det alt er som en draa-be vand, Ja
vil saa dybt ned-sti - ge; Jeg ser en bund-løs kjær-lig-hed, Jo
kun jeg hav-de ev - ne; Dog er det lif-lig i min mund Og

væl-dig er din kon-ge-magt, Hvor e-vigt er dit ri - ge!
kun som mind-ste so-le-grand For dig, o Gud, at reg - ne.
mer jeg ser, des min-dre ved Jeg mer hvad jeg vil si - ge.
sø-dest fryd i sjæ-lens grund, Kan jeg dig ba-re næv - ne.

Hvor godt Dit slot, Hvor ret-fær-dig, Hel-lig, vær-dig,
Dog du Mig nu Helst vil ha-ve; I min la-ve
Ak min Gud din O-ver-maa-de Sto-re naa-de
Hvad lyst Vort bryst Da skal kjen-de U-den en-de,

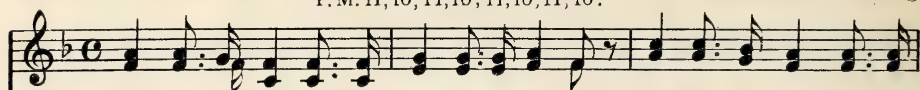
Fuld af naa - de Ved du al-le ting at raa - de!
Ar-mods bo - lig Mig du sø-ger, fav-ner tro - lig!
Er saa me - gen, At du der-ved er min e - gen!
Naar med æ - re E-vig vi hos dig skal væ - re!

34 PEDER HJORT(?), dansk forfatter, d. 1871. K.S.
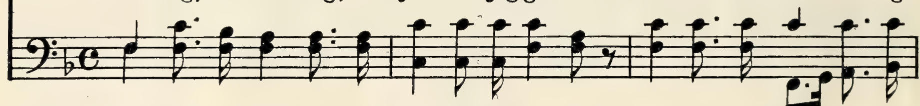
Evige Fader

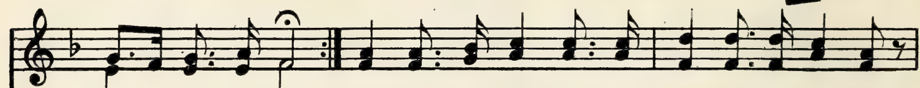
Mel: Jesus, din søde forening at smage
P. M. 11, 10, 11, 10, 11, 10, 11, 10.

Fra Melodier til Salmebog

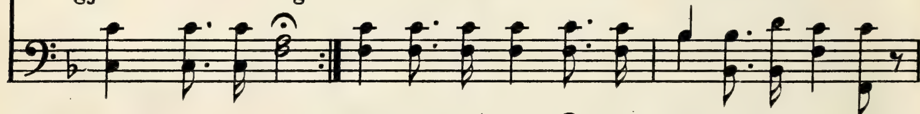

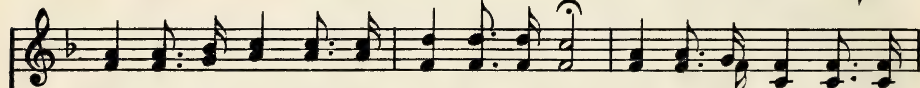
1. { E - vi - ge Fa-der, som kjær-lig re-gje-rer Him-mel og jord ved dit
Alt hvad du skab-te op - høi-er og æ - rer, Lo-ver og pri-ser dit
2. { Du har be-vist mig din god-hed og naa-de Selv før jeg lær - te at
Tidt har du frelst mig fra fa-re og vaa-de, Tro-fast du sted-se har
3. { Ei er det vre-de, om end du til-la-der Van-held og træng-sel at
Ti du er sted-se den kjær-li-ge Fa-der, Som ved din vis-dom gjør
4. { Der-for jeg hæ-ver min tak-ken-de stem-me, Hæ-ver min aand og mit
Al-drig, nei al-drig, u-skjøn-som jeg glem-me Hvad du saa fa-der-lig

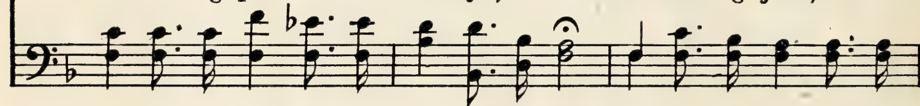

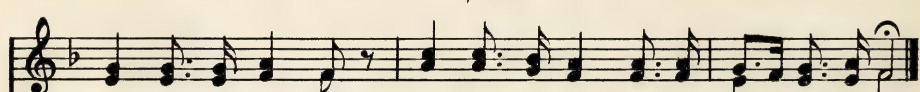
væl - di-ge bud, } Skul-de jeg e - ne u-skjøn-som for-glem-me
for - syn, o Gud! }
stam - me dit navn; } Kjend-te jeg sva-ge end ik-ke saa nøi-e
frem - met mit gavn. }
fri - ste mit mod; } Of - te naar kum-mer laa tungt paa mit hjer-te,
ud - gan-gen god. }
hjer - te til dig } Dig jeg op-høi-er, dig yd-myg jeg æ-rer,
gjor - de for mig! }

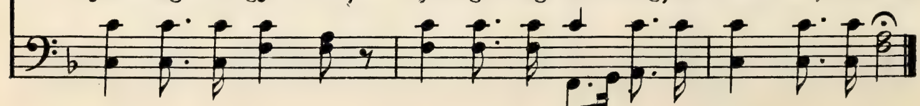

Hvad du saa fa-der-lig gjor-de for mig? Nei, jeg vil hæ-ve min
Hvad mig var tjen-ligt til le-gem og sjæl, Sted-se mig fulg-te dit
Da mig hu-sval-te din trø-sten-de Aand: Du mig ved or-det taal-
Lo-ver og pri-ser dit for-syn, o Gud! Him-mel og jord, som du

tak-ken-de stem-me, Hæ-ve min aand og mit hjer-te til dig.
vaa-gen-de øi-e, Sted-se din haand mig vei-led-te saa vel
mo-dig-hed lær-te, Styr-ke-de haa-bet om hjælp fra din haand.
kjær-lig re-gje-rer, Syn-ge dig lov-sang, vor Fa-der, vor Gud!

35 Underfulde konge

JOAKIM NEANDER
Gustav Jensen. G. J.

Tone som Nr. 24

1. Underfulde konge,
du som al ting bærer,
Vi med lovsangs røst dig ærer.
Du lod til os rinde
fulde naadestrømme,
Om vi vandret som i drømme.
Væk os nu, styrk os du!
Giv vor salme vinge,
Hjertets stemme klinge!

2. Himmel, du lovsynge
høit din skabers vælde,
Dag til dag hans storverk melde!
Send, Guds sol, din lysglans,
pris ham med din varme,
Favn vor jord med straale-arme!
Maaneskjær, stjernehær,
Lovsyng i hans rige
Herren uden lige!

3. O min sjæl, du synge,
syng Guds lov med glæde,
Syng i tro din sang hernede!
Pris ham for hans godhed,
alle dage prøvet,
Bøi dig ned for ham i støvet!
Han er Gud, hold hans bud,
Pris ham her i tiden,
Og saa evig siden!

4. Syng dit halleluja,
som du bedst det evner,
Hver som Jesus Herre nævner!
Du som elsker Jesus,
har til ham dig givet,
Syng for ham som gav dig livet!
Fred med dig! Tro du mig:
Sidst du frem skal bære
Uden synd Guds ære!

36 Hvile hos Jesus

Ukjendt tysk forfatter fra begyndelsen af det 18de aarhundrede.
Peder Jakobssøn Hygom, dansk biskop, d. 1764 K. S.

Tone som Nr. 34 eller 85

1. Jesus, naar vil du dog skaffe mig hvile?
Byrden den trykker— ak, tag mig den af!
Naar skal jeg se dig ret venlig at smile?
Reis dig og tru ad det brusende hav!
Kjærligste Jesus, du maa dig forbarme,
Skjul dog dit ansigt ei evigt for mig!
Ædleste rigdom for aandelig arme,
Fyld det helt udtømte hjerte med dig!

2. Lad mig, o Jesus, forgjæves ei bede,
Se dog hvor sjælen er hungrig og træt!
Lad mig ei gaa her og sukke og græde;
Fyld mig og styrk mig, saa bliver jeg mæt!
Fordum du sagde: De maatte forsmægte,
Dersom jeg lader dem hungrige gaa.
Evige kjærlighed, kan du da negte
Sjælen, som hungrer, en smule at faa?

3. Naadigste Jesus, nu vil jeg mig binde
Ved din forjættelses evige pagt:
Beder og leder, saa faa I og finde!
Saa dine sanddrue læber har sagt.
Jeg vil med kvinden fra Kana'ans egne
Raabe dig efter og bliver ei stil',
Før du omsider paa bønnen maa tegne:
Amen, ja amen, dig ske som du vil!

37 BERGITTE KATARINE BOYE, Alvidende, dit øie

dansk forfatterinde, d. 1824. K.S. P. M. 11, 11, 11, 5. K.S

1. Al - vi - den - de, dit øi - e mig ran - sa - ger, Hver løn - lig
2. Du føl - ger mig paa al - le mi - ne vei - e, Og du er
3. Gud, hvor kan jeg mig for dit aa - syn døl - ge? Hvor flyr jeg
4. Og for jeg ned til ha - vets dy - be hu - ler, Da er du
5. Og kun - de jeg mig ind i nat - ten svø - be, Den skul - de
6. Lad den - ne tan - ke mig til vis - dom væk - ke, Lad den fra

drift, hver tan - ke du op - da - ger. Ei no - get øn - ske
hos mig ved mit stil - le lei - e. En - hver min daad som
hen hvor du mig ei kan føl - ge? For jeg til him - len,
der; for - gjæ - ves jeg mig skju - ler Og gik jeg did, hvor
mig som mid - dags - ly - set rø - be; Ti mør - ket selv for
syn - dig id og daad mig skræk - ke! Mit he - le liv, ja

i mit bryst sig rø - rer, Før du det hø - rer.
tidt er ond des - vær - re, Ser du, o Her - re!
er du der til - ste - de, Der er dit sæ - de
mor - gen - sol op - rin - der, Du der mig fin - der.
dig, na - tu - rens ska - ber, Sin mørk - hed ta - ber.
hvert mit skridt lad væ - re Dig, Gud, til æ - re!

38 GEORG NEUMARK, Hvo ene lader Herren raade

tysk bibliothekar, d. 1681. HENDERSONS Koralbog

Fr. Rostgaard, dansk amtmand, d. 1745. G.J

1. { Hvo e - ne la - der Her - ren raa - de Og
Den vil han fri fra al - skens vaa - de Og }
2. { Han kjen - der hvad vort bed - ste frem - mer Han
Naar han vor tro - skab kun for - nem - mer, Og }
3. { Tænk ei i sto - re træng - sels - bøl - ger, At
Og e - ne dem med mi - skund føl - ger Som }

sæt - ter al sin lid til ham,
red - de af al nød og skam. } Hvo al sin lid til
ved den ret - te trø - ste - tid;
mer - ker in - gen hyk - ler - id, } Saa kom - mer han før
Her - ren har dig rent for - ladt
er i lys og lyk - ke sat! } Med ti - den me - get

him - len slaar, Hans hus paa san - dig grund ei staar.
vi det ser, Og me - get godt os naa - dig ter.
æn - drer sig, Den sæt - ter maal for mig og dig.

39 Hvo er det

Fra PONTOPPIDANS Salmebog. K.S. Tone som Nr. 38

1. Hvo er det, som mig kjærligt favner
Og giver hvile i sit skjød?
Hvem gjør at jeg slet intet savner,
Hvem mætter mig med dagligt brød?
Du, du, o Herre Sebaot,
Mig overøser med alt godt.

2. Alt fra min spæde barndoms dage
Har det behaget dig, min Gud,
I gjennem ondt og godt at drage
Min sjæl fra verdens lyster ud.
Jeg midt i al min nød blev var
Den omhu, som du for mig har.

3. Med sang jeg derfor vil dig ære,
Saa længe tungen rører sig.
Takoffer vil jeg dig frembære,
Saa længe hjertet slaar i mig;
Og dør paa læben ord og klang,
Er aandens suk min takkesang.

4. Modtag da hvad jeg kan dig bringe
Af lov og pris fra jorderig!
I himlen skal det bedre klinge,
Naar der jeg bliver engler lig;
I høie kor jeg synger da
Dig evigheds halleluja!

40 Naar farer os truer

Fra engelsk. A. Haagensen. N.M.S.

1. Naar fa-rer os tru-er med sorg og be-svær, Og ven-ner os svig-ter, naar mod-stand er nær, Da skal det os trø-ste hvad end kom-me maa, At Her-ren har lo-vet vi hjælp skulde faa.
2. En spurv u-den la-de dog fryg-ter ei nød, Som den lad os gla-de for-ven-te vort brød; Ti hvad vi be-hø-ver Gud neg-ter os ei; Saa-fremt vi ham ly-der, han aab-ner en vei.
3. Naar Sa-tan an-gri-ber, for-styr-rer vor ro, Da lad os ei tvi-le, men be-de og tro. Han kan ei bort-ta-ge med alt sit for-søg Det her-li-ge løf-te: Gud hjæl-per i nød.
4. Om han end vil si-ge: Dit haab vil for-gaa, Det go-de du ven-ter, det vil du ei faa; Om han os an-fal-der med træ-ske an-slag, Da vil vi ham sva-re: Gud hjæl-per i-dag!
5. Og vil han frem-vi-se vor synd og vor skam, Da ro-ser vi os af for-so-nin-gens lam, Som bar vo-re syn-der og frel-se os vil; Ti Her-ren er mæg-tig og kjær-lig og mild.
6. Og naar gjen-nem dø-den vi her-fra maa gaa, O, da vi af or-det rig trøst skul-de faa. Med glæ-de og fred vi fra ver-den gaar hen Og kom-mer til Gud i hans her-li-ge hjem.

41 O lovsyng din Gud

ROBERT GRANT
P. M. Petersen

FRANCIS J. HAYDN

1. O, lov-syng din Gud med him-me-lens kor, I lov-sang bryd ud
2. For-tæl om hans magt, hans rig-dom og glans, Hans klæ-de-bons pragt!
3. Hans mi-skund-hed naar til him-le-ne hen—Hvem fin-der vel ord
4. Du him-me-lens drot, i ly-set du bor, Men fra dig alt godt

hver tun - ge paa jord! Ham skab-nin-gen æ - re, vort skjold og for - svar,
Det trod - ser al sans. Hans stem-me er tor-den; han sky - en gi'r form,
at op - høi - e den? Han bjer-ge - ne dæk-ker; hver a - ger, hvert hegn
kom ned til vor jord. Med him-lens hær-ska-rer til dig ser vi hen,

Han e - vigt skal væ - re, fra e - vig - hed var.
Saa mør - ket er vor - den til lyn - ild og storm.
Med blom-ster og bæk - ke, dug - draa - ber og regn.
Vor ska - ber, for - sva - rer, for - lø - ser og ven.

42 JOHN NEWTON
Israels Sange

Jesu-navnet

ISAAC B. WOODBURY

1. Hvor er dog Je - su - nav-net sødt Og for Guds-bar-net stort!
2. Det med vor bøn til him-len gaar Og styr - ker sva - ge tro,
3. Paa det - te navn jeg byg-ger trygt, Det er mit skjold, min trøst;
4. Hvor er dog Je - su - nav-net sødt! Det brin-ger smil i sind

Det brin - ger lys, gjør hjer-tet blødt, Og dri - ver syn-den bort.
Saa hung-rig pil-grim man-na faar, Og sjæ - len fin-der ro.
Jeg hvi - ler i det u - den frygt, Det læ - ger al min brøst.
Og hjer - tet gjør for ver-den dødt, Saa him - len luk-kes ind.

43 Du store, du sterke, du vældige Gud

ALBERTA ELTZHOLTZ, dansk forfatterinde, f. 1846. K. S.

P. M. 11, 11, 11, 11.

A. J. GORDON

1. Du sto - re, du ster - ke, du væl - di - ge Gud,
2. Du mæg - ti - ge drot i al - skab - nin - gens land,
3. O Her - re, din æ - re, din lov og din pris
4. Saa vil jeg da og - saa fra dag og til dag

Som sty - rer saa vi - se - ligt alt ved dit bud!
Selv him - le - nes him - le ei rum - me dig kan;
I him - len ud - syn - ges paa eng - le - nes vis:
Dig syn - ge til pris, skjønt min røst er kun svag.

Du verd - ner op - hol - der, du verd - ner har skabt,
Din tro - ne de er og din skam - mel vor jord,
De syn - ger, de jub - ler den him - mel - dag lang,
Tre - e - ni - ge Gud, er mit of - fer ei stort,

Og dog vil du sø - ge et faar, som er tabt.
Og dog i et søn - der-knust hjer - te du bor.
Og dog vil du lyt - te til men - ne-skets sang.
Til tem - pel for dig er mit hjer - te dog gjort.

44 Til Gud alene

Ukjendt dansk forfatter fra omkring 1600. G. J.

ZINCKS Koralbog

1.Til Gud a - le - ne Jeg al min lid har sat,Hans ord det re - ne Gir hjælp ved dag og nat.Mit liv og æ - re, Mit sind, min he - le sjæl, Og an-det me - re Som du mig und - te vel,Skal gi - vet væ - re Dig Gud, Im - ma-nu - el!

2. Du kan mig trø - ste Her i min sto - re nød, Du mig for- lø - ste Med Kri-sti haar-de død. Jeg skal for - nem - me I him - me - rig stor trøst Og da for - glem - me Al den - ne ve og brøst,Naar der min stem - me Har klang som eng -le - røst.

3. O Je - sus from - me,Min al - ler - stør - ste ro, Lad mig ei kom - me I mør-kets hus at bo!Min vei du raa - de Og før mig med dig hjem, Løs du min vaa - de Og lad mig fin - de frem Af e - vig naa - de Til dit Je - ru - sa - lem!

4. Der da at væ - re Hos dig til e - vig tid I fryd og æ - re Med al - le hel-gen blid! Lad mig saa fø - re Mit liv i den - ne dal, At jeg kan hø - re Du ven - lig si - ge skal:Kom du,min kjæ - re, Med mig ind i min sal!

45 O Gud, vor hjælp

ISAAC WATTS
Maran Ata

Ukjendt

1. O Gud, vor hjælp i svund-ne aar, Vort haab mens da - ge gryr,
2. Un - der din tro - nes skyg - ge - væld Dit folk i fred har bygt,
3. Før bjer - ge - ne i fylk-ning stod Og jor - den fik sin dragt,
4. Selv tu-sind aar for dig hen - gaar Som blot en af - ten her,
5. Og ti - den som en e - vig strøm Dens søn - ner fø - rer bort,
6. O Gud, vor hjælp i svund-ne aar, Vort haab i li - vets strid,

Vort skjul i stor-mens haar-de kaar, Vort hjem bag li-vets sky'r!
Din arm har ført dem frem med held Og vær-net dem saa trygt.
Fra e - vig-hed er du – og god, Og e - vig er din magt!
Og kor-te som den vagt der staar Før sol bag fjeld man ser.
De flyr, for-glem-te som en drøm, Dør hen ved da-gens port.
Vær du vort værn naar nød fremstaar Vort hjem til e - vig tid!

A - men.

46 Herre, signe du og raade

JESPER SWEDBERG,
svensk biskop og salmebogs-
udgiver, d. 1735. M. B. Landstad. G. J.

P. M. 87, 87, 77, 88.

JOHANN SCHOP

1. { Her - re, sig - ne du og raa-de Og be - va - re nu os vel!
Her - re, lad dit aa - syns naa-de Al-tid ly - se for vor sjæl! }

Her - re Gud, dig til os vend, Og din fred os al - le send!

Fa - der, Søn og Aand til - sam-men Væ - re med os al - le! A men.

47 Han har aldrig kunnet skuffe

Kirkeklokkens Sange

H. GREEN

1. Han har al-drig kun-net skuf-fe! Han er ble-vet mer for mig End i
2. Han har al-drig kun-net skuf-fe! Da jeg laa i ver-dens dynd, Tog han
3. Han har al-drig kun-net skuf-fe! Han er nær, min sjæ - le - ven! Glad jeg
4. Han har al-drig kun-net skuf-fe! Og hans Aand er som hans ord– Han kan

al - le ly - se drømme Hjertet kun-de tæn-ke sig. Og jo me-re jeg ham
angst og skyld og smer-te Ved at so[illegible] al min synd, Og hans kjærlighed, det
tror hans ord som si-ger At han kommer snart i-gjen. Lad dem spot-te og for-
frel - se, hel-lig - gjø-re, Her-lig-gjø-re hver som tror. Da han vandt mit ar-me

kjen-der, Tro-fast, god og al-tid nær, De-sto me-re maa jeg læn-ges At du
ved jeg, Brænder al-tid li-ge varm. Glad jeg vandrer ved hans si-de, Skjærmet
ag - te Og i let-sind glæde sig, Naar han si - ger at han kommer, Er det
hjer - te, Greb jeg li-vets lyk-ke-krans. Han har al-drig kun-net skuf-fe! Han er

og-saa faar ham kjær, De-sto me-re maa jeg længes At du og-saa faar ham kjær.
af hans ster-ke arm, Glad jeg vandrer ved hans side Skjærmet af hans sterke arm.
mer end nok for mig, Naar han si-ger at han kommer, Er det mer end nok for mig.
min, og jeg er hans! Han har al-drig kunnet skuf-fe! Han er min, og jeg er hans!

48 Lovsang

Oversat af CHR. TREIDER

F. A. REISSIGER

1. Gud, du som skab - te jord og him-mel Og sty - rer ver - den ved dit
2. Dig pri - ser fug - len naar den svin-ger Mod him-len sig i lov-sang
3. Men frem-for alt dig æ - re vi - ser, Du sto - re Gud og Fa-der

ord, Du bor høit o - ver stjer-ners vrim-mel, Men og - saa
op, Og mor-gen - dug - gen naar den skin - ner I ly - sets
god, En bar - ne - ska - re som dig pri - ser For frel - se

blandt os her paa jord, Men og - saa blandt os her paa
skjær fra ro - sen - knop, I ly - sets skjær fra ro - sen-
fri ved Kri - sti blod, For frel - se fri ved Kri - sti

Sopran eller Tenor solo

Det skab - te, alt______ sig yd-mygt
I so - lens lys______ din æ - re
For bor - ger - ret______ som og du

jord. Det skab - te, alt
knop. I so - lens lys
blod, For bor - ger - ret

bøi - er At hyl - de dig——— med lov og
straa - ler, I ly - nets glimt,——— i nord-lys'
gi - ver, For Aan - dens pant——— og naa-dens

sig yd-mygt bøi - er At hyl - de dig
din æ - re straa - ler, I ly - nets glimt,
som og du gi - ver, For Aan-dens pant

pris;———
glans,———
lys.———

f

med lov og pris; Men e - ne vi som naa - den
i nord - lys' glans, Og ud - i nat - tens tau - se
og naa - dens lys Med sei - ers sang og ju - bel -

rit.

ei - - er Kan pri - se dig paa bar - ne - vis.
ti - mer Dig flet - ter stjer - ner æ - res - krans.
to - ner De pri - ser dig paa bar - ne - vis.

49

Livsens flod

Sions Harpe

R. LOWRY

1. Ud fra Guds høi - e tro - ne Frem-væl-der liv - sens vand,
2. Strøm fuld af lyst og glæ - de, Kil - de til e - vig fred!
3. Flod fuld af liv - sens van - de Ei læn-ger fjern, men nær,

Klart som kry-stal det fly - der O - ver en sølv-hvid strand.
Al - drig skal har - pen hæn - ge Taus paa din skjøn-ne bred.
Til di - ne skjøn - ne stran - de Stun - der jeg mer og mer.

KOR.

Frel - ser kjæ - re! lad mig væ - re Nær det liv-sens væld,
Frel - ser kjæ - re! lad mig væ - re Nær den glæ - des strøm,
Frel - ser kjæ - re! lad mig væ - re Nær det liv-sens vand,

Der at hen - te og for - ven - te Livs-kraft for min sjæl.
Der at ny - de og mig fry - de Ved din him-mel - brønd.
Der at glæ - des og be - re - des For et be - dre land.

50 Jeg synger julekvad

Latinsk og tysk fra det 14de aarhundrede. M.B. Landstad. G.J.

In dulci jubilo, 14de aarhundrede

1. Jeg syn-ger ju - le - kvad, Jeg er saa glad, saa
2. O Je - sus, du barn - lil, Dig læn - ges jeg saa
3. Hvor er Gud Fa - der mild, Sin Søn os sen - de
4. Hvor er vel glæ - de slig Som op i him - me -

glad! Min hjer-tens Je-sus hvi - ler I stald og kryb - be
til! Kom, trøst mig al - le sin - de, Træd ind, om her er
vil! Vi al - le var for - dær - vet I synd og vor u -
rig, Hvor al - le eng-ler kvæ - der En ny og lif - lig

trang, Som sol den kla-re smi-ler Han paa sin mo-ders fang.
smaat, Lad mig dig se og fin-de, O, da har jeg det godt.
dyd, Saa har han os for - hver-vet Al him-lens, himlens fryd.
sang Og frem for tro-nen træ-der Til Guds ba-su-ners klang!

Han er Frel - ser min! Han er Frel - ser min!
Drag mig ef - ter dig! Drag mig ef - ter dig!
Ei - a, var vi der! Ei - a, var vi - der!
Ei - a, var vi der! Ei - a, var vi der!

51 Det kimer nu til julefest

N.F.S. GRUNDTVIG

C. BALLE

1. Det ki-mer nu til ju - le - fest, Det ki-mer
2. O, kom-mer med til Da - vids by Hvor eng - le
3. Og lad os gaa med stil - le sind Som hyr-der -
4. O Je-sus, ver-den vid og lang Til vug-ge
5. Men ver-dens æ - re, magt og guld, For dig er
6. Kom, Je - sus, vær vor hyt - te - gjest, Hold selv i
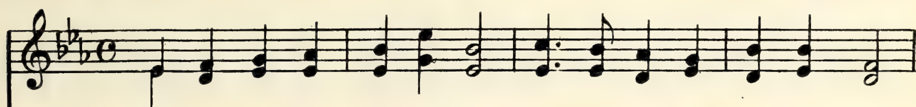
for den høi - e gjest Som steg til la - ve
syn - ger un - der sky; O, føl - ger med paa
ne til bar - net ind, Med glæ - des taa - rer
var dig dog for trang, For rin - ge, om med
ba - re støv og muld! I kryb - ben lagt, i
os din ju - le - fest! Da skal med da-vids-

hyt - ter ned Med ny-aars ga - ver, fryd og fred.
mar - ken ud Hvor hyr-der hø - rer nyt fra Gud!
tak - ke Gud For mi-skund-hed og naa-de - bud.
guld til - redt Og per - le - stuk - ken, sil - ke - bredt.
klu - der svøbt Et him-melsk liv du os har kjøbt.
har - pens klang Dig tak-ke høit vor ju-bel - sang.

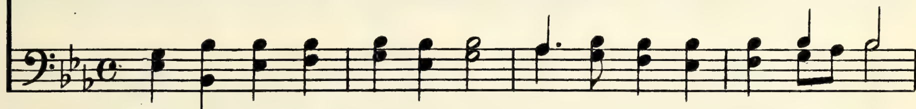
52 Deilig er den himmel blaa

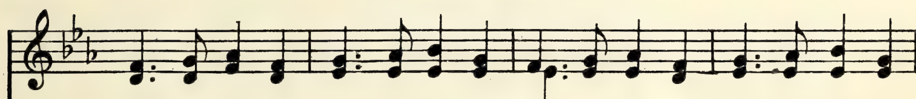
N. F. S. GRUNDTVIG

Dansk tone
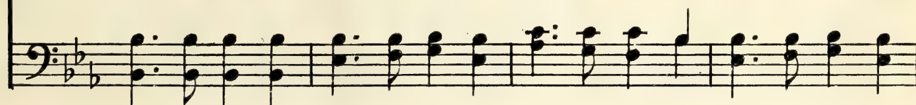

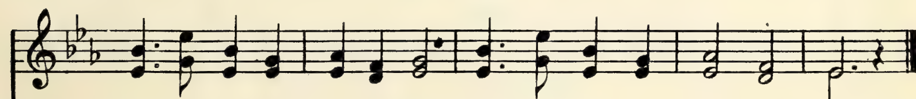
1. Dei-lig er den him-mel blaa, Lyst det er at se der-paa,
2. Det var midt i ju-le-nat, Hver en stjer-ne glim-tet mat;
3. Naar den stjer-ne lys og blid Sig lod se ved mid-nats-tid,
4. Vi-se mænd fra ø-ster-land Drog i ver-den ud paa stand
5. Stjer-nen led-te vi-se mænd Til vor Her-re Kri-stus hen.
6. Den-ne stjer-ne lys og mild Som kan al-drig le-de vild,

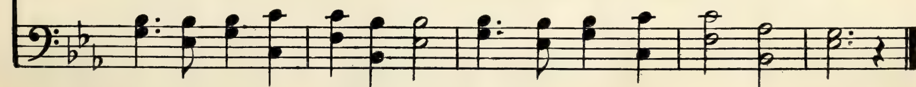

Hvor de gyld-ne stjer-ner blin-ker, Hvor de smi-ler, hvor de vin-ker
Men med et der blev at sku-e En saa klar paa him-lens bu-e
Var det sagn fra gam-le da-ge, At en kon-ge u-den ma-ge
For den kon-ge at op-le-de, For den kon-ge at til-be-de,
Vi har og en le-de-stjer-ne, Og naar vi den føl-ger gjer-ne,
Er hans Gud-doms ord det kla-re, Som han lod os aa-ben-ba-re

Os fra jor-den op til sig. Os fra jor-den op til sig.
Som en li-den stjer-ne-sol, Som en li-den stjer-ne-sol.
Skul-de fø-des paa vor jord, Skul-de fø-des paa vor jord.
Som var født i sam-me stund, Som vor født i sam-me stund.
Kom-mer vi til Je-sus Krist, Kom-mer vi til Je-sus Krist.
Til at ly-se for vor fod, Til at ly-se for vor fod.

53 Glade jul, hellige jul

B. S. INGEMANN, 1789-1862. FRANZ GRUBER, 1818

1. Gla - de jul, hel - li - ge jul! Eng - ler da - ler ned i skjul!
2. Ju - le-fryd, e - vi - ge fryd, San - ge, fuld' af him-melsk lyd!
3. Fred paa jord, fryd paa jord; Je - sus-bar-net blandt os bor.
4. Sa - lig fred, him - melsk fred To - ner ju - le - nat her-ned;

Hid de fly - ver med pa-ra-dis-grønt, Hvor de ser, hvad for Gud er skjønt,
Det er eng-ler, som hyr-der-ne saa, Den-gang Her-ren i kryb-ben laa,
Eng - ler syn - ger om bar-net saa smukt, Han har him-me-rigs dør op-lukt.
Eng - ler brin - ger til sto - re og smaa Bud om ham, som i kryb-ben laa,

Løn-ligt i-blandt os de gaar. Løn-ligt i-blandt os de gaar.
E - vig er eng - le-nes sang. E - vig er eng - le-nes sang.
Sa - lig er eng - le - nes sang. Sa-lig er eng - le - nes sang.
Fryd dig, hver sjæl, han har frelst. Fryd dig, hver sjæl, han har frelst.

54 Deilig er jorden

B. S. INGEMANN Melodi fra 2det aarhundrede

p *mf* *f*

1. Dei - lig er jor - den, Præg - tig er Guds him - mel,
2. Ti - der skal kom - me, Ti - der skal hen - rul - le,
3. Eng - le - ne sang den Først for mar-kens hyr - der,

Skjøn er sjæ - lens pil-grims-gang. Gjen-nem de fa - gre
Slegt skal føl - ge sleg-ters gang; Al-drig for-stum - mer
Skjønt fra sjæl til sjæl det lød: Fred o-ver jor - den,

Ri - ger paa jor - den Gaar vi til pa - ra - dis med sang.
To - nen fra him - len, Sjæ - le-nes gla - de pil - grims - sang.
Men - ne - ske, fryd dig, Os er en e - vig Frel - ser født!

55 Jeg er saa glad hver julekveld

MARIE WEXELSEN

1. Jeg er saa glad hver ju - le-kveld; Ti da blev Je - sus født,
2. Det lil - le barn i Bet-le-hem, Han var en kon - ge stor
3. Nu bor han vel i him-me-rig— Han er Guds e - gen Søn,
4. Jeg er saa glad hver ju-le-kveld, Da syn-ger vi hans pris,
5. Da tæn-der mo - der al - le lys, Saa in-gen krog er mørk.
6. Hun si - ger at den ly-ser end Og sluk-kes al - drig ud,
7. Jeg hol-der af hver ju - le-kveld Og af den Her - re Krist,

Da ly-ste stjer - nen som en sol, Og eng - ler sang saa sødt.
Som kom fra him - lens høi - e slot Ned til vor ar - me jord.
Men hu-sker al - tid paa de smaa Og hø - rer de - res bøn.
Da aab-ner han for al - le smaa Sit sø - de pa - ra - dis.
Hun si-ger stjer - nen ly-ste saa I he - le ver-dens ørk.
Og hvis den skin-ner paa min vei, Da kom-mer jeg til Gud.
Og at han el-sker mig i-gjen, Det ved jeg gan-ske vist.

56 Idag er os en Frelser fød'

O.P. Petersen. K.S. C.M. WILLIAM H. HAVERGAL

1. I - dag er os en Frel-ser fød' I Da-vids e - gen stad, Guds Søn han er, i - ført vort kjød— Du fald-ne slegt, vær glad!
2. Han er en e - vig, væl-dig Gud, Som vor na - tur tog paa; Guds kjær-lig - hed ham send-te ud At han os frel - se maa.
3. Han bæ - rer fyr-sten-døm-mets magt Og kal-des Un-der - lig, En mid-ler af den ny - e pagt, Som staar e - vin - de - lig
4. Han er den Ja-kobs stjer-ne klar, Som skrif-ten ta - ler om; Den som os læn-ge lo - vet var, Nu han til jor-den kom.
5. Stem op, du fald-ne A-dams kjøn, Og syng med or - gel-klang Til lov og æ - re for Guds Søn En hel-lig fry - de - sang!

57 Et barn er født

CARL F. ELTZHOLTZ, dansk-amerikansk prest og forfatter, f. 1840. K.S. C.M. NATHANAEL D. GOULD

1. Et barn er født os den - ne dag, En søn os gi - ven er. Han ta - le vil for Gud vor sag, Han
2. Hans skul - dre fyr - sten - døm-met bær, Han kal - des Un-der- lig. En væl - dig Gud han og - saa er, En
3. Han e - vig-he-dens fa - der er Og ska - be - ren af alt, Han nav - net Fre - dens Fyr - ste bær, Han
4. Det barn er Je - sus, Gud og mand, Som fre - dens bud-skab bær; Med Gud han os for - li - ge kan, Med

ta - le vil for Gud vor sag, Han har os al - le kjær.
væl - dig Gud han og - saa er Nu og e - vin - de - lig.
nav - net Fre - dens Fyr - ste bær, Og er Raad-gi - ver kaldt.
Gud han os for - li - ge kan, Han so - ne - of - fer er.

58 Den yndigste rose

H. A. BRORSON. G. J.

Latinsk hymne fra Middelalderen (efter Berggreen)

1. Den yn - dig - ste ro - se er fun - det, Blandt sti - ve - ste tor - ne op - run - det, Krist lod i vor æt sig ind - po - de, Blandt syn - de - re fa - gert han gro -'de.
2. Alt si - den vi tab - te den æ - re Guds bil - le - des frug - ter at bæ - re, Var ver - den for - vil - det og ø - de, Vi al - le i syn - den bort - dø - de.
3. Da Gud lod en ro - se op - sky - de Og sæ - den om - si - der frem - bry - de At ren - se og rei - se af dø - de Vor væk - stes for - dær - ve - de grø - de.
4. Al ver - den nu bur - de sig glæ - de, Med sal - mer for tro - nen frem - træ - de— Men man - ge fra ro - sen sig ven - der Og al - drig dens lif - lig - hed kjen - der.
5. Nu, Je - 'sus, du sted - se skal væ - re Mit smyk - ke, min ro - se og æ - re, Du al - ler - liv - sa - lig - ste ga - ve, Du al - tid mit hjer - te skal ha - ve.
6. Lad ver - den mig al ting fra - ta - ge, Lad tor - ne - ne ri - ve og na - ge, Lad hjer - tet kun daa - ne og bri - ste, Min ro - se jeg al - drig vil mi - ste.

59 Et barn er født i Betlehem

Latinsk, fra det 14de aarhundrede. Grundtvig. G.J.

LUDV. M. LINDEMAN

1. Et barn er født i Betlehem, i Betlehem, Thi glæder sig Jerusalem. Halleluja, halleluja!
2. En fattig jomfru sat i løn, hun sat i løn, Og fødte himlens kongesøn. Halleluja, halleluja!
3. Han lagdes i et krybberum, et krybberum, Guds engler sang med fryd derom. Halleluja, halleluja!
4. Og østens vise ofret der, de ofret der Guld, røgelse og myrra skjær. Halleluja, halleluja!
5. Nu al vor nød og sorg er endt, vor sorg er endt, Os er idag en frelser sendt. Halleluja, halleluja!
6. Ham være pris til evig tid, til evig tid, Vor Frelser bold og broder blid! Halleluja, halleluja!

60 Syng nu for Herren

GERHARD TERSTEEGEN G.J.

P. M. 59, 59, 47, 8.

Lindemans Koralbog

1. Syng nu for Herren og juble, I himmelske hære! Syng for vor Frelser, ophøi ham og
2. Syng eders lovsang og juble, alt jordrigs endner! Gud sig til syndere arme mi-
3. Tænk hvilket under, at Gud kommer til os hernede, Tænk hvilken naade, hvad ofer, den
4. Gud aabenbaret i kjødet, hvem kan det udgrunde! Himmerigs døre op lukkes i
5. Har du, o Herre, da ogsaa paa mig villet tænke? Vil du dit hjerte mig fuldt af for-
6. Jesus, til dig vil jeg hjertet, saa høit jeg kan, hæve, Lad mig din yndest at vinde kun

giv ham hans æ - re! Se hvad der her Nu saa for-
skun-de-lig ven - der, Naa-de og fred Sen-der han
e - vi - ge glæ - de! Je-sus er født, Ska-den for
stør-ste nøds stun - de! Gud selv er her, Skyn-de sig
bar-mel-se skjæn - ke? Hvor maa jeg da Væ - re saa
stun-de og stræ - ve! Tag mig i tugt, Giv mig om-

un-der-lig sker: Gud vil et men-ne-ske væ - - re!
til os her - ned, Glæd dig, du hjord som ham kjen - der!
e - vig er bødt– Ti - e hver sjæl og til - be - - de!
til ham en - hver Som vil sig him-me-rig un - - de!
in-der-lig glad, At in-gen sorg mig kan kræn - ke!
ven-del-sens frugt. E - vig for dig kun at le - - ve!

Kim nu, I klokker

61 N. F. S. GRUNDTVIG, dansk biskop og salmedigter, d. 1872. G. J.

Tone som Nr. 60

1. Kim nu, I klokker,
    ja kim nu før dag i det dunkle,
Tindre, I stjerner,
    som englenes øine kan funkle!
Fred kom til jord,
Himmelens fred med Guds ord,
Æren er Guds i det høie!

2. Julen er kommet
    med solhverv for hjerterne bange,
Jul med Gudsbarnet
    i svøb under englenes sange,
Kommer fra Gud,
Bringer os glæderigt bud,
Æren er Guds i det høie!

3. Syng eders salmer,
    slaa sammen med fryd eders hænder,
Menneskebarnene
    alle til jorderigs ender!
Født er idag
Barnet til Guds velbehag,
Æren er Guds i det høie!

62 Af høiheden oprunden er

PHILIP NIKOLAI, tysk prest og salmedigter, d.1608. M.B. Landstad. K.S.

PHILIP NIKOLAI

1. Af høi-he-den op - run-den er En mor-gen-stjer-ne klar og skjær,
2. Du lil - le barn, liv - salig skjøn, Gud Fa-ders og Ma - ri - as søn,
3. O Je-sus Krist, du Frel-ser god, Lad dybt du i mit hjer-tes rod
4. Hvor hjer-te-glad er jeg da nu, Mit et og alt er Je-sus, du,

Guds sand-hed og Guds naa - de. Du Ja-kobs stam-mes fri - ske skud,
O du høi-baar-ne fyr - ste! Jeg gi-ver dig alt hjer-tets rum;
Din kjær-lig-hed op-flam - me! Og til min glæ-de mig for - len
Be - gyn-del-se og en - de! Du hen-ter mig alt til din pris

Du Da-vids søn, min Her-re Gud, Mig fry-der o - ver - maa - de.
Dit liv-sens e - van - ge - li - um Min sjæl skal nu for - ly - ste.
Jeg væ - re maa en frugt-bar gren Paa dig, du liv-sens stam - me,
Til him-me-ri - ges pa - ra - dis Fra jam-mer og e - len - de.

Lif - lig, Ven - lig, Stor og her - lig, Hjer - tens kjær-lig,
Kjæ - re Her - re, Hjer-tes man - na! Ho - si - an - na!
Fra dig Al - drig Ser mit øi - e, Jor - dens møi-e
A - men, A - men! Kom, du mil - de, Ei for sil - de,

Rig paa ga - ver, Lys og liv du til mig ha - ver.
Dig til æ - re Glad i aan - den vil jeg væ - re.
Længs-len ø - ger: Dig a - le - ne, dig jeg sø - ger!
Kom, du kjæ - re! Kun hos dig er godt at væ - re.

63 H. A. BRORSON. G. J.

I denne søde juletid

HENDERSONS Koralbog

1. I den-ne sø-de ju-le-tid Bør man sig ret for-nø-i-e,
2. En li-den søn af Da-vids rod Som og er Gud til-li-ge,
3. Vor tak vi vil frem-bæ-re da, End-skjønt den er kun rin-ge,
4. Hal-le-lu-ja, vor nød er endt! Hvem vil-de me-re kla-ge,

Og bru-ge al sin kunst og flid Guds naa-de at op-hø-i-e.
For vo-re syn-ders skyld for-lod Sit sø-de him-me-ri-ge.
Ho-sian-na og hal-le-lu-ja Skal al-le-veg-ne klin-ge.
Hvem vil-de gaa af sorg om-spændt I dis-se fry-de-da-ge?

Ved ham som er i kryb-ben lagt Vi vil af sjæ-lens he-le magt
Det var ham svart at tæn-ke paa At ver-den skul-de un-der-gaa,
Guds ark er kom-met i vor leir, Ti syn-ger vi om fryd og sei'r,
Syng høit i sky, Guds kir-ke-flok: Hal-le-lu-ja, nu har jeg nok,

I aan-den os for-ly-ste; Din lov skal hø-res, Frel-ser kjær,
Det skar ham i hans hjer-te; I saa-dan kjær-lig-he-dens glød
Mens hjer-tet maa sig rø-re, Vi syn-ger om den dy-re fred,
Den lyst er u-den li-ge! Hal-le-lu-ja, hal-le-lu-ja!

Saa vidt og bredt i ver-den her, At jor-den den skal ry-ste.
Han kom at de-le al vor nød Og lin-dre al vor smer-te.
Saa hel-ve-de skal skjæl-ve ved Vor ju-le-sang at hø-re.
Guds Søn er min, jeg gaar her-fra Med ham til him-me-ri-ge!

64 Hør den englesang

CHARLES WESLEY. K.S. FELIX MENDELSSOHN-BARTHOLDY

1. Hør den eng - le-sang saa skjøn: Pri - set vær vor kon-ge - søn!
2. Kon - ge - søn - nen kom her - ned; Han, vor Gud fra e - vig - hed,
3. Kon - ge - søn, hil væ - re dig Som bær nav-net: Un-der - lig,

Fred paa jor - den! raa-bes ud, Syn - de - ren for-ligt med Gud!
Aa - ben - ba-ret sig i kjød, Af - kom af en jom-frus skjød.
Fre - dens Fyr-ste, Frel-ser-mand For det gan-ske jor-dens land.

Kom-mer, al - le folk paa jord, Lyt - ter til de gla - de ord,
Eng - le - ska-ren gla - de saa Bar - net som i kryb-ben laa,
Da du dø-dens pi - ne led Blev du os til sa - lig - hed;

Med hint eng - le - kor i - stem: Krist er født i Bet - le - hem!
Svæ - vet ha-stig ned med bud Til alt folk fra him-lens Gud,
Der - for syng min gla - de sjæl: Pris ske vor Im-ma - nu - el!

Med hint eng-le-kor i - stem: Krist er født i Bet - le - hem!
Svæ-vet ha-stig ned med bud Til alt folk fra him-lens Gud. A - men.
Der - for syng min gla-de sjæl: Pris ske vor Im-ma-nu - el!

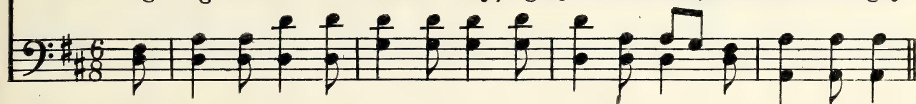
65 Længst endt var byens larm

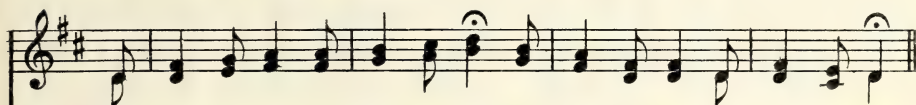
Pilegrims Sangeren

W. B. BRADBURY

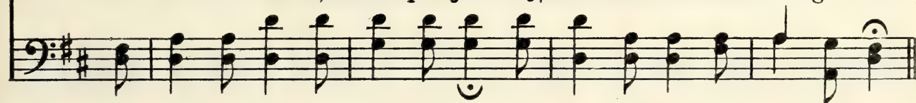

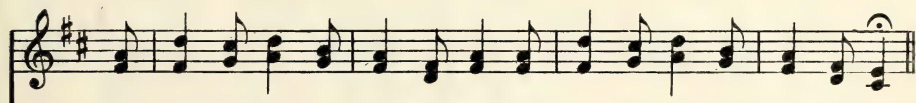
1.Længst endt var by - ens larm og støi, Og stil-hed laa paa dal og høi;
2. Da plud-se-lig en to-ne-strøm Af-brød na-tu-rens sø-de søvn,
3. Den eng-le-sang har-mo-nisk lød: Jer er i-dag en frel-ser fød!
4. Og eng-le-ko-ret svandt i. sky, Og stjer-nen sank;men før-ste gry
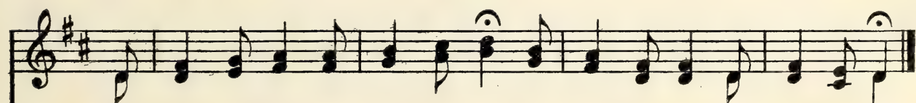

Som li-den fugl i grøn-ne lund Nød hjord i fold en sik-ker blund;
I glans fra Her-rens hel-lig-dom En vin-get san-ger-ska-re kom!
Med ham paa skjød i Da-vids stad Hans mo-der høist be-naa-det sad.
Af Kri-sti tid brød frem paa jord–Kjød ble-ven var Guds e-get ord.
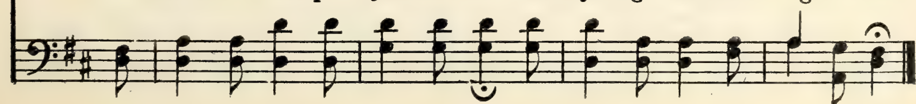

Ei lyd af liv i luf-ten lød, Ei sva-gest sus fra sko-gens skjød,
Med himmelsk sang til Her-rens lov Den fyld-te bjerg og dal og skov,
Nu høi-e him-le pri-ser Gud! Saa eng-le-ska-ren jub-ler ud–
O ju-le-mor-gens gla-de bud Om vel-be-hag fra naa-dens Gud,

Men o-ver søvnsænkt Bet-le-hem Alt ø-stens stjer-ne tin-dret frem.
Mens hyr-de-vagt ved stil-le hjord Fik hø-re hvert af san-gens ord.
Lad fre-den fyl-de A-dams kjøn, Nu kom-men er Guds e-gen Søn!
Nu kan vi som paa jor-den bor Lov-syn-ge Gud med eng-le-kor!

66 Lys straaler frem

Kirkeklokkens Sange

1.Lys straa - ler frem af det dy - be - ste mør - ke,
2.Stjer - nen som ly - ste for vi - se fra ø - sten
3.Kri - stus som brag - te det ny' for det gam - le,

Dag bry-der frem af aar - hun-dre-ders nat, Flo-der ud-væl-der af
Skin-ner nu o - ver al ver-den som sol. Bar-net som hæ-vet i
Je-sus hvis her-lig-hed nu vi har se't, Staar som det ban-ner der

ør - ke-nens tør - ke, Bjer - ge - ne aab-nes for løn - li - ge skat.
Bet - le - hem rø - sten Hø - res paa jor-den fra pol og til pol.
at - ter skal sam - le Al - le de ad-spred-te Guds børn til et.

KOR

O hvil-ken kjær-lig-hed! O hvil-ken naa-de! Fa-de-ren gav os sin

en - baar - ne Søn! Pa - ra - dis sæd som i

stø - vet han saa -'de, Vok-ser nu op til en ha-ve saa skjøn.

67 Her kommer dine arme smaa

H. A. BRORSON. G. J. J. A. P. SCHULTZ

1. Her kom - mer di - ne ar - me smaa, O Je - sus, i din stald at gaa, Op - lys en - hver i sjæl og sind At fin - de vei - en til dig ind!
2. Vi lø - ber dig med sang i - mod Og kys - ser stø - vet for din fod, O sa - lig stund, o sø - de nat, Da du blev født, vor sjæ - le - skat!
3. Vel - kom - men fra din him - mel - sal Til den - ne ver - dens taa - re - dal, Hvor man dig in - tet an - det bød End stald og kryb - be, kors og død!
4. Men, Je - sus, ak hvor gaar det til, At dog saa faa be - tæn - ke vil Den sto - re, sto - re kjær - lig - hed, Som drog dig fra din her - lig - hed?
5. O, drag os gan - ske til dig hen, Du sto - re, mil - de sjæ - le - ven, Saa vi i tro - en fav - ner dig Og føl - ger dig paa him - mel - vei!
6. Saa skal det ske, at vi en - gang Blandt al - le helg - ners fry - de - sang I him - lens gla - de pa - ra - dis Skal pri - se dig paa eng - le - vis.
7. Her staar vi nu i flok og rad Om dig, vort skjøn - ne hjer - te - blad, Ak hjælp, at vi og al - le maa I him - len for din tro - ne staa!

68 EMILY S. ELLIOTT
Sions Sange

Rum for Jesus

IRA D. SANKEY

1. Du fra tro - nen steg, Lag - de kro - nen ned, Da til
2. Him-mel - hvæl - vet klang, Og Guds eng - le sang Om din
3. Da du kom til jord Med dit liv - sens ord, Med dit
4. Snart med him - mel - glans Og med sei - ers - krans Vil du

jor - den du kom for mig; Men i Bet - le - hem Der ei
fød - sel, om fryd og fred; Men i kryb - bens straa Du som
frel - sen - de Ef - fa - ta, Fik du spot og slag, Man dig
kom - me i - gjen til vor jord, Da med hjer - te - fryd El - ler

fand - tes hjem Hvor man vil - de mod - ta - ge dig,
barn her laa Som en fat - tig paa frem - med sted.
gal - de gav Og et kors hist paa Gol - ga - ta.
kla - ge - lyd Skal man hø - re dit al - magts ord.

KOR

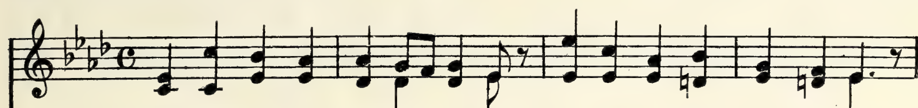
O kom, Her - re Je - sus, kom til mig! Der er rum i mit hjer - te for dig,

O kom, Her - re Je - sus, kom til mig! I mit hjer - te er rum for dig.
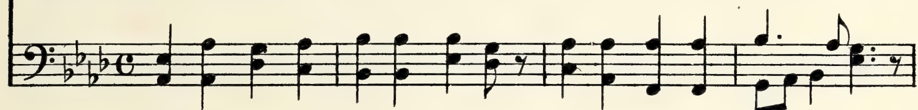
Used by permission

Verden spørger

69 JONAS DAHL, norsk prest og salmedigter, f. 1849. G. J. — 87,87,77 — LUDV. M. LINDEMAN
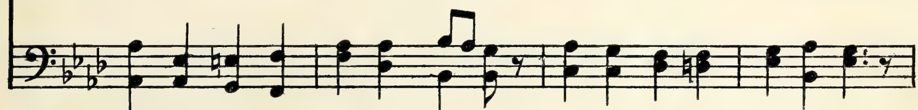

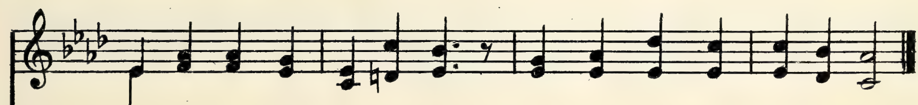
1. Ver-den spør-ger: Kan der væ-re No-get godt fra Na-sa-ret?
2. Fi-lip kom og saa og kal-der Sam-me dag Na-ta-na-el.
3. Folk har tungt for ret at læ-re Aan-dens vil-kaar, nu som før,
4. Kom og se, og han skal en-de Al den ve du sted-tes i;
5. Kom og se, og du skal si-ge Som Guds barn har al-tid sagt:
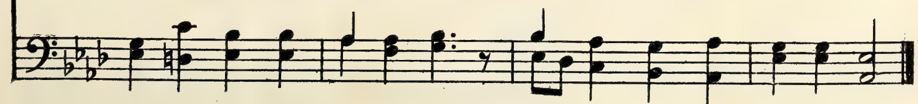

Selv Na-ta-na-el har svæ-re Tvil før han har Je-sus set.
Se dig om, i hver en al-der Fin-des man-gen ær-lig sjæl;
Tror at guds-frygt er at væ-re Un-der træl-dom til de dør.
Kom og se, og du skal kjen-de Sam-me glæ-de du som vi!
O, mod dig, Guds el-ske-li-ge, In-tet hol-der jeg i agt;

I dis-cip-le, et maa ske, Vi maa sva-re: Kom og se!
Je-sus end kan læng-sel se Un-der mangt et fi-gen-træ.
Med dit liv be-vis en-hver At det net-op om-vendt er!
Var en kryb-be end hans sted, Eng-ler sti-ger op og ned.
Ja for-smæg-ter end min sjæl, Du er e-vig dog min del.

70 I Nasaret i trange kaar

87,87,887

N.F.S. GRUNDTVIG. D.M.S. — JOSEPH KLUG, Wittenberg 1535

1. I Na - sa - ret i tran - ge kaar Med høi - he - den for -
2. Saa er vi al - le kon - ge - børn, Skjønt fat - ti - ge og
3. Da som Gud Fa - ders eg - ne smaa I da - ge - tal vi
4. O, Gud ske lov for naa - dens ord, Som trø - ster dem der

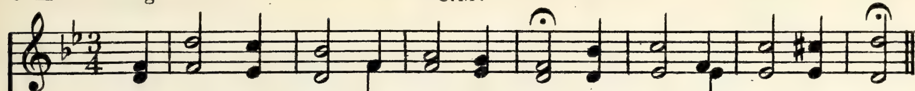
tro - lig, Der vok - ste op til mand - doms - aar Vor Her - re blid og
rin - ge; Og høi - e - re end no - gen ørn Sig haa - bet kan op -
læ - re I Aan - dens kraft at staa og gaa Og ta - le til Guds
græ - de! Og Gud ske lov for Je - su spor, Hvor - i de smaa kan

ro - lig Som den, der ved i hyt - ten godt Hos
svin - ge, Naar Je - sus er vort hjer - te nær Som
æ - re; Op - el - skes til i mand - doms aar, Mens
træ - de! Og Gud ske lov for Her - rens Aand, Som

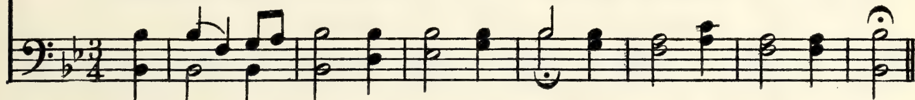
Fa - der paa det høi - e slot Han har sin vis - se bo - lig.
Her - re mild og bro - der kjær, Som barn med eng - le - vin - ge.
her vi i Guds vin - gaard staar, Vel - sig - net frugt at bæ - re.
fø - rer os i le - de - baand Til e - vig fred og glæ - de!
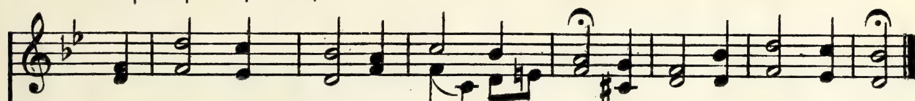
71 Velkommen til vor jord

Brødre Menighedens Salmebog. K.S. C.M. JAMES C. WADE

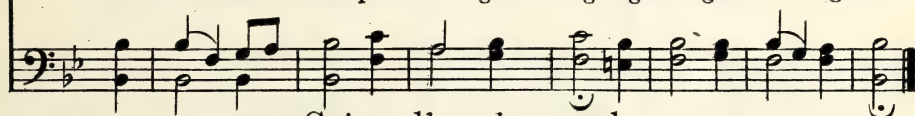

1. Vel-kom-men her paa den-ne jord, Du Guds en-baar-ne Søn!
2. Til fry-de-sang blev vendt vor graad, Da du kom os i-hu;
3. De ting som tjen-te til vor fred Vi ar-me kjend-te ei;
4. At sø-ge din barm-hjer-tig-hed Vi ik-ke tænk-te paa;
5. Men kjær-lig-he-den aab-ner sig, Den kom-mer til os ned,
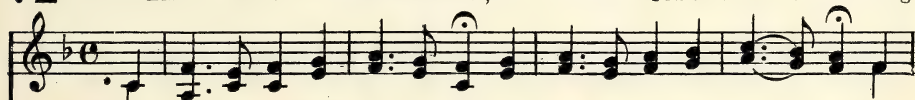

Hal-le-lu-ja! Du hol-der ord Og frel-ser A-dams kjøn.
Det e-vig-he-dens skjul-te raad Det aa-ben-ba-ret du.
Ved synd i dø-den sænk-te ned, Vi saa ei li-vets vei.
Ti skjult os var det raad, hvor-ved En syn-der fred kan faa.
Du vor na-tur paa-ta-ger dig Og brin-ger liv og fred.

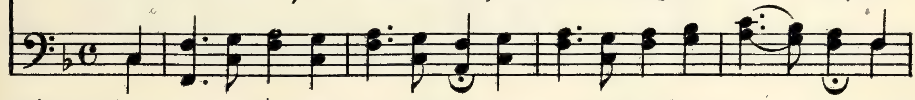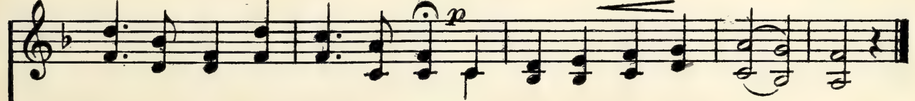

72 Sving dig, min aand

B.S. INGEMAN. K.S. P.M. 87, 87. Fra Melodier til Salmebog

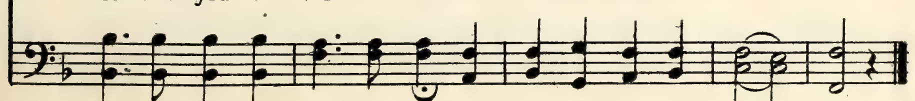

1. Sving dig, min aand, til Jordans strøm, Guds røst du skal for-nem-me; Din
2. Tvil ei, min sjæl, tvil al-drig mer, Jeg him-len aa-ben sku-er, I
3. I flo-den staar i hel-lig glans, Om-sust af Aan-dens vin-ger, Med
4. Han sti-ger op af Jordans strøm Ind-vi-et til sit ri-ge; Mit
5. Han som for-kyn-der naa-dens bud Og fred paa jor-de-ri-ge, Han
6. Din Søn han er, o sto-re Gud, Som o-ver eng-ler tro-ner, Dit

tro, dit haab er in-gen drøm, Lyt til Gud Fa-ders stem-me!
sky-en Her-rens Aand jeg ser I mor-gen-so-lens lu-er.
her-lig-he-dens straa-le-krans Han som mig frel-se brin-ger.
frel-ses haab er in-gen drøm, Min tro skal mig ei svi-ge.
er din Søn, o sto-re Gud, Din Søn, den el-ske-li-ge!
vid-nes-byrd i ver-den ud Fra aa-ben him-mel to-ner.

73 Hvor stor er dog den glæde

THOMAS KINGO, dansk biskop, salmedigter og salmebogs-udgiver, d.1703. G.J.

ZINCKS Koralbog

74 Vi kaster atter garnet

M. B. LANDSTAD. G. J. — 76, 76, 76, 76. — LINDEMANS Koralbog

1. Vi ka-ster at - ter gar - net, O Her-re, paa dit bud,
2. Ja nat-ten lig-ger o - ver Det dy-be fol - ke - hav,
3. Drag ud, drag ud paa dy - bet, Kast gar-net der til dræt!
4. Da rei - ser sig den sva - ge Og gaar i Je - su navn:
5. Paa dit ord, Her - re kjæ - re, Saa skal det at - ter ske,

For vi vil fan - ge sjæ - le Og dra - ge dem til Gud.
Og i de kol - de baa - rer Er mørkt som i en grav.
Saa ly - der din be - fa - ling Til ham som sid-der træt.
Ja vel, paa dit ord ven - der Paa dy-bet vi vor stavn!
Om vi ei le - ver da - gen Da vi kan fang-sten se.

Men man-gen ær - lig Pe - ter Har si - ne garn ud - sat
Fri - mo-dig - he-den bri - ster Og tvi - len ta - ger til—
Han sid-der træt ved stran - den Af frug-tes-løst be - svær,
O se, hvor nu det lyk - kes, Hvor fang-sten den er stor!
Der kom-mer be - dre ti - der Da baa-den bli - ver fuld,

Og har dog in - tet fan - get Den he - le lan-ge nat.
Hvor læn - ge, o, hvor læn - ge, Før du os hjæl-pe vil?
Men se, nu træ - der Her - ren, Den ster - ke Gud, ham nær!
Det var i - mod for - haab - ning, Det var paa Her-rens ord.
Guds fangst vi vist skal vor - de Og han vor Her - re huld.

75 Lov og tak og evig ære

THOMAS KINGO. G. J. P. M. 87,87,77,88. Fransk folkemelodi af von Goudimel

1. Lov og tak og e-vig æ-re Ske dig, Guds en-baar-ne Søn,
Som en tje-ner vil-de væ-re Født af Da-vids æt i løn!
2. Lad mig al-drig dig for-sa-ge, Om end kors og kum-mer mig
Skal i den-ne ver-den pla-ge; Giv mig kun at el-ske dig,

Her-re Je-sus, lær du mig At jeg van-drer ret for dig
Her-re Je-sus, til min død, Trø-stes saa i al min nød

Og i di-ne fod-spor træ-der, I din go-de vei mig glæ-der!
Ved din fød-sel, død og smer-te—Tag dem al-drig fra mit hjer-te!

76 O Herre Gud, din lære

THOMAS KINGO. K. S. P. M. 76,76,76,76, LOWELL MASON

1. O Her-re Gud, din læ-re Din sæd, dit re-ne ord,
2. Paa vei-en me-get spil-des Saa og paa klip-pe-grund;
3. O Gud, du ser og kjen-der Hvad art af jord jeg er!
4. For tor-ner, haar-de ste-ne Min hjer-te-grund be-fri,

Som saa-es dig til æ-re I fol-ke-hjer-ters jord;
Blandt tor-ne-krat for-vil-des Tidt kjer-nen skjøn og sund;
Mod ver-den jeg mig ven-der, Kun li-den frugt jeg bær.
Hegn mig med naa-dens gre-ne Fra ver-dens syn-de-sti;

Hvor kraf-tig den sig fin - der, Naar du den la - der strø,
Den mind-ste del kun fal - der Ud - i den go - de jord
Hver sjæl, som fromt vil væ - re Dit ret-te sæ - de - land,
Dyrk selv mit hjer-tes a - ger At frugt den bæ - re maa,

Dog kan den li - de hin - der Og tidt i spi-ren dø.
Og faar sin vækst og al - der Og ret vel - sig - net gror.
Kan man - ge frug-ter bæ - re Ved naa-dens sol og vand.
Som det dig Gud be - ha - ger Til hø-stens krans at naa!

77 K.S. O Jesus, du det vintræ er

Tone som Nr. 62

1. O Jesus, du det vintræ er,
Om hvilket skriften vidne bær,
Det skud af Davids stamme.
Gud Herren, vor retfærdighed,
Det er det navn du nævnes ved
Og kjendes af det samme.
Send saft! Giv kraft!
Dine grene Kan alene
Frugter bære
Ved dig til Gud Faders ære.

2. Din Fader er den vingaardsmand,
Som tager sig sin kirke an.
Hver sjæl, som ikke henter
Fra dig sin kraft og bær ei frugt,
Forskyder han, har end den brugt
Dit ord og sakramenter.
Gud maa Nedslaa
Hver bedrager, Som antager
Skin af dyder
For at skjule sine lyder.

3. Han renser dem, som frugter bær
Og som gjør troens gjerninger,
Til mere frugt at bære.
Snart sendes fryd og gode kaar,
Snart kors som kjødet gruer for,
Hvad hver kan tjenligst være.
Dit bud, Min Gud,
Kan alene Danne rene
Dem, hvis hjerte
Hænger ved det ord du lærte.

78 Med straalekrans om tinde

N. F. S. GRUNDTVIG. G. J. — N. K. MADSEN-STENSGAARD

1. Med straa-le-krans om tin-de For-kla-ret Je-sus stod, Det var-mer os her-in-de Med sa-lig haab og mod.
2. Han stod paa Ta-bors høi-e, Den Guds og Da-vids søn, Som so-len var hans øi-e, Som lys hans klæd-ning skjøn.
3. Med ven-ner fra Guds bo-lig Vor Frel-ser skif-tet ord Om kors og død hel ro-lig, Om seng i sor-ten jord.
4. O, hør mig drot, du kjæ-re, Brød ud da Pe-ter glad, Her er saa godt at væ-re, Ei mer vi skil-les ad!
5. Hans Aand er her til-ste-de, Hans ord er i vor mund, Ham selv vi ser med glæ-de Nu om en li-den stund.
6. Til Je-su Kri-sti æ-re Det to-ne høit i sky: O, her er godt at væ-re I Her-rens kir-ke-ly!

79 O Jesu navn, hvor er det sødt

W. C. MARTIN
Salmer og Lovsange — E. S. LORENZ

1. O Je-su navn, hvor er det sødt! Det som mu-sik gjen-ly-der blødt, Naar sorg og smer-te har mig mødt—Jeg elsker nav-net Je-sus.
2. Dit sø-de navn, o Frel-ser kjær, I nø-dens tid min til-flugt er, Min trøst i sor-ger og be-svær. Jeg el-sker nav-net Je-sus!
3. Naar Je-su-nav-net kom-mer ind, Det brin-ger glæ-de i mit sind Og tør-rer taa-ren fra mit kind—Det kjære nav-net Je-sus!
4. O, in-gen kan be-skri-ve her Hvor sødt dit navn, min Frel-ser, er! For e-vig vi dig pris frembær, Vi pri-ser nav-net Je-sus.

(1.) Jeg el-sker nav-net Je-sus.

KOR

Je - sus, o hvor sødt dit navn! Je - sus, hvil - ken sik - ker havn!

Je - sus, slut os i din favn! Vi vil dit navn op - høi - e.
Vi vil dit navn op - høi - e.

80 O, sad jeg som Maria sad

MARIE WEXELSEN
D.M.S.

EMIL HARTMANN

1. O, sad jeg som Ma - ri - a sad Med tro - ens blik saa bar - ne - glad Op
2. Var det min bed - ste morgendrik, Var det naar jeg til hvi - le gik Min
3. Da blev det vel og me - re let At van - dre glad og vir - ke ret, Da
4. Her er jeg, Her - re, hjer - tens - ven! Tal du, saa ta - ler jeg i - gjen, Skjønt
5. Du si - ger jeg har bar - ne - kaar E - vin - de - lig hos Fa - der vor, Du
6. Liv - sa - ligt ord er i din mund, Liv - sa - lig er hver stil - le stund Hos

i min Frel - sers øi - e! Sad saa ved mor - gen og ved kveld, Ind-
dug og af - ten - sva - le, Da lær - te jeg vel mer og mer Om
blev mig vis - dom gi - vet, Da kjær - lig - hed i hjer - tets grund Og
jeg er lav og rin - ge, Og du al - mæg - tig, høi og stor! Jeg
selv det til mig kjøb - te. Du si - ger at din e - gen Aand Ud-
dig paa bar - ne - sæ - de! Der faar vi mod, der faar vi lyst Ud-

drak hans ord med tør - stig sjæl— Jeg glem - te al min møi - e.
al min trang, min sjæls be - gjær, Med Frel - se - ren at ta - le.
lov - sangs to - ner i min mund Ud - sprang til lyst for li - vet!
gi - ver dig dit e - get ord, Selv kan jeg in - tet brin - ge.
lø - ser mig af dø - dens baand, Til li - vet han mig døb - te.
i dit navn og ved dit bryst Til Fa - der vor at be - de.

81 Glæd dig, Sion

B.S.INGEMANN. K.S. Sir ARTHUR SEYMOUR SULLIVAN

1. Glæd dig, Si - on, glæd dig, jord, Se din kon-ge til dig kom - mer;
2. Sa-ligt, hvor han dra-ger ind, Sa-ligt er det folk, det ri - ge!
3. Bøi dig for din kon-ge, sjæl, Ver-dens kon-ger, bøi - er e - der!
4. O - ver de gjen - lø-stes land Han paa naa-dens stol er dom - mer,

Glæd dig i din vin-ter, nord, Kri-stus brin-ger e - vig som - mer!
Der skal sor - gen fly af sind, Der skal synd og død bort-vi - ge,
Stol - te magt og høi-hed, knæl, Tro-nen for Guds Søn be - re - der!
E - vig lo - vet væ - re han, I Gud Her-rens navn han kom - mer!

Paa hans tog bort-tag hver sten, Smyk hans vei med hel-lig gren,
Der skal kjær-lig - he-den bo, Der skal fre-dens pal-mer gro,
Se, i aan-ders sto-re land Kon - ge - spi-ret fø - rer han,
Syng hver sjæl med tak og bøn: Ho - si - an - na, Da-vids søn!

Bred paa sti - en høi-tids-klæ-der, Der er fryd, hvor han frem-træ - der.
Der skal haa-bet e-vigt byg-ge Un-der ke - rub - vin-gers skyg - ge!
Mør-kets mag-ter for ham vi - ge, Hans er sa - lig - he-dens ri - ge!
Syng mens al - le knæ sig bøi-e: Ho - si - an - na i det høi - e!

82 Jesus, store seiervinder

B. S. INGEMANN. K. S. — CL. GOUDIMEL

1. Je-sus, sto-re sei-er-vin - der! I Guds stad du dra-ger ind.
2. Ska-ren, som du vei-en vi - ser Til dit aab-ne him-me-rig,
3. Him-lens kon-ge! jor-den knæ - ler Paa din sto-re sei-ers-vei.

Naar din sei-ers-dag op-rin - der, Glæ-des ve-modsfuldt mit sind;
De, som nu saa høit dig pri - ser, Vil i mor-gen spot-te dig.
Fre-dens kon-ge! ei du dvæ - ler, Gol-ga-ta dig stan-ser ei.

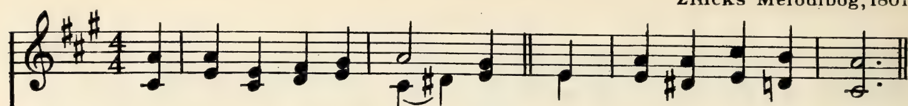
Knæ-le vil jeg paa din vei, Ho-si - an-na syn-ger jeg.
Pal-men paa din sei-ers-vei Grøn-nes til i mor-gen ei;
Fred du brin-ger, him-mel-gjest, Ver-den raa-be vil: Kors-fæst!

O, men gjen-nem sei-ers-glan-sen Ser mit øi-e tor-ne-kran - sen.
Snart hvor ho-si-an-na klin-ger, Skri-get dig til kor-set brin - ger.
O, men him-lens eng-le-tun-ger E-vig ho-si-an-na sjun - ger.
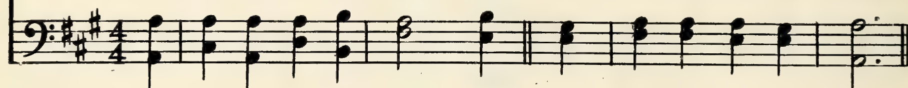
83 Se, hvor nu Jesus træder

THOMAS KINGO. G. J. P. M. 76, 76, 76, 76.
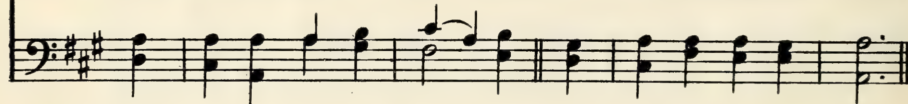
Zincks Melodibog, 1801
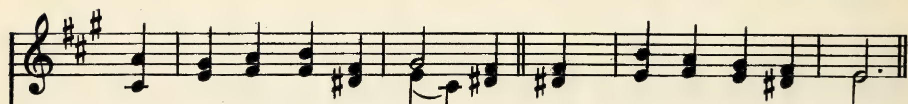

1. Se, hvor nu Je-sus træ - der Hen til den mor-der - stad,
2. Dog vil han fri i sin - de Mod si - ne fien-der gaa,
3. O Je-sus, gid jeg kun - de, Som jeg saa gjer-ne vil,
4. Jeg bær og mi-ne pal - mer For æ-rens kon-ge frem,
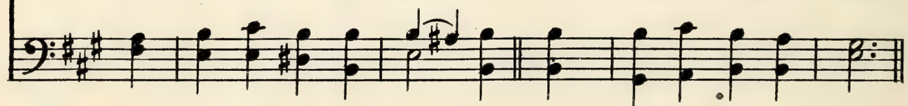

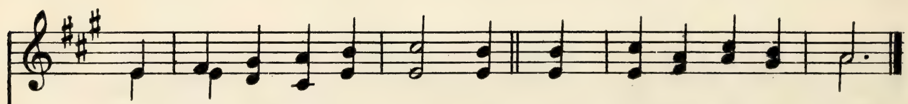
En - dog man ham be - re - der Saa svart et blo-de - bad!
Han ved han skal dem bin - de Og e-vig sei-er faa.
Dig æ - re no-gen lun - de— O, hjælp mig selv der - til!
Jeg syn-ger mi - ne sal - mer, O Je-sus, hør du dem!

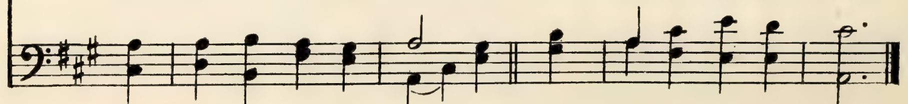

End - og hans Gud-doms øi - e Nu fæng-sel, kors og nød
Her er han som vil lø - se Hver syn-de - bun-det træl,
Jeg gjer - ne mi - ne klæ - der Vil bre - de paa din vei,
Mit ho - si - an - na klin - ger Ved din den go-de Aand,

Kan for - ud sku-e nøi - e, Ja se den vis-se død.
Her er han som vil ø - se Trøst i hver ban-ge sjæl.
Jeg med i flok-ken træ - der Som vil-lig føl-ger dig.
Min sjæl til dig sig svin - ger, Op - løf-tet ved din haand.

84 Jesus, dine dybe vunder

JOHANNES HEERMANN, tysk prest, d. 1647.
Nils Kristenssøn Arctander, dansk prest, d. 1700. G.J.

CL. GOUDIMEL

Je-sus, di-ne dy-be vun-der Og din smer-te-ful-de død
Jeg paa dig min tro har grun-det, Du min e-ne til-flugt sand,
Har jeg dig i hjer-tet in-de, Du al god-heds kil-de-spring,

Trø-ster mig i al-le stun-der, I al sjæls og le-gems nød.
Og din død har dø-den bun-det, Saa den mig ei dø-de kan.
Skal jeg in-gen smer-te fin-de Selv i dø-dens sid-ste sting.

Fal-der no-get ondt mig ind, Straks jeg tæn-ker i mit sind
At min sjæl har del i dig, Trø-ster, styr-ker, red-der mig,
In-gen fien-de ska-der mig Naar jeg skju-ler mig i dig,

Paa din pi-ne som for-by-der Mig at dri-ve skjæmt med ly-der.
Og din naa-de har mig gi-vet At staa op med dig til li-vet.
Den som med dit kors sig dæk-ker, Ham til li-vet du op-væk-ker.

85 Rørende festdag

HERMAN ANDREAS TIMM. K.S. SCHØRRINGS Koralbog

1. Rø-ren-de fest-dag! saa ro-lig jeg sku - er Her-rens a-
2. Han kun, hvem Fa-de-ren o-ver-gav dom - men Og for hvis
3. Me-dens dis-cip-ler-ne løn-lig sig glæ - der, Blus-ser af

post-ler ved nad-ve-rens bord; In-gen det a - ner hvad
aa-syn hist al - le skal staa— Frel-se-ren— ved at den
selv-til-lid, æ-re og mod, Her-ren sig rei-ser og

fa-re der tru - er Ham, som nys tal-te de sa-li-ge ord.
ti-me er kom - men, Da han i dø-den for ver-den skal gaa.
yd-myg frem-træ - der, Bøi-er sig ned for at to de-res fod.

Hjer-ter-ne sys-ler med jor-di-ske drøm-me, Øn-sker sig
Men som han el-sket fra tid-lig-ste da-ge Dem han ud-
Un-dres du, Pe-ter? Ja, un-dres kun al-le! Stor er hans

æ - rens det høi - e - ste trin; Men at i nat de - res
kaa - ret med kjær - li - ge mund, Og skjønt han kjend - te de
gjer-ning og stort hvert et ord; Han, som I Her - re og

me-ster skal tøm - me Kal-ken den bit - re er fjernt fra hvert sind.
mod - lø - se sva - ge, End han dem el-sker i af-ske-dens stund.
me-ster mon' kal - de, Van-drer hos e - der som tje-ner paa jord.

86 Op, min sjæl, følg Jesu fjed

Forenede Brødres Salmebog K. S. L. M. DANIEL READ

1. Op, op, min sjæl, følg Je - su fjed Hen i Get-se - ma - ne, følg med!
2. Hvad ser jeg? Guds en-baar-ne Søn, Som bæ - rer mi - ne syn-ders løn;
3. Til - be-den - de han fal-der ned, For mig han sve-der blo-dig sved
4. O Frel-ser! min den byr-de var, Som du for mig saa vil-lig bar.
5. O Je-sus! lad din blo-dig'sved Dog bli - ve mig til sa - lig-hed!

Der du et syn for øi - e faar, Ved hvil-ket tan-ken stil - le staar.
For - fær-del-se ham ram-mer der, Saa han til dø-den æng-stet er.
Og raa-ber mens han vaan-der sig: O Fa-der, tag den kalk fra mig!
O, maat-te jeg nu glæ - de dig, Som saa be-drø-vet var for mig!
O, lad mig ei for-gjæ-ves se Din an-gest i Get - se - ma - ne!

87 Følg nu med til urtegaarden

JAMES MONTGOMERY, engelsk redaktør, d. 1854.
N. F. S. Grundtvig. G. J.

LUDV. M. LINDEMAN

1. Følg nu med til urtegaarden, I som fristedes og faldt,
Se, hvor hyrden stred for hjorden Indtil blodet, da det gjaldt!
Se hans kval og hør hans bøn, Lær at bede af Guds Søn!

2. Følg dog med og se paa tinget Verdens dommer skjændt og skjældt,
Trindt af avindsmænd omringet, Dødsdom over sandhed fældt!
Væn dig, sjæl, til verdens løn, Lær at lide af Guds Søn!

3. Og følg med til retterstedet, Se hans kors og se hans blik,
Se hans tørre læber vædet Ynkelig med galdedrik!
Se ham rolig, mild og skjøn, Lær at dø af Davids søn!

4. Følg saa med til klippegraven I den aarle morgenstund!
Mørkt der er i dødninghaven, Lysner dog om englemund.
Krist stod op som blegnet laa, Lær os, Herre, at opstaa!

88 O hoved, høit forhaanet

Latinsk salme fra middelalderen, ofte tillagt Bernhard af Clairvaux, abbed, d. 1153. Paa tysk ved Paul Gerhardt; paa dansk ved Fr. Rostgaard. K. S.

P. M. 76, 76, 76, 76.

HANS LEO HASZLER, ca. 1600

1. O hoved, høit forhaanet Med blodigt saar og ve!
2. Hvem turde saa bespytte Dit ædle ansigts pragt,
3. Min Jesus, du er saaret For min ulydighed;
4. Jeg takker dig af hjerte, Af ganske sind og sjæl,

O ho-ved, tor-ne-kro - net Til smer-te, spot og spe!
For hvil-ket sig maa flyt - te Med frygt al ver-dens magt?
Jeg bur-de ha-ve baa - ret Den pi-ne som du led.
Min Frel-ser, for din smer - te; Du vil-de mig saa vel.

O ho-ved, som har væ - ret Til-be-det i-de - lig, Men
Hvem har de ble-ge kin - der, De øi-nes dei-lig - hed, Hvis
O se, her staar jeg ar - me For-dømt til ver-dens ris, Dig
Lad mig, o Je-su Kri - ste, Ved tro-en hol-de mig; Naar

nu saa høit van-æ - ret, Vær hil-set hjer-te - lig!
li-ge man ei fin - der, Saa skam-me-lig til - redt?
o-ver mig for-bar - me! Din naa-des glimt mig vis!
øi-ne-ne vil bri - ste, Da lad mig dø i dig!

89 THOMAS KINGO

Paa hans kors

Tone som Nr. 86

1. Paa hans kors Pilatus skriver:
"Jesus, jøders konge" klart;
Dette ord til anke bliver
Som til denne dag har var't.
Dig i hu hvem gav det saa?
Hvad du skrevet har, skal staa—
Jesus skal korsfæstet bære
Kongenavn, og det med ære.

2. Skriv dig, Jesus, paa mit hjerte,
O, min konge og min Gud,
At ei vellyst eller smerte
Dig formaar at slette ud!
Denne indskrift paa mig sæt:
Jesus Krist af Nasaret,
Den korsfæstede, min ære
Og min salighed skal være.

90 Naar jeg beser det kors

ISAAC WATTS, engelsk prest og salmedigter, d.1748 A. Haagensen. K.S.

L.M.

ISAAC B. WOODBURY

1. Naar jeg be-ser det kors, hvor-paa Den æ-rens kon-ge for mig led, Da bli-ver jor-dens skat-te smaa, Og hjer-tets stolt-hed syn-ker ned.
2. For-byd, o Gud, at ro-se mig Af an-det end af Kri-sti død; Alt jor-disk er for-fæn-ge-lig, Kun Je-sus frel-se kan fra nød.
3. Se, fra hans ho-ved, haand og fod En strøm af sorg og kjær-lig-hed Ud-i hans dy-re-ba-re blod, Der fly-der af hans vun-der ned.
4. Om min al ver-dens rig-dom var Og jeg den lag-de for ham ned, Et rin-ge of-fer det dog var I-mod hans sto-re kjær-lig-hed.

A-men.

91 I synden havde jeg behag

JOHN NEWTON, engelsk prest og salmedigter, d.1807. O.P. Petersen. K.S.

C.M.

AARON WILLIAMS

1. I syn-den hav-de jeg be-hag Og dag-lig den be-drev,
2. Hængt paa et kors jeg saa en mand I smer-te, sorg og nød
3. Han saa paa mig med ve-mods blik, Og bæ-ven-de jeg stod
4. Sam-vit-tig-he-den rei-ste sig Og skrev mit skyl-de-brev.
5. Da saa han at-ter ned paa mig Og sag-de: Syn-ders tal
6. Tak, Je-sus, du som syn-den bar Og dig kors-fæ-ste lod;

Til jeg fik se et syn en dag, Hvor-ved jeg æng-stet blev.
Som al-drig jeg be-skri-ve kan—Hans blod i strøm-me flød.
Da jeg ud-i mit hjer-te fik Se syn-den rød som blod.
Jeg saa at Je-sus led for mig Og dybt be-drø-vet blev.
Mit blod ud-slet-ter nu for dig; Jeg dør, du le-ve skal.
Ved din for-so-nings-død jeg har Nu frel-se i dit blod!

92 Hil dig, Frelser og Forsoner

Arnulf af Louvain, d. 1250
N.F.S. Grundtvig. G. J.

Tysk folkemelodi (Morgenroth)

1. Hil dig, Frel-ser og For-so-ner! Ver-den dig med tor-ner kro-ner; Du det ser jeg har i sin-de Ro-sen-krans om kors at vin-de, Giv mig der-til mod og held!
2. For dit an-sigt vil jeg træ-de, Ti jeg tror du er til-ste-de; Jeg til-be-der dig i stø-vet, Ti saa ren som gul-det prø-vet Er du dog mi-skun-de-lig.
3. Hvad har dig hos Gud be-drø-vet Og hvad el-sket du hos stø-vet, At du vil-de alt op-gi-ve For at hol-de os i li-ve, Os dig at med-de-le hel?
4. Kjær-lig-he-den, hjer-te-glø-den Ster-ke-re var her end dø-den; Hel-ler gi-ver du end ta-ger, E-ne der-for dig be-ha-ger Kor-sets død i al-les sted.
5. Ak, nu fø-ler jeg til-ful-de Hjer-tets haardhed, hjer-tets kul-de! Hvad ud-sprang af dis-se fjel-de Nav-net værdt til at gjen-gjæl-de, Frel-ser, al din kjær-lig-hed?
6. Ja, jeg tror paa kor-sets gaa-de, Gjør det, Frel-ser, af din naa-de! Staa mig bi naar fien-den fri-ster, Ræk mig haand naar øi-et bri-ster, Sig: Vi gaar til pa-ra-dis!

93 O, gik min konge og min Gud

ISAAC WATTS, 1707
Tone Nr. I
Concordia
HUGH WILSON, 1764-1824

93 O, gik min konge og min Gud

Tone Nr. II
C. M.
THOMAS HASTINGS

For syn-de-re som jeg? For syn-de-re som jeg?
Hans sjæl led dø-dens ve? Hans sjæl led dø-dens ve?
For he-le ver-dens synd! For he-le ver-dens synd!
For hvad for mig han led. For hvad for mig han led.
Er alt hvad jeg for-maar. Er alt hvad jeg for-maar.

94 Sortnet var den gyldne sol

PAUL STOCKMANN, tysk prest, d. 1636. N.F.S. Grundtvig. G.J.

LUDV. M. LINDEMAN

1. Sort-net var den gyld-ne sol, Da min Frel-ser ro-lig
Gud i vold sin sjæl be-fol Som en søn for-tro-lig;
Saa skal jeg i Je-su navn, Hvad end før jeg fri-ster,
Sjæ-len læg-ge Gud i favn, Naar mit øi-e bri-ster.

2. Da det sid-ste suk han gav, He-le jor-den bæ-vet,
Klip-per rev-net, og i grav Død-nin-ger sig hæ-vet.
Gjør hans suk det un-der-verk, Hvad da her-sker-to-nen?
Er paa kor-set han saa sterk, Hvad da ei paa tro-nen?

3. Lær os, Frel-ser, li-vets væld, Hvad din død be-ty-der,
Saa vi til dit kors med skjæl Nag-ler vo-re ly-der!
Lær med taa-rer os at saa Sæd til liv her-ne-de,
Saa du lov-sang hø-ste maa I den sto-re glæ-de!

95 SIGVALD SKAVLAN, norsk prest, d. 1912. G. J.

Jeg kysser dine hænder

7,6,7,6,7,6,7,6. FREDSBASUNEN

1. Jeg kys-ser di - ne hæn-der Med dy - be nag - le - gab,
2. De hæn-der som saa kjær-ligt Har lin-dret sy - ges nød,
3. Naar jeg min haand ud - rak - te Til den for-bud - te frugt,
4. Den frel - se Gud mig sen - der Er kjøbt med di - ne saar;
5. I kjær-lig - he-dens un - der Min sjæl ser trø-stig ind,

De som saa sæl - somt ven - der Til vin-ding alt mit tab,
De som saa rigt og her - ligt I ør - ken øds-let brød,
Du di - ne hæn - der strak - te Og mod-tog al min tugt.
I beg - ge di - ne hæn - der Mit navn nu teg-net staar.
I di - ne dy - be vun - der Jeg skju - ler brø-den min.

De hæn - der som har skre - vet Med blod og nag - le -
De hæn - der som saa mil - de Vel - sig - ner vo - re
Naar min med blod var stæn - ket, Med u - ret og med
Din haand syv-stjer - nen bin - der Og bæ - rer ver - den
Nu har du nag - ler byt - tet Med scep - ter og med

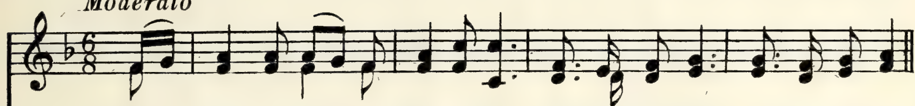
spids Mit hjer - te fri-heds-bre - vet, Min bar - ne-rets be - vis.
smaa— O, at du, Frel-ser, vil - de De skul - de saa-res saa!
svig, Din er til kor-set læn-ket Paa al min vaan-de rig.
al, Af den min frel - se rin - der Med dy - re draa-bers fald.
spir Og er fra kor-set flyt-tet Til tro - nen af sa - fir.

96 O, vogt min sjæl
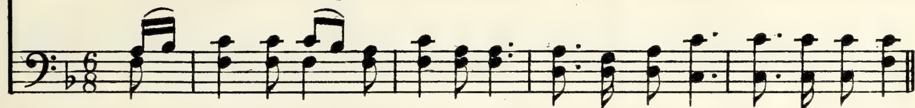
Kirkeklokkens Sange

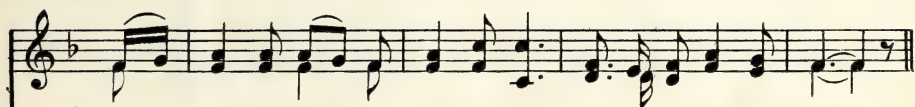
Wm. J. KIRKPATRICK

Moderato
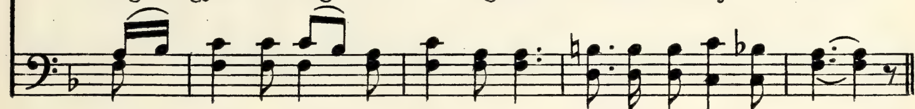

1. O, vogt min sjæl fra dag til dag Un-der dit blod, un-der dit blod!
2. Kun her en syn-der skju-les kan Un-der dit blod, un-der dit blod!
3. Be-var mit hjer-te helt for dig Un-der dit blod, un-der dit blod!
4. Lad Aan-dens frug-ter bli-ve ved Un-der dit blod, un-der dit blod!
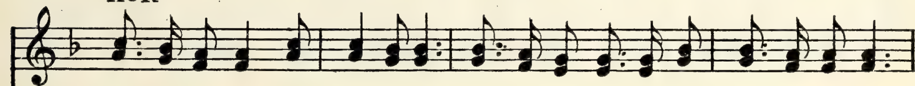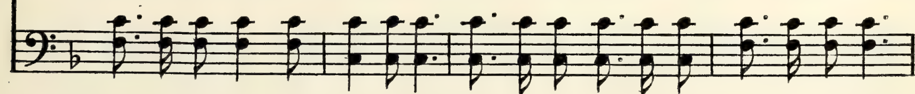

Al synd og tvil fra mig bort-tag Un-der det dy-re blod!
Kun her sin Frel-ser kjen-der man Un-der det dy-re blod!
Med Hel-lig Aan-den fyld du mig Un-der det dy-re blod!
Og gjem du mig i e-vig-hed Un-der det dy-re blod!
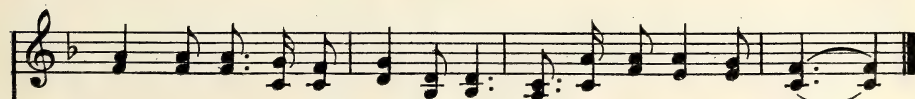

KOR
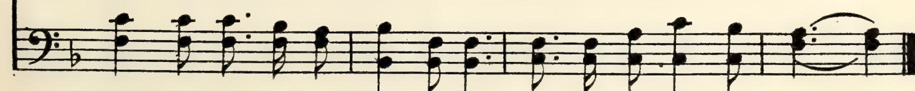

Un-der dit blod, dit dy-re blod, Un-der den ren-sen-de, læ-gen-de flod,

Vogt mig, Frel-ser, fra dag til dag— Un-der det dy-re blod!

97 Tilgiv dem du, o Fader

CECIL FRANCES ALEXANDER, engelsk biskops hustru, d. 1895. Gustav Jensen, norsk prest, salmedigter og salmebogs-udgiver, f. 1845. G. J.

MELCH. WULPIUS

1. Tilgiv dem du, o Fader, De ved ei hvad de gjør!
Saa Jesus bad paa korset, Med saadan bøn han dør.

2. Af domsord og af harme Vor Frelser intet ved,
Han har kun bøn og medynk, Dyb som Guds kjærlighed.

3. For mig var denne medynk, For mig til Gud du ber,
Tilgivelse jeg trænger Saa vel som nogen der.

4. Mit stolte, haarde hjerte Drev dig til korsets træ,
Jeg kjendes ved de nagler Som voldte dig din ve.

5. Din røst jeg overhørte Som kaldte mig til bod,
Tilgiv mig, Herre Jesus, Min synd jeg ei forstod.

6. O kjærlighedens lue, O medynk nu som før!
Frels dem som slaar dig vunder, De ved ei hvad de gjør!

98 Hin time i Getsemane

HYRDERØSTEN

ASA HULL

1. Hin time i Getsemane Jeg aldrig glemme kan,
Da jeg i angstens blodig' sved Saa Jesus, Gud og mand.

2. Da jeg blandt havens dunkle trær I aanden vandret om,
Jeg saa hvor byrden blev dig svær Guds strenge retfærds dom.

3. Forladt af hele verden laa Du der for mig og stred,
Jeg aldrig mægter at forstaa Hvad da dit hjerte led.

4. Og skal engang du kjølnet se Min kjærlighed til dig,
Da mind mig om Getsemane Og om din sved for mig.

KOR.

Jeg glem-mer ei, jeg glem-mer ei, Jeg glem-mer ei din ve,

Da jeg dig saa i angst paa knæ Hist i Get-se-ma-ne!

99 Jesus, hold mig nær dit kors

FANNY J. CROSBY
A. Haagensen

W. H. DOANE

1. Je-sus, hold mig nær dit kors, Hvor dit naa-dens un-der Frit for al-le aab-ner sig I din død og vun-der.
2. Ved hans kors, o ban-ge sjæl, Se hans død og smer-te! Der er fred og trøst at faa For dit ban-ge hjer-te.
3. Ved dit kors, o du Guds lam, Giv mig fred og hvi-le; Lad hver dag mig fin-de ly I-mod prøvens pi-le!
4. Nær ved kor-set vaag og bed At du ik-ke fal-der, Haab og tro og vær be-red, Til Gud hjem dig kal-der!

KOR
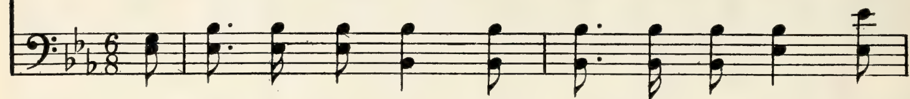
O dit kors! Nær dit kors Er min lyst at væ-re, Til min frelste sjæl gaar hjem Og sin krans skal bæ-re!

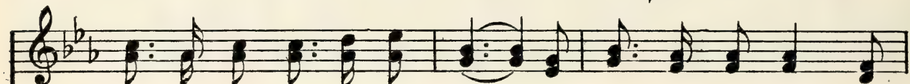
100 De korsfæstet ham

J.M.W. Gustav Mathisen — J. M. WHYTE

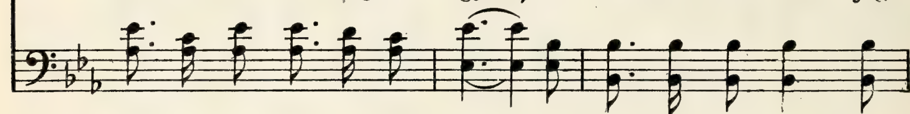

1.Kom, syn - der, og se hvad Je - sus har gjort: For
2.Fra him - len han kom, mens eng - le - ne sang De
3. Ved det - te lyd - lø - se blod er jeg fri, Paa
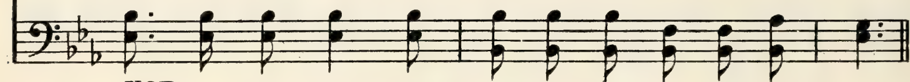

dig har han ud-gydt sit blod! De haa - ne - de ham, de
him-mel- ske to - ner i kor— Al ver - den op - høi det
kor - set for - so - ning er gjort, En fuld - kom-men fred jeg

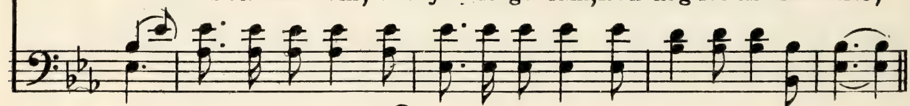
stød - te ham bort, Den frel - sen - de grund-vold dog stod.
el - ske - de navn! For - so - nin - gens naa - de er stor.
glæ - der mig i, Min syn - de-skyld Je - sus tog bort!

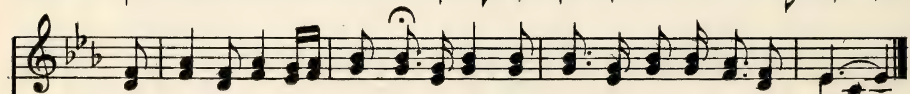

KOR

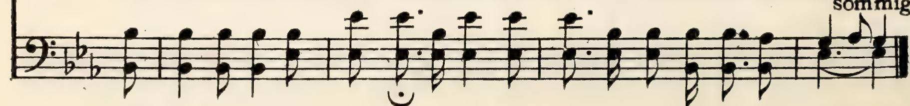

De kors-fæ-stet ham, u-skyl - di-ge lam, Han nag-les til et træ,

Og der han dør, be-spot-tet som før, At frel - se en syn-der som mig.
sommig.

101 Opliv os igjen

Pilgrims Sange

JOHN J. HUSBAND

1. Vi pri - ser dig, Gud, for din kjær - lig - hed stor,
At Je - sus er død og han his - set nu bor.

2. Vi syn - ger dig pris for dit hel - li - ge blod,
Som ned - flød paa jor - den i rød - men - de flod.

3. Al æ - re og pris til vor Frel - ser saa god,
Som dø - de paa kor - set og her - lig op - stod.

4. Al æ - re og pris da til Je - sus vor ven,
Som dyrt har os kjøbt for at hen - te os hjem.

5. Op - liv os i - gjen, send os fre - den saa mild,
Lad sjæ - len op - tæn - des af kjær - lig - heds ild.

KOR

Hal - le - lu - ja! din er æ - ren! Hal - le - lu - ja! A - men. Hal - le - lu - ja! din er æ - ren! Op - liv os i - gjen!

102 Den nye sang

J. TRAASDAHL
Israels Sange

Folkemelodi

1.Kan du syn-ge den ny-e san-gen, Syn-der som gaar paa
2.Hjer - te-tran-gen an - fø - rer san-gen, Em-net er Je - su
3.Høit paa Gol-ga-tas dunk-le høi-e Mørk-he-dens hær til
4. Dø - den op-slugt nu blev af li-vet, Ver-dens for-so-ning

sor-gens jord? O, den syn-ges alt hist af man-gen
Kri-sti blod. Jeg af slan-gen var gru-somt fan-gen,
fegt-ning drog. Kom, o syn-der, be-tragt ret nøi-e
blev fuld-bragt; Him - mel-nøg-len blev Je - sus gi-vet,

Der har stor fryd ved him-lens bord. Men de lær-te den
Naa-den mig nu har gi-vet mod; Ti Im-ma-nu-el
Hvem der har ud-gydt her sit blod. O, jeg bæ-ver, af
An-kla-ge-ren har tabt sin magt. Jeg er sa-lig paa

først her-ne-de, Da de som børn til kor-set kom,
gik i stri-den, Lø-ven af Ju-da sei-er vandt,
skræk maa kla-ge: Pi-len i Frel-ser-hjer-tet gik!
blo-dets reg-ning, Him-lens kon-ge min Fa-der er!

Un-der det-te fandt fug-len re-de; Spør-ger du, hvad de syn-ger om?
Slan-gens modstand var alt-for li-den— Og jeg en e-vig frel-se fandt.
Snart den vend-te der-fra til-ba-ge, Djæ-ve-len der sit døds-saar fik.
Jeg er in-den-for tryg ind-heg-ning, Dan-net jeg er til naa-dens kar.

103 AMELIA M. HULL
Elevine Heede
Sions Harpe

Se og lev

12,9,12,9,5,12,9.

E. G. TAYLOR

1. Der er liv i et blik paa det blø - den-de lam, Der er
2. Hvor-for hang vel Guds Søn hist paa Gol - ga - ta kors, Hvis din
3. In - gen an - ge-rens taa - re for - so - ner for synd, In - gen
4. O, be - tvil ei at blo - det ud - slet - ter din skyld, Husk hvad
5. Kom og tag nu fra Je - sus det e - vi - ge liv, Den-ne

frel - se, o syn - der, for dig! Hæv dit øi - e til kor - set i
straf ei paa Je - sus er faldt? Hvor-for flød fra hans saar det u -
bøn—kun det frel - sen-de blod! Fly til ham som ud-gjød det, o
Gud selv i or - det har sagt. Hans be - slut - te - de raad blev ved
ga - ve for-hver - vet dig er; Hold det fast ved din tro paa hans

tro og bliv frelst, Se til ham som led dø - den for dig.
skyl - di - ge blod, Hvis din syn - de-skyld ei er be - talt?
fly den-ne stund, Lad dig to i den ren - sen - de flod!
Søn - nen ud-ført, Alt er gjort og for - so - ning fuld - bragt.
ud - gyd-te blod, O, be - var det, og tvil al - drig mer!

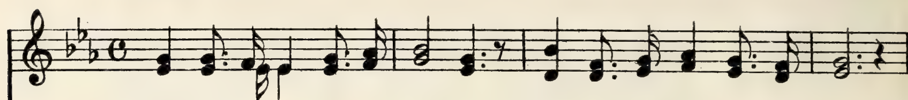
KOR

Se, se, se og lev! Der er liv i et blik paa det
blø - den-de lam, Der er frel - se, o syn - der, for dig!

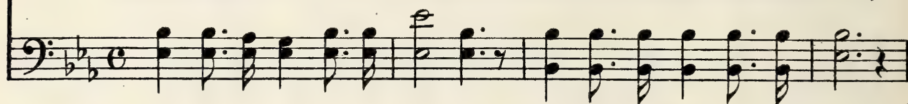
104 Lad mig faa høre om Jesus

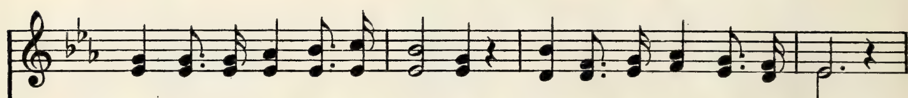
FANNY J. CROSBY
Evangelisten

JNO. R. SWENEY
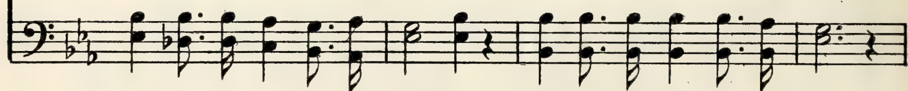

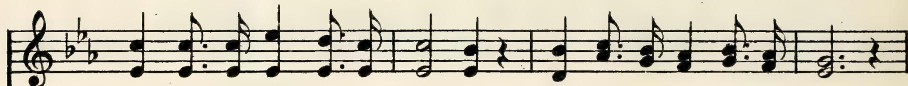
1. Lad mig faa hø-re om Je-sus, Skriv i mit hjer-te hvert ord!
2. Lad mig faa hø-re det at-ter At han for min skyld har lidt
3. Lad mig faa hø-re om kor-set Hvor han led skjændselsfuld død;

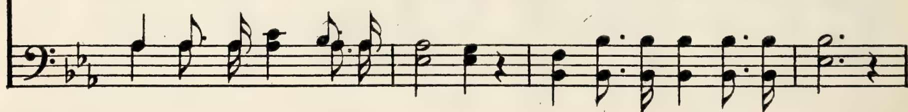

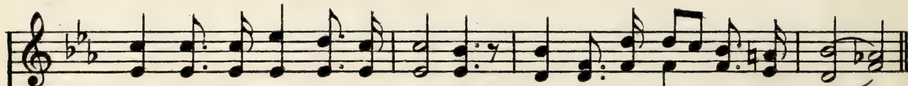
Syng for mig san-gen om Je-sus, Her-lig-ste sang paa vor jord,
Fri-stel-sens bit-re-ste kva-ler, Haan og be-spot-tel-ser tidt;
Vis mig hans grav hist i klip-pen Hvor-fra med kraft han sig brød.

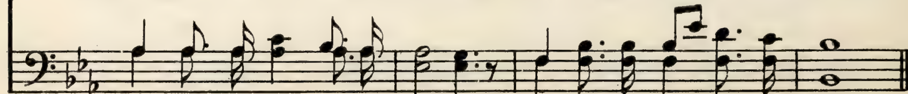

San-gen som eng-ler i nat-ten Kvad for de hyr-der hin gang:
Hjem-løs og fat-tig han van-dret Li-del-sens torn-ful-de vei,
Døds-ri-gets por-te han spræng-te—Kjær-lig-hed, kjær-lig-hed stor!

Æ-re ske Gud i det høi-e, Fri-hed fra træl-dom-mens tvang!
Bar al min synd u-den kla-ge— Saa-dan en Frel-ser har jeg!
Nu gjen-nem dø-den til li-vet Fø-rer gjen-løs-nin-gens ord.

KOR

Syng for mig san-gen om Je-sus, Syng den i sjæls-dy-bet ind!

Syng, til hvert ord om min Frel-ser Gjen-ly-der dybt i mit sind!

105 Der er et sted

Sions Lovsange

LOWELL MASON

1. Der er et sted hvor-til man gaar Med trængsel, angst og sjæ-le-saar;
2. Der er et sted hvor Aan-den tyst Ud-gy-der ol-je i vort bryst,
3. Der er et sted hvor krist-ne fro Sig al-le sam-le med sin tro,
4. Der er et sted som gi-ver fryd, Hvor sjæ-len faar sin him-mel-pryd;

Der sø-ges ly mod sorg og nød— Det til-flugtssted er Je-su død.
Hvor sjæ-len hvi-ler i Guds skjød— Det hvi-le-sted er Je-su død.
Der al-tid de-res lov-sang lød— Det mø-de-sted er Je-su død.
Der fly-der glæ-dens ol-je sød— Det fry-de-sted er Je-su død.

106

Jesu blod

Syngende Pilgrim

N. BERGEN

1. O kjær-lig-hed saa høi og stor, At Je-sus of-ret sig Paa den-ne syn-de-ful-de jord For saa-dan orm som mig.
2. Kom nu og gaa til kil-den hen Hvor li-vets strøm udgaar, Der fin-der du din sjæ-le-ven Og frel-se ved hans saar.
3. Der skjæn-ker Je-sus liv og mod Til dem som modløs gaar, Ti kun ved kor-sets dy-re blod Man liv og frel-se faar.
4. Jeg syn-ger om den sa-lig-hed Som jeg ved blo-det fandt: Det er den dy-re-kjøb-te fred Og Aan-dens sik-re pant.

KOR

O det blod, det Je-su blod Som flød paa Gol-ga-ta! Jeg gaar til den-ne liv-sens flod, Er frelst, hal-le-lu-ja!

107 I de mørke dødens riger

W. D. MACLAGAN, engelsk erkebiskop, d. 1910. Gustav Jensen. G. J.

P. M. 87, 87.

ITHAMAR CONKEY

1. I de mørke dødens riger
Lys der skinner, ukjendt før;
Levendes og dødes Herre
Træder ind ad aaben dør.

2. Se han kommer, der fra korset
Hvor for syndere han led!
Se han kommer, livets konge,
Til de dødes stille sted!

3. Og hans folk forsamles til ham,
Lyset drager dem med magt,
Og med salig undren hører
De det bud som han har bragt.

4. Ti han selv nu til dem taler
Om sit jordliv, gudomsfyldt,
Om den død hvormed han kjøbte
Dem til livet uforskjyldt.

5. O, til hvilket lys han kalder,
O, til hvilken lov og pris!
Op fra dødens mørke riger,
Hjem til livets paradis.

6. Og der ved hans høire side
Røveren fra korset staar,
Nu han Jesu løfte sander,
Glad til paradiset gaar.

7. Levendes og dødes Herre,
Jesus, Frelser, tænk paa mig!
Lad og mig naar mørket falder,
Gaa til paradis med dig.

108 Som den gyldne sol frembryder

THOMAS KINGO. G. J. JOHAN SCHOP

1. Som den gyld-ne sol frem-bry-der Gjen-nem den kul-sor-te sky
2. Tak, du sto-re sei-er-her-re, Tak, du li-vets him-mel-helt,
3. Synd og død og al-le pi-le Som af Sa-tan sky-des kan,
4. Du til li-vet mig skal væk-ke, Det er din op-reis-nings kraft,

Og sin straa-le-glans ud-sky-der Saa at nat og mulm maa fly,
Som ei dø-den kun-de spær-re I det hel-ved-mør-ke telt,
Brudt de lig-ger ved din hvi-le Hist i gra-vens mør-ke land.
Lad kun jor-dens støv mig dæk-ke, Or-me tæ-re al min saft,

Saa min Je-sus af sin grav Og det dy-be dø-dens hav
Tak, at her-lig du stod op, Knu-ste he-le dø-dens trop!
Der du grov dem ned og gav Mig en sik-ker trø-ste-stav,
Ild og vand op-slu-ge mig, Dog jeg dør i tro til dig,

Op-stod æ-re-fuld af dø-de I-mod paa-ske mor-gen-rø-de.
In-gen tun-ge kan den glæ-de Med til-bør-lig lov ud-kvæ-de.
At ved din op-reis-nings æ-re Jeg skal sei-ers-pal-mer bæ-re.
At jeg skal til liv op-stan-de Af de grum-me dø-dens lan-de.

109 Paaskemorgen slukker sorgen

N. F. S. GRUNDTVIG. G. J. — LUDV. M. LINDEMAN

1. Paa-ske-mor-gen Sluk-ker sor-gen, Sluk-ker sor-gen til
2. Red-nings-man-den Er op-stan-den, Er op-stan-den i
3. San-gen to-ner Vor for-so-ner, Vor for-so-ner til
4. Bødt er brø-den, Død er dø-den, Død er dø-den som
5. Fa-gre ska-rer Op-ad fa-rer, Op-ad fa-rer fra

e-vig tid; Den har os gi-vet Ly-set og li-vet,
mor-gen-gry! Hel-ve-de suk-ker; Frit sig op-luk-ker,
e-vig pris; Han vil-de blø-de Os at gjen-fø-de,
syn-dens sold; Nu lig-ger gra-ven Midt i Guds-ha-ven,
grav i sky. Tun-ger-ne lu-er, Her-ren vi sku-er,

Ly-set og li-vet i dag-ning blid. Paa-ske-mor-gen
Frit sig op-luk-ker Guds-sta-den ny. Red-nings-man-den
Os at gjen-fø-de for pa-ra-dis. San-gen to-ner
Midt i Guds-ha-ven i Je-su vold. Bødt er brø-den,
Her-ren vi sku-er med lov-sang ny. Fa-gre ska-rer

Sluk-ker sor-gen, Sluk-ker sor-gen til e-vig tid.
Er op-stan-den, Er op-stan-den i mor-gen-gry!
Vor for-so-ner, Vor for-so-ner til e-vig pris.
Død er dø-den, Død er dø-den som syn-dens sold.
Op-ad fa-rer, Op-ad fa-rer fra grav i sky!

110 Jesus lever, graven brast

JOHAN NORDAHL BRUN, norsk biskop og digter, d. 1816. G. J. P. M. 78, 78, 88. JOHN RUD AHLE

1. Je-sus le-ver, gra-ven brast! Han stod op med Gud-doms væl - de;
2. Jeg har vun-det, Je-sus vandt, Dø-den op-slugt er til sei - er,

Trø-sten staar som klip-pen fast, At hans død og blod skal gjæl - de.
Je-sus mør-kets fyr-ste bandt, Jeg den kjøb-te fri-hed ei - er.

Ly-net blin-ker, jor-den bæ-ver, Gra-ven brast, og Je-sus le - ver!
Aa-ben har jeg him-len fun-det, Je-sus vandt, og jeg har vun - det!

111 Den helt, som knuste dødens magt

BERGITTE KATARINE BOYE. K. S. Tone som Nr. 112

1. Den helt, som knuste dødens magt,
Han gik alt som han havde sagt
Til Faderen tilbage,
Da efter paaske morgengry
Han vandret havde her paany
I firti under-dage.
Kom, sjæl! Tro, knæl
For den største seiersfyrste!
Se ham stige
Op til herlighedens rige!

2. Følg med paa bjerget, følg hans fjed
Som før Elisa fulgte med
Den elskede Elias.
Bed saa indstændig som han bad:
O, lad os aldrig skilles ad!
Forklarede Messias!
Hans svar Du har,
Vær kun rolig, Følg ham trolig,
Stil din klage:
Jeg er med dig alle dage!

112 Hvor er dog paaske mild og blid

H. A. BRORSON. G. J. — PHILIP NIKOLAI

1. Hvor er dog paa-ske mild og blid For dem som kjen-der naa-dens tid
2. For vo - re syn-ders skyld han led, Til vor ret-fær - dig - hed brød ned
3. Han er op-stan-den, det er godt, Den grum-me død til e - vig spot,
4. Nu er her vei til li-vets land, O, følg nu al - le det I kan

Og syn-dens jam-mer fin - der! I Je - su aab - ne grav vi ser,
De ster - ke dø-dens por - te. At han op-stod, det vi - ser grant
Som før saa mægtig bru - ste. Han er op-stan-den, det er vist,
Vort ho-ved gla-de ef - ter! Han er op-stan-den! det - te ord

At al - le him-ler mod os ler Og sei-ers-kran-sen bin - der.
At syn-den gan-ske vist og sandt Er død og e - vig bor - te.
Det sor - te ri - ges magt og list Vor Her-re Je-sus knu - ste.
Skal ly - de høit paa den-ne jord Af al - le sjæ-lens kræf - ter.

Den tid Vor strid Fik en en - de, Sæl at kjen-de,
Vor nat Er brat O - ver - vun - det, Op er run-det
Det ord Skal hvor Jeg maa van - ke Af min tan - ke
Vær glad, Guds stad! Al - le tun - ger Raa-ber, sjun-ger

Da vor kjæ - re Her - re Krist stod op med æ - re.
So - len rø - de, Da Guds Søn stod op af dø - de.
Al - drig svin - de: Je - sus kun - de dø og vin - de!
Mod hin-an - den: Je - sus, Je - sus er op - stan - den!

113 O glade budskab

Wexels Salmebog. K.S. P. M. 98, 98, 99. D. BORTNIANSKY

1. O gla - de bud - skab for mit hjer - te: Min Je-sus han op-stan - den er! O, hvor det lin-drer al min smer-te! Far-vel, du sor-gens mør - ke hær, Jeg ik - ke me - re for dig bæ-ver, Jeg ved at min for - lø - ser le - ver!

2. Du le - ver, Je - sus! tak og æ - re Mit gla-de hjer - te brin - ger dig. Jeg ved min ar - ve - del skal væ - re Der hvor du tro - ner sei - er - rig; Nu skal min kum-mer snar - lig en-des Og til en e - vig glæ - de ven - des!

3. Min Frel - ser, hen til dig jeg i - ler Ad kors og træng-sels tran - ge vei; Dit aa - syn mig i - mø - de smi-ler, Hos dig mit hjer - te skuf - fes ei, Du er min borg og fa - ste klip - pe, Dit naa-des-ord skal al - drig slip - pe!

114 Tag det sorte kors fra graven

N. F. S. GRUNDTVIG. D. M. S. H. RUNG

1. Tag det sor-te kors fra gra-ven, Plant en lil-je hvor det stod!
2. So-len sort-net, da han bleg-net Som for os ud-gjød sit blod;
3. Se Ma-ri-e Mag-da-le-ne! Hæn-der nys hun vred i gru,
4. Bri-ster, al-le hel-gen-gra-ve! Her-rens røst i dæm-ring sval
5. Ja, han er her, Gud-doms-manden, Spræng-te er nu dø-dens baand,

Ved hvert skridt i død-ning-ha-ven Blom-ster spi-rer for vor fod.
Gra-ven ly-ste, mør-ket seg-net, Da for-kla-ret han op-stod.
Suk-ket til at rø-re ste-ne: Hvor, ak hvor er Her-ren nu?
Ly-der i de dø-des ha-ve, Ska-ber lys i skyg-ge-dal.
Han er vis-se-lig op-stan-den, Og hans ord er liv og aand.

Eng-le-vin-ger paa vor grav For den brud-te vandringsstav, Pal-me grøn for
Ton, vor lov-sang, høit i sky, Sødt i paaske-morgen-gry: Je-sus Kri-stus
Se, af øi-ets taa-re-flod Glæ-des-so-len mildt opstod, I den grav hvor
Her-ren kal-der, men ei nu: Syn-der, A-dam, hvor er du? Sødt det to-ner,
Nu en for-aars-mor-gen skjøn Rinder op for os i løn, Og som paa-ske-

as-ke-kruk-ke, Fry-de-sang for hu-le suk - - ke.
er op-stan-den, E-vig le-ver Gud-doms-man - - den!
han har hvi-let, Hun har fun-det eng-le-smi - - let.
eng-ler ti-e: Her er Frel-se-ren, Ma-ri - - e!
sal-men klin-ger, Vok-ser sjæ-lens fug-le-vin - - ger.

115 Vor Frelser opstod fra de døde

CHARLES WESLEY
N. F. S. Grundtvig. D. M. S.

CHR. THAARUP

1. Vor Frel-ser op-stod fra de dø-de, Vor Frel-ser til him-me-len for; For-dær-vel-sens hjem er lagt ø-de, Gjen-født er den frugt-ba-re jord!
2. Fra jor-den mod himmelens ri-ger Hvor er det et ly-ste-ligt syn: Paa sol-straa-le-kar-men han sti-ger, Guds eng-le ham føl-ger som lyn!
3. I sky-høi-e to-ner de syn-ge: Op-springer, I por-te, paa stand! Ti her kommer her-lig-heds kon-ge Med byt-tet fra død-nin-ge-land!
4. Hvem er vel den herligheds konge, Som i-ler til Fa-de-rens favn? Det him-mel og jor-den ud-syn-ge, Sig bøi-er hvert knæ i hans navn!
5. Hans navn skal de di-en-de læ-re Og ol-din-gen pri-se i bøn; Ti Her-ren til Fa-de-rens æ-re Er Je-sus, er men-ske-nes søn!

116 Mulm og mørke ruger over

Græsk salme. Paa norsk ved Gustav Mathisen, norsk-amerikansk prest, f. 1858.

8, 7, 8, 7, 8, 7, 8, 7.

J. HAYDN

1. Mulm og mør-ke ru-ger o-ver Jo-sefs stængte klip-pe-grav; Ster-ke mænd ved ste-nen vaa-ger, Til det lys-ner mod en dag.
2. To a-post-ler dybt be-væ-get Van-dret ud fra Da-vids by, Fuld af angst de kom til ste-det I det aar-le mor-gen-gry.
3. Bort med sor-gen, bort med suk-ket, Paa-skens sto-re sei-er kom; Gra-ven, som om Je-sus slut-tet, Har ei stæng-sel for din aand

Liv for død og fryd for sor-ger, Tro for frygt, har stev-ne slaat—
Frem mod gra - ven beg - ge sprin-ger, Pe - ter al - ler-først gaar ind,
Naar om kvel - den straa - le - glan - sen Af den ly - se sol gaar ned,

Eng-lens vak - re hil - sen hol - der: Je-sus stod af gra-ven op!
Men med stor for - un-dring fin - der Blot et fol - det sne-hvidt lin.
Ti a-post - ler slyn - ger kran-sen Om sin Frel - ser som var med.

117 Gjør døren høi

GEORG WEISSEL, tysk prest, d. 1635. N. J. Holm, Brødremenighedsprest i Kristiania, d. 1845. K. S.

L.M.

JOHN HATTON

1. Gjør dø-ren høi, gjør por - ten vid, Den ærens konge kom-mer hid;
2. Ret-fær-dig kommer han her - ned Og bringer liv og sa - lig - hed;
3. O, sa-lig er den stad for - vist, Hvis konge er den Her- re Krist!
4. Han bringer fred og glæ - de med Og skinner i det mør - ke sted;
5. Jeg hjertets dør vil aab - ne dig, O Je-sus, kom og bo i mig!

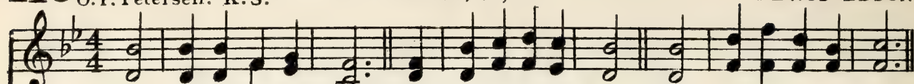
Han hersker o - ver al - le land Og er al ver - dens Frelser sand.
Med hjælp i nø-den er han nær, Barmhjertighed hans scepter er.
Og vel det al - le hjer - ter gaar Hvor denne kon - ge ind-gang faar.
Som glædens sol han ly - se maa Her i vort hjer - tes mør-ke vraa.
Ja, ved din naa-de lad det ske At jeg din her - lig-hed maa se!

118 Stat op, min sjæl, fat mod

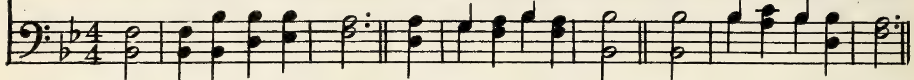
CHARLES WESLEY
O. P. Petersen. K. S.

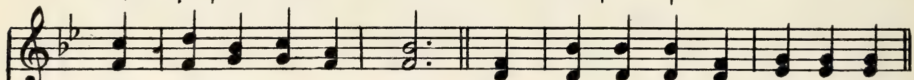
P. M. 66, 66, 88.

LEWIS EDSON

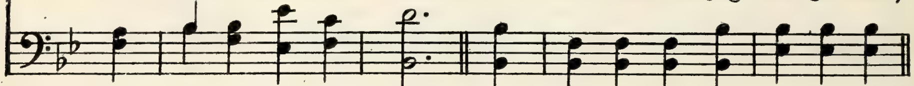

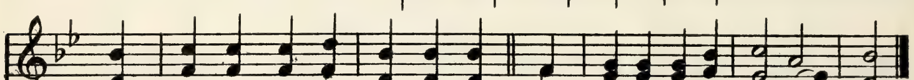
1. Stat op, min sjæl, fat mod! Din trældoms frygt bortjag, Ti of-fer-lammets blod
2. Hos Gud han e-vig er Og ta-ler godt for mig, Hans kjærlighed i - sær
3. Fem dy-be saar han bær Fra Gol-ga-ta for mig, De be-der hver i - sær
4. Gud Fa-der lyt-ter til Sin el-ske-li-ge Søn, Og ham ei neg-te vil
5. Nu Gud for-so-net er, Min synd er slet-tet ud, Mig Aan-den vidne bær

Det ta - ler i din sag. For tro - nen staar min Frel-ser-mand,
Den er for - un - der - lig. Hans blod for - so-ner A-dams slegt,
Og det ret kraf - te - lig; De raa - ber høit: Til - giv, til - giv!
Hans in - der - li - ge bøn. Med blo - det Aan-den vid - ne bær,
Om bar - ne - ret hos Gud. Saa til - lids-fuld jeg dra - ger nær,

For tro - nen staar min Frel-ser-mand, Mit navn staar skrevet paa hans haand.
Hans blod for - so - ner A-dams slegt, Og for Guds trone har stor vegt.
De raa - ber høit: Til - giv, til - giv! Den syn-der ko-stet har mit liv.
Med blo-det Aan-den vid - ne bær At Gud i Kristus har mig kjær.
Saa til-lids-fuld jeg dra-ger nær Og raa-ber: Ab-ba, Fa-der kjær!

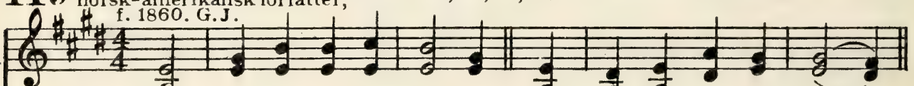

119 Nu ringer himlens klokker

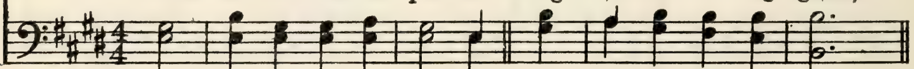
WILHELM PETTERSEN,
norsk-amerikansk forfatter,
f. 1860. G. J.

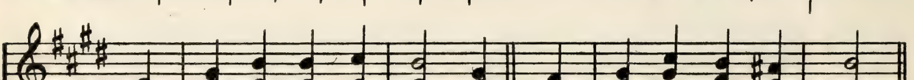
P. M. 76, 76, 76, 76.

LOWELL MASON

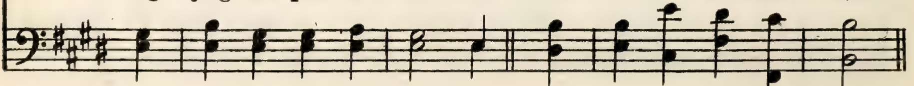

1. Nu rin-ger him-lens klok-ker Ud o - ver land og by,
2. Kom ind i læ af gra - ven Hvor Frel - se - ren blev lagt!
3. Kom ind hvor fre-dens pal-me Sig løf - ter e - vig grøn,

De kal - der og de lok - ker: Kom ind til liv - sens ly!
Han har fra liv - sens - ha - ven Dig paa - ske - lil - jer bragt.
Og syng din paa - ske - sal - me Til æ - re for Guds Søn!

Kom ind du træt-te hjer-te, Du sorg-be-tyn-ged' sind,
Nu rin-der so-len kla-re Som guld af dø-dens hav
Kast af dig sor-gens klæ-de, I-før dig fest-lig skrud!

Og glem din bit-re smer-te— Nu rin-ges paa-sken ind!
For dig at aa-ben-ba-re At Krist dig li-vet gav.
Se op— se op med glæ-de, Saa sku-er du din Gud!

120 Lov Jesu navn

EDWARD PERRONET, engelsk prest, d. 1792. C.W. Schevenius, norsk-amerikansk prest, f. 1881.

WILLIAM SHRUBSOLE

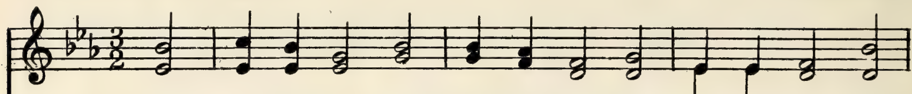
1. Lov Je-su navn og her-re-dom, Segn eng-ler ved det bud! Bær kro-nen frem, med hyld-ning kom Og kron ham, kron ham, kron ham, kron ham al-les Gud!
2. Du mar-tyr flok i him-mel-kor Med æ-res-krans og skrud, Syng sei-ers-kvad med ju-bel stor Og kron ham, kron ham, kron ham, kron ham al-les Gud!
3. Ud-valg-te sæd af Is-raels æt Løst i fra syn-den ud, Lov ham, som naa-de gav for ret, Og kron ham, kron ham, kron ham, kron ham al-les Gud!
4. Du syn-der, som trods bit-ter bod Ei glem-me kan dit brud, Strø sei-ers-smyk-ker for hans fod Og kron ham, kron ham, kron ham, kron ham al-les Gud!
5. Kom, al-le sleg-ter, kom, hvert folk I he-le ver-den ud! Bliv for hans Gud-doms-væl-de tolk Og kron ham, kron ham, kron ham, kron ham al-les Gud!
6. Da skal vi hist i lys en-gang Med høi-tids-ska-ren prud For e-vigt syn-ge lam-mets sang Og kro-ne, kro-ne, kro-ne ham som Gud.

A-men.

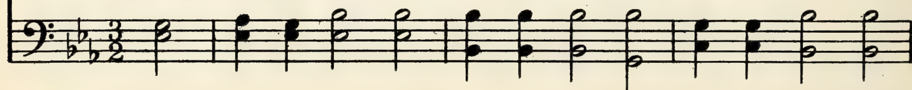
Kan ogsaa synges som nr. 1
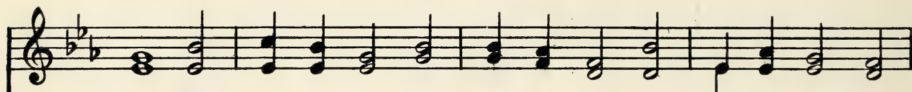
121 Jeg ser dig, o Guds lam, at staa

H. A. BRORSON. G. J. Ubekjendt

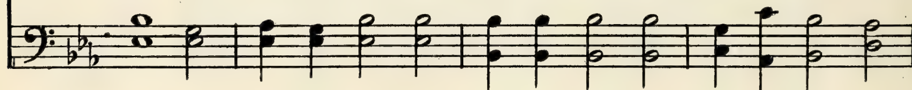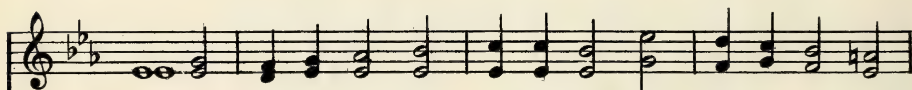

1. Jeg ser dig, o Guds lam, at staa Paa Si-ons bjer-ge-
2. U-skyl-dig lam, som saa for mig Dig vil-de of-re
3. Hvor vrim-ler nu om-kring din stol En flok saa hvid som
4. Tak, Fa-der, at du var saa god Mod A-dams fald-ne

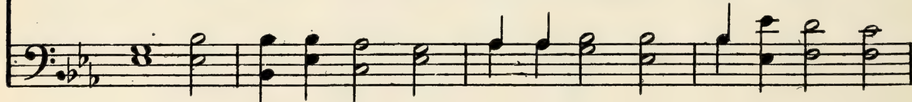

top; Men ak, den vei du maat-te gaa Saa tung og trang dér-
hen, Din kjær-lig-hed har bun-det dig At faa mig løst i-
sne! Hvert øi-e straa-ler som en sol, At det Guds lam maa
æt, Du frel-ste os ved lam-mets blod Og gav os bar-ne-
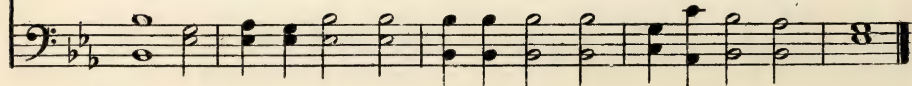

op! Den byr-de som paa dig var kast: Al ver-dens skam og
gjen. Du led og sled vort fængsels baand Med nag-let fod og
se. Det ord om lam-mets sla-ve-ri For os, for os at
ret. Dig pri-ser nu hvert aan-de-drag, Hvert suk og hjer-te-
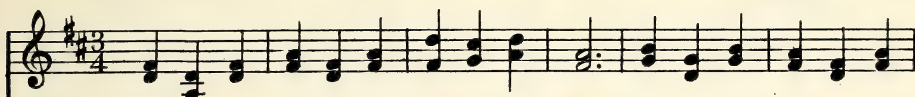

last. Saa sank du i vor jam-mer ned Saa dybt som in-gen ved!
haand, Du gik som lø-ve af din grav, Din død os li-vet gav.
fri, Har midtblandt al-le eng-lers sang End-nu dog ster-kest klang.
slag; Guds lam, for al din kjær-lig-hed Tak, tak i e-vig-hed!
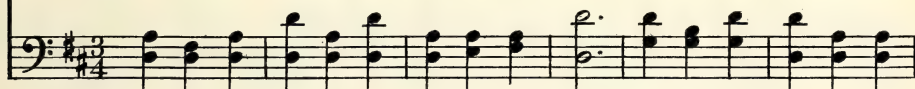

122 Jesus for mig

W. J. K. E. O. LEE
Israels Sange

Wm. J. KIRKPATRICK
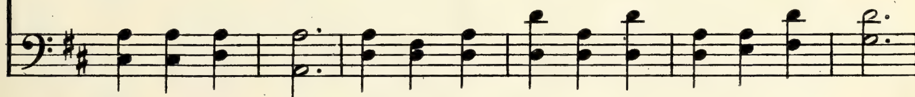

1. Je-sus, min Frel-ser, er al ting for mig, O hvil-ken Frel-ser for
2. Je-sus, i syg-dom, i træng-sel, i nød, Je-sus, i sund-hed, i
3. Han er min klip-pe, mit vær-ge, min borg, Han er min styr-ke, min
4. Han er min kon-ge, min prest og pro-fet, Han er min fyr-ste, min

mig og for dig! Han som vor brø-de har ta-get paa sig,
liv og i død, Hvad end mig mø-der, saa gaar jeg til dig,
trøst i al sorg; Kjær-lig, barm-hjer-tig, paa naa-de saa rig,
glæ-de, min fred. Ven-ner kan svig-te, han svig-ter mig ei,
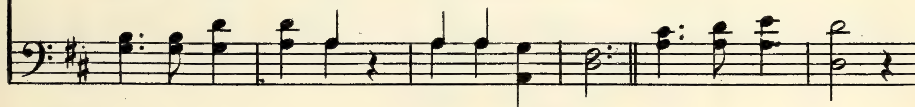

KOR
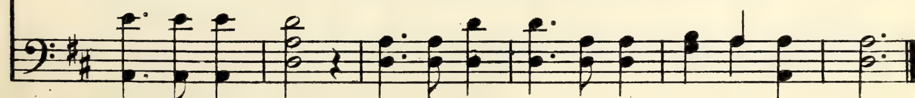

Mæg-tig be-fri-er— Je-sus for mig!
Du er min Frel-ser— Je-sus for mig!
Han er min til-flugt— Je-sus for mig!
Han er min til-lid— Je-sus for mig!

Je-sus for mig,

Je-sus for mig! Hvor-som-helst, naar-somhelst, Je-sus for mig.

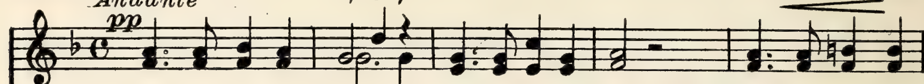

123 Jesus for os døde
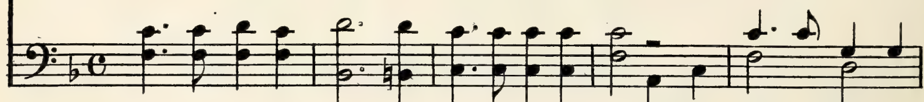
Sions Harpe
Andante

Efter FR. ABT

dø-de,

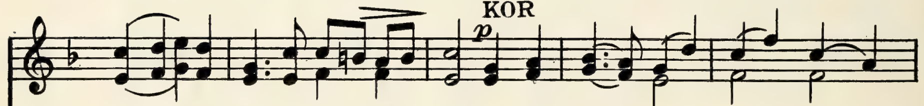

1. Je-sus for os dø - de, Blev i gra-ven lagt. Paa-ske mor-gen-
2. Ste-nen maatte vi - ge, Vag-ten fal-der om; Brudt er mør-kets
3. Him-len er nu vun-den, Dø-ren aa-ben staar; Fast er tro-es-
4. Naa-de-so-len rin-der Op af gra-vens hjem, Syn-dens nat for-

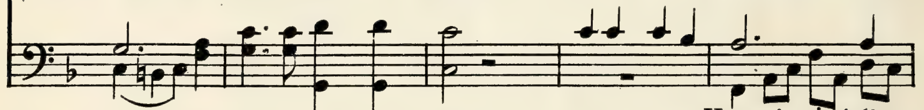
Paa-ske mor - gen -

KOR
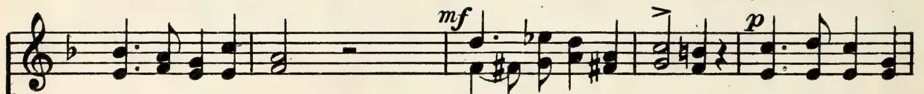

rø - de Stod han op i magt.
ri - ge—Gra-ven den er tom! Hæv, min sjæl, din vin - ge,
grun-den Lagt i Je - su saar.
svin - der, Da-gen bry-der frem.
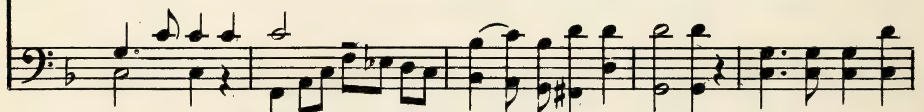
Hæv, min sjæl, din vin - ge,

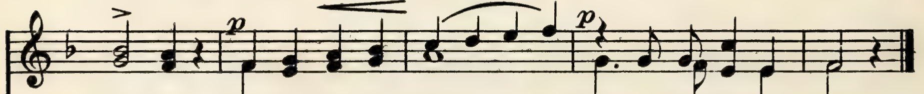
Hæv, min sjæl, din

Bryd i lovsang ud, Lad den lif-lig klin-ge, Lad den lif-lig

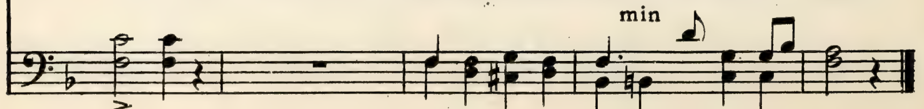

vin - ge, Bryd i lov-sang ud, Lad

klin-ge, Bær min tak til Gud! Bær min tak til Gud!
Bær min tak til Gud! min tak til Gud!

min
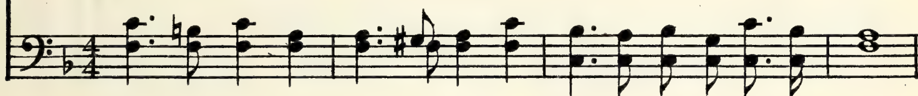

124 Kron ham
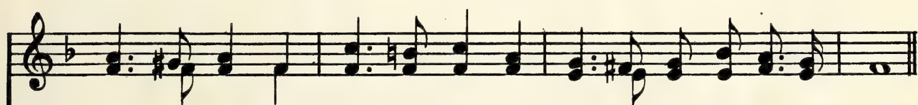
Sions Sange

GEO. C. STEBBINS
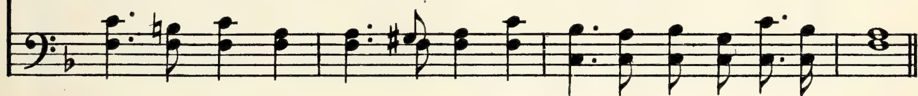

1. Løft dit blik, o sjæl, mod him-len, Den kors-fæ-ste-de nu se!
2. Han for os paa kor-set dø-de, Si-den ud af gra-ven gik,
3. Der hos Gud han nu be-re-der Os et hjem og her-lig dragt:
4. Kon-gers kon-ge bør al æ-re, Je-su venner, giv ham pris!

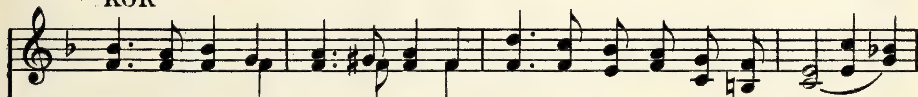

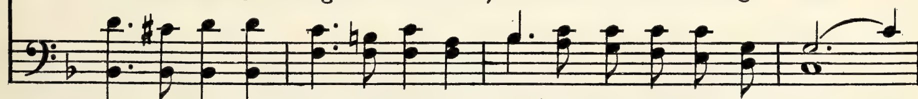
Se den sto-re eng-le-vrim-len Yd-mygt for ham bøi-er knæ.
For til him-len Gud at mø-de, Og af ham al æ-re fik.
Kro-ne, har-pe, hvi-de klæ-der, Alt i himmelsk smag og pragt.
Frel-ste aan-der, eng-le-hæ-re, Giv ham lov i pa-ra-dis!

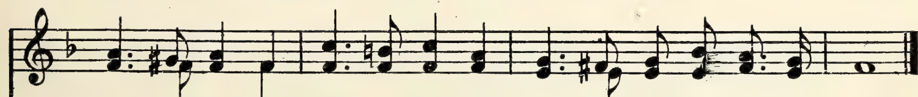

KOR

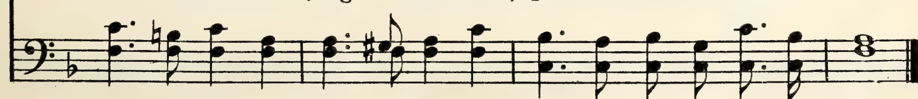

Hal-le-lu-ja! Eng-le kron ham, Kron den æ-rens kon-ge Gud!

Kron ham, kron ham, eng-le kron ham, Spred hans Guddoms æ-re ud!

125 Kristus er opstanden

Kirkeklokkens Sange

1. Kri-stus er op-stan - den! Fryd dig nu, min sjæl. Je - sus sei'r
2. Gaa til mi - ne brø - dre, Sig dem at jeg bor Nu hos ham
3. Hils i - sær dog Pe - ter Som for-neg-tet mig, Sig ham i
4. Midt blandt dem staar Je-sus, Hil-ser dem saa ømt, Si - ger: Fred
5. Nu maa jeg vel jub - le Ud min paa-ske-sang Al - le mi -

har vun-det, Nu er al ting vel! Dø-den er be-sei - ret,
mig send-te, Hos min Fa-der stor, Min og e-ders Fa - der,
hans smer-te: Je-sus el-sker dig! Sig, jeg er op-stan-den—
med e - der, Nu er al ting glemt! Og de ser hans vun-der,
ne da - ge Un-der fry-de-klang! Paa-ske-lam-met Je - sus

Den har in - gen magt, Knust er slangens ho - ved Som vor Gud har sagt.
Min og e-ders Gud! Hvil-ken lif-lig hil - sen, Hvil-ket sa-ligt bud!
Skynd dig, skynd dig bort— Sig, jeg har for-ladt ham Alt hvad han har gjort!
Kjen-der ham i-gjen, Gla-de de ud-bry - der: Je-sus le-ver end!
Er min sa-lig-hed, Ham ske pris og æ - re I al e-vig-hed!

KOR

Syng det ud, med-brø-dre: Kri-stus le-ver end! Je-sus er vor bro-der,

Fa - de-ren vor ven. Kri-stus er op-stan-den! Ly-der hil-se-nen;

Je - sus blev kors - fæ - stet, Men stod op i - gjen!

126 Jesus lever

Kirkeklokkens Sange

C. MALAN

p

1. Je - sus le - ver! Han op - stod! Dø-den har han un - der fod. Ju-bel os fra him-len naar, Gjen - lyd o - ver jor - den gaar, Gjen-lyd o - ver jor-den gaar.
2. Synd og hel - ved tab - te brat, So - len sort - net som ved nat, Men brød frem af mør-kets skjød, Da "fuld-bragt" fra kor - set død, Da "fuld-bragt" fra kor - set død.
3. Sten og segl ei bandt Guds Søn, Men han vandt sin smer-tes løn Da han sprængte dø-dens port, Kro - net ver - ket e - vigt stort, Kro-net ver-ket e - vigt stort.
4. Liv er nu for ly - set bragt, Dø-den mi - stet har sin magt. Krist brød ind i fien-dens leir Og gik ud med her - lig sei'r, Og gik ud med her-lig sei'r.
5. Him-mel - far - ne Frel-ser sand! Kon-ge i mit hjer - tes land! Hvad du selv har gi - vet mig E - vigt væ - re vi - et dig! E-vigt væ-re vi - et dig!

127 Under hans vinger

Rev. W. O. CUSHING — IRA D. SANKEY

1. Un-der hans vin-ger i tryg-hed jeg dvæ-ler, Skjønt nat-ten mørk-ner, og stor-men gjør larm Paa ham jeg sto-ler, han mig vil be-va-re; Han har gjen-løst mig, og jeg er hans barn.
2. Un-der hans vin-ger er til-flugt i sor-gen, Hjer-tet saa læng-sels-fuldt tyr til dens ro. Tidt, naar paa jord ei er læ-gen-de bal-sam, Der jeg vel-sig-nel-se faar gjen-nem tro.
3. Un-der hans vin-ger, hvor vel jeg der tri-ves! Der er jeg gjemt, til min livs-tid er endt. Vær-net, be-skyt-tet, mig in-tet der ska-der; Tryg-hed og ro er i Je-sus mig skjænkt

KOR

Un-der hans skjul, hans vin-gers skjul, Hvem kan fra ham mig skil-le?
Un-der hans skjul min sjæl bli-ve skal, E-vig jeg tryg vil for-bli-ve.

128 Kom, lad os nu forenes

ISAAC WATTS
Fredsbasunen

8,6,8,6,7,8,8,6.

Fredsbasunen

1.Kom, lad os nu for - e - nes her I eng-le-san-gens lyd Med
2. Se, han for os led kor-sets død,Os gjæl-der nu hans blod,Os
3. Og al - le smaa han har saa kjær,Dem kro-nen gi - ve vil. Saa

mil - li - o - ner frel - ste der, Som syn-ger nu i fryd.
har han frelst af e - vig død, O, tænk hvor han er god!
lad os al - le føl - ge her Vor Je-sus god og mild!

KOR

Lov og pris ske dig,Guds lam,Som led dø - den paa Gol-ga-ta!Pris og

æ - re, e - vig væ - re, E - vig væ - re Guds lam!

129 O, at jeg kunde

Prinsesse Eugenie

Norsk folketone

1. O, at jeg kun-de min Je-sus pri-se, Som jeg af hjer-tet
2. Jeg gik i blin-de, jeg laa i dø-den, Og mør-kets fyr-ste
3. Hav tak, O Je-sus, for kor-sets smer-te, For dø-den og for
4. Op, al-le ven-ner, i-stem-mer san-gen Til pris for ham, som
5. Snart er vi hjem-me og staar for tro-nen, Hvad gjør det da om

dog saa gjer-ne vil, For-di han vil-de slig naa-de
holdt mig gan-ske fast; Da raab-te jeg til min Gud i
di-ne man-ge saar. Der fik jeg fred for mit ar-me
os saa dyrt har løst! Vi gaar i træng-sel og strid saa
so-len har os brændt? Naar hyt-ten fal-der, saa faar vi

vi-se At by-de mig sit him-me-ri-ge til!
nø-den, Han frel-ste mig, og mør-kets læn-ker brast.
hjer-te, Og vin-te-ren blev til en lif-lig vaar.
man-gen, Men kun en li-den stund, o hvil-ken trøst!
kro-nen, Og der-med er jo alt e-len-de endt.

130 Lov Jesu navn

E. PERRONET
C.W. Schevenius

JAMES ELLOR
(The Diadem)

1. Lov Je-su navn og her-re-dom, Segn eng-ler ved det bud, Segn

eng - ler ved det bud Bær kro - nen frem, med hyld-ning kom

Og kron ______ ham, kron ham,

Og kron ham, kron ham, Kron ham, kron ham, Ja kron ham al-les

Og kron ______ ham, kron ham,

Og kron ham, kron ham, Kron ham, Kron ______

Kron ham,

Gud, Kron ham, Ja kron ham al - les Gud.

Kron ______ ham,

______ ham, Ja kron ham al - les Gud.

2. Du martyr flok i himmelkor
Med æreskrans og skrud
Syng seierskvad med jubel stor
Og kron ham, kron ham,
Kron ham, kron ham,
Ja kron ham alles Gud.

3. Udvalgte sæd af Israels æt,
Løst i fra synden ud,
Lov ham, som naade gav for ret,
Og kron ham, kron ham,
Kron ham, kron ham,
Ja kron ham alles Gud.

4. Du synder, som trods bitter bod
Ei glemme kan dit brud,
Strø seierssmykker for hans fod
Og kron ham, kron ham,
Kron ham, kron ham,
Ja kron ham alles Gud.

5. Kom, alle slegter, kom, hvert folk
I hele verden ud
Bliv for hans Guddomsvælde tolk—
Og kron ham, kron ham,
Kron ham, kron ham,
Ja kron ham alles Gud.

6. Da skal vi hist i lys engang
Med høitidsskaren prud
For evigt synge lammets sang
Og krone, krone, krone, krone,
Ja krone ham som Gud.

Jesus, som i himlen troner

131 Forfatteren ukjendt. K.S. P.M. 87, 87, 77, 88. CL. GOUDIMEL

1. Je - sus, som i him-len tro-ner Ved Gud Fa-ders høi - re haand,
2. Je - sus, du høi - lo-vet væ - re, Du som bar vor skam og ve,
3. O du sto - re æ-rens kon - ge Som re-gje-rer al - le land,

Ver-dens Frel-ser og for - so - ner, Send til os din go - de Aand,
Du, hver jor-disk her-res Her - re, For dig bøi - es skal hvert knæ.
Du er al - le kon-gers kon - ge Og al ver-dens Frel - ser sand!

At vi maa ret hjer - te - lig Og i sand-hed el - ske dig,
Du er vor Im - ma - nu - el Som har frelst vor ar - me sjæl.
Du er Gud e - vin - de - lig Og paa naa - de al - tid rig—

Du vor Frel-ser og for - so - ner, Som hos Gud i him-len tro - ner.
O, hvor maat-te du dig bøi - e For os ar-me at op-høi - e!
Yd-mygt vi os her vil bøi - e Og dit sto - re navn op-høi - e.

132 Forventningsfulde sjæle

CHARLES WESLEY
N. F. S. Grundtvig. D. M. S.

Dansk melodi fra reformationstiden

1. For-vent-ningsful-de sjæ - le, Det er en af-gjort sag:
2. Naar da ba-su-nen ly - der, For kon-gen han er nær,
3. Hans ven-ner, længsels - ful - de, Op til ham i det blaa!
4. I dø-ren ser op - sprin - ge Paa e - vig-heds pa - lads;

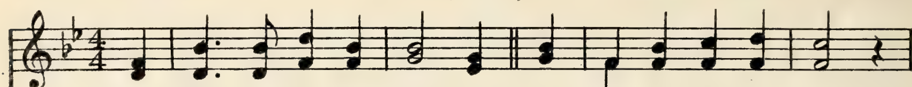
Som ty - ve sig ind - stjæ - le, Saa kom-mer Her-rens dag;
Som bru - de-pi-gen fry - der Sig sjæl til høi-tids - færd.
Der er ei mor-gen kul - de Hvor so - le - ne op - staa;
Slet in - gen var saa rin - ge Han fin-der jo sin plads.

Med lam-pen klar, i let - te blund, Til ha - ne - gal og
Lad bæ - ve dem i mor - gen - gry Som ei med bru - den
Der u - den taa - ge, u - den slør, At se hans an - sigt
Med fry - de - sang i so - le - dragt I skal, som sand-heds

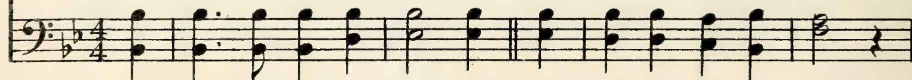
mor - gen - stund, De ven - ter og de lyt - ter.
sang i sky: Kom, Frel - ser, med det før - ste!
som ei dør, Hans glans, som I skal de - le!
mund har sagt, Ind - gaa til Her - rens glæ - de!

133 Snart skal vor brudgom komme

Fra svensk
A. Haagensen. K.S.
P. M. 76, 76, 76, 76.
GEORGE J. WEBB

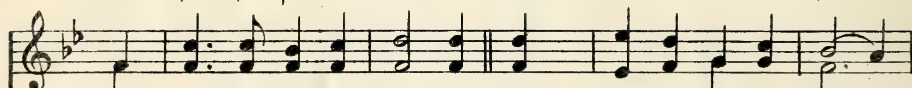
1. Snart skal vor brud-gom kom-me I her-lig-hed og magt
2. Med al-le Je-su ven-ner Vi skal for-e-nes der;
3. Der skal vi se og hø-re Hvad her ei øi-e saa

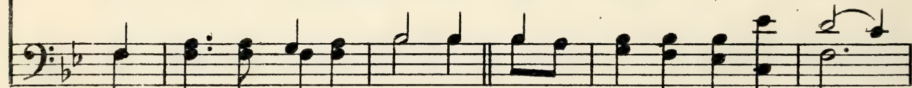

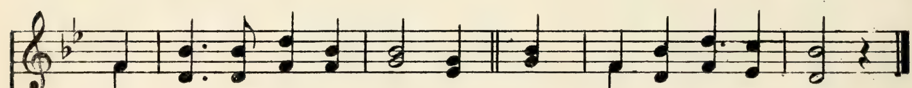
At hen-te si-ne from-me Med æ-re og med pragt.
Sin ven en-hver jo kjen-der Fra li-vets prø-ver her.
Og hørt har in-tet ø-re, Hvad fryd de frel-ste faa.

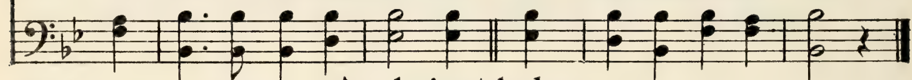

Lad os da fær-dig væ-re Med lam-pens ol-je-blus,
Guds eng-ler hist i æ-re Vil hil-se os saa glad,
Der eng-le-ne de sjun-ge Og helg-ner pri-se Gud,

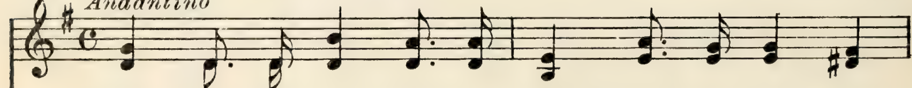
At vi kan gaa med æ-re Til him-lens bryllups-hus.
Hvor e-vig fryd skal væ-re I her-lig-he-dens stad.
Ja hver en him-melsk tun-ge I lov-sang bry-der ud.
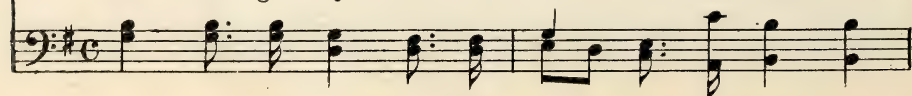

134 Anskriget lyder

N. PAULSEN (?). K. S.
P. M. 11, 10, 11, 10, 11, 10, 11, 10.
O. AHNFELT

Andantino

1. An-skri-get ly-der: Se, brud-gom-men kom-mer!
2. An-skri-get ly-der: Se, brud-gom-men kom-mer!
3. An-skri-get ly-der: Nu ser vi ham kom-me!

Prøv dig, o syn-der, det gjæl-der din sjæl. Er han din ven el-ler
Der er ei tid at be-tæn-ke sig paa; I sky-en vi ser den
Her-rens for-lø-ste og sa-li-ge flok, Glæ-der nu e-der, ti

er han din dom-mer? Prøv dig, det gjæl-der dit e-vi-ge vel.
mæg-ti-ge dom-mer. Er du nu re-de for Her-ren at staa?
stri-den er om-me, En-den er kom-met, og nu er det nok.

Tro-lø-se sjæ-le han kom-mer at døm-me,
Hør dog, o syn-der, se Her-ren dig kal-der,
Her har du væ-ret i nød og i træng-sel,

E-gen-ret-fær-di-ge vi-ser han bort. Lunk-ne og træ-ge som
Søg da at red-de din fat-ti-ge sjæl! Gjør du det ik-ke før
Nu skal du fin-de en bod for hvert savn. Du som har kjæm-pet i

naa-den for-søm-me, Det er paa ti-de at be-dring blir gjort.
dom-men den fal-der, Det vil dig ko-ste dit e-vi-ge vel.
tro-en med læng-sel, Du skal faa hvi-le i sa-lig-heds havn!

135 Snart kommer vor Jesus

Kirkeklokkens Sange

1.Snart kom-mer vor Je - sus, hans dag ryk-ker nær, I
2.Fort ti - mer - ne skri - der, som skyg - ger de flyr, Og
3. Ja kom, Her - re Je - sus, din Aand og dit ord Ba -

sky - en vi snart skal ham mø - de! Den stem-me skal ly - de der
nat - ten er snar-lig for-svun-den;Paa øst - li - ge him-mel alt
sun - to - ner la - der os hø - re. Vel - kom-men,vor her - li - ge

er os saa kjær, Sig rei - ser de hel - li - ge dø - de.
mor - ge-nen gryr, Snart e - vig-heds dag er op - run - den.
kon - ge, til jord Dit freds-scep-ter e - vigt at fø - re!

KOR

Se, brud-gom-men kom-mer!Løft lam-pen, o brud, Og gaa ham i

mø - de i sne-hvi-de skrud,Din him-mel-ske kon-ge og her-re!

136 Løft dit hoved! se det dages

ERIK HOFF

1. Løft dit ho-ved! se det da - ges, Snart er endt din trængsels nat.
2. Om du træt og en-som vaa - ger, Sør-gen-de den tau-se nat,
3. Kan du sor-gens vegt ei taa - le, Og vil kamptræt seg-ne ned,
4. Lad kun verdens stor-me tru - e, Ry-ste tro-en, ængste dig;

Snart er endt din træng - sels nat.
Sør-gen - de den tau - se nat,
Og vil kamptræt seg - ne ned,
Ry-ste tro-en, æng - ste dig;

Mør-kets skyg-ger stil - le dra - ges Bort af eng-le-hæn-der brat.
Græd ei! Gjen-nem nat-tens taa - ger Morg'nen gryr med haabets skat.
Vent kun lidt! En ny dags straa - le Kommer snart med lys og fred.
Snart vil Gud dig la - de sku - e Frel-sens dag saa skjøn og rig!

Bort af eng - le - hæn - der brat.
Morg'nen gryr med haa - bets skat.
Kommer snart med lys og fred.
Frel-sens dag saa skjøn og rig!

Løft dit ho-ved! Ser du, da - - gen Bry-der frem, og nat - ten

Løft dit ho-ved Ser du da-gen Bryder frem og natten

flyr? Mørkets magt paa flugt er ja - gen. Løft dit ho-ved, da-gen gryr!

137 Jeg har en Frelser i himlen

S. O'MALEY CLUFF
Elevine Heede
Sions Harpe

IRA D. SANKEY

1. Jeg har en Frel - ser i him - len, han be - der, Han
2. Jeg har en Fa - der paa him - me - lens tro - ne, Han
3. Jeg har i him - me - len straa - len - de klæ - der Som

ta - ler min sag, og jeg ved han er min, Og nu ved sin
el - sker mig, hjæl-per mig, kal - der mig sin, Med æ - re og
to - et i blo - det er hvid - 're end sne. O, maat - te jeg

Aand han saa kjær - lig mig le - der— Min Frel - ser er
her - lig - hed vil han mig kro - ne— O gid, at min
hist i de sa - li - ges glæ - der I saa dan en

Je - sus, o gid, han var din!
Fa - der til - li - ge var din!
klæd - ning, min ven, dig faa se!

KOR

Jeg be - der for dig, o jeg be - der for dig, Ja, jeg be - der for dig, jeg be - der for dig!

f *p* *f* *pp* *rall.*

138 Kan hænde ved morgen

H. L. TURNER
Salmer og Lovsange

JAMES MC GRANAHAN

1. Kan hæn-de ved mor-gen, naar da-gen frem-bry-der, Naar mør-ket for-
2. Kan hæn-de ved mid-dag er Gud aa-ben-ba-ret, Kan hæn-de at
3. Da skal vi for-vand-les, o glæ-de, o un-der! Ei dø-den vi

svin-der, at an-skri-get ly-der, Og Je-sus vil kom-me i
mid-nat-tens mør-ke for-kla-ret Skal ly-se af him-me-lens
sma-ger. O sa-li-ge stun-der! Naar Je-sus i sky-er-ne

magt og i æ-re At sam-le sin lil-le hjord.
her-li-ge straa-ler, Naar Je-sus sit folk vil fri.
kom-mer med æ-re At sam-le sin lil-le hjord.

KOR

O, min Je-sus, hvor-naar, hvor-naar Skal vi jub-le i kor: Kri-stus
kom-mer, hal-le-lu-ja! Hal-le-lu-ja! A-men. Hal-le-lu-ja! A-men.

139 Aand over aander

J. N. BRUN. K. S. P. M. 11, 10, 11, 10, 11, 10, 11, 10. J. J. ROUSSEAU
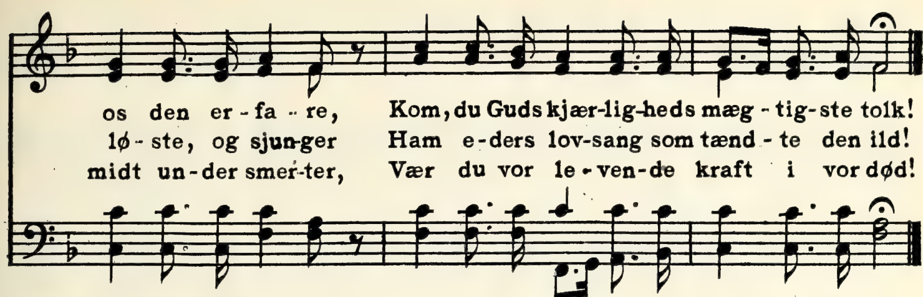
1.Aand o - ver aan - der, kom ned fra det høi - e, E - vig med
2.Mil - de - ste Je - sus, du hev - ner dig kjær - lig, Sen - der os
3. Yp - per - ste trø - ster, din ol - je lad fly - de Læ - gen - de

Fa - der og Søn - nen en Gud! Kom, vo - re sjæ - le til -
Aan - den, for - jæt - tel - sens pant. Nu blev for - so - nin - gen
ind i de dy - be - ste saar! Styrk os i stri - den og

sam - men at føi - e, Kom at be - re - de den him - mel - ske brud!
veg - tig og her - lig, Tro - en er - fa - rer dit løf - te er sandt.
giv os at ny - de Frug - ten af frel - sen som al ting for - maar!

Kal - de, for - sam - le og Je - sus for - kla - re,
Vid - ner - ne ta - ler med bræn - den - de tun - ger,
Skab in - den i os for - ny - e - de hjer - ter,

Byg - ge Guds kir - ke, op - ly - se hans folk, Det er din gjer - ning, lad
Hver af dem bru - ger det sprog som han vil. Bræn - der i aan - den, for -
Led os i sand - hed, op - hold os i nød, Gjør os taal - mo - di - ge

140 Aandens komme

M.B.LANDSTAD

Tone som Nr. 59

1. Fra himlen kom et vældigt veir,
   et vældigt veir,
   Med ild i Guds apostlers leir.
   Halleluja, halleluja!

2. Dem ild og glød paa tunge laa,
   paa tunge laa,
   Al verden vaagnet op og saa.
   Halleluja, halleluja!

3. Guds ord slog ned i hjertegrund,
   i hjertegrund,
   De kom til daab i samme stund.
   Halleluja, halleluja!

4. Da blev Guds kirke til paa jord,
   blev til paa jord,
   Ved Jesu Aand og daab og ord.
   Halleluja, halleluja!

5. Det ske'de som ved lynets slag,
   ved lynets slag,
   Guds hus blev reist paa samme dag.
   Halleluja, halleluja!

6. Den Herre Krist er hjørnesten,
   er hjørnesten,
   Ei helved den skal gjøre mén.
   Halleluja, halleluja!

141 Du Aandens sterke røst

A. HAAGENSEN (?). K.S. S.M. AARON WILLIAMS

1. Du Aan-dens ster-ke røst, Som gjen-nem slegter gaar
Og vid-ner om den ri-ge trøst Som vi af or-det faar.

2. Du mig og kald-te paa, Da jeg ei kjendte dig,
Og skjønt jeg søg-te at mod-staa, Du sei-re. o-ver mig.

3. Ved Je-su blod jeg fandt En sand ret-fær-dig-hed,
Og der-paa fik jeg Aan-dens pant Paa fred og sa-lig-hed.

4. O Hel-lig Aand, kom ind Og hel-lig-gjør mig saa
At le-gem, sjæl og alt mit sind Fra synd nu ren-ses maa!

142 Kom Hellig Aand

K.S. P. M. 88,88,88. H. KUGELMANN, 1540

1. Kom Hel-lig Aand, kom hjer-te-mild, Op-tænd mit hjer-te med din ild,
At den i mig for-bræn-de maa Al ver-dens kjær-lig-hed som straa!

2. Op-lys mig ret, du sand-heds skin, At jeg kan gjø-re sik-re trin;
Tag du mit hjer-te saa i agt At in-gen frem-med ild faar magt.

3. Kom, dy-re bal-sam, gjør mig sund Fra syn-dens gift i hjer-tets grund;
Mig med din naa-de o-ver-øs Til fryd min ve og suk op-løs.

Sæt sjæ - len i en him-mel-brand Som al-drig me - re dæm-pes kan!
Din Gud-doms dug for - fri - ske mig Saa blomstrer sjæ-len yn - de - lig!
Kom, sjæ-lens sø - de pa - ra - dis, Og mig med li-vets frugt be-spis!

143 Kom, o kom, du Aand

JOAKIM NEANDER. K. S. — P. M. 87, 87, 77. — JOH. C. BACH

1. Kom, o kom, du Aand som gi - ver Aand og naa - de, lys og kraft!
2. Øs du selv i vo - re tan-ker Vis-dom, raad ved naa-dens tugt,
3. Vis os dy-dens ret - te vei - e, Tag al an-stød fra vor sti,
4. Driv os, at vi dri-stig træ - de Frem til Fa - de - ren med bøn,

Du som hjer - tet ret op - li - ver, San - de Gud, lad or-dets saft
Saa vi al - drig fra dig van-ker, Men la'er kjen-de tro-ens frugt.
Lær os se og kjen - de nøi - e Alt det som vi fei - ler i,
Suk selv i os, naar vi væ - de Vo - re øi - ne; vis den løn

Træn - ge gjen - nem sjæl og sind Og ret ta - ge hjer - tet ind!
Lad os ret din sand-hed se Og fly al vild - fa - rel - se!
Lad vort hjer - te smer - te - lig Fø - le syn-dens mind-ste svig!
Og bøn - hø - ring, som vi maa Ven - te af Guds haand at faa!

144 O Hellig Aand, du skat saa skjøn

BARTOLOMÆUS RINGWALDT, tysk prest, d. 1599. Søren Jonassøn. K. S.

JOSEPH KLUG
Tysk melodi, ca. 1540

1. O Hel-lig Aand, du skat saa skjøn, Som gjør os e-vig ri - ge,
2. Med bøn vi fal-der dig for fod: O, lær os at vi e - ne
3. Gjør du vort liv, vor van-del ny Og vo-re hjer-ter re - ne!
4. Din naa-des dug lad til en-hver Af kir-kens lem-mer fly - de!

Du som med Fa - der og med Søn I Gud-doms magt er li - - ge,
Af gan-ske hjer - te, hu og mod Vor Frel-ser glad kan tje - ne,
Hjælp os for - ar - gel-ser at sky Og tje-ne Her-ren e - ne,
Lad hver en sjæl som saa-ret er Din sø-de sal-ve ny - de!

Og gaar saa fra dem beg - ge ud Fra e - vig-
Og ham i al vor kamp og nød Som Her - re
At vi kan Je - su Kri - sti tro For ver - dens
Giv kraft i kor - sets haar - de tid, Lad kjær - lig-

hed en mæg - tig Gud, Som al - le krist - ne pri - ser!
o - ver liv og død Med ord og gjer - ning pri - se!
børn, som hos os bo, Med kri - sten i - dræt vi - se.
hed i al vor id I - mod vor næ - ste vi - ses!

145 Sørgendes husvaler

BENJAMIN SCHMOLCK,
tysk prest, d. 1737. M. B. Landstad. G. J.

LUDV. M. LINDEMAN

1. Sør-gen-des hu-sva - ler, Sand-heds tolk og ta - ler, Raads og styr-kes
2. Giv os glød paa tun - ge Til at ta - le, sjun-ge Her-rens pris paa
3. Dug fra ly-sets ri - ger, Mar-ker-ne de skri-ger Ef-ter for-aars
4. Fyld med aand vort vir - ke, Sign os i din kir - ke, Led i lys os
5. Lad os da saa læn - ge Fast ved Je-sus hæn-ge, Staa i naa-dens

Aand, Ster-ke gud-doms-fin - ger, Fre-dens o - ver - brin - ger,
jord! Lær os ret at be - de, Selv du for os træ - de
regn! Lad nu naa-dens strøm-me Sæ-den o - ver - fløm-me
frem! Se ned til vor jam-mer, Gjør vort hjer - te - kam-mer
stand, Alt vort liv for-skjøn-nes, I det go - de grøn-nes

Liv i dø - dens land! Giv os kraft Og liv-sens saft,
Frem med skjul - te ord! Giv os mod, Vor tals-mand god,
I hver him-mel - egn! Af mi-skund Os vækst for-und,
Til et ly - sets hjem! Løs os dog Af syn-dens aag,
Som et frugt-bart land, Til vi naar Guds ri-ges vaar,

Lad os al din him-mel-ga-ve O-ver-flø-dig ha - - ve!
Styrk os tro - en af det høi - e, Let os al vor møi - - e!
Lad med frugt din ha - ve smyk-kes Og lad Guds ord lyk - - kes!
Lad os fri i Kri-stus fin-des, Til Guds hjer-te bin - - des!
Pa - ra - di-sets ro-ser bin-der Og der glæ-den fin - - der!

146 Gud Hellig Aand, i tro os lær

BARTOLOMÆUS RINGWALDT
Søren Jonassøn., K.S.

JOSEPH KLUG

Gud Hel - lig Aand, i tro os lær Vor dy - re Frel - ser
Hjælp at din sun - de lær-doms kraft I hjer - tet tro - lig
Naar liv og aan - de vil for - gaa I dø - dens bit - re

e - ne Af hjer - tet ret at ha - ve kjær Og tro - lig
gjem - mes, Af or - dets brød og sø - de saft Vor sa - lig
stun - de, O at vi da din virk - ning saa I hjer - tet

ham at tje - ne, Saa vi mod dø - dens grum - hed maa I
hed lad frem - mes! Ja, gjør os ret fra syn - den død Og
fø - le kun - de, At vi vor sjæl med vil - lig aand Be-

hans de dy - be vun - der faa Den frel - se han for - tjen - te!
ny i - gjen til him - len fød, Saa tro - ens frugt vi bæ - re!
fa - le maa i Je - su haand Til e - vig ro at gjem - mes

147 Bøn om Aandens fylde

Israels Sange

JNO. R. SWENEY

1. Hel - lig Aand, du liv-sens kil - de, Kom i naa - de mig i - hu,
2. Hel - lig Aand, med himmelsk var-me Ild - ne op mit hjer - te du!
3. Tvæt mit sind fra syn-dens ly-ster, Hjer-tet er ei rent end-nu;
4. Jeg til dig vil mig hen - gi - ve! Rens mit hjer - te, sind og hu

Og med frel - sens strøm-me mil - de Kom, o kom og fyld mig nu!
Hør min bøn og trøst mig ar - me, Kom, o kom og fyld mig nu!
Hel - lig Aand, kom, bliv min trø-ster, Kom i kraft og fyld mig nu!
At lig Je - sus det maa bli - ve— Hel - lig Aand, kom, fyld mig nu!

KOR

Fyld mig nu, fyld mig nu, Hel - lig Aand, kom, fyld mig nu!

Lad din nær-hed mig for-nem-me, Kom i kraft og fyld mig nu!

FILL ME NOW

148 Kom Hellig Aand med skabermagt

Latinsk. Maaske af Gregor den store, d. 604. Martin Luther, tysk kirkereformator og salmedigter, d. 1546. M.B. Landstad. G.J.

L.M.

PETER RITTER arr. af William H. Monk

1. Kom Hel-lig Aand med ska-ber-magt, Op-ret hvad synd har ø - de-lagt, Og glæ-de i hvert hjer-te giv Som du har født til e - vigt liv!
2. Du vis-doms, raads og styr - kes Aand, Du kraften af Guds høi-re haand, Du ly-sets bæ - rer, Guds ords tolk For al-le tun - ge-maal og folk.
3. Dit lys op - tænd i vor for-stand, I hjer-tet kjær-lig - he-dens brand, Og med din Gud-doms kraft os vær I kamp mod fri-stel - ser - ne nær!
4. Gjør os med Gud vor Fa - der kjendt, Med Sønnen som han har ud-sendt, Med dig som fra dem beg - ge gaar, Og hjælp at vi i tro - en staar!
5. Vær lo-vet, Gud vor Fa - der god, Guds Søn som op af dø - de stod, Og trø - ste - ren som kom her - ned, Vær lo-vet høit for liv og fred!

149 Den kraft

Kirkeklokkens Sange

Mrs. C. H. MORRIS

1. Den kraft som paa hin pin - se-dag Ved Hel - lig Aan-dens ild Paa ven - ten - de dis - cip - le faldt, Kan faa's af hver som
2. Vi skal mod - ta - ge Aan-dens kraft For al - le brist og savn, Saa ny - e tun-ger, hel - lig røst Kan vid - ne om hans
3. Den vak-len - de skal bli - ve fast, Den sva - ge sterk i ham, Og neg - te med et hel - ligt mod Et liv i synd og
4. Til un - ge og til gam-le kom Med hel - lig pin - se-vind, Til mund og hjer - te send din ild, Kom og for - ny vort

vil; Ti sandt er løf-tet af Guds mund, U-rok-ke-ligt til
navn; Ja, frygt-som-me og fei-ge vil Faa mod ved Hel-lig
skam; Med Aan-dens fyl-de, hjer-tets glød For-kyn-de sei'r i
sind! Kom med din Aand, o mød os nu! I den-ne stund kom

KOR

den-ne stund.
Aan-dens ild.
Je-su død.
os i-hu.
Den sam-me kraft, den
den kraft, den kraft,

sam-me pin-se-kraft Er skjæn-ket os i-dag! Er
i-dag!

skjæn-ket os i-dag! Den sam-me kraft, den
i-dag! den kraft, den kraft,

sam-me pin-se-kraft Er skjæn-ket os i-dag.
Er skjæn-ket os i-dag, i-dag.

150 Nu Gud være lovet

O T MOE
Concordia

HANNA BROMAN

1 Nu Gud væ-re lo-vet for pin-se paa-ny, Mens sol-glan-sen
2 Nu Gud væ-re lo-vet for him-me-lens ild Som ly-ser og
3 Saa ly-ser om lan-det det livs-haa-bets bud Med tin-dren-de

sit-rer og flom-mer! Nu klin-ger de klok-ker saa
funk-ler og bræn-der, Saa gla-de vi nu læg-ger
glans for de from-me, Saa løf-ter vi hel-li-ge

kla-re i sky, Og vars-ler om Guds-or-dets som-mer, Og
hjer-ter-ne til Og tak-ker med løf-te-de hæn-der. Luk
hæn-der til Gud I bøn om at ri-get maa kom-me. Og

nu blir her dei-ligt at byg-ge og bo; Ti Gud vil vi
dø-ren da op for den him-mel-ske gjest, Saa blir der i
kom-mer Guds ri-ge med høi-som-mer glans, Da straa-ler for

el-ske i le-ven-de tro— Vær hil-set du pin-se som kom-mer!
hjer-ter-ne høi-tid og fest For Aan-den som Herren os sen-der.
øi-et den e-vi-ge krans Som vin-des, naar striden er om-me.

151 Hellig Aand, ledsager god

M. M. WELLS, 1858
Israels Sange

M M WELLS

1. Hel - lig Aand, led - sa - ger god Som gir krist - ne kraft og mod,
2. Vær os nær, tro - fa - ste ven, Al - tid hjæl - pen til os send;
3. Naar livs - so - len da - ler ned Og vi ven - ter hvi - lens fred,

Led os sag - te - li - gen frem Paa vor pil - grims - van - dring hjem.
I vor frygt og tvil lad ei Her os gaa paa vild - som vei;
Da er vi dog him - len nær, Og vort navn er skre - vet der;

Træt - te sjæl, du trø - stig vær! Hør hans sø - de stem - me nær
Om i stor - mens vil - de larm Haa - bet svagt er i vór barm,
Ja, i - gjen - nem dø - dens flod Sto - ler vi paa Je - su blod—

Hvi - sker sag - te - li - gen frem: Følg mig, jeg dig le - der hjem!
Aan - den hvi - sker snart i - gjen: Følg mig, jeg dig le - der hjem!
Aan - den hvi - sker sødt i - gjen: Frygt ei, jeg dig le - der hjem!

152 Kom, fredens Aand

N. F. S. GRUNDTVIG
Sangbogen

SOPHIE DEDEKAM

1. Kom, fre-dens, kjærlig-hedens Aand, Almægtig som Guds høire haand,
2. Vær al-tid hos os, sterk og mild, Med livets lys og himlens ild,
3. Med-vi-der i Guds skjulte raad, Du har be-gyndt den sto-re daad;

Og gjør til et os fjern og nær Som liv og sand-hed ret har kjær!
Med sand-heds ord og naa-dens røst, Med stadigt haab og e-vig trøst!
Fuld-før du den med vel-be-hag, Med kraft i os til Kri-sti dag!

Og gjør til et os fjern og nær Som liv og sand-hed ret har kjær!
Med sand-heds ord og naa-dens røst, Med stadigt haab og e-vig trøst!
Fuld-før du den med vel-be-hag, Med kraft i os til Kri-sti dag!

153 Hos mig bliv

MARTHA J. LANGTON
Israels Sange

Wm. J. KIRKPATRICK

Hos mig bliv, Aand fra det høi-e! Med dit lys fra him-lens hjem
Lad din Aand mig nu for-nem-me! Styrk min tro, be-var mit sind,
Led du al-tid her mit øi-e O-ver bjerg og dal og flod
Hos mig bliv, Aand fra det høi-e! Vær mit vid-ne og min trøst;

Led min tanke, ret mit øie Mod det skjønne himmelhjem.
Trøst mig med din hulde stemme, Til jeg naar til himlen ind!
Til hvor mellem Sions høie Golgata med korset stod!
Hold mig Jesu død for øie, Til jeg staar paa himlens kyst!

KOR

Hos mig bliv, o hos mig bliv! Del i himlens fred mig giv.
Aand som fra det høie daler, Hos mig bliv, o hos mig bliv!

154 Hellig Aand, du due

G. PALMQVIST

1. Hellig Aand, du due, O, du himmellue,
Kom ned i mit bryst, Giv mig naadens trøst!

2. Kom at mig paaminde, Hvor jeg det kan finde,
Som kan give mig Salig trøst i dig!

3. O, tag vantro'ns smerte
Bort ifra mit hjerte;
Du, som er mig nær
Og mit vidne er.

4. Vidne i mit hjerte,
At fra syndens smerte
Frelst jeg vorden er
Gjennem Jesus kjær.

5. Kom at mig forklare
Naadens rige gave
Udi Jesu blod
Og frisk op mit mod.

6. Led mig under færden
Her i denne verden
Paa den rette sti,
Som gaar hjem til dig

155 Aandens daab

Kirkeklokkens Sange

p *pp*

1. Du er den e - ne - ste Frel - ser for mig, Je - sus, den høi - e - stes
2. Væk du de slum - ren - de kræf - ter til liv, Pin - se - dags mor - gen lad
3. Mæg - tig - ste Je - sus, jeg træn - ger dig helt, Træn - ger at dø - bes af

p

Søn! E - ne jeg træn - ger at dø - bes af dig,
gry! Kom nu og tal her i tem - plet dit - bliv!
dig; Fjern du hver hin - dring og ste - nen bort - vælt,

pp KOR *mf*

Hør nu min bræn - den - de bøn:
Al ting der - in - de for - ny! Døb med Aan - den just nu!
Bo nu her - in - de i mig!

f *p*

Døb med Aan - den just nu! Lad glø - der nu fal - de fra

pp

Al - te - ret ned, Døb med Aan - den just nu!

156 Guds kirkes grundvold ene

SAMUEL JOHN STONE, engelsk prest, d. 1901. Gustav Jensen G. J.

SAMUEL S. WESLEY

1. Guds kir-kes grund-vold e - ne Er Her-ren Je-sus Krist;
Født ved hans ord det re - ne Hun er hans verk for vist.
Han vil-de hen-de ta-ge I naa-de til sin brud,
Han vil-de hen-de dra-ge Ved kor-sets blod til Gud.

2. Ud-valgt af sleg-ter al - le, Dog en i ver-den vid,
Hør hen-des lø-sen gjal-de: En tro, en daab, en strid!
Et hel-lig navn hun næv-ner, Et bord hun styr-kes ved,
Og mod et haab hun stæv-ner, I sta-dig strid for fred.

3. Mens her hun nød og træng-sel Har end at stri-de med,
Hun ven-ter fuld af læng-sel Paa e-vig-he-dens fred,
Til høit hun skal sig glæ-de Ved sa-lig syn til-sidst,
Naar stri-de-kir-ken ne-de Blir sei-ers-kir-ken hist.

4. Dog er i Aan-dens me-ning Alt her hun Her-ren nær,
Har hel-lig, sød for-e-ning Med Her-rens ven-ner der
I lyk-ke-li-ge al-le! I hel-li-ge hos Gud!
Han os til e-der kal-de Ved sa-lig rei-se-bud!

A - men.

157 Kirken den er et gammelt hus

N.F.S. GRUNDTVIG. G.J.

LUDV. M. LINDEMAN

1. Kir-ken den er et gam-melt hus, Staar om end taar-ne-ne fal -
2. Her-ren vor Gud vist ei be - bor Hus vo-re hæn-der kan byg -
3. Vi er Guds hus og kir - ke nu, Byg-get af le-ven-de ste -
4. Hu-se - ne dog med kir-ke - navn, Byg-get til Frel-se-rens æ -
5. Her-re vor Gud, hvor vi skal bo, Giv, at naar klok-ker-ne rin -

der, Taar-ne fuld man-ge sank i grus, Klok-ker end ki-mer og
ge, Ar-ke-pau-lu-net var paa jord Kun af hans tem-pel en
ne, Som un-der kors med ær-lig hu Tro-en og daa-ben for -
re, Hvor han de smaa tog tidt i favn, Er os som hjemmet saa
ger, Fol-ket maa samles i Je-su tro Der hvor liv - sa-lig det

kal - der; Kal-der paa gam-mel og paa ung, Mest dog paa
skyg - ge; Selv dog en bo-lig un-der-fuld Byg-get han
e - - ne. Var vi paa jord ei mer end to, Byg-ge dog
kjæ - re; Dei-li-ge ting i dem er sagt, Slut-tet har
klin - ger: Ver-den vel ei, men I mig ser, Alt hvad jeg

sjæ - len træt og tung, Syg for den e-vi-ge hvi - le.
sig i os af muld, Rei-ste af gru-set i naa - de.
vil - de han og bo Hos os med he-le sin naa - de.
der med os sin pagt, Han som os him-me-rig skjæn - ker.
si - ger, se, det sker, Fred væ-re med e-der al - le!

158 Underfuld dit navn er vorden

JOHN NEWTON
P. M. Petersen, dansk-amerikansk prest, f. 1872.

FRANCIS J. HAYDN

1. Un-der-fuld dit navn er vor-den, Si - on skjøn, Guds e-gen stad,
2. Se, hvor li-vets van-de fly-der, Strømmer fra Guds tro-nes fod;
3. Se, hver bo-lig snart af il-den, Snart af sky be-dæk-ket er,

Al-le him-le og al jor-den Pri-ser dig i ju-bel-kvad!
Al-tid klar og ren den y-der Læ-ge-dom og hel-se-bod.
Snart om-straa-let, snart til-hyl-let Til et tegn at Gud er nær.

Byg't paa klip-pen; u-for-fær-det Staar du ro-lig, u-for-sagt,
Hvem kan tvi-le? Fuld af hel-se E-vig strøm-mer li-vets flod,
Un-der-fuld dit navn er vor-den, Si-on skjøn, Guds e-gen stad,

Og med frel-sens mur om-gjær-det Du kan le ad mør-kets magt.
Fuld af naa-de, fuld af frel-se—Hal-le-lu-ja! Gud er god! A-men.
Al-le him-le og al jor-den Pri-ser dig i ju-bel-kvad!

159 Hvor deilig skal Guds kirke staa

THOMAS KINGO. G. J. — H. KUGELMANN

1. Hvor dei - lig skal Guds kir - ke staa Og for hans aa - syn
2. Hvad er vort væ - sen, om vi ei Gaar kjær - lig - he - dens
3. Bort vre - de, skjeldsord, daar-lig harm! I bør ei hu - ses
4. O fre-dens Gud, giv at jeg maa Ved dig mit hjer - te

yn - de faa, Naar al - le hjer - ter knyt - tet er I
re - ne vei Og bro - der - lig hver - an - dre vil Al
i den barm, Hvor Gud til fred og sa - lig ro Vil
dan - net faa, Saa du kan hel - li - ges i mig, Til

sam - me me - ning og be - gjær: At el - ske
vel - ment tro - skab by - de til, Med sligt et
sin vel - sig - nel - se skal bo. Bort der - for
jeg i him - len er hos dig, Hvor Hel - lig,

ham og van - dre frem I kjær - lig - hed til him-len hjem.
hjer - te og at - traa Som Gud stod hos og saa der-paa?
alt hvad ska - de kan Og hin - dre e - nig - heds for-stand!
Hel - lig, Hel - lig da Jeg syn - ger med hal - le - lu - ja!

160 De, som forlader sig paa Gud

Ukjendt forfatter. K.S. 8.7.8.7.8.8.7. VALENTIN SCHUMANNS Gesangbuch, 1539

1. De, som for - la - der sig paa Gud, De er for e - vig
2. Ei mu - re el - ler skjul og skjold, Ei klip - pe - fa - ste
3. Gud Her - ren vor be - skyt - ter er, Han vil os i - hu -

tryg - ge Som Si - ons bjerg, Guds kirke - brud, I Her - rens for - syns
bjer - ge, Men e - ne Gud u - lyk - kens vold Og u - ret kan af -
kom - me, Han elsker vist - nok hver i - sær, Men mest de san - de

skyg - - ge. Om jor - den skjalv og bæ - ve - de,
vær - - ge. Ved ham vi e - ne kan be - staa,
from - me; Hans fred den hvi - ler o - ver dem,

Saa stod de dog grundfæ - ste - de Paa sa - lig - he - dens klip - pe.
Han er den grund vi hvi - ler paa, Han selv sit folk om - gi - ver.
Be - va - rer de - res hus og hjem, Al de - res gjer - ning lyk - kes.
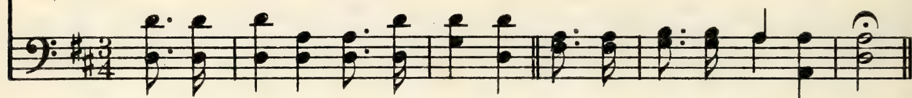
161 THOMAS KELLY, irsk prest, d. 1855. O.P. Petersen. K.S.

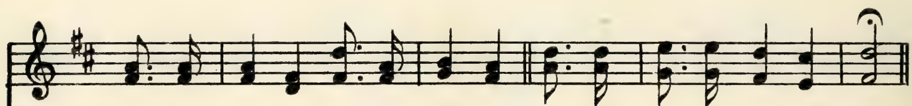
Sion staar med bjerg

P. M. 87, 87, 4,7. THOMAS HASTINGS
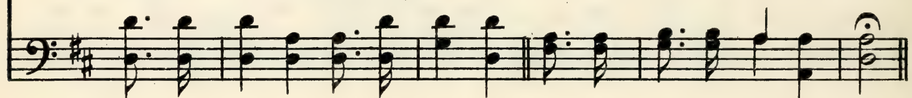

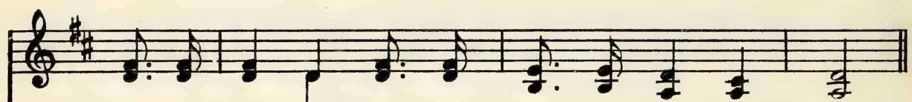
1. Si - on staar med bjerg om-gjær-det Klip - pe - fast ved Gud-doms magt;
2. Om na - tu-rens baand end bri-ster, Mo - de - ren sit barn for-smaar;
3. Maa den gjen-nem-gaa ild - prø-ver, Æd - le - re den kom-mer ud,
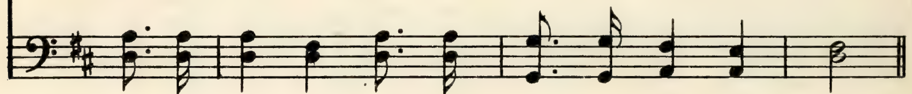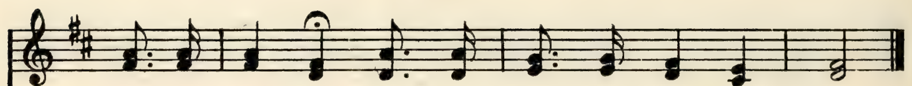

De, som mod den var for-hær-det, Er til spot og skam-me bragt.
Om vi al - le ven-ner mi-ster, Si - ons borg dog ei for - gaar.
Træng-sel ei den glan-sen rø - ver, Høi - e - re den el-sker Gud.
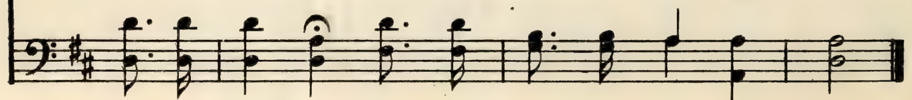

Sa - lig Si - on, Hvil - ken sei - er du har havt,
Der er fast - hed, Ti Guds kjær - lig - hed be - staar,
Gud er med den, Smyk - ker den som Kri - sti brud,

Sa - lig Si - on, Hvil - ken sei - er du har havt.
Der er fast - hed, Ti Guds kjær - lig - hed be - staar.
Gud er med den, Smyk - ker den som Kri - sti brud.

162 Helgen her og helgen hisset

CHARLES WESLEY
N. F. S. Grundtvig. Sangbogen. 1899

Skotsk tone

mp

1. Hel - gen her og hel-gen his-set Er vi i Guds me-nig - hed,
2. Sam-men bor vi i Guds-ha-ven, Her paa jord kun som i telt;
3. Alt u - tal - li - ge be-byg-ger Ka-naans ly - se pal-me - stad,

Der - om har han os for - vis-set, Han som al - le dyb-der ved,
Snart vi løf - tes o - ver gra-ven, Vin-ger laa-ner os vor helt.
End vi bor i Miz-raims skygger, Naa-dens man-na er vor mad.

mf

Hel-gen- sam-fund af Guds naa-de Er vi i hans kjær-lig - hed;
Me-nig - he-den Je-sus dan-ner Tal-rig, ren-set ved hans blod,
Til vi sam-les ef-ter-haan-den Ret paa li-vets ly - se vang,

f

Her og hist skal li-vet raa-de—Liv ved Aan-den da-let ned.
Stam-me-vis om kor-sets ban-ner Dra-ger o-ver Jor-dans flod.
Mø-des her og hist i aan-den Dag-lig vi med Mo-se sang.

163 Din kirke, store Gud

CHARLES WESLEY
O. P. Petersen

S.M.

AARON WILLIAMS, Coll.

1. Din kir-ke, sto-re Gud, Du yn-der og har kjær! Den er min Frel-sers e-gen brud, Som dyrt han kjøb-te her.
2. Jeg og har Si-on kjær; Dens mur er sa-lig-hed, Gud Her-ren Se-ba-ot er der Og skjænker liv og fred.
3. I Si-ons kjæ-re skjød En sa-lig fred jeg fandt, Der Gud min sjæl i ven-skab sød Til brø-dres hjer-te bandt.
4. Jeg el-sker Si-ons stad, Der vil jeg al-tid bo; Min sjæl er der saa fri og glad, Ti der er sa-lig ro.

164 O Jesus Krist, velsign nu dem

O.P. Petersen. K.S.

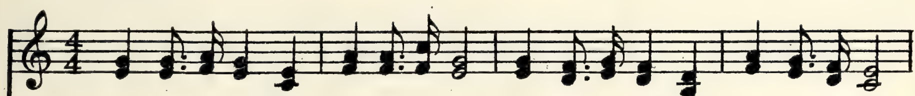
L.M.

THOMAS HASTINGS
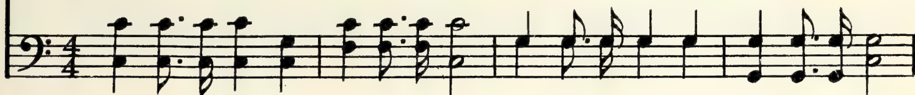
1. O Je-sus Krist, vel-sign nu dem Som for dit aa-syn træ-der frem; De vil ind-gaa i pagt med dig Og til dit folk her slut-te sig.
2. De har be-slut-tet, sto-re Gud, At de vil hol-de di-ne bud Og gjø-re hvad du by-de vil— O Her-re, giv dem kraft der-til!
3. Giv dem, o Her-re, kraft at staa Saa de i synd ei fal-de maa, Men hol-de fast til dødens stund, Hvad nu de lo-ver med sin mund!

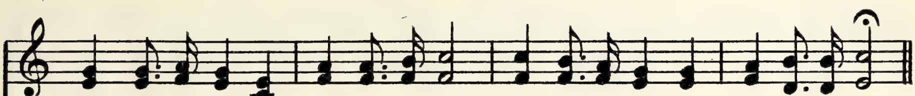
165 Naar jeg blodet ser

J. G. F. and E. A. H.
H. P. Nelsen
J. F. H.

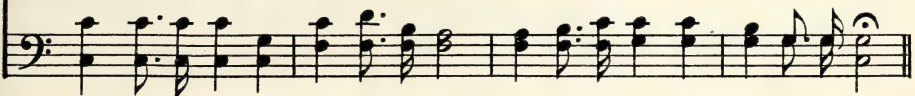

1. Kristus, vor Frel-ser, led korsets død, For os at frel-se af al vor nød;
2. Kri-stus vil frel-se syn-de-re nu, Der-til staar he-le hans sind og hu.
3. Doms-eng-len kommer, hen-ter en-hver Som stød-te Je-sus bort fra sig her;
4. O, hvil-ken naa-de, saa stor og rig, At Je-sus frel-se vil og-saa dig.
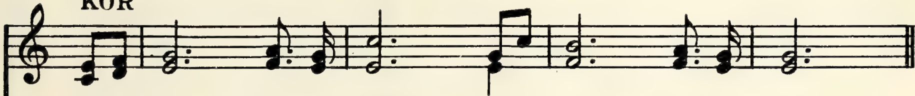

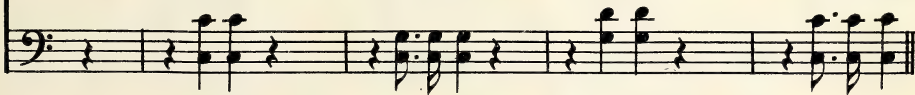
De ham an-nammer fryg-te ei bør, Eng-len vil gaa for - bi de-res dør.
O, syn-der, til ham fly, tro og hør, Da eng-len vil gaa for-bi din dør.
Men vil du tro ham som det sig bør, Da eng-len vil gaa for-bi din dør.
Skynd dig da til ham som an-dre før, Og eng-len skal gaa for-bi din dør.
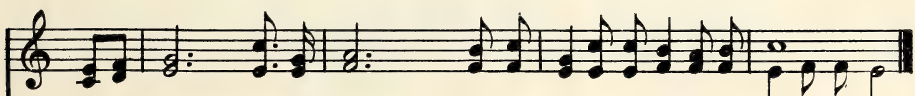

KOR

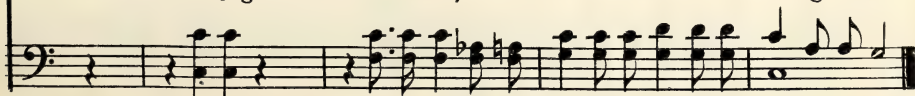

Naar jeg blo-det ser, Naar jeg blo-det ser,
Naar jeg blo-det ser, Naar jeg blo-det ser,

Naar jeg blo-det ser, Vil jeg gaa, vil jeg gaa dig for-bi.
Naar jeg blo-det ser, dig for-bi.

Vandre i lyset

GEO. C. HUGG

1. Vandre i lyset Gud dig gav Til lygte for din fod! Hans Hellig Aand fra himlen sendt Er din veileder god.
2. Vandre i sandhedslyset som Fra ordet straaler ud Og fører hver en sjæl, der tror, Til samfund med vor Gud!
3. Vandre i lyset, om der end Er skygger paa din vei! Snart bryder frem en dag saa klar, Hvor mørket kjendes ei.
4. Vandre i lyset, og du skal Guds kjærlighed forstaa, Ja, smage fred som floden her Og hisset kronen faa!

Vandre i lys, Vandre i lys,
Vandre i lys, i det herlige lys af Gud,
Vandre i lys, i det herlige lys af Gud,

Van - - - dre i lys, ———

Van - dre i lys, i det her - li - ge lys af Gud,

Van - dre i lys, Guds skjøn - ne lys!

167 Guds kirke er urokkelig

O.P. Petersen. K.S. HUGH WILSON

1. Guds kir - ke er u - rok - ke - lig, Den staar paa prø-vet grund,
Saa in-gen kan med list og svig Den styr - te no-gen stund.

2. Den sy-nes of - te me-get svag, Saa det for - un-dre maa,
At den kan kjæm-pe dag for dag Og af med sei-er gaa.

3. Den o - ver stor-men rei - ser sig, Saa her - lig og saa skjøn,
Ved Herrens kraft fuldt seier - rig Til æ - re for Guds Søn.

4. Den tru-es her med un-der - gang, Men fast i stri-den staar;
Den syn - ge skal sin sei-ers-sang, Naar jor-den selv for - gaar.

A - men.

168 Syng af fryd

Evangelisten

1.Syng af fryd, du Kri - sti brud, Jub-le høit, du frel - ste hær!
2.Pris kun høit hans dy - re navn, Hal-le - lu - ja til vor Gud!
3.Pris kun høit den naa - de stor, Som han rigt til - de - ler dem
4.Pris kun høit hans dy - re navn! Lad vor lov-sang klin - ge klar;

Fri og frelst nu af din Gud, Lyk-ke - lig du al - tid er.
Syng Guds lov i al - le land, A-men, a - men, pris ske Gud!
Som paa vei - en van-drer frem Til det ny Je - ru - sa - lem.
Snart vi naar den tryg - ge havn, Hvor ei san-gen en - de har.

KOR

Syng hans lov i lyst og nød, Syng hans lov i liv og død!

Syng af fryd, du Kri - sti brud, Jub-le høit, og pris din Gud!

169 O, send os ikke ud alene

Jacob Peter Mynster Paulli, dansk stiftsprovst, d. 1916. D.M.S.   P. M. 98, 98, 99.   D. BORTNIANSKY

170 Idag paa apostolisk vis

N.F.S. GRUNDTVIG. D.M.S. L.M. LOWELL MASON

1. I - dag paa a - po - sto - lisk vis Red - ska-ber
2. Mod - tag og dis - se af vor haand, Ud - rust dem
3. O, laan dem ild af him - melsk art Og giv dem
4. Giv mod og kraft til fast at staa Og vis-dom
5. Og naar i alt de fin - des tro, Lad i dit

ny til Je - su pris, Til lys og trøst for
med din sand-heds Aand Til vid-ner om dit
lys som bræn - der klart! O, giv dem mund som
til al kløgt at slaa! Taal - mo-dig - hed i
hus dem al - tid bo, Gaa ind og ud med

Her - rens smaa, Vi læg-ger vo - re hæn - der paa.
ord, din fred, Din tro, dit haab, din kjær - lig - hed!
aan - der trøst Og laan du dem din e - gen røst!
prø - vens tid Og sei - er i den go - de strid!
lys og fred Og fry-des ved dets dei - lig - hed!

171 Høit fra det himmelske høie

FR. WILHELM KRUMMACHER, tysk prest, d. 1868 Sangbogen

1. Høit fra det him-mel-ske høi - e Ven-lig et blik paa dig ser.
2. Om end et stormveir sig nær-mer, Om dig end tru - er en hær,
3. Græ - der du, han tæl - ler taa - rer, Kla-ger du, han er dig nær,
4. Bli - ver i mø - di - ge stun-der Of - te dig læng-se-len svær,

Saa du det smi-len-de øi-e? Stil-le, hvad øn-sker du mer?
Frygt ei, Je-ho-va dig skjærmer. Stil-le, hvad øn-sker du mer?
Han læ-ger alt hvad dig saa-rer. Stil-le, hvad øn-sker du mer?
Sødt du i dø-den hen-blun-der. Stil-le, hvad øn-sker du mer?

Saa du det smi-len-de øi-e? Stil-le, hvad øn-sker du mer?
Frygt ei, Je-ho-va dig skjær-mer. Stil-le, hvad øn-sker du mer?
Han læ-ger alt hvad dig saa-rer. Stil-le, hvad øn-sker du mer?
Sødt du i dø-den hen-blun-der. Stil-le, hvad øn-sker du mer?

172 Et kald mig givet er

CHARLES WESLEY
A. Haagensen. K.S.

LOWELL MASON

Et kald mig gi-vet er, Det er at æ-re Gud,
Og her i naa-dens tid Min pligt ud-fø-re saa,
O Gud, med nid-kjær-hed Nu klæd din tje-ner saa,
Hjælp mig i bøn og tro At vaa-ge i-de-lig;

I al-le mi-ne gjer-nin-ger At hol-de Her-rens bud.
At jeg an-ven-der al min flid Min sa-lig-hed at naa.
At jeg til regn-skab er be-red Naar du mig kal-der paa.
Ti bli-ver jeg mit kald u-tro, Jeg dør e-vin-de-lig.

A-men.

173 Knæl, du Kristi vidneskare

M. B. Landstad. G. J.

CL. GOUDIMEL

1. Knæl, du Kri-sti vid-ne-ska-re, Hans vel-sig-nel-se mod-tag,
2. Skju-ler sky-en ham for e-der Og gjør mør-ket tro-en svag—
3. Her-re Je-sus, du som tro-ner Hos Gud Fa-ders høi-re haand,

Se ham op til him-len fa-re, Følg ham paa hans æ-res dag!
O, se til, I vaa-ger, be-der Sam-men un-der kir-kens tag!
Du vor Frel-ser og for-so-ner, Send os nu din Hel-lig Aand!

Staa saa op og gaa med Gud, Spred hans sæd og bær hans bud!
Sy-net kla-res, hjer-tets ve Svin-der brat, og I skal se
Tænd din ild og tal dit ord Paa den he-le vi-de jord,

Sæ-de-ti-den snart er om-me, Til sin høst han vil gjen-kom-me.
Ham i-gjen i mor-gen-rø-den, Li-vets sei-er o-ver dø-den!
Sank til tro-ens en-hed sammen Al-le jor-dens æt-ter! A-men.

174 Skal vi hverandre se

CHARLES WESLEY
O. P. Petersen. K. S.

S.M.

LOWELL MASON

1. Skal vi hver - an - dre se End - nu i li - vet her?
2. Ved Gud-doms kraft han har Op - holdt os ind - til nu,
3. Vi har i svun - den tid Havt kamp mod synd og list,
4. Men da det er af Gud At vi staar gla - de her,
5. Vi pri - se vil vor Gud, Som os be - va - ret har
6. Vort kors vi bæ - re vil, Til kro - nen vi kan faa,

Det er ved Guds be - skyt - tel - se At vi nu sam - let er.
Der - for, skjønt vi i fa - rer var, Vi le - ver dog end - nu.
Ind - vor - tes frygt, ud - vor - tes strid, Dog mø - des vi til - sidst
Saa bør vi og - saa raa - be ud: Tak ske Gud Fa - der kjær!
Og før - te os af træng - sler ud, Da vi ind - spær - ret var.
Og ag - te alt for tab, ind - til Vi ind i him - len gaa

175 Broder aanden

JOHN FAWCETT,
engelsk prest, d. 1817
O.P. Petersen. K. S.

S.M.

HANS G. NÄGELI

1. Vel - sig - net er den Aand Som le - der krist - ne her,
2. Vi for din tro - ne, Gud, For - e - ner os i bøn
3. Vi brø - dres byr - de bær Og staar hver - an - dre bi;
4. Om vi end skil - les maa Be - drø - vet, ven fra ven,
5. Hvor synd og sorg og nød Os mer ei ska - de kan

Saa de i Kri - sti sam - funds baand Hver - an - dre ret har kjær.
Om kraft at hol - de di - ne bud Til æ - re for din Søn.
Ja, of - te vi og græ - der her Af kjær - lig sym - pa - ti.
For Her - ren vi skal en - gang staa Og mø - des glad i - gjen!
Hos Gud i sab - bats - hvi - len sød Vi sam - les skal en - gang!

176 Du som gaar ud

JAMES MONTGOMERY
N. F. S. Grundtvig. G. J.

Sangbogen

1. Du som gaar ud Fra den le-ven-de Gud, Aan-der-nes
2. Tun-ger af ild Og dog præ-di-ken mild Giv dem du
3. Glæ-de og lys Kom-me med dem til bys, Blom-stre lad
4. Skin o-ver vang Som en mor-gen med sang, Mor-gen i
5. Pin-se-lig daab Til Guds her-lig-heds haab Fol-ke-tærd

Aand i det høi-e! Men-ne-skets kjøn Mod Guds en-baar-ne Søn
sal-ver og sen-der! Sa-lig-heds ord I a-post-le-nes spor
muld hvor de træ-der! Sva-ge faa mod Af din læ-ge-dom god,
mai naar det grøn-nes! Lif-lig-heds magt Gjør søv-ni-ge vakt,
al-le gjen-fø-de! Ta-le og skrift Om vor Frel-sers be-drift

Stri-den-de staar for dit øi-e; Men for din naa-de o
Van-dre til jor-de-rigs en-der, Saa in-gen men-ne-ske-
Hjælp fin-der al-le som be-der! Ved e-van-ge-li-ets
Saa paa Guds naa-de der skjøn-nes! To-ner-ne dy-be i
Blom-stre som ro-ser-ne rø-de! Livs-træ-et sky-de hvor

bliv dog her! Nat-ten er skum-mel, og den er nær!
fod har rørt Plet-ten hvor ik-ke dets røst blev hørt!
mil-de røst Mi-skund-hed vaag-ne i hvert et bryst!
gry og kveld Rø-re selv hjer-tet saa haardt som fjeld!
kor-set stod, Kjen-de lad al-le at Gud er god!

177 Skal vi nu skilles ad

CHARLES WESLEY
O.P.Petersen. K.S. S.M. HANS G. NÄGELI

1. Skal vi nu skil-les ad, Til an-dre ste-der gaa, Saa lad os dog ret hjer-te-glad I Aan-dens sam-fund staa!
2. Lad os for Her-rens sag I stri-den man-dig gaa Og Je-sus føl-ge dag for dag, Saa skal vi sei-er faa!
3. Som ar-beids-mænd vi gaa I Her-rens vin-gaard hen, Af naa-de ven-ter vi at faa Vor løn i him-me-len.
4. Vor ar-beids-tid er kort, Snart sorg og alt be-svær Med al vor træng-sel fal-der bort, Ti af-te-nen er nær.
5. Lad os da bli-ve tro Og der-paa læg-ge vinn: Vor Gud at tje-ne glad og tro Med rent og hel-ligt sind!
6. Far-vel da, Brø-dre kjær! Til strid vi dra-ger ud Og sam-les vi ei me-re her, Saa mø-des vi hos Gud!

178 O tænk, naar engang samles skal

W.A.WEXELS. K.S. C.M. NICOLAUS HERMAN

1. O tænk, naar en-gang sam-les skal De frel-stes me-nig-hed Fra al-le fol-ke-slegters tal I himlens herlig-hed! I himlens herlig-hed!
2. O tænk, naar Her-rens vid-ne-hær, Guds tje-ne-re paa jord, De mil-li-o-ner møder der Som hør-te de-res ord! Som hør-te de-res ord!
3. O tænk dog hvil-ken ju-bel-lyd, En strøm af kjær-lig-hed! Tænk hvil-ken tak og pris og fryd Og sa-lig-hed og fred! Og sa-lig-hed og fred!
4. O Gud, hvor er din naa-de stor! Os al-le til dig drag, At vi kan staa blandt frelstes kor Paa hin den høitidsdag! Paa hin den høitids-dag!

179 Arbeiderens ihukommelse

Israels Sange

W. W. BENTLEY

1. Kom-me, for-svin-de lig dug, i det høi-e Bæ-res som den-ne af sol-straa-len bort—Slig jeg for-la-de skal jord-li-vets møi-e, Blot i-hu-kom-met ved hvad jeg har gjort.
2. Helt jeg ei glemmes, om han som mig føl-ger End skul-de hø-ste den sæd jeg har saa't; Bort i-fra mar-ken, mens sæ-den end bøl-ger, Kal-des jo man-ge før hø-sten er naa't.
3. Sand-he-dens frø-korn som her jeg har saa-et, Vok-set end sæ-den fra først af ei stort, Vid-ne skal om mig naar bort jeg er gaa-et, Vid-ne som frug-ter af hvad jeg har gjort.
4. Og naar saa Je-sus skal si-ne for-sam-le, De som var tro-fast i smaat og i stort, Vil han dis-cip-le-ne, un-ge og gam-le, Da i-hu-kom-me for hvad de har gjort.

KOR

Blot i-hu-kom-met, blot i-hu-kom-met, Blot i-hu-kom-met ved hvad jeg har gjort; Blot i-hu-kommet, blot i-hukommet, Blot i-hu-kommet ved hvad jeg har gjort.

rit.

180 Blomsten falmer

T. B. BARRATT — P.M. 10, 9, 10, 9, 10, 9, 10, 9. — O. OLSEN

1. Blom-sten fal-mer og dens glans for-svin-der, Li-vets blom-ster
2. O, hvor sødt naar sjæ-len ro-lig hvi-ler Frelst og glad i
3. Tak, du gam-le pil-grim, for dit vir-ke, Tak for raad og

vis-ner og-saa bort; So-len da-ler, nat-ten sig ind-fin-der, Snart dit
Je-su tryg-ge favn! Eng-le jub-ler, Je-sus ven-lig smi-ler, Fri-er
daad paa li-vets sti! Min-det skal som taarn paa Herrens kir-ke Pe-ge

livs verk er for sted-se gjort. Gam-le kri-sten, kast et blik om-
dig af al din nød og savn. Er det saa, at taa-rer tidt vil
op, naar du er gaa't for-bi. Du saa li-vets mod-ne høst og

kring dig, Mer-ker du, at høsten snart er endt? Hvi-len hist har
rin-de? Sor-gens sky vil al-drig naa dig der. Hold kun ud — ved
sommer, Her-ren e-ne ved hvad vi faar se — Bed for os, at

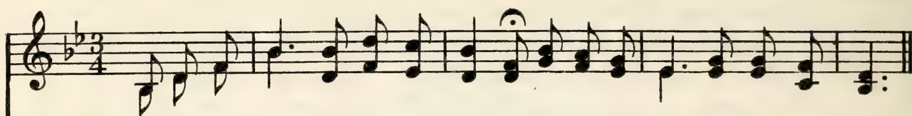
dog kun glæ-de med sig, Vær kun tro — snart eng-le-bud blir sendt.
Je-sus skal du vin-de, Han din Frel-ser ind-til dø-den er!
vi naar kvel-den kommer, Hvi-le maa i kor-sets tryg-ge læ.

Vaagn op igjen, du Aand

181 HENRIK V. BOGATZKY, tysk jurist, d. 1774. M.B. Landstad. G.J.

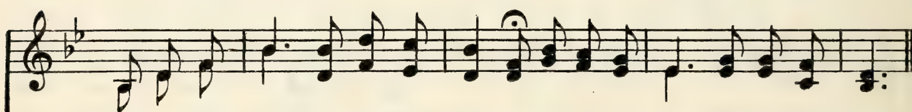
9, 8, 9, 8, 8, 8.

Svensk

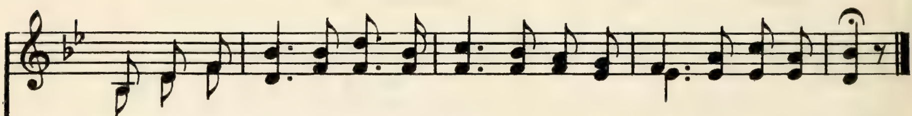
1. Vaagn op i-gjen, du Aand som brændte I Herrens før-ste vid-ne-hær,
2. At dog den Aandens lu-e tændtes Og ly-ste klart i syd og nord!
3. Send ska-rer ud af vid-ner fromme, Med aand og kraft rust di-ne bud!
4. Som lø-be-ild lad or-det fa-re, Til jordens en-der ser dets skin,
5. Lad blomstre Si-ons ø-de eg-ne, Lad regne paa den tør-re sand,
6. Du skal for-staa med ret at dømme Og skaf-fe sand-hed sei'r paa jord,

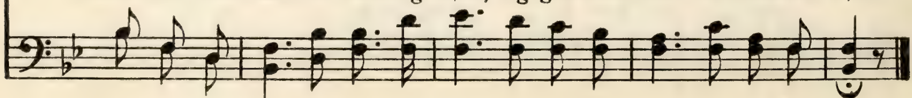

Den hær som ly-sets vaa-ben vend-te Mod fiendens stormløb fjernt og nær,
At dog Guds grø-de kun-de hen-tes Fra hvi-de mar-ker trindt paa jord!
Lad hjælp fra him-len ha-stig komme, Bryd Satans ri-ge ned, o Gud!
Før snart den sto-re hed-ning-ska-re I-gjen-nem al-le dø-re ind!
Riv ned hvert gjær-de som vil stæn-ge, Driv vantro ud, sæt alt i stand,
Lad os kun ei fra stri-den røm-me, Tro-lø-se mod dit re-ne ord!

Som vidt om land bar naa-dens kald Og vak-te folk i tu-sind-tal!
Hvor stor en høst! Men tænk dog paa, Ar-bei-der-ne de er saa faa!
Din kjær-lig-hed, din væl-de vis, Dit ri-ge kom-me til din pris!
Væk Is-ra-el, tag dæk-ket bort, I haar-dest grund sign or-det stort!
Saa kir-ke, hus og sko-le staar Hos os som heg-net ur-te-gaard!
Men lær os me-re bod og bøn, Og giv saa alt os med din Søn!

182 Send ud, o Jesus kjære

RADZAOBELONA, madagassisk-luthersk prest.
Johannes Johnson, norsk missionsprest og prestelærer, d. 1917. G. J.

SAMUEL S. WESLEY

1. Send ud, o Jesus kjære, Din Aand, din frelses tolk,
Til dem du gav at bære Dit ord til alle folk!
Saa haard en jord de bryder, Saa svage selv de er,
Saa langsomt sæden skyder— O Herre, vær dem nær!

2. Paa dig de alt har vovet Og tror dit kongeord,
Vær med dem, som du lovet, Til sidste dag paa jord,
Giv du dem sterke hjerter Med hjælp for verdens nød,
Med graad for brødres smerter, Med liv for deres død.

3. Tænd livets morgenrøde Paa arme hednings sti,
Et angstfuldt ørkenøde De gaar til grunde i.
Til sten og træ de vender Sit vilde, syge sind,
Din sandhed ei de kjender For skygger, løgn og skin.

4. Søg op, før hjem de arme Fra gamle trællekaar
Til nye hjerters varme Og fred i Faders gaard!
Fra alle jordens ender Sank til din menighed
Et talløst folk som kjender Din frelses liflighed!

5. Vogt os som lyset eier, At vi det taber ei,
Og giv os herlig seier I al vor kamp for dig!
Lad mange sjæle kjende I os dit hyrdesind,
Og sank ved veiens ende Os alle til dig ind!

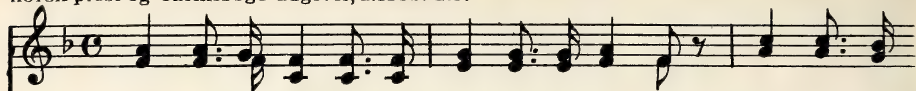
Amen.

183 Herre vor Gud

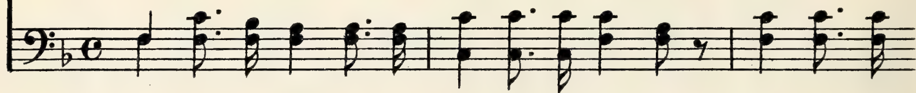
Wilhelm Andreas Wexels, norsk prest og salmebogs-udgiver, d. 1866. G. J.
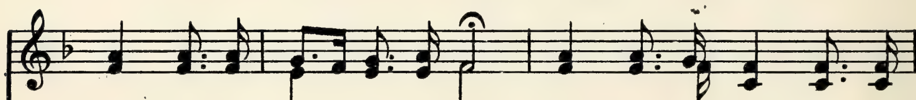
P. M. 11, 10, 11, 10, 11, 10, 11, 10.

J. J. ROUSSEAU
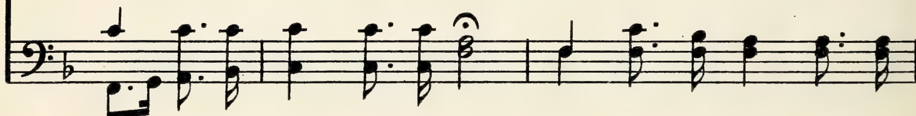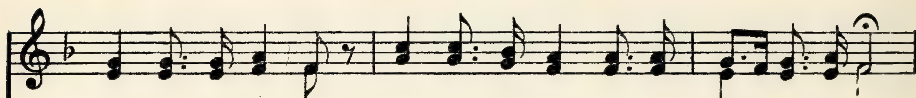

1. Her - re vor Gud med det øm - me - ste hjer - te, Her - re vor
2. For di - ne vid - ner som bud - skab skal bæ - re Rundt i al
3. Her - lig - ste løn for de haar - de - ste ti - mer, Dy - re - ste
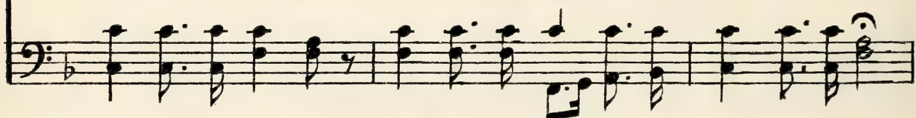

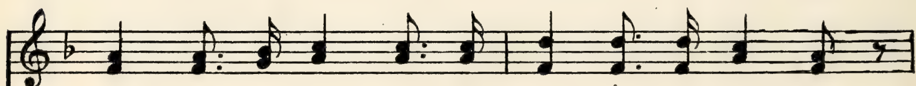
Gud med den ster - ke - ste magt! Du som saa tidt os i
ver - den om frel - sen fra dig, Pri - se dit navn og op-
bod for de tun - ge - ste savn, Naar det i hed - nin - ge-

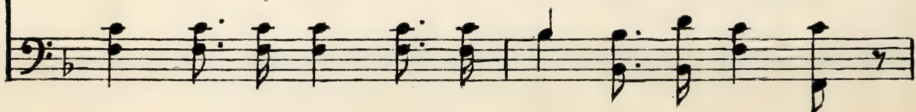

gjer - nin - gen lær - te Hvad du med sand - dru - e læ - ber har sagt:
høi - e din æ - re, Føl - ge dit kald paa den tran - ge - ste vei,
lan - det nu ki - mer Fest - lig til bøn i dit hel - li - ge navn!

At naar vi be - der, saa faar vi og fin - der,
Be - der vi: Her - re, vær hos dem i nø - den,
Her - re, op - fyld di - ne tje - ne - res læng - sel:

At naar vi ban-ker, op - luk-kes din dør— Nu ved dit ord vi i
Rust dem med styr - ke og vis-dom og mod! Her - re, be-var dem i
Kor - set at sku - e paa af - gudens sted, Sjæ - le at sku - e som

tro - en dig bin-der, Naa-dig vor bøn og paa-kal - del - se hør!
tro-skab til dø - den, Om du end kræ - ver til - sidst de - res blod!
lø - ste af fæng-sel Hos dig, o Frel - ser, med tak knæ - ler ned!

184 Saa mørk en nat

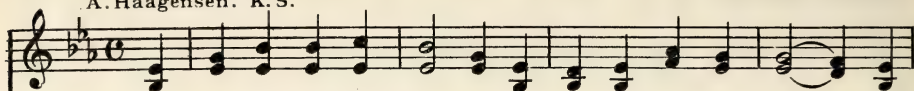
Fra engelsk ved Gustav Jensen, sidste vers tilføiet. G.J. — O.M. — Arr. af ROBERT SIMPSON

1. Saa mørk en nat ud - o - ver jord, Og vi har lys fra
2. Med saa - re fød - der, sy - ge sind De syn - ker stum - me
3. En sten at hvi - le ved en stund Er sto - re ting for
4. Saa del med dem, min ri - ge bror, Giv og bliv al - drig

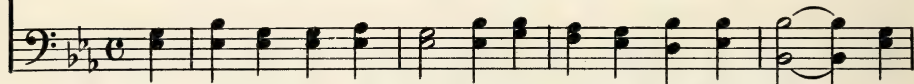
Gud, Saa man-ge fam-ler blindt sig frem, Vi hø - rer frel - sens bud.
ned, Vi løf-ter op til Gud vor sang Og ber til ham i fred
dem, Vi hvi-ler ved vor Fa-ders bryst Og har et e - vigt hjem.
træt, O, del og giv i kjær-lig-hed, Til vi og de blir et!

185 Fra Grønlands kolde fjelde
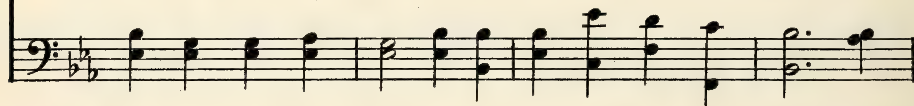
REGINALD HEBER
A. Haagensen. K. S.
LOWELL MASON
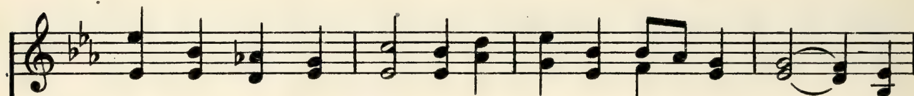

1. Fra Grøn-lands kol-de fjel - de, Fra In-diens ko-ral - strand, Og
2. Skjønt kry-dred'vin - de bri - ser Hen o - ver Cey-lons ø Og
3. Skal vi, som ly-set ha - ve Og hø-rer vis-doms bud, Skal
4. Hans pris skal vin-den bæ - re—Lad vid-ner bli - ve sendt, Til
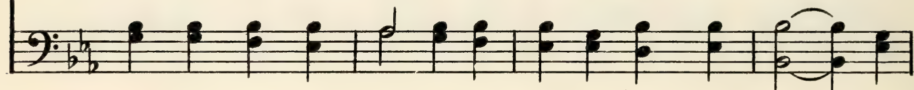

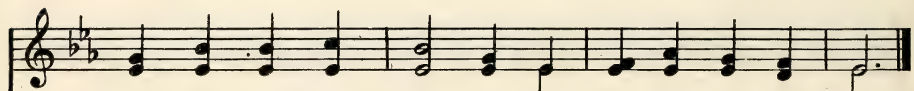
hvor A - fri - kas el - ve Op-skyl - ler gyld - ne sand, Fra
alt sig yn-digt vi - ser, Folk der i syn - der dø. For -
vi den skat be - gra - ve Og ik - ke de - le ud? Det
Je - su kraft og æ - re Fra pol til pol er kjendt, Til

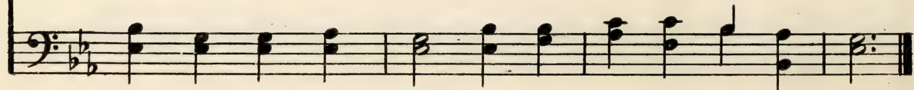

man - ge fjer - ne ste - der Hvor pal - me-træ - et gror, Man
gjæ - ves Gud i mild-hed Sin god-hed la - der se, Hed -
ord om sa - lig - he - den Af os for - kyn - des maa, Til
al - le jor - dens sleg - ter Sig bøi - er for ham ned Og

raa - ber og os be - der: Kom her med li - vets ord!
nin - ger i sin blind-hed Til - be - der sten og træ.
al - le folk her - ne - den Om Je - sus kund-skab faa.
un - der Her - rens scep - ter Her ny - der liv og fred!

186 Redningslinen

Rev. E. S. UFFORD
Evangelisten

E. S. UFFORD
Arr. af G. C. Stebbins

1. Kast red-nings-li-nen, ti stormfuldt det er, Hist er en syn-ken-de
bro-der som ber— Han er i fa-re; o, hvem vil nu gaa Og
brin-ge ham red-ning, saa frelst han kan staa?

2. Kast red-nings-li-nen! Vær man-dig og snar, Nøl ik-ke, bro-der, an-
led-ning du har. Se, hvor han syn-ker, kom skynd dig, gaa med! Sæt
liv-baa-den ud, lad os ha-ste af-sted.

3. Kast red-nings-li-nen til mænd som i nød Kjæm-per i an-gest mod
synd og mod død; Fri-stel-sens bøl-ger og u-lyk-kens vind Vil
fø-re dem snart i for-tvi-lel-se ind.

4. Snart svin-der ti-den—nu red-des de kan, Snart kan de knu-ses mod
e-vig-heds strand. Skynd dig, min bro-der, op-sæt ei den sag, Men
kast red-nings-li-nen og red dem i-dag!

KOR

Kast red-nings-li-nen,
kast red-nings-li-nen! Man-gen nu dri-ver som vrag. Kast red-nings-
li-nen, kast red-nings-li-nen! No-gen kan syn-ke i-dag.

187 Bringe vore neg

KNOWLES SHAW
Aandelige Sange

GEORGE A. MINOR

1. Saa din sæd for him-len nu du har din som-mer, Saa med flid og i - ver, o, vær ik - ke træg! Lad os bru - ge ti - den! ti naar hø-sten kommer, Da skal vi med glæ - de brin-ge vo - re neg.

2. Saa, naar so-len skin-ner, saa, naar u-veir sen-des! Frygt ei frost og he - de, ei or - ka-nens leg; Snart saa kommer hø - sten, og ar - bei-det en-des, Da skal vi med glæ - de brin-ge vo - re neg.

3. Saa om end med taa-rer for din kjæ-re Her - re, Møder kors og trængsel, i hans skjød dig kvæg. Naar vort dagverk en - des, vi hos ham skal væ - re— Da skal vi med glæ - de brin-ge vo - re neg.

KOR

Brin - ge vo - re neg, brin - ge vo - re neg, Da skal vi med glæ - de brin-ge vo - re neg, Brin-ge vo-re neg, bringe vo-re neg, Da skal vi med glæde bringe vo-re neg!

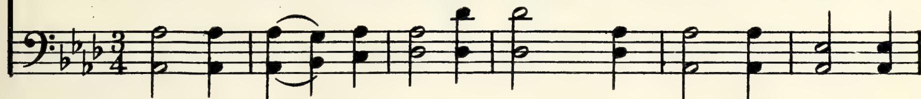
188 Den gyldne ager
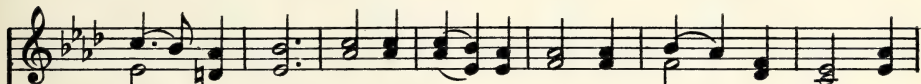
J. O. THOMPSON
P. M. Petersen

J. B. O. CLEMM
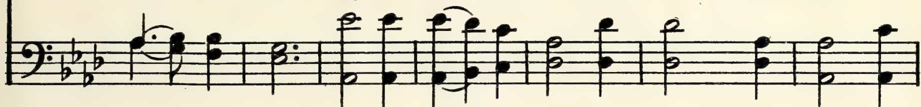

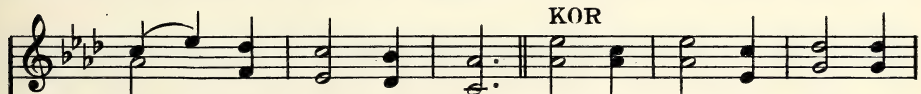
1. Fjernt og nær den gyld-ne a - ger Bøl - ger tungt for
2. Send dem ud naar so-len rin - der, Send dem ud ved
3. O du sjæl, som Her-ren sen - der, Hjælp at bjer - ge

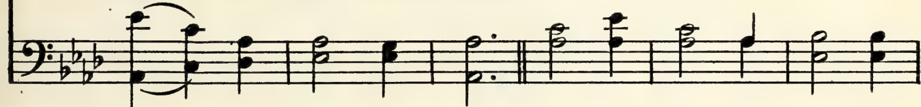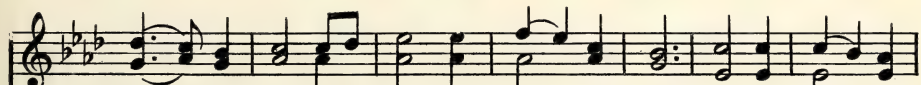

vin - dens leg; Fjernt og nær staar mar-ken fa - ger, Ly - ser
mid - nats tid; Byd dem gaa naar da - gen svin - der Sam - le
sjæ - le hjem! Og naar ar - beids-da-gen en - der, Skal du

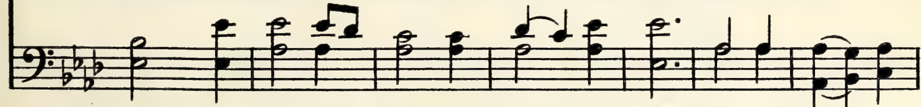

gul af mod - ne neg.
grø - den ind med flid. Hø-stens Her - re, send ud
glæ - de dig med dem.
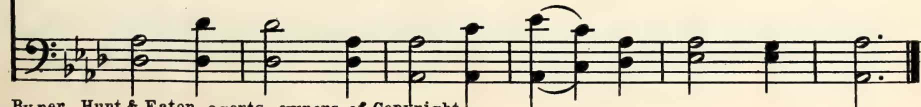

høst - folk! Hør os, Gud, vi be - der dig; Send dem nu at

sam - le grø - den, Snart er hø - stens tid for - bi.

189 Saa blomster, og blomster vil spire

ELLA LAUDER
Kirkeklokkens Sange

D. B. TOWNER

1. Saa blom-ster, og blom-ster vil spi - re___ Om-kring dig hvor - hen du end gaar; Saa u-krudt, og u-krudt vil myl - dre— Du hø-ster hvad selv du her saar.
2. Saa sagt-mod, og sagt-mod dig mø - der,___ Saa tve-dragt, og tve-dragt op - staar. Saa mild-hed, og du faar det sam - me— Du hø-ster hvad selv du her saar.
3. Saa kjær-lig-hed om dig til al - le,___ Og kjær - lig-heds sol-skin dig naar. Saa haab, og dig haab skal be - fæ - stes— Du hø-ster hvad selv du her saar.
4. Saa or-det i tro om din Frel - ser,___ Ret al-drig til spil - de det gaar; De sjæ - le det vandt, hist du fin - der— Du hø-ster hvad selv du her saar.
5. For - tæl hvor-for Frel - se - ren dø - de,___ Saa al - le dit bud-skab for - staar. Naar møi-en er endt og der hvi - les, Du hø-ster hvad selv du her saar.

KOR

Som ud-sæd, saa bli-ver din høst,___ Som ud-sæd, saa bli-ver din høst.___ Snart
din høst, din høst.
saa-ti-den her er til en-de,__ Det lys-ner paa him-len i øst!

190 Søg de forvildede

FANNY J. CROSBY
Elevine Heede

W. H. DOANE

1. Søg de for-vil-de-de, Ar-me, for-før - te, Drag dem til-ba - ge fra
2. Skjønt de for-ag-ter ham, Ven-ter han end-nu, Vil for dem aab-ne sin
3. Dybt paa hver hjertebund Fin-des der stren-ge, Slap-pet ved syn-den, dog
4. Søg de for-vil-de-de, Je-sus det kræ-ver, Kraft vil han skjænke til

af-grun-dens rand! Trøst de be-drø-ve-de, Reis op de fald-ne,
kjær-li - ge favn; Bed dem saa in-der-lig, Nød dem at kom-me
stem-mes de kan; Rør dem med venlig-hed, Snart vil du fin - de
alt hvad han bød! Vis dem til Frel-se-ren, Vei - en er aa-ben,

Bring dem til Je-sus som frel-se dem kan!
Hen til sin Frel-ser i tro paa hans navn!
Kjær-lighedshaand kan slaa to-ner-ne an!
Sig dem: For dig og for mig er han død!

KOR

Søg de for-vil-de-de, Før dem til-ba-ge. Je-sus er kjær-lig-hed, Bring dem til ham!

191 CARL F. ELTZHOLTZ, dansk-amerikansk prest og forfatter, f. 1840

Seirende tro

P.M. 11, 10, 11, 10, 11, 10, 11, 10.

J. J. ROUSSEAU

1. Sei-ren-de tro vi Guds kir-ke skal bli-ve, Naar vi til stri - den ret
2. Lov-san-ge hø-res med lif - li - ge to-ner, Sleg-ter-ne jub - ler fra
3. Kvin-der og mænd som har Guds ord til vaaben, Lø-ber at sø - ge vild-

bli - ver be-kvem Og un-der kam-pen Gud æ - ren vil gi - ve;
pol og til pol; Her - ren er kjendt i-blandt fjer - ne na-tio-ner,
fa - ren-de faar, Vi - ser nu hed-nin-ger him-len er aa-ben

Da i hans kraft skal vort Si - on gaa frem. Hed-nin-ger un-der Guds
Snart o-ver- alt ly - ser sand - he-dens sol. O - ver de bru-sen-de
Gjen-nem For-so - ne-rens vun - der og saar; Tu-sin-de stjer-ner de

ban-ner skal bøi - e, Tro ham til-be - de fra hav og til hav,
bøl-ger nu i - ler Ful - de af kjær-lig-hed kvin-der og mænd,
vin-der i kro-nen, Som de-res Frel - ser for dem har hen-lagt,

Sor - te og hvi - de skal rø - sten op-høi - e,
Som ad de kom-men - de fa - rer kun smi - ler,
Der - med de en - gang skal stil - les for tro - nen,

Tak - ken - de Gud for det lys han dem gav.
Gjer - ne sit liv de i dø - den gir hen.
Hel - li - ge, re - ne i fyr - ste - lig pragt.

192

Kan du ei staa og styre

Kirkeklokkens Sange

1. Kan du ei staa og sty - re Mængdens for-vir-re-de fjed,
2. Kan du ei løf - te sleg - ten Og væk - ke den slø-ve-de aand,
3. Kan du ei naa de fjer - ne, Tal til din broder og ven
4. Glem - mes du saa af ver - den Med alt, hvad du del - te ud,

Bøi dig og hjælp de fald - ne, Som træ-des i trængs-len ned.
Sval dog den he - de pan - de Og støt den mat - te haand.
Og faa din na - bo med dig Paa saligheds-vei - en hen.
Vid-hvert et ord for Je - sus Skal hu - skes af din Gud.

193 O. P. Petersen
Sions Sange

Jeg vil et vidne være

WILLIAM G. FISCHER

1. Jeg vil et vid-ne væ - re Om Je - su kjær-lig - hed Til Guds, min Fa-ders æ - re Som send-te ham her - ned. I ham jeg nu har li - vet, Og det jeg ved er sandt, Ti Gud har selv mig gi-vet Den Hel - lig Aand til pant.

2. Jeg kan dog ei for - kla - re Den sto - re kjær-lig - hed Som han lod mig er - fa - re, Da jeg med Gud fandt fred. Jeg kan den ei ud - si - ge Med mi - ne rin - ge ord, Ti den har in-gen li - ge Paa den - ne synd-fuld' jord.

3. Jo me-re jeg be - kjen - der Hvad Gud har gjort for mig, Des me - re lu - en bræn-der I hjer-tet in - der - lig. Kom, sjæl, lad mig dig si - ge Hvad jeg om Je - sus ved: Han kan din synd til - gi - ve Og skjæn-ke sa - lig - hed!

KOR

Min sang skal al - tid væ - re Et vid-nes-byrd at bæ - re Til

Guds, min Fa - ders æ - re Om Je - su kjær - lig - hed!

194 Skynd dig, ti natten kommer

ANNIE LOUISA WALKER
Sophie Bonnevie. G. J.

LOWELL MASON

1. Skynd dig, ti nat-ten kom-mer, Skynd dig, naar da - gen gryr,
Gud dig til vir - ke kal - der, Nøl ei, ti - den flyr.
Tag ei din haand fra plo - gen, Høit er dit kri - sten - kald,
Vid er den mark som vin - ker, Snart er so - le - fald.

2. Skynd dig, ti nat-ten kom-mer, Skynd dig, mens Gud gir tid,
Giv ham din ung-doms blom-string, Giv din mand-doms id.
Fyld hver en dag som flyg - ter, Nid-kjær for Her-rens verk,
O - ver-giv Gud din byr - de, Her-rens arm er sterk!

3. Skynd dig, ti nat-ten kom-mer, Hel - lig er li - vets krav,
Hvad har vel ham du gi - vet Som sig selv dig gav?
Lev til din Her - res æ - re, End-nu er ti - den din!
Da skal naar da - gen sluk - ner, Du til lys gaa ind.

195 E. T. CASSEL
Kirkeklokkens Sange

Jeg er en pilgrim

FLORA H. CASSEL

1. Jeg er en pil-grim her, gjest i et frem-med land, Mit hjem er
2. Det er min kon-ges bud at hver og en paa jord Skal af-staa
3. Mit hjem langt o-ver-gaar selv Sa-rons slet-te skjøn, Og liv og

langt her-fra paa him-lens gyld-ne strand; Men som et sen-de-bud
fra sin synd i tan-ke, gjer-ning, ord, Hver som vil ly-de ham
glæ-de naar til al-le fra Guds Søn. For ham paa jord jeg gaar

fra ri-get hist hos Gud I kon-gens kald jeg fær-des her.
skal her-ske med Guds lam— Saadan min kon-ges ud-sagn lød.
og skil-drer ri-gets kaar, Det er mit æ-rind for min drot.

KOR

Det bud-skab Gud har gi-vet mig At brin-ge
al-le paa min vei, Det ly-der med hans ord—hør vel, og

glem det ei: O sjæl, for - lig dig med din Gud!

196 O, lyt nu til den store tale

Fra Wælsk ved J. M. Gray
H. C. Munson
WILLIAM OWEN

1. O, lyt nu til den sto-re ta - le: Je-sus blev blandt syn-d're talt,
2. En en-gel kan ei pladsen fyl - de Om den høi - e - ste han var;
3. Frem-de-les ly-der den-ne ta - le, Tænder hjer-ter - ne i brand!
4. Vil du dig selv da o-ver - gi - ve, Un-der-ka - ste dig Guds Søn?

Ti han kom ned fra him-lens sa - le, For vor synd be - tal - te alt.
Den elsk'de bar vor syn-de - byr - de, Han vor synd for - so-net har.
Han er vor talsmand i Guds sa - le, Je-sus Kri-stus er hans navn.
Da skal du og-saa fri-gjort bli - ve Og faa del i naa-dens løn.

KOR

Hvem frel-ste os fra syndens ve? Hvad gjorde han?
Jesus Guds Søn paa korsets træ! Dø-
Hvor er han nu? I for-bøn hist i him - len!
de for dig! Tro det kun du, I for-bøn hist i him - len!

197 Fra bjerg og dal

Fra svensk

1. Fra bjerg og dal, fra land og sjø I al-le land at
2. Fra mor-gen - gry til se - ne kveld Forkynd Guds frel - ses -
3. Som eng-le - ne i pa - ra - dis For Gud sin lov frem -

væ - re For - tæl om kor-sets bit-re død, Og gi-ver Her-ren æ - re.
læ - re–Hans naade er et glædens væld– O, gi-ver Her - ren æ - re!
bæ - re, Saa vil vi syn-ge Je - su pris Og gi - ve Her - ren æ - re!

KOR

Ja, giv Her-ren æ - re, Ja, giv Her-ren æ - re! For-tæl om

kor - sets bit - re død, Og gi-ver Her - ren æ - re!

198 Guds verk

98, 98, 88

N. F.
C.W. Schevenius

N. FRYKI

1. Vor sto - re Gud gjør sto - re un - der, Vi det med
2. Guds ord gaar frem med magt i ver - den, Van - tro - ens
3. Se op, se op! alt hvid er mar - ken, Nu hø - ste -
4. Lad mig, o Gud, ei bli til - ba - ge Naar an - dre

glæ - de sku - e maa: Han ryd-der bort de fal - ske
skan - ser styr - ter ned. De ster - ke ka - stes om paa
ti - den in - de er. Gaa ud, byd syn - de - re til
ta - ger ri - get ind; Lad mig din naa - de se og

grun - der Som man - ge tu - sind byg - ger paa; Han søn - der -
fær - den Og sø - ger Guds barm - hjer - tig - hed; De ren - set
ar - ken, Kan hæn - de flo - den snart er her. Op, al - le
sma - ge Og e - vigt, e - vigt bli - ve din. Jeg an - be -

ri - ver Sa - tans garn Og frel - ser si - ne sva - ge barn.
blir i Je - su blod Og syn - ger si - den: Gud er god!
brø - dre, som en mand! At so - ve nu gaar ik - ke an.
tror mig i din haand, Før hjem dit barn til fre - dens land!

199 Vi har hørt et herligt bud

PRISCILLA J. OWENS
Evangelisten

Wm. J. KIRKPATRICK

1. Vi har hørt et her - ligt bud: Je - su navn frel - se kan! Spred det vidt i ver - den ud, Je - su navn frel - se kan! Til hvert folk, o bær det ud O - ver land og o - ver hav! Frem - ad, det er Her - rens bud— Je - su navn frel - se kan!

2. Send det o - ver bøl - gen hen, Je - su navn frel - se kan! Hør, hver syn - der nær og fjern: Je - su navn frel - se kan! Ha - vets ø - er, syng i kor, Ek - ko gaar fra syd til nord, Det er ju - bel-aar paa jord— Je - su navn frel - se kan!

3. Syng høit o - ver kam - pens gny: Je - su navn frel - se kan! Ved sin død han brag - te liv. Je - su navn frel - se kan! Sag - te syng i nat - tens mulm, Naar en sjæl om naa - de ber; O - ver grav syng i tri - umf: Je - su navn frel - se kan!

4. Syng med kraft lig stor - mens brus: Je - su navn frel - se kan! Hver na - tion, o - lo - ver Gud, Je - su navn frel - se kan! Syng om frel - se fuld og fri, Høi og dal og fjeld og li, Syng en sei - ers-sang for - di Je - su navn frel - se kan!

200 Bøn og arbeide

Fredsbasunen

1. Vi maa be-de og ar - bei-de For at frem-me Her-rens sag;
2. Ret og sand-hed vil vi hæv-de Og mod løg-nen fø - re krig,
3. Lad os al-drig bli-ve træt-te, Men i tro-en hol-de ud
4. Nat-ten kommer, da ei no-gen Kan ar - bei-de mer paa jord;

Vi maa stri - de mod det on - de I Guds kraft fra dag til dag.
Naar kun Gud er med os, brø-dre, Bli-ver kam-pen sei - er - rig.
I vor gjer-ning – og med bøn-ner Ret be-stor-me naa-dens Gud.
Der-for lad os nyt-te ti-den, Og vor løn skal bli-ve stor.

KOR

ff

I tro-ens og i haa-bets kraft For - e - ne - de vi staar;
Naar Gud er med sin go-de sag, Vi sik-ker frem-gang faar.

201 Sig mig den gamle sandhed

Katherine Hankey
Elevine Heede

W. H. DOANE

1. Sig mig den gam-le sand-hed Som brin-ger sjæ-len fred Om Je-sus, ver-dens Frel-ser, Og om hans kjær-lig-hed. Sig mig den ret en-fol-dig Som til et li-det barn, Ti jeg er svag og hil-det I syn-dens man-ge garn.
2. Ud-tal den sand-hed lang-somt, Og lær mig ret for-staa Den un-der-ba-re frel-se Jeg kan hos Je-sus faa. Sig mig den sand-hed of-te, Saa let jeg glem-mer den, Som mor-gen-dug-gens per-ler For so-len svin-der hen.
3. Sig mig den sand-hed kjær-lig At jeg kan gi-ve agt: For dig, o ar-me syn-der, Har Je-sus dø-den smagt! Gjen-tag den sand-hed al-tid, Den er saa trø-ste-rig, Hvis du i sor-gens ti-mer Vil brin-ge hjælp til mig.
4. Sig mig den ret al-vor-lig, Saa den ei glem-mes mer, Hvis rig-dom el-ler æ-re En sna-re for mig er! Og naar fra jord jeg kal-des, Kom da og til mig sig: Du gaar til him-lens glæ-de, Din Je-sus ven-ter dig!

KOR

Sig mig den gam-le sand-hed, Sig mig den gam-le sand-hed,

Sig mig den gam-le sand-hed Om Je-su kjær-lig-hed.

202 Lad de mindre lys da brænde

P. P. B.
Pilegrims Sangeren

P. P. BLISS

1. Klart Guds naa-des fyr-taarn sen-der Straa-ler o-ver li-vets hav;
Men de min-dre lys at vog-te Han til os ved ky-sten gav.

2. Syn-dens nat paa dy-bet ru-ger, Høit sig hæ-ver søl-gens bryst.
Man-ge øi-ne vog-ter, spei-der Ef-ter fyr langs ver-dens kyst.

3. Lad din lam-pe brænde, bro-der! Mangen sjømands liv som nu
Kjæm-per for at naa til hav-nen, Kan gaa tabt i nat-tens gru.

KOR

Lad de min-dre lys da bræn-de! Send en straa-le o-ver sjø!
Man-gen sjø-mand stedt i nø-den Kan du red-de fra at dø!

Daaben

203

BENJAMIN SCHMOLCK
H.A.Timm. G.J.

Herre Jesus, i dit navn

JOHN RUD AHLE

1. Her - re Je-sus, i dit navn Er ved daa-ben vi til-ste - de,
Brin-ger dig fra mo-der-favn Det - te barn med hel-lig glæ-de;
Ti dit ord kan al-drig svi-ge: Børn til-hø-rer him-lens ri - - ge.

2. Lad en Jor-dan rin-de her, Hvor din Hel-lig Aand ned-da - ler!
Lad det hø - res hjer-tet nær Hvad i løn din Fa-der ta - ler:
Med min Søn den el-ske-li-ge Ind du skal i him-len sti - - ge!

3. Fa-der, tag dit barn i favn, Hyr-de, for dit lam du raa - de,
Visdoms Aand, i Je-su navn Vis det vei til fred og naa-de!
Vingaardsmand, til træ-ets æ - re Megen frugt lad gre-nen bæ - - re!

204

MARTIN HANSEN,
norsk-amerikansk prest,
forfatter og salmebogs-udgiver,
d. 1908. K.S.

O sjælehyrde

P.M. 87, 87, 88, 7.

Tysk folketone
fra det 15de Aarh.

1. O sjæ-le-hyr-de, sto-re Gud, Du ska-be-ren af li - vet! Vi

2. Du fordum tog de smaa i favn, Vel-sig-net de-res sjæ - le; Du

bæ-rer frem paa di-ne bud De børn du har os gi - vet. De kom-met er af
samme naa - de, samme gavn Vil vo-re børn med de - le. Be-segl og døb dem

syn-dig rod, Men du har kjøbt dem med dit blod, De hø-rer til dit ri - ge.
til din død, Op-tag dem i din kir-kes skjød, Bered dem for dit ri - ge!

205 O Gud, dit ansigt vend

A. HAAGENSEN S.M. LOWELL MASON

1. O Gud, dit an - sigt vend Til os og vo - re smaa!
2. De børn vi bæ - re frem I daab vi of - re vil
3. Vor ret vi her af - staa I Je - su Kri - sti navn,
4. Du ret-ten til dem har, De er din ei - en - dom;

Din Hel-lig Aand ned til os send, I pakt med os ind - gaa.
Til dig, o Gud, som el-sker dem For Je - su Kri-sti skyld.
Som bød at fø - re vo - re smaa U - hin-dret i din favn.
Du dyrt dem kjøb - te, da du bar Paa kor-set de-res dom.

206 O, lad din Aand

Efter en engelsk salme ved N. F. S. Grundtvig. G. J. 98,98. H. RUNG

1. O, lad din Aand nu med os væ - - re, Du
2. Vi ef - ter dig dem her op - kal - - der, Lad
3. Er lø - bet langt, lad dem ei mat - - tes, Graa -
4. O, skriv dit navn i de - res hjer - - te Og

som de smaa til dig ind - bød, Lad bør - ne - ne, vor Frel-ser
du dem i dit navn op - staa, Og hold dem fast, saa de ei
hær-det tje - ner kom i - hu! Er lø - bet kort, lad dem ei
de-res i din høi - re haand, Saa de med dig har fryd og

kjæ - - re, Nu dø-bes til din sei - er - død!
fal - - der, Men sa-lig - he-dens havn kan naa!
fat - - tes Et rum hvor hjem-me selv er du!
smer - te Til - fæl-les i den Hel - lig Aand!

207 Vore smaa

MARTIN HANSEN. K.S.

Tone som Nr. 204

1. Gud, lad os aldrig vore smaa
Forarge og forsømme,
Saa at vor synd for dommen maa
Ei vore børn fordømme;
Men lad os saa dem føre an,
At vi og de ved Jesus kan
Indgaa i ærens rige.

2. Du som tog børnene i favn
Og naaden ei indskrænker,
Velsign og i dit høie navn
De børn som du os skjænker!
Udrust dem selv mod Satans magt
Og lad dem staa med dig i pagt,
Indtil de seiren vinder.

208

NADVEREN

Jesu gjest

THOMAS KINGO. K.S. L.M. LOWELL MASON

1. Jeg er i - dag min Je-su gjest, O sjæl, betænk den høi-e fest! Han by-der mig til bords med sig— En æ-re u-be-skri-ve-lig!
2. I Herrens eng-ler,— se nu ned Og glæder e-der saa-re ved, At Je-sus hos Guds høi-re haand Er her i te-sta-men-tets baand.
3. Ved det-te bord mig skjæn-kes kraft, Her faar jeg li-vets him-mel-saft, Naar jeg i tro an-nam-mer dig, O Je-sus, som her led for mig.
4. Saa glæd dig da, min sjæl og aand, Du fra Guds tjeners rin-ge haand Kan ta-ge mod et— sa-ligt pant, Hvor-i sig Gud til dig for-bandt.
5. Det pant er her vel-sig-net brød Som minder mig om Je-su død. O, hvor han el-sket in-der-lig, Da han hen-gav sit liv for mig!
6. Og kal-ken fuld af— dru-e— blod, Et te-stament i— Je-su blod, Vi der-af trø-stig drik-ke kan I tro-en paa vor Frel-ser-mand.
7. O Je-sus, du er— ei-e-god, Rens nu min sjæl ud-i dit blod Og hold mig ren fra— synd og svig, Til jeg dig ser i him-me-rig!

209

Jesu mindefest

N.F.S. GRUNDTVIG (B. af C.) G. J. Tone som Nr. 208

1. Vor Herres Jesu mindefest
Den høitid er som glæder bedst,
Ti hvor han kommes ret ihu,
Der levende han er endnu.

2. Vær, Jesus, du mit liv, min lyst,
Den skjulte perle i mit bryst,
Vær du min trøst, vær du min fred,
Vær du mit lys, til sol gaar ned!

3. Et lys som aldrig bliver slukt,
En blomst som altid sætter frugt,
En videnskab som Gud kun ved,
Er livet i din kjærlighed.

4. Der fødes kjærlighed til dig
Som gik for os din smertes vei,
Der fødes kundskab evig sand
Om livets lys og livets land.

5. Saa syng med fryd og liflig ro,
Du unge haab, du gamle tro,
Og du som ei af alder ved,
Du evig glade kjærlighed!

6. I Jesu navn, syng Jesu pris
I ørken og i paradis,
Alt hvad som tunge har og røst,
Alt hvad som hjerte har i bryst!

7. Halleluja for Herrens bord
I himlen hist og her paa jord!
Halleluja for ham som kom
Og lukket op Guds helligdom!

210 O Jesus, for din alterfod

PETTER DASS, norsk prest og salmedigter, d.1708. G.J.

Lindemans Koralbog

1. O Je-sus, for din al-ter-fod Vi kom-mer her at knæ - le
2. En stør-re skat ei tæn-kes kan Af alt hvad man kan ha - ve,
3. Og om jeg ik-ke kan for-staa Guds vei og skjul-te naa - de,
4. Dit min-de skal, o Je-sus, staa U-glemt i sind og tan - ker,

Og søger liv og hel-se-bod For vo-re sy-ge sjæ - le.
End at vor Frel-ser, Gud og mand, Os gi-ves til en ga - ve.
Hans ord jeg trygt vil sto-le paa Og la-de Her-ren raa - de.
Vel-sig-net i hver løn-lig vraa, Hvor fromme hjer-ter ban - ker.

Vi kom-mer paa dit Gud-doms ord, Som gje-ster til dit bryl-lups-bord,
Han si-ger saa, vor him-mel-ven: Der er mit le-gem, tag det hen,
En fat-tig gjest har og et rum I Her-rens hus og hel-lig-dom,
Og hvor der bry-des hel-lig brød, Der skal for-kyndes Her-rens død

At mæt-tes af din man - na; Giv os en sa-lig smag der-paa,
Mit blod I her skal drik - ke! Vi faar ham vist saa som han er,
Min Je-sus der mig mø - der; Om jeg ei kjen-der helt hans vei,
Blandt un-ge folk og gam - le, Ind-til du syn-lig kom-me skal

At vi til pris dig syn-ge maa Et fryd-fuldt ho-si - an - na!
Vi faar ham paa vor tros be-gjær—Nei, stør-re er der ik - ke!
Han dog mig ar - me syn-der ei Fra naa-dens bord ud - stø - der.
I sky-en, med ba - su-nens kald, Os hjem til dig at sam - le!

211

Her, Jesus, ved din alterfod

L.M.

THOMAS KINGO. K.S.

ZINCK, 1801

1. Her, Je-sus, ved din al-ter-fod Jeg knæ-ler ned i bøn og bod,
2. Jeg kom-mer til dit nad-ver-bord, O Je-sus, paa dit naades-ord;
3. Nu ser jeg en for - so-net Gud, Min synd ved blo-det slettet ud;
4. Tak, kjæ - re Je-sus, Frelser god, At du for mig dig of-re lod!
5. Jeg of-rer mig nu gan-ske her Til dig, min dy-re Frel-ser kjær;

Din sto-re naa-de nu be-vis Og mig med liv-sens brød be-spis!
Du led for mig den bit-re død, At frel-se mig fra synd og nød.
For-ligt med Gud jeg nu har fred Og fø-ler her Guds kjær-lig-hed.
Jeg pri-ser dig saa hjer-te - lig: Tak, tak ske dig e - vin - de-lig!
For - øg, stadfæst, be-segl min tro, At jeg maa ny-de e - vig ro!

212 Han staar paa randen

Mikael Nielsen Schmidth(?), dansk prest, d. 1840. K.S.   P.M. 87, 87, 88, 7.   Tysk medodi, 1540

1. Han staar paa ran-den af sin grav, I - mor-gen de ham
2. Han de-ler ud sit nad-ver-brød Til al-le si-ne
3. Saa tog han vi-nens æd-le saft I paa-ske-fe-stens
4. Bort svandt de man-ge hun-dred aar, Men end hans klok-ker

døm - me, Den bit-re kalk som ver-den gav, Han
kjæ - re; Ti ved sin li-del - - se og død Han
bæ - ger— Han er jo selv den liv-sens kraft Som
ki - - me, End kalk og disk paa bor-det staar Til

om en stund skal tøm - me; Da svul-mer hjer-tet i hans barm, Ei
vil dem e - vig næ - re. Det er mit le-gem, har han sagt, Som
hjer-tets sor-ger læ - ger. Tag, drik der-af, det er mit blod Som
min-de om hin ti - me, End med sin Aand han staar os bi, Og

fø-ler han mod ver-den harm, Men kjær-lig-hed til si - ne.
gi-ves hen i dø-dens magt Og bry-des skal for e - der.
ø-ses ud til syn-de-bod; Gjør det-te til mit min - de!
trø-stig da for-kyn-der vi Hans død, ind-til han kom - mer.

213 Hvilken ven

J. SCRIVEN
Elevine Heede

C. C. CONVERSE

1. Hvil-ken ven vi har i Je-sus, Alt han ved og alt for-maar!
2. Har du fri-stel-ser og prø-ver? Sy-nes livets kamp dig haard?
3. Er dit hjer-te fuldt af u-ro? Tror du trængsler fo-re-staar?

Tun-gest byr-de han os let-ter Naar til ham i bøn vi gaar.
Al-drig skal dit mod for-sa-ge Naar i bøn til Gud du gaar!
Je-sus er den bed-ste til-flugt, Naar til ham i bøn du gaar.

Ak, men tidt vor fred for-styr-res, Sorg og møi-e blir vor løn,
Selv naar kjærest ven dig svig-ter, Vær taal-modig, suk i løn;
Kan en saa-dan ven du fin-de Som Guds e-gen kjæ-re Søn,

Just for-di vi ik-ke brin-ger Al-le ting til Gud i bøn.
Je-sus e-ne dig kan trø-ste, Tal til ham om alt i bøn!
Han som er din Frelser ble-ven? O, bring alt til ham i bøn!

214

ORDET

Op alle folk

H. A. BRORSON. G. J.

P. M. 87, 87, 88, 7.

Valentin Schumanns Gesangbuch, 1539

1. Op al-le folk paa den-ne jord, Guds kjær-lig-hed at kjen-de, Som raa-bes ud ved li-vets ord Til he-le ver-dens en-de: Hver syn-der arm nu kom-me maa Til Je-sus Krist og naa-de faa, Ja e-vig liv og glæ-de!

2. Ja, det at Gud er mild og god Og lod sig fuldt for-so-ne, Det ord om Je-su død og blod, Det har saa sterk en to-ne, At det op-væk-ker den i-gjen Som dø-de før i syn-den hen, Naar han det til sig ta-ger.

3. Det skin-ner ind i hjer-tets nat, Saa det i sjæ-len da-ges Og Je-sus som den skjul-te skat I tro-en fav-ne-ta-ges; Da bli-ver og vor van-dring ny, Da vil og kan man syn-den fly Og føl-ge Je-sus ef-ter.

4. Saa lad, o kjær-lig-he-dens Gud, Dit ord i kraft for-kyn-des, Og det-te mil-de him-mel-bud I he-le ver-den yn-des, At folk maa se hvor du er god Og ha-ve liv og o-ver-flod I Je-su ri-ge naa-de!

215 Guds himmelsøde ord

Laurentius Laurenti, tysk kantor, d.1722. Bertil Kr. Ægedius (?). K.S.

J. CRÜGER

1. Guds him-mel-sø-de ord Fra Je-su la-ber fly - de,
Hvor-ved hver sjæl paa jord Sig dag - lig skul-de fry - de:
Gaar ud i ver-dens kreds Saa vidt der gi-ves rum,
Og kund-gjør al - le - steds Mit e - van - ge - li - um.

2. Det er et fre-dens bud Som bur-de al-le væk - ke,
At in-tet tor-den-skud Fra lo - ven dem bør skræk - ke.
Man har den sø - de sang Dog tidt og of - te hørt,
O, maat-te den en - gang Faa al - le hjer-ter rørt!

3. End - nu Gud si-ger kom, Han la-der fred til - by - de,
Man bur-de ven-de om Og naa-dens fri-hed ny - de.
Men men-ne-sker for - smaa Guds raad af him-me - len,
Og gan-ske tryg-ge paa Guds naa - de syn-der hen.

4. Be-tænk det, sjæl, med flid: Nu er det tid at vaa - ge,
Mens da-gen end er blid, Før nat-tens mør-ke taa - ge
Vil o - ver-fal - de dig; Ti kjær-lig-heds-for - agt
Vil hev-nes skrække - lig Den dom er alt af - sagt.

5. O se at du i - dag Guds naa-de her-lig skat - ter,
Og nu i den-ne sag Den ret - te me-ning fat - ter.
Og sa-gens sum er det: At du skal syn-den fly,
Og e-van-ge-li - et Skal fø - de dig paa - ny.

216 Carl Bernhard Garve, tysk prest, d. 1841. Kaspar Johannes Boye, dansk prest, d. 1853. K.S.

Ordets magt

98, 98, 88.

Svensk

217 Herre, tal

ANNA SOFIE af Hessen, tysk grevinde, d. 1683.
M. B. Landstad. G. J.

Fransk folkemelodi
af von Goudimel

1. Her-re, tal, din tje-ner hø-rer, Paa dit ord jeg gi-ver agt,
2. Hvem vil ik-ke gjer-ne hø-re Dig som ved og kjen-der alt?
3. Di-ne ord er kla-re bæk-ke, Hvor min tørst jeg sluk-ke kan,

Aand og liv i det sig rø-rer, Sandt er alt hvad du har sagt.
For vort hjer-te, mund og ø-re In-gen sli-ge ord har talt.
Og mod hunger de vil dæk-ke Mig et bord i ø-de land.

Dø-dens magt hos mig er stor, Her-re, lad dit liv-sens ord
Man-gen syn-der mo-det brast, Naar dit ord ham slog med hast,
Di-ne ord mig ly-se skal Gjen-nem dø-dens dy-be dal,

Saa mit hjer-te gjen-nem-træn-ge, At jeg fast ved dig maa hæn-ge!
Den som sorg for syn-den bøi-er, Sødt det trø-ster og op-høi-er.
Er det sverd hvormed jeg stri-der, Trøstens bæger naar jeg li-der.

218 Herre Gud, vi priser dig

Fra Brødremenighedens Salmebog
"Harpen," Kristiania, 1828. K.S.

JOH. RUD. AHLE

1. Her - re Gud, vi pri-ser dig For dit ord, den kla - re stjer - ne,
2 Alt du skab-te vid-ner vel At al-kjær-lig du maa væ - re,
3. At vi ei har sjæ - le-fred, Det vil os vort hjer - te si - ge,
4. Stedt i den - ne sjæ - le - nød Kommer or - det os i - mø - de,
5. Der-for, bi - bel, for os vær Bo-gen o - ver al - le bø - ger!

Ly-sen-de paa jor - de - rig, Him-melsk gjen-skin fra det fjer-ne!
Dog kan ei den fald - ne sjæl Af na - tu - rens skrifttegn lære
Men vi af os selv ei ved Hvad kan os med Gud for - li - ge,
Vid-ner at Guds Søn blev fød' Og for vo - re syn-der dø - de,
Du som har den fald - ne kjær, Vi - ser ham just det han sø - ger.

U - den det vi gaar i blin - de, Kan til dig ei vei - en fin - de.
Hvi den bor i støvets hyt - te Og hvorhen du den vil flyt - te.
Men-ne-sket fik ei udgrun-de Hvorved Gud for - so - nes kun - de.
At for os han døden smagte—Støv til e - vigt liv han vak - te.
Kjær-lig - he-dens stør-ste un-der—Frelsens væld i Je - su vun - der!

219 Guds riges evangelium

87, 87, 887.

H. A. BRORSON. K. S.

Valentin Schumanns Gesangbuch, 1539

1. Guds riges evangelium
Er sødt som honningkage;
Naar det i hjertet finder rum
Saa man det ret kan smage,
Da er det sjælens rette mad
Som gjør hvert hjerte mæt og glad,
Ja smukt i Jesu øine.

2. Det er et ord som kommer af
Guds egen mund og hjerte;
Det er den trøst som Gud os gav
I al vor nød og smerte;
Det er et ord med megen kraft
Og er for os en lægesaft
Mod synder, skyld og plage.

3. Ja, var din synd end noksaa stor,
Det lidet har at sige
Mod kraften af Guds eget ord
I naadens lyse rige.
Enhver som tror skal blive frelst,
Det gjælder hver og hvem-som-helst
I alle verdens riger.

220 Gud, lad dit ord

M. B. LANDSTAD. G. J. — 98, 98, 88. — GEORG NEUMARK, 1657

1. Gud, lad dit ord i naa-de lyk-kes Og vok-se baa-de dag og nat, Men kvæ-les og med rod op-ryk-kes Hver plant-ning du ei selv har sat! Al Sa-tans løgn og lær-dom knus, Med aand og sand-hed fyld dit hus!

2. Op-klar de taa-ger som ud-spin-des Af u-for-stand og mande-vid, Drab al den hovmod som her fin-des, Gjør van-tro stum som volder strid! Driv hyk-le-ri til hel-ved bort, Alt sandt og godt lad vok-se stort!

3. Dit ord er dy-re for os vun-det Ved di-ne ster-ke vidners blod, Det var som tabt, men er gjenfun-det, Vi har den skat og per-le god For hvil-ken de gav al ting hen— Gud, lad os vel for-va-re den!

4. Og lad det gaa i arv og ei-e Til vo-re børn i tu-sind led, Og vi-se os de ret-te vei-e At fin-de naa-de, trøst og fred, Og fø-re al-le i din favn, Dit ord til pris i Je-su navn!

221 Jesus mig elsked'

Kirkeklokkens Sange — CAROLINE WICHERN og ELLA MACGILL

1. Je-sus mig el-sked'— un-der-fuld naa-de! Je-sus mig
2. Je-sus mig frel-ste— un-der-fuld naa-de! Je-sus mig
3. Je-sus mig le-der— un-der-fuld naa-de! Je-sus mig
4. Je-sus mig kro-ner— un-der-fuld naa-de! Je-sus mig

el-sked', jeg ved ei hvor - for; Sendt af Gud Fa-der, o
frel-ste- jeg ved ei hvor - dan! Kor-set mig lø-ste fra
le-der- jeg ved ei hvor - hen, Snor sig end vei-en paa
kro-ner- jeg ved ik-ke naar; Ved dog, han en-gang i

kjær-lig-heds gaa-de! Kom han til jor-den og him-len blev vor
angst og fra vaa-de, Skyl-den og straffen bort-skaf-fe-de han
sæl-som-ste maa-de, Gaar han blot for-an, da føl-ger jeg den.
dommen skal raa-de, Sei-rens liv - sa-li-ge krans da jeg faar

KOR

Æ-re ske Je-sus! Her-li-ge Frel-ser, Dig vil jeg
pri-se og føl-ge paa jord! Æ-re ske Je-sus! En-
gang skal jeg se ham, Blan-de min røst i de sa-li-ges kor.

222 Kirkeklokkens Sange — Herre, tal

LOWELL MASON

223 Kommer, hvo vil visdom lære

Johan Anastasius Freylinghausen, tysk prest, d. 1739. H. A. Brorson. K. S.

Tone som Nr. 217

1 Kommer, hvo vil visdom lære,
Kommer hid i hobetal!
Rette vise folk at være
Er den del der læres skal.
Hver vil have navn derfor,
Faa kun finde visdoms spor,
Og just de, som visdom finde,
Her af andre kaldes blinde.

2. Vise er dog de som trænger
Sig i Jesu arme ind,
Og ved ham i troen hænger
Med et ret hengivent sind,
Verdens visdom kaster bort
Og hvad verden agter stort,
Retter deres sind og tanker
Hen til Gud og visdom sanker.

3. Vise er og de som bede
Stedse om Guds Aand at faa,
Og af ham sig lader lede
Paa den rette vei at gaa.
Hvo af ham her ledes ei
Vandrer paa den brede vei,
Skjønt han ved om naadens rige
Mange store ting at sige.

4. Vise er de som sig speile
I Guds ord ved hvert et trin,
At de ikke skulde feile
I at skille kraft fra skin.
Hvem kan den bedrage let
Som vil følge ordet ret?
Ordet sviger ingenlunde,
Staar naar al ting gaar tilgrunde.

224 Aldrig dør vor Herres ord

A. MORTENSEN
Sangbogen
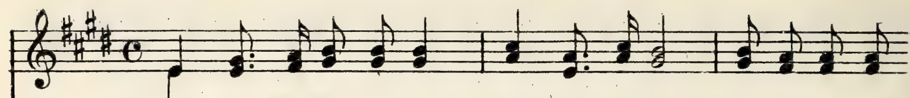
F. SILCHER

Andantino
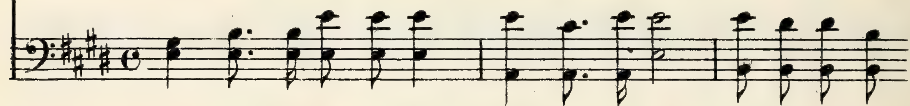
225 Jeg vil følge Jesus
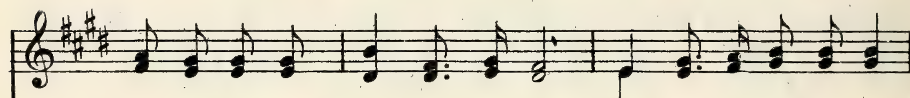
W. A. O.
Sions Lovsange

W. A. OGDEN
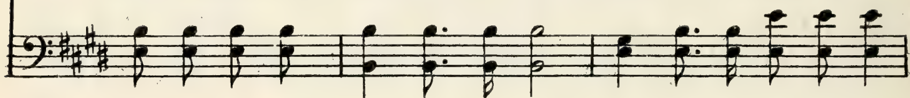

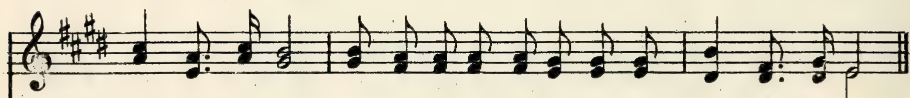
1. Hvad Her - ren læ - rer os gjen-nem sit ord Væ - re skal til
2. Stor er den kjær-lig-hed han til os har, Det-te saa vi,
3. Hør dis - se Je - su ord: Kom-mer til mig! Hvi-le, fred og
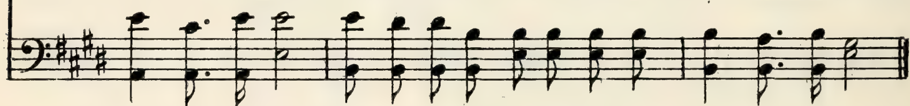

ret - te - snor for hver i hans hjord. Til Je - sus vil vi se,
da han ver-dens syn - de-skyld bar. Hans le-gem var for Gud
glæ - de vil jeg her gi - ve dig. Hans løf - te sik-kert er,

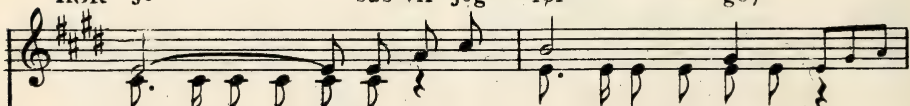

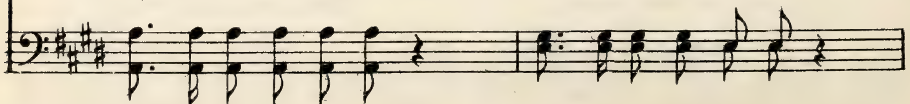
som skre-vet staar: Han, den go-de hyr-de, sted-se for - an os gaar.
et tem-pel her; Li - vet som han le-vet, et ek - sem - pel os er.
o tro det kun! Haa-bet om vor frel-se har kun da sik - ker grund.

KOR Je - - - sus vil jeg føl - - - ge,

Je - sus vil jeg føl - ge, Je - sus vil jeg føl - ge,

Føl - - ge al min tid; Je - - sus vil jeg

Føl-ge al min tid, ja, føl-ge al min tid; Je-sus vil jeg tjene,

tje - - - ne, Sted-se tje - ne ham med flid.

Je-sus vil jeg tje-ne, Sted-se tje - ne ham med flid.

226

H. A. TIMM. K. S.

Livsens kilde

Tone som Nr. 217

1. Kjender du den livsens kilde,
Hvorfra naadens strøm udgaar?
Om al verden øse vilde,
Aldrig den udtørret staar.
Fra Guds dyb af kjærlighed
Rinder strømmen fuld og bred,
Hen mod alle jordens sider
Aar for aar den stille glider.

2. Kommer! lød en hellig stemme
I forjættelsernes tid—
Herren ei sit folk vil glemme—
Hver som tørster, kommer hid!
Kjøb af dette kildevæld
Helsebod for syge sjæl!
Hvorfor nøler du saa længe?
Kom og kjøb foruden penge!

3. Tidens fylde er oprunden,
Hvad Gud lovet, alt er ske't;
Ham de søgte, han er funden,
Verden har sin Frelser set.
Slegter efter slegter gik,
Øste af hans lædskedrik,
Jublet aarle, jublet silde:
Jesus Krist er livsens kilde!

Guds ord kan ene stille

kibsf. U i "Kirkeklokken"
Concordia

FELIX BARTHOLDY MENDELSSOHN

1. Guds ord kan e - ne stil - le Min stør-ste sjæ - le - trang,
2. I hjer - te - dy - bet træn - ge Med un-der-kraft det kan,
3. Det er en le - de - stjer - ne, Og ved dets kla - re skin
4. I him-mel-høi - e to - ner Det ta - ler dom og fred,

Paa hjer - te-stren-gen spil - le Og ven-de suk til sang.
De hem-me-lig - ste stren - ge Der - in - de det slaar an.
Til hjem-met i det fjer - ne Jeg gaar med fa - ste trin.
Men ma - ler min for - so - ner Saa klart til sa - lig - hed;

Kun det för-maar at væk - ke Et ek - ko i mit bryst
Dets aa - ben - ba - ring mø - der Mig med en him-melsk klang,
Guds ord er dag - lig fø - de For hver en hung-rig sjæl,
Det stil - ler mig for øi - e En rang som him-mel - brud,

— Og læ - ge-dom-men ræk - ke Som ven-der sorg til lyst.
— Saa haa-bet mig for - sø - der Min tun-ge pil-grims-gang.
— Det kan mit liv for - sø - de, Er bed-ste skat og del.
— Og Aan-den fra det høi - e Er pant paa liv hos Gud.

228 Underfuld naade

JULIA H. JOHNSTON — D. B. TOWNER

1. Un-der-fuld naa-de af Her-ren Gud, Naa-de, som ren-ser
2. Mis-mod og møi-e og syn-dig lyst Om-gi-ver os og
3. Mørk er vor synd, den ei skju-les kan; Fin-des der ei en
4. Un-der-fuld naa-de fra him-lens væld Fyl-der vor sjæl og

fra synd og nød, For os fra Gol-ga-tas kors sendt ud,
pla-ner vor død; Dog, som en lods ved en storm-fuld kyst
rens-ning der-fra? Se! hvor det ren-sen-de naa-dens vand
sæt-ter os fri; Du som i-dag er en syn-dens træl,

Der, hvor hans blod til for-so-ning flød,
Naa-den fra Gud bringer hvi-le sød.
Tvæt-ter os re-ne, hal-le-lu-ja.
Lad ei Guds kjær-lig-hed gaa for-bi.

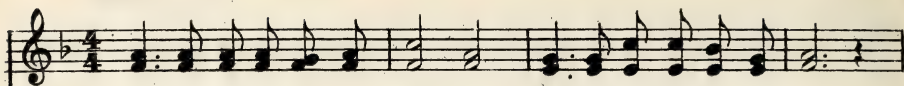
KOR

Naa - - de, naa - - de, naa-de, der fly-der som flo-den ind, Naa - - de fra Gud, naa-de der ud-slet-ter al vor synd.

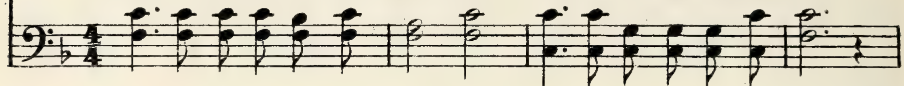
Naa-den fra Gud brin-ger os bud; Naa-den fra Gud brin-ger os bud;

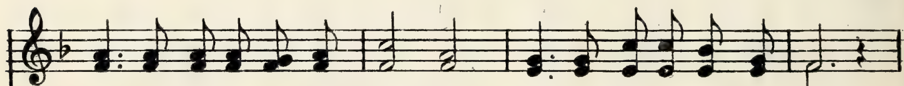
229 Siddende ved Jesu fødder

Evangelisten

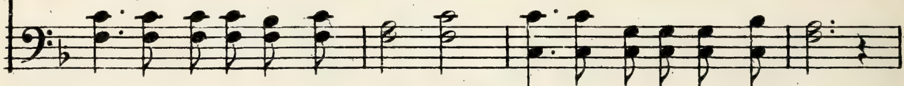

1. Sid-den-de ved Je - su fød - der Hø-rer jeg hans hul-de ord—
2. Sid-den-de ved Je - su fød - der Faar jeg næ-ring for min tro,
3. Sid-den-de ved Je - su fød - der Spi-rer himmel-længsel frem;
4. Kjæ-re Frelser, o vel - sign mig Naar jeg sid-der ved din fod!
5. Gjør mig, Herre, mild og yd - myg, Rens fra tvil og knur mig her!

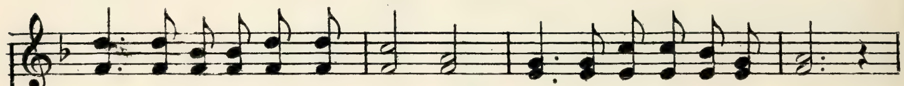

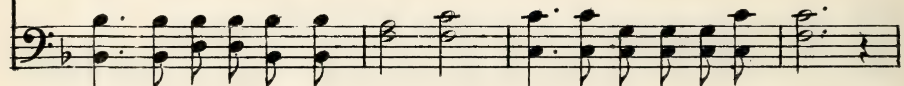
At faa sid-de hos min Frel - ser Er den bed-ste plads paa jord.
Der min synd og sorg og smer - te Byt-tes bort i sa - lig ro.
Kri-sti fyl-de hjer-tet skjæn-kes, Til jeg naar mit ret - te hjem.
Lad mig sta-dig ved din naa - de Bli mer hel-lig, from og god!
Lad mig væ-re blot med Je - sus Som jo alt i al - le er!

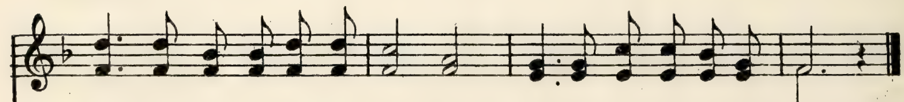

KOR

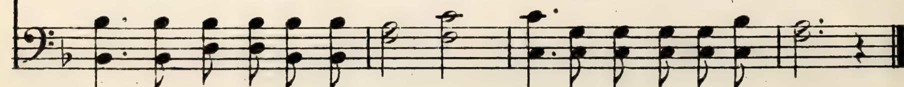

Sid - den-de ved Je - su fød - der Drik-ker jeg af kil-den klar,

Og Guds kjær-lig-hed mig var - mer; Den mit hjer-te vun-det har.

230

BØNNEN

Milde Jesus

Ukjendt. K.S.

P. M. 87, 87, 44, 7

Fra Melodier til Salmebog

1. Mil-de Je-sus, du som sag-de: Be-der, og I skul-de faa,
2. Kjæ-re Je-sus, du som raa-ber: Hvo, som tør-ster, kom til mig!
3. Je-sus, du som lo-vet ha-ver Du vil gi-ve Aan-den god,

Du paa vo-re hjer-ter lag-de At det sig for-hol-der saa.
Vi vil kom-me og nu haa-ber At du og for-bar-mer dig.
Send os nu dens ri-ge ga-ver, Fyld vor sjæl med trøst og mod;

pp
Hal-le-lu-ja, hal-le-lu-ja! E-vigt skal dit ord be-staa,
Hjælp os tro og dig ad-ly-de Her og hist e-vin-de-lig!
Rens fra syn-den vo-re hjer-ter I dit pur-pur-rø-de blod!

ff
Hal-le-lu-ja, hal-le-lu-ja! E-vigt skal dit ord be-staa.
Hjælp os tro og dig ad-ly-de Her og hist e-vin-de-lig!
Rens fra syn-den vo-re hjer-ter I dit pur-pur-rø-de blod!

231 JOAKIM NEANDER Jeg er rede Til at bede

H.A.Brorson. G.J. LUDV. M. LINDEMAN

1. Jeg er re - de Til at be-de, Kjæ-re Her-re Je-sus, hør!
2. Vend dit øi - e Til min møi-e, At jeg dig kan kom-me nær!
3. Jeg ei me - re Vil be-gjæ -re End en li - den naadens drik,
4. O du mil - de Naadens kil - de, Se, jeg i - ler dig i - mod!
5. Guld og glæ - der, Ros og hæ-der, Og hvad verden ly-stes ved,

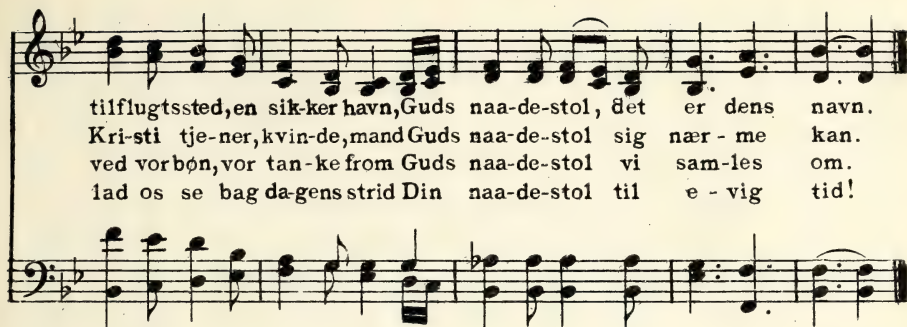
Jeg vil lig-ge Her og tig-ge Ved din sto - re naa-des dør.
Du a le - ne Kan mig tje-ne, Dig jeg e - ne sø-ger her.
Som du gi-ver Den der bli-ver Ved til sid - ste øi - e -blik!
Hjer-tet ha-ster, Be - der, ka-ster Sig i stø - vet for din fod.
Er kun smerte For mit hjer-te, Him-len er mit ret - te sted.

Lad dig fin - de, Lad dig fin - de Som du mig har lo-vet før.
Lad dig fin - de, Lad dig fin-de, Tag mig hen og hav mig kjær!
Lad dig fin - de, Lad dig fin-de, Hvo dig faar, han al ting fik!
Lad dig fin - de, Lad dig fin-de, Ster - ke helt af Da-vids rod!
Lad dig fin - de, Lad dig fin-de, Gud, min sjæl for dig be-red!

232 HUGH STOWELL, engelsk prest, d. 1865. Mod verdens kval

Gerson (?). D.M.S. THOMAS HASTINGS

1. Mod verdens kval, dens angst, dens ve Et tilflugtssted jeg kun kan se, Et
2. Til den har ad-gang hver og en Som kommer der med længsel ren, Hver
3. For Kri-sti blod os Her - ren gav Mildt paa dens lys og fred et krav, Og
4. Saa be-der vi da Gud og Krist: Forkort os kampens tun-ge frist, Og

233 Bed tidt

Christian Fürchtegott Gellert, tysk professor, d. 1769.
Bergitte K. Boye. G. J. og K. S.

Tone som Nr. 5

1. Hvor stort at maatte fra vor jord
Guds helligdom oplukke,
At Gud, som er saa evig stor,
Vil høre vore sukke!
Han siger: Bed og du skal faa!
Betænk hvad bønnen frugter.
Den som vil bønnens vel forsmaa
Sig selv med grumhed tugter.

2. Bed tidt, og kjend hvor godt det er
Naar bøn og trøst de mødes,
Bed tidt, og hvad du tungsomt bær
Ved bønnen skal forsødes.
Har fristelser den evne havt
At mørkne glade tanker,
Gud giver dog den trætte kraft—
Kast der dit troes anker!

3. Bed tidt i stilhed hvor du gaar,
Klag uden frygt din smerte!
Fra hjertet slutter Gud til ord
Og ei fra ord til hjerte.
Ei bøiet knæ, ei taarevand,
Ei ord og sang kan gavne,
Men troens bøn det er som kan
Guds kjærlighed omfavne.

4. Pris Gud med dine i dit hjem
For naadens store under,
Og daglig hellighold med dem
De dyre bedestunder!
Bed tidt og strid, brug troens skjold,
Sky ondt og prøv dig nøie,
Bliv ei i kjærlig iver kold,
Søg visdom fra det høie!

5. Bed tidt, træng ind med helligt mod
Til miskundhedens under,
Til det for verden ofred' blod!
Et dyb du ei udgrunder,
Det er Guds gjerning, er Guds raad,
Og glæd du dig derover;
Ved Kristi kraft knus dødens brod—
Den naade Gud dig lover.

234 Mægtigste Kristus

MATTÆUS von LØWENSTERN, tysk statsraad, d. 1648. G. J.

FRIEDERICH FLEMMING

1. Mæg-tig-ste Kri - stus, me-nig-he-dens Her - re, Den du har teg - net med dit kors til æ - re— Skynd dig at hjæl - pe os af fien-dens sna - re, Dit folk be - va - - re!

2. Før du selv stri - den for de barn saa sva - ge, Styr du vor fien - de, driv hans magt til - ba - ge, Hvad sig mod di - ne lem-mer vil op - høi - e, Selv du ned - bøi - - e!

3. Fred giv i kir - ken til din naa-des æ - re! Fred giv i lan - det, frugt for dig at bæ - re! Fred i vort hjer - te du for al ting gi - ve Hos os at bli - - ve!

4. Gjen-nem al ti - den skal din god-hed pri - ses Og his-set e - vig end-nu mer ud - vi - ses, Him-mel og jord din mi-skund skal be - kjen - de, Til de faar en - - de!

235 Hjertets bøn

JONATHAN G. KRAUSE (?), tysk prest, d. 1762. Fredsbasunen.

7,8,7,8,7,7.

P. RITTER

1. Bed, mit hjer - te, in - der - lig Naar dig angst og kum-mer kræn-ker!

2. Sted-s han til ret - te tid Dig sit ja vil la - de hø - re.

3. Bed, mit ar - me hjer - te, bed, Bed i Je - su navn for - tro-lig,

4. Bøn-n n hjæl-per godt i nød, O, saa bed og vær ei ban - ge!

5. Gud din Fa - der er dig nær, O, for hvem vil du da gru - e?

Klag din nød saa smer - te - lig For den Gud som paa dig tæn-ker!
Tro og vent og bed med flid, Han skal nok din sag ud - fø-re;
Læg for Gud din byr - de ned, Vær saa trø - stig kun og ro-lig!
Er du fat - tig? Gud har brød Har du sjæ - le - fien - der man-ge?
Maa du gaa paa tor - ner her, Ro - ser skal du en - gang sku-e.

Tro det, al - drig han for - smaar Bøn-nen som fra hjer - tet gaar.
Gud har maalt din vei og gang, Bed, han kjen - der nok din trang!
Kraf-ten af din Frel - sers blod Gjør din bøn for Gud fuld - god.
Bed og snart du glad skal se Gud han vil dig hjælp be - te.
Ømt Guds øi - e føl - ger dig— Bed da, hjer - te, in - der - lig!

236 Om jeg en korsets stridsmand er

C.M.

ISAAC WATTS
A. Haagensen

THOMAS A. ARNE

1. Om jeg en kor-sets strids-mand er Og føl - ge vil Guds lam,
2. Kan jeg til him-len u - den mod I mag paa ro - ser gaa,
3. Skal jeg ei mø - de fi - en - den Og hol - de stri-den ud?
4. Nei her maa kjæmpes man - de - lig Paa den - ne synd-fuld jord,
5. Guds hel - ge - ner i den - ne strid Vil dø, men sei - ren - de;

Skal frygt og skam mig hin-dre her At vid-ne om Guds navn?
Hvor an-dre gjen nem ild og blod Stred for sit maal at naa?
Er ver-den ble - ven naa-dens ven At le - de mig til Gud?
Om jeg skal vin - de him-me-rig Ved tro paa Je - su ord.
De naar sit hjem i him-len blid Ret tri - um - fe - ren - de.

237 Ved korsets fod hos Jesus

ELIZABETH C. CLEPHANE
Elevine Heede

IRA D. SANKEY

Moderato

1. Ved kor-sets fod hos Je-sus Jeg vil saa gjer-ne staa, Der fin-der jeg en klip-pe-grund Som jeg kan hvi-le paa; Der er et hjem i vild-som ørk, En stil-le, sik-ker havn Paa min van-dring i et frem-med land Gjen-nem fa-rer, nød og savn.

2. O hjælp i sjæ-le-an-gest, O tryg-ge til-flugts-sted! Ved kor-sets fod hos Frel-se-ren Der fandt mit hjer-te fred. Som Ja-kob i et nat-ligt syn Saa him-len aab-ne sig, Kan jeg sti-gen se fra Je-su kors Hvor Guds eng-ler vin-ker mig!

3. Ei langt fra kor-sets skyg-ge Der er en aa-ben grav, Og ræd-som mørk er dø-dens nat Som den om-gi-ves af;— M mel-lem os er Je-su kors, I himmelsk glans det staar, Lig en stjer-ne paa den mør-ke vei, Hvor-fra liv og lys ud-gaar!

4. Med tro-ens blik jeg stund-om Faar se paa kor-sets træ— Den Her-re Jesus nag-let fast Og li-de dø-dens ve.— O un-der af Guds kjærlig-hed! O naa-de høi og rig! At min kjæ-re Frel-ser vil-de dø For en us-sel orm som mig!

5. Ved kor-sets fod hos Je-sus Der har mit hjer-te fred, Og al-drig me-re vil jeg gaa Fra det-te sik-re sted. Hvad ver-den end kan by-de mig, Jeg ag-ter alt for tant, Men jeg ro-ser mig af Kri-sti kors Hvor fred med Gud jeg fandt!

238 En liden stund med Jesus

LINA SANDELL
Salmer og Lovsange

Svensk melodi

1. En li - den stund med Je - sus! Hvor godt det gjør min sjæl,
2. En li - den stund med Je - sus, Naar synd og fri - stel - se
3. En li - den stund med Je - sus Gjør sjæ - len mild og glad,
4. En li - den stund med Je - sus, Hvad kraft den har med sig!

Det gi - ver mig i li - vet Nyt lys, ja kraft og held.
Og van - tro vil mig hin - dre At blot paa or - det se.
Og hjer - tet ven - des at - ter Fra jor - den til Guds stad.
Den gi - ver lyst at van - dre Paa li - vets tran - ge vei;

Naar jeg er træt af vei - en Og alt som mø - der mig—
En li - den stund med Je - sus, Og byr - den løf - tes af,
Da ser jeg op til him - len Og i - ler mod mit hjem,
Den gi - ver mod at le - ve Og li - de for Guds navn.

En li - den stund med Je - sus, Og alt for - an - drer sig!
Den fal - der fra min skul - der I Je - su aab - ne grav.
Da ser jeg til Guds E - den, Det ny Je - ru - sa - lem.
En for - smag vi alt ny - der Af hvi - len i hans favn.

239 Tag tid til at bede

ANNA JONASSEN, ca. 1902
Concordia

GEORGE KINGSLEY, 1833

1. Tag tid til at be - de, Søg stil - hed og ro!
2. Tag tid til at be - de, Før døgn - li - vets støv
3. Tag tid til at be - de, Ad - - lyd aan-dens kald,
4. Tag tid til at be - de, I naa - den bli rig!

I Frel - se - rens nær - hed Du al - tid skal bo.
Sig læg - ger paa sin - det Og aan - den blir sløv.
Naar syn - den dig lok - ker Og fri - ster til fald.
Se me - get paa Je - sus, Vil du bli ham lig.

Naar ver - den den lar - mer, Og stri - den blir hed,
Søg aar - le Guds aa - syn! Og du skal gaa ud
En stund da med Je - sus, Hans kraft skal du faa!
Et skin af hans klar - hed Du med fra ham bær,

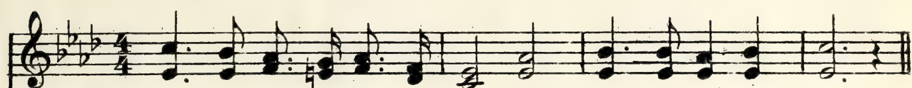
Søg hvi - le hos Je - sus; Han selv er din fred.
Saa glad til dit vir - ke, Vel - - sig - net af Gud.
Ja me - re end sei - re I Kri - stus du maa!
Til en - gang du ser ham Just slig, som han er.

Kan ogsaa synges som nr. 350

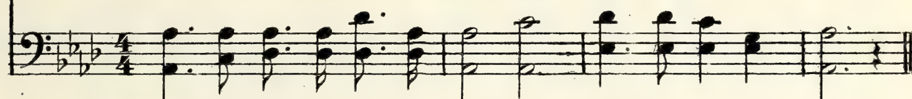
240 Gaa mig ei forbi

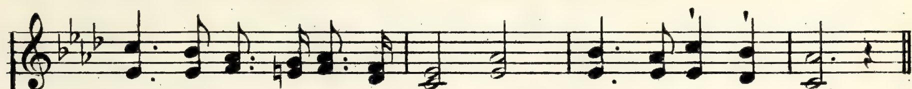
FANNY J. CROSBY
Eveline Heede
Sions Harpe

W. H. DOANE

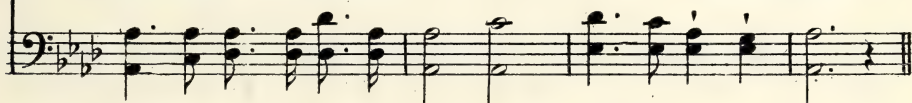

1. Vær mig naa-dig, Frel-ser kjæ - re, Hør min bøn til dig,
2. Lad mig ved din naa-de-tro - ne Fin - de him-melsk fred,
3. Jeg paa in - tet an-det sto - ler I min sorg og nød
4. Du er kil-den til al glæ - de, Lys og liv for mig.

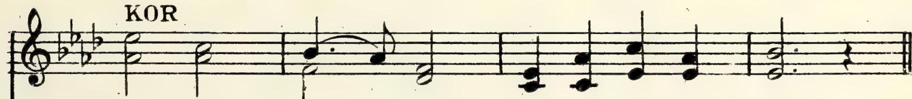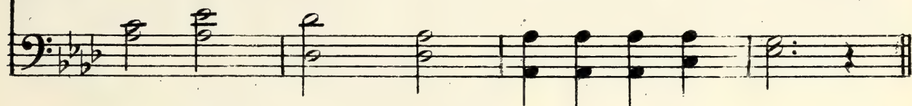

Me-dens du paa an-dre hø - rer, Hør da og-saa mig!
Hver gang jeg i barn-lig til - lid Yd-myg knæ-ler ned.
End paa dig, o Je-sus kjæ - re, Og din bit - re død!
Alt hvad jord og him-mel ei - er In - tet er mod dig!

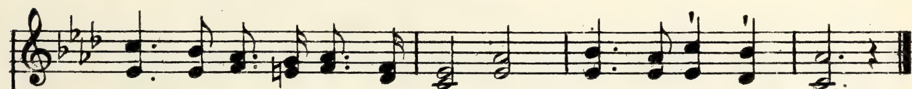

KOR

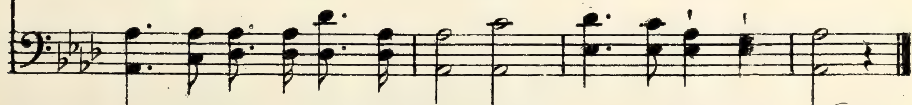

Je - sus, Je - sus! Hør min bøn til dig:

Naar du andre kjær-lig trø-ster, Trøst da og-saa mig!

241 Jeg behøver dig, o Jesus

Hyrderøsten

1 Jeg be-hø-ver dig, o Je-sus, Dag-lig paa min pil-grims-gang,
2 Jeg be-hø-ver dig, o Je-sus, Naar min fod paa ro-ser gaar,
3 Jeg be-hø-ver dig, o Je-sus, Naar i li-vets nød og ve
4. Jeg be-hø-ver dig, o Je-sus, Naar min sid-ste stund er nær,

At jeg ei af mør-kets sna-rer Le-des bort fra naa-dens vang.
At ei hov-mods hø-i-e tan-ker I mit hjer-te ind-gang faar.
Hjer-tet vaan-der sig og bæ-ver, Og ei kan dit an-sigt se.
Og jeg si-ge maa de kjæ-re Mit far-vel for li-vet her.

Der-for vær mit lys i mør-ke, Vær min kraft paa stri-dens dag,
Her-re, gjør du mig op-rig-tig, Sand i ta-le og i tro;
Gjør mig taa-lig da og stil-le, Styrk du haa-bet i mit bryst!
Styrk du da min tro den sva-ge, Dødens frygt og gru for-driv!

(1.) Saa den on-de med sin styr-ke
(2.) Yd-myg, vaa-gen og for-sig-tig,
(3.) Lad mig si-ge: Ske din vil-je!
(4.) I din favn min sjæl du ta-ge,

Vær min kraft paa stri-dens dag, Saa den on-de
Sand i ta-le og i tro; Yd-myg, vaa-gen
Styrk du haa-bet i mit bryst! Lad mig si-ge:
Dødens frygt og gru for-driv! I din favn min

(1.) Al - tid ta - - - be kan
sit slag.

med sin styr-ke Saa den on-de med sin styr-ke Al-tid ta-be kan sit slag, Al-tid ta-be kan sit slag.
og for-sig-tig, Yd-myg, vaa-gen og for-sig-tig, Saa du kan i hjer-tet bo! Saa du kan i hjer-tet bo!
Ske din vil-je! Lad mig si-ge: Ske din vil-je! Ven-te paa din ri-ge trøst, Ven-te paa din ri-ge trøst.
sjæl du ta-ge, I din favn min sjæl du ta-ge. Før mig ind til e-vigt liv! Før mig ind til e-vigt liv!

242 Sig al ting til Jesus

MATHILDE WIEL
Sions Harpe

MATHILDE WIEL
Arr. af N. Bjærum

1. Sig al ting til Je-sus! Han kjen-der dig saa vel, Han ved hvad der æng-ster Og tryk-ker din sjæl. Om di-ne bed-ste ven-ner Dig end kan mis-for-staa, Din Je-sus dig dog kjen-der, Til ham du trygt kan gaa!
2. Blir vei-en dig en-som Og tor-net og trang, O, sig det til Je-sus, Han vandret den en-gang. Han dig en ven vil væ-re Saa du ei en-som gaar, Og ømt i favn dig bæ-re Og læ-ge di-ne saar.
3. Den rin-ge-ste smaating Som kommer i din vei, O, sig det til Je-sus, Saa vil han hjæl-pe dig! Ti in-tet er for rin-ge At Frel-se-ren be-tro, Nei, sig det kun til Je-sus, Saa faar dit hjer-te ro!

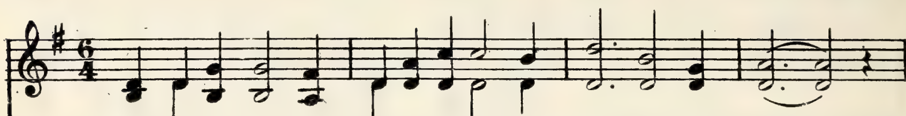
243

HERRENS DAG

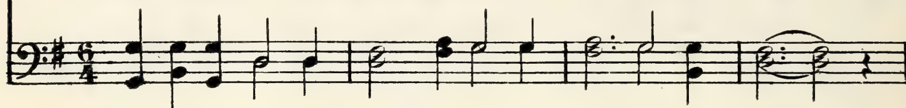
Hyggelig, rolig

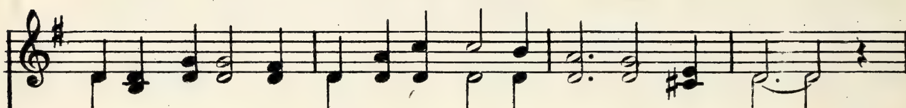
N. F. S. GRUNDTVIG. G. J.

A. GETHER

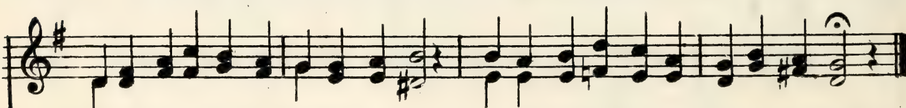
1. Hyg-ge-lig, ro-lig, Gud, er din bo-lig, In-der-lig skjøn!
2. God-he-dens kil-de! Aar-le og sil-de Gjest-mild er du, —
3. Tu-sin-de døg-ne, Verds-li-ge, søg-ne, Gyld-ne for kjød,
4. Lyk-kes og tri-ves, Styr-kes, op-li-ves Skal di-ne smaa,

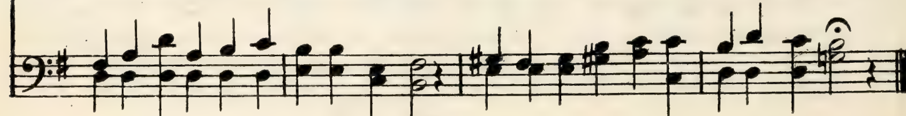

O, hvor mit hjer-te Læn-ges med smer-te, Suk-ker i løn —
Ved di-ne sa-le Spurv mø-der sva-le, Kom det i-hu! —
Kan de vel lig-ne En dag af di-ne Som du os bød,
Vok-se i kræf-ter, Sti-ge der-ef-ter, Him-le-ne naa,

Ef-ter at gje-ste din hel-lig-dom prud, Ef-ter at bo hos den le-ven-de Gud!
Som ved dit al-ter den kvidren-de fugl Und i dit tem-pel din tje-ner et skjul!
Naar under sang med dit vinge-de ord Sjæ-len af-sted o-ver stjer-ner-ne for?
Himler hvor øi-et, som gra-der ei mer, Her-ren vor Gud i sin her-lig-hed ser.

244 O høie sabbats hvile

O.P. PETERSEN. K.S.

GEORGE JAMES WEBB

1. O høi - e sab-bats hvi - le, Du min-der om Guds stad,
2. O, lad os ag - te nøi - e Paa al vor van-drings færd,
3. Der er en sab-bats hvi - le Til - ba - ge for Guds folk—

Hvor hel - ge- ner de smi - le I her-lig-hed saa glad.
Og fæ - ste tro-ens øi - e Paa him-lens høi - e værd;
Lad os da frem-ad i - le Og føl - ge or-dets tolk!

De er hos Her-ren hjem-me, Og der skal vi med dem
Op - ræk - ke vo - re hæn-der I bøn til naa-dens Gud,
Hin sab-bat Gud vil gi - ve Om vi ham bli-ver tro;

Vist al vor møi - e glem - me, Naar vi er kom-met hjem.
Som lys og kraft os sen - der At van-dre i hans bud.
Den tan - ke bør op - li - ve: At vi hos Gud skal bo.

245 Velkommen, sabbats dag

ISAAC WATTS. K.S. — S.M. — AARON WILLIAMS, Coll.

1. Vel-kom-men, sab-bats dag, Da Je-sus Krist op-stod—
2. Kom, Her-re, vær os nær, Og til dig selv os drag!
3. En dag i Her-rens hus Er os langt me-re værd
4. Mit hjer-te, sjæl og sind Nu øn-sker der at bo,

Det var for os en sei-ers-dag, Da han sin grav for-lod!
Vel-sign os al-le, og en-hver, Paa den-ne høi-tids-dag!
End tu-sin-der i syn-dens sus, I ver-dens vil-de færd.
Jeg syn-ger mig i him-len ind Til e-vig, sa-lig ro!

246 Paa denne sabbats morgen skjøn

Fra engelsk — L.M. — A. Haagensen. K.S. — LOWELL MASON

1. Paa den-ne sab-bats mor-gen skjøn Dig, Gud, jeg of-re vil min bøn,
2. Mit hjer-te jeg dig of-re vil— O Her-re, giv mig naa-de til
3. Naar jeg dit ord skal hø-re paa, Hjælp mig at jeg det maa for-staa,
4. Hvad synd der end-nu er i mig, O himlens Gud, du den bortdriv,
5. O Je-sus, send din Aand her-ned Og fyld mig med din kjærlig-hed,

Og tak-ke dig saa hjer-te-lig For nat-tens hvi-le du gav mig.
Paa den-ne dag at æ-re dig Og i sand Gudsfrygt fremme mig!
Og at jeg der-i sma-ge kan Det liv-sens brød fra himlens land!
Og gjør mig fri og gjør mig ren Ved Je-su blod fra syndens mén.
At jeg maa el-ske dig, min Gud, Og sta-dig hol-de di-ne bud!

247

Sabbats hvile

K.S.

P. M. 87, 87, 87, 87.

LOUIS VON ESCH

1. Sab-bats hvi - le, hel-lig glæ-de, Him-mel-ro og sa-lig fred,
2. Du, som bor i ly-sets ri-ger, Glem-mer ei den fald-ne jord,
3. Lad i - dag til fjer-ne lan-de Fre-dens budskab bli-ve sendt!

Du os stem-mer til at kvæ - de Om Gud Fa-ders kjær-lig - hed.
Op til dig vor tan-ke sti - ger, Mens vi hø-rer her dit ord.
Styrk dem som bag dunk-le stran-de Li-vets vei gjør klart be-kjendt!

Høi-e, la - ve, fat-tig', ri - ge, En er al - les krist-nes trang:
Fyld vort hjer - te med din naa-de, Trøst det an - ger-ful - de bryst!
Lad din himmels kraft og naa-de O-ver jor - den strømme ned,

Hjer-tets tak at la - de sti - ge Op til Gud i hel-lig sang.
Lad din vil - je blandt os raa - de, Saa vi tje - ner dig med lyst:
Frels hver sjæl af syn-dens vaa - de, Frels den af barmhjer-tig - hed!

248 MENNESKETS FORDÆRVELSE OG GUDS KJÆRLIGE NAADEKALD: MENNESKETS FORTABTE TILSTAND

T. V. OLDENBURG. D. M. S.

Et suk

887, 887.

L. N. BOISEN

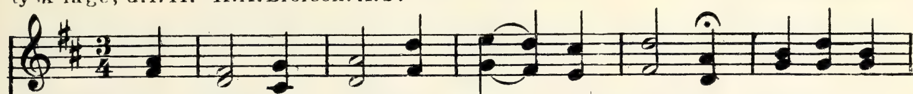
1. Et suk i-gjen-nem ver-den gaar, Ei ver-den selv det suk for-staar Som
2. Men, kristen, du det suk forstaar, Hvor-i al verdens hjerte slaar, Ti
3. Din sjæl har hørt det ord fra Gud, Som to-ner i al ver-den ud, Om
4. Kun naar Guds Ef-fa - ta i sind Slaar ned som lyn og trænger ind, Det

kla - ger fra dens hjer - te. Hvor høit den ler og lar-mer, dog Der
det har fyldt dit e - get. Ja, du forstaar den sag-te røst, Da
li - vet af hans naa - de, For li-vets kræfter i din aand Er
lys - ner o - ver da - le. Da kvæ-ger li - vets flod vor aand, Og
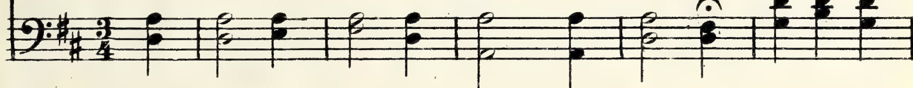
bor i hjer-tets dy-be krog En svar, en løn - lig smer - - te.
for din Her-res sø-de trøst Dit suk, din sorg er ve - - get.
brudt og løst din tun-ges baand—Guds ord har løst din gaa - - de.
læ-ben u - den tun-ge-baand Om him - lens fryd kan ta - - le.

249 Hvo kan den salighed beskrive
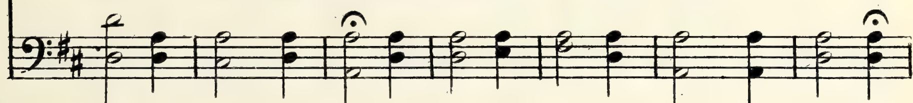
KRISTIAN FREDERIK RICHTER, tysk læge, d.1711. H.A.Brorson. K.S. P.M. 98,98,99. D. BORTNIANSKY

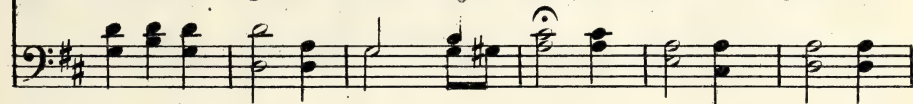
1. Hvo kan den sa - lig - hed be - skri - ve Som A - dam
2. Ti sjæ - len den er jor - disk ble - ven, Sin Fa-ders
3. I daar - lig - hed den ti - den spil - der Med den-ne
4. O Gud, som har en Frel - ser gi - vet At fri os

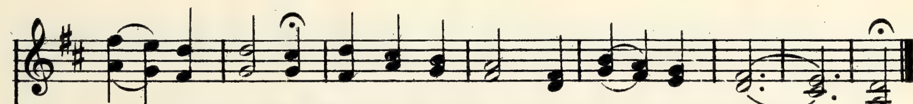

i sin Gud for - nam? O, at han lod sig fra ham ri - ve
røst den ei for-staar, Den er fra pa - ra - dis for - dre-ven
ver-dens ler og støv, Sig in-gen fa - re fo - re - stil - ler,
helt af syn - dens baand, Vak sjæ - len at - ter op til li - vet

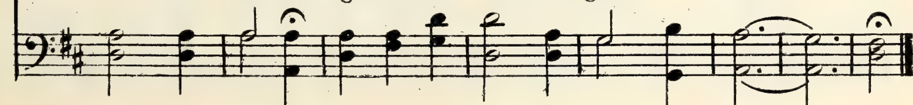

Sig og sin slegt til last og skam! Nu Sa-tan vo - re
Og vild i den - ne ver - den gaar; Den kan sig ei til
Er for Guds sand-hed blind og døv; Med flyg-tig tant den
Ved din den go - de Hel - lig Aand, Saa den i - gjen kan

u - skylds- da - ge Har vendt til skjænd-sel, ve og pla - - ge.
Gud op - svin - ge, Men el - sker det som er saa rin - - ge.
sig u - ma-ger, Men hvad der ei for-gaar den vra - ger.
vis - dom fin - de Og ik - ke me - re gaa i blin - de!

250

Selvransagelse

S. M.

Fra engelsk
O. P. Petersen. K. S.

AARON WILLIAMS, Coll.

1. Hvor - le-des skal man vel For dom-mens Gud be - staa?
2. Hans øi-e ser jo alt, Ja, tan-kens skjul-te sti,
3. Paa dommens sto-re dag, Da alt op - lø-ses maa,
4. Hvor skal en syn-der fly, At han kan skju-le sig?
5. Men nu er naa-dens tid, Ja, nu er frel-sens dag.

Naar han vil gi-ve hver sin del, Hvem kan da straf und - gaa?
Han som hver synd har nøi-e talt— Hvem skal fra straf os fri?
Og jord og him-mel med stort brag Vil fal-de og for - gaa
I Je-su vun-der der er ly, Han nu vil frel-se dig!
For - hal det ei, men gjør din flid, Søg Her-ren nu i - dag!

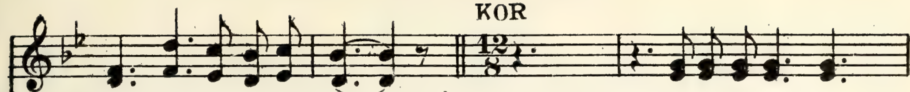
251

Søger de tabte

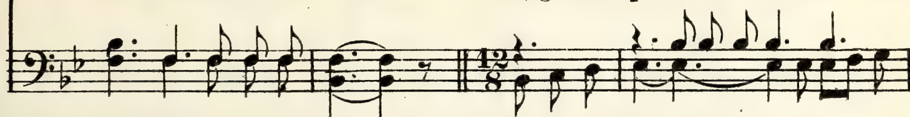
W. A. O. Israels Sange

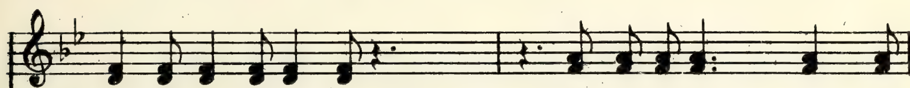
W. A. OGDEN

1. Sø-ger de tab-te, ind-byd dem kjær-lig, Vild-led-te faar ved af-grun-dens rand! Kom-mer til mig! det bud-skab er her-ligt, Gjen-tag det
2. Sø-ger de tab-te, Je-sus vil plei-e Hjer-tet der træt og saart er af synd. Led dem da frem om-ven-del-sens vei - e, Og Herrens
3. Lad os lig Je-sus hjæl-pe til ret - te, Frel-sen for - kyn-de un-der vor gang; Bud-skabets glæ-de vei-en vil let-te, Kor-te den

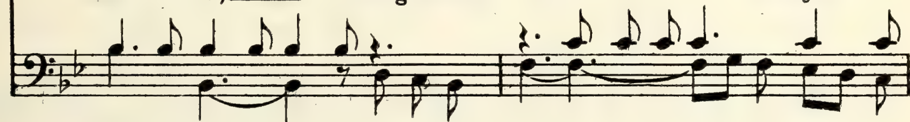
ord til al-le du kan. Sø-ger de tab - te
ord dem trøstig for - kynd.
sti der syn-tes os lang. Sø-ger dem paa ——— de vil - de

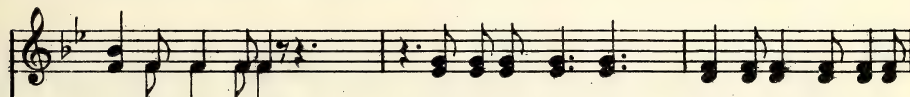

paa de vil - de sti - er, Bring de vild-far - - ne saa

sti - er, ——— Bring de vild - far - - - ne hjem i -
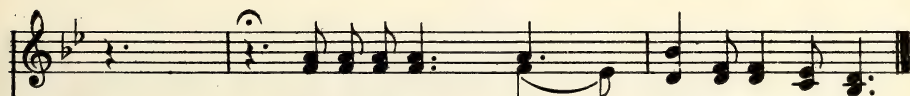

var-somt hjem i-gjen, Trygt i Guds fold, Guds fold, til ham som bi-er

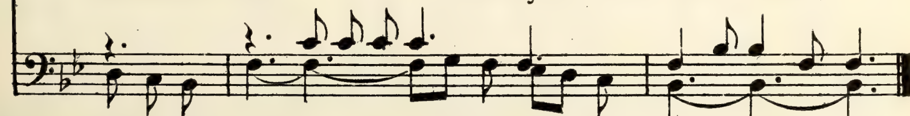
gjen, ——— Trygt i Guds fold ——— til ham som bi - er ———

Paa de vild-far - ne, Je-sus, synd-'res ven!

Paa de vild - far - - - ne— synd - 'res ven! ———

252 GUDS NAADEKALD

Idag er naadens tid

Ukjendt tysk forfatter
H.A. Brorson. G.J.

6,7,6,7,6,6,6,6.

J. CRÜGER

1. I - dag er naa-dens tid, I - dag er Gud at fin - - de,
2. Nu fra Guds hel-lig - dom Frem-skin-ner naa-dens straa - le,
3. End - nu er hjælp at faa For søn - der - brud-te hjer - ter,
4. Din frel-ses dag er nu, Hvor bør det vel be - tæn - kes!

Nu kan al - vor-lig flid Hans mil - de hjer-te vin - - de.
Men det at van-de om Kan ei for - ha-ling taa - - le;
End - nu er Gud at naa Og bod for al - le smer - ter;
Skal sja -len gaa med gru I vre - dens dyb at sæn - kes?

Op, op til bøn og bod Og ef - ter Je - sus jag,
Maa - ske din klok-ke slaar I - dag sit sid - ste slag—
End hø - rer du hans ord Til kjær - lig - heds for - drag,
O nei, til Gud, til Gud! Kom, hjer - te, kom og tag

Men snart—gid du for - stod! Nu he-der det i - dag!
Nu læ - ges sjæ - le - saar, Nu he-der det i - dag!
End - nu er naa - den stor, Nu he-der det i - dag!
Mod naa - dens dy - re bud I - dag, i - dag, i - dag!

253 Hvem vil med til himmerige?

8,7,8,7,7,7,8,8.

H.A.BRORSON. K.S. CL.GOUDIMEL

1.Hvem vil med til him-me-ri - ge? Kom, ti Je-sus raa-ber nu,
2. Je-su fod-spor er a - le - ne Vei til him-lens her-lig-hed,
3. Du maa krympe dig og ven-de Dig saa me-get som du vil,
4.Kom da, sjæl, med al din vaa-de, Kom til Gud i yd-myg-hed!

Kom, I fat-ti - ge, I ri - ge! Ven-der hjer-te, sind og hu
Og hvo det-te ei vil me-ne, Han af Gudsfrygt in-tet ved.
Syndens lyst maa ha-ve en-de, El-lers er Guds naa-de spildt.
Sænk i Je-su Kri-sti naa-de Al din synd og jam-mer ned.

Fra den us-le ver-den bort; Ti-den er her - ef - ter kort—
Al hans kunst og vis-doms vei, Al hans gjer-ning du - er ei;
Si-ger du: Jeg ved det grant, Den der kun-de kun saa sandt!
Læg saa u - op - hør-lig vinn Paa at ha-ve Je - su sind,

Her er me-re at be-stil-le End med ver-dens lyst at spil - le.
Vil man vei til him-len fin-de, Da maa ver-den først af sin - de.
Hen til Gud om kraft at be-de, Han til hjæl-pen jo er re - de.
Hvad han gjor-de, gjør du ef-ter— Her-ren selv skal gi-ve kræf - ter!

254 O min sjæl, du gaar og vanker

AMBROSIUS STUB, dansk digter, d. 1758. G.J.
P. M. 87, 87, 87, 87.
FRANCIS J. HAYDN

1. O min sjæl, du gaar og van-ker Blandt de man-ge ver-dens ting,
2. He-le ver-den gaar til-grun-de; Af den lil-le jor-dens bold,
3. Kast med længsel tro-ens øi - e Op til hin den fa-gre stad,
4. Sta-dens ga-der og dens dø - re Er af per-ler og af guld;

Sam-le di-ne vil-de tan-ker, Se dig o-ven-til om-kring!
Af den sto-re him-lens run-de Bli-ver in-tet i be-hold.
Som paa e-vig - he-dens høi - e Staar med krans af stjer-ne-rad!
Fry-de-san-gen kan du hø - re, Ny - e sang af sød-me fuld.

Ak, hvad nyt-ter Ke-dars hyt-ter? Pil-grim, sig hvor er dit hjem?
Brug nu ti-den At du si-den Naar du selv af ver-den gaar,
Den er fun-det Fast og grun-det, Se, hvad den for grundvold har,
Hør dem kvæ-de I den glæ-de Som er fri for nag og nød,

Lad dit øi-e Ag-te nøi-e Paa det ny Je-ru-sa-lem!
Er for-vis-set At du his-set Har den stad som e-vig staar!
Ti af re-ne Æ-del-ste-ne Er den straa-len-de og klar.
Fri for pla-ge, Suk og kla-ge, Fri for graad og fri for død!

255 I arme syndere, o kom

LAURENTIUS LAURENTI

Bertel Kr. Ægedius. G. J.

1. I arme syndere, o kom
Til naadens dyb fra død og dom,
Kjend eders store vaade!
Se, Jesu hjerte aabner sig
For alle som paa angers vei
Paakalder ham om naade.

2. Se, syndere modtager han!
Kom, Jesus frelse vil og kan,
Du skal ei gaa tilgrunde.
Kom med din hjertegraad og bod,
Fald ned for ham, din Frelser god,
Han vil sig vist miskunde!

3. Sit faar forlader hyrden ei;
Om end det gaar den vrange vei,
Han har det vel i minde;
De andre faar han lader gaa,
Ja, fra sig ud i ørken gaa—
Det ene maa han finde.

4. Saa søger Krist, vor Herre kjær,
Det faar som tabt og borte er,
Indtil han glad det finder.
O, lad dig finde, arme faar,
Fly til hans favn som aaben staar,
Før naadedagen svinder!

256 Kom, hjerte, tag

P. P. M. 87, 87, 87, 87.

H. A. BRORSON. G.J — Breitendick Koralbog

1. Kom, hjer - te, tag dit reg - ne - bret, Skriv op dit lev - net da - ge,
2. Vel lø - ber ti - den ha - stig men Og sy - nes bor - te si - den,
3. Be - tænk, betænk hvor ha - stig gik De an - dre naa - de - da - ge!
4. Fald ned med yd - myg hjer - ten bod For naa - dens stol og tro - ne,

Se til at du kan san - se ret Og glemt til min - de dra - ge!
Men det vil kom - me vist i - gjen Hvad du har gjort i ti - den,
Maa - ske du om et øi - e - blik I dø - dens nød skal kla - ge.
Og bed at Gud for Je - su blod Vil la - de sig for - so - ne,

Hvad har du gjort de man - ge aar Du har i ver - den le - vet?
Naar Gud en - gang til dom - men vil Den he - le ver - den san - ke,
Men er der og en li - den stund For dig end - nu i ven - te,
At du her - ef - ter be - dre maa Din naa - de - tid an - ven - de,

Tænk, sik - re sjæl, at al ting staar I Her - rens bog op - skre - vet!
Og der skal sva - res nøi - e til Hver gjer - ning, ord og tan - ke.
Saa tænk, du har saa stort et pund Og end - nu in - gen ren - te!
Og naar det er mod af - ten faa En god og sa - lig en - de.

257

Ser jeg mig i verden om

M. B. LANDSTAD. G. J. — P. M. 78, 78, 88. — JOHN RUD. AHLE

1. Ser jeg mig i ver-den om, Tæn-ker paa de svund-ne ti - - der,
2. Ser jeg li-vets man-ge brøst, Jor-dens ve og dy - be smer - te,
3. Svag er of - te tro-ens magt, Kjær-lig-he-dens alt - for rin - - ge,
4. Stunden kommer, hjertets slag Stan-ser brat og læ - ben bleg - - ner,
5. Al-drig, al-drig jeg min trøst Slip-pe kan i jor-dens da - le!

Hvad der gik og hvad der kom, Og hvor nu mod kveld det li - - der—
Strid, for-vir-ring, on - de lyst, Kjen-der dommen i mit hjer - - te—
Og jeg ved at Gud har sagt: Du skal mig dit hjer - te brin - - ge.
Hvem paa-ta-ger sig min sag Naar jeg kold i dø - den seg - - ner?
Du som har min sjæl for-løst Og som kan den bedst hu - sva - - le,

Nei, for al den ting jeg vid-ste Kan jeg ei min Je-sus mi - ste!
Naar jeg saa i graad maa bri-ste, Ak, hvor kan jeg Je-sus mi - ste!
Ver-den vil til sig det vri-ste— Ak, hvor kan jeg Je-sus mi - ste!
Naar min ti - me slaar den sid-ste— Ak, hvor kan jeg Je-sus mi - ste!
I dit navn mit hjer - te bri-ste— Saa skal jeg dig al-drig mi - ste.

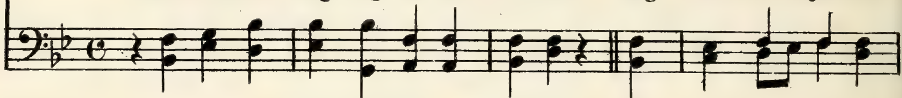
258 Nu sjælens ven paa døren banker

M.B.LANDSTAD. G.J.

Tysk, Hamburg, 1690
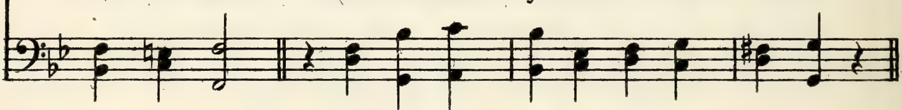

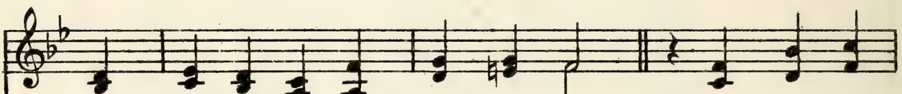
1. Nu sjæ-lens ven paa dø-ren ban-ker, Og hvor der luk-kes
2. Han staar for dø-ren nu og ban-ker, O dy-re sjæl, giv
3. Kom ind til mig og al-le mi-ne Og bliv vort hjer-tes

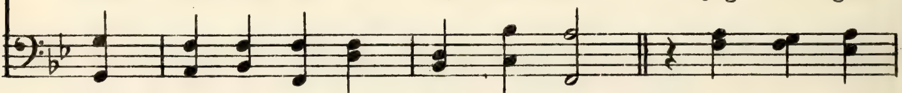

op med bøn, Der gaar han ind og sjæ-le san-ker
agt der-paa! For-negt ham ei i di-ne tan-ker,
trø-ste-skat! Kom ind med lys til al-le hi-ne

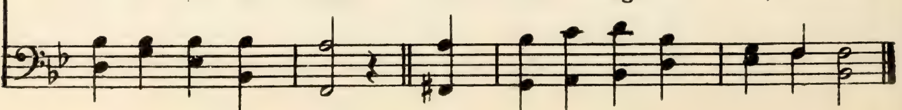

Og hol-der nad-ver sød i løn. Hvor blev det
Og lad ham dog ei u-de staa! Jeg si-ger
Som bor end-nu i dø-dens nat! Jeg si-ger

dig en sa-lig dag I saa-dant lif-lig ven-ne-lag!
i mit stil-le sind: Du Guds vel-sig-ne-de, kom ind!
i mit stil-le sind: Du Guds vel-sig-ne-de, kom ind!

259 Kom, synder, til Jesus

Fra engelsk
A. Haagensen. K. S.

P.M. 11,11,11,11.

Portugisisk melodi

1. Kom, syn-der, til Je-sus og naa-de mod-tag, En fuld-kommen
2. Om kjø-det og ver-den og hel-ve-des hær Vil spær-re dig
3. Om ven-ner dig svig-te og modstand dig gjør, O, lad dem ei
4. Og mø-der du træng-sel paa vandrin-gen her, Vær du kun fri-
5. Og naar du i døds-da-len e-ne skal gaa, Guds her-lig-heds

frel-se dig by-des i-dag! Stat op fra de dø-de! Vaagn
vei-en og vol-de be-svær, Saa glem ei at Je-sus vandt
sluk-ke det ry-gen-de rør! Vær du u-den frygt og lyt
mo-dig, husk Her-ren er nær, Og his-set dig ven-ter en
af-glans til lys du skal faa, Den kan gjen-nem mør-ket vel

op af din drøm! Kom hid og drik vand af den le-ven-de
sei-ren for dig Han vil dig og hjæl-pe at kom-me til
al-drig til dem, Hav til-lid til Gud, han vil hjæl-pe dig
bo-lig saa skjøn, Den blev dig be-redt af Guds en-baar-ne
le-de dig frem, Til him-me-lens eng-ler skal bæ-re dig

strøm! Kom hid og drik vand af den le-ven-de strøm!
sig, Han vil dig og hjæl-pe at kom-me til sig.
frem! Hav til-lid til Gud, han vil hjæl-pe dig frem!
Søn, Den blev dig be-redt af Guds en-baar-ne Søn.
hjem! Til him-me-lens eng-ler skal bæ-re dig hjem!

260 Jeg hørte Jesu milde røst

HORATIUS BONAR, skotsk prest, d. 1889
Eveline Heede

C. M. D.

Joseph P. Holbrook

1. Jeg hør-te Je-su mil-de røst, Han sag-de: Kom til mig
Og læg dit ho-ved til mit bryst, Der kan du hvi-le dig!
Jeg kom til Je-sus træt og arm, Be-drø-vet, u-den fred,
Og fandt ved Je-su øm-me barm Et sa-ligt hvi-le-sted.

2. Og at-ter hør-te jeg hans røst, Han sag-de: Kom og drik
Af li-vets vand, din sjæl til trøst! Og glad jeg til ham gik—
Jeg fandt en kil-de fuld og fri, Og tør-ster nu ei mer;
Ti liv og fred jeg fandt der-i, Og him-len aa-ben ser.

3. Og Je-sus sag-de: Se, jeg er Et lys for den-ne jord!
Hvo paa mig tror og til mig ser Vei-le-des ved mit ord.
Jeg saa til Je-sus og jeg fandt I ham mit lys, min stav;
Jeg i det lys som da op-randt Vil van-dre til min grav!

261 O sjæl, du som længe

Haagensens Salmebog

Pilgrimsharpen

1. O sjæl, du som læn-ge har van-dret om-kring Og kun søgt din
2. Du sjæl som er saa-ret af væk-kel-sens sverd, I syn-den dig
3. Se, ar-ken er aa-ben, kom skynd dig om-bord! Vor lods er Guds
4. Kom, sjæl som dig glæ-der i Her-ren din Gud Og hjer-te-lig

glæ - de i jor - di - ske ting, Hvi dri - ver du læn-ger som skummet paa
ik - ke nu me - re for-hærd! Men der-som du øn-sker at red-de din
Aand og vort sjø - kart Guds ord, Vor fyr-ste er Je-sus—han el-sker og
el-sker og ly - der hans bud, Som van-drer i tro-en paa hel-lig-heds

hav? Be-tænk at du van-drer hvert skridt mod din grav! For - en dig med
sjæl, Saa kom nu, bryd af og sig ver-den far - vel. Giv Je-sus dit
dig—Vort skib he-der Si-on, har rum nok i sig Kom, vil du gaa
sti Og vid-ner om Je-sus som dig gjor-de fri, Kom, kom giv os

Her-rens ud-kaa-re-de faa, Saa vil vi i sel-skab til him-me-len
hjer-te og giv os din haand, Saa føl-ges vi ad til det him-mel-ske
med til det him-mel-ske land? Giv Je-sus dit hjer - te og giv os din
haan-den! se her har du vor! Vi trø-ste hver - an-dre naar vei - en blir

gaa, Og un-der vor van-dring til døds-da-len her Vil Je-sus gaa
land; Og un-der vor van-dring til døds-da-len her Vil Je-sus gaa
haand! Og un-der vor van-dring til døds-da-len her Vil Je-sus gaa
haard, Og naar vi skal gaa gjen-nem døds-da-len her Vil Je-sus gaa

for-an med sei-ers-ban - ner, Vil Je-sus gaa for-an med sei-ers-ban-ner.
for-an med sei-ers-ban - ner, Vil Je-sus gaa for-an med sei-ers-ban-ner.
for-an med sei-ers-ban - ner, Vil Je-sus gaa for-an med sei-ers-ban-ner.
for-an med sei-ers-ban - ner! Vil Je-sus gaa for-an med sei-ers-ban-ner!

262

Just som jeg er

C. ELLIOTT, engelsk forfatterinde, d. 1871

W. B. BRADBURY

1. Just som jeg er, jeg flyr til dig Som har ud-gydt dit blod for mig
2. Just som jeg er, med hver en plet, Mit hjer-te ondt og u-be-redt—
3. Just som jeg er, saa fat-tig, blind-Om-dan og rens mit on-de sind,
4. Just som jeg er, kun at jeg tror Hvad du har sagt mig i dit ord,
5. Just som jeg er,—din kjær-lig-hed Har brudt hver mur og hindring ned,

Og van-dret kor-sets tun-ge vei, Jeg kom-mer nu, o du Guds lam.
Min synd ved blo-det nu ud-slet—Jeg kom-mer nu, o du Guds lam.
Kom med din fred i hjer-tet ind, Jeg kom-mer nu, o du Guds lam.
Jeg ved din frel-ses kraft er stor, Jeg kom-mer nu, o du Guds lam.
Saa giv mig da en e-vig fred, Jeg kom-mer nu, o du Guds lam.

263

Kom til Jesus

P. M. 87, 87, 77.

K. S.

Würtemberg Koralbog

1. Kom til Je-sus, li-vets kil-de, O du ar-me syn-de-træl!
2. Du som fø-ler sorg og smer-te Og er kraf-tes-løs og blind,
3. Kom til den-ne sund-heds-kil-de, Drik saa ei du tør-ster mer!

Der du kan, om du det vil-de, Fin-de hvi-le for din sjæl.
Op-lad for ham helt dit hjer-te Og luk ham i sjæ-len ind;
Kom, hver sjæl som li-der il-de, Kom, i Je-su navn vi ber!

Kom og fald for Je-su fod, Søg din frel-se i hans blod!
Da for al-le syn-de-saar Læ-ge-dom hos ham du faar.
Fald i stø-vet for ham ned! Han vil skjæn-ke liv og fred.

264 P. P. B. Næsten en kristen

C. W. Schevenius

P. P. BLISS

1. Næ-sten en kri-sten, nær sjæ-le-ro; Li-det der fat-tes nu for at tro; No-gen dog væ-grer sig, Si-ger til Aan-den: Nei, Naar det be-ha-ger mig Kal-der jeg dig.
2. Næ-sten en kri-sten—kom, kom dog fort! Li-det der fat-tes—gaa ik-ke bort! Je-sus ind-by-der her, Eng-le-ne svæ-ver nær, Man-ge i for-bøn er, O vandrer, kom!
3. Næ-sten en kri-sten—endt hø-sten er, Nu maa du væl-ge, dom-men er nær! "Næ-sten" er daa-rens raad; "Næ-sten" har in-tet haab; Trist, trist, det bit-re raab. "Næ-sten"-men tabt!

265

Jesus dig kalder

FANNY J. CROSBY
Sions Feltsange

GEO. C. STEBBINS

266 Kun et skridt

H. A. URSETH, 1891 — F. MELIUS CHRISTIANSEN, 1891

Andante

p

Kun et skridt, kun et skridt, du som tvi - len - de staar Og som
Kun et ord, kun et ord fra det frem - me - de land Baa-ret
Kun et blik, kun et blik i fra smer - ter - nes sted. Der hvor

ved at det ik - ke bær hjem; Det vil vin - de dig vei, det vil
hjem til den ven - ten - de far; Det vil let - te dit sind, det vil
Her - ren af kjær - lig - hed dør; Det vil so - ne din synd, det vil

f

aab - ne dig aar Fyldt at fred, faar det fø - re dig frem! Kun et
løf - te din stand, Det vil fjer - ne det tyng - ste du bar. Kun et
gi - ve dig fred Som du al - drig fik ei - e den før. Kun et

skridt o - ver græn - sen fra ver - den til Gud, Har du mod, har du
ord i din angst og din nød op til Gud, Kan du tro, kan du
blik til din fat - ti - g sjæl i fra ham—Det - te blik som slog

(1.) Har du mod,

accelerando — pp — *a tempo*

mod til at ta' det helt ud— Et skridt i fra ver - den til Gud?
tro det vil red - de dig ud— Et ord i fra dig til din Gud?
ned i din nød og din skam— O, saa du det blik i fra ham?

Used by permission.

267 Sions Harpe Vi gaar til det land.

1. Vi gaar til det land hvor de hel - li - ge hvi - le, De
2. I hint skjøn-ne land er ei suk el - ler smer-te, Der
3. Der er in - gen man-gel, nei, al - le er ri - ge, Og
4. Der har nu hver hel - lig sin her - li - ge bo - lig, Sin
5. Fat mod, kjæ - re pil-grim! kom, vei - en er aa-ben, O,

sa - li-ges hjem i den him-mel-ske stad. O syn-der, hvi
hø - res ei graad, og der fin-des ei nød. O syn-der, du
him - me-lens ar - vin-ger mæt-tes af fryd. Du, syn-der, som
klæd - ning, sin har - pe, sin kro - ne af guld; O syn-der, du
skynd dig til him-len, vær hjer - te - lig glad! Og tryk-ker dig

vil du mod af-grun-den i - le? Kom, kom og gaa med til det
har jo ei fred i dit hjer-te; Kom, kom og gaa med til det
kun ef-ter glæ - de vil hi-ge, Kom, kom og gaa med til det
er jo saa arm og u - ro-lig, Kom, kom og gaa med til det
byr-den, Gud hø-rer din raa-ben, Han hjæl - per dig frem til den

KOR

1-4. him-mel-ske land!
5. him-mel-ske stad. Vil du gaa, vil du gaa? Vil du gaa, vil du

gaa? O sig, vil du gaa til det him-mel - ske land?

268 Nu jeg agter ei rigdom

M.A.K. Sions Lovsange

FRANK M. DAVIS

1. Nu jeg ag-ter ei rig-dom, Ik-ke sølv el-ler guld, Jeg vil sik-re mig
2. Mi-ne syn-der er man-ge, Og de se-es af dig, Men det blod som for-
3. I den her-li-ge bo-lig, I det himmelske hjem Hvor den hvidklædte

him-len, Ti alt an-det er muld. I dit him-mel-re - gi-ster Af den
so-ner, O, det ta-ler for mig! Di-ne løf-ter er skrev-ne Med en
ska-re Gaar paa guld-ga-der frem, Hvor ei synd faar ind-komme, Hvor kun

gjen-fød-te hær, Sig mig, Je-sus min Frel-ser, Er mit navn skre-vet der?
ind-hug-get stil: Var min synd lig skar - la-gen, Du dog frel - se mig vil!
hel- li - ge er—Sig mig, Je-sus, o sig mig, Er mit navn skre-vet der?

KOR

Er mit navn skre-vet der? Har du, Je - sus, mig kjær? I dit

him-mel - re - - gi - ster, Er mit navn skre - vet der?

269 ELIZABETH C. CLEPHANE
Eveline Heede
Sions Harpe

De nitti-og-ni

IRA D. SANKEY

1. Der var nit - ti - og - ni som al - le laa I den sik - re faa - re -
2. Her - re, du har her de nitti - og - ni, Er de ei nok for
3. Men in - gen af de gjen - lø - ste ved Hvor hans gang var lang og
4. Her - re, se dis - se mer - ker af din gang, Er det draa - ber af dit
5. Og straks gjennem bjerg og dal og skov Et raab til him - len

sti, Kun et til hjem - met ei vil - de gaa, Men van - dret dets dør for -
dig? Men hyr - den sva - re - de: I min sti Et faar der end fat - tes
haard, De fat - ter al - drig hvad hyrden led For at frelse det tab - te
blod? Den vei jeg gik, var saa tung og lang, Og tor - ne - ne stak min
naar — Det var en ju - bel saa fuld af lov: Jeg fandt mit for - tab - te

bi; Det strei - fe - de om i bjerg og dal Og ænd - set ei hyr - dens
mig. Og ud i den vil - de skov jeg gaar At sø - ge med flid mit
faar. Han hør - te dets skrig snart hist, snart her, Nu var det i angest og
fod. — Din haand har jo og - saa mangt et saar? Det blod blev udgydt for mit
faar! Og eng - le - ne sang til har - pens slag: En synder er født paa -

øm - me kald, Og ænd - ser ei hyr - dens øm - me kald.
tab - te faar, At sø - ge med flid mit tab - te faar.
dø - den nær, Nu var det i angest og dø - den nær.
tab - te faar, Det blod blev ud - gydt for mit tab - te faar.
ny i - dag! En syn - der er født paa - ny i - dag!

270 Naar høsten er endt

1. Naar hø-sten er endt og vor som-mer for-bi,— Præ-di-ken og bøn er ei mer, Naar mor-ge-nens gry ei mer lys-ner i sky, Og Je-sus ind-by-der ei fler,— Ja, naar hø - - sten er endt Og vor som - - mer for - bi,
2. Naar pin-se-veirs sus har for sid-ste gang gaa't Hen-o-ver al ver-den, o hør! Naar den red-den-de haand har sit sid-ste slag slaa't Paa syn-de-rens til-laa-ste dør,— Ja, naar hø - - sten er endt Og vor som - - mer for - bi,
3. Naar synd'-re ei mer to-es hvi-de som sne, Naar ver-den af Gud er for-ladt, Syn-der, vil du da sma-ge den e-vi-ge ve, Gaa bort i for-tvi-lel-sens nat? O, naar hø - - sten er endt Og vor som - - mer for - bi,

Ja, naar hø-ster er endt Og vor som-mer for-bi, Ja, naar hø-sten er endt Og vor som-mer for-bi,

O, er du da med i Je-ru-sa-lems fred, Hvor al-drig livs-so-len gaar ned?
O, skal du da faa paa guld-har-pen slaa Og frelst for Im-ma-nu-el staa?
O, sa-lig da den som, naar alt fa-rer hen, Har Je-sus og himlen i-gjen.

271 Jesus frelser syndere

Sions Feltsange

J. MC GRANAHAN

1. Je - sus har dig saa - re kjær! Kom og se hvor god han er, Hvil-ken fryd du nu kan faa Om du blot vil til ham gaa.
2. Kom til Je - sus med din synd, Paa den go - de vei be - gynd! Han vil naa-dig slet - te ud Hvad du gjor - de mod hans bud.
3. Kom i Je - su aab - ne favn, Der er trøst for al le savn; Hør, han ta - ler nu til dig: Kjæ - re sjæl, o kom til mig!
4. Nu du har din naa - de - dag! Op - sæt ei din sjæ - le - sag, Lad dig le - de af hans Aand, Han dig hol - de vil i haand.

KOR

Hør nu, hør, ——— o men - ne - ske! ——— Je - sus frel - - ser syn-de - re; ———

(Hør, o men-ne-ske, hør, o men-ne-ske!)

frel-ser syn-de-re, Je - sus frel-ser syn-de-re; Al - le dem ——— som til ham gaar ——— Hvi - le, fred — og glæ - de faar.

(Dem som til ham gaar, dem som til ham gaar, Hvi - le, fred, og glæ - de faar.)

Der er naade for dig

HUBERT P MAIN

1. Kom, syn-der, til Her-ren og tro paa hans navn, Hvis
2. At le - ve i syn-den det fø - rer til død Og
3. Hvi nø - ler du læn-ger? Ud - vælg nu din del Med
4. Be - tænk vel din fa - re! husk, li - vet er kort, Og

kjær-lig - hed ba-net dig vei Til frel-sens og fre-dens lyk -
en-der med hel-ve-des kval; Men end-nu til-by-des dig
Je-sus til Frel-ser og ven! Han of-ret sit liv for din
snart ly - der dødsklokkens slag, Da til-luk-kes for dig den

sa - li - ge havn; O kom! der er naa - de for dig.
frel - se af nød Og ad-gang til him-me-lens sal.
fat - ti - ge sjæl, O, vil du ei gi - ve ham den?
him-mel-ske port— O kom, mens det he - der i - dag!

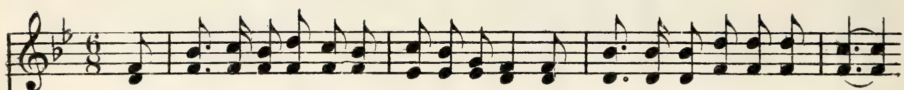
KOR

Ja, der er naa-de for dig, Ja, der er naa-de for dig!
Ti Je-sus led straf-fen i al-les sted, Ved ham er der naa-de for dig!

273 Betesda er aaben

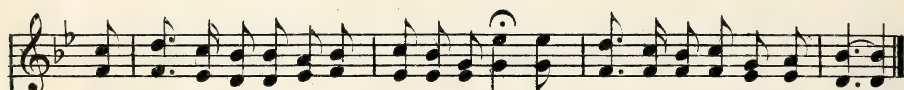
Sions Lovsange

W. H. DOANE
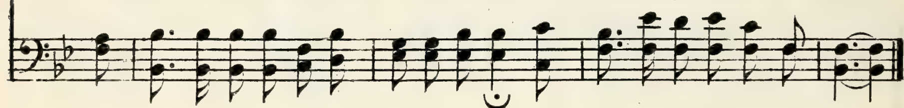

1. Be-tes-da er aa-ben, se eng-len er der, Staa fær-dig og gaa nu der - i!
2. Træng frem, gaa i vandet, mens englen er der, Og to dig, bliv fuldkommen ren;
3. Se dammen, Betes-da, er Frel-serens blod, Og englen Guds Aand med hans ord—
4. O, kommer til kilden og læ-gedom faar En-hver som er syg el-ler lam!

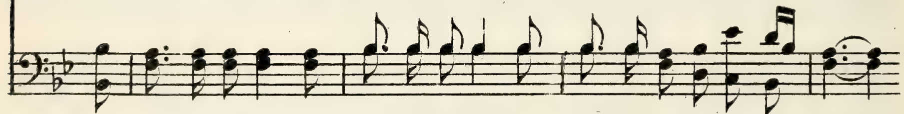
Se van-det be-væ-ges, nu red-ning er nær, Og frel-sen i Kri-stus er fri!
For-agt ik-ke midlet, nu har du det her, Bliv fri fra hver skyld, synd og mén!
Kom, bad nu din sjæl i den ren-sende flod, Æd man-na af vel-dækket bord.
Du sjæl som i van-tro-en tvi-lende gaar, O kommer, o kommer til ham!

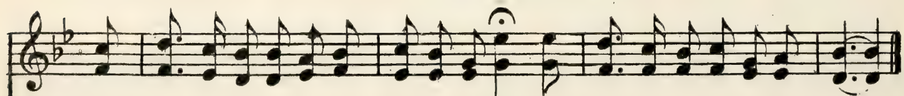

KOR

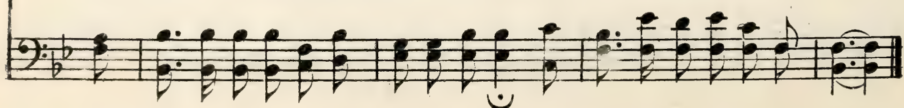

O, frel-sen er fri, ja, frel-sen er fri, Nu frel-sen i Kri-stus er fri!

Se van-det be-væ-ges, nu red-ning er nær, Ti frel-sens Be-tes-da er her.

274 Lyt, en fremmed

J. B. ATCHINSON
E. O. Lee. K. S.

E. O. EXCELL

Luk ham ind!

1. Lyt, en frem-med ved din dør, Luk din Frelser ind, luk din Frelser ind!
2. Aab-ne for ham hjertets dør, Luk din Frelser ind, luk din Frelser ind!
3. Hør, nu kal-der han i-gjen, Luk din Frelser ind, luk din Frelser ind!
4. Nu modtag ham som din gjest, Luk din Frelser ind, luk din Frelser ind!

Luk ham ind!

Han har of-te ban-ket før, Luk din Frelser ind, luk din Frelser ind!
Om du nø-ler, hør, o hør, Luk din Frelser ind, luk din Frelser ind!
Kom nu, vælg ham til din ven, Luk din Frelser ind, luk din Frelser ind!
Nu han by-der dig til fest, Luk din Frelser ind, luk din Frelser ind!

Nu han ban-ker, luk ham ind, Luk ham ind i sjæl og sind,
Bort vil gaa din bed-ste ven; Hvor, o sjæl, vil du gaa hen
Hjer-tets dør han ban-ker paa, Vil du bort ham la-de gaa
Han til-gi-ve vil din synd, Og naar tid ei mer er din,

Luk ham ind!

Saa vil Je-sus bli-ve din, Luk din Frelser ind, luk din Frelser ind!
Hvis han kommer ei i-gjen? Luk din Frelser ind, luk din Frelser ind!
Naar du frel-se nu kan faa? Luk din Frelser ind, luk din Frelser ind!
Ta'r han dig til him-len ind. Luk din Frelser ind, luk din Frelser ind!

275 Nu naadens budskab lyder

Sions Lovsange

S. WESLEY MARTIN

1. Nu naa-dens bud-skab ly-der O-ver-alt paa den-ne
2. Nu Her-ren kal-der gje-ster Til sin e-gen bryl-lups-
3. Nu kom, før dø-ren luk-kes, Ei for-agt du bu-det
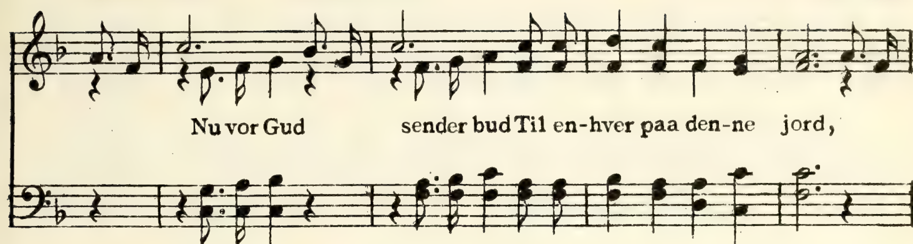
jord, Det er Her-ren som ind-by-der Til et dæk-ket naa-de-bord.
fest, Og dis-cip-len af sin me-ster By-des ind som æ-res-gjest:
sendt; Naar dit naa-de-lys ud-sluk-kes, Blir det al-drig me-re tændt!

Gud el-sket ver-den saa, At han gav sin e-gen Søn; Hvo som
Kom, æd af him-mel-brød, Drik af li-vets kla-re flod! Nu kan
Mod vre-den søg nu ly, Dø-den i dit fod-spor gaar, O, hvor
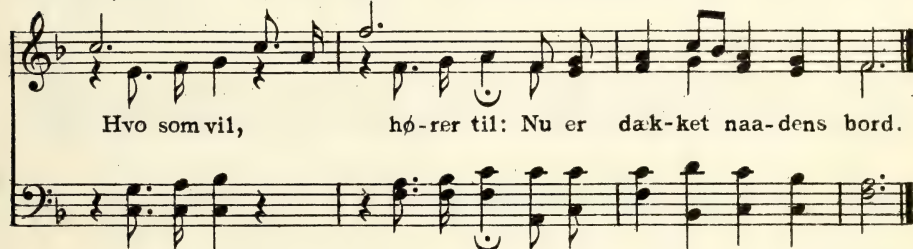
tror og hvi-ler der-paa, Skal faa e-vigt liv til løn.
syn-den om-end høi-rød Bli-ve hvid i Je-su blod!
let du nu kan und-fly, Du ved Je-sus alt for-maar!

KOR

Nu vor Gud sen-der bud Hvo som

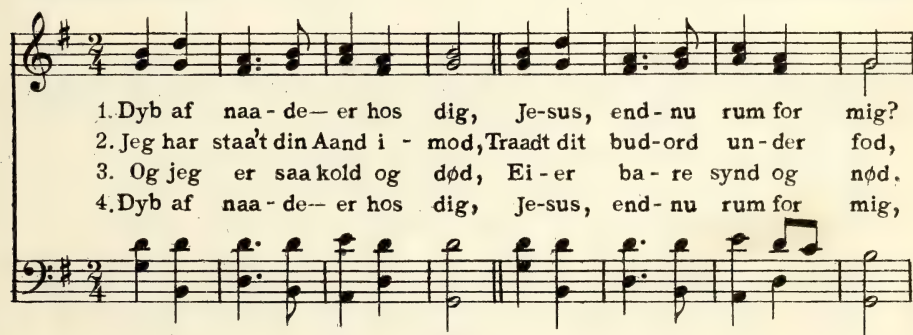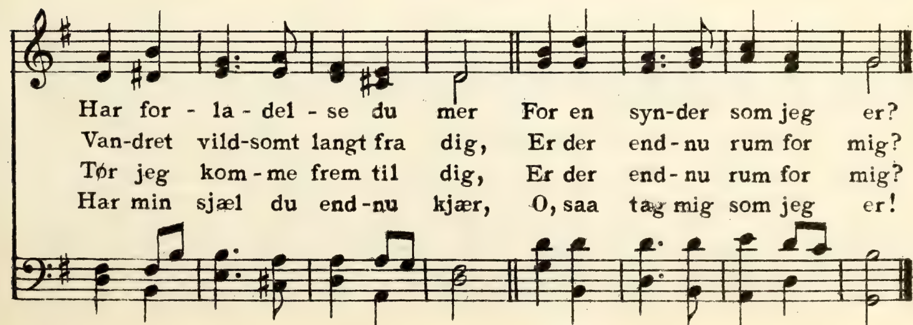

vil, hø-rer til:

276 Dyb af naade

CHARLES WESLEY. IGNACE J. PLEYEL

277 Kom hid, du tørstig sjæl

Evangeli Harpe

1. Kom hid, du tør-stig sjæl, Og drik af li-vets vand! Du læn-ge nok har druk-ket der Hvor tør-sten ei sluk-kes kan, Du læn-ge nok har druk-ket der Hvor tør-sten ei sluk-kes kan.

2. Saa man-gen van-drings-mand Har druk-ket af den før; Men sa-lig tan-ke for min aand: Den kil-de blir al-drig tør! Men sa-lig tan-ke for min aand: Den kil-de blir al-drig tør!

3. Blot drik i-gjen, min sjæl, Og stør-re kraft du faar At svin-ge Aan-dens skar-pe sverd, Naar du ud i stri-den gaar, At svin-ge Aan-dens skar-pe sverd, Naar du ud i stri-den gaar.

4. Naar saa din strid er endt, Og du har kjæm-pet ud, Skal du faa drik-ke li-vets vand I pa-ra-dis hos vor Gud! Skal du faa drik-ke li-vets vand I pa-ra-dis hos vor Gud!

KOR

Kom nu til kil-den, Kom nu til kil-den god! Kom,

Kom nu til kil-den, kom nu til kil-den, Kom nu til kil-den, kil-den god! Kom

drik nu af li - vets flod, Saa faar du kraft og mod!

drik nu, ja drik af

278 Hør, Jesus paa dig kalder

W. E. WITTER
Israels Sange

H. R. PALMER

1. Hør, Je - sus paa dig kal-der: Kom, syn-der, kom! Før dø-dens skyg-ge fal - der, Kom, syn-der, kom! Lad me-dens her vi be - de; Kom, syn-der, kom! Ham ei for-gjæ-ves le - de — Kom, syn-der, kom!

2. Er di - ne syn-der svæ - re, Kom, syn-der, kom! Han al din skyld vil bæ - re, Kom, syn-der, kom! Han al-drig dig vil svi - ge, Kom, syn-der, kom! Og al-drig fra dig vi - ge, Kom, syn-der, kom!

3. Som him-lens dug der da-ler — Kom, syn-der, kom! Saa han lang-modigt tu - ler: Kom, syn-der, kom! Han end sig vil for-bar-me — Kom, syn-der, kom! O, skynd dig i hans ar - me! Kom, syn-der, kom!

Used by permission

279 Sions Harpe — Synder, skynd dig idag

Moderato

1. Syn-der, skynd dig i-dag Og Guds naa-de mod-tag, Je-sus kal-der dig nu hen til sig! Al din synd, om end stor, Kan for-la-des paa jord, Det-te aa-bent til-si-ger han dig. Han har kjøbt dig med sin død, Da hans blod paa kor-set fløđ, Og vil frel-se din sjæl af al nød.

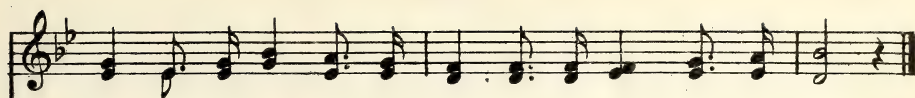
2. Vil du naa-den for-smaa, Kan i ver-den du gaa Og dit e-vi-ge vel ei for-staa? Hvor-dan vil det da gaa, Hvor-dan skal du be-staa, Naar for dom-men du frem-træ-de maa? Staa da læn-ger ei i-mod, Gaa til Gud i bøn og bod, Kast dig ned for din gjen-lø-sers fod!

3. Er dig syn-den saa kjær? Tænk at dø-den er nær, Og du ned mod for-ta-bel-sen gaar! Kom-mer, synd're, o kom, Ven-der om, ven-der om, Der er red-ning i Frel-se-rens saar! Hør nu Guds en-baar-ne Søn Be-der om sin smer-tes løn, Om din sjæl—kan du neg-te hans bøn?
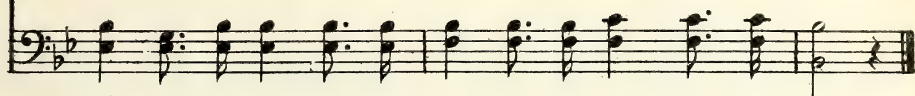
rit.

KOR *a tempo*

Syn-der, skynd dig i-dag Og Guds

naa - de mod-tag, Je - sus kal - der dig nu hen til sig!

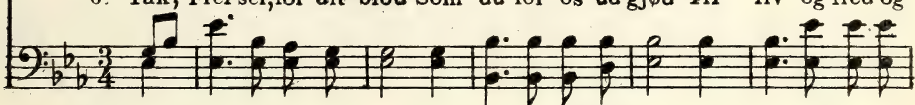

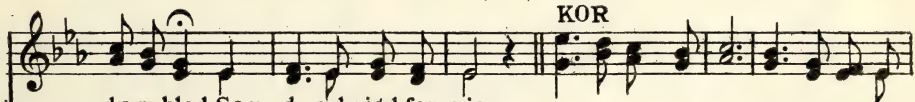
280 L.H. Din røst jeg hører her

A. Haagensen — LEWIS HARTSOUGH

1. Din røst jeg hø-rer her, Den kal-der mig til dig, At ren-ses i dit
2. Skjønt us-sel, svag jeg er, Du skjænker mod og kraft; Du vil mig to og
3. Du, Je-sus, kal-der mig Til kjær-lig-hed og tro; Du gi-ver haab og
4. Be-kræft, o Je-sus, her Din Aands det go-de verk Ved ny-e naa-de-
5. Det løf-te du os gav: At hver som Guds barn er Og be-der i dit
6. Tak, Frel-ser, for dit blod Som du for os ud-gjød Til liv og fred og

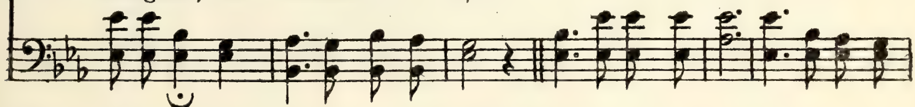

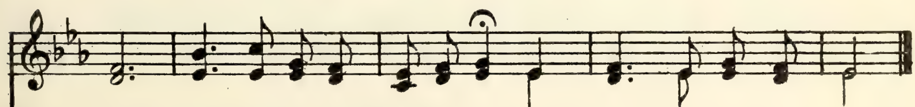

dy-re blod Som du ud-gjød for mig.
her be-fri Fra syn-dens on-de magt.
fred og fryd, Og saa en e - vig ro.
gaver der, Hvor syndens magt er sterk.
navn, skal faa Hvad han i tro be-gjær.
salighed, Tak for din bit-re død!
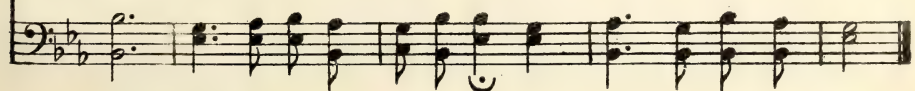
KOR

Se, jeg kom-mer nu, Her-re Gud til

dig! Rens og to mig i dit blod Som du ud-gjød for mig!

281 Sions Harpe Fly hen til saligheds klippen

Spansk tone

1. Fly hen til sa - lig-heds klip - pen, Søg der et frel - sen - de
2. Hvad kan vel ver - den til - by - de, Har du dens glæ - der ei
3. Gaa til din dø - en - de Frel - ser, Se paa hans vun-der og
4. Fald som en an - ger-fuld syn - der Yd-myg for Frel - se - rens

ly; Je-sus dig kjær-lig ind - by - der, Af-slaa ei kal-det paa-
smagt? Fre-den fra hjer-tet bort - vi - ger Ved de-res lok-ken-de
saar; In-tet din synd kan ud - so - ne Om du hans of - fer for-
fod; E - vig for-løs-ning du fin - der Ved hans u-skyl - di - ge

ny. Fly, før din naa-de-dag svin - der, Ti-mer - ne ha-stigt hen
magt; Lad dig af dem ei for - le - de, Und-fly den kommen-de
smaar. Vil du i gra-ven ned - sti - ge Og ei med Gud dig for-
blod. Hen - un-der kor-set du i - le, Der skal din sjæl fin-de

rin - der! Hvis du for - løs - ning ei fin - der, O
vre - de! Naar du for dom-men skal træ - de, O
li - ge, Kan du ei straf-fen und - vi - ge; O
hvi - le, Je - sus vil blidt dig til - smi - le, O

sjæl, hvor-dan vil du be - staa? O sjæl, hvor-dan vil du be - staa?
sjæl, hvor-dan vil du be - staa? O sjæl, hvor-dan vil du be - staa?
sjæl, hvor-dan vil du be - staa? O sjæl, hvor-dan vil du be - staa?
syn-der, da kan du be - staa! O syn-der, da kan du be - staa!

282 Den himmelske gjest

A. C. COXE
Elevine Heede

ASA HULL

1. I den tau - se mid-nats - ti - me For dit hjer-tes dør Staar en
2. Dø-den kommer snart til hyt-ten, Snart til kon-gens borg, Hjer-tets
3. Da er tid for dig at raa - be: Her - re, luk mig ind! Aabn nu

gjest og sag-te ban-ker, Ban-ker nu som før. Har du hørt den stil-le
dør for-gjæ-ves luk-kes For den bit-re sorg. Je-sus ven-ter mild og
for mig himmel - por-ten, Jeg var al-tid din! Ak, du daa-re, ei den

kal-den Dybt i sjæl og sind? Det er Aan-dens røst som si-ger: Gaa og
kjær-lig, Dø-ren aab-nes ei! Sorgfuld han sig bort da ven-der, Men den
aab-nes, Svunden er hvert haab – Længe Je-sus bad dig komme, Nu han

luk din Frel-ser ind!
kol-de død gaar ei!
hø-rer ei dit raab.

KOR

Luk ham ind, luk ham ind!
Luk ham ind, luk ham ind!

Det er Aan-dens røst som si - ger: Gaa og luk din Frel-ser ind!

283 C.S.N. Vil du eie Jesus

Maran Ata

CYRUS S. NUSBAUM

1. Vil du ei - e Je-sus og bli løst og glad og fri? Vil du gaa med
2 Vil du bli - ve lyk'-lig, o, saa følg da Herrens kald, Mod-tag Je-sus
3. Øn-sker du at ei - e fred og hvi - le for din sjæl? Ja, at kjen-de

ham paa li - vets go - de sti? Vil du la' ham ta - ge di - ne
helt— dit alt han bli - ve skal! Øn-sker du at Her - ren skal be -
Gud som en der vil dit vel? Til hver tid og hvor du er ham

byr-der helt paa sig? Lad ham faa sin vei med dig!
va - re dig fra fald? Lad ham faa sin vei med dig!
ei - e som din del? Lad ham faa sin vei med dig!

KOR

Hans kraft den gjør dig til hvad du bør bli, Hans blod dig ren-se kan og sæt - te fri; Hans Aand kan fyl - de dig, saa du kan si': Det var bedst at han fik ha' sin vei med mig!

rit.

284 L.E.J. Ønsker du frihed

H.P. Bergh L.E. JONES

1. Øn-sker du fri-hed fra syn-den at faa? I blo-det er kraft,
2. Øn-sker du fri-hed fra hov-modets drøm? I blo-det er kraft,
3. Vil du bli hvid'-re, ja hvid'-re end sne? I blo-det er kraft,
4. Vil du din Frel-ser her tje-ne med flid? I blo-det er kraft,

i blo-det kraft! Vil du det on-de med sei-er ned-slaa?
i blo-det kraft! Kom og bli ren-set i Gol-ga-tas strøm,
i blo-det kraft! Synds-plet-ter svin-der, du ei dem kan se.
i blo-det kraft! Vil ham lov-syn-ge du her al din tid?

I blo-det er frel-sen-de kraft.

KOR

Der er kraft, der er kraft,
Un-der-gjer-nings-kraft I det blod I det blod af Guds lam! af Guds lam!
Der er kraft, der er kraft, Un-der-gjer-nings-kraft I det dy-re blod af Guds lam!

285

Kom til kilden

FANNY J. CROSBY
Israels Sange

GEO. C. STEBBINS

1. Der er en le-ven-de kil-de Mod al u-ren-hed og synd,
2. Er di-ne syn-der end man-ge Og du be-drø-vet i hu,
3. Op da be-drø-ve-de hjer-te! Vend dig i tro til din Gud!
4. Kom som du er da, o syn-der! Je-sus dig ven-ter i-dag;

Aab-net af Je-sus som vil-de Ren-se og gjø-re dig sund.
Frygt ei og vær ik-ke ban-ge! Je-sus vil frel-se dig nu.
Kjær-lig han stil-ler din smer-te, Syn-den han helt slet-ter ud.
Han dig saa in-der-lig el-sker, Vil sig an-ta-ge din sag.

KOR

Skynd dig, i-dag naa-de mod-tag! Vent ik-ke læng-re paa Her-rens be-hag!
Je-sus dig ven-ter at frel-se, Aan-den ind-by-der i-dag.

286 E. E. HEWITT — C. W. Schevenius

Kom, angrende, og naade tag

JNO. R. SWENEY

1. Kom, an-gren-de, og naa-de tag! Je-sus nu gaar for-bi; Han by-der frel-se ømt i-dag Og vil fra synd dig fri.
2. Kom, hung-ri-ge, og klag din nød! Je-sus nu gaar for-bi; Han mæt-ter dig med li-vets brød, Saa du til-freds skal bli.
3. Kom, træt-te sjæl, til hvi-lens havn! Je-sus nu gaar for-bi; Læg al din læng-sel i hans favn Og vær fra u-ro fri.
4. Kom, knu-ge-de, med alt be-svær! Je-sus nu gaar for-bi; Han lyt-te vil til dit be-gjær, Og tro-fast staa dig bi.

KOR

Gaar for-bi, gaar for-bi, (Gaar for-bi, gaar for-bi, gaar for-bi, gaar for-bi,)
Hast ham i-mø-de, mod ham tag! Je-sus gaar her for-bi i-dag,
Gaar for-bi, gaar for-bi. (Gaar for-bi, gaar for-bi, gaar for-bi, gaar for-bi.)

287 Er din synd som skarlagen

FANNY J. CROSBY
Evangelisten

W. H. DOANE

1. Er din synd som skar - la - gen, Den skal bli - ve hvid som sne,
2. Hør hvor kjær-lig han kal - der: Kom til - ba - ge til din Gud!
3. Han til - gi - ver mis - gjer-ning Og er - in-drer den ei mer;

Er din synd som skar - la - gen, Den skal bli - ve hvid som sne;
Hør hvor kjær-lig han kal - der: Kom til - ba - ge til din Gud!
Han til - gi - ver mis - gjer ning Og er - in-drer den ei mer;

Om den er rød (om der en rød) som pur - pur, Den skal bli som uld.
Ti jeg er rig (ti jeg er rig) paa naa - de Og paa kjær-lig - hed.
Vend dig til mig (vend dig til mig) for - tab - te! Si-ger Her-ren Gud.

Er din synd som skar - la - gen, Er din synd som skar - la - gen,
Hør hvor kjær-lig han kal - der, Hør hvor kjær-lig han kal - der:
Han til - gi - ver mis - gjer-ning, Han til - gi - ver mis - gjer-ning

rit.

Den skal bli - ve hvid som sne! Den skal bli - ve hvid som sne!
Kom til - ba - ge til din Gud! Kom til - ba - ge til din Gud!
Og er - in - drer den ei mer! Og er - in-drer den ei mer!

288 R.L. O, hvor er mit arme barn inat

Salmer og Lovsange

R. LOWRY

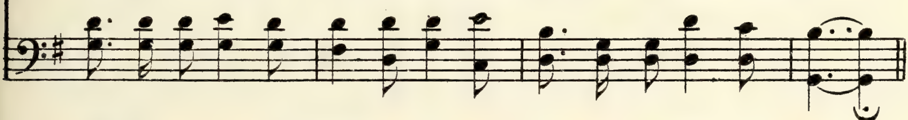

1. O, hvor er mit ar-me barn i-nat, Min in-der-lig kjæ-re søn, Mit
2. Som barn var han en-gang ren og skjær, Da han knæl-te med mig i bøn, Saa
3. O, kun-de jeg se dig nu, min søn, Saa ren som i for-dums tid, Da
4. O, gaa og op-søg min søn i-nat, Op-led ham blandt fjern og nær Og
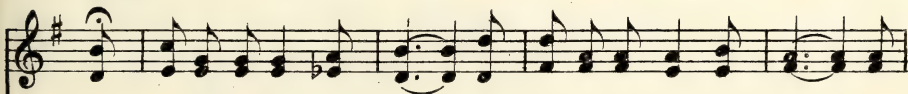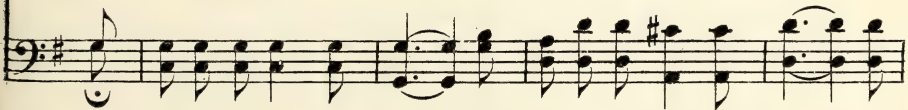

haab og mit hjer-tes dy-re skat Og gjen-stand for man-gen bøn?
god og saa tro-fast, øm og kjær, Ei fand-tes en be-dre søn.
li-vet det syn-tes en yn-dig drøm, Og san-gen lød mild og blid!
før ham til-bage om arm, for-ladt, Og sig ham, jeg har ham kjær!
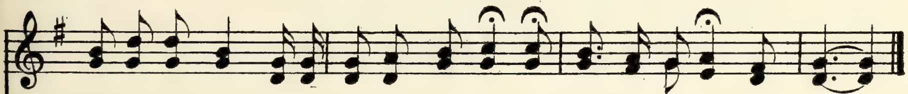

KOR
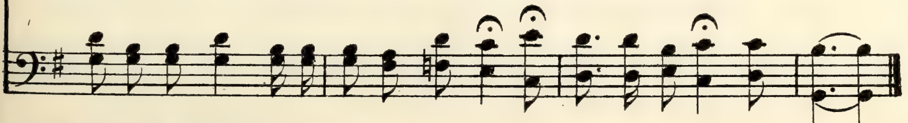

O, hvor er min søn i nat? O, hvor er min søn i-nat? Jeg

spør-ger med graad, ti jeg har ham saa kjær, O, hvor er min søn i-nat?

289

Den søde stemme

Sions Harpe

W. H. DOANE

1. Naar ver-den er lys som en klar som-mer-dag, Og al ting i li-vet gaar ef-ter be-hag, Dog me-re i stor-men paa træng-se-lens vei, En sød stemme hvi-sker: O, kom hid til mig!
2. Naar sam-let med ven-ner vi til-be-der Gud, Og hjer-tet i in-der-lig bøn strømmer ud, Naar to-ner for-e-net til lov hæver sig, Da ly-der det at-ter: O, kom hid til mig!
3. O, kom du til Je-sus med he-le din sjæl, I medgang og modgang, i gry og i kveld; Da skal, hvad end møder dig her paa din vei, Hin røst al-tid hvi-ske: O, kom hid til mig!
4. Naar som'-ren er o-ver og hø-sten for-bi, Og vin-te-rens sne falder koldt paa vor sti, Hvor lyk-ke-lig sjæ-len vil da fø-le sig, Naar stemmen ømt hvisker: Kom, barn, hjem til mig!

KOR

Sag-te og ømt, sag-te og ømt Trænger den lok-ken-de stem-me sig ind. Sag-te og ømt,

Hør, din Frel-ser kal-der dig, hør, din Frelser kalder dig! Hør, din Frelser kalder dig,

sag - te og ømt, Kjær-lig-ste Je-sus, den røst er jo din!

hør, din Frel-ser kal-der dig!

290

Synder, for dit hjertes dør

JOEL BLOMQVIST
Concordia

H. WERNER
Arr. af dr. F. Melius Christiansen

1. Syn-der, for dit hjer - tes dør Her-ren staar og ban-ker, Kjæ-re sjæl, hans ban-ken hør! Tænk, hvor il-de du dig gjør At du bor - te van-ker! Syn-der, syn-der, syn-der hør, Naar din Frel-ser ban - ker.

2. Se Guds dy - re of - fer-lam, Hør, hvor kal - det ly - der! Ar-me syn-der, løb til ham, Frel - se fra al synd og skam Han dig frit til - by-der. Syn-der, syn-der, kom i-gjen, Hør, hvor Je-sus kal - der!

3. Kom til mig, o Je - sus god! Aab-ne selv mit hjer - te, To mig i dit dy - re blod, Den - ne skjønne rensningsflod, Fra al synd og smer-te! Je-sus, Je-sus, Je-sus god, Bo du i mit hjer - te!

291 Har du intet rum for Jesus?

Evangelisten

C. C. WILLIAMS

1.Har du in-tet rum for Je-sus, Han som gav sit liv for dig?
2.Rum for ly-sten,rum for ver-den, Ja, for synd,for-fæng'lig-hed;
3.Har du in-gen tid for Je-sus Som dig at-ter kal-der her?
4. Of-re tid og rum for Je-sus, Snart er naadens dag for-bi;

Nu han ban-ker paa dit hjer-te, Hvi-sker:Sjæl,luk op for mig!
Men blot ik-ke rum for Je-sus, Han som dø-den for dig led.
Ve dig da! ti han,kan hæn-de, Sig ei la-der hø-re mer!
Om du naa-den fra dig sky-der, O, hvad skal din en-de bli ?

KOR

Rum for Je-sus, æ-rens kon-ge! O, luk op og slip ham ind;
Sa-lig-hed han med sig brin-ger, Al hans her-lig-hed blir din!

292 O.A.LINNEREU — Svar, min sjæl

Salmer og Lovsange

Adagio — O.A. LINNEREU

1. Har du glæde uden Jesus? Har du hvile, har du fred? Lever du i tro og mættes Kun af Jesu kjærlighed? Er dit hjerte frit for vantro, Egennytte, stolthed, kiv? Staar til himlen kun din attraa? Svar, min sjæl, et svar dog giv!

2. Hvorhen vandrer dine tanker Gjennem tidens larm og strid? Hvad er det dit hjerte sanker I sin higen, med sin flid? Op mod tronen i det høie, Op mod himlens skjønne kyst— Vender sjælen did sit øie? Finder hjertet der sin lyst?
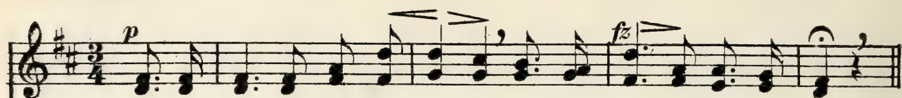
3. Vil du lade Herren lede, Lægge trygt din haand i hans, Og ei korsets vei forsmæde, Bære glad en tornekrans? Vil du give ham dit hjerte, Der at skrive sine bud? Er det fryd, sig, er det smerte? Sletter du hans haandskrift ud?

4. Er og dette Herrens tempel? Ser du Jesu liv i mig? Har han sat paa mig sit stempel, Kjærlighedens fylderig? Er jeg bleven lys og rede Til at møde himlens Gud? Venter jeg paa ham med glæde? Svar, min sjæl, o sig det ud!

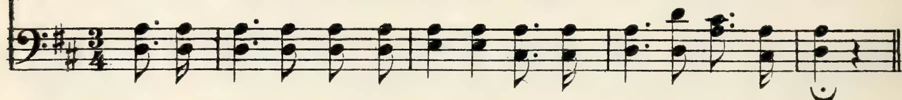
293 Kald dem ind
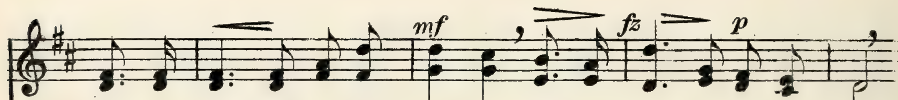
M. GIVERHOLT
Sangbogen

J. BLOMQVIST
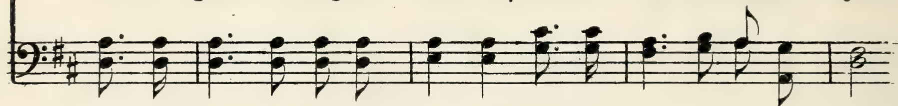

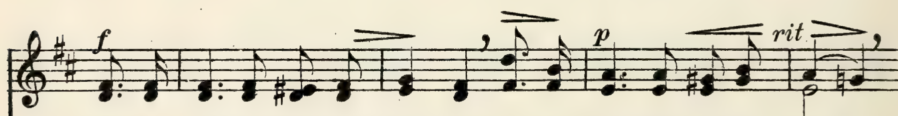
1. Kald dem ind, hver stak-kels syn-der, Lam-mets nad-ver ven-ter dem!
2. Kald dem ind, hver stak-kels syn-der, Lad dem ei der-u-de gaa;
3. Kald dem ind, hver stak-kels syn-der, Je-sus yn-kes o-ver dem!
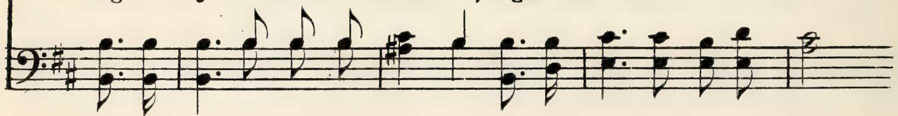

Ak, i ver-den er saa ø-de, Sa-ligt i Guds fa-der-hjem.
Der er mørkt og ondt i ver-den, De kan ly hos Je-sus faa!
O hvad glæ-de-sang i him-len, Vil-de en blot kom-me hjem!

Sig at Je-sus paa dem ven-ter, Sig at han dem el-sker end;
Sig, han syn-de-re an-nam-mer, Sig at han dem el-sker end;
Sig at Je-su favn er aa-ben, Sig at han dem el-sker end—

Han vil glem-me de-res syn-der, Gi-ve liv og fred i-gjen!
Han vil ren-se dem i blo-det, Gi-ve liv og fred i-gjen!
Der er rum ved lammets nad-ver, Kald, ja nød dem at gaa ind!

294

Rum ved korset

Oversat af T. S. Reimestad

R. LOWRY

1. Gaa til Je-sus, hvem du er, Ved hans kors er rum!
2. Vild-som van-drer, vent nu ei, Ved hans kors er fred!
3. Ar-me syn-der, kom i-dag! Ved hans kors er liv—

Alt du træn-ger, faar du der, Ved hans kors er rum!
Trangt det blir paa syn-dens vei, Ved hans kors er fred!
Frel-sens ster-ke fav-ne-tag, Ved hans kors er liv!

Gol-ga-ta be-sei-rer tvil, Brudt har Je-sus dø-dens pil;
Er du synd-be-tyn-get, træt, Je-sus gjør din byr-de let,
Drik af liv-sens kil-de-væld, Læ-ge-dom i gry og kveld,

Fred du faar, for taa-rer smil. Ved hans kors er rum!
Hvi-le er for dig be-redt, Ved hans kors er fred!
Der er frel-se for din sjæl— Ved hans kors er liv!

295

Jeg ved en kilde

J.B. Evangeli Harpe

J. BLOMQVIST

1. Jeg ved en kil-de som ren og skjøn I ørk'- nen fly - der
2. Guds kil - de al-tid er fuld af vand, Den tør - res al - drig
3. Ud - af den kil - de drak A - bra-ham, Did gik han sidst som
4. Hvem kan vel næv-ne de ska - rers tal Af syn - de-træl - le
5. Ved kil - den end-nu i den - ne dag En ska - re stor man
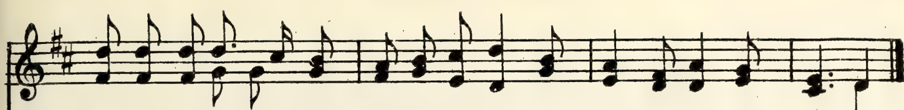
klar;— Dens ud-spring er fra Guds e - gen Søn Med
ud!— Til al - le sleg-ter i al - le land Nu
først;— Og did gaar end - nu Guds faar og lam Og
som— Til kil - den gik med al nød og kval, Men
ser— Af al - le stæn-der og fol - ke-slag, Dog
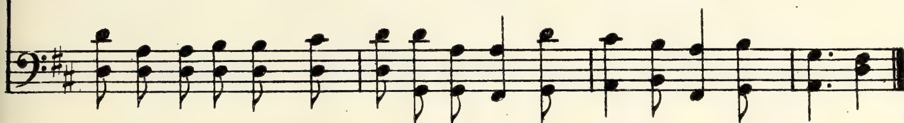
kraft saa un - der - bar.—
sen - des det - te bud:—
sluk - ke faar sin tørst.
fri - gjort der - fra kom?
er der rum for fler.—

KOR

Kom, du som gaar der en

suk-ken-de træl, Kom, du for-smæg-ten-de, tør- sti - ge sjæl,

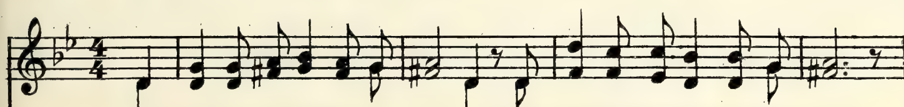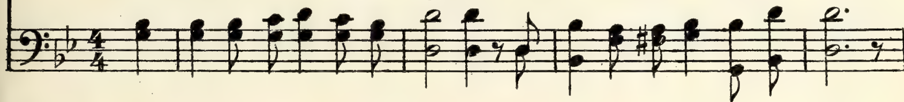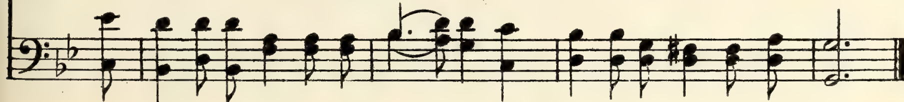

296 O, aabne dit hjerte

Evangelisten

Folkmelodi

297

Jesus nu søger

FANNY J. CROSBY
Evangelisten

Mrs. M. B. WILSON

1. Je-sus nu sø-ger min ar - me sjæl, Skal jeg bli frelst i - dag?
2. Je-sus, for mig du kors - fæ - stet var, Skal jeg bli frelst i - dag?
3. Je-sus nu banker — vil ad-gang faa — Skal jeg bli frelst i - dag?
4. Snart ly-der kal-det ei mer som før, Jeg maa bli frelst i - dag!

Hvis jeg vil tro ham, saa blir alt vel; Jeg kan bli frelst i - dag!
Kan jeg ham gi et u - føl - somt svar Og ei bli frelst i - dag?
Tænk om hans Aand skulde fra mig gaa, Jeg bør bli frelst i - dag!
Hurtigt jeg aab-ner den stæng-te dør, Jeg vil bli frelst i - dag!

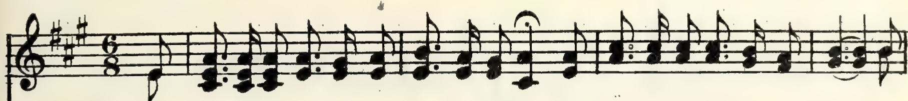
Ømt og ve-mo-digt han be-der — hør: Vil du ei kom-me, som det sig bør,
Nu vil han frel-se af naa-de stor, Jeg kan bli hans, det er Kri-sti ord.
At-ter og at - ter hans stem-me lød Kjærlig og øm, naar han mig ind-bød,
Kjæ-re for-lø-ser, kom til mig ind, Rens mig fra synden i sjæl og sind,

Vil du be - drø-ve mig nu som før Og ei bli-ve frelst i - dag?
Kan jeg gi slip paa alt kjært paa jord Og saa bli-ve frelst i - dag?
Skal jeg for - sky-de en ven saa sød Og ei bli-ve frelst i - dag?
Du mig med kjærlig-hed o - ver - vind, Og frels mig, o Gud, i - dag.

298 Den himmelske herold

E. E. HEWITT
Kirkeklokkens Sange

JNO. R. SWENEY
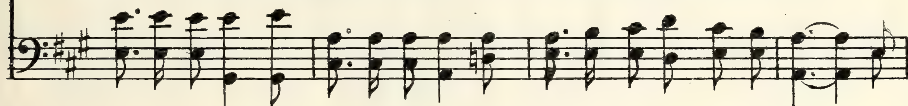

1. Den himmelske he-rold et fry-defuldt bud For ængstede sjæ-le frem-bær:
2. Hans ryg-te gik ud o-ver jord som et lyn, Ti in-gen blev bortvist, o nei; De
3. Hin Jesus ham ønsket Sakæ-us at se Trods folket paa vei og paa sti, Hans
4. Ved dammen Betesda den værkbrudne laa, For sygdommen tung blev han fri, Han
5. Sa-ma-ri-as dat-ter ved Sikarsbrønd Drak le-ven-de vand der hin dag, Hun

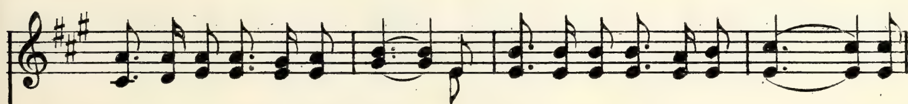

KOR
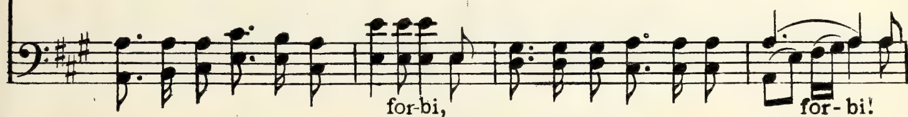

Fred o-ver jord! O, æ-re ske Gud! Alt jub-ler, ti Je-sus er nær.
dø-de fik liv, de blin-de fik syn, Hvor Je-sus drog frem paa sin vei.
hjer-te blev lægt for synd og for ve, Ti Je-sus jo drog der for-bi. Just
hør-te en røst: Staa op du, og gaa! Ti Je-sus jo drog der for-bi.
mødtes med ham, Guds el-ske-de Søn, Og han tog sig af hen-des sag.

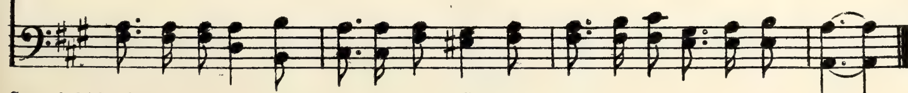

nu dra-ger Je-sus for-bi, — Just nu dra-ger Je-sus for-bi! — Skjønt

slet var din vei, Han ser ef-ter dig. Just nu dra-ger Je-sus for-bi! —

299

Vor sjælelæge

Wm. HUNTER
Elevine Heede

J. H. STOCKTON

1.Vor sjæ - le - læ - ge nu er nær, Den sto - re Her - re Je - sus,
2. Se, gjæl-den blev be - talt for dig Paa Gol - ga - ta af Je - sus;
3. O, kom-mer hid, o, kom en-hver Som le - ve vil for Je - sus!
4.Til en-gang vi i him-lens hal Faar se den Her - re Je - sus,

Hans naa-des-røst gjen - ly - der her— O, kom dog nu til Je - sus!
Til him-len han dig aab-net vei — O, giv dig nu til Je - sus!
For - e - net vi skal da staa her Og syn - ge glad om Je-sus
Da syn-ger vi blandt frel-stes tal: Høi - lo -vet væ - re Je - sus!

KOR

Sø-de-ste navn i jor-dens dal, Sø-de-ste navn i him-lens sal!

Al - tid san - gen ly - de skal: Je - sus, kjæ - re Je - sus!

300 OMVENDELSE

Farvel, du brede bane

CHR. DICK, norsk prest

Wm. T. ROGERS

p *mf*

1.Far - vel, du bre - de ba - ne, Far - vel, hver syn - dig lyst, Far-
2.Far - vel, du ver - dens glæ - de, Far - vel, din her - lig - hed I
3.Far - vel, du daa - rers lyk - ke! En sæ - be - bob - le lig! Far -
4.Ei per - len vil jeg sæl - ge, Som jeg af naa - de fik, Ei
5.Flyv kun paa let - te vin - ge, Du ti - dens ra - ske ørn, I

vel, du syn - de - va - ne, Som her - sker i mit bryst. Jeg vil ei læn - ger
Ba - bels bre - de stræ - de! Far - vel, du fal - ske fred. Far - vel, i us - le
vel, du nar - re - smyk - ke, Som of - te blæn - det mig! Far - vel, du slid og
dø - den me - re væl - ge I no - get øi - e - blik; Jeg gjemmes som i
havn du dog skal bringe En - gang Guds kjæ - re børn! Om end - og man - ge

pp

van - dre Med ver - dens klo - ge flok, Men sind og liv for - an - dre, Jeg
skat - te, Hvor - ved mit hjer - te hang, Og hvor - til lid jeg sat - te Des -
slæ - ben At vin - de jor - dens muld! Nu gjæl - der al min stræ - ben Det
ar - ken Har bar - nets naa - de - stand; Ser bag mig syn - de - mar - ken Og
sor - ger Du fø - rer med til dem, Saa glemmer himlens bor - ger Dem

f *p*

syn - det mer end nok. Men sind og liv for - an - dre, Jeg syn - det mer end nok.
vær - re man - gen gang. Og hvor - til lid jeg sat - te Des - vær - re man - gen gang.
skjøn - ne him - mel - guld. Nu gjælder al min stræben Det skjønne him - mel - guld.
det for - bud - ne land. Ser bag mig syn - de - marken Og det for - bud - ne land.
i sin fa - ders hjem. Saa glemmer himlens borger Dem i sin fa - ders hjem.

301 Jesus, din søde forening at smage

Ukjendt tysk forfatter fra begyndelsen af det 18de aarhundrede.
Peter Jakobssøn Hygom. K. S.

Schørring's Koralbog, 1781

1. Je-sus, din sø - de for - e-ning at sma - ge Læn-ges og træn-ges mit hjer - te og sind; Riv mig fra alt hvad mig hol-der til - ba - ge, Drag mig i dig, min be - gyn-del - se, ind! Vis mig ret klar - lig min jam-mer og møi - e, Vis mig for-dær - vel-sens af-grund i mig, At sig nu kjø-det til

2. O, den der kun - de det e - ne kun læ - re Sig at op - of - re med hjer - te og hu! O, maat - te Je - sus mit al-ting kun væ - re, Jeg er des-vær - re langt bor-te end - nu! Je - sus, du gav mig et hø - ren-de ø - re, Ræk mig til - li - ge din kraf - ti - ge haand, At jeg her - ef-ter min

3. Lad mig, o Je - sus, din lif-lig-hed sku - e! Hyr-de, op - søg det vild - fa-ren-de lam! Vær mig blandt myr-ra en lædsken-de dru - e, Fri-gjør mit hjer - te fra synd og fra skam! Lad mig i bog-sta-vens væ - sen ei bli - ve Som kun gjør ud - vor-tes ær-bar og fin, Aan-den lad lo-ven i

døden maa bøi - e, Aan-den a - le-ne skal le-ve for dig!
vandring kan fø - re Ret som en kri-sten i hel-lig-heds aand!
hjer-tet ind-skri-ve, At jeg i sand-hed maa kal-de mig din!

302 I Jesus søger jeg min fred

Ukjendt dansk eller norsk forfatter fra det 18de aarhundrede. D.M.S.

P. M. 87, 87, 88, 7.

JOSEPH KLUG, 1535

1. I Je-sus sø-ger jeg min fred, Al ver-den har kun smer-te. Ved kor-set er mit bli-ve-sted, Der hvi-ler sig mig hjer - te; Der kan jeg bo I stil-le ro, Der fin-des alt det som min tro Saa læng-sels-fuldt be-gjær-te.
2. Ind-til jeg fandt det kil-despring, Gik jeg paa tør-re vei - e. Jeg søg-te trøst i mange ting, De kun-de ei for-nøi - e Den sjælsattraa Som i mig laa, End-dog jeg ik-ke tænk-te paa At sø-ge til det høi - e.
3. Da fandt du mig paa vild-som vei Og drog mig us-le daa - re Ved naadens kald: Kom hid til mig, Her skal du glædes saa - re! Im-ma-nu-el A-le-ne vel Hu-sva-le kan din ar-me sjæl Og gi-ve fryd for taa - re.
4. Ak, maat-te jeg nu i-de-lig Ved dig, min Je-sus, hæn-ge! Ak, maat-te kun min sjæl i dig Sig daglig dybt ind-træn-ge, Saa fik jeg fred, Saa fandt jeg sted For duens trætte fo-de-fjed, End-og det var-te læn-ge!

303 Jesus, han er synd'res ven

Johann Jakob Rambach, tysk prest, d. 1735.
H. A. Brorson. K. S.

78, 78, 77.

J. CRÜGER, 1658

1. Je-sus, han er synd-'res ven! Det-te ord kan dø-de væk-ke
2. Je-sus, han er synd-'res ven, Der-for gje-ste-de han jor-den.
3. Je-sus, han er synd-'res ven, Vil fra mør-kets vold dem fø-re;
4. Je-sus, han er synd-'res ven — In-gen mer i syn-den dvæ-le!
5. Je-sus, han er synd-'res ven! Hø-rer det, al ver-dens en-der!

Og os aab-ne him-me-len, Naar os hel-ve-de vil skræk-ke.
Him-melsk glæ-de, Frel-se-ren Selv et men-ne-ske er vor-den!
Dø-den og for-ban-del-sen Ik-ke læn-ger skal dem rø-re.
Hør, høit raa-ber Frel-se-ren: Hid til mig, I ar-me sjæ-le!
Ven-der hjem til Gud i-gjen Som ud-ræk-ker si-ne hæn-der.

I-ler, ha-ster til ham hen! Je-sus, han er synd-'res ven.
I-ler, ha-ster til ham hen! Je-sus, han er synd-'res ven!
I-ler, ha-ster til ham hen! Je-sus, han er synd-'res ven!
I-ler, ha-ster til ham hen! Je-sus, han er synd-'res ven.
I-ler, ha-ster til ham hen! Je-sus, han er synd-'res ven!

304 Jesus, klippekløft

Augustus Montague Toplady, engelsk prest, d. 1778.
A. Haagensen. K. S.

P. M. 77, 77, 77.

THOMAS HASTINGS

1. Je-sus, klip-pe-kløft for mig, Lad mig skju-le mig i dig!
2. Flød min graad end dag og nat, Blev min i-ver al-drig mat,
3. Ved hvert flyg-tigt aan-de-drag, Og naar jeg skal dø en dag,

Lad det blod og van-det, som Fra din stung-ne si-de kom,
Det kan ei for-so-ne dig, E-ne du kan frel-se mig;
Naar til u-kjendt land jeg gaar, Og frem-for din dom jeg staar,

Frel-se mig og to mig ren Fra al syn-dens skyld og mén!
In-tet værd jeg brin-ge vil, Kun din død jeg hol-der til.
Je-sus, klip-pe-kløft for mig, Jeg vil skju-le mig i dig!

305 Farvel med dine gange

N.M.S. 7,6,7,6,6,7,7,6. N. HERMANN

1. Far-vel med di-ne gan-ge, Du vel-lyst-ful-de vei! Lad an-dre paa dig pran-ge, Jeg si-ger e-vig nei! Din en-de er for haard—Mig ly-ster ei at træ-de Paa ro-ser, til Guds vre-de Til e-vig straf mig naar.
2. Far-vel, du bre-de stræ-de, Du ser mig al-drig mer! Bort syn-dig selskabs glæ-de Som i din jam-mer ler, Du er mig alt-for led! Lad an-dre tænke an-det, Jeg kal-der dig for-ban-det, Saa stor du er og bred.
3. Den ret-te vei jeg yn-der, Den gaar til himlens land, Paa den jeg nu be-gyn-der At vandre som jeg kan: Be-tvinge kjøds be-gjær Og verdens lyst for-sa-ge, Det har vel her sin pla-ge, Dog en-den sa-lig er.

306

Jeg staar for Gud

88, 88, 88.

M. B. LANDSTAD. G. J.

HANS KUGELMANN

1. Jeg staar for Gud som al ting ved Og be-der om barm-hjer-tig-hed, Jeg ser min synd hvor den er stor I tan-ker, gjer-nin-ger og ord, Det mig i-gjen-nem hjer-tet skjær— O Gud, mig syn-der naa-dig vær!
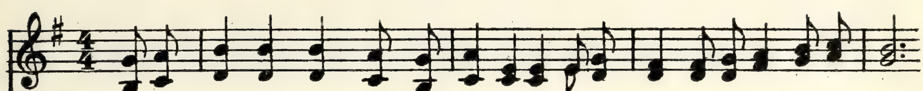
2. O Her-re Gud, hvad jeg har gjort, Kast mig ei fra dit an-sigt bort, Tag ei din Hel-lig Aand fra mig, Men lad ham dra-ge mig til dig, Den ret-te an-gers vei mig lær— O Gud, mig syn-der naa-dig vær!

3. O Je-sus, lad dit blod, din død Mig red-de ud af syn-dens nød! For-stød mig ei, hjælp at jeg maa Ret-fær-dig-gjort ved dig faa gaa Ned til mit hus og glæ-des der— O Gud, mig syn-der naa-dig vær!
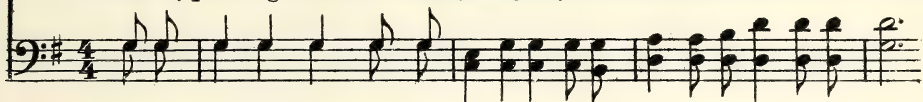
307 Lad Jesus komme ind

Sions Lovsange

R. LOWRY

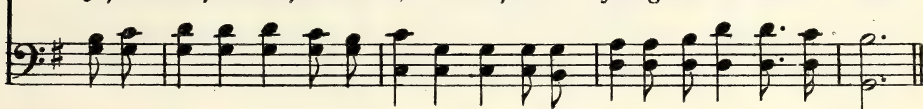

1 Der blev ban-ket haardt paa min hjer-te-dør, Og jeg vaag-ne-de op af min synd.
2. I sin naa-de dæk-ke-de han et bord For min sjæl og indbød mig til fest.
3. I min strid og nød er han altid nær, Er mit skjold, giver styrke og mod;
4. Æ-re, pris og lov for din kjærlighed, For dit blod, for din Aand, for din daab!

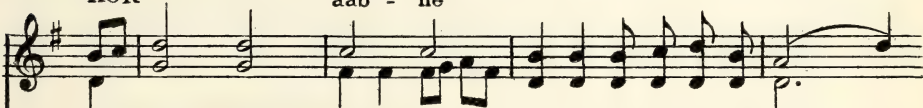

Det var Je-sus—han hav-de ban-ket før, Nu jeg sag-de: O Her-re, kom ind!
Hvil-ken himmel-fryd, at vi her paa jord Kan faa sid-de hos Herren som gjest!
Ti han si-ger ømt: Kun fri-mo-dig vær! Jeg har frikjøbt din sjæl ved mit blod.
Ja, hav tak, o Gud, for din sø-de fred, For dit lys og det le-ven-de haab!

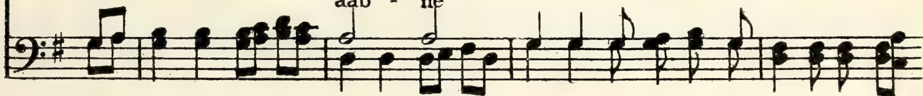
KOR

aab - ne

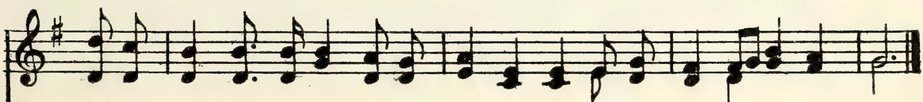

Saa aab - ne, aab-ne, aab-ne, Lad nu Je-sus kom-me ind!

aab - ne

Saa aab-ne, aab-ne, aab-ne, aab-ne, kom-me ind!

Ti din sjæl faar sin pryd og dit hjer-te fryd, Lad nu Je-sus kom-me ind!

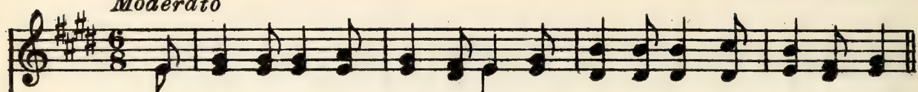

308 O Jesus, hør mig

ELIZA H. HAMILTON
Israels Sange

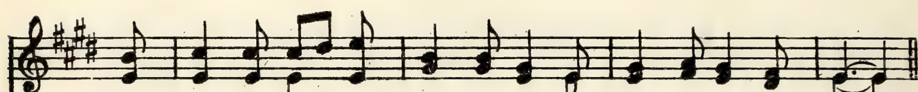
IRA D. SANKEY

Moderato
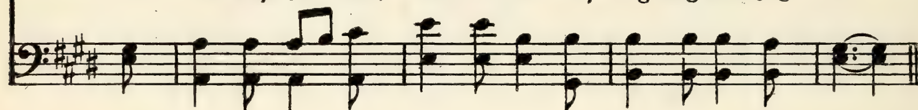

1. O Je-sus, hør mig! naa-dig vær, Jeg dør om hjælp ei sen-des her!
2. Min synd er stor, men du er god, Paa kor-set randt dit dy- re blod;
3. Jeg ei mig selv be - re - de kan, Ei bed-ste øn-sker hol-der stand;
4. O Je-sus! jeg vil væ - re din, Skjønt jeg er fat - tig, us-sel, blind.

O, bring din fred og frel - se nær, Og tag mig som jeg er!
O, giv mig naa - de, kraft og mod, Og tag mig som jeg er!
Ti du maa hjæl - pe, Frel - ser-mand, O, tag mig som jeg er!
Vil du ei, Je - sus, væ - re min? O, tag mig som jeg er!

KOR
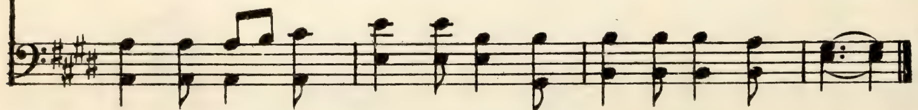

O, tag mig som jeg er,— O, tag mig som jeg er!— O,

bring din fred og frel - se nær, Og tag mig som jeg er!—

309

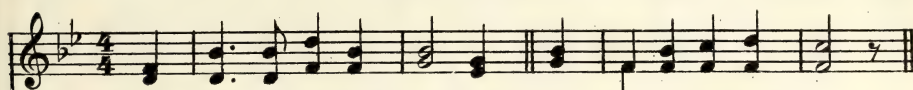
KRISTENLIVET: RETFÆRDIGGJØRELSE, GJENFØDELSE OG AANDENS VIDNESBYRD

PAUL GERHARDT
H.A. Brorson. K.S.

Den grund, hvorpaa jeg bygger

P. M. 76,76,76,76.

GEORGE JAMES WEBB
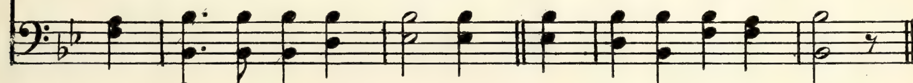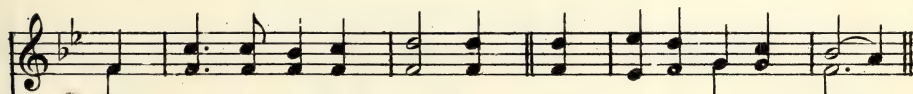

1. Den grund, hvor-paa jeg byg-ger, Er Kri-stus og hans død;
2. Min Je-sus er min æ-re, Min tilflugt og min trøst!
3. Min Frel-ser har ud-slet-tet Alt hvad mig var i-mod,
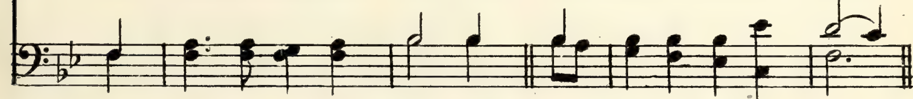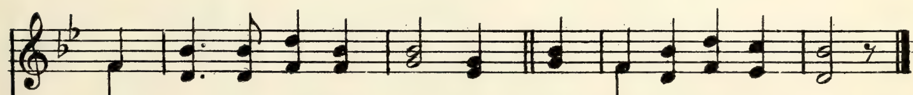

I Je-su pi-nes skyg-ger Er sjæ-lens hvi-le sød,
Men skul-de jeg ei væ-re Ved Je-su blod for-løst,
Min sjæl af syn-den plet-tet Er ren-set ved hans blod.
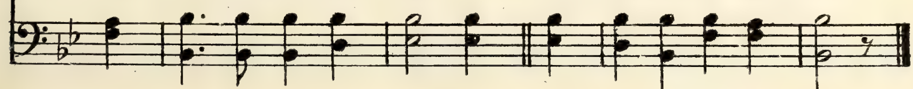

Der har jeg fun-det li-vet— Selv er jeg in-tet værd—
Da tur-de jeg og kun-de For him-len ei be-staa,
Nu kan min sjæl sig fry-de Og trygt til dommen gaa,

Hvad Je-sus mig har gi-vet Gjør mig for Gud saa kjær.
Jeg sank med et til-grun-de I vre-dens dy-be aa.
Ti den ham her ad-ly-de I him-len løn skal faa.

310 Retfærdighed jeg fandt

Fra engelsk
A. Haagensen. K.S.

S.M.

AARON WILLIAMS

1. Ret - fær-dig-hed jeg fandt Ved tro paa Je - su blod; Et her-ligt lys for mig op-randt, Da jeg ved kor-set stod.
2. Jeg ei ud-si-ge kan Hvad jeg den gang er - for, Da Je-sus Krist, min Frel-ser sand, Blev for mit hjer-te stor
3. Jeg glemmer ei den tid, Da jeg be-naa-det blev, Og Her-ren selv saa mild og blid Mit navn i him-len skrev
4. Han gav mig Aan-dens pant Paa bar-ne-ret hos Gud, Min sorg som mor-gen - duggen svandt– Jeg brød i lov-sang ud:
5. Guds ar-ving jeg nu er, Han er min lod og del, For Je-su skyld jeg er ham kjær– Fryd dig, min gla - de sjæl!
6. Min sa-lig-hed er stor Og u - be-skri - ve - lig: Guds Aand nu i mit hjer-te bor, Jeg er saa lyk - ke - lig!

311 Nu har jeg fundet grund

JOHAN ANDREAS ROTHE, tysk prest, d.1758. Paa engelsk ved John Wesley, methodistkirkens grundlægger, d.1791. A. Haagensen. K.S.

P. M. 88, 88, 88.

J. G. WALTON

1. Nu har jeg fun-det grund hvor-paa Jeg sjæ-lens an-ker fæ - ste maa, Den grund er Je - su Kri-sti død Som frel-ser mig fra synd og nød,
2. Den naade er vid - un-der - lig, Langt o-ver tan-ken hæ-ver sig, At jeg nu her en syn-der staar Ret-fær-dig-gjort ved Je - su saar!
3. O hvilket dyb af mi-skund-hed! Min sjæl er fuld af sa-lig-hed– I det - te dyb jeg sæn - ke vil Mig selv og hvad mig hø - rer til,

En grund som u - be - væ - get staar, Naar jord og him-mel selv for - gaar.
Jeg har med Gud en sa - lig fred, Og alt er af Guds kjær-lig - hed!
Og e - vig pri - se det Guds lam Som frel-ste mig fra synd og skam!

312 O, hvor salig den er

P. M. 669, 669.

CHARLES WESLEY
A. Haagensen. K.S.

R.D. HUMPHREYS

1. O, hvor sa - lig den er, Som har Frel - se-ren kjær Og faar hvi - le sig trygt i hans skjød! In-gen vis-dom for-staar, In-gen tun - ge for - maar At be - skri - ve den kjær - lig-hed sød.

2. Det er him-me-len her At ha Je - sus saa kjær, Ti Guds eng - ler ei me - re for - maa End at el - ske sin Gud Og ad - ly - de hans bud, Og for Her - ren til - be - den-de staa.

3. Je-sus he - le min tid Er min fryd og til - lid, Min for - løs-ning, min e - vi - ge ro. O, at syn - de - re maa Sam-me her - lig-hed faa Hos vor Je - sus ved bøn og ved tro!

4. Den-ne glæ - de jeg fik, Da til Je - sus jeg gik Og fandt fred i hans hel - li - ge navn. Da mit hjer - te fik tro, Fandt jeg glæ - de og ro Og en him-mel i Frel - se-rens favn.

5. O det sa - li - ge dyb Af den hel - lig-ste fryd, Som ved tro - en jeg fandt i hans blod! I det sa - li - ge bad Blev jeg fri - gjort og glad, I min sjæl kom der stil - hed og ro.

313 SIMON DACH, tysk rektor, d. 1659. J. N. Brun (?) K. S.

Du fødes maa paany

P. M. 67, 67, 66, 66.

Tysk, 1648

314 Jesus, himlens fryd og glæde

CHARLES WESLEY
A. Haagensen K.S.

P. M. 87, 87, 87, 87.

JOHN ZUNDEL

1. Je-sus, him-lens fryd og glæ-de, Se i naa-de til os ned!
2. Aand din e-gen liv-sens var-me I hvert træt og æng-stet bryst!
3. Sænk os i dit væ-sens kil-de, Skab os om, skab os paa-ny!

Vælg vort hjer-te til et sæ-de For din e-gen kjær-lig-hed.
Op-lad os i di-ne ar-me Ud-sigt til din him-mels kyst!
Da skal ver-dens ly-ster vil-de Fjernt fra os for sted-se fly.

Frel-ser, du som fra det høi-e Vog-ter end en syn-ders fjed,
Vær vort sid-ste, vær vort før-ste Paa den gan-ske pil-grims-gang,
Vær vort før-ste, vær vort sid-ste, Vær vor jord, vort him-me-rig!

Und et glimt os af dit øi-e— Frels os af barm-hjer-tig-hed!
Og naar ef-ter fred vi tør-ste, Med din naa-de sluk vor trang!
Og naar vo-re øi-ne bri-ste, Luk dem op hos Gud og dig!

315 O livets kildevæld

Fra engelsk
A. Haagensen. K. S.

P. M. 66, 66, 88.

LEWIS EDSON

316 Jesu disciple, mindes nu

JOHAN ANDREAS CRAMER,
tysk prest og professor, d. 1788.
Gustav Jensen. G. J.

Tone som Nr. 234

1. Jesu disciple, mindes nu, I kjære:
Vi som af et brød lever, Krist til ære,
Vi som er fælles om den kalk han giver,
En æt vi bliver.

2. Naar vi paa veien kan som søskend vandre,
Styrke de svage, hjælpe glad hverandre,
Da vi hans sidste testament opfylder
Hvem alt vi skylder.

3. O, dertil maa hans kjærlighed os tvinge,
Selv du, o Herre, dette verk fuldbringe!
En hjord der blive, som den ene hyrde
Bar alles byrde!

317 Hvor skal man kundskab faa

Charles Wesley
A. Haagensen. K.S.
S.M.
HANS G. NÄGELI

1. Hvor skal man kund-skab faa Om synd til-gi-vet er? Kan jeg hos Je-sus vis-hed faa At et Guds barn jeg er?
2. Om hvad vi ved og se Vi tro-fast vid-ne bær, For-kyn-der for hvert men-ne-ske Hvad selv vi kjen-der her.
3. Vi, som paa Kri-stus tro, Er-fa-rer naa-den sød, Og her mod-ta-ger fred og ro Ved Je-su blod og død.
4. Vi, som til Je-sus fly, Fra syn-dens skyld er løst, Og sjæ-len som er født paa-ny, Den har en sa-lig trøst.
5. Guds kjær-lig-hed er fri— O, kom nu, tro og kjend! Saa faar du sam-me fred som vi, Saa blir og du Guds ven!

318 Nu tiden er for haanden

SOPHIE BONNEVIE, norsk lærerinde, f. 1864. G.J.
76,76.
MELCH. WULPIUS, 1609

1. Nu ti-den er for haan-den At ry-ste søv-nen af, Og tje-ne Gud i aan-den Som frel-sens haab os gav.
2. Se, nat-ten er frem-gan-gen Og da-gen kom-met nær— O, tag da ly-sten fan-gen Og bind dit kjøds be-gjær!
3. Nu er det tid at hø-re Den sto-re kon-ges bud, Som kom-mer for at fø-re En syn-der hjem til Gud.
4. Nu er det tid at ta-ge Guds ful-de rust-ning paa, Og sterk i stri-den dra-ge For li-vets krans at naa.
5. Se nat-ten er frem-gan-gen Hvor Her-rens dag er skjøn! Syng ho-si-an-na-san-gen For Je-sus Krist, Guds Søn!

319 Der er en kilde fyldt med blod

William Cowper, engelsk digter, d. 1800.
O.P. Petersen. K.S.

LOWELL MASON

1. Der er en kil - de fyldt med blod, Som flød fra Je - su saar,
2. Se, rø - ve-ren paa kor-set fandt Den kil - de paa sin tid;
3. O du Guds lam, dit dy - re blod I kraft ei ta - ber sig,
4. Da jeg ved tro den kil - de fandt Af Je - su blod saa rød,
5. Jeg be - dre syn - ge skal en-gang Om Je - su frel - ser - magt,

Og den som to - es i den flod Fra syn - den ren - hed faar,
Der - i kan jeg, skjønt ond som han, Fra synd nu to - es hvid,
Før he - le kir - ken ren og god Er frelst e - vin - de - lig,
Min synd og sorg der - i forsvandt, Jeg sang om frel - sen sød!
Naar tun - gen her har endt sin sang Og er i gra - ven lagt,

Fra syn - den ren - hed faar, Fra syn - den ren - hed faar.
Fra synd nu to - es hvid, Fra synd nu to - es hvid.
Er frelst e - vin - de - lig, Er frelst e - vin - de - lig.
Jeg sang om frel - sen sød! Jeg sang om frel - sen sød!
Og er i gra - ven lagt, Og er i gra - ven lagt.

Og den som to - es i den flod Fra syn - den ren - hed faar.
Der - i kan jeg, skjønt ond som han, Fra synd nu to - es hvid.
Før he - le kir - ken ren og god Er frelst e - vin - de - lig.
Min synd og sorg der - i forsvandt, Jeg sang om frel - sen sød!
Naar tun - gen her har endt sin sang Og er i gra - ven lagt.

320 Det gode valg

PHILIP DODDRIDGE
A. Haagensen

E. F. RIMBAULT

1. Mit valg er gjort, o Frelser kjær! Du er nu min, og din jeg er;
Nu er jeg frelst fra synd og død Og hviler sikkert i dit skjød.

2. Du kaldte mig, o Jesus sød, Jeg hørte, og dit ord adlød.
Din salighed er bleven min, Men æren den skal være din.

3. O hvilken en forandring stor I sjæl og hjerte jeg erfor,
Da jeg i tro ved korsets fod Min frelse fandt i Jesu blod.

4. O Jesus, du som al ting ser, Hjælp mig, at jeg ei synder mer!
Mit hjerte som tilforn var delt Jeg ofrer, Jesus, til dig helt.

5. Jeg løftet nu forny-e vil! O Jesus, skjænk mig naade til,
At jeg paa livets vei saa trang Maa ære dig i bøn og sang.

KOR

Salig dag, salig dag, Da Gud min synd her toet af!
Han vaage, bede, lærte mig, Saa jeg kan leve lykkelig.
Salig dag, salig dag, Da Gud min synd her toet af!

321 O tænk, hvilket under

HATTIE E. BUELL
Sions Sange

JOHN B. SUMNER
(Arrangeret)

1. O tænk, hvil-ket un-der! jeg er et Guds barn Ud-fri-et fra syn-den og djæ-ve-lens garn; Ved Je-su for-so-ning den naa-de blev kjøbt, Til pant og be-seg-ling har Aan-den mig døbt.

2. En syn-der jeg var, som et vild-fa-rent faar I van-tro og mør-ke gik aar ef-ter aar; Men nu er jeg frelst og har a-dels-brev faa't, Er ar-ving til kro-ne og fyr-ste-lig slot!

3. Hvad gjør det om her i en hyt-te jeg bor, Naar his-set mig ven-ter en rig-dom saa stor; Om adskilt fra hjemmet jeg syn-ger dog glad—Gud hen-ter mig snart til sin himmel-ske stad!

KOR

Jeg kon-ge-barn er med a-dels-brev her, Hos Je-sus, min Frel-ser, min ar-ve-del er!

ad lib.

322 Hvor finder mit hjerte sin saligste ro?

Kirkeklokkens Sange

1. Hvor fin-der mit hjer-te sin sa-lig-ste ro? Hos Je-sus, ja, blot hos Je-sus! Hvor fin-des min grund-fa-ste klip-pe for tro? Hos Je-sus, ja, blot hos Je-sus!

2. Hvor fin-der jeg kil-den med le-ven-de vand? Hos Je-sus, ja, blot hos Je-sus! Hvor fin-der jeg brød midt i ør-ke-nens land? Hos Je-sus, ja, blot hos Je-sus!

3. Hvor fin-der jeg hvi-le, naar sjæ-len er træt? Hos Je-sus, ja, blot hos Je-sus! Hvor fin-des den kraft som gjør van-drin-gen let? Hos Je-sus, ja, blot hos Je-sus!

4. Hvor sal-ves med glædens den Hel-li-ge Aand? Hos Je-sus, ja, blot hos Je-sus! Hvor knyt-tes vi sam-men med kjær-lig-heds baand? Hos Je-sus, ja, blot hos Je-sus!

5. Hvor sam-les de gjen-lø-ste ska-rer engang? Hos Je-sus, hjemme hos Je-sus! Hvor skal vi os fry-de en e-vig-hed lang? Hos Je-sus, hjemme hos Je-sus!

KOR

Hos Je-sus, hos Je-sus, Der tri-ves min sjæl saa u-si-ge-lig vel; Det kan ei for-kla-res, det kan blot er-fa-res Hvor sa-ligt det er hos Je-sus.

323 Sjælens længsel

Sions Feltsange

JNO. R. SWENEY

1. Som hjor-ten skri-ger ef - ter vand, Naar det er tør-ret ud, Saa
2. Hvor fin-der jeg den li - vets flod Som syn-den ren-ser ud; Den
3. O kom, du sto-re kraf-tens Aand, Til mig i stø-vet her, Og
4. Min Gud, jeg længes ef - ter dig, O, rens og hold mig ren! Kun

flyr fra det-te ør - ken-land Min sjæl til dig, o Gud!
bal - sam som i Je - su blod Er gi-vet os af Gud?
løs mig du af al - le baand Hvor-med jeg fængs-let er!
naar din fyl - de bor i mig, Er jeg en frugt-bar gren.

KOR

Som tør-stig hjort ser ef-ter vand, Saa ser min sjæl til dig, o Gud! Som tørstig hjort ser ef-ter vand, Saa ser min sjæl til dig, o Gud!

Som tør-stig hjort ser ef-ter vand, Saa ser min sjæl til dig, o Gud! Som tørstig hjort ser ef-ter vand; Saa ser min sjæl til dig, o Gud!

324 W.J.K. Frelst til det yderste

Gustav Mathisen — Wm. J. KIRKPATRICK

1. Frelst til det y - der - ste, Je - sus er min! Je - sus i naa - de har hjul - pet mig ind; Jeg var en fan - ge, men nu er jeg fri! Je - sus har frelst mig, og han staar mig bi.

2. Frelst til det y - der - ste, Je - sus er nær! Føl - ger mig al - tid og byr - der - ne bær; Han er min glæ - de, mit haab og min trøst, Al - tid jeg hø - rer hans ven - li - ge røst.

3. Frelst til det y - der - ste, der - om jeg ved; Mør - ket var rundt mig, men nu har jeg fred. O, hvor u - en - de - lig stor for min sjæl Er ik - ke Je - sus i gry og ved kveld!

4. Frelst til det y - der - ste! naa - den er stor— Syng hal - le - lu - ja i sam - stem - migt kor! Je - sus har frelst mig fra synd og fra død, Æng - ste - lig var jeg, men hvi - len er sød.

KOR

Frelst, frelst, frelst til det y - der - ste, Frelst, frelst, ja fuld - kom - men frelst! Frelst, frelst, frelst til det y - der - ste, Je - sus, ja Je - sus er min!

325 Ei sølv eller guld

JAMES M. GRAY
Salmer og Lovsange

D. B. TOWNER

1. Ei sølv el - ler guld har til - vei - e-bragt frel - se, Ei
2. Ei sølv el - ler guld har til - vei - e-bragt frel - se, Min
3. Ei sølv el - ler guld har til - vei - e-bragt frel - se, Det
4. Ei sølv el - ler guld har til - vei - e-bragt frel - se, Da

jor - di - ske skat-te har fri-kjøbt min sjæl; Nei, Frel - se-rens blod er min
synd var saa stor at ei red-ning jeg saa; Men Frel - se-rens blod er min
hel - li - ge bud mig for - bød komme nær; Men Frel - se-rens blod er min
al-drig jeg vei - en til him-me-len fandt! Nei, Frel - se-rens blod er min

e - ne-ste grund-vold—Han dø - de paa kor-set, og han er min del.
e - ne-ste grund-vold, For - so - ning jeg blot ved hans død kun-de faa.
e - ne-ste grund-vold, Hans død har mig fri - et, jeg fryg - ter ei mer.
e - ne-ste grund-vold, Hans død jo en e - vig gjen - løs-ning mig vandt.

KOR

Jeg er gjen - løst, ——— men ei med pen - ge, Jeg er
Jeg er gjenløst, jeg er gjen - løst, men ei med penge,

kjøbt, —— men ei med guld, Kjøbt med hans blod ——— som for mig
Jeg er kjøbt, jeg er kjøbt, men ei med guld, Kjøbt med hans blod, det

dø - de— Kjær-lig - hed hvor un - der - fuld!

dy - re blod af Je - sus—

326 Jeg er frelst

Mrs. S. L. OBERHOLTZER.
Pilegrims Sangeren

JNO. R. SWENEY

1. Jeg er frelst ved Je - su naa - de, Hjælp mig lo - ve, tak-ke ham!
2. Jeg vil syn - ge, lo-ve, be - de, Tak - ke ham som hjæl-per mig.
3. Her-re, du som rigt mig ar - me Mæt - tet har med livs-sens brød,
4. Og naar her vort livs - lys slukkes, Her vi læg - ger sta-ven ned,

Frelst ved ham fra syn-dens vaa-de— Det Guds el - ske - li - ge lam.
Her - re, maa din Aand mig le - de, At jeg al - drig svig-ter dig!
Maat-te du dig mildt for - bar-me O - ver hver en syn-ders nød!
Maat-te dø - ren os op - luk-kes Til din høi - e himmel-fred!

KOR

Æ - re, æ - re, hal - le - lu - ja! Jeg er glad at frel-sen kom.

Æ - re, æ - re, hal - le - lu - ja! Frelst jeg er fra syn-dens dom!

I AM SAVED. Used by permission
Kirkpatrick & Sweney

327

Stem i en sang

Sions Lovsange

1. Stem op og syng en sang Med him-melsk me-lo - di, Lad al ting gi - ve ek-ko klang: At naa - den den er fri!
2. Syng om for - so - ne - ren, Hans sto - re kjær-lig - hed: Han gav sig selv i dø-den hen For os at brin - ge fred!
3. Nu er der fred paa jord, Og Gud med vel- be - hag Selv dæk-ket har et naa-de-bord, Han si - ger: Kom og tag!
4. Saa tør din taa - re af Og bring til ham din tak, Som vil-lig liv og blod hen-gav Og kal - ken for os drak.

KOR

Det glæ-der jeg mig i At naa - den den er fri! O frel - - se fri for mig og dig, Saa høi og un - der - lig!

Det glæ - der jeg mig i At naa - den den er fri! O frel-se fri for mig og dig, Saa høi og un - der - lig!

328 Frelst ved blodet

S. J. HENDERSON
Gustav Mathisen

D. B. TOWNER

1. Frelst ved min Frel-sers for - so-nen-de blod! Min synd han ud-
2. Sei - er ved Je - su for - so-nen-de blod! Fod-saar og
3. Je - sus, blot Je - sus for frel - se jeg ved! Gud er for-
4. Fri - hed jeg ei - er ved Frel - se-rens død! Alt er jo

slet-tet, min byr-de han tog; Jeg kom som jeg var med et
fat-tig ved kor-set jeg stod; Ver - den lad fa - re — for
so-net, mit hjer-te har fred; Om det i ver-den gaar
fuld-bragt, fra kor-set det lød; Sei - er - rig stængslet fra

syn - ken-de mod — Sa - lig ved Je - su for - so-nen-de blod.
smer - te er bod — Him - len jeg ei - er ved Frel - se-rens blod.
op el - ler ned, Hjem - ad det gaar, og min Frel - ser gaar med.
gra - ven han brød — Alt er fuld-kom-met ved Frel - se-rens død!

KOR

Frelst! Frelst!
Ja, jeg er frelst, ja, jeg er frelst! Ja, frelst ved min Frel-sers for-so-nen-de blod!

Frelst! Frelst!
Ja, jeg er frelst, ja, jeg er frelst! Jeg er frelst ved min Frelsers for-so-nen-de blod!

329 Underfuld er Jesu naade

Sions Feltsange

JNO. R. SWENEY

1. Un-der-fuld er Je-su naa-de, Den til al-le ven-der
2. Je-su blod er li-vets kil-de, Mæg-tigt som det sto-re
3. Gud hen-gav sin Søn i dø-den, Lod ham hung-re, haa-nes,
4. Hvem kan saa-dant un-der fat-te? Syn-de-re nu kom-me

sig; Hvil-ket un-der, hvil-ken gaa-de At den og-saa kom til mig!
hav; Det-te fandt en-hver som vil-de Tro, og Gud sit hjer-te gav.
slaa, Mig at fri af syn-de-nø-den Saa jeg e-vigt liv kan faa.
maa, Him-me-ri-ges stør-ste skat-te Kan de frit af naa-de faa.

KOR

Den kom til mig, den kom til mig, Ja, den kom, den kom til

mig! Hvil-ket un-der, hvil-ken gaa-de At den og-saa kom til mig!

330 Nede i dalen

Fra svensk ved H.P. Bergh

Svensk

1. Ne-de i da-len blandt duf-ten-de lil - jer Van-drer den ven som jeg
2. Dig jeg nu sø-ger, o vis mig dog snar-lig Hvor du dit duf-ten-de
3. Nu har jeg fun-det dig, kjæ-re-ste Je - sus, Lad mig for e - vigt nu
4. Blid som din røst er ei eng-le-nes hvi-sken, Mildt som dit smil sel-ve

hol - der saa kjær, O, jeg vil ha-ste at føl - ge hans fod-spor!
hvi - le-sted har, Hvor du om mid-da-gen hvi - ler med hjor-den,
kal - de dig min! Skjul ei dit an-sigt for læng-ten-de blik-ke—
ly - set ei er. Slut mig nu in-der-lig ømt til dit hjer - te;

Vin - de-nes hvi-sken hans navn til mig bær.
Vær-net mod he-den ved vand-kil-den klar!
Har du ei søgt mig og kal-det mig din?
Din at faa væ - re er him-me-len her.

KOR

O, du Guds kjæ-re Søn, som gav dit liv for mig, Tak at du el-sker mig, Je-sus, Guds Søn!

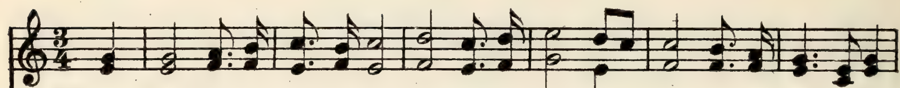
Thoro Harris. Used by permission

331 FRANK BOTTOME

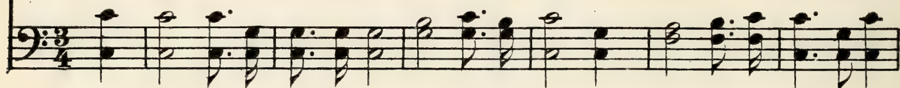
Guds frelsende magt

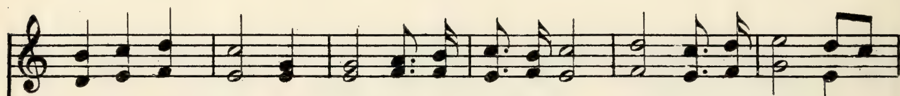
Elevine Heede
Sions Harpe

Wm. B. BRADBURY

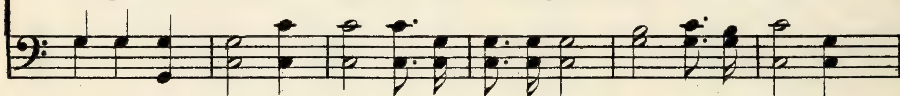

1. O sa - li - ge fryd for den fri-gjor - te aand Som Je-sus har løst fra dens
2. O sa - li - ge trøst for den gjen - lø-ste sjæl Som ser paa sin Frel-ser og
3. O him-mel-ske sa-lig-hed, Je-sus er min! Al frygt er for-svunden fra
4. Kors - fæ - ste - de Frelser, hav hjer - te - lig tak! Min synd har du so-net, mit
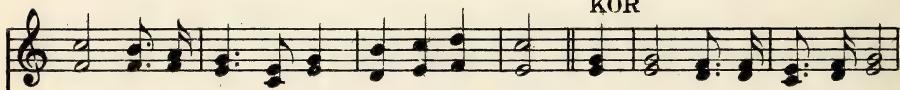

læn-ker og baand, Naar sjæ - len er ren-set i Frel - se-rens blod, Da
ei paa sig selv; For synd og for smer-te den læ - ge-dom faar Ved
hjer - te og sind; Nu syn-ger jeg glad om hans frel - sen - de magt, En -
bæ-ger du drak! I jub-len-de lovsang min sjæl bry-der ud: Al

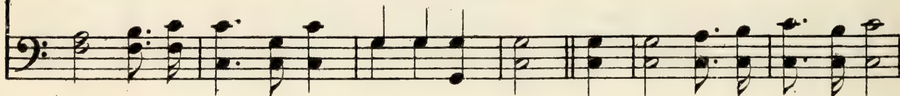

KOR
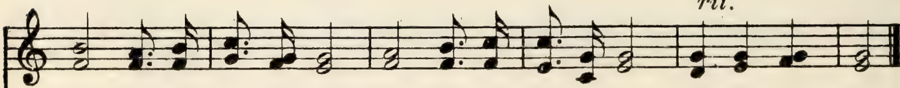

træ - der den syn - dig be - gjær un-der fod.
tan - ken paa blo - det der flød fra hans saar.
gang skal jeg se ham i høi-hed og pragt!
pri - sen og æ - ren til - hø-rer vor Gud!

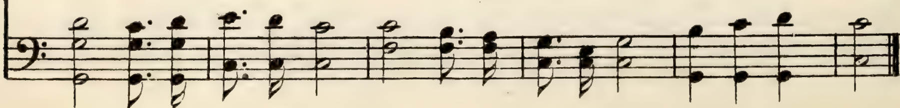
O, syng om hans kjær-lig-hed,

rit.

syng om hans kjær-lig-hed! Syng om hans kjær-lig-heds frel-sen-de magt!

332
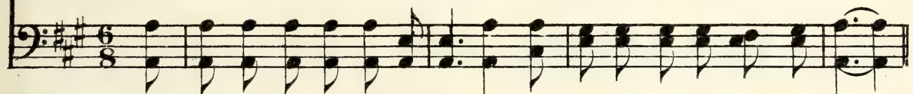
Gjenløst
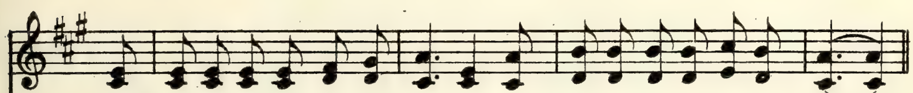
FANNY J. CROSBY
C. Aug. Petersen

Wm. J. KIRKPATRICK

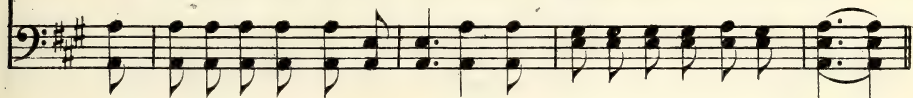

1. Som gjen-løst jeg gjer-ne vil pri - se Min Je-sus for hvad han har gjort,
2. Gjen-løst og hvor sa-lig i Je-sus, Ei tungen ud - si - ge for - maar,
3. O tænk, naar tilsidst jeg derhjemme Min konge faar sku-e en - gang!
4. O tænk, naar jeg kronen skal bæ-re, Som Herren har lo - vet en - hver

Som vil-de mig naa-den be - vi - se At frel-se min sjæl, o hvor stort!
Hvad hjertet ved tro - en for-nem-met, En fremmed det aldrig for - staar.
Med eng-ler jeg da skal i-stem-me Den e - vi-ge himmel-ske sang.
Der tro indtil dø-den vil væ - re — Den tan-ke op - li-ver mig her.

KOR

Gjen - løst! ___ Gjen - løst! ___ Gjen-løst gjen-nem Frel-se-rens blod.

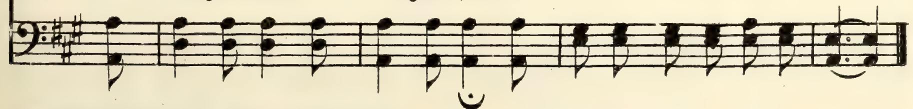
Gjen-løst! Gjen-løst!

Gjen - løst! ___ Gjen - løst! ___ O tænk, hvor min Je-sus er god.

Gjen-løst! Gjen-løst!

333

Hør min bøn

E. O. LEE
Israels Sange

Wm. J. KIRKPATRICK

1. Nu jeg be-der, kjæ-re Frel-ser, Gjør mig mer og mer dig lig;
2. Nu jeg be-der, kjæ-re Frel-ser, Led mig gjennem trængslers nat,
3. Nu jeg be-der, kjæ-re Frel-ser, Dan mit hjer-te, sjæl og sind;
4. Nu jeg be-der, kjæ-re Frel-ser, Rens mig fra al synd og svig;

Lad din Aand mit hjer-te le-de, Dag-lig hvi-le o-ver mig.
Saa i tro jeg kan dig sku-e, Du som er mit haab, min skat.
Mig i yd-myg-hed du le-de Med min vil-je tabt i din.
Hel-lig-gjør mit sind og hjer-te, Saa jeg helt maa lig-ne dig.

KOR

Du, som kjen-der al min svag-hed, Kjen-der al min sorg i løn—
Paa dit løf-tes ord jeg sto-ler—Hør, o hør og svar min bøn!

334 Naadens strøm

Kirkeklokkens Sange

A. S. SULLIVAN

1. Som en strøm af naa - de kom-mer Her-rens fred Fra de høi-e
2. Fast til sig han bandt mig ved saa dyrt et baand; Al-tid staar jeg
3. Fra min Fa - der kom - mer i - del go - de kaar, Selv ved vin-ter-

bjer - ge svul-men-de her - ned; Fuld og rig, den sted - se
teg - net i hans høi-re haand. Bar-net hos sin Fa - der
ti - de som-mer-sol jeg faar. Ham, som helt har of - ret

ful - de - re dog gaar, Dyb og klar, den al - tid stør-re dyb-de naar.
kan nu hvi-le trygt U-den træt-te tan - ker, u-den tvil og frygt.
sig paa Gol-ga - ta, Glad mit hjer - te of - rer sit hal-le - lu - ja!

KOR

Fred som kan be - va - re, Fred som o - ver - gaar
Al - le hjer - tets tan - ker, Jeg hos Je - sus faar!

335 Mægtig til at frelse

E. A. HOFFMAN
Kirkeklokkens Sange

P. P. BLISS

1. En-hver som vil tro— paa Guds en-baar-ne Søn, En-hver som mod-ta - ger hans li - del-sers løn, For ham er en fuld - kom-men frel-se i stand, Og ind-til det y - der-ste ren-ses han kan.—
2. En-hver som i tro—gaar til Frel - se - rens fod— Og sø-ger sin ren - sel - se kun i hans blod, Skal fin - de for - løs - ning saa fuld og saa hel, Ti he - le hans gjer-ning er ble-ven vor del.—
3. En-hver som vil ren - ses i hjer - te og sind Og sva - re paa Frel - se-rens ban-ken: Kom ind! En e - vig og fuld - kom-men frel-se skal faa, Ti Je-sus har kjøbt den for sto-re og smaa.
4. Og du som fik tvæt-tet din klædning hos ham, Det li - den - de, blø - den - de, skyldfri - e lam— Gaa ud til de an - dre i nød og i synd Og or-det om fuld-kommen frelse for - kynd!

KOR

Din Frel-ser end kal - - der og ban-ker i - dag, — O syn-der, luk op — og be-tro ham din sag! — Ved ham kom en e - - vig

O hør din Frel-ser end kal-der og ban-ker i - dag, Syn-der, luk op for din Frelser, be-tro ham din sag! Ti ved hans død kom

for-løs-ning i stand, — Og ind-til det y - - der-ste ren-se han kan.

en e-vig for-løsning i stand, Og ind-til det y-derste ren-se han kan.

336 Jeg bær min synd til Jesus

HORATIUS BONAR
A. Mortensen
Concordia

Græsk melodi

1. Jeg bær min synd til Je-sus, Han ta-ger den paa sig Og med sin død han
2. Jeg bær min nød til Je-sus, Min læ-ge stor paa jord; Han lindrer mi - ne
3. Jeg lig - ne vil min Je-sus, Sagt-modig, øm og mild; I alt hans san-de

frel - ser Fra død e-vin-de - lig. Jeg bær min skyld til Je-sus, Ved
smer-ter Og sen-der trø-stens ord. Jeg bær al sorg til Je-sus, Al
bil - led Jeg gjer-ne bli - ve vil. Jeg gjer-ne vil til Je-sus I -

ham det blot kan ske At jeg i blo-det tvæt-tes Saa ren og hvid som sne.
kval og al - le saar; Han vil mig al-tid hjæl - pe, Ti han det vel for-staar.
blandt en ska - re stor For e-vig ham at pri - se Blandt tusind eng-lers kor.

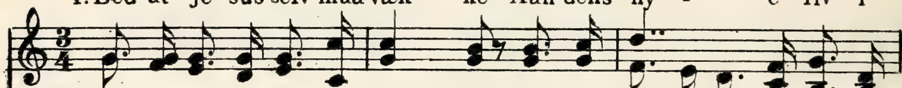
337 Ukjendt forfatter
Israels Sange

Lever du?

O. AHNFELT

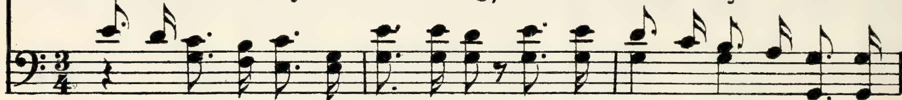
Andante sostenuto

1. Le-ver du det ny-e li-vet Nu i Je-su Kri-sti
2. Le-ver du end-nu kan hæn-de Syn-dens tøi-les-lø-se
3. Men et liv i syn-den er nu Blot en død, en sik-ker
4. Bed at Je-sus selv maa væk-ke Aan-dens ny-e liv i
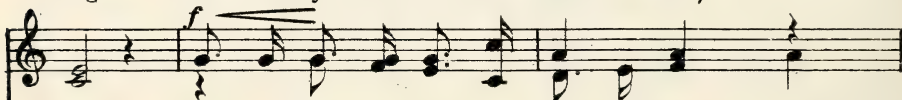

1. Le-ver du det ny-e li-vet Le-ver du i Je-su Kri-sti
2. Le-ver du end-nu kan hæn-de Syn-dens, syn-dens tøi-les-lø-se
3. Men et liv i syn-den er nu, Men et liv i syn-den er blot
4. Bed at Je-sus selv maa væk-ke Liv, ja, Aandens ny-e liv i

1. Le-ver du i Je-su Kri-sti tro? Le-ver du i Je-su Kri-sti
2. Le-ver du end-nu et syn-dens liv? Le-ver du end-nu et syn-dens
3. Men et liv i syn-den er blot død, Men et liv i syn-den er blot
4. Bed om Aandens ny-e liv i dig, Bed om Aan-dens ny-e liv i

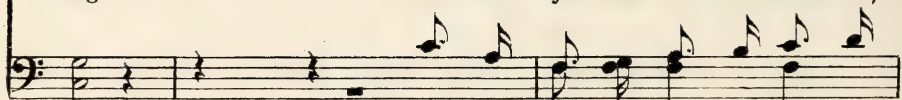
1. Le-ver du i Kri-sti tro? Le-ver du i Kri-sti
2. Le-ver du et syn-dens liv? Le-ver du et syn-dens
3. Men et syn-dens liv er død, Blot en død, en sik-ker
4. Bed om Aandens ny-e liv, Bed om Aan-dens ny-e

tro? Er dit navn i him-len skre-vet?
liv? Tæn-ker ei paa li-vets en-de,
død; U-den liv i Kri-stus er du
dig! At han syn-dens liv vil knæk-ke,

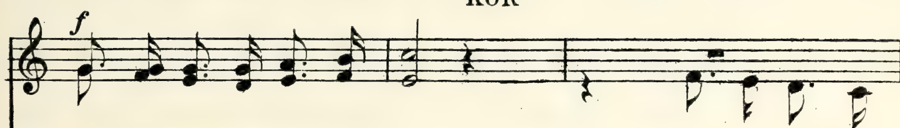
tro? Er dit navn i him-len skre-vet?
liv? Tæn-ker ei paa li-vets en-de,
død, U-den liv i Kri-stus er du
dig! At han syn-dens liv vil knæk-ke,

tro? Er dit navn i him-len skre-vet?
liv? Tæn-ker ei paa li-vets en-de,
død; U-den liv i Kri-stus er du
dig! At han syn-dens liv vil knæk-ke,

tro? Skal du i Guds
liv? Kun paa ver-dens
død; Al-tid ud-i
liv! Syn-den fø-der

KOR

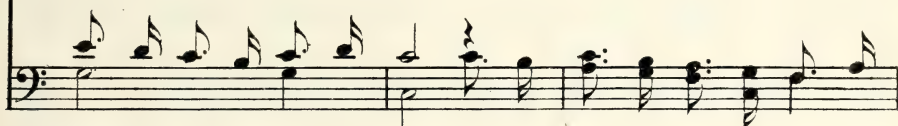

Skal du i Guds ri - ge bo? O, jeg spør - ger

Kun paa ver - dens tids - for - driv.

Al - tid ud - i dø - dens nød.

Hvil - ket fø - der død af sig! O, jeg spør - ger dig end -

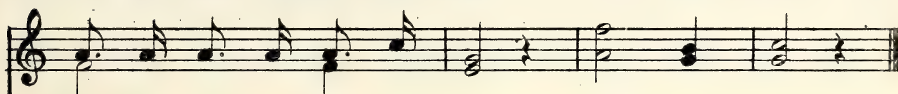
ri - - - ge bo?

tids - - for - driv. O, jeg spør - ger dig end - nu,

dø - - - dens nød.
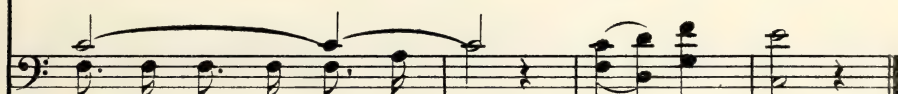
død af sig!

O, jeg spør - ger dig end - nu: Le - ver du?

dig end - - nu: Le - ver du?

nu:________ Le - ver du?

o, jeg spør - ger dig end - nu: Le - ver du?

338

Det rensende blod

Mrs. PHOEBE PALMER
Israels Sange

Mrs. J. F. KNAPP

1. O ja, jeg ser den purpurflod, Den kilde dyb og rød! Jeg ved det er min Frelsers blod, Og at for mig det flød.
2. Jeg ved den nye skabning gror, Den vished er min trøst. Det Kristi blod hver smitte to'r Og kvæler syndens lyst.
3. Nu vandre skal til evig tid Jeg fjernt fra syndig lyst Med hjertet rent, i klædning hvid Og Kristus i mit bryst.

KOR

Jeg ser, jeg ser den strøm saa rig, Jeg ved at den kan rense mig! Pris være Gud! den renser mig, Den purpurstrøm den renser mig!

339 Den lykkelige skyldner

Sions Harpe

1. Ti tu-sind ta-len-ter skyld-te jeg Og in-tet af værd be-
2. Min skyld er ud-slet-tet, det jeg ved, Og kommer dog rent til
3. Han hjalp mig at tro til sa-lig-hed, Da fød-tes min sjæl paa-
4. Men hvad du til gjen-gjæld af mig faar, Det maa du først gi-ve
5. Hist syn-ger jeg dig en e-vig pris, For-di du min skyld for-

sad; Men Je-sus af gjæl-den lø-ste mig, Da jeg ham der-om bad.
kort, Jeg kan ei be-tale hans kjær-lig-hed Og alt hvad han har gjort.
ny, Mit hjer-te blev fyldt med himmelsk fred, Og sor-gen maat-te fly.
mig; Ti kun ved din naa-de jeg for-maar At le-ve her for dig.
lod Og kjøb-te mig plads i pa-ra-dis Med dit ud-gyd-te blod!

KOR

Jeg pri-ser høit hans kjær-lig-hed, Nu er ___ jeg løst og
fri! Den pris skal e-vig va-re ved Til him-melsk me-lo-di.

340 Jeg maa have Jesus med mig

Kirkeklokkens Sange

JNO. R. SWENEY

1. Jeg maa ha - ve Je - sus med mig; Gaa a - le - ne tør jeg ei. Jeg maa vi - de han er hos mig, Og hans Aand mig vi-ser vei.
2. Jeg maa ha - ve Je - sus for mig; Han er sterk, naar jeg er svag, Og hans stem-me, øm og kjær-lig, Trø-ster mig paa prøvens dag.
3. Jeg maa ha - ve Je - sus for mig Paa min vei hver stund der gaar; Gjen-nem fri - stel - ser og sol-skin, Un-der kamp han hos mig staar.
4. Jeg maa ha - ve Je - sus i mig Med hans ord om liv og fred Og om her - lig - hed for e-vigt, Som i ham kom til os ned.

KOR

Da min sjæl ______ er u - den frygt! Hvor han gaar, ______ jeg føl - ger trygt, I hans

Da min sjæl u - den frygt!

Hvor han gaar, føl - ger trygt

fod - - spor glad jeg træ-der; Alt mit haab paa ham er bygt.
I hans fod-spor

341

Du datter i Sion

Kirkeklokkens Sange

E. F. MILLER

1. Du dat-ter i Si-on som sør-gen-de gaar, For-jæt-tel-ses lan-det er dit, som der staar; Du ta-ger det ind hvor du sæt-ter din fod— Tag Je-sus paa or-det i kraft af hans blod.

2. Og skri-ger din sjæl som en hjort ef-ter vand, Din Frel-ser kan sluk-ke hver li-del-sens brand; Træng frem kun i tro-ens det hel-li-ge mod, Tag Je-sus paa or-det i kraft af hans blod.

3. Har trang du til ren-hed i hjer-te og sind, Be-gjæ-rer du Aan-den, den him-mel-ske vind, Som ren-ser dit væ-sen i dy-be-ste rod, Tag Je-sus paa or-det i kraft af hans blod.

4. Ei løf-tet kan frel-se, end-skjønt det er sandt; I blo-det a-le-ne vi læ-ge-dom vandt. Det ren-ser mig nu som en strøm-men-de flod, Jeg tror det og pri-ser det ren-sen-de blod!

342 P. P. BLISS
Sions Harpe

Min gjenløser

JAS. MC GRANAHAN

1. Jeg vil pri-se min gjen-lø-ser For hans sto - re kjær-lig - hed;
2. Jeg vil ta - le om den sandhed For min sjæl saa dy - re - bar,
3. Jeg vil pri - se min gjen - lø-ser For hans un - der-ful - de magt;
4. Jeg vil tak-ke min gjen - lø-ser, At han mig og sei - er gav,
5. Ja, jeg pri-ser dig, o Je-sus, For din gang til Gol-ga - ta.

Al min skyld han rent ud-slet-tet Og gav sjæ - len liv og fred.
At for mig han hang paa kor-set Og et so - ne-of - fer var.
Død og hel-ved han be - sei-ret, Al ting er ham un - der - lagt.
Saa hans barn kan tri - um - fe - re Baa-de o - ver død og grav.
Hist jeg e-vig med de frel-ste Syn-ger dig hal-le - lu - ja!

KOR

Syng, o syng ——— om min gjen-lø - ser! Med sit
Syng, o syng om min gjenløser! Syng, o syng om min gjen-lø-ser!

blod ——— han kjøb - te mig; ——— Jeg blev
han kjøb-te mig; Med sit blod han kjøb-te mig;

fri, ——— da han fri - vil - lig Tog min
da han fri-vil - lig, Jeg blev fri, da han fri-vil - lig

Repet. pp efter sidste vers.

skyld ______ og straf paa sig. ______

og straf paa sig, og straf paa sig.

343 Concordia Paa Golgata

FELIX BARTHOLDY MENDELSSOHN

1. Paa Gol-ga-ta der er mit hvi-le-sted, Der ser jeg Je-su sto-re kjær-lig-hed. Jeg ser den i de kor-sets dy-be saar, Hvor-fra mit hjer-te dag-lig kraf-ten faar.

2. Ak, kor-sets træ, mit sø-de li-vets træ, Der har min træt-te sjæl saa sa-ligt læ. Jeg som en syn-der ser mig hver en stund, Og der-for væ-re maa paa blo-dets grund.

3. Der har jeg dag-lig adgang til min Gud; Ti al min synd ved blo-det slet-tes ud. Der kan jeg stam-me paa mit Ab-ba-raab Og ro-se mig af her-lig-he-dens haab.

4. Ak, maat-te sjæ-len al-tid hvi-le fast Paa den-ne grund hvor Je-su hjer-te brast, Og ha-ve li-vet i hans dy-be saar, Da ved jeg vist der blir et sab-bats aar.

Gud byder: Sjæl

MARTIN HANSEN. K.S.

C.M.

NATHANAEL D. GOULD

1. Gud by-der: Sjæl, du hel-lig vær, Vil du i him-len ind! Ei no-gen u-ren kom-mer der, Ei no-gen u - ren kom-mer der Med ver-den i sit sind.
2. Tænk ik-ke det kan aldrig ske— Gud vel den sag forstaar. Om du kan tro, du vil faa se, Om du kan tro, du vil faa se At Gud det alt for-maar.
3. Se, hans pro-fe - ter vid-ne bær: Var synd end purpurrød, Bar den skarla-gen-farvens skjær, Bar den skar-la-gen-farvens skjær, Gud frel - se kan fra nød!
4. Det rø-de bliver hvidt somsne Hvor Herren gjør sit verk; Der bli-ver ei en plet at se, Der bli-ver ei en plet at se, Var far-ven nok-saa sterk.
5. Fra al u-ren-hed, synd og men, Fra alt af-gu-de - ri, Var hjer-tet koldt og haardt som sten, Var hjer-tet koldt og haardt som sten, Gud kan fra alt dig fri!
6. Men denne frel-ses kraft saa fri Er kun i Je-su blod. Hver, som vil vandre li-vets sti, Hver, som vil van-dre li-vets sti, Maa ren-ses i den flod!

345 Giv mig et hjerte

O.P. PETERSEN. K.S.
Frit efter Charles Wesley

C.M.

Fra Melodier til Salmebog

1. Giv mig et hjer - te, Je - sus god, Som al - tid pri-ser dig,
2. Et gud-hen - gi-vent hjer - te hvor Du e - ne - her-sker er,
3. Et hjer - te frelst fra synd og svig Ved din den sto - re magt,
4. Et hjer - te i hver tan - ke ny Saa fuldt af kjær-lig - hed,
5. Dit bil - le - de nu prent i mig, Driv syn-dens smit - te ud,
6. Saa skal mit hjer - te i - de - lig I lov-sang bry - de ud,

Og sted-se fø-ler at dit blod Fra syn-den ren-ser mig.
Hvor e-ne du er vis og stor, Og hvor din vil-je sker.
At jeg maa ret be-ha-ge dig Og staa med dig i pagt.
At al-drig mer en tvi-lens sky For-styr-re skal min fred.
Og skriv det ny-e navn paa mig, O naa-de-ful-de Gud!
Og pri-se dig e-vin-de-lig, Min Her-re og min Gud!

346 Jesus sigter

LUDÆMILIE ELISABET, tysk grevinde, d. 1672
H. A. Brorson. G. J.

LUDV. M. LINDEMAN

1. Je-sus, Je-sus, Je-sus sig-ter Alt mit hjer-tes øn-ske til,
Og sig der-med sterkt for-plig-ter At jeg vil hvad Je-sus vil;
Hjer-tet i ham glad og stil Raa-ber: Her-re, som du vil!

2. Han den e-ne er og bli-ver Som jeg el-sker i-de-lig,
Je-sus er det som jeg gi-ver Hvad han gav mi-skun-de-lig.
Har dit blod slukt vre-dens ild, O, saa før mig som du vil!

3. Sy-nes no-get mig at nyt-te Og det ei be-ha-ger dig,
O, saa lad det fra mig flyt-te, Giv kun hvad der tje-ner mig.
In-tet an-det paa mig spild, Giv mig dig og hvad du vil!

4. Og fuldfør din go-de vil-je I og ved mig nat og dag,
Saa skal in-gen nød mig skil-le Fra at el-ske dit be-hag!
Hjer-tet læg-ger det-te til Midt i dø-den: Som du vil!

5. Je-sus, det er mer end me-get At jeg dig til ga-ve fik!
Tag mit hjer-te som dit e-get, Sæt det i den ret-te skik,
Saa jeg al-tid frisk og mild Raa-ber: Her-re, som du vil!

347 Rene Jesus, lysets kilde

Fra hollandsk ved Bartholomæus Crasselius, tysk prest, d. 1724
H. A. Brorson. G. J.

PHILIP NIKOLAI

1. Re-ne Je-sus, ly-sets kil - de, Du kla-re flod med bøl-ger mil - de, Du dy-be strøm af hel-lig - hed! Straa-le-glans hos ke-ru-bi-mer Og hel-lig-hed hos se-ra - fi-mer Er mod dit lys kun dun-kel-hed. Du er jo al min del, O, rens fra synd min sjæl, Gjør mig hel-lig!

2. Mil-de Je-sus, o-ver-maa - de Liv-sa-lig, ven-lig, fuld af naa - de Man dig mod ven og fien-de saa. Naadens sol-skin lod du fal - de Og regn fra himlen o-ver al - le, Skjønt man-ge ag-tet ei der-paa. Saa un-der-vis min sjæl, At og i den-ne del Dig jeg lig-ner!

3. Kongers kon-ge, himlens æ - re, Du vil-de her for-ne-dret væ - re Og gik blandt os i ringheds dragt. Stor-hed din det var at tje - ne, Din Fa-ders ros du søg-te e - ne, Din e-gen tog du ei i agt. O Her-re, før mig ind I yd-myg-he-den din Al-tid me-re!

4. Her-re Je-sus, vil du gi - ve Mig naa-de, at jeg maat-te bli - ve Dig al-tid mer og me-re lig? Lad din Aand i hu og sin - de Mig in-der-lig med dig for-bin - de — O, hvor jeg da vil bli-ve rig! Tag alt mit hjer-te ind Med dit det æd-le sind, Her-re Je-sus!

Hjælp, Je-sus, mig At ef-ter dig Jeg gaar paa hel-lig-he-dens vei!
Hjælp, Je-sus, mig, At ef-ter dig Jeg føl-ger paa din mildheds vei!
Hjælp, Je-sus, mig, At ef-ter dig Jeg gaar paa ydmyg-he-dens vei!
At end-og her Jeg er dig nær, Og e-vig bli-ver hvor du er!

348 Nærmere Gud

SARAH FLOWER ADAMS, engelsk forfatterinde, d. 1848
Elevine Heede, norsk forfatterinde, d. 1883

LOWELL MASON

1. Nær-me-re dig, min Gud, Nær-me-re dig, Om det end kor-set er Som løf-ter mig; Jeg be-der in-der-lig: O, lad det brin-ge mig Nær-me-re, Gud, til dig, Nær-me-re dig!

2. Van-drer jeg vi-den-om, Til sol gaar ned, Maa jeg en sten kun faa Til hvi-le-sted; Jeg raa-ber glad til dig Her-re saa naa-de-rig: Nær-me-re, Gud, til dig, Nær-me-re dig!

3. Lad mig i drøm-me se Sti-gen der naar Til him-lens her-lig-hed, Hvor tro-nen staar; Lad eng-ler vin-ke mig Hist fra dit him-me-rig Nær-me-re, Gud, til dig, Nær-me-re dig!

4. Naar jeg da vaag-ner op Med tak og pris, Be-tel jeg rei-ser dig Paa Ja-kobs vis; Al-ter blir ste-nen mig Hvor lov-sang hæ-ver sig: Nær-me-re, Gud, til dig, Nær-me-re dig!

5. Kald mig saa hjem engang, Fri-gjort og glad, Op til min Faders hus I Si-ons stad! Lad eng-ler bæ-re mig Nær-me-re, Nær-me-re, Gud, til dig, At jeg kan pri-se dig E-vin-de-lig!

349 Hvad andet er mit kald

Fra engelsk
O. P. Petersen. K.S.

C.M.

JAMES C. WADE

1. Hvad an-det er mit kald og haab I tro-ens ly-dig-hed
2. Den in-dre synd jeg fø-ler end, O Gud, jeg det til-staar,
3. Jeg knæ-ler, Je-sus, for din fod Med bøn yd-my-ge-lig:
4. Tag du mit he-le hjer-te ind, Og dan paa-ny det saa
5. Jeg ven-ter, Je-sus! Kom dog snart, Dit verk i mig fuld-før,

End hel-lig-hed ved Aan-dens daab, Fuld-kom-men kjær-lig-hed?
Din Hel-lig Aand nu til mig send Og læg mit hjer-te-saar!
Rens du mit hjer-te i dit blod Fra syn-dens mind-ste svig!
At hel-lig-hed i sjæl og sind Der al-tid fin-des maa!
At jeg ved tro maa kjen-de klart At du mig hel-lig-gjør!

350 Mer hellighed giv mig

PHILIP P. BLISS
Fra engelsk ved
Marie Sinding, f. 1853. G.J.

GEO. C. STEBBINS

1. Mer hel-lig-hed giv mig, mer mild-hed, o Gud, Mer sorg o-ver
2. Mer kjær-lig-hed giv mig, mer til-lid til dig, Mer frem-tid i
3. Giv tørst ef-ter Aan-den, giv trang til dit ord, Giv du mig at

syn-den, mer frygt for dit bud! Mer magt til at tje-ne,
haa-bet, mer lyst til din vei! Mer glæ-de, min Frel-ser,
van-dre mer helt i dit spor, Mer yd-myg og ly-dig,

mer styr-ke i bøn, Mer taal-mod i smer-te, mer tro paa Guds Søn!
mer fred i dit blod, Mer seir o-ver syn-den, mer fasthed og mod!
mer af-død fra mig, Mer ly-sen-de, hel-lig, mer, Je-sus, lig dig!

351 Min Jesus, som du vil

BENJAMIN SCHMOLCK,
tysk prest, d. 1737
Dr. N. E. Simonsen,
norsk-amerikansk professor, f. 1854

CARL M. WEBER

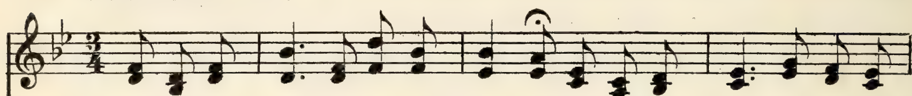
1. Min Je-sus, som du vil! Om haa-bets lys er svagt Og øi-et taa-re-fyldt, Lad al-drig mør-kets magt Det gan-ske sluk-ke ud; Men hjælp mig til dig se, Af hjer-tet bry-de ud: Min Gud, din vil-je ske!
2. Min Je-sus, som du vil! Giv mig dit re-ne sind; Om kors og tor-ners brod I hjer-tet pres-ses ind, Hjælp du, o Je-sus, mig I mit Get-se-ma-ne At suk-ke saa som du: Min Gud, din vil-je ske!
3. Min Je-sus, som du vil! Din vil-je være min! I dø-dens skyg-gers dal Styrk hjer-tet og mit sind, Og i den tun-ge sorg Lad mig din haand faa se, Saa si-ger jeg i tro: Min Gud, din vil-je ske!
4. Min Je-sus, som du vil! Alt skal bli vel for mig, Det sto-re med det smaa Jeg an-be-tror til dig; Og midt i li-vets kamp, Ja, selv i dø-dens ve, Jeg syn-ger tillidsfuldt: Min Gud, din vil-je ske!

352 Du høie fryd for rene sjæle

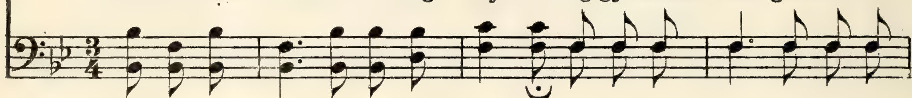
GOTTFRIED ARNOLD, tysk kirkehistoriker og prest, d. 1714.
H. A. Brorson. K. S.

P. M. 98, 98, 98, 98.

K. S.

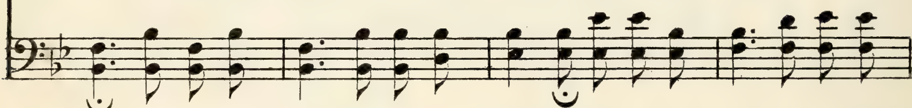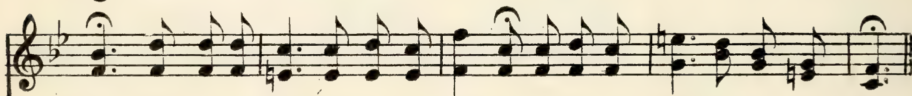

1. Du høi-e fryd for re-ne sjæ-le Og for din stam-me sa-lig
2. Du for-drer kun et ren-set hjer-te, Men hvor er det at faa for
3. Din sal-ve he-ler syn-dens ska-de, Din kjærlig-hed gjør sjæ-len
4. Lad den-ne bal-sam i mig fly-de Og gjennem-træn-ge alt mit
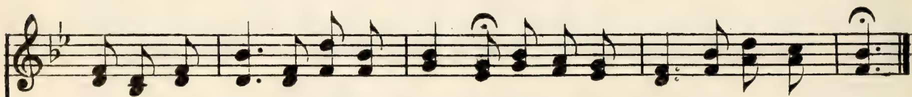

frugt, Som vil til al-le dig med-de-le Der føl-ger Aan-dens vi-se
mig? Jeg fø-ler baa-de fryd og smer-te I kjær-lig-heds at-traa til
sund; Vil du mig den kun fin-de la-de, Jeg bli-ver lægt i sam-me
sind; Lad mig din kjær-lig-hed blot ny-de, Saa lukkes in-gen an-den

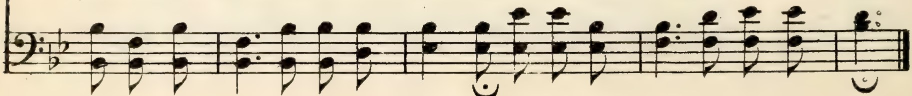

tugt—Hvor vil-de jeg dog gjer-ne trag-te I din den lil-le flok at staa,
dig. For-gjæves er min e-gen møi-e, Om du ei kla-rer selv mit sind
stund. Den gjør fornøi-et, fri og sik-ker Mod verdens lyst og dragningsmagt,
ind; Dens ild al u-ren lyst for-brænder Og holder den for tant og spil—

Som ver-dens kjær-lig-hed for-ag-te Og ef-ter lam-met sted-se gaa!
Og ta-ger med dit bli-de øi-e Mit ar-me hjer-te gan-ske ind.
Saa jeg kan fly de fi-ne strik-ker Som mange har i pi-nen bragt.
Den som din kjær-lig-hed først kjen-der, Han in-gen an-den ei-e vil.
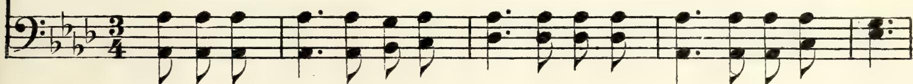

353 Gud, løft mig op

JOHNSON OATMAN, Jr.
Kirkeklokkens Sange

CHAS. H. GABRIEL
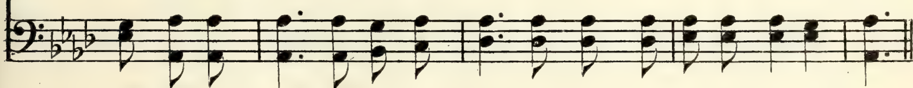

1. Min pil-grims-vei sig op-ad snor, Til jeg paa Ta-bors høi-e bor.
2. Mit hjer-te kun kan hvi-le trygt, Hvor ei jeg naa's af tvil og frygt;
3. Paa tro-ens vid-der aan-des frit, Skjønt Satan mod mig sig-ter tidt,
4. Min vandrings maal er bjergets tind, Hvor om mig su-ser Aandens vind;
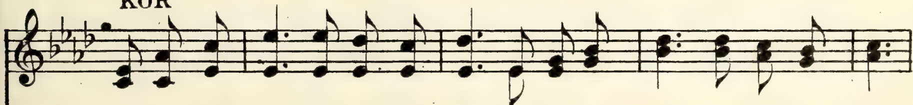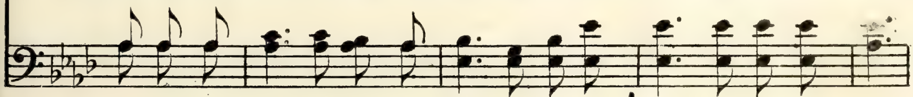

Jeg skri-der frem med bøn i mund: Gud, hjælp mig op paa høi-'re grund!
De ru-ger o-ver da-lens bund, Der-for jeg el-sker høi-'re grund.
Og to-ner naar mig stund til stund Af sang fra dem paa høi-'re grund.
Om glimt der-fra jeg skim-ter kun—Min læng-sel staar til høi-'re grund.

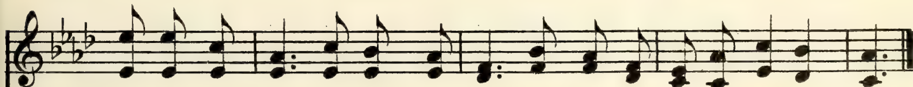

KOR

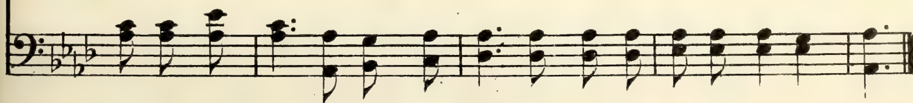

Gud, løft mig op! Lad fast mig staa! Lad Ta-bors top din pil-grim naa!

For hvert et skridt, fra stund til stund, Gud, sæt min fod paa høi-'re grund!

354 Hvidere end sne

JAMES NICHOLSON
Elevine Heede
Sions Harpe

Wm. G. FISCHER

1. O Je-sus, paa dig blev min syn-de-skyld lagt, For - so-ning er
2. O Je-sus, jeg læn-ges at bli-ve dig lig, Og sjæ-len be-
3. O, ræk mig i naa-de din frel-sen-de haand, For - ny du mit
4. O, gjør mig sagt - mo-dig og yd-myg og mild, Op-tænd i mit
5. I him-len en kro - ne for mig er hen - lagt, Hvor, Je-sus, du

ske - et, og alt er fuld-bragt; I tro-en dit frel - sen - de
gjæ - rer at ren-ses af dig; Ei an-det jeg brin - ger end
hjer - te og giv mig din Aand; Barm-hjer - ti - ge Frel - ser, o,
hjer - te din kjær-lig-heds ild, Da stil-les min læng - sel og
bor i din høi-hed og pragt; En - gang jeg hist - op - pe dit

blod jeg kan se, O, to mig, saa bli - ver jeg hvi-dere end sne!
sygdom og ve, Men to mig, saa bli - ver jeg hvi-dere end sne!
maat-te det ske! Kom, to mig, saa bli - ver jeg hvi-dere end sne.
læ-ges min ve, Da ren-ses min sjæl og blir hvi-dere end sne.
an-sigt skal se, Naar sjæ-len er ren - set og hvi-dere end sne!

KOR

Hvi - dere end sne, ja, hvi - dere end sne,
O, to mig, saa bli - ver jeg hvi - dere end sne!

355

Giv mig Jesus

FANNY J. CROSBY
Pilegrims Sangeren

JNO. R. SWENEY

1. Tag kun ver - den, giv mig Je - sus! Ver-dens glæ-der snart for - gaar,
Al ting her er u - be - stan-digt, Her - rens løf - ter kun be - staar.

2. Tag kun ver - den, giv mig Je - sus, Han mit hjer - tes glæ - de er!
Og den Hel - lig Aand mig le - der Gjen - nem strid og træng-sel her.

3. Tag kun ver - den, giv mig Je - sus! Han vil sta - dig vær - ne mig
Paa min kor - te pil - grims van-dring, Hvor-dan end det stil - ler sig.

4. Tag kun ver - den, giv mig Je - sus! Til hans kors jeg klyn-ger mig,
Ind - til jeg ham skal faa sku - e Hist i him-me - len hos sig.

KOR

Hvil-ken fyl - de, liv og glæ - de Hist hos Je - sus jeg skal faa,
Naar, mens eng - ler rundt mig træ - de, Jeg som Je - su brud skal staa!

GIVE ME JESUS. Kirkpatrick & Sweney
Used by permission

356 Underfuld kjærlighed

Kirkeklokkens Sange

JNO. R. SWENEY

1. Un-der-fuldt Je-sus el-sket har! Un-der-fuldt! al min synd han bar; Un-der-fuld fred i ham jeg har, Æ - re ske hans navn!
2. Un-der-fuldt nær han vi - ser sig, Un-der-fuldt vog-ter han min vei, Un-der-fuld er hans røst for mig, Æ - re ske hans navn!
3. Un-der-fuldt hjælper han i nød, Un-der-fuldt, helt, med haand saa blød; Un-der-fuld ven i liv og død! Æ - re ske hans navn!
4. Un-der-fuld, lys, med ham hver dag, Un-der-fuldt skjønt hans ven-ne-lag— Un-der-fuldt har han ført min sag, Æ - re ske hans navn!

KOR

Un-der-fuld her - li - ge Je - sus, Un-der-fuld her - li - ge Je - sus! Du er min her - li - ge Frel - ser, Æ - re ske dit navn!

357

Mit liv, mit alt

R.E. HUDSON
Salmer og Lovsange

C. R. DUNBAR

1. Mit liv, mit alt jeg gi-ver dig, O du Guds lam, som led for mig!
Saa hjælp mig nu at føl-ge dig, Min Frel-ser og min Gud!

2. O Her-re kjær, jeg tror paa dig Som dø-de for at frel-se mig,
Jeg føl-ger dig paa li-vets vei, Min Frel-ser og min Gud!

3. O du, som led den bit-re død Og skjæn-ket mig din fri-hed sød,
Jeg din nu er i lyst og nød, Min Frel-ser og min Gud!

KOR

Jeg nu vil le-ve helt for dig Som dø-de for at frel-se mig!
Jeg nu vil le-ve helt for dig, Min Frel-ser og min Gud!

358 Drag mig nærmere

FANNY J. CROSBY
Pilegrims Sangeren

W. H. DOANE

1. Jeg er din, o Gud, og har hørt din røst Om din kjær-lig-hed til mig; Men jeg læn-ges ef-ter din kraft og trøst, Kom-me nærm-'re, Gud, til dig.

2. Hjælp mig tje-ne dig til fuldt vel-be-hag Ved din naa-des kraft i mig; Maa jeg sta-dig van-dre for dig hver dag Med min vil-je tabt i dig.

3. O, den æd-le fryd som jeg ny-der nu, Naar for naa-de-tro-nen sød Jeg kan knæ-le ned, og med dig, min Gud, Kan faa ta-le om min nød!

4. O, en stør-re Guds fyl-de kjen-des skal, Naar jeg kal-des hjem til dig I den ly-se, her-li-ge fry-de-sal, Hvor alt skal pri-se dig.

KOR

Drag mig nærm-'re, (nærm-'re nærm-'re) nærm-'re, Je-sus kjær, Til dit kors, o mil-de ven! Drag mig nærm're, nærm're, nærm're, Je-sus kjær, Til dit øm-me hjer-te hen!

359 Sions Harpe

Kristi blods kraft

J. F. KNAPP

1. Hvil-ken mæg-tig kraft be-sid-der Kri-sti dy-re-ba-re blod! Da mit ar-me hjer-te kun-de Ren-ses, to-es, læ-ges i dets pur-pur-flod.
2. Da jeg som en fat-tig synder Bøi-et mig for korsets fod, Mod-tog jeg det gla-de bud-skab: Al din skyld er slettet ud i Je-su blod!
3. Frelst og gjen-løst ved hans of-fer Gik jeg glad paa livets vei, Skjønt paa hjer-tets bund end fandtes Syndens on-de spirer som her hin-dret mig.
4. Fuld af til-lid til hans løfter Jeg i-gjen til Herren kom, Of-ret mig med sjæl og le-gem Og ved blodet indgik i hans hel-lig-dom.
5. Ved bestænkel-sen i hjer-tet Fri-et fra den onde lyst Tje-ner jeg min Gud med glæde, Hvi-ler sa-lig som et barn ved fad'rens bryst.
6. Ja, den kraft som er i blo-det Og i Je-su kjærlig-hed, Er fuld ren-sel-se for sjæ-len, Gjør den lykkelig for tid og e-vig-hed.

KOR

Frelst hver stund i kraft af blo-det Kjen-der Her-ren mig for sin;
Pris og æ-re væ-re Je-sus, Jeg er hans, og han er min!
Pris og æ-re væ-re Je-sus, Jeg er hans, og han er min!

Used by permission

360 Nu, o Jesus, byder du

L.H. Elevine Heede
Sions Harpe

LEWIS HARTSOUGK

1. Nu, o Je - sus, by-der du Fuld rens-ning i dit blod Som blev ud-gydt paa Gol - ga - ta, Da du min straf ud - stod.
2. Se, min Frel - ser kal-der mig I al min us-sel - hed Til tro - ens fred, til her-ligt haab, Til him-lens sa - lig - hed.
3. Og han selv som har be - gyndt Sit frel-sens verk hos mig, Vil ren - se mig fra al min synd Nu og e - vin - de - lig.
4. Hver en sjæl, som paa ham tror Og ag-ter paa hans bud, Han skjæn-ker Aan-dens vid-nes-byrd Om her - lig-hed hos Gud.
5. O, hav tak, du Her-re Krist, Som dø-den for os led Og os til liv og frel - se blev Og til ret-fær-dig - hed!

KOR
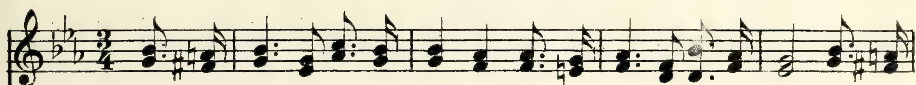
Ja, jeg kom-mer nu, Her - re Krist, o ja!
Rens mig, to mig i dit blod Som flød paa Gol - ga - ta!

361
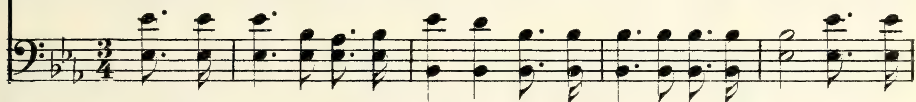
Elsker hverandre

Israels Sange

H. R. PALMER
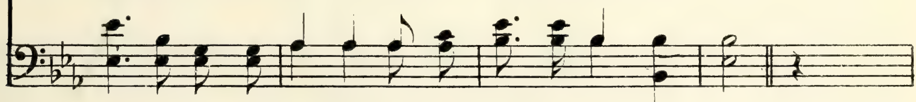

1. On - de ord, o, lad dem al-drig O - ver di - ne læ-ber gaa! Lad en
2. Kjær - lig - hed for ren og him-melsk, Venskab alt for hel-ligt er Til at
3. Snart et ord er sagt i vre - de, Og en sag i ondskab gjort; Snart kan
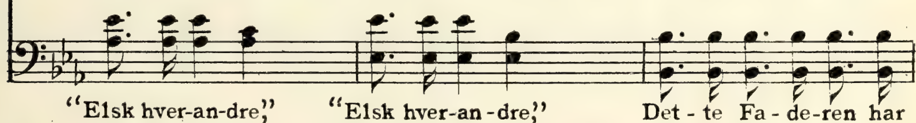

KOR

hel - lig frygt dig hin - dre, At de al - drig ska - de maa.
saa-res og for-styr-res Paa saa syn-digt vis, som sker. "El-sker hver-
bro-der-baan-det bri - ste Ba - re ved et vre - dens ord.

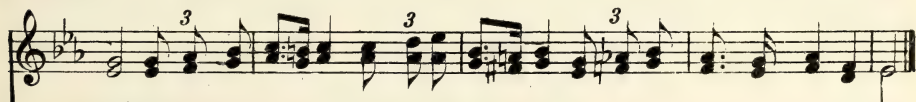

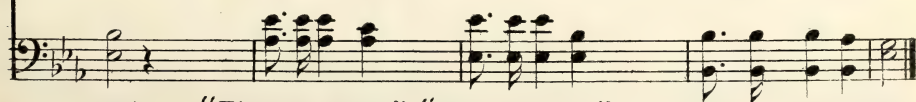
an - dre," saa sag-de Je - sus, Ly-der som børn, det Fa - de-ren har

"Elsk hver-an-dre," "Elsk hver-an - dre," Det - te Fa - de-ren har

sagt. "El-sker hver-an-dre," saa sag-de Je - sus, Ly-der som børn, hvad han har sagt.

sagt. "Elsk hver-an-dre," "Elsk hverandre," Det - te han har sagt.

362 Hvidere end sne

Salmer og Lovsange

Mrs. SUE M. O. HOFFMAN

1. Kom, min gjen-lø-ser kjær, Din bo-lig hos mig tag! Tag alt, ti dit det er, Hver fien-de du bort-jag.
2. Vis du din kraft paa mig, Bort-tag du al min brøst; Kom, fyld mit sind med dig, Da faar jeg fred og trøst.
3. Kom, Frel-ser, og re-gjer Mit hjer-te og vær min! Tag mig med alt jeg er Som din, ja, e-ne din!

KOR

Kom, min gjen-lø-ser, hur-tig kom! Tag sted-se i mit hjer-te rum! To mig, o Guds lam, i dit blod, Og jeg bli-ver hvid-'re end sne, Hvi-de-re end sne, Hvid - - 're end sne, Hvi-de-re end sne, hvid - - - 're end sne! Hvi-de-re end sne, Hvi-de-re end sne, end sne! To mig,

o Guds lam, i dit blod, Og jeg bli-ver hvid-re end sne, (end sne.)

363 Ogsaa mig

ELIZABETH CODNER
Elevine Heede

Wm. B. BRADBURY

1. Her-re, du vel-sig-ner al-le I din sto-re kjær-lig-hed,
2. Staa mig bi, o kjæ-re Fa-der, Skjønt mit hjer-te syndigt er,
3. Øm-me Frel-ser, jeg dig be-der: Giv mig me-re af dit sind!
4. Hel-lig Aand, du li-vets kil-de, Guddoms magt saa høi og mild,
5. O du her-lig-he-dens her-re, Drag mig mer og mer til dig!

Lad da og-saa paa mig fal-de Nog-le naa-de-smu-ler ned.
Hjælp at jeg dig ei for-la-der, Men dig har i hjer-tet kjær!
Du som selv hver sjæl be-re-der, Tag mit hjer-te gan-ske ind!
O, at du mig væk-ke vil-de, Dø-be mig med Aan-dens ild!
Lad mig al-tid hos dig væ-re Og vel-sign mig ri-ge-lig.

Og-saa mig, og-saa mig, Nog-le smu-ler skjænk til mig!
Hjælp du mig, og-saa mig, Saa jeg ret kan el-ske dig!
Skjænk du mig, og-saa mig, Naa-de til at lig-ne dig!
Rens du mig, og-saa mig, Ved et kraf-tigt ord fra dig!
Og-saa mig, og-saa mig, O, vel-sign du og-saa mig!

364 Gud er alt

MARAN ATA W. A. WILLIAMS

1. I fat-tigt hjem jeg traad-te ind, Der gam-le mor med ryn-ket kind
2. Ved dø-dens seng jeg stil - le sad, En hel-lig der i smer-te bad,
3. Jeg saa paa baa-let en mar-tyr, For flammer - ne hans mod ei flyr,
4. Jeg drøm-te det var dommens dag, De dø - de jord og hav op - gav,

I rum-met e - ne sad. Jeg spurg-te: Sig mig, gam-le
Han ven - tet Her - rens kald; Jeg saa hans mil - de, gla - de
Ei død hans sjæl kan naa; Jeg spurg - te hvor - fra mod han
Og ild fra him - len faldt. Da hør - te jeg de frel-stes

mor, Er ei din nød som en - ke stor? Hun sag-de: Gud er alt!
blik, Og som hans aand hin-si - des gik, Han hvi-sket: Gud er alt!
fik, Og med et frei-digt, sa-ligt blik Han raab-te: Gud er alt!
sang, Og or - de - ne i lif - lig klang Lød: Gud er alt i alt!

KOR

Gud er alt, alt i alt, Min Gud er alt i alt! Min Gud er alt i alt!

Used by permission

365 Jesus, led mig

F. M. D.
Sions Lovsange

F. M. DAVIS

Med expression

1. Je-sus, led mig, at jeg ei Kom-mer paa den bre-de vei! U-den dig er jeg i frygt, Ved din si-de gaar jeg trygt.
2. Vær min tilflugt i al nød, Hold mig fast i liv og død! Jeg for-la-der mig paa dig, Du vil al-drig slippe mig.
3. Naar til dø-den jeg skal gaa, O da, Her-re, hos mig staa, Bær mig op til e-vig fred I dit hjem i her-lig-hed!

(1.) Je - sus, led mig, at jeg ei Kom - mer paa den bre-de vei! U - den dig er jeg i frygt, Ved din si-de gaar jeg trygt.

KOR

Led mig, led mig, Hold mig fast og slip mig ei! Lad mig al-drig fa-re vild, Led du mig den ret-te vei! (ret-te vei!)

slip mig ei! fa-re vild,

rit. e dim.

366 Udvalgte Sange — Om jeg eiet alt

1. Om jeg ei - et alt, men ik - ke Je - sus Var mit
2. Om jeg ei - et rig - dom,gods og æ - re Og blandt
3. Om jeg ei - et alt, men ik - ke Je - sus Og hans
4. Om jeg kun - de le - ve u - den Je - sus, O, hvad
5. Men nu har jeg alt, ja alt i Je - sus, Læ - ge -

liv vel værdt at le - ve da? Kun - de vel mit hjer - tes læng-sel
men-ne-sker et ag-tet navn, Men ei no-get haab i e - vig-
kjær-lig-hed til kor-sets død, O, hvor - hen i he - le vi - de
blev saa det at dø en - gang? U - den Je-sus i den mør-ke
dom for al - le hjer-tets saar; In - gen synd som ik - ke kan for-

stil - les Med de ting som blot til - sidst for - gaar?
he - den Og for li - vets snek - ke in - gen havn;
ver - den Skul - de jeg vel fly i hjer - te - nød?
da - len, U - den Je - sus e - vig - he - den lang?
la - des, In - gen nød som ik - ke han for - staar.

KOR

Om jeg ei - et alt, men ik - ke Je - sus Vei - et
vin-din-gen en livs-lang strid? Og er ver-dens glæ-de værdt at

næv - nes Mod en li - den stund af Je - su fred?

367 Fuld opofrelse

Mrs. MARY D. JAMES
Elevine Heede
Sions Harpe

Mrs. J. F. KNAPP

1. Mig selv med sjæl og le - gem Og hvad mig hø-rer til — Jeg som et hel - ligt of - fer Dig, Je - sus, gi - ve vil. —
2. Lad him-lens ild an - tæn - de Mit of - fer den-ne stund, At sjæ - len i dens lu - e Maa bli - ve ren og sund!
3. O Je - sus, mægtig Frel - ser! Dit ord er e - vig sandt; Du gi - ver den som be - der, Dit løf - te er mit pant.
4. Din er jeg, kjæ - re Je - sus! Be - segl mig med din Aand, Be - var mig i din naa - de Og hold mig i din haand!

f KOR

Mit alt er paa dit al - ter, Jeg ven - ter paa din ild, —

p *ritenuto*

Ven - ter, ven - ter, ven - ter! Jeg ven - ter paa din ild.

368 FANNY J. CROSBY
C. Aug. Petersen

Nærmere min Frelser

Mrs. J. F. KNAPP

1. Nær-me-re kor-set nu jeg er, Nær-me-re min Frel-ser,
2. Nær-me-re Her-rens naa-de-stol, Nær-me-re min Frel-ser,
3. Nær-me-re Gud med bøn-ne-raab, Nær-me-re min Frel-ser,

Nær-me-re li-vets him-mel-skjær, Nær-me-re min Frel-ser.
Nær-me-re Je-sus, Aan-dens sol, Nær-me-re min Frel-ser.
Nær-me-re Aan-dens ful-de daab, Nær-me-re min Frel-ser.

Nær-me-re ste-det for hans død, Nær-me-re kil-den
Sjæ-len faar kraft, og tro-en svag Styr-kes og vok-ser
Nær-me-re en-den paa al strid, Nær-me-re e-vig

pur-pur-rød Som for os synd-'res tvæt-ning flød.
dag for dag Nær-me-re Je-su sin-de-lag,
glæ-des tid, Nær-me-re drag-ten skjøn og hvid,

Nær-me-re min Frel-ser, Nær-me-re min Frel-ser.
Nær-me-re min Frel-ser, Nær-me-re min Frel-ser.
Nær-me-re min Frel-ser, Nær-me-re min Frel-ser.

369 Alt for Jesus

MARY D. JAMES
Salmer og Lovsange

Arrangeret

1. Alt for Je-sus, alt for Je - sus, Alt jeg har, af hjer-tens grund,
2. Lad min haand hans gjerning gjø - re, Lad mig vandre i hans bud,
3. Se paa Je-sus som mig el - sker— Stør - re fryd jeg ik - ke ved!
4. Hvil-ket un-der! Hvil-ken naa - de! Je - sus, kongers konge stor,

Al - le mi - ne ord og tan - ker, Hver en dag og hver en stund!
Lad mit øi - e se blot Je - sus— Jeg hans pris vil syn - ge ud!
I be - undring øi - et sku - er Ham som dø-den for mig led.
Han vil kal-de mig sin e - gen, I hans naades skjul jeg bor!

Alt for Je-sus, alt for Je - sus, Hver en dag og hver en stund!
Alt for Je-sus, alt for Je - sus! Jeg hans pris vil syn - ge ud!
Alt for Je-sus, alt for Je - sus, Ham som dø-den for mig led!
Alt for Je-sus, alt for Je - sus! I hans naades skjul jeg bor,

Alt for Je-sus, alt for Je - sus Hver en dag og hver en stund!
Alt for Je-sus, alt for Je - sus! Jeg hans pris vil syn - ge ud!
Alt for Je-sus, alt for Je - sus, Ham som dø-den for mig led!
Alt for Je-sus, alt for Je - sus! I hans naades skjul jeg bor.

370 C.H.M. Nærmere, Jesus

A. Haagensen
Israels Sange

Mrs. C. H. MORRIS

1. Nær - me-re, Je - sus, dit øm-me bryst Drag mig, o
2. Nær - me-re Je - sus! in - tet jeg ved Som brin-ger
3. Nær - me-re end - nu mens ti - den gaar, Snart sorg og

Frel - ser, mit liv og min - lyst! Tag mig og hold mig
sjæ - len den sa - li - ge fred; Fuld o - ver - gi - velse
prø - ver en en - de her faar, Da jeg for e - vigt

fast i din favn, Tryg jeg da hvi - ler fra nød og fra
gjæl-der for ham Som mig kan ren - se fra synd og fra
skal bli dig nær, O du min Frel - ser, som er mig saa

savn, Tryg jeg da hvi - ler fra nød og fra savn.
skam, Som mig kan ren - se fra synd og fra skam.
kjær! O du min Frel - ser, som er mig saa kjær!

371 KJÆRLIGHED TIL GUD OG NÆSTEN

Hvor salig er den lille flok

N. J. HOLM. G. J.

LUDV. M. LINDEMAN

1. Hvor sa-lig er den lil-le flok Som Je-sus kjen-des ved!
2. Min Je-sus, er jeg en af dem, Vil du mig kal-de din?
3. Og maat-te det med graad end ske, At saadant svar jeg gav,

I ham, sin Frel-ser, har den nok, Nu og i e-vig-hed.
Staar jeg for dig som hi-ne fem Med lys i lam-pen min?
Saa vil du naa-dig til mig se Og tør-re taa-ren af.

I kjær-lig-hed, i haab og tro Den van-drer her og
O, lad mig ei til hvi-le gaa, Før der-om jeg kan
Ja, naar kun du som al ting ved, Hos mig kan fin-de

hist skal bo Med ham naar haab og tro for-gaar. Men kjær-lig-hed be-staar.
vis-hed faa, Før du kan faa det svar af mig: Du ved jeg el-sker dig.
kjærlig-hed Og kjen-de mig i-blandt din flok Som din, saa har jeg nok.

372 Kjærligheden

N. F. S. GRUNDTVIG. G. J. — 8,7,8,7,8,8,7,7. — A. SAUER

1. Kjær-lig - hed er ly - sets kil - de, Kjær - lig - hed er li - vets
2. Kjær-lig - hed er li - vets kro - ne, Kjær - lig - hed er ly-sets
3. Kjær-lig - hed er lo - vens fyl - de Og fuld - kom-men - he-dens

rod, Der - for er Guds raad saa mil - de, Der - for er hans Aand saa
glans, Der - for sid - der paa sin tro - ne Je - sus nu med straa-le -
baand, Den er sa - lig gjæld at skyl - de, Den er frug - ten af Guds

god, Som vor Frel - ser har for - kla - ret, Aan - den selv os aa - ben -
krans, Han som ly - set er og li - vet, Har for os sig selv hen -
Aand; Med Guds kjær - lig-hed her - ne - den Vok - ser op om kap Guds-

ba - ret, Som vi fø - ler i Guds fred Og det
gi - vet, Dra - ger os fra synd og savn Ind i
fre - den, Bli - ve kan vi og ved den Et med

haab vi trø - stes ved, Og det haab vi trø - stes ved.
kjær - lig - he-dens favn, Ind i kjær - lig - he - dens favn.
sjæ - lens bed - ste ven, Et med sjæ - lens bed - ste ven.

373 P.A. JENSEN, norsk prest, d. 1867

Hvil ud, min sjæl

10,11,10,11,10,10.

1. Hvil ud, min sjæl, ved kjær-lig-he-dens bryst, Der er saa
2. Han bar vor synd taal-mo-dig som et lam, Han led vor
3. O, lad os el-ske, som han el-sket først! O, lad os
4. O, dæk med kjær-lig-he-dens klæ-de-bon Din bro-ders
5. Ja, hvil dig ud, min sjæl, i Her-rens favn! Du kun-de

sa-ligt ved din Frel-sers hjer-te! Lyt, mens du kan, til Je-su Kri-sti
straf, ja, led den ind-til dø-den. Er det for me-get da forlangt af
dømme mildt, som han os døm-te! Giv hung-rig brød og sluk den ar-mes
brøst, som Herren dæk-ket di-ne! Rør ved hans saar med let og var-lig
det saa tidt du selv det vil-de. Han med sit dy-re-ba-re Frel-ser-

røst, Hans ord har læ-ge-dom for synd og smer-te. Ak, hvo der
ham, At vi skal ha-ve sind for bro-der-nø-den, At vi til
tørst, Væk den af syn-dens søvn som tryg sig drøm-te. Husk, hvad du
haand Og bring ham bal-sam for hans sjæ-le-pi-ne! Ve den, som
navn Er ble-ven dig, al kjær-lig-he-dens kil-de. Skjænk mig, o

kun-de drik-ke af den brønd Som naa-den os har aab-net i Guds Søn!
gjengjæld for hans kjærlig-hed Skal el-ske dem, for hvem saa saart han led?
her har gjort for Herrens smaa, Det skal du hist i-gjen med ren-ter faa.
selv med hjer-tet fuldt af mén Til bro-der-byr-den lægger sten paa sten.
Gud, det sa-lig-ste jeg ved: Et hjer-te fuldt af Kri-sti kjærlig-hed!

374 Milde Jesus, i dit hjerte

Fra svensk ved A. Haagensen. K.S. P. M. 87, 87, 87, 87.

LOUIS von ESCH

1. Mil - de Je - sus, i dit hjer - te Er det godt at gjem - me sig;
2. Naar din kjær - lig - hed mig fry - der, Er det godt at væ - re til,
3. U - den dig kan ei jeg tri - ves, U - den dig gaar in - tet vel,

U - den dig er død og smer - te, E - ne du kan glæ - de mig.
Sa - lig fred hos dig jeg ny - der, Be - dre ei jeg øn - ske vil:
U - den dig kan al - drig gi - ves Va - rig fred for no - gen sjæl.

Hos dig, Her - re, vil jeg væ - re, Sø - ge ly mod ver - dens larm,
I din god - hed so - ve, vaa - ge, I din mild - hed staa og gaa,
Men i di - ne al - magts - ar - me Er et trygt og sik - kert slot,

Og dig vil jeg el - ske, æ - re, Tro - fast, nid - kjær, hjer - te - varm.
I din kraft bøn - fal - de, lo - ve, Van - dre, le - ve, dø, op - staa.
Lad kun ver - den om mig lar - me, Der hos dig jeg hvi - ler godt.

375 Hjerte fast til hjerte bunden

K. S. CL. GOUDIMEL 1573

1. Hjer - te fast til hjer - te bun-den Sø-ger i Guds hjer-te fred!
2. Fal-der ned for naa-dens tro - ne Og for-ny - er e-ders pagt,
3. Je - su lem-mer, ef - ter-trag - ter Tro-fast bro-der - kjær-lig-hed!

Der er kil-den, der er grun-den Til al bro-der - kjær - lig - hed.
Pri-ser Gud med fry-dens to - ne For hans vis-dom og hans magt!
Høit og dyrt hver - an - dre ag - ter, Van-drer i vor Her - res fjed,

En vor Gud og Fa-der er, Som i Kri-stus har os kjær,
Og om baan-det kun er løst, Kjær-lig - he-den fuld af brøst,
Som for os af kjær-lig-hed Gik i dø-den i vort sted.

En vor Frel-ser er og me-ster, En Guds Aand som baan-det fæ - ster.
E-der da til Je-sus ven-der, Og han den paa-ny op-tæn - der.
Tænk, hvor Frelse - ren det smerter Om han ser ad - skil - te hjer - ter!

376 Vil du have ro, min sjæl

JOHAN SCHEFFLER, tysk læge, siden katolsk prest, d. 1677, og J. K. Schade, tysk prest, d. 1698. H. A. Brorson. G. J.

P. M. 77. 88.77.

Dansk folkemelodi

1. Vil du ha-ve ro, min sjæl, Vil du le-ve glad og vel? Øn-sker du dig i din møi-e Stil-le fred og hjer-tens nøi-e? Elsk din Je-sus, in-tet mer, Saa skal du og se det sker!
2. In-gen end-nu an-gret paa At han el-sket Je-sus saa, In-gen der-af ve har fun-det At han var med ham for-bun-det; Je-sus e-ne ha-ve kjær, Er at væ-re sa-lig her.
3. Je-sus er den stør-ste skat; Ham at el-ske dag og nat, Ret at el-ske, det kan gi-ve E-vig glæ-de her i li-ve; Je-su kjær-lig-hed vor tid Gjør os him-mel-klar og blid.
4. Nu, min Je-sus, hjælp mig til At jeg dig kun el-ske vil! Ver-den kan mig in-tet gav-ne, Kun hos dig er godt at hav-ne; Dig for alt at ha-ve kjær, Det er hvad jeg øn-sker her.
5. Lad din kjær-lig-hed og fred Fly-de i mit hjer-te ned, Fyl-de det med himmelsk yn-de, Saa jeg al-drig mer vil syn-de! Dig at el-ske, dig at faa, Je-sus, hjælp mig det at naa!

377 Saa tag da mine hænder

Julie von Hausmann, tysk lærerinde, d. 1901. Peter Waage, norsk professor, d. 1900. G. J.

7, 4, 7, 4, 7, 4, 7, 4.

F. SILCHER

1. Saa tag da mi-ne hæn-der Og før mig frem, Ind-til jeg sa-lig
2. Lad in-tet mer os skil-le, Tag helt mig hen, Og gjør mig ganske
3. Selv om jeg ei for-nemmer Din ster-ke haand, Min sa-lig-hed dog

en - der I him - lens hjem! Jeg kan ei gaa a - le - ne, End
stil - le, O sjæ - le - ven! Ved di - ne fød-der hvi - ler Dit
frem-mer Din go - de Aand. Saa tag da mi - ne hæn - der Og

ei et fjed, Hvor du mig fø - rer e - ne Jeg føl - ger med.
barn saa trygt, Og til-lids-fuldt det smi-ler For - u - den frygt.
før mig frem, Ind - til jeg sa-lig en-der I him-lens hjem!

378 Skal kjærlighed sin prøve staa

H. A. BRORSON. G. J.

L. M.

PETER RITTER
Arr. af William H. Monk

1. Skal kjær-lig - hed sin prø - ve staa, Da maa den til din fien-de naa:
2. Om no-gen si - ger da: Jeg kan Ei el - ske ret min a - vindsmand,
3. Naar vi med aands - opkla - ret sind I Je - su hjer - te sku - er ind—
4. Og min-des i vort hjer - tes grund De mange svæ - re syn-ders pund,
5. Naar Aanden gjør os det - te klart, Da tæn-des der i hjer-tet snart

Gjør vel mod den som ha - der dig, Da gaar du kjær-lig - he - dens vei!
Han vid-ner, at han ei for - staar Hvad Kristi kjær-lig - hed for-maar.
Hvor han for si - ne fien-der bad, Mens de kun stod og lo der - ad.
Som Gud os gjer - ne ef - ter - gav For Je - su kors og død og grav—
Den ster-ke kjær - lig - he-dens brand, At man sin fien - de el - ske kan.

379 Kom, brødre, lad os haste

Gerhard Tersteegen
Edvard Schwartskopf, død omkring 1760 som lærer i Kjøbenhavn. G. J.

P. M. 76, 76, 67, 76.

DAVID WALDERUM, 1598

1. Kom, brø-dre, lad os ha - ste, Vor af-ten kommer nær, Vi alt vil fra os ka - ste Som hefter sjæ-len her! Kom, lad os fat-te mod I Aandens kraft at van-dre Til him-len med hver-an - dre, Saa bli-ver en-den god.

2. Det an-gres in-gen-sin - de, Om vei-en end er trang, Gud vil sig til os bin - de Og støtter selv vor gang. Han gi-ver liv og lyst, Han lokker, ve - der-kvæ-ger, Han styr-ker, fø - der, læ - ger Vor sjæl med or-dets trøst.

3. Kom, lad os kjærlig van - dre Og læg-ge haand i haand Og hol-de af hver-an - dre I det-te trængsels land! Som børn vi lære maa Paa vei-en ik - ke stri - de, Guds eng-ler ved vor si - de Som søskend med vil gaa.

4. De ster-ke-re de sva - ge Skal hjæl-pe tro-lig frem At in-gen gaar til-ba - ge, Men sammen al-le hjem. Saa fremad, lad en-hver Sig selv for in - tet ag - te, Og kun der-ef - ter trag - te At Gud ham al ting er.

380 O kjærlighed, som slipper ei

George Matheson, skotsk prest, d. 1907
Gustav Mathisen

8, 8, 8, 8, 6.

ALBERT L. PEACE

1. O kjær - lig - hed, som slip-per ei, Min sjæl sig
2. O lys, som skin-ner hvor jeg gaar, Der gjør at
3. O fryd, som søger mig i savn, Mit hjer - te
4. O kors, som gi - ver sjæ - len ly, Jeg vo - ver

hvi-ler trygt i dig! Jeg gir til-ba-ge i dit skjød
hjer-tet for dig slaar; Om ver-den har sin tor-ne-krans,
ta-ger i din favn; Jeg ser din regn-bue gjen-nem regn,
ei fra dig at fly! Til muld lad tom-me glæ-der gaa,

Det liv som en-gang fra dig flød, Som me-re rigt skal bli.
I dig jeg har den straale-glans Som gi-ver li-vet værd.
Hvor sto-re løf-ter funkler frem, At mor-gen gryr en-gang!
Ti paa dens grund en blomst skal staa Som al-drig smul-dre kan!

381 Ransag vort hjerte, gode Gud

CHARLES WESLEY
Alberta Eltzholtz. K.S.

C.M.

ISAAC W. WOODBURY

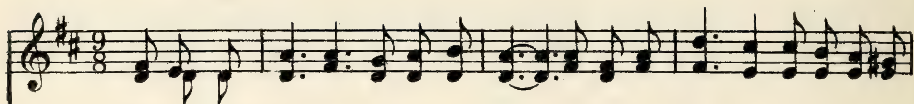
1. Ran-sag vort hjer-te, go-de Gud! Og hvad du fin-der der
2. Om stund-om fra den ret-te sti Vi vi-ger, slip os ei,
3. Hjælp os at staa hver-an-dre nær I kor-sets prø-ve-tid,
4. Lad os hver-an-dre, hvor vi bo, Op-byg-ge i din fred;
5. Lad os i al ting mer og mer Op-vok-se, Gud, til dig,

Som syn-digt er, lad paa dit bud Det svin-de, Her-re kjær!
Men støt vort fjed og staa os bi Paa hel-lig-he-dens vei!
Og føl-ges ad at hver i-sær Kan let-te bro-ders strid.
Be-fæst vort haab og styrk vor tro, Fyld os med kjær-lig-hed!
Og naar du os be-red-te ser, Tag os til him-me-rig!
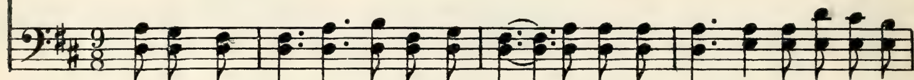
382 Glade forvisning
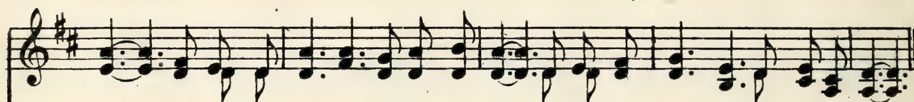
FANNY J. CROSBY
Salmer og Lovsange

Mrs. J. F. KNAPP
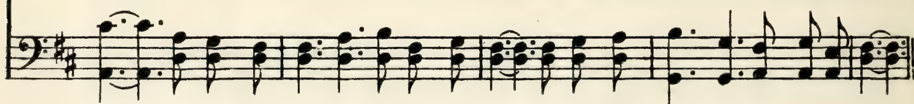

1. Gla-de for - vis-ning, Je-sus er min! O hvil-ken glæ - de op-fyl-der mit
2. Helt o - ver - gi-vet, al ting er vel, Glæ-de og lov-sang op-fyl-der min
3. Her-li - ge for-ret! Lov Herrens navn! Fuldkomne hvi - le i Frelserens

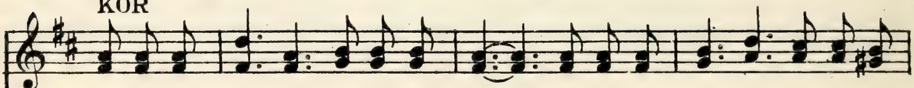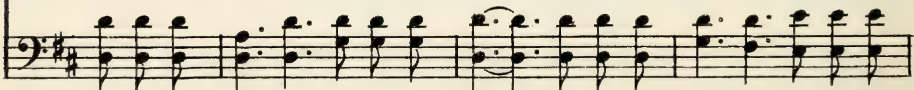

sind! Ar-ving til li-vet, fri-kjøbt i Gud, Født af Guds Aand, al synd slettet ud.
sjæl; Him-me-lens engler bringer fra Gud Trøst og opmuntring, kjærligheds bud.
favn! Ven-ten-de ser jeg hen til Guds Søn, Snart han mig skjænker saligheds løn.

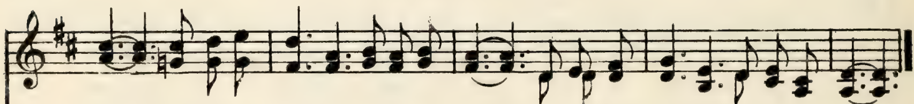

KOR
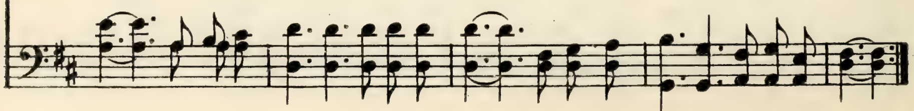

Det-te skal sted-se være min sang, Je-sus at lo - ve da-gen saa

lang! Det-te skal sted-se væ-re min sang, Je-sus at lo-ve da-gen saa lang!

383 Gud tænker og paa mig

E. D. MUND
Gustav Mathisen

E. S. LORENZ

384 Hernede blandt sorger

Sions Harpe

Sir HENRY R. BISHOP

1. Her - ne - de blandt sor-ger og nød og be - svær At sam-les med tro - en - de lif - ligt dog er; Min Je - sus be - red - te en bo - lig for dem Der op - pe i him-len, der har vi vort hjem.

2. O lif - li - ge baand, som for - e - ner os her I tro med hver-an - dre til Frel - se - ren kjær! Men, Je - sus, du selv er mest lif - lig for mig, I sor - ger og møi - e jeg læn-ges til dig.

3. O, ræk mig din haand og op - lys min for - stand Her - ne - de i stri-dens og fa - rer-nes land; Og naar jeg be - kym-ret og træt til dig ser, For - ny du min styr - ke for van-dringen her!

4. Jeg læn-ges, o Je - sus, at bli - ve i - klædt Den blod-kjøbte sa - lig-hed du har be - redt, At staa fuldt for - kla - ret i her - lig-heds stand Og syn - ge den ny - e, den e - vi - ge sang!

KOR

O, var jeg kun der, Der op - pe i him-len, hvor Frel-se-ren er!

385 Hvor deiligt det er at møde

K.D. HANSEN — 8,7,8,7,8,7,8,7. — SOPHIE DEDEKAM

1.Hvor dei-ligt det er at mø-de, Naar e-ne man van-drer frem,
2. Da banker hjertet, og blo-det Saa varmt gjennem aa-ren gaar;
3. Ei tungen mægter at ma-le Hvad dybest i hjer-tet bor,
4. Og er saa forfuldt vort hjer-te Og kan vi ei ta-le ud,
5. Og naar saa den sidste fien-de Med æ-re be-sei-ret er,

En bro-der–og sø-ster-ska-re Paa vei-en til sam-me hjem!
Og hvad det vil si-ge at el-ske, Først da vi til-ful-de for-staar;
Skjønt øi-et for-sø-ger at ta-le Lidt be-dre maaske end ord;
Da bæ-rer vi frem i bøn-nen De kjæ-re for naa-dens Gud;
Da mø-der de jo hver-an-dre Som frel-ste blandt himlens hær.

Det er som en kvæ-gen-de luft-ning, Som Her-ren os sen-der ned
Ti da bræn-der kjærlig-he-den Ei smit-tet af jor-disk glød,
Og gjer-ne vi ræk-ker haanden Og tryk-ker saa varmt der-ved,
Og al vel-sig-nel-sens fyl-de Vi be-der saa gjer-ne ned
Der ta-les ei mer om at skil-les, Der by-des ei me-re far-vel,

At styr-ke den træt-te van-drer Paa vei-ens be-svær-lig-hed.
Saa ren og saa sterk den lu-er Og kjen-der ei kul-de og død.
Til brødre og søstre i Aan-den Vi ønsker Guds naade og fred.
Alt o-ver det elskede ho-ved For tid og for e-vig-hed.
For evigt de van-drer sam-men Ved livsens sprudlen-de væld.

386 Mrs. FRANK A. BRECK **Han elsker mest**

Gustav Mathisen

Wm. J. KIRKPATRICK

1. Gud det er som frem-for an-dre Os el-sker mest. Brø-dre of-te
2. Det er stort at Je-sus kjende, Han el-sker mest; Han vil sig ei
3. Ønsker du hans barn at bli-ve, Han el-sker mest — Du maa helt dig

sig for-an-dre—Han el - sker mest— Snart de kom-mer, snart de gaa;
fra mig ven-de, Han el - sker mest. Al min skyld han mig for-lod,
o - ver-gi-ve, Han el - sker mest. Søg ham i en stil-le stund,

Ven-ner os kan mis-for-staa, Je-sus med os dog vil staa, Han el-sker mest.
Jeg har frel-se i hans blod, Bitrest kalk for mig han tog, Han el-sker mest.
Han kan lindre sor-gen tung, I hans død er sikker grund, Han el-sker mest.

KOR

Han el - sker mest, — Han el - sker — mest, In-gen kan som
Han el-sker mest, —
Han el-sker mest, Han el-sker mest, Han el-sker mest,

han hu-sva-le! Han el - sker — mest, — Han el - sker mest, — Han
Ti han os el-sker mest, — Han el-sker mest, —
Han el-sker mest, Han el-sker mest

el - sker— mest! Følg ham op til himlens sale, Han el - sker mest.
Ti han os elsker mest.
Han el-sker mest!

387 Jeg elsker dig, Jesus

London Salmebog
Israels Sange

A. J. GORDON

1. Jeg el-sker dig, Je - sus, jeg hø-rer dig til, Al synd og dens daar-skab for - sa - ge jeg vil. O sto - re gjen - lø - ser, min Frel - ser er du! Jeg al-drig har el - sket dig, Je - sus, som nu.

2. Jeg el-sker dig, Je - sus! Du el-sket mig først; For mig blev den rin - ge-ste du som var størst, For - smæ - del-sens af - grund du maal - te for mig— Hvor kun-de vel no - gen jeg el - ske som dig!

3. Jeg el - ske dig vil i mit liv, i min død, Lov - syn - ge dit navn i min dy - be-ste nød; Naar døds-klok-ken kal - der, jeg gaar u - den gru Og syn-ger: Jeg el - sket dig al-drig som nu!

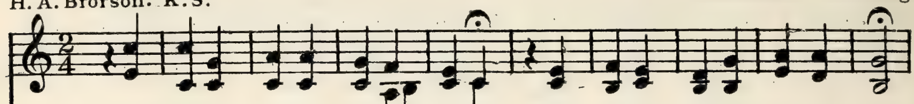
4. For him-me-lens tro - ne i skin-nen-de skrud Jeg e - vigt skal lo - ve min Frel - ser og Gud Og syn - ge blandt eng - ler saa sa - lig i hu: Jeg al-drig har el - sket dig, Je - sus, som nu!

388 FORSAGELSE

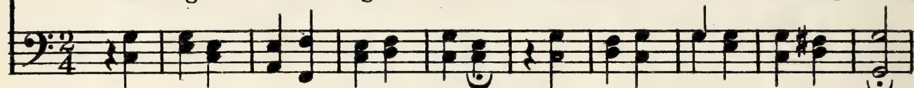
Bort, verden, af mit sind og øie

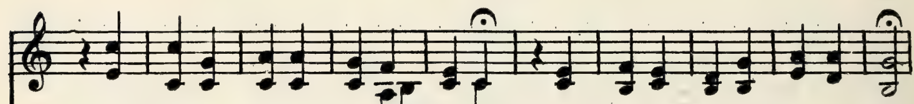
JOHAN SCHEFFLER
H. A. Brorson. K.S.

Lindemans Koralbog

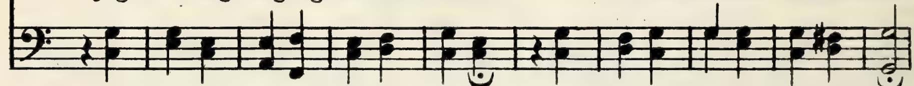

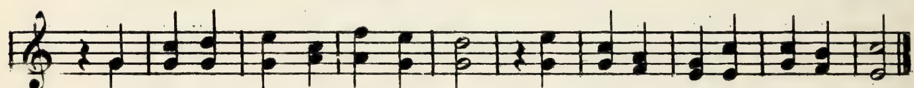
1. Bort, ver-den, af mit sind og øi-e, Din lyst du selv be-hol-de maa,
2. Han er min rig-dom og min æ-re, Min vis-dom og mit hjer-tes lyst,
3. I svaghed fø-ler jeg hans styrke, Han gjør al ver-dens møi-e sød;
4. Lad mig kun her for-ag-tet væ-re Som han i sin for-nedringsstand,

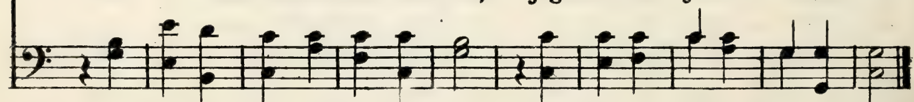

Den mig ei me-re kan for-nøi-e End stø-vet som jeg træ-der paa.
I ham jeg vel til-freds kan væ-re, Han er min styr-ke og min trøst.
Han er mit lys i nat-tens mør-ke, Han svig-ter ei i liv og død.
Jeg skal dog engang kro-nen bæ-re I him-len med min Frelsermand.

Hver el-ske hvad hans hu staar til, Jeg kun min Je-sus el-ske vil!
Hver el-ske hvad hans hu staar til, Jeg kun min Je-sus el-ske vil!
Hver el-ske hvad hans hu staar til, Jeg kun min Je-sus el-ske vil!
Hver el-ske hvad hans hu staar til, Jeg kun min Je-sus el-ske vil!

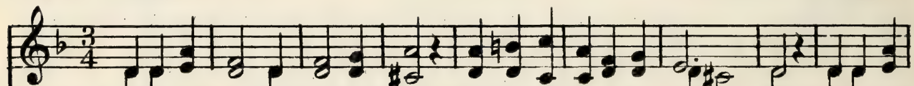

389 Tak for hver fredsæl høitidsstund

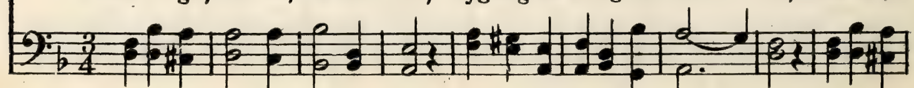
GUSTAV JENSEN. G. J.

88, 88, 888.

LUDV. M. LINDEMAN

1. Tak for hver fredsæl høitids-stund Som du os giver her-ne - de! Herre, med
2. Sig-ne du hver en sør-ge-stund, Kom til vor møie og kvi - de, Styrk os med
3. Sig-ne du hver en arbeidsstund, Blev til det smaa end vi kaldte— Smaat bliver
4. Hel-li-ge, Her-re, alt vort liv, Byg dig en bolig her-in - de, Rens os fra

tak af hjer-tets grund Vil for din tro-ne vi træ - de, Glæ-de os ved din
or-det af din mund, At vi taalmodig kan li - - de. Giv os at bi-e
stort,naar du os kun Blandt di-ne arbeidsfolk tal - te. Aand paa hver ev-ne,
synd og hos os bliv, At vi kan alt o-ver-vin - de. Byg os saa ved dit

god-heds tegn, Og her i jor-dens la-ve egn De-le vort gode med an - dre.
paa din tid, Gaa un-der kors med ansigt blid, Lære med-lidenheds-kun-sten!
saa den frit Ærer dit navn og ri-get dit, Du som selv altid ar-bei - der!
kraftens ord Ind i dit sto-re tem-pel-kor, Der hvor du alt er i al - le!

390 Prøv dig selv, o kjære sjæl

A. HAAGENSEN (?). K.S. P.M. 78,78,77. P. RITTER

1. Prøv dig selv, o kjæ-re sjæl, Om du staar hos Gud i naa-de!
2. Prøv dig naar du fri-stet er, At ei fri-stel-sen dig fæl-der,
3. Prøv dig om du bæ-re kan Spot, for-agt, kors, nød og trængsel,
4. Prøv dig om dit liv i Gud Bæ-rer or-dets ret-te frugt;

Her-ren sør-ger for dit vel, Hvor-for faar han ik-ke raa-de
Men for Gud din sag frem-bær, Ti her tro og lo-ve gjæl-der:
Føl-ge her din Frel-ser-mand Om du ka-stes skal i fængsel;
El-sker du Guds ord og bud, Taa-ler du det naar han tug-ter?

Naar du ved, hans kjær-lig-hed Brin-ger naa-de, lys og fred?
Har du o-ver syn-den magt, Kjæmper du dog u-for-sagt.
Kan du el-ske, be-de for Fi-en-der som mod dig gaar?
Vid-ner Aan-den i din sjæl At du tror og le-ver vel?

391 Lær mig at kjende dine veie

J. P. M. PAULLI. K. S.

P. M 98, 98, 98, 98.

1. Lær mig at kjen - de di - ne vei - e Og gaa dem tro - lig skridt for skridt; Jeg ved at hvad jeg fik i ei - e Er bor-get gods, og alt er dit. Men vil din ster-ke haand mig le - de, Jeg aldrig feil paa maa-let ser, Og for hvert haab som dør her - ne - de, Faar jeg et haab i him-len fler.

2. Lær mig at kjen - de di - ne tan-ker Og ø - ves i at tæn-ke dem, Og naar i angst mit hjer-te ban-ker, Da maa du kal - de mo-det frem. Naar jeg har tænkt mig træt til dø-den, Sig saa hvad du har tænkt, o Gud! Da kan jeg se at mor-gen - rø-den Bag tvil og vaan - de væl-der ud.

3. Men lær mig frem-for alt at kjen - de Din grænse - lø - se kjær-lig-hed! Den som kan tu - sind stjerner tæn - de, Naar lykkens sol er gaa-et ned; Den tør-rer taa - ren som den skab-te, Og læger saa - ret som den slog, Dens vei gaar gjen-nem det vi tab - te, Den gi-ver me - re end den tog.

392 Satan siger: Spar dig selv

JONAS DAHL. G.J.

78,78,77.

C. Runge eller
J. Crüger

1. Sa - tan si - ger: Spar dig selv! Je - sus si - ger:
2. Sa - tan si - ger: U - den - om! — Kan - ske lys - klædt
3. Svar ham: Sa - tan, fra mig vig! Syn - den vil jeg
4. Spar dig ei for an - grens stund, Ei for op - gjør
5. O - ver Ke - dron maa du gaa, Vil du hans dis -

Spar dig ik - ke! Han som o - ver Ke - drons elv
som en Pe - der Spar dig selv, gaa u - den - om
helt for - sa - ge, Føl - ge Je - sus u - den svig,
med din dom - mer, Ei for aa - gren med dit pund,
ci - pel væ - re, Hve - de - kor - net of - res maa,

Vil - lig gik sin kalk at drik - ke. Hvor var syn - der -
E - gen - vil - jens of - fer - ste - der, Spar dig selv, du
Kal - ken af Guds hæn - der ta - ge; Naa - de bor i
Ei for kor - set naar det kom - mer; Spar ei kniv paa
Om det gyl - den frugt skal bæ - re. Gjør som Je - sus,

verd - nens trøst, Hav - de han fulgt Sa - tans røst!
gaar for vidt! Saa han fri - ster jevnt og tidt.
tun - gest bud, Jeg for - la - der mig paa Gud.
syn - dens byld, Spar ei liv for Je - su skyld!
giv dig hen, Hun - dre - fold du faar i - gjen.

393 Verdens børn har mange venner

8,7, 8,7, 7,7, 8,8.

H. A. TIMM. D. M. S. JOHN SCHOP, 1640

1. Ver-dens børn har man-ge ven-ner, Ly-sets børn kun sø-ger en,
2. Ver-dens børn har man-ge vei-e, Ly-sets børn kun sø-ger en,
3. Ver-dens børn har man-ge glæ-der, Ly-sets børn kun sø-ger en,
4. Ver-dens børn har man-ge ri-ger, Ly-sets børn kun sø-ger et,

O, men den-ne e-ne kjen-der Al din nød og al din mén.
Men den e-ne har i ei-e Naa-dens ho-ved-hjør-ne-sten.
Men som bæk langs blomster-bred-der Fly-der den-ne klar og ren.
Men naar alt i ver-den vi-ger, E-vig er og bli-ver det.

Suk-ker du til ham i løn, Ei han glem-me vil din bøn;
Der-for skræmmer tor-ner ei Som om-kran-ser den-ne vei,
Kil-den til den from-mes lyst Sprin-ger ud fra Je-su bryst,
For den frel-ste sjæl paa jord Syn-ger naa-dens eng-le-kor:

Hvor den from-me stil-le græ-der, Je-sus med sin trøst ind-træ-der.
Ti ad den gik selv her-ne-den Je-sus ind i e-vig-he-den.
Der-for selv paa trængslers vei-e Kan du ha-ve den i ei-e.
Fred og fryd for-u-den li-ge Fin-des kun i Je-su ri-ge!

394 Du evige klippe

Sions Sange

IRA D. SANKEY

1. Du e - vi - ge klip - pe, hos dig er der ly, Til dig i sin
2. I glæ - de, i træng-sel, i liv og i død, I ar-mod og
3. Her of - te i li - vet jeg løb til min borg, Naar nø-den var

træng-sel vil sjæ - le - ne fly; Om fat - tig, u - vær-dig, dog
syg - dom, i an - gest og nød, Naar ond-ska-bens hæ - re vil
stor, og der græd ud min sorg. Ved en - den, naar døds - bu-det

trø - ster du mig, O, e - vi - ge klip - pe, jeg kom-mer til dig.
an - fal-de mig, Da, e - vi - ge klip - pe, jeg kom-mer til dig.
kom - mer til mig, Da, e - vi - ge klip - pe, jeg kom-mer til dig.

KOR

Kom-mer til dig, kom-mer til dig, O, e - vi - ge klip-pe, jeg kom-mer til dig!

395

Wilhelm Andreas Wexels. G. J.

Saa vide om land

LUDV M. LINDEMAN

1. Saa vi-de om land som sol mon gaa, Ei men-ne-ske-sjæl er at fin - de,
2. Han ser hver en længsel i sjælens grund Som efter det e - vi - ge hi - ger,
3. Og var du end skjult i mørkeste vraa, Og kjendte dig in-gen paa jor - den,
4. Og taarnet sig synder som fjeld i sky, Og sortnet end alt for dit øi - e,
5. O, higer din sjæl mod sandheds Gud Og kalder paa ham du der - in - de,
6. Og finder du ham, da finder du alt Hvad hjertet kan e-vig be - gjæ - re,

Som Her-rens naa-de ei ved at naa, Naar hjer-tet ham gjer-ne vil vin - de
Han hører hvert suk som i nat-tens stund Fra dy-bet til himlen op-sti - ger
Og var du blandt dem som i sorg maatte gaa, Den al - ler e - lendigste vor - den.
Og blev hvert et minde dig tungt som bly, Og saa du kun lyn i det høi - e
Han ved dog vei for sit naa-de-bud, Din Frel-ser du vist skal fin - de
Da reiser sig atter hvert haab som faldt, Og bleg-ner saa al-drig me - re

396

Tal til min sjæl, o Jesus

L.L.P. Salmer og Lovsange

Arr. af L. L. PICKETT

1. Tal til min sjæl, o Je - sus! Lif-lig din stem-me er;
2. Tal til dit barn, o Her - re! Led mig paa li - vets vei!
3. Tal, som du gjor - de for - dum, Lær mig din vei, o Gud!

Hvisk til mig ømt og kjær-ligt: Al-tid jeg er dig nær! Op-lad mit
Hjælp mig at vaa-ge, be - de, Aldrig at glemme dig, Men med et
Lad mig din vil - je kjen-de, Van-dre i di - ne bud! Hjælp mig dit

sind at hø - re Dag-lig din hul-de røst! Fyld du mit sind med
u - delt hjer - te Tje-ne dig dag-lig her, Paaskyn-de Je - su
navn at æ - re, Le-ve dig til be - hag, Gjer - ne din vil - je

KOR

glæ - de, Vær du min hjælp og trøst!
kom-me, Til jeg hans an - sigt ser! Tal med din mil-de stem-me,
gjø - re, Føl-ge dig tro hver dag!

Hvisk til mit hjer te fred, Sig, jeg skal mer end sei - re—

Tal nu i kjær-lig - hed! Tal til mig du, o Je-sus! Lif-lig din

stem-me er,— Hvisk til mig ømt og kjær-ligt. Al-tid jeg er dig nær!

397 Han søgte mig i naade

1.Han søg-te mig i naa - de Paa syn-dens bre - de vei, Han
2.Han pe-ged'paa de mær - ker, Hans haand og si - de bar, Det
3. Nu bor jeg for hans aa - syn I dyb og stil-le fred, Og
4. Og som de da - ge skri - der Og ha-stigt i - ler hen, Jeg

fandt mig træt og saa - ret Og bar mig hjem til sig, Mens
var min synd, han so - ned, O, hvor han el - sket har. Jeg
dag - lig jeg er - fa - rer Paa - ny hans kjær-lig - hed. En
ven - ter paa de ti - der, Han kom-me skal i - gjen Og

eng- ler for Guds tro - ne sang, Og him-lens har-per lif - lig klang.
tror det, dog jeg fat-ter ei, Han el- sker syn-de - re som jeg.
e - vig-hed ei sy-nes lang Til at lov-pri - se ham med sang.
hen-te hjem mig som sin brud At le - ve e - vigt hos vor Gud.

KOR

Naa-de, at han fandt mig, Naa - de, at han vandt mig, Naa-de, at han

bar mig hjem til sig, Naa-de, at han bar mig hjem til sig.

398 Jesus er min

Mrs. H. BONAR
C.W. Schevenius

T. E. PERKINS

1. Bort, bort, hver syndig lyst; Jesus er min! Bryd alle baand saa tyst; Jesus er min! Øde er al ting her, Paa jord ei hvile er, Jesus blot frelser der — Jesus er min!
2. Tag ei min sjæ-le-ro; Jesus er min! Her er det godt at bo; Jesus er min! Smuldrende pragt af ler, Skabt for en dag, ei mer, Fjernt fra mit hjerte vær! Jesus er min!
3. Farvel, hver flygtig drøm; Jesus er min! Tabt i en straalestrøm; Jesus er min! Alt hvad min sjæl har smagt Har bare uro vakt; Jesus kun fred har bragt — Jesus er min!
4. Farvel, al død'lighed; Jesus er min! Velkommen, evighed; Jesus er min! Velkommen, kjære hist, Salig blir hvilen vist. Velkommen, Jesus Krist! Jesus er min!

T. E. Perkins, by permission

399 Jeg dig, Jesus

P. M. 77, 77.

FRANCES RIDLEY HAVERGAL, engelsk forfatterinde, d. 1879. K. S.

RIPPON

1. Jeg dig, Jesus, gir mit liv, Dertil daglig naade giv! Tag min haand, og maa den blot Bruges til at gjøre godt.

2. Tag min fod, saa her jeg maa Altid dine veie gaa; Tag min røst, at sangen maa Som et offer til dig naa.

3. Tag min mund, min tale led, Saa den bringer lys og fred. Det jeg eier, tag du saa Alt for dig ret bruges maa.

4. Tag hvert øieblik, hver dag, Lad det tjene dit behag; Lad de evner jeg har faa't Bruges til din ære blot.

5. Tag min vilje under din,
Den er nu ei længer min;
Tag mit hjerte, tag mit alt,
At jeg blir blandt dine talt.

6. Alt er paa dit alter lagt,
Herre, med din naades magt!
Rens min sjæl udi dit blod,
Gjør den hellig, vis og god!

400

TAALMODIGHED OG TRØST

Hvor Gud mig fører

LAMPERTUS GEDICKE,
tysk prest, d. 1735
H. A. Brorson. G. J.

87,87, 887.

Deutsch Kirchenampt, 1524

1. Hvor Gud mig fø-rer, gaar jeg glad, Han, ik-ke jeg, skal raa-de,
2. Hvor Gud mig fø-rer, vil jeg trygt Hans trofast-hed be-kjen-de
3. Hvor Gud mig fø-rer, vil jeg mig Ham gan-ske o-ver-gi-ve,
4. Hvor Gud mig fø-rer, er i tro Og haab mit hjer-te stil-le;
5. Hvor Gud mig fø-rer, vil jeg gaa Om fo-den skul-de bræn-de;

Jeg kal-der al-le ti-der hvad Min Gud mig skik-ker,
Og gaa med tak og u-den frygt Den tran-ge vei til
Og sy-nes un-der-lig min vei, Han hol-der mig i
I mig hans e-gen kraft vil bo, Hvad kan mig fra ham
Kan jeg det for-ud ei for-staa, Til-sidst jeg dog skal

naa-de. Han fø-rer mig dog li-ge hjem, Saa
en-de. Hans al-ler-bed-ste vil-je ske! Paa
li-ve. Han mig i Kri-stus fri-kjøbt har, Fra
skil-le? Ti fat-ter jeg et trø-stig mod, Guds
kjen-de, Det er kun tro-fast-hed hvor-med Han

gaar jeg al-tid trø-stig frem Og paa hans hjer-te sto-ler.
den jeg vil a-le-ne se I li-vet og i dø-den.
mo-ders liv han ømt mig bar, Jeg er ei mer min e-gen.
vei den er dog al-tid god, Ja, vist den al-ler-bed-ste.
her mig fø-rer op og ned, Det er mit trø-stens an-ker.

401 Bliv hos mig, Jesus

HENRY F. LYTE,
engelsk prest, d 1847.

W. H. MONK

1. Bliv hos mig, Je - sus, ti det gaar mod nat; Mør - ket sig
2. Jeg dig be - hø - ver hver en tid og stund, Ti alt maa
3. Snart rin - der ud min dag i ti - dens hav; Det sid - ste
4. Jeg fryg - ter ei for ondt med dig ved haand, Alt ven - des
5. Vis mig dit kors, naar øi - et bri - ster her, Døds - taa - gen

sæn - ker, da - gen vi - ger brat. Naar an - den hjælp slaar
ly - de or - det af din mund. Din hyr - de - stav mig
jor - den gi - ver er en grav. Om - kring mig alt for -
mig til go - de ved din Aand. Den grum - me død har
spre - des af dets straa - le - skjær. Naar jor - den vi - ger,

feil, jeg ser til dig; Du hjæl - pe - lø - ses til - flugt, bliv hos mig!
le - der ad din vei; I storm og stil - le, Her - re, bliv hos mig!
an - dres, saa og jeg — O, du som aldrig æl - des, bliv hos mig!
tabt sin brod ved dig, Naar jeg den mø - de skal, da bliv hos mig!
him - len aab - ner sig — I liv og død, min Frelser, bliv hos mig!

402 Hvor fast er den grundvold.

GEORGE KEITH, 1787
Martin Hansen. K.S.

1. Hvor fast er den grund-vold, du tro - en - de sjæl, Som Her - ren har
2. I al - le til - fæl - de, hver tid og hver stund, Om rig el - ler
3. Om her gjennem træng-se - lens van - de du maa, Saa skal dog dens
4. Til al - der-doms da - ge jeg med dig vil gaa, Min tro - fa - ste
5. O tro - en - de van-drer paa træng-se - lens vei, Jeg vil dig ei

lagt for dit e - vi - ge vel! Hvad me - re kan si - ges end
fat - tig, om syg el - ler sund, Om fjern el - ler nær, om paa
bøl - ger dig ei o - ver - gaa, Ti jeg vil gaa med dig og
kjær - lig-hed om dig skal staa; I ung-dom og al - der, i
slip - pe, jeg kan ei, o nei! O sjæl, vær fri - mo-dig i

hvad dig er sagt, — O sjæl, som til Je - sus din til - lid har
land el - ler vand, — Med kraft til at sei - re du sæt - tes i -
væ - re din borg, — Og brin - ge dig gavn af den dy - be-ste
liv og i død, — Jeg bæ - re dig vil som et lam i mit
træng-se-lens nat, — Du bli - ver af Her - ren her al - drig for -

sat? O sjæl, som til Je - sus din til - lid har sat?
stand, Med kraft til at sei - re du sæt - tes i - stand.
sorg, Og brin - ge dig gavn af den dy - be - ste sorg.
skjød, Jeg bæ - re dig vil som et lam i mit skjød.
ladt! Du bli - ver af Her - ren her al - drig for - ladt!

403 Sørg, o kjære Fader, du

LUDÆMILIE ELISABET
Birgitte Kristine Kaas, d. 1761
W. A. Wexels. G. J.

LUDV. M. LINDEMAN

1. Sørg, o kjæ-re Fa-der, du, Jeg vil ik-ke sør-ge,
Ik-ke med be-kym-ret hu Om min frem-tid spør-ge.
Sørg du for mig al min tid, Sørg for mig og mi-ne,
Gud al-mæg-tig, naa-dig, blid, Sørg for al-le di-ne!

2. Sørg for le-gem og for sjæl, Medens her jeg bli-ver,
Jeg dem frit i ve og vel Til dig o-ver-gi-ver.
Sørg, o kjæ-re Gud, i-sær For mit hjer-tes tan-ker,
At de, hvor-som-helst jeg er, Al-drig fra dig van-ker!

3. Sørg, at jeg dit go-de ord Til min død ad-ly-der,
Af min daab og Je-su bord Al-tid kraf-ten ny-der!
Sørg for dem som sty-re skal, Og for dem som læ-rer,
Sørg for dem som i sit kald Her og der sig næ-rer!

4. Sørg naar jeg til hvi-le gaar Og mit øi-e blun-der,
Sørg naar jeg i gjen op-staar Og til ar-beid stun-der!
Sørg du for min kald og stand, Haand og mund og hjer-te,
For den gjer-ning som jeg kan, For min fryd og smer-te!

5. Sørg for gods og hus og hjem, For mit navn og æ-re,
Hel-ler ik-ke kor-set glem, Som jeg her maa bæ-re!
Sørg, o Gud, for hvert et fjed Som jeg her skal træ-de,
Sørg at jeg her-fra i fred Fa-rer til din glæ-de!

404 Hvor kjedsom og lang er den tid

JOHN NEWTON
O. P. Petersen K. S.
LEWIS EDSON

1. Hvor kjed-som og lang er den tid, Naar Je-sus sig skju-ler for mig,
Hver ud-sigt, hvor her-lig og blid, Har tabt al sin yn-de for mig;
Selv mid-som-mer so-len er mat, Og en-gen for-gjæ-ves staar grøn—
Men sku-er jeg Je-sus min skat, De-cem-ber som ma-i er skjøn.

2. I ham jeg min sa-lig-hed har! Som hon-ning saa sød er hans røst,
Han gjør al min mørk-hed saa klar, At jeg faar stor glæ-de og trøst.
O, var han mig al-tid saa nær, Da fryg-tet jeg ei no-gen ting,
Men sang saa for-trøst-ningsfuldt her Hans pris he-le aa-ret om-kring.

3. Til-freds med hans ansigt at se, Jeg of-rer mig ham til be-hag,
Og kan selv i træng-se-len le, Naar Je-sus an-ta-ger min sag.
Hvor sa-lig det rin-ge-ste hus, Hvor han med sin kjær-lig-hed er,
I mør-ke-ste fængsel er lys, Naar Je-sus kun er hos mig der.

4. O Her-re, naar jeg nu er din, Og du er min sol og min sang,
Hvi ængstes min sjæl og mit sind? Hvi er da min vin-ter saa lang?
O, driv dis-se sky-er fra mig, Lad mig nu din kjær-lig-hed faa,
Og tag du mig snart hjem til dig, Hvor kul-de og sky-er for-gaa!

405 Taalmodighed behøves

76, 76, 67, 76.

PAUL GERHARDT
H. A. BRORSON. K. S.

DAVID WALDERUM, 1598

406 Led, milde lys

JOHN HENRY NEWMAN,
engelsk kardinal, d. 1890
C W Schevenius

JOHN B. DYKES

nat langt borte fra mit hjem, Led du mig frem! Før du min fod; jeg
stolt min e-gen vei, men nu Led du mig frem! Jeg el-sket ver-dens
og kløft; og naar til-sidst Nat svin-der hen En morgen gryr, da

træng'ei paa min vei At se saa vidt-et skridt er nok for mig!
pragt; trods rædsel saar Hov-mod min vil-je raa-det. Glem de aar!
kjæ-re smi-ler blid Som jeg har el-sket før, men tabt en tid.

Kom, du bedrøvede

407 THOMAS MOORE, irsk digter, d. 1852, og Thomas Hastings, amerikansk komponist, d. 1872.
Knute Nelson, U. S. senator, f. 1843. K. S.

SAMUEL WEBBE

1. Kom, du be-drø-ve-de, sø-gen-de hjer-te, Kom til Guds tro-ne hvor kjær-lig-hed bor, Kom med dit saa-re-de sind og din smer-te— Him-len kan læ-ge al kum-mer paa jord!
2. Trøst for be-kym-re-de, lys for vild-fa-ren-de, Haab for hver an-gren-de syn-der som tror; Her ta-ler trø-ste-ren, kjær-lig for-kla-ren-de: Him-len kan læ-ge al kum-mer paa jord!
3. Her har du li-vets brød; le-ven-de van-de Sprud-ler fra kil-der blandt hær-ska-rers kor. Kom, du be-drø-ve-de, da skal du san-de: Him-len kan læ-ge al kum-mer paa jord!

408 Haabets anker

PRISCILLA J. OWENS
Israels Sange

WM. J. KIRKPATRICK

1. Er dit haa-bets an-ker paa klip-pen sat, Saa det ik-ke rok-kes i
2. Ei vi fryg-ter fa-re i stor-men stor, Ti vor lods, Guds Søn, med os
3. Han be-va-rer os naar den kol-de flod Ka-ster høi-e bøl-ger i-
4. Naar den sid-ste dag for os bry-der frem, Og vort øi-e glad sku-er

stor-mens nat? Og naar stor-men sterk prø-ver haa-bets grund, Mon den
er om-bord, Og vort hjer-te hæn-ger ved Je-sus fast, Han vor
mod vor fod, Ti vort haab til ham gi-ver mod i bryst, Vi skal
ly-sets hjem, Da er an-kret ka-stet for sid-ste gang, Og i

da vil hol-de i prø-vens stund?
sjæl be-va-rer om jor-den brast.
sik-kert hav-ne paa him-lens kyst.
hjem-met syn-ger vi lam-mets sang.

KOR

Vort haa-bets anker skal hol-de stand,
For det er fæ-stet paa him-lens strand, Fæ-stet ved en e-vig
klip-pe fast, Rok-kes ei om jor-den og him-len brast

409 Er Jesus nær, naar min sjæl er syg

FRANK E. GRAEFF
Kirkeklokkens Sange
J. LINCOLN HALL

1. Er Je - sus nær, naar min sjæl er syg, Og for-stum-met er hjer- tets
2. Er Je - sus nær, naar i navn- løs nød Og i mør- ke og frygt jeg
3. Er Je - sus nær, om min fod glir ud, Saa i prø - vel-sens stund jeg
4. Er Je - sus nær, naar far- vel er sagt Med det dy - re-ste her paa

sang? Naar i mod - løs - hed dybt jeg bøi - es ned, Og min
gaar? Naar i trængs-lers nat jeg er svag og mat, Mon hans
staar? Vil han se min graad? Vil han gi - ve raad Som mig
jord? Vil han naa - digt se til mit hjer - tes ve? Ja, han

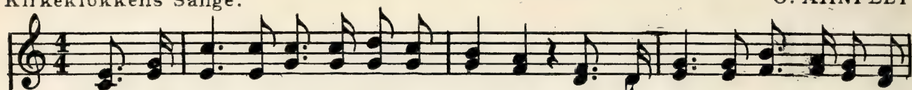
vei er ste-net og trang?
blik da og-saa mig naar?
frir fra trængselens kaar?
vil, saa ly-der hans ord.

KOR
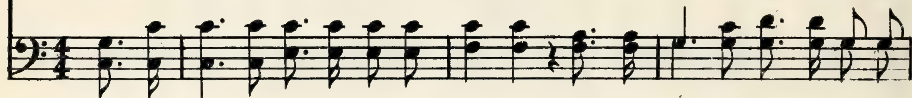
O, ja! Jeg tror paa Je - su ord Som si - ger, han har mig kjær. Naar min dag er trang, Og min nat er lang, Er min Frel - ser sær - lig nær.

410 Hvad betyder det for mig i verden
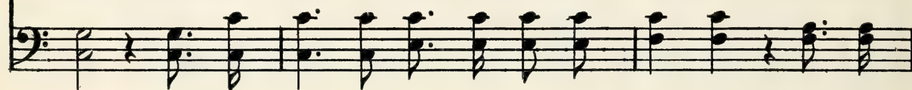
Kirkeklokkens Sange. O. AHNFELT

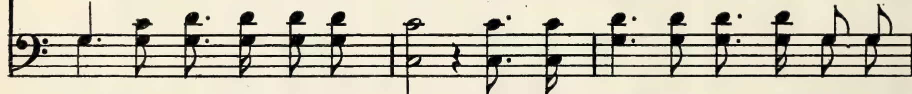
1. Hvad be - ty- der det for mig i ver- den Om jeg me- get el - ler li- det
2. O, hvad gjør det vel om so-lens glø - den El - ler kul-den gjør mig mat og
3. Det be - ty- der li- det om vi van-dre Paa en vei som o - ver klip-per

har, Naar min Frel - ser sig - ner al min fær - den, Og Guds
svag! Ti den vis - hed gjør mig u - for - trø - den: Snart sig
gaar, Blot Guds børn ei ki - ves med hver - an - dre, Men kun

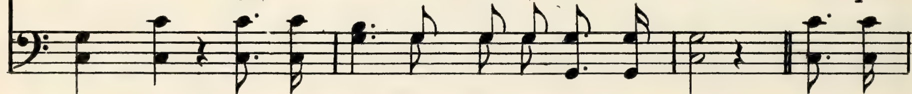

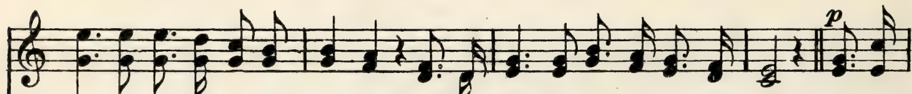
fa - der-hjælp er aa - ben - bar? Det be - ty - der li - det hvad der
nær- mer min for - løs-nings - dag! Det be - ty - der li - det om paa
vil - ligt taa - ler slag og saar. O, hvad gjør det vel i den- ne

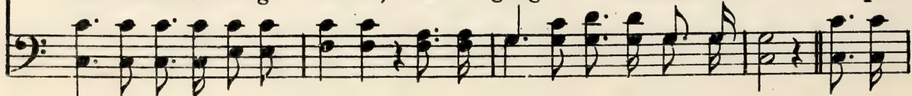

hæn - der Paa min pil - grims-vei mod hjem-mets strand, Naar min
jor - den Jeg for - ag - tet el - ler æ - ret er, Blot jeg
ska - re Om vi ei i før-ste ræk - ke staa! Blot paa

hyr-des mil-de haand jeg kjen-der Som mig le - der frem mod himlens land. Naar min
er et lam af himmel- hjor-den, Og den go - de hyr- de har mig kjær. Blot jeg
Her- rens verk vi ta-ger va - re, Skal en-gang vi troskabslønnen faa. Blot paa

rit.

hyr-des mil - de haand jeg kjen-der Som mig le-der frem mod himlens land.
er et lam af him-mel-hjor-den. Og den go-de hyr - de har mig kjær.
Her-rens verk vi ta-ger va - re, Skal en-gang vi tro-skabslønnen faa.

411 Jesus, lad din rædde due

Fra svensk
Gustav Mathisen.

O. AHNFELT

1 Je-sus, lad din ræd-de du - e Snart faa hvi - le ud hos dig;
2 Hold mig op - pe, styrk da mo- det, Du som sjæ - lens sei - er vandt;
3 Lad ei syn-den paa min fær-den Lok-ke og be-daa-re mig.
4 Gjør mig stil - le, gjør mig stil - le, Gjem mig dybt i di-ne saar;

Den-ne jord har in - gen tu - e Hvor hun trygt kan hvi - le sig.
Lær mig du at se paa blo-det Som for mi-ne syn-der randt.
Nei, for he - le vi - de ver-den Vil jeg ik-ke mi - ste dig;
Da kan det ei gaa mig il - de, Hvor det end i ver-den gaar.

Og hun læng-ter, og hun læng-ter Hjem fra ør - ken-lan-dets vei!
Det var blo - det, det var blo - det, Hvor jeg fred og frel-se fandt.
Du a - le - ne, du a - le - ne Fø-rer mig paa him-lens vei.
Ved dit hjer - te, ved dit hjer - te Der din du - e hvi-le faar.

412 Naar du er ved at forsage

FANNY J. CROSBY
Salmer og Lovsange

I. ALLAN SANKEY

1 Naar du er ved at for - sa - ge, Bed, og for-lad dig paa Gud!
Naa - de og kraft han dig skjæn-ker— Giv ik - ke tabt, men hold ud!

2 Hvad om din byr-de dig tryk-ker, Hvad om din vei sy-nes trang—
Se paa den ly - se-ste si - de, Bed, og det let-ter din gang!

3 Naar du er træt og mis - mo - dig, Held dig til Frelse-rens bryst;
Tænk paa hans godhed og naa - de, Følg i hans fod-spor med lyst!

KOR.

Giv ik-ke tabt! Giv ik-ke tabt!
Giv ik-ke tabt, Giv ik-ke tabt, Giv ik-ke tabt, Giv ik-ke tabt,
Al - drig giv tabt, naar du li - der! Je - sus for sor-gen har bod,
Stol kun paa ham! Stol kun paa ham!
Stol kun paa ham, stol kun paa ham, Stol kun paa ham, stol kun paa ham,

Glæd dig i møi - e og træng-sel, Stol paa din Gud og fat mod!

413 Underfuldt deilige Eden

W. O. CUSHING
Elevine Heede

Wm. F. SHERWIN

1. Un - der-fuldt dei-li - ge E - den, Sød er din stil - le fred,
2. Ind i be-drø-ve - de hjer - ter Ly- ser din kla - re dag,
3. Sa - lig den sjæl som tør haa - be E - dens dal at be - bo!
4. Skjænk mig, min Herre og Frel - ser, Sab - bats hvi-len til - sidst

O - ver de li - den - de hjer - ter Sæn-ker du bal - sam ned.
Him-mel-ske sangto - ner hø - res Blandet med har - pe - slag.
Her er tidt sor-ger og kla - ge, Hist er der e - vig ro.
Hist i dit dei - li - ge E - den; Tag mig der-ind, o Krist!

KOR

Un - der-fuldt dei - li - ge E - den, Fri-gjor-te sjæ - les hjem! Hvor of - te i stil - le ti - mer Min længsel til dig gaar hen!

rit

414 Vær stille, min sjæl

5 5 8, 5 5 8

Evangelietoner DANSK KORALBOG

1. Vær stil- le, min sjæl, vær stil - le, min sjæl, Vær stil - le for
2. Vær stil- le, min sjæl, for Her- ren din Gud, For ham ei om -
3. Vær stil- le, min sjæl, for Her- ren din Gud, Han ved hvad der
4. Vær stil- le, min sjæl, for Her- ren din Gud, Han ved, og han
5. Vær stil-le, min sjæl, og bliv i Guds Søn. Saa skal du be -

Her - ren din Gud! ____ Vær stil - le, ti han er
skif- tel- se er! ____ Han er hvad han var, han
tje - ner dig bedst! ____ Han fø - rer det saa, at
sø - ger dit vel! ____ Er ver- den end trang, er
skjæmmet ei gaa! ____ Taal - mo - dig - hed kun, det

Her - ren som kan Af træng - se - len fø - re dig ud! ____
blir hvad han er, Og alt hvad han lo - ver, det sker. ____
al - le ting maa Til gavn dig dog bli - ve til - sidst. ____
vei - en end lang, Er han dog din klip - pe, din del. ____
va - rer en stund, Saa skal du hans her - lig - hed faa! ____

415

TROEN

Fædrenes tro

FREDERICK WILLIAM FABER,
engelsk prest, d. 1863.
C. W. Schevenius

Arr. af J. G. WALTON

1. Fædrenes tro! du lever end
Trods skumle fængsler, baal og mord.
Vort hjerte slaar i fryd hver gang
Vi hører klart det høie ord.
Fædrenes dyre tro, vor grund!
Vi værger dig til sidste stund!

2. Fædrene fængslet sad i baand,
Var dog i sind og hjerte fri —
Kunde vi dø for dig som dem
Hvor sød vor skjæbne skulde bli!
Fædrenes dyre tro, vor grund!
Vi værger dig til sidste stund!

3. Fædrenes tro, vi holde vil
Af ven og uven uden kiv;
Forkynde dig paa bedste vis
Med milde ord og rene liv.
Fædrenes dyre tro, vor grund!
Vi værger dig til sidste stund!

416 Befal du dine veie

PAUL GERHARDT
Stener Johannes Stenersen (?), norsk professor, d. 1835.

SOFIE DEDEKAM

mf *p* *mf* *p* *f* *mf* *p*

1. Befal du dine veie
Og al din hjertesorg
Til hans trofaste pleie,
Som bor i himlens borg!
Han som kan stormen binde
Og lede bølgen blaa,
Han kan og veien finde,
Hvorpaa din fod kan gaa.

2. Paa Herren maa du agte,
Hvis det dig vel skal gaa;
Hans gjerning du betragte,
Hvis din skal vel bestaa.
Ved sorg og selvskabt plage
Du intet retter ud,
Ti intet kan du tage,
Alt kan du faa af Gud!

3. Din trofasthed og naade,
O Fader, bedst forstaar,
Hvad skade kan og baade
De dødeliges kaar!
Og hvad du har for øie,
Det sker, o sterke Gud,
Og al ting sig maa føie
Dit raad at føre ud.

4. Vei har du alle steder,
Dig midler fattes ei;
Kun naade du udspreder,
Kun lys er al din vei!
Din gjerning kan ei hvile,
Ei stanses kan dit fjed,
Naar du til os vil ile
Med hjælp og bistand ned.

5. Saa kast da al din smerte
Paa Herrens sterke magt,
Og haab, o haab, mit hjerte,
Vær trøstig, uforsagt!
Du er dog ei den herre
Som al ting raade bør,
Gud monne sceptret bære,
Og al ting vel han gjør.

417 Den tro som Jesus favner

76, 76, 67, 76.

H. A. BRORSON. G. J. — ERIC HOFF

1. Den tro som Jesus favner
Og hjertet rense kan,
Den tro hvorved man havner
I himlens frydeland,
Den tro er sterk og maa
Al verden undertræde,
I sorger og i glæde
Sin prøve kunne staa.

2. Den tro som vil med lempe
Og uden møie frem,
Den tro som ei vil kjæmpe
Sig gjennem verden frem,
Den tro er død og kold,
Ei værd en tro at nævne,
Har ingen kraft og evne
Mod fiendens pil og skjold.

3. Det er en sag at merke
Til trøst i kampens tid,
De svage bliver sterke
I allerstørste strid.
Jo være det gaar til,
Des visere du vinder,
Des større kraft du finder,
Naar du kun stride vil.

4. Saa op, I svage hjerter,
Og fat et freidigt mod,
Lad det kun koste smerter,
Ja ære, liv og blod!
Hold eder altid nær
Til Kristi kors og vunder,
Saa ligger Satan under
Med hele mørkets hær!

418 O Jesus Krist, du troens grund

UKJENDT FORFATTER. K.S. — C. WITTRUP

1. O Jesus Krist, du troens grund, Paa dig vi trygt kan bygge; Du svigter ei i prøvens stund, Paa dig vi hviler trygge.
2. Du er vort haab, vort værn og skjold, Vor tillid og vor styrke I mod al verdens list og vold— Dig ene vil vi dyrke.
3. Vi tillidsfuldt anraaber dig, Og vil dig aldrig slippe, Men klynge os urokkelig Til dig, du troens klippe.
4. Vi beder, du ei skuffe vil Vor tro om end kun ringe, Men skjænke lys og kraft dertil At den mer frugt maa bringe!
5. Men ofte er vor tro kun svag, Med skam vi det maa sige—Dog Jesus, kom til os idag Og gjør i Gud os rige.

419 Naar Gud vil gjøre underverk

WILLIAM COWPER
Gustav Jensen. G.J. — SKOTSKE SALMER

1. Naar Gud vil gjøre underverk, Ei støv hans vei forstaar, Han rider frem paa storm, og sterk Han gjennem havet gaar.
2. Fra dybe grubers dunkle hjem, Med visdom aldrig træt, Sit lyse raad han virker frem, Til det han vil er sket.
3. I bange børn, fat mod paany! Snart i en signings flod Skal løses op den tordensky, Som isner eders blod.
4. Døm ikke Gud med svage sans, Men tro ham al ting till Bag mørkets slør med solens glans Hans naade lyser mild.
5. Slet intet ser et vantro folk, De altid tager feil; Gud er sin naades egen tolk, Snart faar du se hans segl.

420 Prøv, kristne, eder selv

(eller: Nu takker alle Gud)

Sandsynlig JOAKIM JUSTUS BREITHAUPT,
tysk professor og prest, d. 1732. H. A. Brorson. G. J.

G. M. LUNEBURG, 1648

Prøv, krist - ne, e - der selv, Om I i tro - en fin - des,
Vor tro den er et lys I hjer - te - dy - bet in - do,
Den ved for vist den faar Hvad Gud i or - det lo - ver,
Ran - sag om Kri - stus saa Sig i din sjæl for - kla - rer,
O Je - sus, styrk du mig I tro - en al - le da - ge,

Om I ved tro - ens kraft Til Je - su hjer - te bin - des,
Der bry - der dei - lig frem Som kla - re sol mon skin - ne,
Og der - for frisk sig ind I kors og mod-gang vo - ver.
Ti det er Kri - sti liv Som tro - en aa - ben - ba - rer.
Saa skal jeg og ved dig I hel - ligt liv til - ta - ge!

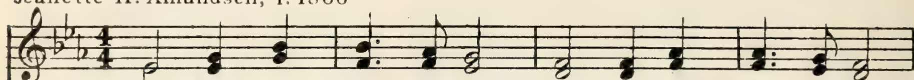
Og om I føl - ger ham I kors taal - mo - dig ind
Gjør sjæ - len fry - de - fuld, Op - kla - ret, skjøn og rig,
Ti tro - en fø - der haab; Af det den har og ser,
Den gjør ret - fær - dig først, Saa hel - lig, gi - ver lyst
Hvor ly - set er, der maa Og glan - sen vi - se sig—

Med kjær - lig yd - myg - hed . Og tro - ens re - ne sind.
En an - den nu end før, I trag - ten Je - sus lig.
Er den for - vis - set om At fin - de al - tid mer.
Fra ham til gjer - ning god— Er det - te i dit bryst?
O, hjælp at al min tid Jeg tro - lig føl - ger dig!

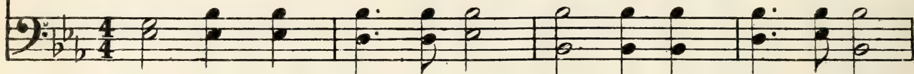
421 Min tro ser op til dig

ROY PALMER, amerikansk prest, d. 1887
Jeanette H. Amundsen, f. 1866

LOWELL MASON

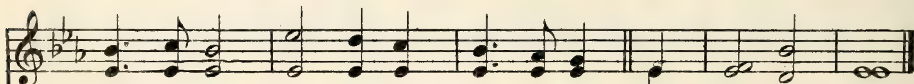
1. Min tro ser op til dig, Lam, du som led for mig,
2. Lad naa - dens ri - ge væld Styr - ke min sva - ge sjæl,
3. Paa li - vets dunk - le vei, Hvor sorg om - rin - ger mig,
4. Naar endt er li - vets drøm, Naar dø - dens kol - de strøm
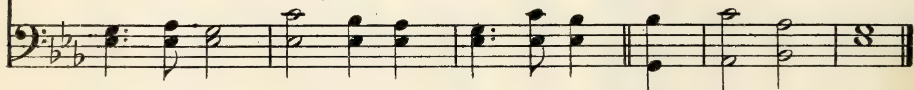

Frel - ser, min Gud; Lyt til min rin - ge bøn, Rens mig fra
Frel - ser saa mild; Du dø - de i mit sted, O, lad din
Je - sus, vær min. Byd mør - ket bli - ve dag, Tør sav - nets
Rul - ler mod strand—Frel - ser fra Gol - ga - ta, Vær min led -

synd i løn, Led mig, o du Guds Søn, I di - ne bud.
kjær - lig - hed Glø - de mit hjer - te med En hel - lig ild.
taa - rer af; O, lad mig til min grav Helt væ - re din.
sa - ger da. O, bær mig trygt her-fra Til him - lens land.

422 O Jesus, troens skat

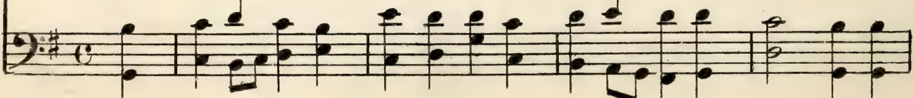
8, 7, 8, 7, 8, 8, 7.

DAVID DENICKE, tysk prest, d. 1680. G. J.

JOSEPH KLUG, WITTENBERG, 1535

1 O Je-sus, tro-ens skat og løn, Be - gyn-del - se og en - de, O,
2 Lad mig din naa-des san-de tugt Og vi - se or-den kjen - de, At
3 Og naar min tro er svag og træt Blandt mange stød og hin - der, Saa
4 Bo selv ved tro-en i min aand, At tro-en sterk kan bli - ve, Alt
5 O Je-sus, du som tro - ens gnist Min sjæl har la - det kjen - de, O,

lær mig, Je-sus, du Guds Søn, At jeg kan tro-en kjen-de, Den tro som har dig
den fra dig er u - de-lukt Som vil ei sig om - ven - de; Men, Her-re Je-sus,
hjælp at den af mør-ket ret Som kla-re dag op - rin-der! Du aan-de paa snart
mer og mer faa o - ver-haand Og mange frug-ter gi - ve, Og fav - ne dig i
lad den al-drig bli - ve mist, Men hjælp den til at bræn-de! Hvad du har selv be-

selv i favn, Fra den som har vel tro-ens navn, Men er dog død og in - tet.
vær og bliv Min vei, min sand-hed og mit liv Paa tro-ens ret-te ba - ne!
sluk-te brand, Og sæt det brudte rør i - stand Ved Aan-dens kraft og glæ - de!
sid-ste strid, Saa bli-ver tro-ens en-de blid Og al min jam-mer stil - les!
gyndt, fuld-før, Saa jeg til-sidst i tro-en dør Og faar en sa-lig en - de!

423 Der er en tro som svigter ei

WILLIAM HILEY BARTHURST, engelsk prest, d. 1877
A. Haagensen. K. S.
C. M.
Arr. af JAMES C. WADE

Der er en tro som svig-ter ei I mod-gangs haar-de tid,
Den ei i sorg, hvor smer-te - lig, I kla - ger bry - der ud,
En tro som skin-ner lys og klar I stor-mens mør - ke nat,
Den bæ - rer mo-dig spot og spe Og taa - ler al for - agt;
En tro der hol-der li -vets vei, Ind-til den maa - let naar;
Ak, gid jeg hav-de saa-dan tro, Og kun-de ny - de her

Og ei for - sa - ger dy - dens vei I no-gen kamp og strid
Men un - der kor - set hol - der sig Fri - mo-dig til sin Gud.
Og in-gen frygt i fa - ren har— Den er en her - lig skat!
Den kan ad ver - dens træng-sel le Og trod-se Sa - tans magt.
En him-melsk kraft der svæk-kes ei, Naar dø-den fo - re - staar
En for-smag paa den fred og ro Som hist i him-len er!

424

KAMP OG SEIER

Vor Gud han er saa fast en borg

MARTIN LUTHER.
M. B. Landstad. G. J.

M. LUTHER

1. Vor Gud han er saa fast en borg, Han er vort skjold og vær - ge, Han
2. Vor e - gen magt er in-tet værd, Vi snart fik ba - ne - saa - ret, Men
3. Om ver-den fuld af djæv-ler var Som vil - de os op - slu - ge, Vi
4. Det ord de skal vel la-de staa Og u - tak der - til ha - ve, Ti

hjæl-per os af nød og sorg Og ved os vel at bjer - ge. Vor
en gaar frem i den-ne færd, Af Gud til seir ud - kaa - ret. Vil
fryg-ter ei, vi med os har Den som Guds sverd kan bru - ge. Er
Gud han vil selv med os gaa Alt med sin Aand og ga - ve. Og

gam-le fien-de haard Til strid i -mod os staar, Stor magt og ar - ge
du hans navn faa vidst? Han he-der Je-sus Krist, Den høv-ding for Guds
ver-dens fyr-ste vred, Og vil os stø-de ned, Han in-gen ting for-
tog de end vort liv, Gods, æ - re, børn og viv, Lad fa - re hen, lad

list Han bru-ger mod os vist, Paa jord er ei hans li - ge.
hær, I ham kun frel-se er, Han mar-ken skal be - hol - de.
maar, For - di alt dømt han gaar Et Guds ord kan ham bin - de.
gaa! De kan ei me - re faa Guds ri - ge vi be - hol - der.

425 Op, I kristne, ruster eder

JUSTUS FALKNER,
tysk prest i Amerika, d. 1723
H. A. Brorson. K. S.

K. S.

1. Op, I krist-ne, ru-ster e-der, Kri-sti lem-mer, ud paa vagt! Sa-tan sig til strid be-re-der Og vil bru-ge al sin magt. Op en-hver, Dra-ger sverd! Fien-den trod-ser Her-rens hær! Op en-hver, Dra-ger sverd! Fien-den trod-ser Her-rens hær!

2. Føl-ger e-ders fyr-ste ef-ter, Sto-ler paa hans ster-ke arm! Sa-tan bru-ger al-le kræf-ter, Fø-rer hid sin he-le sværm For os gaar, Med os staar Gud som al-le ting for-maar. For os gaar, Med os staar Gud som al-le ting for-maar.

3. Kri-sti blod-be-stænk-te fa-ne Fø-rer friskt i stri-den ind, Og en dag-lig kjæm-pe-va-ne Gi-ver kraft i sjæl og sind. Hvert et saar Gjør dig haard, Saa du al-tid sei-er faar. Hvert et saar Gjør dig haard, Saa du al-tid sei-er faar.

4. Saa har al-le helg-'ner fun-det De som kjæm-pet har og vun-det, Med et sterkt og frei-digt mod, Styr-ke-de i lam-mets blod. Skul-de vi Da gaa fri, Al-le krist-nes kamp for-bi? Skul-de vi Da gaa fri, Al-le krist-nes kamp for-bi?

5. Op, i Je-su navn at vin-de! Sei-ren bli-ver vis og stor; Om vor pan-de vi vil bin-de Vid-nes-byr-dets fa-ste ord. Lad det gaa Som det maa! Or-det e-vig skal be-staa. Lad det gaa Som det maa! Or-det e-vig skal be-staa.

426 Guds Søn i strid

REGINALD HEBER
Ole Røhrstaff,
norsk-amerikansk prest, f. 1875

HENRY S. CUTLER

1. Guds Søn i strid gaar væl-dig frem Mod synd og hel-ved - magt,
2. Mar - ty - ren først med ør - ne-blik Saa bag-om dø-dens bred,
3. En her - lig flok med Gud-doms mod, Paa hvem var faldt hans Aand;
4. En hæ-ders-hær for tro-nen staar I lammets sei-ers - skrud;

Hans pur - pur-fa - ne lu - er hjem— Staar du med ham i pagt?
Sin Frel - ser her han sku - e fik I glans og her - lig - hed.
Tolv hel - te midt i stri - den stod Og trod - set træng-sels baand.
De si - ne gyld-ne har - per slaar I lov og tak til Gud.

Kan du her drik - ke kal - kens ve Og vin - de sei'r paa jord,
Lig ham han bad en smer-tens bøn Med him-mel-vend-te ord:
De mød-te ty - ra - ni - ets staal, For - føl - gel-sen paa jord,
De traad-te li - vets vei saa trang, Men vandt i kam-pen stor.

Og bæ - re hans for - smæ-del-se, Ja, føl - ge i hans spor?
Til - giv dem, Her-re, du Guds Søn!— Hvem føl-ger i hans spor?
De frei - dig steg paa mar - tyr-baal. Hvem føl-ger de - res spor?
O Her - re, hjælp os paa vor gang At føl - ge de - res spor!

427 Ryk frem, du ærens konge

ERNEST W. SHURTLEFF,
amerikansk prest, f.1862.
C. W. Schevenius

HENRY SMART

1. Ryk frem, du æ-rens kon - ge, Byd hæ - ren gaa til slag,
2. Ryk frem, du æ-rens kon - ge, Til mør-kets magt er brudt,
3. Ryk frem, du æ-rens kon - ge, Vi føl-ger u - den frygt;

Dit ster - ke skjold os dæk - ker Paa stri-dens haar- de dag.
Med hel - lig fred og A - men Den he - le jord om - slut.
Som mor - gen kom-mer glæ - den, Dit an-sigt ly - ser trygt;

I ø - vel- ser-nes stun - der Du vak- te man-doms - trang;
For ei ved vaa-ben - klir - ren Og trom-mens ster- ke brag;
Frit vai - er kor-sets mer - ke, Stolt kjæm-per Je - su brud,

For dig, du æ - rens kon - ge, Høit run-ge skal vor sang.
Ved kjær-lig- hed og naa - de Blot sei - rer Her-rens sag.
Hist sei - ers- kran - sen vin - ker; Drag frem, du kraf- tens Gud.

428 Jeg gaar i fare hvor jeg gaar

87.87.66.88.

H. A. BRORSON, G. J. — H. O. C. ZINCK

1. Jeg gaar i fa-re hvor jeg gaar; Min sjæl skal al-tid tæn-ke
2. Jeg gaar i trængsel hvor jeg gaar, Mod syn-den skal jeg stri-de;
3. Jeg gaar med Je-sus hvor jeg gaar, Han har mig ved sin si-de;
4. Jeg gaar til him-len hvor jeg gaar; Fri-mo-dig da, mit hjer-te!

At Sa-tan al-le-veg-ne staar I vei-en med sin læn-ke.
Om Gud med kor-sets ris mig slaar, Det skal jeg taa-lig li-de.
Han læ-ger mig med si-ne saar Og hjæl-per mig at stri-de.
Kun did hvor du en en-de faar Paa al din synd og smer-te!

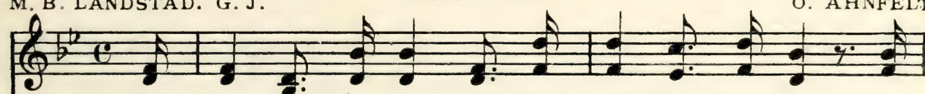
Hans skjul-te hel-ved-brand Mig let for-vil-de kan, Naar
Tidt in-gen vei jeg ser Hvor jeg kan van-dre mer, Naar
Hvor han sit fod-spor lod, Der sæt-ter jeg min fod Om
Bort ver-dens lyst og pragt, Til him-len staar min agt! Al

jeg ei paa min skan-se staar—Jeg gaar i fa-re hvor jeg gaar.
mod-gangs taa-ge om mig staar—Jeg gaar i træng-sel hvor jeg gaar.
end mig al ting il-de spaar—Jeg gaar med Je-sus hvor jeg gaar.
ver-dens ei-e jeg for-smaar—Jeg gaar til him-len hvor jeg gaar.
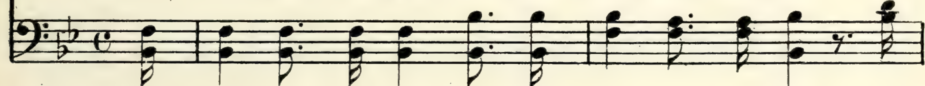
429 Der mange skal komme fra øst og fra vest

11, 9, 11, 9, 9.

M. B. LANDSTAD. G. J. — O. AHNFELT
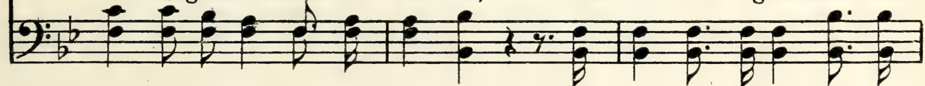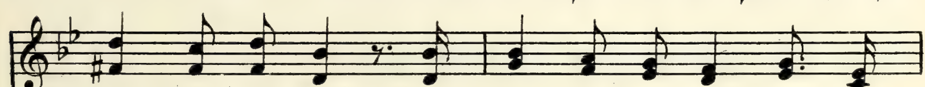

1. Der man - ge skal kom - me fra øst og fra vest Og
2. Men de som i - mod - stod fra mor - gen til kveld Og
3. Gid jeg maat - te væ - re og al - le med mig Blandt
4. Gud giv mig at væ - re den sa - li - ge gjest Som
5. Da glem - mes det kors som paa jor - den jeg bar, Da
6. Da to - ner der gjen - nem den him - mel - ske hal En
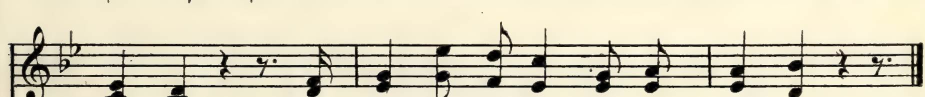

sid - de til bords i Guds ri - ge, Med A - bra - ham, I - sak og
stol - te paa e - gen dyds styr - ke, For - døm - mes og ka - stes med
Guds den be - seg - le - de ska - re, Gud ta - ge os naa - dig i
sid - der hos kon - gen for bor - de, At hol - de hos ham den liv -
sluk - ner saa mil - de - lig sor - gen, Da bli - ver op - kla - ret hvad
lov - sang som bru - sen - de van - de, For tro - nen og lammet de
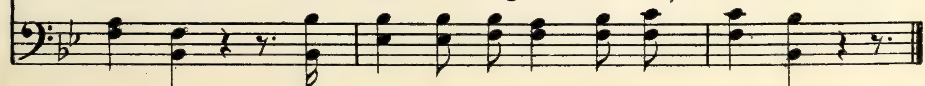

Ja - kob til gjest I høi - tid som ik - ke har
le - gem og sjæl Hen ud i det y - der - ste
him - len til sig Og frel - se fra hel - ve - des
sa - li - ge fest Naar her de mig fø - rer til
gaa - de - fuldt var, Da rin - der den ly - se dags
sa - li - ge skal Med e - vig tak - si - gel - se

li - ge. Mi - skun - de dig o - ver os, Je - sus!
mør - ke. Mi - skun - de dig o - ver os, Je - sus!
fa - re! Mi - skun - de dig o - ver os, Je - sus!
jor - de! Mi - skun - de dig o - ver os, Je - sus!
mor - gen. Mi - skun - de dig o - ver os, Je - sus!
stan - de. Mi - skun - de dig o - ver os, Je - sus!

430 Jeg er fremmed, jeg er en pilgrim

MARY B. SHINDLER, 1842
C. O. Rosenius

OSCAR AHNFELT 1813-82

431 Vær ikke bange

Tilegnet min hustru, Mrs. John A. Davis

C. D. MARTIN — W. S. MARTIN

1. Vær ik - ke ban-ge hvad end der sker, Gud skal be-va - re dig!
Kjær-ligt hans øi - e dig al - tid ser, Gud skal be-va - re dig!

2. Hvad du be - hø-ver, han gi - ve kan, Gud skal be-va - re dig!
Bank kun paa dø-ren, saa hø - rer han— Gud skal be-va - re dig!

3. Blev du paa vei-en end stund-om træt, Gud skal be-va - re dig!
Aa - get han gi-ver, gjør byr-den let— Gud skal be-va - re dig!

4. Tryg med dit ho-ved ved Je - su bryst, Gud skal be-va - re dig!
Vær ik - ke ban-ge for fien-dens røst, Gud skal be-va - re dig!

KOR

Gud skal be - va - re dig! Hvor du end gaar, Han hos dig staar,
Han skal be - va - re dig! Gud skal be - va - re dig! — ja dig!

432 Gud er med os

Sions Harpe — J. Mc. GRANAHAN

1. Trænges vi end allevegne, Møder modstand af enhver, Skuffes selv af vore egne, Har vi dog en hjælper nær.
2. Ti om Gud os trængsler sender, Skjænker han dog kraft med dem; Alt han til det gode vender Og gaar med os vei'en frem.
3. Derfor skal vort mod ei svækkes Om end fienden mægtig er. Naar vi ser at synd're vækkes Ved vi at vor Gud er nær.
4. Kristivenner, hjælp at stride, Gaa med os i hellig krig! Tænk hvad Jesus maatte lide, Da han vandt os himmerig!

KOR. Gud er med os! Gud er med os! Og hans sag skal fremgang faa. Gud er med os! Gud er med os! I hans kamp vi seire maa!

(Gud er med os! Gud er med os! Og hans sag skal fremgang faa. Gud er med os! Gud er med os! I hans kamp vi seire maa!)

433 Den herlige stad

Sions Lovsange

O sa - li - ge stad med det e - vi - ge lys, Hvor
O her - li - ge stad, hvor de frel - ste skal staa Og
Bort, ver - den, saa syn - dig og us - sel du er, Du

lam - met re - gje - rer i fryd, Hvor eng - ler og hel - ge - ner
skin - ne i him - me - lens glans! Snart skal jeg den e - vi - ge
skal ei be - dra - ge mig mer! Hvad Her - ren vil sen - de, det

syn - ger Guds pris Til har - per - nes lif - li - ge lyd!
sa - lig - hed naa Som o - ver - gaar tan - ke og sans.
tje - ner mig her, Til him - me - lens bo - lig jeg ser.

KOR

Her - li - ge stad, sa - li - ge hjem, Naar skal jeg sku - e dit lys?

Her - li - ge stad, sa - li - ge hjem, Snart skal jeg sku - e dit lys!

434 Syng atter, glade pilgrim

CARRIE M. WILSON
H. C. Munson
JNO. R. SWENEY

1. Syng at-ter, gla-de pil-grim, Tro ik-ke ti-den lang; Far op paa tro-ens vin-ge Med hver en fryd 'fuld sang. Ti se! fra Pis-gas tin-de, Fra her-ligt bjerg du kan Nu sku-e o-ver Jor-dan, Og ind i løf-tets land!

2. Syng at-ter, gla-de pil-grim, Mens her paa jord du er, Lad sang om bjem og Je-sus Gi hver dag hel-ligt skjær! Syng ud den gam-le sand-hed Om Je-su kjær-lig-hed, Der te-ma er for ko-ret I him-lens her-lig-hed.

3. Syng at-ter, gla-de pil-grim, Din tid er ik-ke lang; Snart i din Fa-ders bo-lig Du hø-rer be-dre sang, Hvor vo-re kjæ-re ven-ter Hist paa den an-den strand At hil-se os vel-kom-men Til hvi-lens skjøn-ne land.

KOR.

Syng at-ter, gla-de pil-grim, I to-ne-flugt dig hæv! Min sjæl er fyldt med glæ-de, Og glemt er li-vets

Syng at-ter, gla-de pil-grim,

stræv. Syng, o syng, du gla-de pil-grim, I to-ne-flugt dig

hæv! Min sjæl er fyldt med glæ-de, Og glemt er li-vets stræv.

435

Sions Lovsange

Om mig sorg og nød omringer

Tone som Nr. 432

1. Om mig sorg og nød omringer
Er der ingen grund til frygt;
Under Herrens naadevinger
Kan min sjæl sig hvile trygt.

KOR. Han i farer mig bevarer
Og paa mine bønner svarer;
Intet skader,
Ti min Fader
Holder mig fast i sin haand.

2. Sender Herren kors og prøver,
Bruger han sit tugtens ris;
Da er det hvad jeg behøver
For at blive god og vis.

3. Vilde fiender mig skade,
Plager Satans hær min sjæl,
Da skal Gud og dette lade
Tjene til mit sande vel.

4. Medens under korsets byrde
Jeg paa stridens bane gaar,
Jesus som den gode hyrde
Vil mig vogte som sit faar.

436 O, jeg har en Fader god

JOHN PARKER

PHILIP PHILLIPS

1. O, jeg har en Fa-der god Og er kjøbt med Je-su blod,
2. Jeg har luk-ket Je-sus ind I mit hjer-te og mit sind,
3. Naar jeg naar mit him-mel-hjem, Skal jeg mø-des der med dem
4. Naar mit livs-lys her er slukt, O-ver stjer-ner gaar min flugt,

Der-for ven-ter jeg og læn-ges til mit hjem. Snart jeg
Der han vir-ker og mig le-der vei-en frem. Nu jeg
Som her stred og vandt og fik en e-vig fred. Der ei
Og jeg bæ-res af Guds eng-ler til mit hjem. O hvad

skal fra ver-den fly Til mit hjem høit o-ver sky,
lyt-ter til hans røst, Og han skjæn-ker sa-lig trøst,
taa-rer væ-der kind, Der ei sorg skal tryk-ke sind,
kjær-lig-hed, hvor stor! O hvad sang, o hvil-ket kor!

Da jeg bæ-res skal af eng-ler til mit hjem.
Ind-til eng-ler skal mig bæ-re til mit hjem.
I min Fa-ders hus er i-del sa-lig-hed.
Hvil-ken pragt og fryd i Guds Je-ru-sa-lem.

KOR.

Jeg i lam-mets dy-re blod Fandt min frel-se og fik mod.

rit.

Eng-le - vin - ger snart sig svin ger, Og jeg bæ-res til mit hjem.

437

Jesu navn

Mrs. LYDIA BAXTER
Elevine Heede

W. H. DOANE

1. Hvor du end i ver-den van - ker, Lad det sø-de Je - su navn
2. Som et skjød det navn dig væ - re, Hvor-til du i nød og strid
3. O, hvor sjæ-len fin-der glæ - de I det sø-de Je - su navn;
4. Naar vi i det navn os bøi - e, Be-der Gud i yd - myg - hed.

Al-tid bo i di - ne tan - ker, Ti det trø-ster i alt savn.
Al din kum-mer kan frem-bæ - re, Og der hvi - le med til - lid.
Om det vil den gjer-ne kvæ - de, Slut-te det i tro-ens favn
Da vor Fa-der i det høi - e Sen-der naa-de-ga-ver ned.

KOR

Je - su navn, o, hvor sødt! Det er jord og him-les fryd. Je-su

Je-su navn, o, hvor sødt!

navn, o, hvor sødt! Det er jord og him-les fryd.

Je-su navn, hvor sødt!

438 Glædens hjem

Sions Harpe

W. H. DOANE

1 {For den frel-ste sjæl Er en sa-lig del, Naar hans strid paa jord er endt;
{Ti ved Aan-dens daab Ham et sa-ligt haab Er fra naa-de-tro-nen sendt.

2 {Ved vor Frel-sers død Og det blod som flød Kan vi gjen-nem stor-me gaa
{Til det glæ-dens hjem Hist i him-me-len, Hvor ei sorg og nød kan naa.

KOR

Der-for vil vi gla-de gaa For det sø-de haab at naa, Til vi mø-des kan hos Gud i vort himmel-hjem. Glædens hjem, glædens hjem! Fry-de-sted, der hvor Je-sus bor. Glæ-dens hjem, glæ-dens hjem! Fry-de-sted, der hvor Je-sus bor.

Glædens hjem, glædens hjem! Fry-de-sted,

Glæ-dens hjem, glæ-dens hjem!

439 Gaar du med?

Sangbogen

1. Vi van-drer hjem til him-lens fryd; Gaar du med, gaar du med?
2. Vort maal det er Guds lam at se; Gaar du med, gaar du med?
3. Kom, træt-te og ned-tryk-te sjæl, Kom, gaa med; kom, gaa med!
4. Og fri er vei-en til Guds stad; Gaar du med, gaar du med?
5. Guds frel-ses vei er tryg og god; Gaar du med, gaar du med?

Med sei-ers-sang og ju-bel-lyd; Gaar du med, gaar du med?
Til pa-ra-dis fra jor-dens ve; Gaar du med, gaar du med?
Saa faar og du i ar-ven del; Gaar du med, gaar du med?
For jø-de, hed-ning, sorg-fuld, glad, Gaar du med, gaar du med?
O, at dit vel du ret for-stod; Kom, gaa med; kom, gaa med!

Hvor mil-li-o-ner brø-dre der Alt fry-des hos vor Frel-ser kjær,
Der faar vi liv-sens kro-ne skjøn, Guds himme-ri-ges naa-de-løn,
Dig ven-ter Her-rens aab-ne favn, Bag sorg og strid en sik-ker havn;
Men døb-te sjæl, hør Her-rens røst: Lad van-tro fa-re, verds-lig lyst,
For dig staar Je-sus raa-ben-de: Kom, følg mig! frygt ei kor-sets ve!

Mens vi end-nu paa rei-sen er; Gaar du med, gaar du med?
Did gaar vi nu med sang og bøn; Gaar du med, gaar du med?
Kom nu, og tro i Je-su navn! Kom og tro, kom og tro.
Guds fred vil bo ud-i dit bryst, Kom, gaa med; kom, gaa med!
Du skal min sa-lig-hed faa se. Kom og se, kom og se!

440 Kjæmp for kronen

LARS LINDEROT
Elevine Heede.

1. In - gen naar frem til den e - vi - ge ro Som sig ei væl - dig frem-
2. Mangt vil dig hin-dre, gjør mod-stand, min sjæl! Sa - tan ei naa - den dig
3. Her - lig - heds-kronen er værd al din flid, Værd al din bøn og din
4. Al - drig du hav - ner i him - me-lens land, Tro mig, o sjæl, hvad jeg
5. Hele vi - de ver - den jeg raa - ber og ber: Kjæmp dog for sa - lig - heds-

træn-ger; Sjæ - len maa ud - staa en kamp for den tro Hvor - af vor
un - der. Træng gjennem alt der kan hin - dre dit vel, Lad ver - dens
længsel. In - gen det an - grer som vel kom - mer did, Kro - nen er
si - ger! Al - drig du an - krer paa sa - lig - heds strand Om du fra
kro - nen! Her - ren saa gjer - ne den skat - ten dig gir, Stræb kun der -

sa - lig - hed hæn - ger. Por - ten kal - des trang, og vei - en he - der smal,
vel - lyst gaa un - der. Lyd ei ver - dens røst som si - ger: Følg med os!
værd al din træng - sel. Der - for vaagn nu op, i bøn til Je - sus kom!
tro - en bort - vi - ger. Den maa red - de dig saa - fremt du red - des skal,
ef - ter i tro - en. Se, Guds fa - der - favn er udstrakt mod din sjæl,

Dog kan Her - rens naa - de aab - ne him - lens sal; Men her gjæl - der
Bryd dig al - drig om dens mis - hag el - ler tos; Nei, for him - lens
Gjør dig re - de nu til Her - rens sto - re dom; Bryl - lupsklæ - der
Der - for, kjæ - re sjæl, op - reis dig af dit fald! Om - vend dig og
Je - sus banker paa og øm - mes for dit vel, Naa - dens Hel - lig

træn-ge, ja træn-ge sig frem, El-lers er him-len for-lo-ren.
skyld, hav din sjæl me-re kjær, Strid i Guds kraft for din kro-ne!
for-dres hos Gud af hver sjæl Som ind i sta-den vil kom-me.
tro Je-su lif-li-ge ord, Je-sus selv bli-ver dig vei-en.
Aand vil for-styr-re din søvn, Sa-lig er du om du vaag-ner!

441 Jesus, Frelser, før du mig

EDW. HOPPER
H. C. Munson
J. E. GOULD

1. Je-sus, Frel-ser, før du mig O-ver li-vets vil-de hav!
2. Som et barn ved mo-ders bryst Fin-der hjælp og kjær-lig trøst,
3. Naar til slut jeg sku-er land Un-der stor-mens vil-de brag,

U-kjendt bøl-ge bru-ser frem, Skjul-te skjær kan bli min grav.
Saa skal bøl-gen læg-ge sig Naar du si-ger: Ti, vær stil!
Før mig da til hvi-lens havn; Tag mig i din Frel-ser-favn,

Kart og kom-pas kom fra dig; Je-sus, Frel-ser, før du mig!
Ha-vets her-sker, stor og rig, Je-sus, Frel-ser, før du mig!
Fuld af trøst du sig til mig: Frygt ei, jeg vil fø-re dig!

442 Uforsagt, vær paa vagt

HANS AGERBEK,
dansk prest, d. 1869

H. MATTHISON-HANSEN

443 Jeg vil kjæmpe

Pilegrims Sangeren — W. H. DOANE

1. Jeg vil kjæm-pe for kro - nen at faa Og ad - ly - de Guds hel - li - ge bud; Snart med sei - er jeg da skal frem - staa For at lo - ve min Frel - ser og Gud.

2. Giv mig styr - ke, min Her - re og Gud, At i stri - den jeg man - dig kan staa Og i mod - gan - gens tid hol - de ud, Saa jeg her - lig - heds hjem - met kan naa!

3. Snart mit jor - di - ske liv er for - bi, Og da flyt - ter jeg hjem til Guds stad, Hvor fra mod - gang og strid jeg er fri Og skal syn - ge om sei - er saa glad.

KOR

I det him - mel - ske land hist i fred ——— Har min Je - sus be - redt mig et sted; Jeg skal sku - e min Frel - ser saa kjær ——— I mit hjem ——— o - ver der.

hist i fred

ja, saa kjær I mit hjem o - ver der.

444 Begyndt er kampen

Mrs. C. H. M.
C. W. Schevenius
Mrs. C. H. MORRIS

1. Be-gyndt er kam-pen, lur-sig-na-let run-ger ud: Til vaa-ben!
2. Be-gyndt er kam-pen! strids-mænd træd fri-mo-dig frem, Je-ho-va
3. Ti Her-ren fø-rer si-ne frem til sik-ker sei'r, Og løf-tets

raa-bet ly-der fjernt og nær; Hær-ska-rers sto-re Gud til
le-der selv sin tap-re hær; Tag paa den ful-de rust-ning,
bu-e ly-ser end i sky; Hans Gud-doms navn lov-pri-ses

frem-stød ryk-ker an, Den gyld-ne sei-ers-ti-me snart er her.
bind dit sverd ved lænd, I hel-te-ska-ren tro til en-den vær.
skal i al-le land, Det rød-mer alt af fre-dens mor-gen-gry.

KOR

Be-gyndt er kam-pen, Kri-sti strids-mand! I led mod led u-bei-e

lig, — Se, vaab-ner glit-rer og fa - ner sit - rer, Nu fø-rer

lys mod mør-ke krig. Be-gyndt er kam-pen, træt-ner

ik - ke, Vær sterk og i hans kraft hold ud! Naar Gud er

for os, hans mer-ke med os, Blir det en sei - ers-sang til slut.

sei - er! sei - er!

445 Trohjertet, helhjertet

FRANCES R. HAVERGAL
Gustav Mathisen

GEO. C. STEBBINS

1. Tro-hjer-tet, hel-hjer-tet, sand og hen - gi - ven Føl-ger jeg kongen, hvor-
2. Tro-hjer-tet, hel-hjer-tet, fuldt ud ind - vi - et, Her - ef - ter alt for min
3. Tro-hjer-tet, hel-hjer-tet, verd - ner - nes Her - re! Du i din magt kan for-

dan det skal gaa; Sterk ved din naa-de jeg kjæm-per i stri-den, Ind-til jeg
Her-re og Gud; Han som i naa-de har gi - vet mig li - vet Vil mig i-
vand-le mit sind; Du har mig fri-gjort og din vil jeg væ - re, E-vigt, for

her-lig-heds kro-nen skal faa.
fø - re sit her-lig-heds skrud.
e-vigt min sjæl nu er din.

KOR.

Syng ud dit felt-raab! Raa-bet ei døl-ge!
Syng ud dit felt-raab! Raa-bet ei døl-ge!

Sang af en fri-gjort og fry - de-fuld sjæl, Syng ud dit felt-raab!
Sang af en fri-gjort og fry-de-fuld sjæl. Syng ud dit felt-raab!

Gud vil vi føl - ge Tro og hen - gi - ven i gry og ved kveld.
Gud vil vi føl - ge Tro og hen - gi - ven i gry og ved kveld.

446 O, fæst dit blik paa Jesus

PRISCILLA J. OWENS
E. O. Lee

WM. J. KIRKPATRICK

1. O, fæst dit blik paa Je-sus he-le ti-den lang, Vend al-drig øi-et fra ham no-gen dag. Hvis dit haab er grund-fast, da stem i en sang; Læg i Her-rens haand din sag.
2. O, fæst dit blik paa Je-sus i en storm-fuld nat, Han selv ved or-dets stjer-ne le-der vei! Snart vi skal ham sku-e som vort haab, vor skat, Gud, i him-me-len hos dig.
3. O, fæst dit blik paa Je-sus, er dit haab end svagt, Han gi-ver sjæ-len styr-ke, fat kun mod! Vi med ham skal sei-re o-ver Sa-tans magt, Der er kraft i Je-su blod.
4. O, fæst dit blik paa Je-sus, han er tro-ens maal, Han al-tid vil dig føl-ge, gaa kun frem, I al strid mod syn-den staa du fast som staal, Vi i tri-umf skal naa hjem.

KOR.

O, fæst dit blik paa Je-sus, fæst dit blik paa Je-sus, Fæst dit blik paa Je-sus til hver tid! Snart din træng-sel svin-der, glæ-dens dag op-rin-der; Til din Frel-ser sæt din lid.

447 Om korset han gav mig end tynger

B. B.
Kirkeklokkens Sange — BALLINGTON BOOTH

1. Om kor-set han gav mig end tyn-ger, Gjør Guds naa-de let min vei;
Naar træng-s-ler-nes reb mig om-slyn-ger, Han sit an-sigt skju-ler ei.

2. Vel tor-ner mig fo-den kan stik-ke, Men de stak jo og-saa ham;
Ei bit-re-re skaal jeg kan drik-ke End han tøm-te, det Guds lam!

3. Og al-drig hans lys har slig styr-ke Som i smer-tens tun-ge nat;
Det kvæ-ger i an-ge-stens tør-ke Selv at trø-ste en for-ladt.

4. Hans gjer-ning paa jord at fuld-byr-de Er min glæ-des dy-be rod;
Jeg føl-ger min tro-fa-ste hyr-de, Læg-ger alt ned for hans fod.

KOR

Af naa-den mit kors op-vei-es langt,
Guds aa-syn jeg ser om alt er trangt.
Jeg er glad i sjæl og aand,
Ti min Frel-sers ster-ke haand Spræn-ger al-le fien-dens baand.

448 Hvem vil staa hos Jesus?

Kirkeklokkens Sange

1. Hvem vil staa hos Je - sus i det sto - re slag? Hvem vil fø - re
2. Kjær-lig-hed til Je - sus tvin-ger os paa knæ For at fø - re
3. Je - sus, du har kjøbt os, kjøbt de an - dre med, Ved dit blod paa
4. Selv om kam-pen va - rer he - le da - gen lang, Staar din lil - le

sjæ - le til hans kors i - dag? Hvem vil si - ge ver - den helt og
an - dre hen til kor-sets træ. Frem vi gaar, til al - le bøi - er
kor - set til den sam-me fred, Og dit un - ge mand - skab paa din
ska - re om din fa - ne - stang; Ti for pal - me - gre - ne, krans og

ær - ligt nei? Hvem vil føl - ge Je - sus paa hans kon - ge - vei?
sig i bøn, Til hver tun - ge raa - ber: Frels mig nu, Guds Søn!
væl - des dag Mø - der fest - lig smyk - ket til det sto - re slag.
har - pe klang Blan - der sig vort kamp - raab med vor pil - grims - sang.

KOR

Hvem vil staa hos Je - sus i det sto - re slag? Hvem vil fø - re
Jeg vil staa hos Je - sus, helt ham hø - re til! Tag min haand og

sjæ - le til hans kors i - - dag?
tun - ge, brug dem som du vil!

449 Frem i kampen! Herren kalder

Kirkeklokkens Sange.

1. Frem i kam-pen! Her-ren kal - der. Frem til strid mod hel-veds hær! Kamp-raab o-ver va-len gjal-der, Gi-deons mænd be-hø - ves der. Ver-dens sys - ler al - drig skal Bort fra Her-rens krig os dra-ge, Fryg-ten flyr paa kam-pens dag, Gud gjør sei-ren-de den sva - ge.

2. Frem i kam-pen! Frem til sei - er! Kri - sti ban-ner vi - ser vei. Sæt hver ev-ne ind du ei - er, Gud den bru-ge vil for sig. Vi har hørt et raab om hjælp Fra de slag-ne ska-rers ræk-ker. Og vi ly - der kon - gens ord: Bring det bud som dø-de væk - ker.

3. Frem i kam-pen! In-gen svi - ge! Saa - ret sjæl din hjælp skal naa. Frem i kam-pen! In-gen vi - ge! Or-dren by-der frem at gaa. Knu-ste hjer - ter, spild-te liv, Syn-dens sla-ver stedt i vaa-de Ven - ter paa dig, der - for gaa Med Guds bud om fred og naa - de.

ff — mf — cresc. — ff

KOR ff

Kor-sets mer-ke gjør os ster-ke, Skul-der mod skul-der vi staar. vi staar.

Gud med os! Hvert saar til trods vi kro - nen faar. Blo-det som randt,

Da paa kor-set Je-sus dø-de, Sei-ren mig vandt, Æ - re væ-re Gud!

450 Herrens børneskare

LINA BERG F. SANDELL.
Evangelietoner.

EVANGELISKA SÅNGER.

1. In-gen er saa tryg for fa-re Som Guds lil-le bør-ne-ska-re;
Fug-len ei i skjul bag lø-vet, Stjer-nen ei høit o-ver stø-vet!

2. Her-ren selv paa Si-ons bjer-ge For sit folk er skjold og ver-ge;
Vil sig o-ver os for-bar-me, Bæ-re os paa Fa-der-ar-me.

3. In-gen nød og in-gen lyk-ke Fra hans favn os bort skal ryk-ke;
Han, den bed-ste ven blandt ven-ner, Al vor trang og læng-sel kjen-der.

4. Vo-re ho-ved-haar han tæl-ler, Hver en taa-re som vi fæl-der;
Han os fø-der og os klæ-der, Midt i sor-gen han os glæ-der.

5. Om han ta-ger, om han gi-ver, Sam-me Fa-der han dog bli-ver,
Og hans maal er kun det e-ne: Bar-nets san-de vel at tje-ne.

6. Fryd dig da, du lil-le ska-re! Ja-kobs Gud skal dig be-va-re;
Paa hans mind-ste vink maa al-le Fien-der-ne til jor-den fal-de.

7. Og naar endt er kam-pens da-ge, Endt hver jor-disk nød og kla-ge,
Kal-der os vor Fa-ders stem-me Til en e-vig fryd der-hjem-me.

451 Den seirende konge

S. MARTIN.

Salmer og Lovsange

JNO. R. SWENEY.

Men hver en tro-fast vor Frel-ser Sei-ren af naa-de til-bød.

452

Ryk fremad

G. W. CROFTS.
Kirkeklokkens Sange.

D. B. TOWNER.

1. Ryk frem-ad, al-le Gideonsmænd Som staar for Gud med sverd ved lænd! Bryd op, drag ud! Vind sei-re ny! Ti se, det lys-ner alt i sky.
2. Ryk frem-ad! O-ver Her-rens vang Er sæ-den hvid, og høst i gang. Kom, tag din plads, tag ljaa i haand! Gud dri-ver ver-ket ved sin Aand.
3. Ryk frem-ad! Sjæ-le vind for Gud! Han spør-ger ef-ter sen-de-bud. Gaa med i Her-rens vid-ne-hær, Byd ind de fald-ne fjern og nær!
4. Ryk frem-ad! Da-gen skri-der brat, Guds verk maa en-des in-den nat. Lev helt for ham i bøn og strid, Din løn du faar ved af-ten-tid.

KOR.

Ryk frem-ad, ryk frem-ad, Al-le mand med lyst! Ryk frem-ad, ryk frem-ad, Det da-ges alt i øst.

(Ryk frem-ad, ryk frem-ad, ryk fremad, Ryk frem-ad, ryk frem-ad.)

453 Seirende og for at seire

ANNA JONASSEN, 1900.
Concordia.

Gregoriansk messe ved
LOWELL MASON, 1839.

1. Sei-ren - de og for at sei - re Li-vets fyr-ste dra- ger ud,
Bry-der he - den-ska-bets lei - re For at hen- te hjem sin brud;
Kro-net er hans kon-ge - ho - ved, Sei-ers - vaa- be-net: Guds ord.
Fred og frel - se har han lo - vet Hver som føl-ger i hans spor.

2. Sei-ren - de og for at sei - re Ly-der vi vor kon-ges bud;
Paa hans ord sig hæ-ren lei - re, Paa hans ord den dra- ger ud.
Gaar vi kun hvor kon-gens mer - ke, Kor-sets ban- ner, ly- ser frem
Blir i Kri-sti kraft vi ster- ke, Og vor vei gaar al - tid hjem.

3. Sei-ren - de og for at sei - re Vil vi fast i stri-den staa;
Li- vets fest vi snart skal fei - re, Li-vets kro- ne skal vi faa.
Sei-rens løn skal Je - sus bæ - re, Gud ham løn - nen skjæn-ket har;
Al - le jor -dens folk skal æ - re Ham som ver-dens syn-der bar.

454 Naar du, o Jesus, er mig nær

Sions Harpe

1. Naar du, o Je-sus, er mig nær, er mig nær, Og brin-ger trøst til
2. Ei fryg-ter jeg for ver-dens spot, ver-dens spot, Naar jeg kun ser dit
3. Til dig min til-lid jeg har sat, jeg har sat, Just fra den glæ - des-
4. Nu fryg-ter jeg for in-tet mer, in-tet mer, Jeg har en tro - fast
5. Der op-pe i min Fa-ders hus, Fa-ders hus, Er mig be-redt et

mig, trøst til mig, Da gjør mig in-tet her be - svær, Jeg læg-ger alt paa dig.
smil, ser dit smil, Og byt - ter ei for rig-mands slot Min bar-ne-ret der - til.
dag, glæ-des-dag, Da al min synd blev mig for - ladt, Og du an-tog min sag.
ven, tro-fast ven, Som baa-de rig og mæg-tig er Og har et her-ligt hjem.
sted; mig et sted; Hvor us-selt er dog jor-dens grus Mod him-lens her-lig - hed.

KOR.

Midt i storm gaar jeg trygt, Snart jeg

Midt i storm gaar jeg trygt, U - den vak-len el - ler frygt, Snart jeg

pp

naar en sik - ker havn, sik-ker havn; Ti om jeg

naar en sik-ker havn, Snart jeg naar en sik-ker havn; Ti om jeg ham ei ser,

pp

ham ei ser, Gaar jeg frem i tro paa hans navn, paa hans navn.

Er min fø-rer mig dog nær, Jeg gaar frem i tro paa hans navn.

455 GLÆDE I GUD OG TROENS HVILE

Ene Kristi kors, min hæder

Sir JOHN BOWRING, d. 1872
C. W. Schevenius.

ITHAMAR CONKEY.

1. E - ne Kri - sti kors, min hæ - der, Ra - ger o - ver ti - dens hav;
2. Vil mig ver - dens u - ro pla - ge, Brust - ne haab og ræds - lers nød,
3. Naar lyk - sa - lig - he - den gy - der Sol - skin paa min vei i løn,
4. Godt og ondt, hver lyst og kum - mer, Hel - li - get ved kor - set er;

Alt det lys hi - sto - rien spre - der Er dets kro - ne om - git af.
Kor - set skal mig ei for - sa - ge — Se, af fryd det staar i glød!
Straa - ler i fra kor - set bry - der, Og gjør da - gen me - re skjøn.
Der er fred som maal ei rum - mer, Fryd som u - den en - de er.

456 Er Gud for mig, saa træde

P. M. 76, 76, 76, 76.

PAUL GERHARDT.
H. A. Brorson. K. S.

GEORGE J. WEBB

1 Er Gud for mig, saa træ - de Mig hvad der vil i - mod, Jeg kan i tro - ens
2 Det kan jeg trø - stig si - ge, Det tror jeg fast og ved: At Gud i him - me-
3 Hans Aand er i mit hjer - te Og sty - rer selv mit sind, For - dri - ver mulm og
4 Hans Aand til hjer - tet ta - ler Saa mangt et trø - stens ord, Hvor - le - des Gud hu-

glæ - de Det fæl - de un - der fod. Vil Gud mig gjer - ne hø - re, Har
ri - ge Er ik - ke me - re vred. Hans kjær - lig - hed mig føl - ger Hvor
smer - te Og brin - ger lys der - ind, Be - fæ - ster der sit ri - ge Og
sva - ler Og hjælper den som tror, Hvor stor en him - mel - glæ - de Gud

Fa-der-ren mig kjær, Hvad kan mig Sa-tan gjø- re Med al sin hel-ved-hær?
jeg gaar ud og ind, Og dæm-per al-le bøl-ger Som bru-ser mod mit sind.
naa-dens ster-ke pagt, Saa jeg kan Ab-ba si- ge Af sjæ-lens he-le magt.
vil os snar-lig te, Hvor godt det er at træ- de Der- ind fra jordens ve.

457

Naar mit øie

H. A. Brorson. G. J. LUDV. M. LINDEMAN

1 Naar mit øi - e, Træt af møi - e, Vaadt og mørkt af taa- re- regn,
2 Jeg for-nemmer Fol-ke- stem-mer, Al - le slags blandt eng-lers lyd,
3 Ja, jeg sku-er Di - ne dru- er, Pa - ra-dis, den li - vets frugt;
4 Lammets kla-re Bru-de - ska - re Ser jeg midt i pa- ra- dis,
5 Naa-dens kil-de, Je-sus mil-de, Som os him-len vandt saa huld,

Ser med læng-sel Fra sit fæng-sel Op mod Sa-lems bli - de egn,
Som mit ø - re Snart skal hø- re I Guds lov-sangs ful - de fryd—
Di- ne blommer Fra min sommer Hil-ser mig med sø- dest lugt,
Ser den svøm-me Som i strømme Af Guds sæ-le lov og pris!
Se, hvor di-nes Læng-sel pi-nes Un-der ti - dens af - ten-kuld!

O, hvor svin-der da min ve Ba - re ved der - op at se!
O, hvor si-ger da min sjæl Ver - den gla-de - lig far-vel!
Gi - ver ti-dens aan - de- drag Smag af e - vig - he-dens dag.
Snæv-re vei og kor - te tid, O, hvor er din en-de blid!
Naar, o sto- re Frel-ser, da Vil du hen-te mig her-fra?

458 Paa Jesus, min klippe

P. M. 11, 11, 11, 11, 5, 11.

A. HAAGENSEN. K. S. — Sir HENRY R. BISHOP.

1. Paa Je - sus, min klip-pe, der hvi - ler jeg trygt, Ti han er den
2. Naar bru-sen-de bølger her svul - mer og slaa, Det sted hvor jeg
3. Om daa-rer mig spot-ter og syn - de - re ler, Og ver-den for-
4. Naar mis-kjendt af brø-dre og sø - stre jeg gaar, Det er mig en
5. O mil-de-ste, Je-sus, hvor sa - lig det er At vi - de med

grund-vold hvor-paa jeg har bygt; Naar vold - som-me stor-me an - gri - ber min
hvi - ler de kan ik - ke naa. Mit hus staar paa klip-pen, der har jeg det
føl - ger, kun mod-stand jeg ser, Min Je - sus mig styr-ker i mod-gang og
trøst, i Guds naa - de jeg staar. En er der som al-drig mis -kjen- de mig
vis - hed at du har mig kjær! O mæg - tig- ste Frel-ser, be - var du mig

sjæl, Jeg ved at min Frel-ser be - skyt - ter mig vel. O hvad
bygt, Og der kan jeg hvi - le i stor - men saa trygt. Ja, jeg
nød, Paa ham tør jeg sto - le i liv og i død. Skal jeg
vil, Paa ham kan jeg hvi - le, ham hø - rer jeg til. Kom, o
saa At al - drig jeg me - re be - drø - ve dig maa! Giv mig

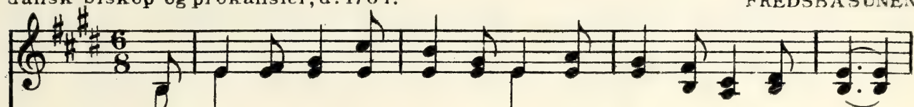
kil - de - væld Fra Je - sus, min klip - pe, til - strøm-mer min sjæl!
hvi - ler trygt I stor- men hos Je - sus paa hvem jeg har bygt.
li - de nød, Er Je - sus min styr - ke i liv og i død.
hel - lig ild! I Je - sus, min klip - pe, bort - tag du min tvil!
kraft at staa, Saa at jeg ved tro - en kan sei - er op - naa!

459 Om nogen mig nu spørge vil

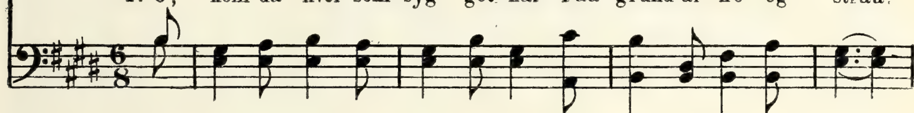
8, 6, 8, 6, 8, 8, 8, 6.

ERIK PONTOPPIDAN,
dansk biskop og prokansler, d. 1764.

FREDSBASUNEN.
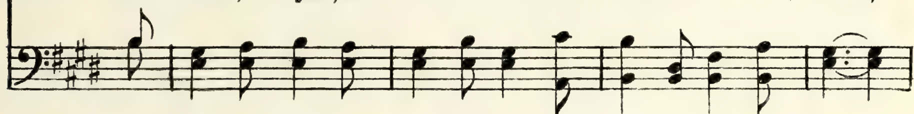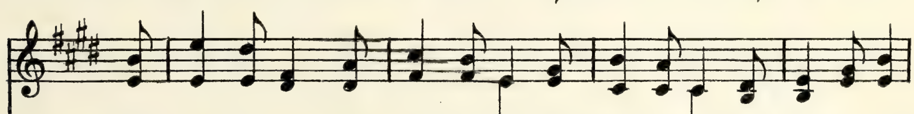

1. Om no - gen mig nu spør - ge vil Om grund til sa - lig - hed,
2. Det er den fa - ste klip - pe - grund Som jeg nu byg - ger paa,
3. Hvor skul-de jeg i ver - den hen Med al min nød og synd,
4. O, kom da hver som byg - get har Paa grund af hø og straa!

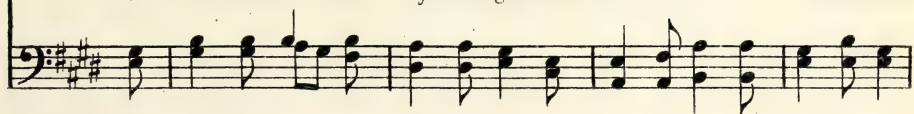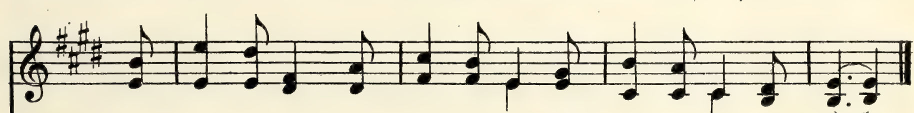

Og om der hø - rer me - re til, Som man bør ha - ve med,
Ved den jeg skal til sid - ste stund, Ja, e - vig vel be - staa.
Om ik - ke Je - su dy - re blod Var lagt til red - nings - grund?
Be - tænk, o sjæl, du kan for Gud I dom-men ei be - staa,

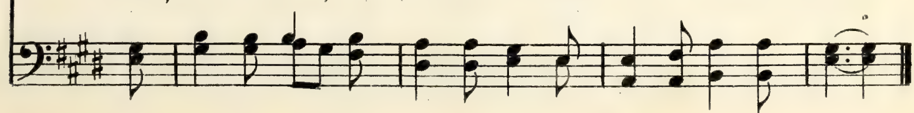

For - u - den Je - su saar og blod Som han for ver - den fly - de lod—
Og naar jeg ud af ver - den gaar, Da syn - ger jeg om Je - su saar,
Jeg e - vig maat - te da for - gaa, I dom-men kun - de ei be - staa;
Ti di - ne us - le dy - ders grund De du - er ei i dø - dens stund

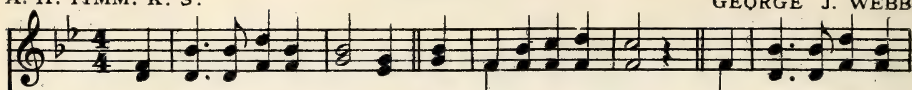
Jeg sva - rer med et frei - digt mod: Min grund er Je - su blod!
Ti lam-mets blod er nø - ge - len Til sel - ve him - me - len.
Men Gud ske tak for fred jeg fandt I Je - su blod som randt.
Nei, kast dem bort, kom til Guds lam Saa faar du fred i ham!

460 Der er en krans at vinde

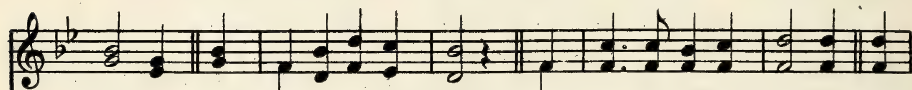
76,76,76,76.

A. H. TIMM. K. S. — GEORGE J. WEBB.

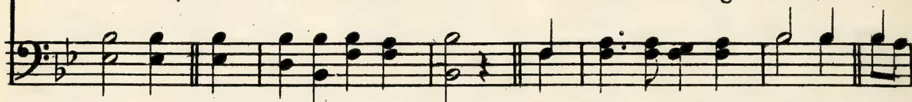

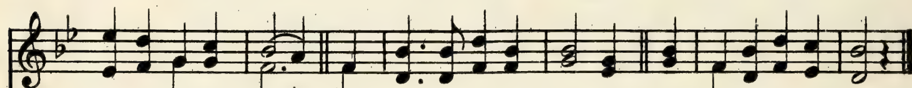
1. Der er en krans at vin-de For hver en sjæl paa jord, Guds eng-ler kransen
2. En kro-ne er os lo-vet Hvis li-ge ei er til; Om-kring den frommes
3. Men kommer du og møi-e, Mit hjerte, det i-hu, At u-den kamp og
4. Hvo jordisk gods vil vin-de, Han aldrig finder ro— Alt u-rent maa af

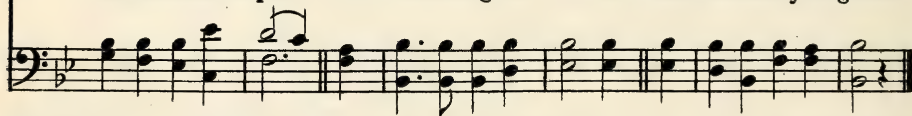

bin-de Med tu-sind fry-de-ord; Fra naa-dens aa-syn hen-ter Hvert
ho-ved Gud selv den sæt-te vil, Naar han sig yd-myg buk-ker For
møi-e Ei kronen vinder du? Kun den skal kransen bæ-re Som
sin-de, Vil du i him-len bo. Det maa du tro og me-ne: At

blad sin duft og glans— Mit hjer-te stil-le ven-ter At faa engang den krans.
naa-de-sto-lens trin. Mit hjer-te dag-lig suk-ker: Ak, var den krone min!
findes kransen værd— Men sig, hvad er din æ-re, Hvad er din manddomsfærd?
himlens naade-pant Ei la-der sig for-e-ne Med verdens lyst og tant.

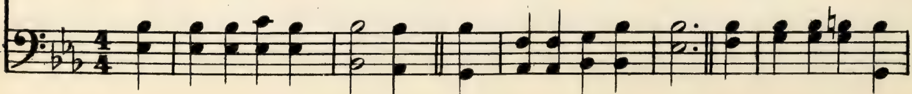
461 Lovsang

76,76,76,76.

Fra Guldbergs Salmebog — SAMUEL S. WESLEY

1. Bland dig, vel-sig-net glæ-de, O, bland dig med min røst! Gudsfred er her til-
2. Al e-vighed sig fry-der Ved det for-sonings lam! Den adgang som vi
3. I det-te dy-re e-ne Er sjæ-lens ros og skat. Ja, ik-ke det a-
4. Tryg i vor Faders hæn-der Vi bar-ne-til-lid har, Og glad de vei-e

ste-de, Den vid-ner i mit bryst; Guds fred i sind og hjer-te Ved
ny-der Til naa-den, er ved ham; Vort haab skal aaben-ba-res Vor
le-ne, Men og i trængslers nat Vi fry-des, ti vi læ-re Ved
kjen-der Hvor før vi æng-stet var, Skjønt nu er-fa-ring vi-ser At

Je-sus Krist vi fik, Da med vor nød og smer-te I tro til ham vi gik.
sjæl skal va-re ved, Vi skal med den for-kla-res Hist i Gudsherlig-hed.
man-ge li-del-ser Be-stan-di-ge at væ-re, Til vi vor Frelser ser.
Gud er vis og god— Vi da i alt ham pri-ser Som ik-ke os for-lod!

462 Allevegne med Jesus

AHASVERUS FRITSCH,
tysk kansler, d. 1701.
H. A. Brorson.

1. Al-le-veg-ne, hvor jeg van-ker, Jeg min Je-sus har i tan-ker,
2. Bort fra verdens land at i-le, Mæt af møi-e, hjem til hvi-le,
3. Naar jeg med ham skal re-gje-re, Liv-sens krans og kro-ne bæ-re,
4. Fri fra sor-gen, Fri fra nø-den, Fri fra syn-den, fri fra dø-den,

Hvor jeg lig-ger, sid-der, gaar, Ef-ter ham min læng-sel staar.
Er jeg rei-se-fær-dig til, Naar min Her-re Je-sus vil.
O, hvor vil jeg væ-re glad I den gyld-ne eng-le-stad!
O, hvor bli-ver glæ-den stor, Naar hos Gud i lys jeg bor.

463 Op, kristen, paa din vagt

GEORGE HEATH, engelsk prest, d. 1822.
A. Haagensen. K. S.

S.M.

HENRY W. GREATOREX

1. Op, kri-sten, paa din vagt, Se, fi-en-den er nær! Han ryk-ker frem med list og magt At fæl-de Her-rens hær.
2. Vor er en far-lig tid— Den mørkets drot er vred; Fuld-ru-stet mø-der han til strid Mod al ret-fær-dig-hed.
3. Staa dob-belt kjækt i-mod, Vær æ-dru, vaag og bed! Du sei-re skal ved Je-su blod I tro-ens yd-myg-hed.
4. Hold dig blot nær til Gud, Til ham sæt al din lid! Hans skjold er værn mod hug og skud— Gaa trø-stig du i strid.
5. Han selv dig kro-ne vil; Om du kun bli-ver tro, Han dig med sei-er fø-rer til Sin him-mels høi-e ro.

464 Min prøvetid paa jord

C.M.

J. HASCALL. K. S.

ISAAC B. WOODBURY.

1. Min prø-ve-tid paa jord er endt, Min livs-sol da-ler ned, Mig bud fra him-me-len er sendt: Kom hjem til liv og fred!
2. Jeg staar nu her paa Jor-dans strand, Min o-ver-fart er nær; Jeg ser i tro det skjøn-ne land Hos Gud, min Fa-der kjær.
3. Jeg læn-ges mod mit him-mel-hjem, Hvor der er sa-lig fryd, Jeg ser Guds eng-ler træ-de frem, Jeg hø-rer san-gens lyd.
4. O hvil-ken her-lig ju-bel-klang, Saa ren og him-mel-sød! De syn-ger lam-mets ny-e sang Om Je-su kors og død.
5. Du ved dit blod fra synd og skam, O Je-sus, frel-ste mig! Her vil jeg tak-ke dig, Guds lam, Hist e-vig pri-se dig.

465 Alene i haab til Gud

Kirkeklokkens Sange.

A - le - ne i haab til Gud Min sjæl er stil - le, Han
Han er nu min fa - ste borg Som ei kan rok - kes, Der
O sa - li - ge hvi - le - sted Ved Je - su hjer - te! Der

fø - rer mig sik - kert ud, Mig sva - ge lil - le; Han
glem - mer jeg nød og sorg Som om mig flok - kes; Ja,
har jeg min ro og fred, Min trøst i smer - te; Der

e - ne min klip - pe er Hvor - hen jeg i - ler, Naar
selv om end mør - kets hær Mig ned vil stø - de, Min
glæ - de jeg har i savn, Ja, lys i mør - ke, I

stor - men mig kom - mer nær, Da trygt jeg hvi - ler.
Je - sus min hjælp dog er, Naar de mig mø - de.
stor - men en sik - ker havn, En brønd i tør - ke.

466 Sikker i Jesu arme

FANNY J. CROSBY.
Elevine Heede.

W. H. DOANE.

1. Sik-ker i Je-su ar-me, Tryg i hans øm-me skjød,
2. Sik-ker i Je-su ar-me, Tryg ved hans øm-me bryst,
3. Al-tid i Je-su ar-me, Og i hans øm-me favn

rit.

Fin-der jeg hjælp i fa-rer, Fri-stel-ser, sorg og nød.
Fin-der min sjæl sin hvi-le, Sø-ger den al sin lyst.
Sø-ger min sjæl sin til-flugt, Har den sin sik-re havn.

Let blir min tun-ge byr-de, Snart svin-der frygt og tvil,
Eng-le-nes lov-sang to-ner, Hør de-res har-pers klang!
Her tør jeg tryg og frei-dig Ven-te min Her-res bud,

Kun nog-le sor-gens taa-rer, Der-ef-ter glæ-dens smil.
Rundt gjen-nem him-lens sa-le Ly-der de frel-stes sang.
Snart vil hans eng-le-ska-re Bære min sjæl til Gud.

KOR

Sik-ker i Je-su ar-me, Tryg i hans øm-me skjød,

rit.

Fin-der jeg hjælp i fa - rer, Fri - stel- ser, sorg og nød.

467 O, jeg er saa salig i Jesus

ARTHUR T. PIERSON.
Elevine Heede.

J. McGRANAHAN.

1. O, jeg er saa sa-lig i Je-sus! Hans blod al min skyld har be - talt;
Jeg græ-der og syn-ger af glæ-de, Ti Gud har nu ud-slet-tet alt.

2. O, jeg er saa sa-lig i Je-sus! Og le-ver i tro paa hans navn;
Jeg ved nu, at alt hvad han sen-der, Det er til mit e - vi - ge gavn.

3. O, jeg er saa sa-lig i Je-sus! For - di jeg tør kal-de ham min,
Og der-for jeg nu ham vil tje - ne Af he-le mit hjer-te og sind.

4. O, jeg er saa sa-lig i Je-sus! Og naar det er saa her paa jord,
Hvad maa det da bli - ve i him - len At sid-de som gjest ved hans bord!

KOR

O, jeg er saa sa - lig i Je - sus! For- di han har gjen-løst min sjæl
Og kjøbt mig en plads i sin him-mel, Ja, han har gjort al - le ting vel.

468 Alt som glæder mig

Evangelie Klokken.

Sangbogen
Arr. af A. L. S.

1. Alt som glæder mig er Je - su Un - der-ful - de frel-ses - verk,
2. Jeg er bun-det fast til Je - sus, Bun-det fast med e - vig baand.
3. O, hans kjærlig-hed er bund-løs, Og hans naa - de er saa stor.

Som op-rei - se kan de sva - ge, Gjør den kraf-tes - lø - se sterk,
In - tet mag-ter nu at ri - ve Mig ud af min Frel-sers haand.
Og hans mi-skund-hed den ri - ge Al - drig tol -kes kan med ord,

f

Som kan brin-ge trøst og glæ - de Der hvor sor-gen er saa stor,
Han er min, min he - le rig - dom, Jeg er hans, et rin - ge barn,
Og den kraft han gir til sva - ge, Den er mer end nok for mig.

rit

Glæ - de den som of - te græ - der, Paa den synd-op-fyld-te jord.
Jeg er her-lig frelst af naa - de, Fri - et ud af Sa-tans garn.
Glad til him-len vil jeg dra - ge, Je - sus ba-net har min vei.

469 Den sikre grund

Sions Lovsange. T. C. O'KANE.

1. En klip-pe staar, naar tid for-gaar, Dens tin-de ind i him-len naar;
2. Som kor-set er dens ar-me strakt, Dens tind be-lyst af him-mel-pragt;
3. Den klip-pe er en væl-dig borg, Hvor-i jeg gjem-mer al min sorg;

J klip-pens rift er hvi-le sød For hver som flyr til den i nød.
Paa den-ne grund jeg sik-kert staar, Naar al-le jor-dens ting for-gaar.
Den er en rift, et ly, hvor-i Jeg gaar fra synd og straf-fen fri.

KOR.

En byg-ger haa-bet paa dy-ders løse sand; An-dre de byg-ger paa penge og sit land, Jeg paa den grundvold som altid holder stand, Jesus, den e-vi-ge klip-pe.

470 Jeg ved paa hvem jeg har troet

EL. NATHAN
Gustav Mathisen

J. McGRANAHAN

1. Jeg ved ei hvor-dan naa-dens Gud Min syn-de-skyld til-gav,
Jeg ved, u-vær-dig som jeg var Jeg stod for-løst og glad.

2. Jeg ved ei hvor-dan det gik til At hjer-tet ren-set blev;
Jeg ved at skyl-den er be-talt, Til-gi-vel-se han skrev.

3. Jeg ved ei hvor-dan Aan-den kan Mit hjer-te dan-ne saa,
At det i-gjen-nem brist og brand Ved tro kan fred op-naa.

4. Jeg ved ei hvad af godt og ondt Der mig i ven-te er,
Af torn-fuld sti, af sol-fyldt dag, For jeg hans an-sigt ser.

5. Jeg ved ei naar hans gjen-komst sker, Hvad nat-te-vagt det blir;
Mit træt-te blik mod him-len ser, Til mor-gen en-gang gryr.

KOR.

Men jeg ved paa hvem jeg har tro-et, Og er for-vis-set, han kan be-va-re Den skat jeg har ham be-tro-et Ind-til Je-su Kri-sti dag.

471 Aldrig fra dig vil vi gaa

Pilegrims Sangeren

G. F. ROOT

Ømt du os le-der, o hyr-de saa kjær, Hen til græs-gan-gen og
Hvad om end him-len med sky er be-klædt, Og vi i stor-men paa
O-ver vor svag-hed din styr-ke er lagt; Hold os yd-my-ge, men

van-de-ne der, Vaa-gen-de o-ver os nat som om dag;
vei-en blir træt; Selv om end døds-flo-den spær-rer vor vei,
dog u-for-sagt, Til for din tro-ne vi e-vig skal staa,

Al-drig fra dig vil vi gaa!
Al-drig fra dig vil vi gaa!
Al-drig fra dig vil vi gaa!

KOR.

Al-drig, al-drig,

Al-drig, nei, al-drig fra dig vil vi gaa. Al-drig,

al-drig, Al-drig fra dig vil vi gaa!

472 Da Jesus satte sjælen fri

C. F. BUTLER

J. M. BLACK

1. Da Je - sus sat - te sjæ-len fri, Brødhim-lens lys paa li - vets sti.
2. Saa fjern Guds himmel syn-tes mig, Før Je - sus aa - ben-ba - ret sig.
3. Hvad gjør det saa, om her paa jord I hyt - te el - ler slot jeg bor?
4. Hvad gjør det om jeg træng-sel faar, Naar Je-sus ved min si - de gaar.

Og da jeg fik ham selv at se, Jeg glem-te jor-dens sorg og ve.
Men nu har han den bragt saa nær, At him-len i mit hjer - te er.
Er da-gen sky-fuld el - ler klar—Hvor Je-sus er, jeg him-len har.
Hans ster-ke arm vil vær-ne mig— Og gjen-nem stor-men bry - de vei.

KOR.

Hal-le - lu - ja, det him - len er. Min synd er bor - te, finds ei mer.

Paa land og hav min sang er klar, Hvor Je-sus er, jeg him-len har.

473 En underbar Frelser

FANNY J. CROSBY
Evangelisten

WM. J. KIRKPATRICK

1. En un-der-bar Frel-ser er Je-sus for mig, Ja, un-der-bar,
2. En un-der-bar Frel-ser er Je-sus for mig, Han ta-ger min
3. Naar klædt i hans skjønhed for-kla-ret jeg skal Ham mø-de i

her-lig for mig! Han gjem-mer min sjæl som i klip-per-nes kløft,
byr-de paa sig; Han hol-der mig fast, og da fal-der jeg ei,
him-len en-gang, Hans fuld-kom-ne frel-se, hans kjær-lig-hed stor

Hvor vand-kil-der flyder til mig.
Ny kraft for hver dag gir han mig.
Jeg pri-ser med jublende sang.

KOR

Han gjemmer min sjæl som i klip-per-nes kløft,
Han læd-sker min tør-sti-ge aand, Han skju-ler mit liv i sin kjær-lig-hed dyb
Og dæk-ker mig der med sin haand, Og dæk-ker mig der med sin haand.

474. Han har frelst mig

Kirkeklokkens Sange

1. Vil du vi - de hvor - for Je - sus Fyl - der al min sjæl med sang, Saa at tje - ne ham a - le - ne Er min vil - je da - gen lang?
2. Han har lært mig bæ - re byr - der, Ti hans aag gjør byr - den let; Med hans sind sagtmodigt, yd - mygt, Kan jeg al - drig bli - ve træt.
3. Kom og bøi dig for din kon - ge! Han kan slet - te syn - den ud; Og med re - ne læ - ber skal du Syn - ge, til du staar for Gud.

KOR. Han har frelst mig, han har frelst mig,
Han har frelst mig, han har frelst mig, Da han gik for mig den tunge kor - sets gang.
Han har frelst mig, han har frelst mig,
Han har frelst mig, han har frelst mig, Derfor maa jeg synge he - le da - gen lang!

475 O hvor sødt at tro

Mrs. LOUISA M. R. STEAD
Sions Lovsange

WM. J. KIRKPATRICK

1. O hvor sødt at tro paa Je-sus! Blot at tro ham paa hans ord,
Blot at hvi-le ved hans løf-ter, Dag-lig sid-de ved hans bord.

2. O hvor sødt at tro paa Je-sus For fuld frel-se i hans blod;
Blot i barn-lig tro at ka-ste Sig i naa-dens dy-be flod.

3. O hvor sødt at tro paa Je-sus Og fra sel-vet hvi-le faa;
Og fra Je-sus alt mod-ta-ge: Liv og glæ-de, fred og ro.

4. Jeg er glad at jeg fik tro ham, Han er nu min bed-ste ven;
Og jeg ved, han al-drig slip-per, Han er med mig til mit hjem.

KOR.

Je-sus! Je-sus! ja, jeg tror dig, Og ved tro-en sei-er faar.
Je-sus, Je-sus! kjæ-re Je-sus! Bort fra dig jeg al-drig gaar.

476 Tro og adlyd

J. H. SAMMIS
E. O. Lee
D. B. TOWNER

1. Naar vi van-drer med Gud Og ad - ly-der hans bud, Hvilken fryd vi er-
2. Al vor tvil og al frygt Vi kan ka-ste saa trygt, Ja, al kum-mer og
3. Ei en byr-de vi bær, U-den Je-sus er nær For at hjæl-pe og

fa - rer paa jord! Naar hans vil - je vi gjør, Gaar han med os som
om-sorg paa Gud. Om-end mørk er vor sti, Vil han selv staa os
le - de sin brud. Al vor sorg og hvert kors Han vil bæ - re med

før Og med hver som ham ly - der og tror.
bi, Naar vi tror og ad - ly - der hans bud.
os, Naar vi tror og ad - ly - der hans bud.

KOR.

Tro og ad - lyd! Der-ved glæ-de og fryd Kan a - le-ne er - hol-des, Der-for tro og ad - lyd.

477 Hele veien gaar han med mig

FANNY J. CROSBY
Salmer og Lovsange

ROBERT LOWRY

1. He - le vei - en gaar han med mig, O, hvad kan jeg øn-ske mer!
2. He - le vei - en gaar han med mig, Staar mig bi i savn og nød,
3. He - le vei - en gaar han med mig, Dag for dag og aar for aar;
4. He - le vei - en gaar han med mig I sin sto - re kjær-lig - hed,

Kan jeg tvi - le paa hans god-hed, Naar jeg paa hans omsorg ser?
Skjæn-ker naa - de i hver prø - ve, Mæt-ter mig med li-vets brød.
Le - der mig paa en - ge grøn - ne, Vog-ter mig blandt si-ne faar,
Og ved rei - sens en - de by - der Han mig e - vig sa - lig - hed.

Med sin stil - le fred og hvi - le Ve - der - kvæ - ger han min sjæl.
Er jeg nær ved at van - smæg - te, Naar mig vei - en sy - nes lang,
Kjærligt i sin favn mig ta - ger, Skjær-mer i sin tro-fast - hed;
Naar jeg der gjen-løst og sa - lig Ka-ster mig for tro-nen ned,

Ti jeg ved, hvad end mig mø-der, Gjør dog Je-sus al ting vel. vel.
Straks han mig ved sva-le kil - der Læd-sker paa min pil-grims-gang. gang.
I al fa - re mig be - va - rer—An-den til-flugt ei jeg ved. ved.
Skal jeg ei den sang for-glem-me: He-le vei-en gik han med. med.

478 Gjør det lille du kan

LINA BERG f.
Sandell.G. J.

1. Gjør det lil - le du kan der hvor Gud har dig sat, Staa ei le-dig mens
2. Gjør det lil - le du kan, se, o sjæl, ik-ke paa At saa rin-ge og
3. Gjør det lil - le du kan, læg dit hjer - te der-i, Lad for Her-ren det
4. Gjør det lil - le du kan, drag til min - de at Gud Hos os al - le kun

da-ge-ne flyr! Ef-ter vaar kommer høst og paa dag føl-ger nat,
li-det det er! Ti hvor skul-de du el-lers vel glad kun-ne gaa,
kun væ-re gjort! Vær saa vis paa at han skal ei døm-me som vi,
tro-skab vil se! Og vær glad du faar gaa med det rin - ge-ste bud,

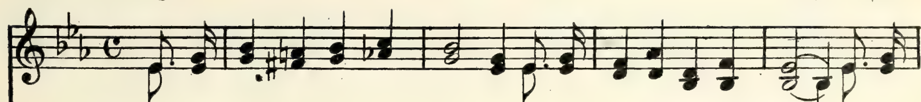
Og kan hæn-de ny mor-gen ei gryr. Mens det end-nu er tid, ud-strø
Naar din me-ster vil bru-ge dig her? Er det ar-beid du fik som en
Om der spør-ges om smaat el-ler stort. Se, han selv gjør jo alt, hvad be-
Og at selv han al hjælp dig vil te! Men hvad fryd, om en dag Je - sus

flit - tig din sæd, At din gjer-ning kan mod-nes i fred! Gjør det lil -
draa-be i hav, Vær til - freds at til dig han det gav! Gjør det lil -
ty-der det saa, Om du fin - des i rad med de smaa? Gjør det lil -
si-ger til dig: Hvad du gjor-de, du gjor-de mod mig! Gjør det lil -
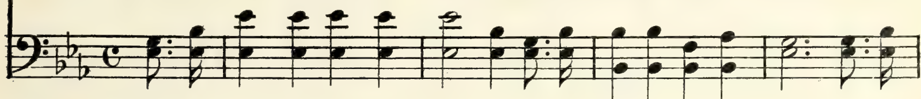
le du kan der hvor Gud har dig sat, Staa ei le - dig mens da-ge - ne flyr!
le du kan, se, o sjæl, ik-ke paa At saa rin-ge og li-det det er!
le du kan, læg dit hjer - te der-i, Lad for Her-ren det kun væ-re gjort!
le du kan, drag til min - de at Gud Hos os al - le kun tro-skab vil se!

479 Troeslivet

Sions Lovsange | ASA HULL

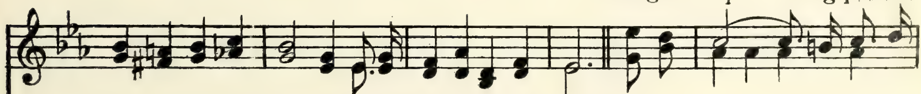

1. Du som le - ver tro - es - li - vet Og har ædt af naa-dens brød, Dig er fred og glæ-de gi-vet, Du er frelst fra e-vig død.
2. O - ver - ført fra Sa - tans ri - ge, Frelst ved lammets dy-re blod; Nu du maa mod synden kri-ge, Be-de Gud om kraft og mod.
3. Det som tje - ner dig til bed-ste, Er dig sik-ret i Guds ord. Elsk din Gud og tjen din næ - ste, Vær et salt paa denne jord.
4. Tro og lyd din go - de Fa-der, Vid-ne om din Frel-ser kjær, Ind-til du paa gyld-ne ga-der Synger med den frelste hær.

KOR.

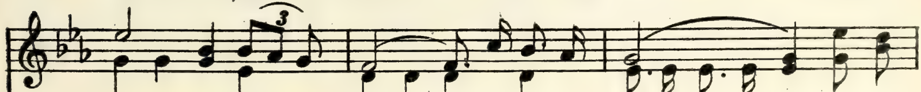
Vaag-ner op og pri-ser

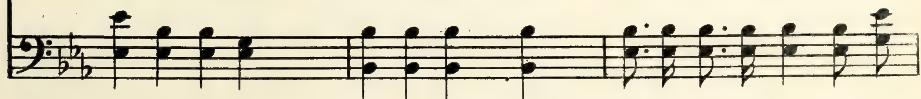
Vaag-ner op og pri- ser
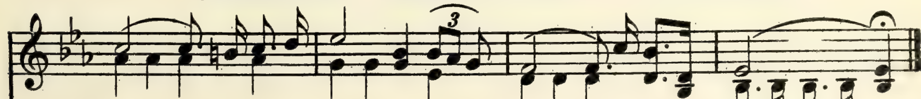

Her - ren, Tje - ner ham i yd - myg - hed! Hans er

Her-ren, Tje-ner ham i yd - myg - hed, i yd-myg-hed! Hans er

ri - get, magt og æ - ren Her og hist i e-vig - hed.

ri-get, magt og æ-ren Her og hist i e - vig - hed, i e-vig-hed.

480 Spred ud solskin

LANTA WILSON SMITH — E. O. EXCELL

1. Paa vor jord, hvor sorger Altid bli-ver kjendt, Træn-gen-de der fin-des, En-som-me, be-klemt! O, hvad trøst og glæ-de Du kan brin-ge dem, Hvis du spre-der sol-skin, Hvor du end gaar frem!
2. Mindste hand-ling of-te Lindrer største nød; Ver-den trænger daglig Kjær-lig-he-dens glød. O, hvad sorg, be-kym-ring Du kan fjer-ne hen, Blot med mod og medynk Kjærligt du gaar frem!
3. Naar i mulm og mør-ke, Syng en lif-lig sang; Mød blot ver-dens kla-ge Med fri-mo-dig sang. Gjen-nem li-vets smer-te U-forfær-det skrid; Tro og spred ud sol-skin O-ver al din id.

KOR.
Spred ud solskin Hele veien lang,
Spred ud, o, spred ud sol-skin He-le vei-en lang, vei-en lang, Glæd, opklar, vel-sig-ne Hver en dag med sang. Hver en dag med sang.

481 Himmelske solskin

H. J. ZELLEY
Henry Danielsen

C. H. COOK

1. Frem-ad i ly - set paa min livs rei - se Hen o - ver bjer - ge
2. Of - te om - kring mig skyg-ger vil fal - de, Je - sus mig le - der
3. Frem i Guds sol-skin glad jeg vil van - dre Op - ad og hjem til

og o - ver dal, Je - sus har lo - vet al-drig at svig - te, Ind-til jeg
trygt paa min vei; Selv er han ly - set, in - tet kan ska - de, Er han mig
her-lig-heds land; Syn-ge hans pris mens hjemad jeg ha - ster, Snart skal jeg

naar til him-me - lens sal.
nær, da fryg-ter jeg ei.
staa paa him-me-lens strand.

KOR.

Him-mel-ske sol-skin, her li - ge sol - skin Fyl-der min sjæl med sa - lig-hed stor. Hal - le - lu - ja! Je - sus har frelst mig, Glad jeg lov - syn - ger ham her paa jord.

482 Haabets sang

Pilegrims Sangeren

1. Jeg kan hø - re haa-bet syn - ge, Syn-ge med en sag - te røst,
2. Da i tro jeg Je-sus fav - net, Naa-dens lys blev i mig tændt,
3. Læng're frem–hvor lang er vei - en, Vei - en til det be - dre hjem?

Syn-ge som af Gud be - aan - det: Læng're frem du fin - der trøst!
Og jeg frei - dig nu kan syn - ge: Læng're frem er sor - gen endt!
Maal den ei, men tro kun sik - kert Det er be - dre læng're frem.

Nat og dag den sam-me san - gen Haa-bet syn - ger i mit bryst,
Dag-lig gaar jeg til den kil - de Som er os fra Her-ren sendt;
Haab, min sjæl, bliv ved at haa - be, Al din tvil og frygt for - glem;

Syn-ger naar jeg e - ne sid - der: Læng're frem du fin - der trøst!
Jeg er frelst, og haa-bet syn - ger: Læng're frem er sor - gen endt!
Je - sus vil dig al-drig svig - te, Det er be - dre læng're frem!

483 Hidtil mig Herren har hjulpet

PASTOR A. OLSEN

Hyrderøsten

1. Hid - til mig Her-ren har hjul-pet saa vel, Ind-til i - dag, til i - dag;
2. Sa - tan og ver-den ved list og ved magt, Ind-til i - dag, til i - dag,
3. Selv er jeg in - tet, men Kri - stus er alt, Ind-til i - dag, til i - dag;
4. Snart fra al træng-sel til hvi - le jeg gaar, Tænk hvil-ken dag, hvilken dag!

Tro - lig han sør-get for le - gem og sjæl, Ind-til i - dag, til i - dag.
Har mig for-fulgt som et rov-dyr paa jagt, Ind-til i - dag, til i - dag.
Han paa min reg-ning har skre-vet: Be-talt! Ind-til i - dag, til i - dag.
Snart jeg for tro - nen med freds-pal-men staar, Tænk hvil-ken dag, hvilken dag!
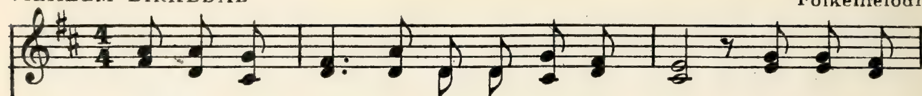
Skjønt jeg har syn - det i stort og i smaat,
Pi - le - ne strei - fet min sjæl og mit sind,
Kri - stus kors - fæ - stet er alt hvad jeg ved
Snart in - gen byr - der skal tryk - ke mit sind,

Har dog fra ham jeg mod - ta - get alt godt, Han var min styr-kes, min
Stund-om har gif - ten sig sne-get der-ind; Dog har du skjær-met din
Til liv og vis-dom, til frel-se og fred; Han var min kraft, naar mod
Snart in - gen taa-rer skal væ - de mit kind, Snart skal jeg gaa i Guds

sa - lig-heds drot, Ind - til i - dag, til i - dag.
ja - ge - de hind, Ind - til i - dag, til i - dag.
syn - den jeg stred, Ind - til i - dag, til i - dag.
her - lig - hed ind, Tænk hvil - ken dag, hvil - ken dag!
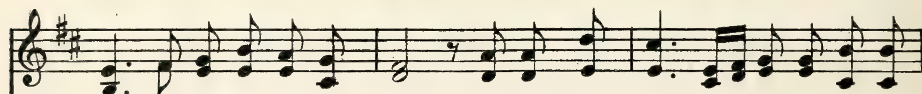
484 Jeg fandt en trøst

VILHELM BIRKEDAL | Folkemelodi

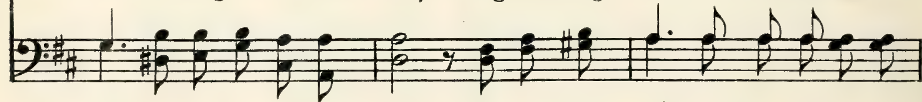

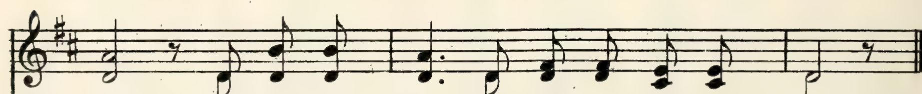
1. Jeg fandt en trøst, da byr-den tun-gest laa, Mit vaa-de
2. Dit kors det er et favn-tag jo saa ømt, Et favn-tag
3. Da kan det ske den ster-ke kjær-lig - hed Om-fav-ner
4. Men jeg er svag, min sjæl er syg og mat, Ræk li-vets

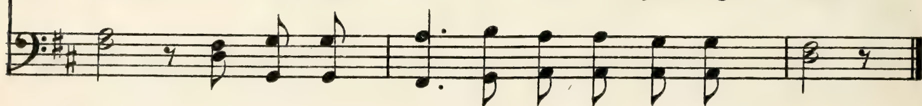

blik et dei-ligt bil-led saa; Jeg spurg-te Gud: Hvi bøi-er kor-set
hvor-om ver-den ei har drømt, Det vars-ler om, du hvi-ler i min
fa - ste - re end selv den ved, Og bar-net øm - mer sig og græ-der
ro - ser mig i smer-tens nat; Og skal mig kor - set at - ter bøi - e

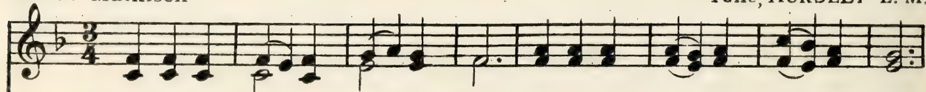

ned? Et svar jeg fik, det gav mig at - ter fred:
favn; Det vid-ner om, du vandt et bar - ne - navn.
smaat Skjønt kjær-lig - he - den men - te det saa godt.
ned, Lad mig dog fø - le det er kjær - lig - hed.

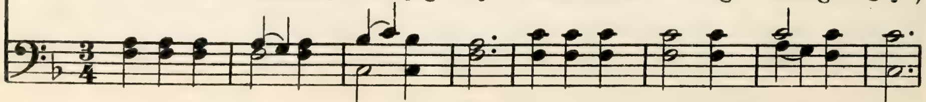

485 Du er min sol

JOHN KEBLE | PETER RITTER
Gustav Mathisen | Tone, HURSLEY L. M.

1. Du er min sol, min Frel-ser kjær, Der er ei nat hvor du er nær.
2. Naar søvnen har mit øi - e lukt, Og dagens straa-le - lys er slukt,
3. Forbliv med mig fra kveld til gry, Du er mit værn og bed-ste ly!
4. Vær nær og sign mig naar jeg flyr Did hvor en e - vig mor-gen gryr;

Har jeg blot dig, saa har jeg nok, Naar dunklest sky-er træk-ker op.
Mit sid-ste haab er hist en-gang At hvi-le i min Frel-sers favn.
Forbliv med mig og sol-skin strø, For-u-den dig jeg kan ei dø.
For-bliv med mig til i din fred Jeg sjæ-lens an-ker sæn-ker ned.

486

Guds naade er nok

Kirkeklokkens Sange

1. Guds naade er nok, han mig aldrig har sveget; Jeg tror hvad min Frelser har sagt. Han aldrig til nu fra sit tilsagn er veget, Og aldrig han bryder sin pagt.

2. Hans naade slaar til, og jeg ved ikke andet At nævne til fred for min aand. Hvordan nu end mørke og solskin er blandet, Jeg føres af almagtens haand.

3. Min naade er nok! Hvilken trøsterig tale Af ham til mig vildfarne faar. Paa banede stier i yndige dale Han leder mig hjem til sin gaard.

4. Ja, naaden slaar til, og jeg ængstes ei længer, Min Frelser vil* stride for mig. Og naaden mig dækker, naar skyerne hænger Helt truende over min vei.

5. Guds naade slaar til — som en kilde den flyder Ustanselig aar efter aar. Jeg fryder mig ved den, jeg daglig den nyder, Og aldrig til bunden jeg naar.

487 Guds røst

Fra svensk

Israels Sange

O. AHNFELT

1. Hvor jeg gaar i skog og bjerg og da-le Føl-ger mig en ven, jeg hør hans røst;
2. Alt som vi til e-vig tid be-hø-ve, Alt i al-le har jeg i min ven;
3. Hul-de hyr-de, du maa ik-ke glem-me, At de faar som dig til-hø-rer her,

Skjønt u-syn-lig hø-rer jeg ham ta-le Baa-de til ad-var-sel og til trøst.
Alt som kan mit hjer-te her be-drø-ve Kjen-der han og hjæl-per det i-gjen.
Blot af di-ne saar og af din stem-me Kan dig kjen-de som sin hyr-de kjær.

Det er hyr-den god som gik i dø-den, Men han le-ver i al e-vig-hed!
Vel for-svin-der of-te Ven-nen kjæ-re, Men han sag-de: Blot en li-den tid;
Følg mig, hul-de, gjennem-stukne hjer-te, Paa den vei som gjen-nem ørk-nen gaar;

Si-ne faar han føl-ger, gi-ver fø-den Med u-sig-lig fred og tro-fast-hed.
Om en li-den tid jeg nær vil væ-re, Da blir at-ter glæ-de, fryd og fred.
Lad min tro i glæ-de og i smer-te Sted-se hvi-le trygt i di-ne saar!

Si-ne faar han føl-ger, gi-ver fø-den Med u-sig-lig fred og tro-fast-hed.
Om en li-den tid jeg nær vil væ-re, Da blir at-ter glæ-de, fryd og fred.
Lad min tro i glæ-de og i smer-te Sted-se hvi-le trygt i di-ne saar!

488 Jeg er bleven alene

Fra svensk
Evangelisten

Arr. af THORO HARRIS

1. Jeg er ble-ven a-le-ne med Je - sus Og hvi-ler nu op til hans bryst;
Som e - len-dig a - le-ne jeg kun-de Hu - sva-les ved meste-rens trøst.

2. Jeg er ble-ven a-le-ne med Je - sus; Ti han bad mig at bli-ve en stund,
Og da træng-te hans lif-li-ge sol-skin Til hjer - tets in-der-ste grund.

3. Skal jeg si-ge dig hvad han mig sag-de, Da jeg hvi-le-de til-lids-fuldt der?
Jo, han hvi-ske-de ord som har stil-let Min nød og mit hjer-tes be - gjær.

4. Den som kommer til mig, saa han tal - te, Den ka-ster jeg slet ik-ke ud.-
Og han drog mig saa nær til sit hjer - te Som jeg al-drig har væ-ret for-ud.

KOR.

Jeg var en -som og træt og sorg-fuld, Og jeg læng-te-de ef - ter ro;
Men min hvi- le blev sød og saa fred - fuld— Jeg kjæm-pet og vandt ved min tro.

489 Solskin og regn

C. H. G. H. C. Munson CHAS. H. GABRIEL

1. Har vi gjen-nem he-le aa-ret sol-skin kun, Og luf-ten al-drig
2. Kjendte vi ei sor-gen el-ler kor-sets nød Fra ham som bar vor
3. Kan vi pri-se sol-skin u-den stor-mens gny, Naar sæd i mør-ke

ren-ses af et regn, af et regn, Vil den sæd som læg-ges i den
syn-de-byr-de stor, Al-drig kun-de vi er-fa-re
da-ge fæ-ster rod? Snart skal at-ter glæ-den bry-de

Vil den sæd som

tør-re grund Bli rig og mo-den bragt i bon-dens hegn?
naa-den sød, Ei hel-ler sø-ge glæ-den hvor Gud bor.
gjen-nem sky, Og suk-ket fly for sa-lig-he-den god.

KOR.

Sol-skin og regn, Et friskt og vel-sig-net regn, Lys for haab og
Sol-skin og regn For-skjøn-ne kan hjem-mets hegn—Send os, Her-re,

1 tro, Sæ-den kraf-tig gro. 2 sol-skin og mer regn!

490 Som sol gaar ned

GUSTAV AAGAARD
Concordia

SAMUEL S. WESLEY, 1864

1. Som sol gaar ned i havet,
Saa gaar den sjæl til ro,
Hvis synd er dybt begravet
Ved Jesu Kristi tro;
Saa finder sjælen hvile
I Herrens dybe saar,
Den kan i døden smile.
Den fik sit naadens aar.

2. O død, din brod er borte,
Jeg frygter ikke mer
For dine skygger sorte;
Jeg himlen aaben ser.
O helvede, din seier,
Hvor er den bleven af?
Dit bytte Herren eier,
Brudt er din herskerstav!

3. Som sol staar op af havet
I deilig straaleglans—
O Gud, saa rigt begavet,
Saa lys i morgenglans
Skal jeg staa op af døde,
En kronet Jesu brud,
Og gaa til saligt møde,
Til evigt liv hos Gud!

491 Jesus, du min sjælehyrde

JOSEPH P. HOLBROOK

Sions Harpe

Arrangeret efter en tysk melodi

1. Je - sus, du min sjæ - le - hyr - de, Jeg for - la - der mig paa
2. Nu er du min le - de - stjer - ne Paa den tran - ge him - mel-
3. Je - sus, jeg kun dig be - hø - ver, Du mit tryg - ge til - flugts-

dig, Du har ta - get bort min byr - de Og fra dom - men fri - kjøbt
vei, Hvor du gaar jeg føl - ger gjer - ne, Ti jeg ved du el - sker
sted! Hjælp i nød og kraft i prø - ver Faar jeg af din kjær - lig-

mig. Da jeg van - dret u - den fø - rer I den vil - de ør - ken
mig. Midt i storm og vil - de bøl - ger Aab - nes mig en sik - ker
hed. Lad mig af dens sød - me sma - ge, Hold mig fast med øm - heds

om, Fandt du mig, o sa - lig - gjø - rer, Og til hjælp mig naa - dig kom.
havn, Og - saa der min Frel - ser føl - ger, Og jeg flyr hen i hans favn.
baand Al - le mi - ne le - ve - da - ge Og til - sidst mod - tag min aand!

492 Han leder mig

JOSEPH H. GILMORE
Elevine Heede

WM. B. BRADBURY

1. Han le-der mig! O sa-lig trøst! Den tan-ke skjæn-ker mod og lyst. Jeg van-drer glad paa li-vets vei, Ti ved sin haand Gud le-der mig.
2. Om nat og mør-ke fal-ler paa, Og vil-de stor-me om mig slaa, Til him-len sted-se gaar min vei, Ti du, o Je-sus, le-der mig.
3. Jeg sto-ler paa din ster-ke arm Og sø-ger til-flugt ved din barm; Naar fa-rer tru-er paa min vei, Min Gud og Frel-ser le-der mig.
4. Og naar min strid paa jord er endt Og tro-ens kamp til sei er vendt, Selv dø-dens flod jeg fryg-ter ei, Ti gjen-nem den Gud le-der mig.

KOR.

Han le-der mig, han le-der mig, Ja, ved sin haand Gud le-der mig! Bort fra hans sti jeg vi-ger ei, Ti ved sin haand Gud le-der mig.

Jesus, naar til dig jeg iler

GUSTAV MATHISEN — P. M. 87, 87, 4, 7. — THOMAS HASTINGS

1. Je - sus, naar til dig jeg i - ler Paa mit lev-nets val-farts-gang,
Da trods savn og sorg jeg smi - ler, Glæ - des som ved eng-lers sang.
Lad dig fin - de, Skjul mig, Frel - ser, i din favn!
Lad dig fin - de, Skjul mig, Frel - ser, i din favn!

2. Naar jeg gjen-nem nat og træng-sel Van-dre maa, da staa mig bi;
Styrk mit mod og stil min læng-sel, Dun - kel of - te er min sti.
Lad dig fin - de, Da i stor - men har jeg ly.
Lad dig fin - de, Da i stor - men har jeg ly.

3. Naar i dø - dens flod jeg seg - ner, Frel-ser, styrk min sva-ge tro!
Naar i dø - den kold jeg bleg - ner, Tag mig hjem til eng-lers bo!
Lad dig fin - de, Giv i dø - den sjæ - len ro!
Lad dig fin - de, Giv i dø - den sjæ - len ro!

4. Kom da død paa stor-mens vin - ger, Læg i gra - ven hyt-ten skjør;
Hist et be - dre hjem jeg fin - der, For - mens kjer-ne al - drig dør.
Hal - le - lu - ja, Je - sus Kri - stus stængs-let brød!
Hal - le - lu - ja, Je - sus Kri - stus stængs-let brød!

5. Stil-le, stil - le, bort med sor - gen! Skal mit liv her vis - ne hen?
Nei, paa e - vig - he - dens mor - gen Skal det bry - de frem i - gjen.
Hal - le - lu - ja, Him - len, him - len er mit hjem!
Hal - le - lu - ja, Him - len, him - len er mit hjem!

494 Hvo ved hvor nær mig er min ende

98, 98, 88

ÆMILIE JULIANE,
tysk grevinde, d. 1706
Fr. Rostgaard. K. S.

HAMBURG, 1690

1. Hvo ved hvor nær mig er min en- de, Se, ti - den me-get ha - stig gaar! Hvor let og snart kan det sig hæn - de Her - fra at van- dre bud jeg faar! Min Gud, gjør dog for Kri- sti blod Min sid- ste af - skeds - ti - me god!

2. Det kan langt an- der-le - des bli- ve Med mig før den-ne dag er endt, Ti me - dens jeg er her i li - ve, Jeg med døds-fa - re er om - spændt. Min Gud, gjør dog for Kri- sti blod Min sid- ste af - skeds - ti - me god!

3. Lær mig, o Gud, ret at be - tæn-ke Min død, og naar jeg seg- ner ned, Min sjæl i naa- dens dyb at sæn-ke Og dø i sand bod - fær - dig - hed! Min Gud, gjør dog for Kri- sti blod Min sid- ste af - skeds - ti - me god!

495 Jeg ved mig en søvn

M. B. LANDSTAD. G. J.

1. Jeg ved mig en søvn i Je-su navn, Den kvæger de træt-te lem-mer,
Der re-des en seng i jor-dens favn, Saa mo-der-lig hun mig gjem-mer;
Min sjæl er hos Gud i him-me-rig Og sorger-ne si-ne glem-mer.

2. Jeg ved mig en af-ten-ti-me god Og længes vel somme ti-der,
Naar jeg er af rei-sen træt og mod Og da-gen saa tungsom skri-der;
Jeg vil-de til sengs saa gjer-ne gaa Og sov-ne ind sødt om-si-der.

3. Jeg ved mig en mor-gen lys og skjøn, Der synges i liv-sens lun-de,
Da kom-mer han Guds vel-sig-net Søn Med ly-ste-lig ord i mun-de,
Da væk-ker han os af søv-ne op Alt ud-i saa sæ-le stun-de.

4. Den mor-gen den har jeg mig saa kjær Og drager den tidt til min-de,
Da syn-ge jeg maa og se den nær, Den sol som strør guld paa tin-de,
Som smaafuglen ud mod mor-gen-stund Op un-der de høi-e lin-de.

5. Da træ-der Guds Søn til gra-vens hus, Hans røst i al ver-den hø-res,
Da bry-des alt stæng-sel ned i grus, De dy-be havsgrunde rø-res,
Han kal-der: Du dø-de, kom her-ud! Og frem vi for kla-ret fø-res.

6. Da aab-nes den dør til him-lens stad, Der nævnes de kaarnes nav-ne,
Gud la-de os al-le mø-de glad Og in-gen af vo-re sav-ne!
Det un-de os Gud for Kri-sti blod Vi maat-te i him-len hav-ne!

496 Her altid at leve

P. M. 11, 11, 11, 11

WILLIAM AUGUSTUS MUHLENBERG,
amerikansk prest, d. 1877.
A. Haagensen. K. S.

Portugisisk melodi

1. Her al-tid at le-ve er ei mit be-gjær, Ti stor-me paa
2. Jeg vil ik-ke al-tid her le-ve, o nei! Vel-kom-men er
3. Jeg læn-ges at kom-me did op til Guds stad, Hvor eng-ler og
4. Der helg-ner fra hensvundne ti-der skal staa I sne-hvi-de

stor-me nu gjør mig be-svær; De faa dunk-le da-ge er
gra-ven, jeg fryg-ter den ei; Hvor Je-sus vandt sei-er, sød
hel-ge-ner syn-ger saa glad, Hvor livs-strømme fly-der til
klæ-der og har-per-ne slaa; De jub-ler og syn-ger til

me-re end nok— Jeg læn-ges fra jor-den til
hvi-le jeg faar, Til jeg ved hans gjen-komst med
fryd og be-hag; Guds her-lig-hed pry-der den
pris for vor Gud Og lo-ver og tak-ker vor

him-me-len op, Jeg læn-ges fra jor-den til him-me-len op!
æ-re op-staar, Til jeg ved hans gjen-komst med æ-re op-staar
e-vi-ge dag, Guds her-lig-hed pry-der den e-vi-ge dag.
Frel-ser saa prud, Og lo-ver og tak-ker vor Frel-ser saa prud.

497

Med sorgen og klagen hold maade

AURELIUS PRUDENTIUS,
romersk statholder, d. omkring 413
Peder Jenssøn Hegelund, dansk rektor
og biskop, d. 1614. M. B. Landstad

Messesang fra middelalderen
efter Lindemans Koralbog

1. Med sor-gen og kla-gen hold maa-de, Guds ord lad dig trøste og raa-de,
2. Vi ind-svø-ber li-get med taa-re Og læg-ger det stille paa baa-re;
3. Lad hjer-te og øi-e kun bri-ste Og le-ge-met læg-ges i ki-ste,
4. En sjæl i den støv-hyt-te bo-'de, En sjæl som paa Frelseren tro-'de
5. Snart sku-er vi da-gen at gyl-de, Da Kri-stus vort haab vil opfylde,

Se til du i sorgen ei syn-der, Ved dø-den vi li-vet be-gyn-der.
Men svø-bet og baa-ren os ty-der: Han slum-rer, til livs-rø-sten ly-der.
Den ti-me ei bor-te skal bli-ve Da Her-ren det kal-der til li-ve.
Og læng-tet med haab mod det høi-e, Med Gud og hans glæde for øi-e.
Snart jor-den ei me-re dem døl-ger, Guds bil-le-der gla-de ham føl-ger.

498

Udrust dig, helt fra Golgata

JOHANNES EWALD,
dansk digter, d. 1781. D. M. S.

NICOLAUS HERMAN

1. Ud-rust dig, helt fra Gol-ga-ta, Løft høit dit rø-de
2. Løft høit dit gla-vind i din harm Mod dem som trod-ser
3. Da skal jeg, sik-ker ved din haand, Ei fryg-te dø-den

skjold, Ti synd og død, du ser det, ja, An-
dig, Ned- styrt dem med en væl-dig arm Fra
mer, Og glad ser da min frel-ste and Paa

gri-ber mig med vold! An-gri-ber mig med vold!
ly-set og fra mig! Fra ly-set og fra mig!
sit ned-brud-te ler, Paa sit ned-brud-te ler.

499 Jeg gaar til himlen, der er mit hjem

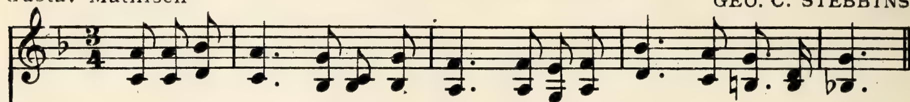
J. LEVINSEN. D. M. S. Folkemelodi

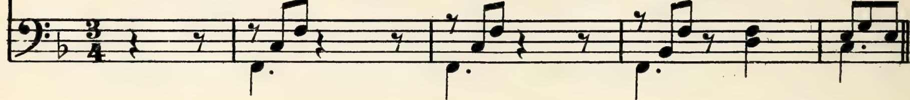
1. Jeg gaar til himlen, der er mit hjem, Der er ei synd el-ler smer-te, Der er det ny-e Je-ru-sa-lem, Der er mit bæ-ven-de hjer-te.
2. Der er hver glæde jeg her har mist, Hvert haab som bort mon-ne fa-re, Der er min Frel-ser, den hvi-de Krist, Og pil-le-grim-me-nes ska-re.
3. Den rei-se gjør mig som fuglen let, Saa glad, saa mun-ter og mo-dig, End-skjønt mit hjer-te er sygt og træt Og fo-den saa-ret og blo-dig.
4. Jeg gaar til himlen, der er mit hjem, Der er ei synd el-ler smer-te, Der er det ny-e Je-ru-sa-lem, Og der er he-le mit hjer-te.
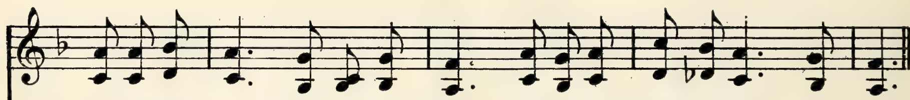
500 Engang blir livets sølvtraad brudt

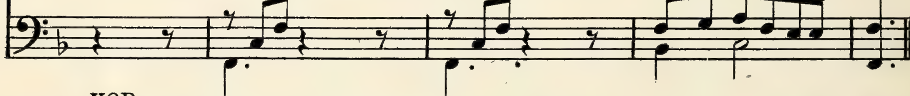
FANNY J. CROSBY
Gustav Mathisen

GEO. C. STEBBINS

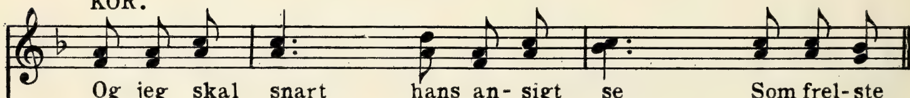

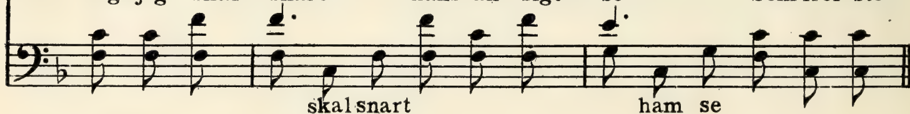

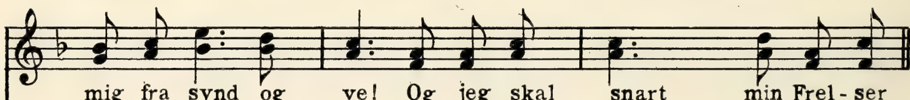

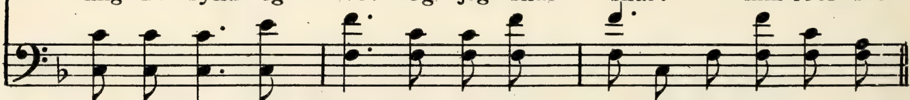

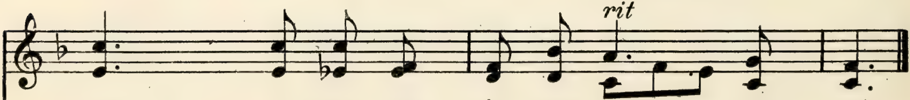
KOR.

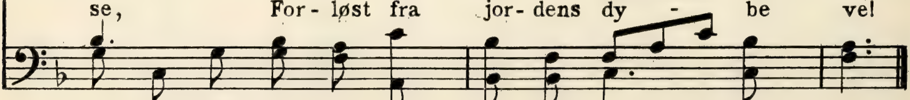

501 Vi skal sove

Frydetoner — S. J. VAIL

1. Vi skal so-ve, men ei e-vigt, Snart en mor-gen bry-der frem, Da vi
2. Naar vi ser en blomst vi plei-et Med saa me-gen om-hu her, Vold-somt
3. Vi skal so-ve, men ei e-vigt, I den tau-se, mør-ke grav-Lo-vet

vaag-ne skal til li-vet Og gaa frem af grav i-gjen. Ha-vet gi-ver si-ne
re-vet fra vort hjer-te— O, hvor tung den smer-te er! Ved dens lil-le grav vi
væ-re Gud som ta-ger, Lo-vet væ-re Gud som gav! I den ly-se stad hist

dø-de, Ørk-ner, slet-ter li-ge-saa; Ja, fra fjel-de som fra da-le Jor-dens
dvæ-ler Tidt med ve-mod i vort sind, Og det er som al vor glæ-de Skul-de
op-pe Dø-den al-drig kom-me kan, Og naar ti-den kom-mer, kal-der Gud os

sleg-ter skal op-staa.
væ-re slum-ret ind.
hjem til li-vets land.

KOR.

Vi skal so-ve, men ei e-vigt, Snart en mor-gen bry-der frem, Da vi vaag-ne skal til li-vet Og gaa frem af grav i-gjen.

502

OPSTANDELSEN

Sions vægter hæver røsten

PHILIP NIKOLAI
M. B. Landstad, G. J.

PHILIP NIKOLAI, 1599

1. Si-ons vægter hæ-ver rø - sten: Vaagn op! der blinker lyn i ø - sten, Vaagn
2. Si-on væg-ter - raa-bet hø - rer, En himmelsk glæde hjertet rø - rer, Hun
3. Æ - re væ-re dig, du høi - e! Ak Gud, hvad ser, hvad ser mit øi - e! Rundt

op, Guds stad, Je - ru-sa-lem! Mid-nats mulm dig ru-ger o - ver, Men
vaagner og staar op med lyst. Her-ren kommer stor og præg - tig, Af
om din tro-ne eng-le-rad! Kla-rest lys der - in-de skin - ner, Og

Her-rens ti-me slaar-hvem so - ver? I klo-ge jom-fru - er, her frem! Se,
naa-de sterk, af sand-hed mæg - tig— Hvor hjer-tet slaar i hen-des bryst! O
hver din ven vi der gjen-fin - der Saa eng-le-ren og eng-le-glad. Hvad

Her-ren kom-mer ned, Staa op, tag lam-pen med, Lad den bræn - de! Paa
kom, du kro-ne skjøn, Min Je-sus, du Guds Søn! Ho - si - an - na! Hvad
in-tet øi - e saa, Hvad tan-ker ei kan naa, Der vi sku - er. Nu

Je - su bud Staa op, o brud! Han fø-rer dig hjem til din Gud.
sa - lig-hed! Du har be-redt En bo-lig os i e - vig-hed.
jord far-vel! Stig høit, min sjæl! Følg Je - sus ind til glæ-dens væld!

503 Er du beredt?

FANNY J. CROSBY
Sions Lovsange

W. H. DOANE

1. Er du be-redt, naar din Her - re kom-mer, Nat - ten el - ler
2. Naar Her - ren kom-mer, og frem skal fø - res Den med pun-det
3. Har vi ta - len - ter - ne som sig søm-mer Nyt - tet som en
4. Om nu din Her - re kom midt i nat - ten, Fin-der han dig

mor - gen - gry? Kan du da glad mø - de for din dom-mer,
vund-ne del, Mon det da og - saa fra ham vil hø - res:
tje - ner tro? De hvem u - tro - ska-ben da for - døm-mer,
re - de da? De som er vaag- ne, vil vin - de skat - ten,

rit

Sig mig: Er du født paa - ny?
Tje- ner, du har gjort alt vel!
E - vig maa i mør - ket bo.
Den dem al - drig ta - ges fra.

KOR.

Sig, vil han fin - de dig re - de, bro - der, Re - de til at mø - de Gud? O, bræn - der lam - pen din klart, min sø - ster? Er du re - de som en Je - su brud?

DOMMEN

504 Vredens dag

THOMAS at CELANO,
munk, d. omtrent 1255. En af de vældigste latinske salmer (dies iræ). Efter forskjellige oversættelser ved Gustav Jensen

JOHN B. DYKES

1. Vre-dens dag ved ti-dens en-de Skal til a - ske al - ting bræn-de,
3. Bo - gen hvor-i alt for-tæl-les, Luk-kes op, og dom - men fæl - des
5. Kon-ge, mæg-tig o-ver-maa-de, Som for frel-sen frit vil raa - de,
7. Du som søg-te mig med mø-de Og for mig paa kor - set dø - de,
9. U - den værd er bøn og kvi-de, Hør mig dog i naa-dens ti - de,

Som Guds ord det gav til kjen - de. 2. Væl-dig skal ba - su-nen kal-de,
Ef - ter det som i den mel - des. 4. Hvad skal da jeg ar - me sva-re?
Frels mig, frels, du væld af naa - de! 6. Min-des dog, o Je-sus mil-de,
Læg dog ei det stor-verk ø - de! 8. Suk-ke sti - ger, taa-rer rin-der,
Lad ei e - vig kval mig li - de! 10. Bøi-et be - der jeg i vaan-den,

Ned i dy - be gra-ve gjal-de, Kal-de frem for tro-nen al - le.
Hvem vil da mit regn-skab kla-re, Naar selv retfærd staar i fa - re?
Du for min skyld komme vil-de, Lad min sjæl ei gaa til spil - de!
Brø-den brænder mi-ne kin-der, Giv mig at jeg naa-de fin - der!
Bøi-et, søn-der-knust i aan-den: Ræk i sid-ste nød mig haan - den!

505 Skal jeg for dommen

CHARLES WESLEY
O. P. Petersen. K. S.

C. M.

Skotsk Salmebog

1. Skal jeg for dom-men bli - ve bragt, Til regn-skab staa for Gud
2. Hvor var-somt bør da her jeg gaa, I frygt for ondt be - gjær,
3. O al - les dom-mer, høi - e Gud, Af naa - de hjælp du mig

For alt hvad jeg har tænkt og sagt Og hand-let mod hans bud?
Naar hist for Gud jeg sva - re maa For al min van-del her!
At her jeg ag - ter di - ne bud Og le - ver kri - ste - lig!

506 Tegn skal der ske

N. F. S. GRUNDTVIG. G. J. — LUDV. M. LINDEMAN

Tegn skal der ske for dom-me-dag Baa-de i sol og maa-ne; Da un-der dy-bets bøl-ge-slag Fol-ke-nes vrim-mel skal daa - ne, Og før den slegt er so-vet hen, Kommer vor Her-re selv i-gjen, Dø-des og le-ven-des dom - mer.

Ver-den er stolt af stør-ste kløgt, Si-ger den alt har ran-sa-get, Himme-lens kræf-ter un-der-søgt, Slet in-gen fa-re op-da - get. Men det er ver-dens gam-le skik, Tryg-gest den sov da den for-gik For-dum i synd-flo-dens van - de.

Him-mel og jord de skal for-gaa, Som de i-dag er at sku-e; Sand-he-dens or' det skal be-staa Trods e-le-men-ter-nes lu - e; Mø-de vi Her-ren skal i sky, Him-mel og jord da gjø-res ny, Sand-hed og kjær-lig-hed sei - rer.

O hvad sorg

P. M. 66, 65.

N. M. S.

Fra Melodier til Salmebog

1. O hvad sorg det bli - ver Naar den - ne syndfuld' jord, Som pro-fe- ten
2. O hvad nød det bli - ver Ved doms-ba-su-nens stød, Syn- de-ren da
3. Tænk paa e-vig - he - den—O hvil-ken gru-som nød, Naar ret-fær-dig-
4. O, hvor der nu suk- kes For hvad man gjorde før! Il - den dog ei

skri- ver, Bræn- der paa Guds ord!
skri- der Mod sin dom og død.
he - den Kræ-ver e - vig død!
sluk- kes, Or- men al- drig dør.
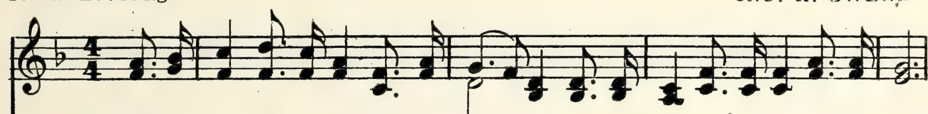
KOR.

Slegt og ven- ner skil - les maa Paa Her - rens stren- ge bud; Syn-dre maa til pi- nen gaa, Mens Guds børn lo-ver Gud. O hvad graad og jam- mer U - den trøst og haab!

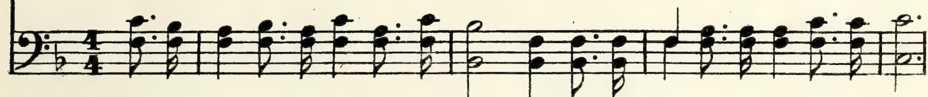
508 Vi for Jesus engang skal frenistilles
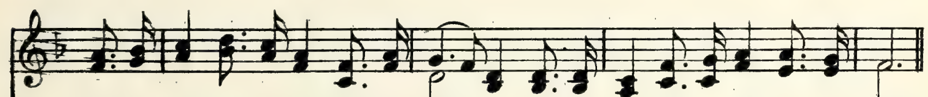
Sions Lovsange

JNO. R. SWENEY

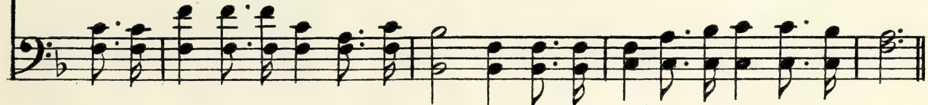

1. Vi for Je- sus en-gang skal fremstil - les,Naar ba - su-ner- ne ud-raa-be: Kom!
2. Han vil sam-le omkring sig med glæ- de Si - ne børn som hans bille-de bær,
3. Lad os der-for kun vaage og ven - te, Ha-ve ol - je og lamper i - stand,
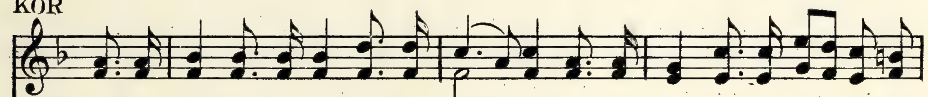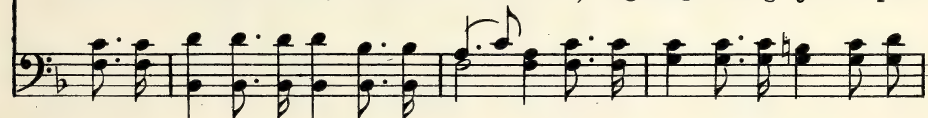

Da skal klin-ten og hve-den ad - skil - les, Og de on - de mod-ta - ge sin dom.
Dem med sa - lig-hed kro-ne og klæ - de, Naar for tro-nen de til - be - der der.
At naar brudgommen bruden vil hen - te, Vi kan ind-gaa i sa - len med ham!
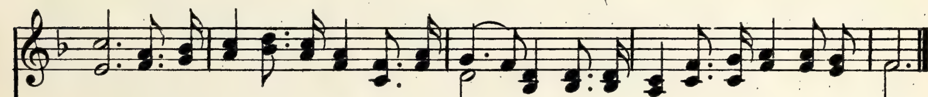

KOR
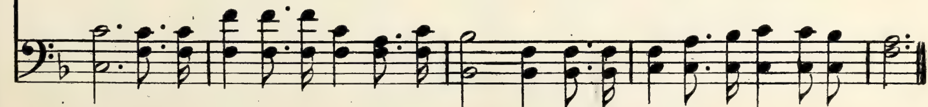

Da skal hø-res: vel-sig - ne - de e - re I, mig valg- te og tjen - te paa

jord! Men forban-de-de skul-de de væ - re, Som ei ag-tet mit frel-sende ord!

509

EVIGHEDEN

Salig er de døde

FREDRIK GOTTLIEB KLOPSTOCK, tysk digter, d. 1803
M. B. Landstad. G. J.

PHILIP NIKOLAI

1. Sa-lig er de dø-de, hi - ne Som dør i Her-ren, in-gen pi -
2. Tak, til-be-del - se og æ - re, Magt, vis-dom, her-lig-hed skal væ-
3. Ik-ke maa-nen, ik-ke so - len, Et be-dre lys fra naa-de-sto -

ne Skal no-gen-sin-de rø-re dem. Aan-den si - ger
re Guds lam som ver-dens syn-der bar! Ska-re som har
len Er Krist, Guds Søn, vor Her-re bold. Da-gen hvor-til

de faar hvi - le, Og brudt er al-le dø-dens pi - le, De
o-ver-vun - det, Som har din sei-ers-kro-ne fun - det, Pris
vi har stun - det, Nu, Gud ske lov, er den op-run - det, Vor

fun-det har et fre-dens hjem. Og de-res gjer-ning al Dem
lam-met som op - of-ret var! Han gik for os i grav, Vi
Her-re selv er sol og skjold. Nu sør-ger vi ei mer, Det

his-set føl-ge skal; Pris ske Her - ren, som vel har gjort! Dem
staar med ham der-af, Syn-ger sei - ers— og glæ-des-kvad I
gam-le bor-te er, Hal-le-lu - ja! Her er det ny, Bort

som gik bort, Han fav-ner in-den him-lens port.
en-gle-rad, I Her-rens lys og him-lens stad.
grav-nats sky! Rind op, Guds sto-re mor-gen-gry!

510 Hvad er det for en skare der?

SAMUEL STENNETT
O. P. Petersen, K. S.

OLIVER HOLDEN

1. Hvad er det for en ska-re der, Som staar i sne-hvid dragt,
2. Det er en slegt af syn-dig rod Fra den-ne ver-dens kaar,
3. Med pal-me-sving og har-pe-klang Blandt himlens eng-le-kor
4. Kan syn-de-re faa saa-dant hjem? Kan og-saa jeg det naa?
5. O Je-sus, kom og løs de baand Som her vil fængs-le mig!

Med pal-me-gre-ne hver i-sær Og kro-ner fuld af pragt?
Men frel-ste nu ved lam-mets blod De for Guds tro-ne staar.
De syn-ger lam-mets ny-e sang Med fryd og glæ-de stor.
Og bli-veklædt som en af dem Med æ-rens kro-ne paa?
Giv at mit le-gem, sjæl og aand Maa e-vig pri-se dig!

Med pal-me-gre-ne hver i-sær Og kro-ner fuld af pragt?
Men frel-ste nu ved lam-mets blod De for Guds tro-ne staar.
De syn-ger lam-mets ny-e sang Med fryd og glæ-de stor.
Og bli-veklædt som en af dem Med æ-rens kro-ne paa?
Giv at mit le-gem, sjæl og aand Maa e-vig pri-se dig!

511 Hist bag tidens skjær og bølger

A. D. SMITH, D. D. (?)
Pilegrims Sangeren

1. Hist bag ti - dens skjær og bøl - ger Er et land af navn-løs pragt:
2. O, at naa til dis - se eg - ne, Det er al min sjæls at - traa;
3. Der- for vil jeg ik - ke kla - ge Om end ti - den ha-stig gaar,

Taa - ge al - drig so - len døl - ger, E - vig ung - dom hol-der vagt;
Med-gang, mod-gang, hvad end hæn - de, Vil jeg stræ - be did at naa.
Naar kun ef - ter dis - se da - ge Jeg en e - vig dag op - naar.

Dy - be, kla - re flo-der fly - der Gjen-nem for-aars - fa-gre skov,
Kort er smer - ten som mig tryk - ker, Kort den lyst som fin-des her,
In - tet mer til jord mig bin - der, Naar kun hjem jeg kom-me kan;
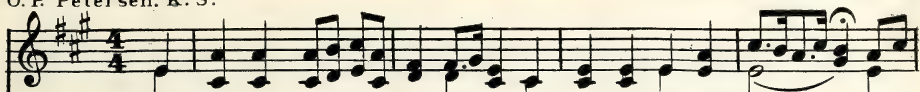
Kjær-lig - he - dens san - ge ly - der U - af-brudt til pris og lov.
Men den fryd mig der hen - ryk - ker, E - vig ren og sa - lig er.
Jeg vil ven - te til jeg vin - der Hist mit maal, mit fa-gre fard

512 Jeg staar paa Jordans stormfuld strand

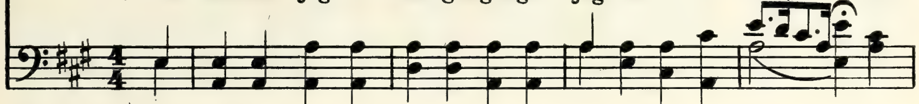
SAMUEL STENNETT,
engelsk prest, d. 1795
O. P. Petersen. K. S.
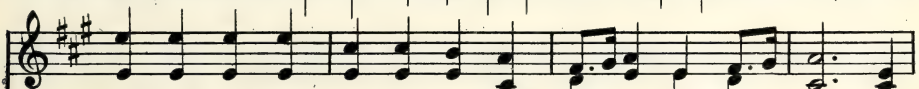
C. M.

LUDVIG VON BEETHOVEN

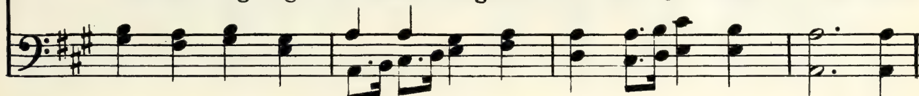

1. Jeg staar paa Jor-dans storm-fuld strand Og længselsfuldt jeg ser Mod
2. Hin - si - des det i himmelpragt For tro-ens øi - e staar— . Jeg
3. Der grøn-nes li - vets træ, og der Dets frugt er u - den tal; Med
4. Vidt o - ver den ud - strak-te egn Har fre-den sæn-ket sig, Hvor
5. Naar skal jeg naa den skjøn-ne kyst Og der faa se Guds lam? Naar
6. Hvor øn-sker jeg det man-gen gang At jeg der o - ver stod, Men

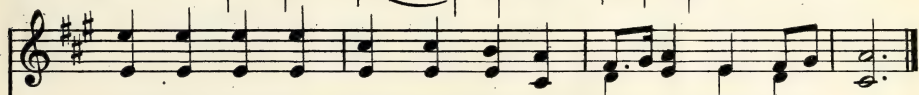
Ka - na - an det skjøn - ne land Hvor mi - ne skat - te er. Hvor
ser det svøbt i blom - ster-dragt Af en liv - sa - lig vaar. Af
melk og hon - ning fly - der hver En høi og eng og dal. En
Je - sus bæ - rer ri - gets tegn, En fyr - ste naa - de - rig. En
skal jeg ved min Fa - ders bryst Faa hvi - le trygt hos ham? Faa
mel - lem mig og him-lens vang End rul - ler Jor - dans flod. End
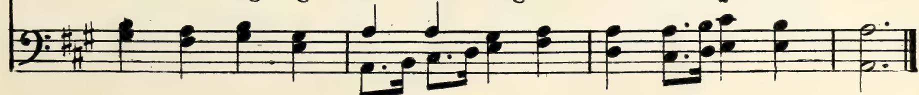

mi - ne skat - te er, Hvor mi - ne skat - te er, Mod
en liv - sa - lig vaar, Af en liv - sa - lig vaar, Jeg
høi og eng og dal, En høi og eng og dal, Med
fyr - ste naa - de - rig, En fyr - ste naa - de - rig, Hvor
hvi - le trygt hos ham, Faa hvi - le trygt hos ham, Naar
rul - ler Jor - dans flod, End rul - ler Jor - dans flod, Men

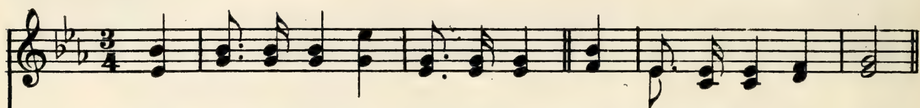
Ka - na - an det skjøn - ne land Hvor mi - ne skat - te er.
ser det svøbt i blom - ster - dragt Af en liv - sa - lig vaar.
melk og hon - ning fly - der hver En høi og eng og dal.
Je - sus bæ - rer ri - gets tegn, En fyr - ste naa - de - rig.
skal jeg ved min Fa - ders bryst Faa hvi - le trygt hos ham?
mel - lem mig og him - lens vang End rul - ler Jor - dans flod.
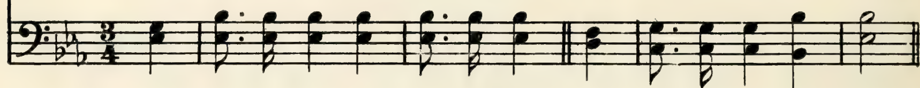

513 Der er et land af himmelsk fryd

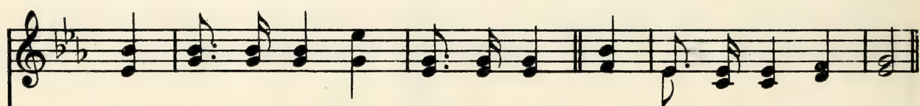
ISAAC WATTS
Elevine Heede

GEORGE F. ROOT
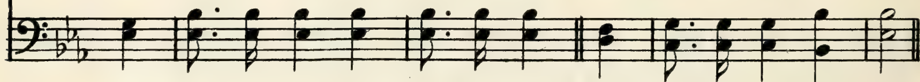

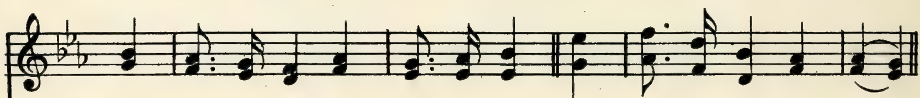
1. Der er et land af himmelsk fryd Hvor Gudsgjen-lø-ste bor,
2. Grøn-klæd-te mar-ker bag hint vand I pragt-fuld skjøn-hed staa,

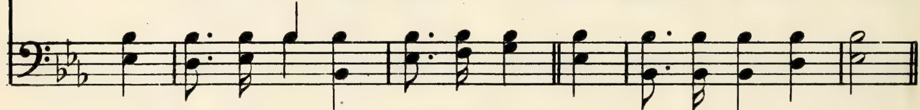

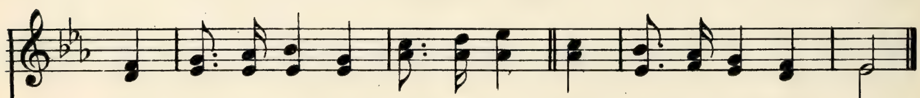
Der er ei nat, ei kla-ge-lyd, Men sa-lig fred saa stor;
Saa for-an Is-rael Ka-naans land Bag Jor-dan-flo-den laa.

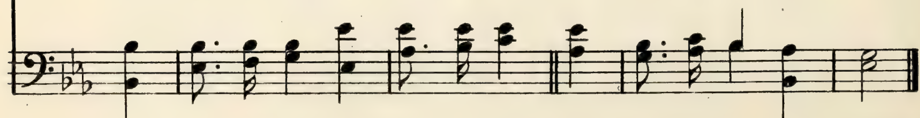

Der vis-ner blom-ster ei og dør, Og vaa-ren gaar ei bort,
O, kun-de vi som Mo-ses se Det land vi ha-ster mod,

Men dø-den skil-ler med sit slør Hint skjøn-ne land fra vort.
Da fryg-tet vi ei dø-dens ve, Ei Jor-dans kol-de flod!

514 Tænk naar engang

W. A .WEXELS. G. J. HENDERSONS KORALBOG

1. Tænk naar en-gang den taa-ge er for-svun-det Som her sig
2. Tænk naar en-gang er løst hver jor-disk gaa-de, Be-sva-ret
3. Tænk naar en-gang hver hjer-te-sorg er sluk-ket, Hver vun-de
4. Tænk naar en-gang med u-til-dæk-ket øi-e Jeg ham skal
5. Tænk naar en-gang jeg u-den synd skal le-ve, Hver tan-ke
6. Tal den-ne trøst, o Frel-ser, i mit hjer-te, Hver gang mig

sæn-ker o-ver li-vet ned, Naar da-gen e-vig klar er hist op-
hvert "hvor-for" jeg grun-det paa, Men kun-de ei med al min grub-len
lægt og stil-let hvert et savn, Hver smer-tens taa-re tør-ret af og
se som her jeg tro-'de paa! Tænk naar jeg hist mit knæ skal for ham
ren, hver gjer-ning u-den brøst, Naar al-drig jeg be-hø-ver mer at
vei-en tyk-kes lang og slem! Den sødt skal dæm-pe hver en bit-ter

run-det, Og lys om-straa-ler hvert af mi-ne fjed! Naar da-gen
raa-de! Tænk naar jeg Her-rens vei skal klart for-staa! Men kun-de
suk-ket, Det dy-be, kvalt i kjær-lig-he-dens favn! Hver smer-tens
bøi-e, Naar jeg med tak skal for hans an-sigt staa! Tænk naar jeg
bæ-ve For mu-lig-he-den af en syn-dig lyst! Naar al-drig
smer-te Og lok-ke smi-let gjennem taa-rer frem. Den sødt skal

e-vig klar er hist op-run-det, Og lys om-straa-ler hvert af mi-ne fjed!
ei med al min grub-len raa-de! Tænk naar jeg Her-rens vei skal klart for-staa!
taa-re tør-ret af og suk-ket, Det dy-be, kvalt i kjærlig-he-dens favn!
hist mit knæ skal for ham bøi-e, Naar jeg med tak skal for hans ansigt staa!
jeg be-hø-ver mer at bæ-ve For mu-lig-he-den af en syn-dig lyst!
dæm-pe hver en bit-ter smer-te Og lok-ke smi-let gjennem taa-rer frem.

515 Den store hvide flok vi se

H. A. BRORSON. G. J.

Norsk folkemelodi
arr. af Edvard Grieg

1. Den sto-re hvi-de flok vi se Som tu-sind bjer-ge fuld af sne, Med skog om-kring Af pal - me-sving For tro - nen–hvo er de? Det er den hel-te - ska-re som Af hin den sto-re træng-sel kom Og har sig to'd I lam - mets blod Til him - lens hel - lig - dom. Der hol-der de nu kir - ke-gang Med u - op-hør-lig ju - bel-klang I

2. Her gik de un-der stor for-agt, Men se dem nu i al sin pragt For tro - nen staa Med kro - ner paa I him - lens pre - ste - dragt! Sandt er det, i saa man-gen nød Tidt taa- re- strøm paa kin-den flød, Men Gud har dem, Straks de kom hjem, Af - tør-ret paa sit skjød. Nu hol-der de og har til bedst Hos ham en e - vig løv-sals-fest, Og

3. Til lyk-ke, kjæmpesam - ling, ja Nu tu-sind-fold til lyk-ke da, At du var her Saa tro i - sær Og slap saa vel her - fra! Du har for-ag-tet ver-dens trøst, Saa lev da e - vig vel og høst Af taa - re - sæd Nu liv og fred Blandt tu - sind eng - lers lyst! Op - løft din røst, slaa pal - me-takt, Og syng af him-melsk kraft og magt: Pris

høi - e kor, Hvor Gud han bor Blandt al - le eng - lers sang.
lam - met selv Ved li - vets elv Er baa - de vært og gjest.
væ - re dig E - vin - de - lig, Vor Gud og lam - met sagt!

516 Hos Gud der er kun glæde

P. M. 76, 76, 76, 76.

J. N. BRUN. G. J. GEORGE J. WEBB

1. Hos Gud der er kun glæ - de, Men før jeg kommer der, Jeg maa blandt tor-ner
2. Jeg byt - ter ei med daa - rer Som har sin glæde her, Jeg hel - ler gjennem
3. Min Je - sus skal jeg sku - e, Han, han er haa-bets grund; Lad kor - set mig ned-

træ - de Og bæ - re byr - der her. Her tryk-ker man-ge pla - ger, Her
taa - rer Og suk min udsæd bær. Naar jeg med fryd kan hø - ste Ved
ku - e, Det er en li - den stund. Snart in - tet mig be - drø - ver, Snart

stri-der Kri-sti brud, Her blan-des fryd med klager, Kun glæde er hos Gud.
en-den af min vei, Lad daa-ren sig for - ly - ste, Med ham jeg byt-ter ei.
in-gen modgang mer Min glæ-de fra mig rø - ver Ti snart jeg Je-sus ser.

517 Det skjønne land

Fra svensk
A. Haagensen. K. S.

NORDBLOM
Harmoniseret

1. O skjøn-ne land, hvor him-mel-blom-ster duf - te, Og øi - et
2. O skjøn-ne land! did træt - te sjæ - le van - dre, I haa-bet

ik - ke fæl-der taa - rer mer! O skjøn-ne land! did tan-ken lø - ber
ser de op for-trøst-nings-fuld. O, lad os da op-mun-tre her hver-

of - te, Din her-lig - hed jeg nu i tro - en ser, Din her-lig-
an - dre, Til le - ge - met er lagt i gra - vens muld, Til le - ge-

hed jeg nu i tro - en ser. O skjøn-ne land, hvor re - ne aan - der
met er lagt i gra - vens muld. O skjøn-ne land! der Gud os vil hu -

tro - ner Og fre-dens pal - mer e - vig grøn-ne staar, Der Gud sit
sva - le; Vi skal faa trøst mod al vor sorg og nød. O skjøn-ne

folk med liv - sens kro - ne kro - ner Naar de for - kla - re - de af gra - ven
land! i di - ne gyld - ne sa - le Er glæ - den stor og hvi - len him - mel -

gaar, Naar de for - kla - re - de af gra - ven gaar.
sød, Er glæ - den stor og hvi - len him - mel - sød.

518

Fra svensk
Israels Sange

Der er et hjem

1. Der er et hjem, hvor e - vig san - gen klin - ger Hin - si - des
2. Der er et hjem, et hjem hin - si - des gra - ven, Hvor sjæ - le
3. Der er et hjem, langt bort fra jor - dens vrim - mel, Det hjem - met
4. Til det - te hjem jeg en - gang skal faa flyt - te For der med

hvor den frel - ste ska - re brin - ger En e - vig
sam - les der har ned - lagt sta - ven; Der alt blot
er i her - lig - he - dens him - mel Hvor alt kun
her - lig - hed min nød at byt - te. Jeg fry - de -

pris til Je - sus kjær— Mit hjem er der, mit hjem er der!
i - del glæ - de er— Mit hjem er der, mit hjem er der!
fryd og glæ - de er— Mit hjem er der, mit hjem er der!
fuld skal syn - ge der: Mit hjem er her, mit hjem er her!

519 Himlen er mit hjem

T. C. O'KANE

1. Him-len er mit hjem! O hvad sa-lig trøst, At naar sjæ-len er fra dens træng-sel løst, Skal en glæ-dens dag for den bry-de frem; Hist hos Je-sus har den sit himmel-hjem.
2. Naar vor rig-dom flyr, og vi ta-ber alt Hvad i ver-den of-te blir lyk-ke kaldt, Hvi-sker Je-sus ømt, at vi har i-gjen Stør-re skat-te hist i vort himmel-hjem.
3. Un-der smer-tens vegt som os tyn-ger ned Er vi glad i haa-bet om her-lig-hed; Alt vil væ-re fryd, naar vi kal-des frem For Guds tro-ne hist i vort himmel-hjem.
4. Sa-lig er den flok som skal der en-gang I Guds him-mel syn-ge de frel-stes sang! I hint sto-re kor skal vi glad gaa frem, Syn-ge Je-su pris i vort himmel-hjem.

KOR.

Vi gaar frem i haab og tro Paa vor vei til e-vig ro. Kom, gaa med! O, kom og sig: Vi vil al-le gaa til himme-rig!

(Bass: Vi gaar frem i haab og tro, i haab og tro Paa vor vei til e-vig ro, til e-vig ro. Kom, gaa med, O, kom og sig, o, kom og sig:)

520 Naar mit virke er sluttet

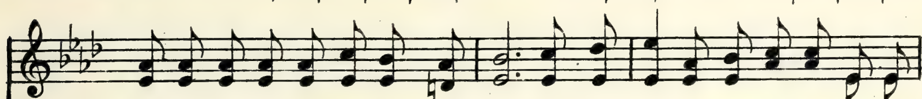
FANNY J. CROSBY
Kirkeklokkens Sange

JNO. R. SWENEY

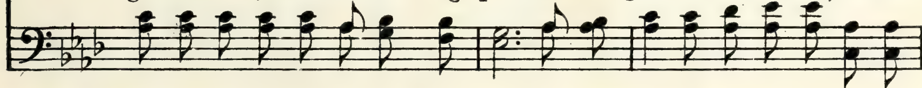

1. Naar mit vir- ke er slut-tet, og jeg o - ver flo-den gaar, Her-rens
2. Hvil-ken fryd for min sjæl, naar jeg skal se ham som han er, Og hans
3. De jeg har i Guds ri - ge vin-ker til mig man-gen gang-O, jeg
4. Gjen-nem por- ten i sta- den i en ren og sne-hvid dragt Skal jeg

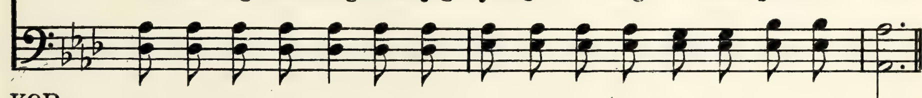

dag i straa-le-glans skal bry- de frem, Jeg skal kjen-de min Frel-ser, naar den
aa-syns mil-de lys om-straa-ler mig! Da med sang jeg ham lo-ver for hans
min-des af-skeds-ti-mens dy - be ve! Men i E - den hist op-pe de skal
gaa med ham, hans navn til lov og pris. Der al graad er af- tør-ret; om hans

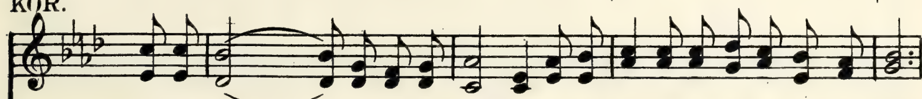

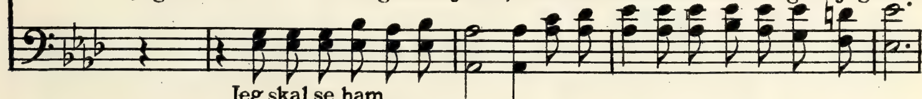
an - den strand jeg naar, Og hans smil mig hil- ser først vel-kommen hjem.
god-hed mod mig her Og for hjem-met han be - red- te mig hos sig.
mø - de mig med sang, Dog jeg læn-ges mest min Je - sus at faa se!
naa- de og hans magt Skal jeg syn- ge e - vig i hans pa- ra - dis.

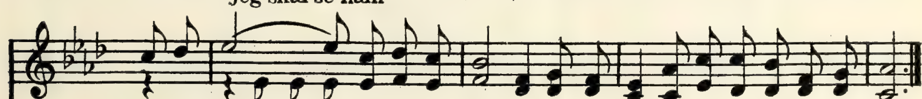
KOR.

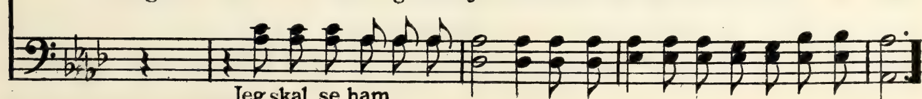
Jeg skal se ham og ham kjende, Som hans brud ved hans side glad jeg staar.

Jeg skal se ham

Jeg skal se ham og ham kjen-de Paa de merker han bær af si - ne saar.

Jeg skal se ham

By per. of Mrs. L.E. Sweney

521 T. C. O'K.

Toet i lammets blod

Elevine Heede

T. C. O'KANE

1. Sig, hvo er de som frelst fra synd og ve For Her-rens tro-ne syn-gen-de vi se? Hvi-de kjort-ler bæ-rer de To-et i lam-mets blod.
2. Dis-se er de som i sin ung-doms-tid Mo-dig be-gynd-te tro-ens go-de strid, Og til Je-sus sat sin lid, To-et i lam-mets blod.
3. Dis-se er de som i sin sorg og nød Kom til sin Frel-ser, som han kjær-lig bød; Je-sus gav dem hvi-le sød, To-et i lam-mets blod.
4. Dis-se er de som her taal-mo-dig led, For Her-rens sand-hed i sit liv de stred, Ind-til de gik hjem i fred, To-et i lam-mets blod.
5. Sa-lig er hvi-len i den tryg-ge havn; Fri for al jor-disk smer-te, nød og savn Lo-ver de nu Je-su navn, To-et i lam-mets blod.

KOR.

Den for-lø-ste sjæl gik til him-lens ly-se hjem, To-et i lammets dy-re blod. (dy-re blod)
Der skal den nu bo i det ny Je-ru-sa-lem, To-et i lam-mets blod.

Used by permission

522 Frelst gjennem farer

C. H. G.
Kirkeklokkens Sange

CHAS. H. GABRIEL

1. Frelst gjen-nem fa-rer i skyg-ger-nes land Hjem til den ly-se, liv-
2. Naar ved hans kjær-lig-heds frel-sen-de magt Jeg i hans hel-li-ge
3. Ven-ner jeg el-ske-de mø-der jeg der, Gjen-sy-nets glæ-de skal

sa-li-ge strand, An-sigt til an-sigt min Fre-ser jeg ser—
nær-hed er bragt, Da skal i tak-ken-de un-dren jeg faa
fyl-de en-hver; Dog naar et smil fra hans øi-e mig naar,

In-tet i e-vig-hed sav-ner jeg mer!
Alt hvad af her-lig-hed sjæ-len kan naa.
Sa-lig-heds fryd gjennem sjæ-len da gaar.

rit

KOR

O, det skal bli
O det skal
O, det skal bli

her-ligt for mig, Her-ligt for mig, her-ligt for mig! Og naar det sker
bli her-ligt for mig, Her-ligt for mig, her-ligt for mig,
her-ligt for mig, Her-ligt for mig, her-ligt for mig! Og naar det sker

at hans an-sigt jeg ser, Det bli-ver him-len, ja him-len for mig.

rit

523 Mød mig der!

HENRIETTA E. BLAIR
Gustav Mathisen

WM. J. KIRKPATRICK

1. Paa den skjøn-ne gyld-ne strand Hvor de frel-ste da-gen lang Lo-ver
2. Naar jeg har mit øi-e lukt, Og mit livs-lys her er slukt, O-ver
3. Naar du ud i li-vets kveld Si-ge ver-den skal far-vel, Un-der
4. Alt jeg hø-rer bøl-ge-slag Skvul-pe mod den ny-e dag, Det er

Gud med har-pe-klang, Mød mig der! Der i pa-ra-di-set hist, Langt fra
stjer-ner gaar min flugt, Mød mig der! Op-pe i min Fa-ders hus, Hvor en
him-lens stjer-ne-hvælv Mød mig der! Der ei taa-rer væ-der kind, Der ei
eng-lers vin-ge-slag O-ver der. Aab-ne him-mel-por-ten vidt, Se, din

jor-disk savn og brist, Hvor skils-mis-sen er bort-vist, Mød mig der.
sang med him-melsk brus Byt-tet er for jor-disk sus, Mød mig der.
sorg skal tryk-ke sind, Der ei dø-den kom-mer ind, Mød mig der.
Frel-ser smi-ler blidt— Kom, saa træf-fes vi om lidt! Mød mig der.

KOR. Mød mig der, mød mig der!
Mød mig der, mød mig der! Der i hjem-met hos min
Frel-ser, Mød mig der! Hvor mod hjemmets gyld-ne strand Ruller
Mød mig der!

liv-sens kla-re vand, Der vi al-drig skil-les kan, Mød mig der.

524

Himmellandet

D. W. C. HUNTINGTON
O. P. Petersen
T. C. O'KANE

1. O tænk, hvilket land o-ver der, Hvor Je-sus sig glæder med dem Som tjen-te ham tro-li-gen her, Men har nu hos Gud de-res hjem.
2. I him-me-lens land, o-ver der, Er den e-vi-ge kjær-ligheds fest, Hvor al-le Guds hel-ge-ner kjær Har Je-sus til kon-ge og prest.
3. I him-me-lens land, o-ver der, Ei synd el-ler sorg kommer ind, Men glæ-den e-vin-de-lig er — Did læn-ges mit hjer-te og sind!
4. I him-me-lens land, o-ver der, Har Her-ren be-redt mig et hjem, Hvor jeg blandt Guds engler saa kjær Kan hjer-te-lig frydes med dem.
5. Mit sa-li-ge hjem o-ver der I tro-en jeg sku-e nu kan; Jeg læn-ges ret hjer-te-lig her At naa til det her-li-ge land.

O-ver der, O-ver der.

KOR.

O-ver der, o-ver der! O tænk, hvilket hjem over der! O-ver der, o-ver der, o-ver der! O tænk, hvilket hjem o-ver der!

O-ver der, o-ver der! o-ver der, o-ver der,

Used by permission

525 O det land, det er lyst som en dag

S. F. BENNETT
Israels Sange

JOS. P. WEBSTER

1. O det land, det er lyst som en dag, I det fjer-ne vi ser det i tro, Og vor Frel-ser har fuld-bragt den sag At be-re-de os sted der at bo.
2. Vi skal syn-ge paa sa-lig-heds strand De vel-sig-ne-des lif-li-ge sang; In-gen sorg ha-ves mer i det land, Der er hvi-len saa sød og saa lang.
3. Til vor Fa-der saa tro-fast og god Vi vort tak-of-fer glæ-de-lig bær For den kjær-lig-heds ga-ve han lod Os faa ny-de paa van-drin-gen her.

KOR.

Der hos Gud om en stund Vi skal mø-des paa sa-lig-heds strand! Der hos Gud om en stund Vi skal mø-des paa sa-lig-heds strand.

(Bass: Der hos Gud om en stund Der hos Gud. Der hos Gud om en stund)

526

Mit hjem er der

Sions Harpe

W. B. BRADBURY

1. Der hist hvor jor - dens strider endt Og hvor ei sorg og nød er kjendt, Der er min Guds Je-ru-sa-lem, Der er mit hjem! Der er mit hjem!
2. Der fly-der li - vets kil-de sød, Der kjendes in - gen sorg og nød, Der hos min Gud i himme-len, Der er mit hjem! Der er mit hjem!
3. Der fjernt fra træng - sel, frygt og tvil, Hvor øi-et mø - der glæ-dens smil, Did ser jeg nu i længsel frem, Der er mit hjem! Der er mit hjem!
4. Der hvor de per - le-por-ter staar, Og man paa gyld - ne ga-der gaar, Der i min Guds Je-ru-sa-lem, Der er mit hjem! Der er mit hjem!

KOR.

Mit her-li-ge hjem! Mit her-li-ge hjem!
(Mit her-li-ge-hjem! Mit her-li-ge-hjem!)
I det land hvor Guds hel-li-ge e-vig skal bo I glæ-de stor, hvor Je-sus bor, Der er mit hjem! Der er mit hjem!
(I glæ-de, glæ-de stor, hvor Je-sus, Je-sus bor,)

527 Venner saa kjære

J. W. V.
Kirkeklokkens Sange

J. W. VAN DE VENTER

1. Ven-ner saa kjæ-re hist jeg kan se, Ly-se som
2. Fa-der og mo-der spei-den-de staar, Naar o-ver
3. Bro-der og sø-ster, frel-ste hos Gud, Klæd-te i
4. Yn-di-ge smaa, saa tid-ligt kaldt bort, Ve-der-lag
5. Je-sus, vor mor-gen-stjer-ne saa mild, Ser ef-ter

da-gen mod mig de le; Fri for al møi-e, sorg
flo-den baa-de-ne gaar: Kom-mer vort barn mon snart
him-lens sne-hvi-de skrud, Spør-ger selv midt i lov-
fik for livs-da-gen kort; Sol-straa-ler lig de sen-
sjæ-len som her gik vild. Se, hvor han ræk-ker hæn-

og be-svær. Ven-ter de dem, de her hav-de kjær.
i vor favn? Sæt-ter det seil mod him-me-lens havn?
san-gens kor: Hvem kom-mer først af vo-re paa jord?
der nu bud: Kom-mer vel mo-der snart op til Gud?
der-ne frem! Hør, hvor han kal-der: Syn-der, kom hjem!

KOR.

De som gik for-ud, sku-er her-ned— Saa du der
op mens da-ge-ne gled? Hør, hvor de kal-der kjær-ligt paa

dig: Elsk - te paa jor - den, se den - ne vei!

528

Floden

R. L.
Sions Harpe

ROBERT LOWRY

1. Skal vi nær ved flo-den mø- de, Hvor Guds skjønne eng- ler staar,
2. Der ved flo-dens skjøn-ne stran-de Bob-ler søl-ver-per-ler frem;
3. For at naa til flo-dens stran-de Ka-ster vi hver byr- de af,
4. Naar ved flo- den vi skal smi- le Og vor Frelsers skjønhed se,
5. Snart skal vi ved flo-den si - ge: Nu er al vor træng-sel endt!

Pri - se lam-met som her dø - de, Gav os liv ved si - ne saar.
Sang som lyd af man-ge van - de Hø - res i vort him-mel - hjem.
Ha - ster mod dens kla-re van - de Bru-ger naa- den Gud os gav.
Skal i sa- lig fryd vi hvi - le Der hos ham blandt eng-le - ne.
Snart i her-lig-he-dens ri - ge Har vi fry-dens har- pe stemt!

KOR.

Ja, vi sam - les der ved flo-den, Den her-li - ge, den her-li - ge flo-den;
Sam - les med hel-ge-ner ved flo-den Som nær ved Guds tro-ne gaar!

529 Kom, helgen

P. M. 98, 97,10, 9, 10,9.

G. W. DADMUM
A. Haagensen

LESSUR

1. Kom, helgen, op paa Pis-gas høi- e, Se lan-det paa den an-den strand;
2. Se li-vets strømme, hvor de fly-der, Skjønne-ste blomster frodig staar,
3. O, hvor det tro-es-syn os fry-der, Som i det fjer-ne straaler frem!

Der vo-re ven-ner sig for-nøi-e Som gik til det skjønne land; Nog-le
Der e-vig glæ-de al-le ny-der, Og lov-sangens harper slaar. O-ver
Je-sus nu mild og kjær-lig by-der: Kom nu, mi-ne børn, kom hjem! Vil du

straa-ler med kro-ner i æ-re, An-dre staar der ved Jorda-nens strand. O, hvor
træng-sel og nød skal vi sei-re, En-hver slegtning og ven mø-de glad Og den
mø-de med venner saa kjæ-re Som du kjendte og el-sket paa jord? Vil du

sa-lig den fryd skal dog væ-re Naar vi mø-des i her-lig-heds land!
e-vi-ge fryd med dem fei-re I den himmel-ske her-li-ge stad.
blandt dem i her-lig-hed væ-re, Gje-ste med dem ved Frel-se-rens bord?

KOR.

O, den ud-sigt jeg sku-er frem for mig Ved den skin-nen-de sølv-kla-re

flod! Snart, o Je-sus, jeg ven-ter at se dig Som har renset min sjæl med dit blod.

530 Skal vi mødes hist ved floden?

H. L. HASTINGS
Elevine Heede

E. S. RICE

1. Skal vi mø-des hist ved flo-den, Der hvor in-gen bøl-ge slaar?
2. Skal vi mø-des hist ved stran-den Naar vor rei-se er for-bi,
3. Skal vi sam-les i Guds him-mel, I kry-stal-pa-lad-sers stad,
4. Skal vi hø-re sang af frel-ste Bru-se lig en mæg-tig sjø,
5. Skal vi mø-de vo-re kjæ-re, Se dem gla-de hist i-gjen,
6. Skal vi pri-se hist vor Frel-ser, Naar han har hjem-ført sin brud?

Paa den ly-se him-mel-klo-den, Hvor ei fæl-des no-gen taar?
Ka-ste an-ker nær hin-an-den I den havn for stor-me fri?
Med den ly-se eng-le-vrim-mel Ham til-be-de hjer-te-glad?
Hø-re lov-sang fra de æld-ste, Kor der al-drig skal hen-dø?
E-vig sam-men med dem væ-re, Al-drig skil-les ven fra ven?
Sku-e Je-sus, ham vi el-sker, Paa sin tro-ne hos vor Gud?
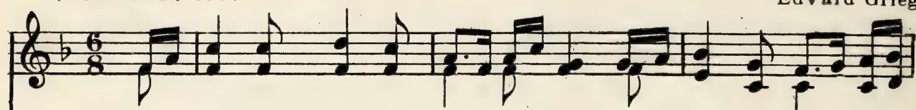
KOR.

Mø-des vi, mø-des vi, Mø-des vi en-gang ved flo-den?
Mø-des vi en-gang ved flo-den Hvor ei no-gen bøl-ge slaar?

Used by permission of the Biglow & Main Co.

531 Den store hvide flok vi se

H. A. BRORSON. G. J. — Edvard Grieg

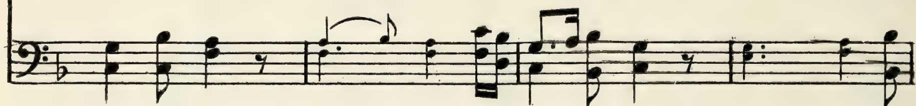

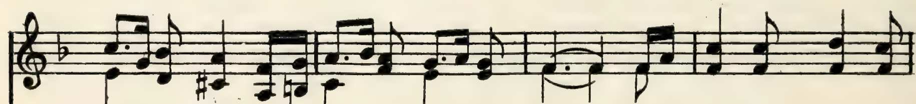
1. Den sto - re hvi - de flok vi se Som tu - sind bjer - ge
2. Her gik de un - der stor for - agt, Men se dem nu i
3. Til lyk - ke, kjæm-pe - sam - ling, ja Nu tu - sind-fold til

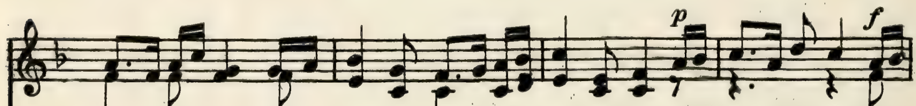
fuld af sne, Med skog om-kring, Med skog om-kring, Af - palmesving, Af
al sin pragt For tro - nen staa, For tro - nen staa Med kro-nen paa, Med
lyk - ke da, At du var her, At du var her Saa tro i - sær, Saa

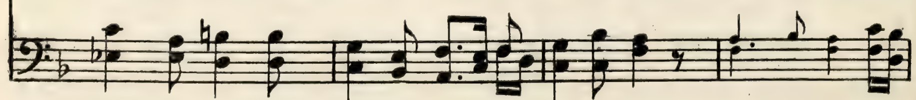

palmesving For tro-nen—hvo er de? Det er den hel - te -
kro-nen paa I him-lens pre-ste - dragt! Sandt er det, i saa
tro i - sær Og slap saa vel her - fra! Du har for - ag - tet

ska - re som Af hin den sto - re trængsel kom Og har sig to'd, Og
man - gen nød Tidt taa - re-strøm paa kin - den flød, Men Gud har dem, Men
ver - dens trøst, Saa lev da e - vig vel og høst Af taa - re-sæd, Af

har sig to'd I lam-mets blod, I lam-mets blod Til him-lens hel - lig-
Gud har dem, Straks de kom hjem, Straks de kom hjem, Af - tør - ret paa sit
taa - re - sæd Nu liv og fred, Nu liv og fred Blandt tu - sind eng - lers

dom. Der hol - der de nu kir - ke-gang Med u - op - hør - lig
skjød. Nu hol - der de og har til bedst Hos ham en e - vig
lyst! Op - løft din røst, slaa pal - me-takt, Og syng af him - melsk

ju - bel - klang I høi - e kor, I høi - e kor, Hvor
løv - sals - fest, Og lam - met selv, Og lam - met selv Ved
kraft og magt: Pris væ - re dig, Pris væ - re dig E -

Gud han bor, Hvor Gud han bor Blandt al - le eng - lers sang.
li - vets elv, Ved li - vets elv Er baa - de vært og gjest.
vin - de - lig, E - vin - de - lig, Vor Gud og lam - met sagt.

532 Jeg vil synge en sang

ELLEN H. GATES
Elevine Heede

PHILIP PHILLIPS

1. Jeg vil syn - ge en sang om det sa - li - ge land, Det hjem hvor-i
2. Det - te hjem for min sjæl jeg i aan - den nu ser, Og tan - ken ei
3. Jeg ser sta - den af him - mel-ske hær - ska-rer fuld Med vin - ger af
4. O, hvor sa - ligt blir mø - det hist op - pe en gang, Naar ven - ner der
5. Det - te sjæ - le - nes hjem er for dig og for mig, Den tan - ke ret

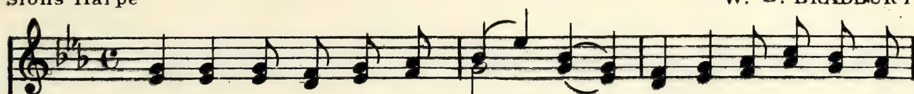
sjæ - len skal bo; In - gen stormvind der slaar mod den sølvhvi - de strand, Paa
der - fra gaar bort; Ti i nat - li - ge syn er min sjæl det saa nær, Den
straa-len-de glans, Og de sa - li - ge aan - der har kro - ner af guld Med
se - es i - gjen, Og med har - pen i haand de i - stemmer en sang For
fry - der min aand; Vor vel - sig - ne - de Frel - ser os ven - ter hos sig, Og

e - vig-heds-ha-vet er ro, Paa e - vig-heds-ha-vet er ro. In - gen
gaar ind ad himme-lens port, Den gaar ind ad himme-lens port. Ti i
æ - rens høit pri - se - de krans, Med æ - rens høit pri - se - de krans. Og de
Je - sus, vor himmel-ske ven, For Je - sus, vor himmel-ske ven. Og med
kro - nen han har i sin haand, Og kro - nen han har i sin haand. Vor vel-

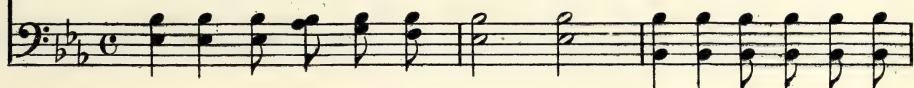
stormvind der slaar mod den sølvhvide strand, Paa e - vig-heds-ha-vet er ro.
nat - li - ge syn er min sjæl det saa nær, Den gaar ind ad himme-lens port.
sa - li - ge aan - der har kro - ner af guld Med æ - rens høit pri - se - de krans.
har - pen i haand de i - stemmer en sang For Je - sus, vor himmelske ven.
sig - ne - de Frel - ser os ven - ter hos sig, Og kro - nen han har i sin haand.

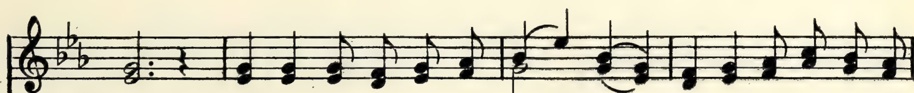
533 Hører himlens jubeltoner

Sions Harpe — W. B. BRADBURY

1. Hø - rer him - lens ju - bel - to - ner, Hør de man - ge har - pers
2. Sto - re Frel - ser, du, hvis æ - re Straa - ler ud med him - mel -
3. Den som du, o Je - sus, gi - ver Syndsfor - la - del - se og
4. Vi som end - nu er til - ba - ge Ven - ter paa at kom - me
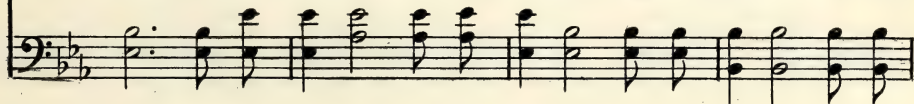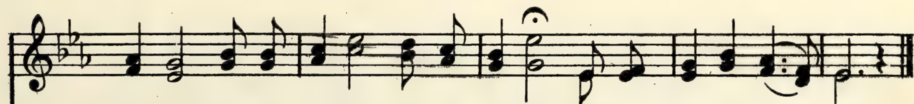

klang! Je - sus som i him - len tro - ner Pri - ses der med fry - de -
pragt, Vi vil og - saa vid - ne bæ - re Om din kjær - lig - hed og
fred, Som i di - ne ar - me sti - ger Op til him - lens sa - lig -
hjem; Lad, o Gud, din Aand os dra - ge Mens vi gaar i tro - en
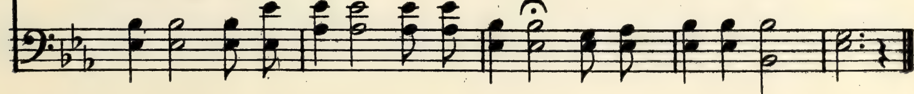

sang. Der blandt him - lens eng - le - hæ - re Gi - ves Je - sus pris og
magt. Du mig søg - te, fandt og læg - te Og vil in - tet godt mig
hed, Faar hos dig i her - lig - he - den Lo - ve Gud i him - mel -
frem. Stem vort hjer - te, løs vor tun - ge, Saa vi paa vor vei kan

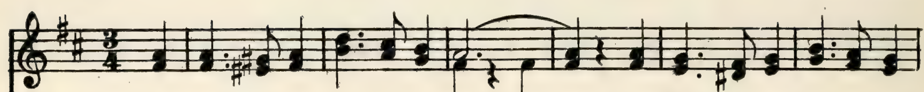
æ - re: Hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja! A - men.
neg - te. Hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja! A - men.
glæ - den. Hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja! A - men.
sjun - ge: Hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja! A - men.
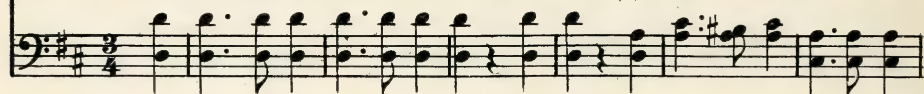

534

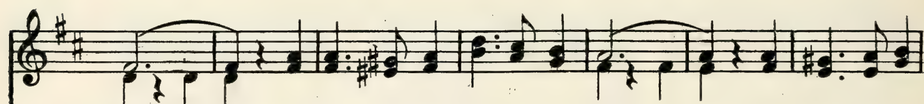
Hvor finder jeg hvilen?

C. M. PFEIL

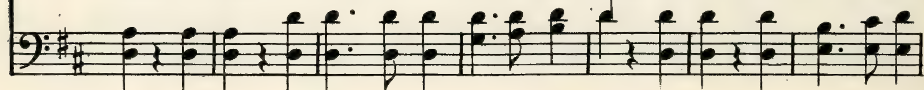

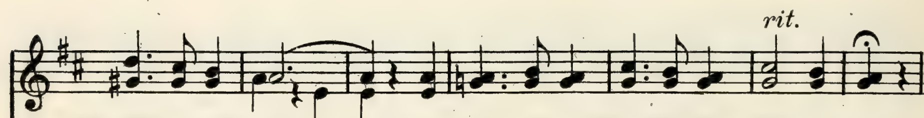
1. Hvor fin - der jeg hvi - len saa sød, saa sød, Hvor lov-san-gens her-li - ge
2. Hvor skal jeg min Je - sus faa se, faa se I her - lig-hed slig som han
3. Saa hjælp mig da, Je - sus, at snart, at snart Faa syn - ge med ju-bel min

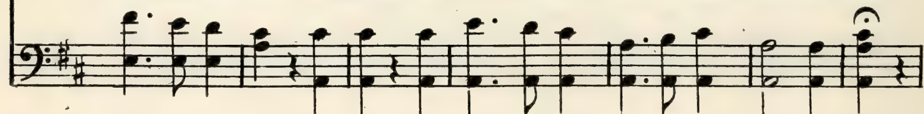

lyd? o lyd? Hvor fin-des den kil-de saa ren, saa ren Som fyl-der mit
er? han er? Hvor fin-der mit hjer-te sin ro, sin ro, Sin ven fremfor
sang, min sang Hos dig med den ska-re saa stor, saa stor, Du to - et med

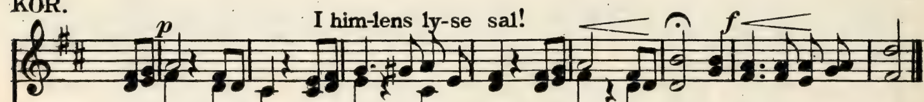

hjer- te med fryd? med fryd? Hvor en- der for mig vel al jor-dens kval?
an- dre saa kjær? saa kjær? Hvor slip- per jeg sor-ger i tu - sind - tal?
blo- det en-gang! en-gang! Ja, bær du mig selv gjen-nem dø-dens dal.

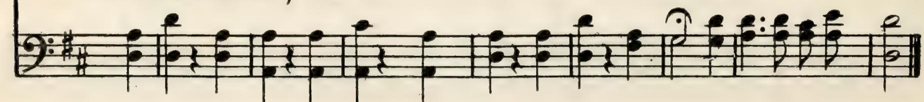

KOR.

I him-lens ly-se sal!

I him-lens sal, I him - lens sal! I him - lens sal, I himlens ly-se sal.
V. 3. Til him-lens sal, *o. s. v.*

535

Ophøiet Jesus er

Oversat af ULRIKKA F. BRUUN
Israels Sange

T. C. O'KANE

1. Op - høi - et Je - sus er Paa tro - nen i Guds stad,
En kon - ge - kro - ne skjøn han bær, Ham frel - ste lo - ver glad.

2. En hvid - klædt tal-rig hær For tro - nen staar hver stund,
De pal - me - gre - ne al - le bær Med lam - mets sang i mund.

3. De syn - ger om Guds lam Som gav sig hen saa øm,
At frel - se dem fra synd og skam, Og skjæn-ket kro-nen skjøn.

4. O kjæ - re Her - re Krist, Giv naa - de at vi maa
Faa sam - les med dem al - le hist Og frelst for tro-nen staa!

KOR.

Ja, der i himlens havn, Tryg - ge i Je - su favn,
Stil - les hvert hjer-tets savn, Der hos Gud! Der hos Gud,
Der hjem-me i him-lens havn,
Der hos Gud! Stil - les hvert hjertets savn, Der hos Gud.
Tryg-ge i vor Frelsers favn

Used by permission.
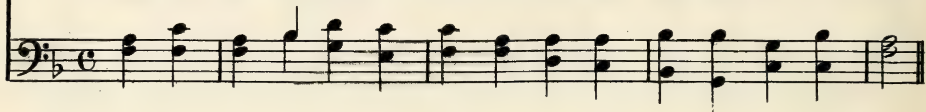
536

Hvo er de med palmegrene?

GUSTAV MATHISEN — A. C. RUTSTRØM
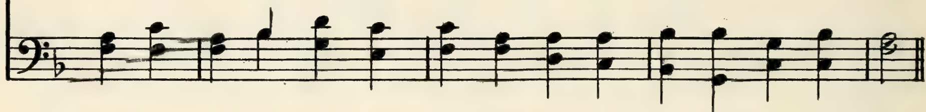

1. Hvo er de med pal-me-gre-ne I det sto-re, ly-se hjem?
2. De blev kaldt fra smer-tens lei-e Og fra fat-tig-dom saa saar;
3. Nog-le fri-stet baand og fæng-sel, Man-gen taar paa kin-det flød,
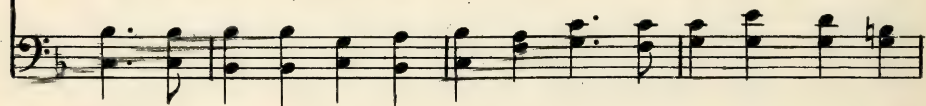

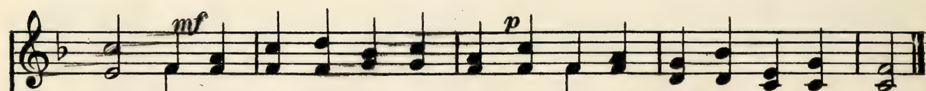
De er san-de æ-del-ste-ne I Je-ho-vas di-a-dem.
Men en tron-stol nu de ei-e Der hvor fry-dens strøm-me gaar.
Dem har Gud langt fra al træng-sel E-vigt tør-ret paa sit skjød.

Hvid-klædt ska-re jub-ler o-ver At de slap saa vel fra
De var kjendt med slid og møi-e Fra et hjem i us-le
Nu de svin-ger pal-me-gre-ne Fri fra pi-nens nat-te-

savn; Slukt er hjer-te-sorg og taa-rer I en kjær-lig Frel-sers favn!
kaar—Se dem hist paa him-lens høi-e Som de for Gudstro-ne staar!
vagt; De er nu som æ-del-ste-ne Der i di-a-dem er sat!

LEILIGHEDSSALMER: KIRKEINDVIELSE

537 Grundstenen

JAMES MONTGOMERY
A. Haagensen. K. S.

JOHN HATTON

1. Gud, her vi læg-ger ste-nen ned At byg-ge dig et tem-pel paa.
2. Lad du i det-te hus faa bo En ren, u-skrømtet kjær-lig-hed!
3. Men vil, o Gud, du kom-me ned Og bo og ei blot væ-re gjest?
4. Gud, lad din æ-re og din trøst Fra det-te hus ei vi-ge bort!

Se nat og dag i det-te sted, At her dit navn ret æ-res maa!
Skjænk her bekymred' sjæ-le ro Og al-le knu-ste hjer-ter fred!
Vil Je-sus her paa det-te sted Vor kon-ge væ-re og vor prest?
Opreis dit tem-pel i hvert bryst! Dit navn for os da bli-ver stort.

538 Her et tempel til Guds ære

CHRISTIAN P. WILLERUP, P. M. 87, 87, 77.
dansk prest og grundlægger af metodistkirken i Danmark, d. 1886. K.S.

JOH. C. BACH

1. Her et tem-pel til Guds æ-re Nu er byg-get og fuld-ført.
2. Lyt nu til vor lov-sangs stemme, Vi vil pri-se dig i tro;
3. Lad dit ord her ret for-kla-res Og til hjer-tet ind-gang faa!

Gud, dit navn høi-lo-vet væ-re At vort øn-ske du har hørt!
Lad os al-tid her for-nem-me At du vil i-blandt os bo;
Go-de Gud, lad det be-va-res At det frug-ter bæ-re maa!

Tak-ke-sang her ly-de skal, Til vi naar din him-mel-sal.
Byd din høi-e eng-le-vagt Vær-ne tem-plet med sin magt!
Hjælp dit folk her ret-te-lig Fryg-te, el-ske, tje-ne dig!

539 Her ei ties

N. F. S. GRUNDTVIG G. J. LUDV. M. LINDEMAN

1. Her ei ti - es, Her ind vi - es, Her ind - vi - es Guds-
2. Her skal be - des, Her skal kvæ-des, Her skal kvæ-des hver
3. Her skal ta - les, Klart af - ma - les, Klart af - ma - les den
4. Taarn skal glip - pe, Kir kens klip - pe, Kir-kens klip - pe er
5. Al - drig ryg - ges Hvad der byg - ges, Hvad der byg - ges paa
6. Fred med hu - set, Gjen-nem - su - set, Gjen-nem-su - set af

or - dets hus, Klok - ker-ne rin - ger, Sal - mer-ne klin - ger,
hel - lig - dag; Taa - rer skal rin - de, Sor - ger - ne svin - de,
snæv-re vei, Vei - en til him-len, Bor - te fra vrim-len,
Kri-stus selv; Dug - gen i da - len, Hel - lig Aands ta-len,
klip-pens grund; Stor - me - ne su - ser, Bøl - ger - ne bru - ser,
Her - rens røst! Al - tid her - in - de Hjer - ter - ne fin - de,

Sal-mer-ne klin - ger med sus og brus. Her ei ti - es,
Sor-ger - ne svin - de til Guds be - hag. Her skal be - des,
Bor-te fra vrim - len som ser den ei. Her skal ta - les,
Hel-lig Aands ta - len er klip - pens elv. Taarn skal glip - pe,
Bøl-ger - ne bru - ser for - gjæ - ves kun. Al - drig ryg - ges
Hjer-ter - ne fin - de en e - vig trøst! Fred med hu - set,

Her ind - vi - es, Her ind - vi - es Guds - or - dets hus.
Her skal kvæ - des, Her skal kvæ - des hver hel - lig - dag.
Klart af - ma - les, Klart af - ma - les den snæv re vei.
Kir - kens klip - pe, Kir - kens klip - pe er Kri - stus selv.
Hvad der byg - ges, Hvad der byg - ges paa klip - pens grund.
Gjen - nem - su - set, Gjen-nem - su - set af Her - rens røst!

540

EGTEVIELSE

Du ledet frem

Bergitte Katarine Boye. K. S. PHILIP NIKOLAI

1. Du le-det frem ved al-magtsbud Til før-ste mand den før-ste brud,

O eg-te-stan-dens Her - re! Se fra din tro-ne ned til dem

Som stil-les for dit an - sigt frem, Led du dem selv til æ - re!

Saa de I ve, Vel og smer - te Har et hjer - te

Og ei bry - der Den-ne pagt, men dit ord ly - der!

541 Det er saa yndigt at følges ad

N. F. S. GRUNDTVIG. G. J. C. E. F. WEYSE

1. Det er saa yn-digt at føl - ges ad For to som gjerne vil sam - men væ-re, Da er med glæden man dobbelt glad Og halvt om sorgen saa tung at bære. Ja, det er gam-men At rei - se sammen, At rei-se sammen, Naar fje - der-hammen Er kjær- lig - hed, Er kjær - lig - hed.

2. Det er saa hyg-ge-ligt al - le steds Hvor smaa og sto-re har et i sin-de, Og det som drager de sto-re læs, I hjer - te-kamret er in - derst in-de. Ja, det er gam-men At hol - de sammen, At hol-de sammen, Naar ja og a-men Er kjær- lig - hed, Er kjær- lig - hed.

3. Det er saa her-ligt at sto - le paa, Vi har en Her-re som al ting mægter, Han os ei glemmer naar vi er graa, Hans naa - de rækker til tu - sind slegter. Ja, det er gam-men At al - le sammen, At al - le sammen Er ja og a-men, Guds naa-des ord, Guds naa - des ord.

4. Hvert eg - te - par som med kjær - lig-hed I Je - su navn hol-der bryl - lupsgil-de, Om alt i ver-den gaar op og ned, Skal fin - de tid-ligt og fin - de sil - de: Det er dog gam-men At sid - de sammen, At sid-de sammen, Hvor ar - ne-flammen Er kjær- lig - hed, Er kjær - lig - hed.

542 I huset skal bygge

J. P. M. PAULLI. G. J. J. P. E. HARTMANN

1. I hu - set skal byg - ge paa or - dets klip-pe - grund, Saa
2. Hver i - dræt skal sig - nes ved bøn - nens ster-ke daab, Som
3. Til ham som var bu - den ved Ka - nas bru-de - færd, Mens
4. Gud signe e - ders van - dring som selv han bedst det ved, Det

rok-kes ei mu - ren i storm - - vei - rets stund. Og ar - nen skal
lut - rer hver læng-sel og løf - ter hvert haab! Naar sol - da-gen -
ti - der - ne skif - ter, I hol - de e - der nær! Vel - sig - net hver
ly - ser paa vei - en at Gud er kjær-lig - hed! Han lede e - ders

staa i læ af kor-sets tegn, Saa hvi - ler og hjem - met bag
gryr, naar aft-nen bry-der frem, Send bøn-nens hvi - de du - e som
plet som Je - sus kal-der sin! Hvor Her - ren vil dvæ - le, der
fod til kon-ge-bor-gen hen, Hvor in - gen som mø - des skal

tryg-ge - ste hegn. Hvor kor - set staar vagt Ta-ber mør - ket sin magt.
bud fra e - ders hjem! Hvor bøn-nen faar magt, Staar Guds eng-ler paa vagt.
vand bli - ver vin, Og fre - den staar vagt O - ver hjer - ter - nes pagt.
skil - les i - gjen, Hvor alt er fuld-bragt Ved Guds kjær-lig-heds magt.

543 Egtevielse

Tone som Nr. 540

BERGITTE KATARINE BOYE. K.S.

De knælede med ja mod ja
For dig, o store Jehova,
For hvem al jorden bæver!
Beskyt nu med din Guddoms haand
Den venskabs pagt, det dyre baand,
Den ed ved dig som lever!
Lad de Elskte,
Som forbindes, Altid findes
Himmelfærdig,
Og til lammets bryllup værdig!

544 BARNEUNDERVISNING OG EXAMINATION

De smaa vi skal i tro og bøn

P. M. 87, 87, 88,7.

K. S.

Valentin Schumanns Gesangbuch, Leipzig, 1539

1. De smaa vi skal i tro og bøn Hen til vor Frel-ser fø - re
2. Og li - ge-saa ved kri-sten tugt Vi skal til Gud dem le - de,
3. O Her-re, ved din mi-skund-hed De smaa du vil be - va - re

Og be - de ham i lys og løn Med Aan-den dem at rø - re;
I Guds-frygt dem op - dra-ge smukt Til Her-rens pris og glæ - de,
Fra kjø-dets lyst og verds-lig-hed Og fra hver syn-de - sna - re!

Op - ly - se hjer - te og for - stand, Dem fri fra
Og hol - de dem til lær - dom frem, For - ar - gel -
O, lad dem staa med dig i pagt; Ei fal - de

alt som ska - de kan, Saa de maa sa - lig bli - ve.
se ei gi - ve dem Men af - sky for det on - de.
un - der Sa - tans magt, Men dig til æ - re tje - ne!

545 Vi for vore børn dig bede

P. M. 87, 87, 77, 88.

Fra Brødremenighedens salmebog, "Harpen". K. S.

H. RUNG

1. Vi for vo - re børn dig be - de! Je - sus, du jo det - te vil,
2. Lær os dem ret at op - dra - ge, Hjælp os føl - ge or - dets raad,
3. Bit - re vi dem ei skal tru - e, Men med al - vor og for-stand
4. Tid - lig de af os skal hø - re Hvad om dig i skrif-ten staar,
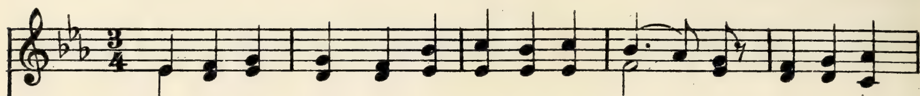
At vi dem til dig skal le - de, Giv du os for - stand der-til!
Saa paa vo - re gam - le da - ge Vi ei an - gre skal med graad,
De - res e - gen - vil - je ku - e Som dem el - lers styr - te kan
Og din Hel - lig Aand vil gjø - re At det ind-gang hos dem faar.

Vi det ik - ke selv for-staar, In - tet u - den dig for-maar,
At ved ti - dens on - de skik Syn - den sei - er hos dem fik,
I en bund-løs af - grund ned; Hol - de dem til ly - dig - hed,
Lad kun os, o Je - sus, saa Sted - se i dit sam-fund staa,
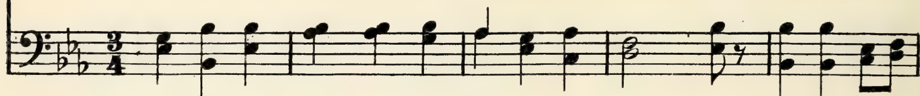
Giv os at med vaa - gent øi - e Paa dit vink at ag - te nøi - e!
Og at vi lod os for - fø - re Til paa ver-dens raad at hø - re!
Dem fra le - dig - gang be - va - re—Der-paa vi ei flid skal spa - re.
At vor om-gang kan an - tæn - de De - res lyst til dig at kjen - de!
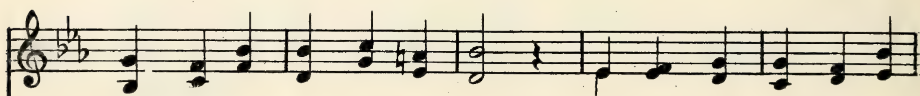
546 Herrens ager

M. B. LANDSTAD. G. J. — Pontoppidans Salmebog
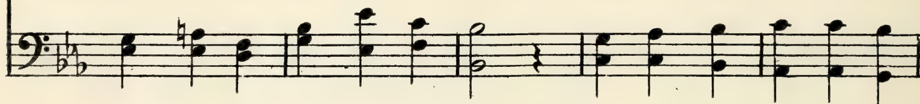

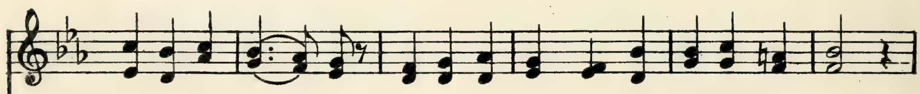
1. Her- re, be - var og vel- sig- ne din a - ger, Plan-tet med
2. Giv os da lyk - ke med plant-nin-gens møi - e, Vis os de

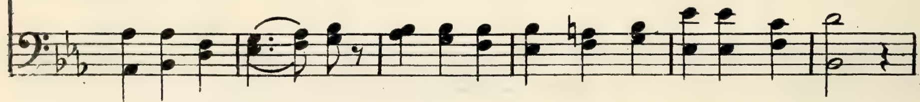

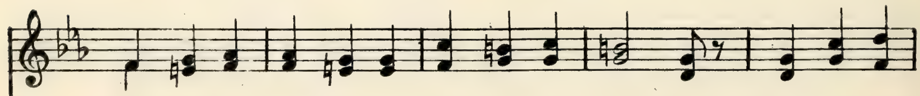
or - dets den him- mel - ske sæd, Lad ik - ke stor- men som
san - de - ste vei - e at gaa, Sig- ne os al - le som
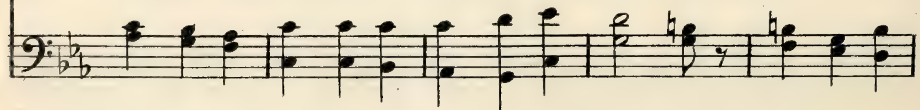

o - ver den dra - ger, Bry-de den spi - re som end-nu er spæd!
staar for dit øi - e Her i din me - nig- hed, sto- re og smaa!

Vi kan jo plan - te og van- de a - le - ne, Væk-sten frem-
Giv os at glæ - des, o Her- re du mil - de, O - ver din

kal - der din ska - ben - de Aand, Ren - ser fra tor - ner og
sæd og dens vækst paa vor jord, Li - vets den ri - ge vel-

tids - ler og ste - ne A - ge - ren selv med en naa - de - rig haand.
sig - nel - ses kil - de Gy - de du o - ver din kir - ke i nord!

547 Din Frelser ser paa dig idag

(eller som nr. 51)

JOHANNES BARSTAD, norsk prest, f. 1857.
Fra landsmaal ved C. W. Schevenius

St. Alban's Tune Book

1. Din Frel - ser ser paa dig i - dag, Og spør om du vil hol - de lag,
2. Han el - sker dig saa varmt og stort, Det vi - ser alt hvad han har gjort.
3. Han vil dig fø - re vart og trygt Og fri dig fra alt ondt og stygt,
4. Gaa du til ham i bøn og bod, Søg kraft ved kor - sets dy - re fod,

Saa han faar tro - fast le - de dig Paa li - vets fa - re - ful - de vei.
Han el - sker dig og vil dig vel, O, giv ham nu din he - le sjæl!
Han læ - ge vil hvert saar og mén Og gi - ve glæ - de stor og ren.
Sig ham blot ja, men syn - den nei, O glem, o glem din Frel - ser ei!

548

Jeg saa ham som barn

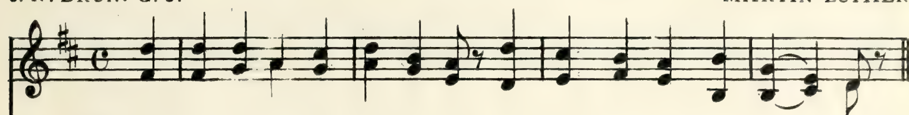
VILHELM BIRKEDAL,
dansk prest, d. 1892. G. J.

Norsk folkemelodi
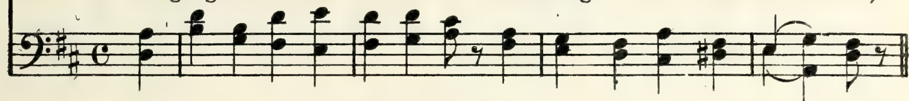
1. Jeg saa ham som barn med det sol - ri - ge øi - e I regn - bu-ens glans paa de hjem - li - ge høi - e; Han kys - set mit kind og vi leg-te med stjer-ne, Mens kor - set stod skjult mel-lem løv i det fjer-ne.
2. Jeg saa ham som yng - ling i livs-kraf - tens mor-gen, Da aan - den fløi høit i - mod her - lig-heds bor - gen; Han vin - ket min sjæl og jeg glem-te det la - ve, Hans ild ka-stet glans paa for-kræn-kel-sens gra-ve.
3. Jeg saa ham som mand i den mod - ne - re som-mer, Da syn - de-ren skjalv for den hel - li - ge dom-mer, Da hjer - tet slog tungt og min is - se var sæn-ket, Og døds - tan-ken strengt hav-de livs-mo-det læn-ket.
4. Først da fik jeg kjen - de hans sa - li - ge naa - de, Først da lø-stes kor - sets, for - ar - gel-sens gaa - de, Først da lær - te hjer - tet at fav - ne den byr - de Som han har mig rakt, den for-bar-men-de hyr-de.
5. Først da har jeg sagt ham hvad før jeg ei vid - ste, At han er den før - ste og bli - ver den sid - ste, Først da har jeg sagt at med ham vil jeg føl - ge I liv og paa dø-dens den rul-len-de bøl-ge.
6. Og en - gang jeg ser ham naar ly - set ned-bræn-der, Da ræk - ker jeg mod ham de seg - nen-de hæn - der; Naar hjer - tet staar stil - le og øi - et vil bri - ste, Da hil - ser jeg ham med et smil, med det sid-ste.

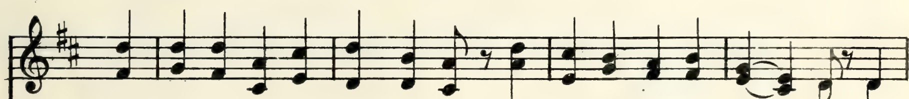
549 Lad denne dag i Jesu navn

J. N. BRUN. G. J. MARTIN LUTHER

1. Lad den-ne dag i Je - su navn, O Gud, vel-sig - net væ - re!
2. Sign or-det i de un-ges mund, Dets kraft i hjer - tet bræn - de,
3. En-gang de ud fra fæ-dre-bo Om-kring i ver - den van - ker,
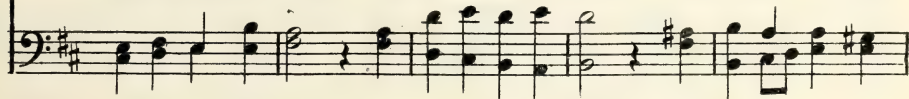

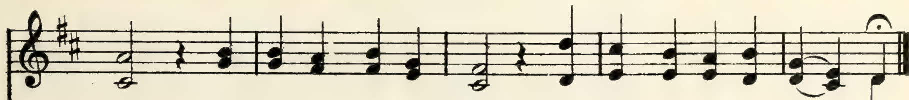
Luk op din naa-des mil - de favn For dis-se vo-re kjæ - re! Vi
At de vor tro og tro - ens grund Sand-fær-dig maa be - kjen - de! En-
Da væ - re haab og kri - sten tro Det ar - me hjer-tes an - ker! Vel

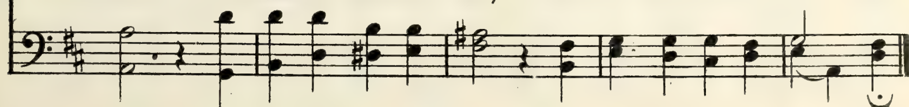

al - le til dig gaar, Med bøn for tro-nen staar: Se, Fa-der, til os
gang de ba - res frem, Og du vel-sig-net dem; Du tog de smaa i
den som sandt faar sagt: Jeg staar med Gud i pagt! Den ved sig ei for -

ned, Lys o - ver os din fred, Og lad din Aand os styr - ke!
favn, De døb-tes i dit navn, O, kjen - des ved dem, Her - re!
ladt Som haab til Gud har sat, De fa - der - lø - ses Fa - der.

550

HJEMMET
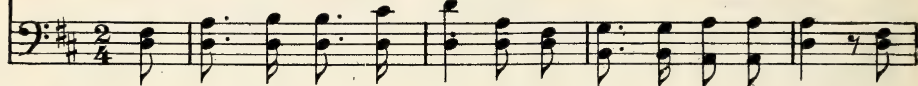
Om skjønhed end os møder

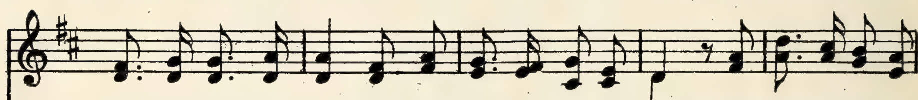
F. W. FABER (?)
A. Haagensen

HENRY R. BISHOP

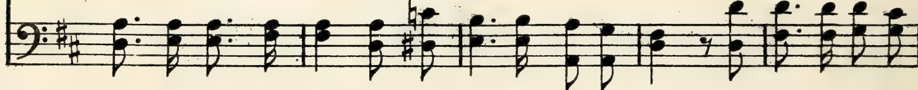

1. Om skjøn - hed end os mø - der Hvert skridt vi van-drer frem, Ei
2. Sødt fug - le - stem - mer hø - res Rundt om mit stil - le hjem, Mit
3. Min sjæl med fryd sig hæ - ver Høit o - ver jor-dens grus Fra

no - gen ting dog dø - der De ind-tryk fra vort hjem, Hvor ungdoms-livets
hjer - te der - ved rø - res I tak til ska-be - ren. Ak, skal min elskte
barn-doms-hjem-mets tan-ker Og ver-dens vil-de brus Til her-lig - he-dens

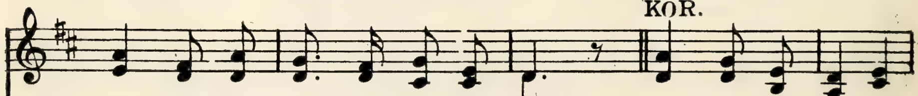

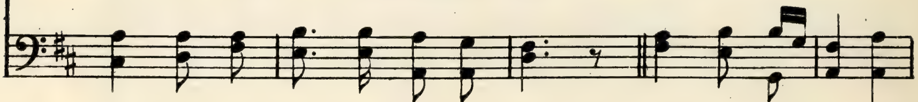
min - der Saa friskt i tan - ken staar Og al - drig der - fra
hyt - te Jeg al - drig sku - e mer? Nei, vi maa her - fra
ri - ge, Hvor eng - le - ska - rer staar Og to - ner u - den

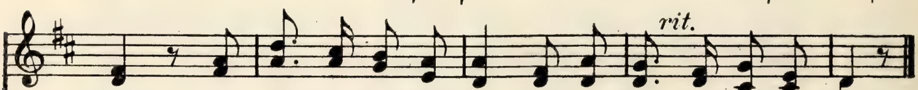

KOR.

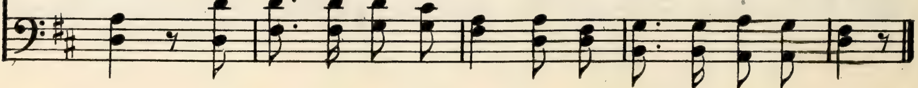

svin - der, Men varmt i hjer - tet slaar.
flyt - te Hvor kjært end hjem-met er. Hjem, hjem, mit kjæ - re
li - ge Som fry - dens strøm-me gaar.

hjem! Ei no - gen plet paa jor - den er skjøn som du, mit hjem!

551 Det kristne hjem

A. Haagensen (?). K. S. — C.M. — JAMES C. WADE

1. Hvor sa - lig er det krist - ne hjem, Hvor Je - sus Kri - stus bor
2. Hvor bøn og sang og tak til Gud Hver dag paa ny op - gaa,
3. Et saa - dant hus er fre - dens hjem, Et hel - ligt ar - ne - sted,
4. Hvor godt at bo i saa - dant hjem! Det er en stil - le havn,
5. Be - var vort hjem, al - go - de Gud, Fra alt som syn - digt er.
6. Da vil vi al - tid pri - se dig I med - og mod - gangs tid,

Og kjær - lig le - der hvert et lem I gjer - ning og i ord.
Og al - le ly - der Her - rens bud, De sto - re med de smaa.
Ti Gud vil væ - re der hos dem Og skjæn - ke liv og fred.
Hvor kjær - lig - he - den bry - der frem I pris til Je - su navn.
Hjælp os at hol - de di - ne bud Og ret dig ha - ve kjær!
Og sted - se væ - re lyk - ke - lig I li - vets kamp og strid

552 Vor disk og dug

P. M. 88, 88, 88.

THOMAS KINGO. G. J. — H. KUGELMANN
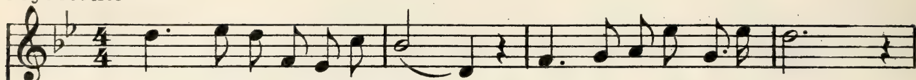
1. Vor disk og dug er alt be - redt, O Gud, for din barm - hjer - tig - hed
2. Giv fred og frugt her i vort land, Vel - sig - ne jor - den, luft og vand,

Vel - sign nu dis - se ga - ver saa At vi kan le - gems styr - ke faa!
Be - var vor kri - sten øv - rig - hed, Giv dag - lig brød i ær - lig - hed,
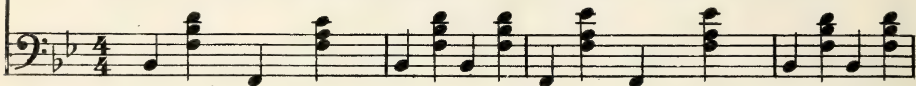
Gud, mæt en - hver som hung - rig er Og suk for brød til him - len bær!
Mæt og vor sjæl med li - vets brød, Som Je - sus vandt os med sin død!

553 Ungdomsminder

A. HAAGENSEN
Frydetoner

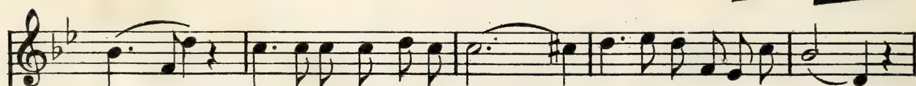
1. Ung- doms-min-ders kjære hjem___ Brin- ger tanken frisk der- hen,
2. Jeg var of- te hjer-te - glad___ Naar i hjemmet mit jeg sad,
3. Dis - se aar løb ha-stig hen,___ Kom- mer al-drig mer i - gjen.

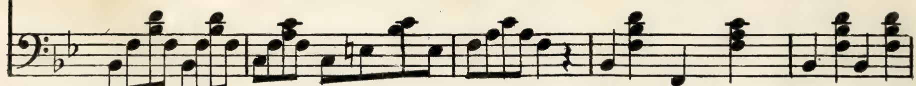

Hvor min vug-ge stod engang Og jeg sang min barndoms sang. Der jeg paa min moders
Saa om-kring mig far og mor, Kjæ-re ven-ner, sø-ster, bror. Den-ne tid forglemmes
Hvad jeg syn-det har mod Gud Kan ei ti - den slet-te ud; Hjælp mig, Je-sus, at jeg

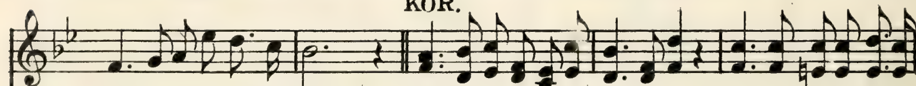

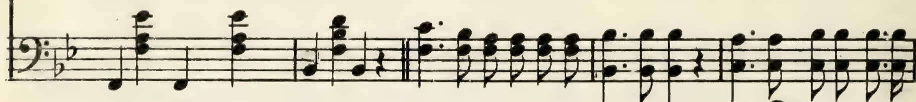
skjød___ Dag-lig hjælp og pleie nød,___ Der jeg hørte før-ste bøn,
ei___ I mit liv og paa min vei,___ Og om mange aar hen-gaar,
maa___ Sø - ge dig og naa-de faa___ Til at vandre for min Gud

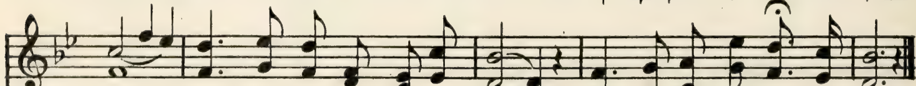

KOR.

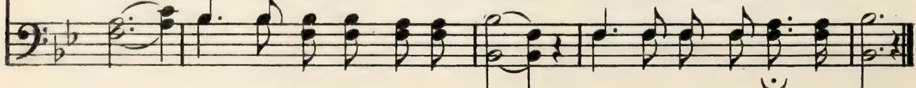

Lær- te om Guds kjære Søn.
Min-det varmt i hjer-tet slaar. Ungdoms minders kjære, søde hjem Bringer tanken frisk der-
Og til enden holde ud!

hen,__Hvor min vug- ge stod en - gang Og jeg sang min barndoms sang.

554 Den ensommes sang

B. B. HAUGAN
Frydetoner

Spansk melodi

1. O, ly-se min-der Fra min barndoms glade tid I tan-ken rin-der,
2. Med drømme svangre, Barndomshjem, jeg dig for-lod, Men fik det an-gre,
3. Hist mod det fjer-ne Hjertets længsel i-ler frem. Ly-sen-de stjer-ne,

O, saa sød og blid. Dog det brin-ger smerte, Naar mit blik til-ba-ge gaar,
Li-det jeg for-stod; Ti den kol-de ver-den Var saa døv for al min trang,
Led mig sikkert hjem! Snart min lil-le træng-sel Glem-mes vil i fredens lund,

p rit. *mf a tempo*

Of-te, stak-kels hjer-te, Du nu li-de faar— Mo-der, o mo-der!
Min en-som-me fær-den Blev saa tung og lang. Hjem-met, ja hjem-met
Spræn-ges skal mit fængsel I den sid-ste blund. Hjem-met, ja hjem-met

rit.

Of-te tan-ken gaar til dig, Mo-der, o mo-der, Glem, o glem mig ei!
Staar saa of-te for mit blik; Hjem-met, ja hjem-met, Bort fra dig jeg gik.
Bort-om sky-en ven-ter mig. Frel-ser, o Frel-ser, Hent mig snart til dig!

555

MORGEN OG AFTEN

I østen stiger solen op

B. S. INGEMANN

J. HAYDN

1. I ø-sten sti-ger so-len op, Den læg-ger guld paa sky, Gaar o-ver hav og bjer-ge-top, Gaar o-ver land og by.
2. Den kom-mer fra den fa-gre kyst Hvor pa-ra-di-set laa, Den brin-ger lys og liv og lyst Til sto-re og til smaa.
3. Den hil-ser os fra li-vets hjem, Hvor først Guds lys op-randt Med stjer-nen o-ver Bet-le-hem Som ø-stens vi-se fandt.
4. Og med Guds sol ud-gaar fra øst En him-melsk glans paa jord, Et glimt fra pa-ra-di-sets kyst Hvor li-vets pal-me gror.
5. Og al-le stjer-ner nei-er sig Hvor ø-stens sol gaar frem, Den sy-nes dem hin stjer-ne lig Som stod ved Bet-le-hem.
6. Du sjæ-lens sol fra Bet-le-hem, Hav tak og lov og pris For li-vets glimt fra ly-sets hjem, Fra him-lens pa-ra-dis!

556

Et trin jeg atter har idag

AUGUST HERMAN FRANCKE, tysk prest og professor, d. 1727. G. J.

87, 87, 887

M. PRÆTORIUS

1. Et trin jeg at-ter har i-dag Mod e-vig-he-den van-dret; Mit sind, o Je-sus, til dig drag I troskab u-for-an-dret! Du kil-de sød
2. Du ha-ve tak for hver en dag Som ha-ster til sin en-de, Da sorg og nød og hjer-te-nag Du vil-de fra mig ven-de! O, følg nu al-
3. Er fo-den træt og knæ-et mat Og byr-den tung at bæ-re, Saa tag du mig ved haan-den fat, Og lad din Aand mig lære Med me-re mod

med li-vets vand, Du kvæ-ge nu det tør-re land Med di-ne naa-de-strøm-me!
le da-ge med, Og lad mig ei din dy-re fred Ved min u-tro-skab spil-de!
og me-re taal At sø-ge frem mod li-vets maal, Til jeg er hos dig hjem-me.

557

Morgensang

8 87, 88 7

THOMAS KINGO. G. J. Nürnberg Gesangbuch

1. Far-vel, du nat med hvi-le sød, Vel-kom-men, sol, som nu frem-brød! Lad, Her-re Gud, op-rin-de Din naa-de-sol med lys og lyst, Lad den i-dag i sjæl og bryst Og i mit lev-net skin-ne!
2. Lys i dit hus og hel-lig-dom, Glæd slot og hyt-te; kast dem om Som liv og sandhed ha-der! Øs ud din naa-des ri-ge trøst I al-le krist-nes saar og brøst, Med fred som ei af-la-der!
3. Din Aand mig drive til alt godt, Fri mig fra synd, fra skam og spot Og fra min u-vens vre-de! Lad al-le mi-ne i din haand Op-teg-net væ-re, lad din Aand Paa ret-te vei dem le-de!
4. Skrid saa, du dag som al-drig mer Mit øi-e her i ti-den ser, Fald hen i nat-tens skyg-ge! Til him-me-rig jeg skri-der frem Min Gud at se i glædens hjem, Der-paa mit haab skal byg-ge.

558 Lyksalig, lyksalig hver sjæl

B. S. INGEMANN. G. J. P. A. BERGGREEN

1. Lyk - sa - lig, lyk - sa - lig hver sjæl som har fred! Dog
2. Tidt leg - te smaa - bar - net i mor - gen - sol rød, Ved
3. Lyk - sa - lig dog sjæ - len som ei - er Guds fred, Skjønt
4. Som barn kan jeg fry - des i mor - gen - sol rød, Om
5. Guds fred og god af - ten! vi syn - ger ved kveld, Vor
6. Lyk - sa - lig, lyk - sa - lig hver sjæl som har fred! Guds

in - gen kjen - der da - gen før so - len gaar ned.
kveld det laa paa lei - et saa stil - le og død.
in - gen kjen - der da - gen før so - len gaar ned!
og - saa jeg før af - ten er stil - le og død.
Her - re selv be - va - re hver flyg - ten - de sjæl!
fred er sjæ - le - so - len som al - drig gaar ned.

559 Dagen viger og gaar bort

DOROTEA ENGELBRETSDATTER, norsk forfatterinde, d. 1716. G. J. LUDV. M. LINDEMAN

1. Da-gen vi-ger og gaar bort, Luf-ten bli - ver tung og sort,
2. Ti-den sag-te li-ster sig, Glas-set rin - der, stan - ser ei,
3. Kjæ - re sjæl, kom det i - hu, Og der - hos be-kjend kun nu,
4. Søg med bøn af hjer - te - rod Naa-de ved din Frel - sers fod,
5. Nu min Je-sus, sjæ-lens skat, Tag dit til - hold her i nat!
6. Ver-den og dens ting for-gaar, Jeg til her - lig - hed op-staar,

So - len har alt da - let brat, Det gaar mod den mør - ke nat.
Dø - den os i hæ - len gaar, E - vig - he - den fo - re - staar.
At du som et A - dams barn Snæ - res haardt af syn-dens garn!
Med dit knæ-fald slip ham ei, Før han faar vel - sig - net dig!
Se, et hvi - le - sted dig er Re - de i mit hjer - te her!
Naar nu snart ba - su - nens lyd Kal-der mig til e - vig fryd.

560 Slukt er dagens lyse flammer

M. B. LANDSTAD. G. J. 887, 887 LUDV. M. LINDEMAN

1. Slukt er da-gens ly-se flam-mer, En-som i mit
stil-le kam-mer Be-der jeg min af-ten-bøn.
Mens vi bor i dø-dens da-le, Er det godt med
dig at ta-le, Her-re Gud, i lys og løn.

2. Dig, min Gud, jeg gjer-ne vil-de El-ske, tje-ne—
ak, men il-de Ser det ud i sjæ-lens grund.
Naa-dens dæk-ke ud du bre-de O-ver al min
synd, og le-de Mig til be-dring med hver stund!

3. Lad dit øi-e vaa-ge o-ver Mig i nat i-
mens jeg so-ver, Saa jeg hvi-ler sødt og trygt.
Med din mi-skund følg os tro-lig, Tænk paa dem i
lyk-kens bo-lig Og paa dem i sorg og frygt!

4. Tænk paa dem som fær-des u-de, Me-dens stor-men
slaar mod ru-de, Før dem vel til kjæ-re hjem!
Dem som paa de vil-de bøl-ger Gjer-ning sin med
tro-skab føl-ger, Led dem du til hav-nen frem!

5. Dem som yn-ker sig i vaan-de Gaa med trøst og
hjælp til haan-de, Og vær dem en naa-dig Gud!
Je-sus, du som for os dø-de, Lad den næ-ste
mor-gen-rø-de Brin-ge dem et frel-sens bud!

6. Kom saa, Her-re Krist, om-si-der, Naar mod li-vets
kveld det li-der, Kom at en-de jor-dens ve!
Mørkt er gra-vens so-ve-kam-mer, Men for al vor
sorg og jam-mer Skal vi hist dit an-sigt se.

561

AARSTIDERNE

Nytaarsaften

JAKOB JOHAN LUND, dansk prest, d. 1798. G. J.

P. M. 76, 76, 76, 76.

HANS LEO HASSLER, 1601

1. Til en-de aa-ret ha - ster, Min Gud, har jeg det brugt? Har
2. Guds mi-skundhed har un - det Mig liv og sjæl og sans, Men
3. O Gud, hvem er jeg ar - me, At du mig hjalp til nu? I
4. End le-ver man-gen syn - der Som spild-te naa-dens tid, Som
5. Om det mod nat-ten hel - der, Kun ti-dens her-re ser; Han

jeg for-sa-get la - ster Og ag-tet naa-dens tugt? Er
har mig selv han vun-det, Saa hjer-tet det blev hans? Og
naa-de dig for - bar - me, Kom ei min synd i - hu! Til -
en-der og be - gyn - der Hvert aar med syn-dig id. I
vo-re da-ge tæl - ler Og ord-ner hvad der sker. Sig

jeg som frem har van - dret I ti - dens sko-le - gang, I
fulg-te jeg ham ef - ter Som bød at el-ske hver, Og
giv de spild-te ti - der I de bort-far-ne aar, Og
daa-rer, tør I dvæ - le At sø - ge naa-dens skat? Gud
der-for ei: i mor - gen! Kom, men-ne-ske, i - hu, Du

sjæ - lens grund for-an - dret Og gaar en him-mel - gang?
brug-tes mi-ne kræf - ter Til gavn for næ-sten her?
hjælp jeg frem-ad skri - der Det aar som fo - re - staar!
kræ - ver e-ders sjæ - le Maa-ske i den-ne nat.
har for den ei bor - gen, Du ei - er kun et nu!

562 Farvel, du gode gamle aar

N. J. HOLM. G. J. P. M. 87, 87, 88, 7 JOSEPH KLUG

1. Farvel, du gode gamle aar, Vor tak tilsidst du tage! Nu være glemt hvert hjertesaar I dine mange dage! Til nu jo Herren hjulpet har, Hvad godt vi fik kun naade var, Ti vi det ei fortjente.

2. Vær du, o Jesus Krist, vor trøst, Mens vi paa jord skal vandre! Du har os med dit blod forløst, Saa lad os med hverandre Som dyrekjøbte fremad gaa, Til vi, de store med de smaa, Tilsidst hos dig kan samles!

3. Da kommer ret det glædens aar Hvor graad ei mer skal være, En jul som aldrig ende faar, Da holdes Krist til ære. Da skal vi se ham som han er—Det dyre haab os kvæger her I hvert et aar vi lever.

563 Tak for aaret

Kirkeklokkens Sange J. L. EMBORG

1. Skulde jeg ved aarets stille morgen Ikke takke dig, o Herre kjær! Tak for glæden, allermest for sorgen, Ti i den du stedse var mig nær.

2. Gik jeg feil, du kaldte mig tilbage, Gik jeg træt, du mig ved haanden tog; Har jeg grædt, saa hørte du min klage, Lægte saarene som verden slog.

3. Herre, ønsker du min vilje have, Sjæl og hjerte—alt jeg giver dig; Tag det, Herre, som en nytaarsgave, Vil du, kan du bruge det for dig?

4. Ved din haand jeg trøstig da vil træde Ind i de ukjendte dages tal; Naar i hjertet du vil tage sæde, Gaar det altid, Herre, som det skal.

564 Aaret som idag oprinder

P. M. 87, 87, 77, 88.

N. F. S. GRUNDTVIG. D. M. S. Fransk folkemelodi af von Goudimel

1. Aa-ret som i - dag op-rin-der, Hil - ser vi med haab til Gud!
2. Lad dit ri - ge al - le - veg-ne Bre - des ud i syd og nord!
3. Vær de gam-les lys og glæ - de! Vær de un-ges haab og lyst!
4. Byg du op din kri-sten-kir - ke Paa dens klip-pe trindt om land!

In - gen ved om, naar det svin-der, Han det da kan syn - ge ud;
Gjør det lyst i vo - re eg - ne Og for-klar os li - vets ord!
Giv en-hver i en - ke - sæ - de Og de fa - der - lø - se trøst!
Lad din Aand med or-det vir - ke Syn - de-sky og naa-de-stand!

Men, vor Gud, vi tror og ved E - vig er din mi-skund-hed.
Gyd din var - me i vort bryst, Saa vi ly - der dig med lyst!
Ræk de ar - me gav-mild haand! Løs de haar-de fæng-sels-baand!
Dem som or - det læ - rer, giv Vis-dom og et hel-ligt liv,

Gud, paa alt hvad os skal hæn-de Gjør en god og sa - lig en - - de!
Giv med som-mer os til-li - ge Gyl-den høst i naa-dens ri - - ge!
Gud, paa alt hvad os skal hæn-de Gjør en god og sa - lig en - - de!
Lys og naa-de, mund og mæ-le Til at red-de man-ge sjæ - - le!

565 Træd frem, min sjæl

H. A. TIMM. D. M. S. — TYSK, HAMBURG, 1690

1. Træd frem, min sjæl, paa aa-rets mor-gen, Jag af din tan-ke
2. Naar glæ-dens sol Gud la-der ly-se, Da glem-mer du hans
3. O, bed da, bed at hjer-te-fre-den Ei vi-ge maa for
4. Og det mit hjer-te ei for-skrækker, Om jeg hvert haab ei

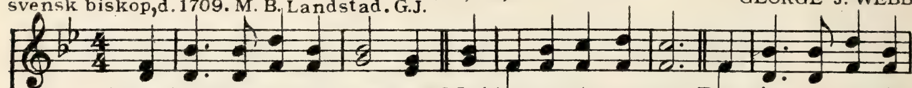
tvi-lens sky! Det gam-le aar det er dig bor-gen
naa-de ei; Men hel-ler ik-ke skal du gy-se
ver-dens lyst, At rø-sten hist fra e-vig-he-den
op-fyldt ser; I Her-rens haand min sag jeg læg-ger

For Her-rens naa-de i det ny; Ud-tal for
Hvis du skal van-dre kor-sets vei. Gud gav, Gud
Maa fin-de gjen-klang i dit bryst, Saa du til
Og be-der at hans vil-je sker! Kun lad mig

ham dit haab, dit savn, Frem-bær din bøn i Je-su navn!
tog— i fryd, i savn Gud æ-res skal i Je-su navn.
sjæ-lens san-de gavn Maa le-ve i din Je-su navn.
i min Fa-ders favn Hen-slum-re sødt i Je-su navn!

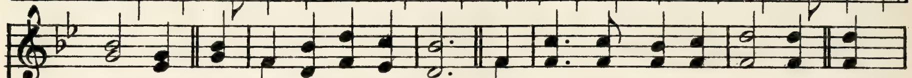
566 Den blomstertid nu kommer

ISRAEL KOLMODIN, svensk biskop, d. 1709. M. B. Landstad. G.J. — 76, 76, 76, 76 — GEORGE J. WEBB

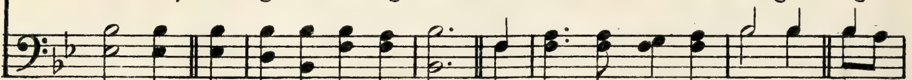

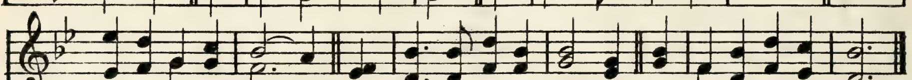
1. Den blomster-tid nu kom-mer Med lyst og glæ-de stor, Den kjæ - re sø-de
2. De fa-gre blomster - en - ge Og a-gre rad paa rad, De grøn-ne ur-te-
3. Vi hø-rer fug-le sjun-ge Med mangehaan-de lyd, Skal ik - ke da vor
4. Du Sa-rons re-ne lil - je, Guds blomst i grønne dal, Du ven-de dig til
5. Gud sig-ne aa-rets grø-de Og frugtbargjør vort land! Giv os nødtørftig

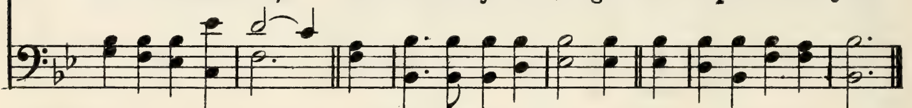

som-mer Da græs og grø-de gror, Nu var-mer sol i li - de Alt
sen - ge Og skog som skyder blad, De skal os høit paa-min-de Hvor
tun - ge Lov-syn-ge Gud med fryd? Min sjæl, op - høi Guds æ - re Med
vil - je Mit hjer-tes at-traa al! Lad dug af Si - on kom-me, At
fø - de, Vel-sig-ne land og strand! Lad di - ne bud-ord føl-ges Og

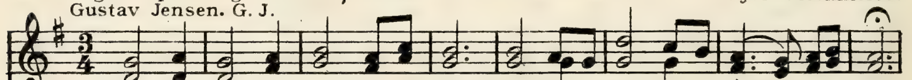

som har væ-ret dødt, Med hver den dag mon skri-de, Alt bli-ver som gjen-født.
Gud er stor og god, Som aar for aar la'er rin-de Til os en naadens flod.
lov og glæde-sang, Han vil os naadig væ - re Nu som saa mangen gang!
min vansmægtet aand Maa staa som rosens blomme I lys paa Li-ba-non!
fød os med dit ord, Lad naadens lys ei døl-ges For os paa denne jord!

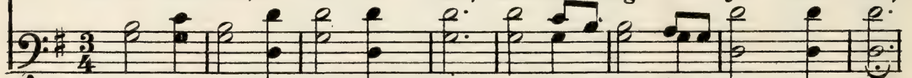

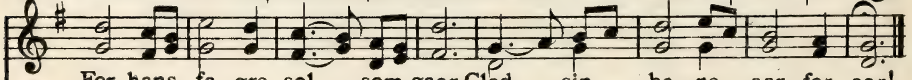
567 Lovsang

Sir HENRY WILLIAMS BAKER, engelsk prest og forfatter, d. 1877. Gustav Jensen. G. J. — P. M. 77, 77. — Tysk aftenmelodi

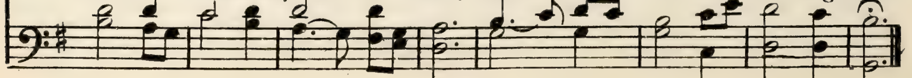

1. Pris vor Fa-der god og stor, Pris vor Gud i ju - bel - kor
2. For han lod sit regn gaa frem, Sæ-den svul-met i sit gjem,
3. Pris ham for hver laa - ve fyldt, For hver sig-ning u - for-skyldt,
4. Pris ske Gud, vor Fa-der stor, Pris ske dig i ju - bel - kor,

For hans fa-gre sol som gaar Glad sin ba - ne aar for aar!
For han kald-te op af muld Gyl - den grø-de un-der-fuld!
Mest for brød til e - vig gavn, Li - vets brød i Je - su navn!
Ti din mi-skund, vist vi ved, Va - rer i al e - vig-hed!

568 Nytaarssang

Fra svensk
C. W. Schevenius

W. M. GABRIELSON

1. Nyt - aars klok - ken klin - ger Midt i nat - tens tid,
Og med klan - gen brin - ger Til os fre - den, til os fre - den blid.
(1.) Til os fre - den blid.

2. Ring fra him - lens sa - le Her - rens dy - re ord
Til de dunk - le da - le Paa vor la - ve jord, vor la - ve jord.
Paa vor la - ve jord.

3. Send du til de ar - me Lys og trøst og fred,
Lad din naa - des var - me Strøm - me til os, strøm - me til os ned.
Strøm - me til os ned.

4. Je - sus, nær os væ - re Med din kjær - lig - hed!
Da skal aa - ret bæ - re Til os al - le, til os al - le fred.
Til os al - le fred.

KOR

Tak for al den tid som gik, Tak for naa - den som vi fik!
Her - re, lad det ny - e aar Brin - ge fred og go - de kaar!

569 Deilig krone

Concordia — O. AHNFELT

1. Dei - lig kro - ne, dei - lig krans, Straa - len - de i him-mel-glans,
2. Dei - lig bo - lig faar jeg der Hvor min kjæ - re Je - sus er;
3. In - gen synd og in - gen nød, In - gen syg - dom, in - gen død,
4. Med den skjøn-ne kro - ne paa Skal jeg for hans an-sigt staa,
5. Per - le - por - ten aab - ner sig, Je - sus si - ger ømt til mig:
6. Bar - ne - ven, jeg tak - ker dig, At du var saa god mod mig!

Dei - lig drik - ke, dei - lig mad I Guds stad.
O, hos Je - sus er der sang, Har - pe - klang.
In - gen smer - te, in - tet savn I hans favn.
Svin - ge pal - men i min haand, Glad i aand!
Se, her har du kro - nen din, Ven - nen min!
O, hos Je - sus er det godt, I hans slot.

570 Unge kristen

P. M. 10, 9, 10, 9, 10, 9, 10, 9.

MATHILDE WIEL — O. OLSEN

1. Un - ge kri - sten, du som nys har fun-det Fred med Gud i -
2. Trang er vei - en som til maa-let le - der, Mørk er ver-den,
3. Naar din fi - en - de ud-læg-ger sna-rer For at fan - ge

gjen-nem Je - su blod, Pris din Gud for sei - ren du har vun-det, Og til
fuld af synd og sorg; Men en stjer - ne klart sit skin ud - bre-der For at
dig i syn-dens garn, Fly til ham som Is - ra - el be - va-rer, Han til

kamp paa-ny sank kraft og mod! Stort er maa-let hvor-for du skal
ly - se dig til him-lens borg. Den - ne stjer - ne er Guds ord det
sei - er fø - re vil sit barn. Jag mod maa-let, lad dig in - tet

stri - de, Her-lig løn-nen som hist ven-ter dig: Je - sus lo - ver
re - ne, Det skal vi - se dig den ret - te vei — Un - ge kri-sten,
hin - dre! Raab til Gud om hjælp af hjer-tens grund. Snart er stri-den

om vi med ham li - de Skal han e - vigt glæ - de os hos sig.
lad det ord a - le - ne Sty - re, tvin - ge, le - de, styr - ke dig!
endt; se, kro - nen tin-drer! Vær blot tro end - nu en li - den stund.

571 Glade ungdomshær

JOHN R. COLGAN
T. B. Barratt

A. F. MYERS

1. Gla - de ung-doms-hær, gaa frem! Fri-heds - san - gen glad i - stem,
2.Frygt ei stor-mens mør - ke sky, Naa - den er for hver dag ny.
3. Kir - kens gam - le hel - te gaar, En for en de flo - den naar,

Løft din røst i mæg-tigt kor: Gud er stor! Je - sus of - ret har sit blod;
Af det høi - e him-mel-haab Tag din daab. Nat - ten vi - ger, dag fremgaar,
Kir-kens grundvold skal dog staa, Ei for - gaa! End der fin - des fri - ske skud,

Og for os en dør op - lod, Gav os li - vets sø - de ord, Gud er stor!
Kjæmp med lyst i li - vets vaar. Li - vets læng - ste dag er kort, Ha - ster bort.
Grøn og sterk de spræt - ter ud — Her er plads og vir - ke nok, Ung-doms flok!

KOR

Op - sæt ei til nat - tens skyg - ger Fal - der paa din sti, Kom just nu og
Skyg - - ger Syng
Nat - tens skyg - ger Syng for

syng for Je - sus: Frel - sen er jo fri! Op - løft rø - sten glad og sterk,
nu:
Je - sus:

Repet Kor pp
f rit.

Pris ham for hans sto - re verk, Bær det bud-skab ud paa jord: Gud er stor!

572

Jesus elsker mig

ANNA BARTLETT WARNER
Den lille Sanger

Wm. B. BRADBURY

1. Je - sus el - sker mig, jeg ved, Med en e - vig kjær-lig-hed; Han har lo-vet at de smaa Skul-de og hans bi-stand faa.
2. Je - sus el - sker mig, jeg ved, Ti han dø - de i mit sted. Han for - lig - te mig med Gud Som min synd vil slet - te ud.
3. Je - sus el - sker mig end-nu, Det jeg kom-me vil i - hu, Og til ham, min bed-ste ven, Gi-ver jeg mig gan-ske hen.
4. Je - sus el - sker fa-der-lig, Han vil ta - ge mig til sig. O, hvor glad jeg e - vig skal Pri - se ham i him-lens sal!

KOR

Je - sus mig el-sker, Je - sus mig el - sker! Je - sus mig el - sker Med bundløs kjær - lig - hed!

573 Paa knæ for Gud

1. Hvor skjønt, hvor frei-digt, lyst og rent, En her - lig-hed saa stor, Et
2. Al ung-doms-glæ - de rig og stor Fra den - ne kil - de sprang; Guds
3. Lad an - dre si - ge hvad de vil, Jeg gaar al - li - ge - vel Til
4. Og ung-dom, du som tvi - ler paa At det med os kan ske, O,

ung - doms - liv dog kun - de bli Der kom i___ ret - te spor! Men
ord med al sin her - lig - hed Kan stil - le___ al min trang. Ved
liv - sens land, for der jeg ved Er frel - se___ for min sjæl. Og
kom dog___ blot til Je - sus nu, Saa skal du___ faa at se, At

da maa Je - sus raa - de for Det un - ge hjer - te helt, Og
tan-ken om hans kjær - lig - hed Mit hjer - te træn - ger til At
kraft jeg faar paa knæ for Gud Til her at hol - de ud; Lad
han a - le - ne___ lø - se kan Hver læn - ke af din sjæl.—Paa

alt maa frem i da - gen, saa Det ei med synd er delt.
syn - ge ud mit vid - nes-byrd: Til li - vets land jeg vil!
an - dre spot - te mit vid - nes-byrd Min kraft er him-lens Gud.
knæ, paa knæ for him - lens Gud, Og alt, ja alt blir vel!

KOR

Syng, ——— o syng med fryd!

Syng, syng, syng, o syng med fryd! Nu har jeg ung-doms-

fryd! De un-ge i flok som dug i glans Om Gol - ga - tas kors slaar

krans, Og glad jeg syn-ger i li-vets vaar Som staar i blom-ster - skrud:

Det her-lig - ste syn som jeg kan se, Er un - ge paa knæ for Gud.

574

Syng kun i din ungdoms vaar

JOHAN BEHRENS — F. SILCHER

1. Syng kun i din ung-doms vaar, I din ly - se som-mer,
2. Haa - ret graa-ner, san-gens elv Fly-der me - re stil - le,

San-gens væld fra hjer - tet gaar, Og til hjer - tet kom-mer.
Rin - der, før du ved det selv, Ud i min - dets kil - de.

En-gang di - ne ung-doms-kvad Vil, naar hø-sten kom-mer, glad
Sødt er da hvert ung-doms-kvad Som en røst ve - mo-dig, glad,

To - ne dig i - mø - - de, To - ne dig i - mø-de.
I de tau-se lun - - de, I de tau - se lun-de.

575

Til vor fest

W. H. DOANE

1. Til vor fest, til vor fest er vi sam-let i-gjen, Vi er glad at saa man-
2. Fest-lig klædt, fest-lig klædt er vi sam-le-de her, Vi er glad, ti vi ved
3. To-et hvid, to-et hvid nu i Frel-se-rens blod Vi skal en-gang faa sma-

ge er kom-met til den; Med vor sang vil vi tak-ke og lo-ve vor Gud
at vor Je-sus er nær; Han en stemningsfuld ti-me vil la-de os faa
ge den him-mel-ske ro; I de sa-li-ges fry-de-fest skal vi faa del,

Som fra syn-den saa naa-dig har fri-et os ud.
Og os le-de frem-ad, til for ham vi skal staa.
O, da bli-ver det for os e-vin-de-lig vel!

KOR

Til vor fest sam-les vi Fry-de-fuld, fry-de-fuld. Gud er god, lov hans navn! Han aab-ner for os him-lens havn.

(Til vor fest sam-les vi Fry-de-fuld, fry-de-fuld. Gud er god, lov hans navn!)

576 O broder, vi har hørt

Kirkeklokkens Sange

J. M. WHITE (Arrangeret)

1. O bro - der, vi har hørt at Gud var dig god, Lad os
2.Var Je - sus ik - ke nær da din sti var trang? Lad os
3. Om hver en strid du stred og hver seir du vandt, Lad os

hø - re dig for-tæl - le det i - gjen! Dit mø - de med din Frel-ser ved
hø - re dig for-tæl - le det i - gjen! Hvor snar han var med hjælp he-le
hø - re dig for-tæl - le det i - gjen! Det hjæl - pe kan en an-den om

kor-sets fod— Lad os hø - re dig for-tæl - le det i - gjen! Er han
da-gen lang—Lad os hø - re dig for-tæl - le det i - gjen! Dig at
modet svandt, Lad os hø - re dig for-tæl - le det i - gjen! Vi har

nu som den gang dit hjer-tes skat? Gaar du i hans lys paa vei - en.
frel - se helt han jo tog paa sig, Al-drig fandt du før en saa - dan
kamp her-ne - de med Sa-tans hær, Men snart kommer Krist fra him - me-

hen? Er han din fred ved dag og din sang ved nat? Lad os
ven. Sig frei-digt til en-hver hvad han er for dig, Lad os
len. Op, red end-nu en sjæl for din Frel-ser kjær! Lad os

KOR

hø-re dig for-tæl-le det i-gjen!
hø-re dig for-tæl-le det i-gjen! Lad os hø - - re dig for-
hø-re dig for-tæl-le det i-gjen!

Lad os hø-re dig for-

tæl - le, Lad os hø - - - re det i-

tæl-le det i-gjen, Lad os hø-re dig for-

gjen! Vid-ne mens du van-drer frem-ad, Det for-

tæl-le det i-gjen!

kor-ter vei - en hjem-ad — Lad os hø-re dig for-tæl-le det i-gjen!

577

Jeg har baaret lærkens vinge

M. ROSING | F. SILCHER

1. Jeg har baa-ret lær-kens vin-ge, Jeg har sun-get høit dens
2. Jeg har følt, jeg har kun hjem-me Der hvor sang og glæ-de
3. Lad kun graad mit øi - e blin-de, Har min sjæl sin vin-ge
4. Naar jeg frem med hæ-vet pan-de Syn-gen - de i mør-ket

sang, Jeg har følt, jeg skal mig svin-ge Ind i pa-ra-dis en-
bor, Gjen-lyd af min ung-domsstemme Al-tid føl-ger mig paa
blot, Skal jeg at-ter vei-en fin-de Til min ungdoms ly-se
gaar, Ved jeg, at i dø-dens lan-de Sprin-ger at-ter ud en

gang,— Ind i pa-ra-dis en-gang.
jord,— Al-tid føl-ger mig paa jord.
slot,— Til min ung-doms ly-se slot.
vaar,— Sprin-ger at-ter ud en vaar.

Nu takker alle Gud

MARTIN RINKART,
tysk prest, d. 1649.
Mod 30-aars krigens slutning. G. J.

J. CRÜGER

1. Nu tak-ker al - le Gud Med hjer - te, mund og hæn - der,
Som o - ver - flø - dig godt Os u - for-skyldt til - sen - der,
Som helt fra mo - ders liv Paa os har naa - dig tænkt,
Og alt hvad tjen - lig er, Saa ri - ge - lig os skjænkt!

2. Den e - vig ri - ge Gud, Han os frem - de - les un - de
Sin glæ - de og sin fred! Han gi - ve at vi kun - de
I naa - den al - tid staa, Og, hvad os her skal ske,
Faa hjælp i nød og død, Til - sidst hans an - sigt se!

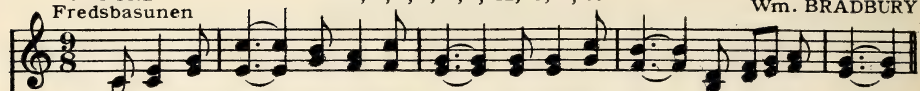
3. Gud Fa - der og Guds Søn Ske e - vig pris og æ - re,
Den vær - dig Hel - lig Aand Der - hos høi - lo - vet væ - re!
Vel - sig - net Gud - dom som For - bli - ver, var og er,
Vi dig i yd - myg - hed Vort tak - ke - of - fer bær!

579 O venner som forsamlet er

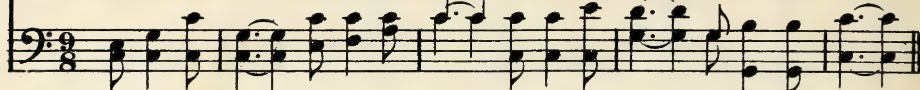
L. LUND
Fredsbasunen

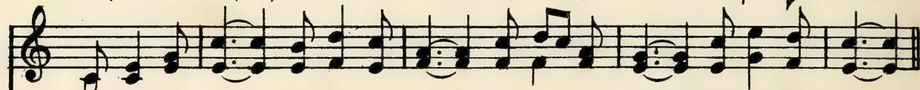
8, 8, 8, 8, 5, 5, 12, 8, 4, 4.

Wm. BRADBURY

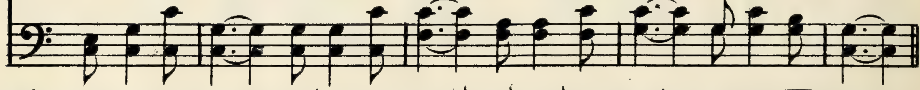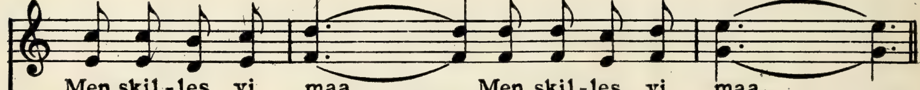

1. O ven-ner som for-sam-let er, O brø-dre og___ I sø-stre kjær!
2. Saa godt det er at sammen bo, Hvor kjærlig - hed og haab og tro___
3. Far-vel min sø - ster og min bror! Maa-ske vi sees ei mer paa jord.
4. O, slip ei Je - sus, hold ham fast, Al sorg og glæ - de paa ham kast!

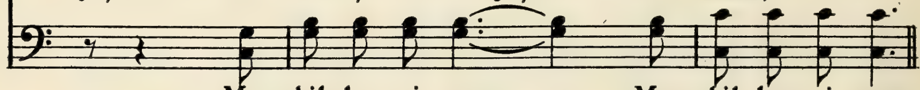

Vi sam-let of - re bøn og sang, Og ti - den sy - nes ik - ke lang.
For - e - ner sjæ - le - ne i Gud, Maa vi dog fra hver-an-dre ud!
Far-vel, men tag___ nu Je-sus med, Saa skil-les vi___ i Her-rens fred.
Vi si-ger da___ med haab i sjæl: Far-vel min ven! Far-vel, far - vel!

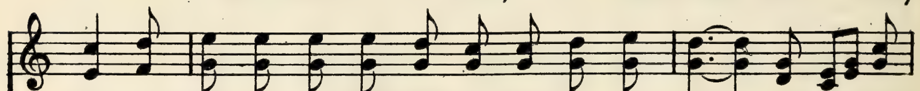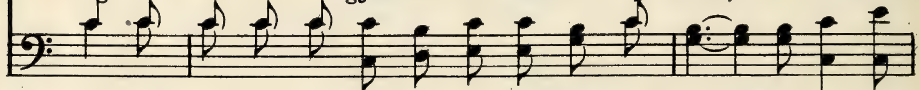

Men skil - les vi maa,______ Men skil-les vi maa,______
Ja, skil - les vi maa,______ Ja, skil - les vi maa,______
Ja, skil - les vi maa,______ Ja, skil - les vi maa,______
Ja, skil - les vi maa,______ Ja, skil - les vi maa,______

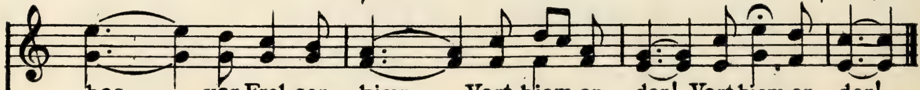

Men skil - les vi maa,____ Men skil - les vi maa,

Dog vi sam - les i - gjen Naar vi maa - let op - naa, Vi sam-les
Dog vi sam - les i - gjen Naar vi maa - let op - naa, Vi sam-les
Dog vi sam - les i - gjen Naar vi maa - let op - naa, Vi sam-les
Dog vi sam - les i - gjen Naar vi maa - let op - naa, Vi sam-les

hos______ vor Frel-ser kjær,___ Vort hjem er der! Vort hjem er der!
hos______ vor Frel-ser kjær,___ Vort hjem er der! Vort hjem er der!
hos______ vor Frel-ser kjær,___ Vort hjem er der! Vort hjem er der!
hos______ vor Frel-ser kjær,___ Vort hjem er der! Vort hjem er der!

hos vor Frel-ser kjær, Vort hjem er der!

580

Fader vor

J. G. MAY

p f p

1. Al - les Fa - der, du som er i him - len, Hel - ligt
2. Som i him - len ske paa jord din vil - je, Giv os
3. Skaan-somt vil vi døm - me næ - stens brø - de, Vær du
4. Du i fri - stel - se os ik - ke le - de, Men fra
5. Dit er ri - get, din er magt og æ - re, Ei be -
6. Til - lids - ful - de kan vi A - men si - ge, Prø - ve -

p f

vor - de os dit sto - re navn. Du som skab - te stjer - ne - hæ - rens
hel-bred; giv os dag - ligt brød. God-heds Gud, du klæ - der mar-kens
og-saa os en kjær - lig Gud, Lad os ei for haar - de feil-trin
ondskabs sna-rer os be - fri; Vi vil al - tid vaa - ge, al - tid
græn-ses du af rum og tid; Du en naa - dig Fa - der vil - de
ti - den her er saa - re kort. Hist os ven - ter snart et be - dre

p

vrim - len, Skab - te og - saa mig til fryd og gavn.
lil - je, Skul - de men - ne - sket da fryg - te nød.
bø - de; Mind os naar vi glem - mer di - ne bud.
be - de, O saa staa os der - til naa - dig bi.
væ - re Dem som barn - lig til dig sæt - ter lid.
ri - ge, Naar os li - vets af - ten vin - ker bort.

581

Klokken slaar, Tiden gaar

HANS AGERBEK,
dansk prest, d. 1869. K.S.

MOZART
Tyrolsk melodi

582

Gloria Patri

K. S.

CHARLES MEINEKE

Hel - lig Aand! Som det var fra be - gyn - del - sen Og

skal be-stan-dig bli - ve I e - vig - hed. A - men, A - men.

583

Lovsang

L. M.

THOMAS KEN,
engelsk biskop, d. 1711. K. S.

GENEVAN PSALTER

1. Pris væ - re Gud som kjær-lig er! Pris væ - re Gud paa jor-den her!

Pris væ - re Gud i eng - lers land! Pris Fa-der, Søn og Hel-lig Aand!

584

Til vi se's

J. E. RANKIN
Israels Sange

W. G. TOMER

1. Gud vær med dig, til vi se's igjen! Han ved Aand og ord dig lede
Og for himmelen berede; Gud vær med dig, til vi se's igjen!

2. Gud vær med dig, til vi se's igjen! Han beskytte dig i naade
Mod al trængsel, angst og vaade; Gud vær med dig, til vi se's igjen!

3. Gud vær med dig, til vi se's igjen! Maa i kampen han dig føre
Og tilsidst dig saliggjøre; Gud vær med dig, til vi se's igjen!

KOR

Til vi se's, til vi se's, Til vi se's i himmelen! Til vi se's, til vi se's, Gud vær med dig, til vi se's igjen!

(Bass: Til vi se's, til vi se's igjen, til vi se's! Til vi se's, til vi se's igjen,)

585

Amen

K. S. K. S.

1. A - men, ja a-men skal væ - re vor sang, Det vil vi syn - ge med fry - de-fuld klang Al - le Guds ven-ner til - sam - men!

Lam-met, blot lammet, dets vun - der og saar *mf* Æ-ren og pri-sen i e - vig-hed faar! *f* A - men, hal - le - lu - ja! *mf* A - men.

REGISTER

Register

Register